

REPRODUCTION OF EARLIE EDITION OF THE
SABDARTHACINTAMANIH

शब्दार्थचिन्तामणिः
ŚABDĀRTHACINTĀMANIḤ

प्रथम खण्ड
भाग - अ

ब्राह्मावधूत श्रीसुखानन्दनाथः

प्रिन्टवैल

जयपुर- 302 004

039163
Accession No. ~~100-100000000~~
Shantarakshita Library
Tibetan Institute, Saman

Published by
PRINTWELL
S-12 Shopping Complex
Tilak Nagar Jaipur 302 004

Distributed by
RUPA BOOKS PVT LTD
H O S-12 Shopping Complex Tilak Nagar Jaipur 302 004
B O 295-B Bharti Nagar, P N Pudur Colmbatore 641 041

ISBN 81 7044-369 5 (Set)

SABADARTH CHINTAMANI
First Published 1860
Reprint - 1992

Printed at
Efficient Offset Printers
215 Shahzada Bagh Indl Complex
Phase-II Phone 533736 533762
Delhi 110035

शब्दार्थचिन्तामणिः

अर्थात्

मीर्वाखभाषासाशेषशास्त्रानेककोशादिभ्य सङ्गृहीतानामकारार्थार्थ
क्रमेण विन्यस्तानां शब्दानां तत्तल्लिङ्गनानार्थकार्थपर्यायप्रयोगोल्लेखेन
पाणिन्युक्तनिरुक्तिरूपैस्तदर्थस्फुटीकरणेन तत्तच्छब्दप्रस्तावाग्तवै-
दाङ्गस्मृतिपुराणागमेतिहासादिप्रयोगै रूदशिल्पसङ्गीतादिशास्त्रीय
विषयाणां वर्णनैः शस्त्रास्त्रधातुरत्नादिपरीक्षाभिर्ग्राम्यारण्यपशुप
त्यादिसिद्धयैर्दार्ढ्यात्नेन सज्जलनिर्जलभूमिपरिज्ञानेनोद्यानवृक्षा
युर्वेदेन द्रव्यगुणरोगनिदानादिभिर्लङ्कारच्छन्दप्रभृतिनाम-
लक्षणेदाहरणैश्च संयुक्तोखिलश्रीसूत्रमताभिद्योतक
सङ्घदयद्वयद्वयाह्लाददोशन्य ॥

तस्यायमवर्गकवर्गात्मकः प्रथमोभागः

ब्राह्मावधृतश्रीसुखानन्दनाथेन विनिर्णीतः

एकविंशत्यधिको नविंशतितमे १८२१ वैकमे ऽब्दे आगरेति साधारणत
याविख्याते सुब्रह्मपुरे आदिगौडश्रीघासीरामकनहियालालयेऽर्थये
नतयोर्निजे संस्कृतयन्त्रालये श्रीरामप्रसाददृष्टामुद्रालिप्या
ऽभिव्यक्तः

तत् सत्

शब्दार्थचिन्तानयो मूर्खवन्द्यः तत्राह
श्रीजगदानन्दनाथः

नमो गुरवे ॥ श्रीमद्गौडकुले नितान्तविपुले ऽडीचप्रथोत्थेऽतुले जातः
पुष्करराज इत्यभिधया ख्यातो धरामण्डले । यत् सौजन्यसुधासरित्पतितर
ङ्गान्दोलनानन्दिता विद्योदार्यदयादिशेवधिपराः सर्वे वभूवुर्जनाः ॥ १ ॥ श्री
नन्दलाहः सुकृते विशाल स्तुष्टादिरामसुमनो ऽभिरामः । तद्रात्मजा वप्रति
मप्रभावौ श्रीगमरामानुजनैजभावौ ॥ २ ॥ श्रीनन्दलाहपत्नी सुषुबे सुनुत्र
यं सुता मेकाम् । प्रथमस्तु शम्भुनाथो ऽन्तरजा रामप्रसादात्त ॥ ३ ॥ मोती
रामो ऽवरजः सर्वे सकलार्थतत्त्वज्ञाः । देवी सुलक्षणासीद् याहि सती शील
सम्पन्ना ॥ ४ ॥ विद्वत्तुलारामसुतो भवानीशङ्करो ऽभवत् । ज्येष्ठः श्रेष्ठमतिर्नाति
ससारासक्तमानसः ॥ ५ ॥ द्वितीयः सम्भूतो धनपतिपुरो राज इति यं कुली
ना नामै न जगति कृतवन्तो मुमुदिरे । प्रकृष्या ऽऽजन्मा ऽसौ विरलतरकर्म
तिगसिको ह्यगा दप्रत्यक्ष निजजनत एकः शिवपुरीम् ॥ ६ ॥ चिचन्द्राब्दायु
षान् परमपरतत्त्व विविदिषुः पठित्वा शास्त्राणि प्रतिहरिहरानन्दपदत ॥
प्रतीतं नाथार्थं निखिलनिगमार्थैकसुधिर्यगतो ऽयं योगीन्द्रं कुशलमवधूतं कु
ष्णारम् ॥ ७ ॥ प्रीत्या नमस्था सन्तुष्टः सद्गुरुः कक्षानिधिः । त्व सुखानन्दना
थो सा च्छाचष्ट इि यथो चितम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मावधूतपदवीं प्राप्य देशानने
कशः ॥ गाह गाह बहुविधान् दर्शं दर्शं जनब्रजान् ॥ ९ ॥ ज्वालामुखीं महा
देवीं जालन्धीरनिवासिनीम् ॥ जग्मिवान् सुषमं पश्यं स्तत्र स्थितिमुपाश्रयत्
॥ १० ॥ यत्राप्रसङ्गतो ऽस्मिन् भञ्जीदेशप्रधिप स्तदा गतवान् ॥ रागादिरुद्र
पालो ऽस्यतपालसुतो सहोदार ॥ ११ ॥ पर्वतराज श्वतुर श्वतुर्घु यत्नेषु दी
क्षितो विद्वान् ॥ श्रीरुद्रमणोः शिष्यो ऽमुं विचरन्त यदा द्राक्षीत् ॥ १२ ॥ आ
हूय श्रुतवाणीजनितशब्दो निनीषुरनुकूलः ॥ शुश्रूषया स्वदेशं तं प्रार्थ्यानी

नयद् यथायोग्यम् ॥ १३ ॥ सोऽयं प्रसन्नहृदयो महाशयाहैतुकीभक्त्या ॥
 अपिपेतरणभद्राख्यं तत्पुत्रं पाठयन् न्यवसत् ॥ १४ ॥ निश्चिन्तो धिरले समन्तत
 उपेतेष्टार्थसिद्धिस्ततश्चिन्तां तव समासद् द्विजकुले दृष्ट्वा कले रापदा ॥ मै
 क्य तस्य तुशान्तये निखिलशास्त्रार्थोज्जिहीर्षुं मुदा व्यास्यत् कोशकलाधरं
 कलिहरं शब्दार्थचिन्तामयिम् ॥ १५ ॥ गङ्गातीरे रुद्रपाले शिवेन शिवतां
 ज्ञते ॥ चात्वा नैमित्तिकाभावं निमित्ताभावसङ्गतौ ॥ १६ ॥ इन्द्रप्रस्थं पुनः प्र
 त्यागन्ता मनसि चिन्तयन् ॥ कथं मेतस्य कोशस्य स्यात् प्रवृत्तिर्निरन्तरा
 ॥ १७ ॥ प्रस्तुतश्रीनन्दलालदैहित्री श्रेयश्चाश्रयौ ॥ कोविदौ व्यवहाराणां
 प्रायस्सुप्रनिवासिनौ ॥ १८ ॥ चुन्नीलालाश्रजे घासीरामनामा प्रतापवान् ॥
 धनिमान्यो राजमान्य स्वभुजार्जितसद्यशाः ॥ १९ ॥ बालप्रवासिनं दैवनादि
 तो दूरदर्शिनम् ॥ समातुल्य मनप्राप्य कृत्वालापं मनोगतम् ॥ २० ॥ कोशप्र
 शंसां प्रस्तावे श्रुत्वा तस्योत्सुकं मनः ॥ तन्मुद्गीकरणायाशु यदात्त्यर्थं सवो
 भवीत् ॥ २१ ॥ परेश्वरकराङ्गकमिते १८२१ विक्रमहायने ॥ तदैव मुद्रितो भा
 गः प्रथमः साङ्ग इत्यभूत् ॥ २२ ॥ उत्तमश्लोकशिष्येण श्रीपादाम्बुजसेविना ॥
 धम्मीसारस्वतेनैभिरिन्द्रप्रस्थनिवासिना ॥ २३ ॥ जगदानन्दनाथेन पारम्प
 र्यानुवर्तिना ॥ जगदीशोपनामैषा श्लोकैर्बद्धाटिताकृतिः ॥ २४ ॥ * ॥ * ॥

अथ शब्दार्थचिन्तामये संकेताक्षराणां विवरणम् ॥

अ०	अर्दुर्चा पुसिच ॥ अश्रा दिभ्यः फञ् ॥	अनु० उ०	अनुश्रुतिकादित्वादुभयप दृष्टिः ॥
अघ्०	अघ्रादिभ्यश्चेति यक् ॥	अन्य०	अन्यत्रापीतिङः ॥
अङ्ग०	अङ्गुल्यादि भ्यष्टक् ॥	अन्ये०	अन्येषामपीति दीर्घं ॥ अ न्येभ्योपीति ङः ॥ अन्येभ्यो पिट्श्यते इति वः । वल ॥
अजा०	अजादित्वाट् टाप् ॥		
अध्या०	अध्यात्मादित्वाट् ठञ् ॥		

	अन्येभ्योपि दृश्यते क्विप् ॥	ऋ०	ऋत्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठाव
	अन्येभ्योपि दृश्यते इति धप्		द्वाच्यः ॥
	॥ अन्येभ्योपि दृश्यन्ते ॥ मनि	ए० वि०	एतदिवरणम् ॥
	न्क्वनिप्वनिप् विच् एते ॥	कं०	करुणादिभ्यो यक् ॥
अन्येष्व०	अन्येष्वपि दृश्यते इति ड ॥	क०	कर्ममीमांसायाम् ॥
अव्०	अब्दादयश्चेति साधुः ॥	कः०	कश्चित् ॥
अप्०	अर्शआदिभ्यो ऽच् ॥	कच्०	कच्छादिभ्यश्चेत्यण् ॥
अली०	अलीकादयश्चेति की-	कत्०	कल्यादिभ्यो ढकञ् ॥
	कन् ॥	कपि०	कपिलकादिच्चात्तत्त्वम् ॥
अशु०	अश्यादयश्चेति साधुः ॥	कम०	कमलादिभ्यः खण्डः ॥
अश्व०	अश्वपत्यादिभ्यश्चेत्यण् ॥	कल्या०	कल्याण्यादिच्चाट्ठक् ।
आ०	आकर्षादिभ्यः कनु ॥		इनडाशेशश्च ॥
आद्या०	आद्यादिभ्य उपसङ्ख्यान	का०	काश्यपः । काश्यादिच्चात्
	मिति तसिः ॥		जिठः ॥
इ०	इति ॥	का० घु०	कालीपुराणम् ॥
इ० वि० ति०	इति विष्णुपुराणतिलके	कालि०	कालिदासः ॥
इ० रा०	इतराभ्योपि दृश्यन्ते तसि	का०	कादिभ्य किदितिडः ॥
	लादय ॥	काशी०	काशीखण्डम् ॥
इष्०	इष्टादिभ्यश्चेति इनिः ॥	का० सु०	कापिलसूत्रम् ॥
उ०	उक्यादिच्चात् ठक् ॥	कि०	किसरादिभ्यः छन ॥
उत्०	उत्सादिच्चाट्ठक् ॥	किशो०	किशोरादयश्चेत्योरन् ॥
उद्०	प्राणभृज्जातिवयो वचने	कु०	कुर्वादिभ्योण्य ॥
	ज्ञानादिभ्योऽञ् ॥	कु०	कुटादिः ॥
उदा०	उदाहरणम् ॥	कुला०	कुलादीदिभ्यो बुञ् ॥ कुला
उर्०	उरःप्रभृतिभ्यः कप् ॥		यंक् ॥
उख्०	उल्वादयश्चेति वन्नन्त-	कू	कूर्मपुराणम् ॥
	साधुः ॥	के०	केचित् ॥
उलू०	उलूकादयश्चेत्यूकः ॥	कू०	कूजादिभ्यः संज्ञायां वुन् ॥

कृद्°	कृदरादयश्चेतिसाधुः ॥	जु°	जुहोत्यादिः ॥
कृतृ°	कृतूथक्त्वादिस्त्वान्ताट्ठ- क् ॥	ज्व°	ज्वलादिस्त्वाश्चः ॥
क्रमा°	क्रमादिभ्योवुन् ॥	ज्यो°	ज्योत्स्नादिस्त्वाद्दण् ॥
ख°	खण्डिकादिस्त्वाद्दण् ॥	त°	तथाच ॥
ख°	खर्जादिस्त्वात् ऊरः ॥	त°छ°प°	तदुक्तं छन्दोगपरिब्रिष्टे ॥
खर्°	खर्जपिष्ठादिभ्य ऊरोन्व- चौ ॥	तडा°	तडानादयश्चेतिनिपातः ॥
खला°	खलादिभ्यइनिर्वक्तव्यः ॥	त°प°	तत् पञ्चविधम् ॥
ग°	गर्गादिभ्योयञ् ॥	तर°	तरत्यादिभ्यश्चेत्स्वङ्गञ्
गम्°	गम्भीरादयश्चेति ईरन् ॥	ता°	तारकादिस्त्वादितच् ॥
गहा°	गहादिभ्यश्चेतिछु ॥	ति°	तिकादिभ्यःफिञ्
गु°	गुपादिभ्यःकिदितिइलच् ।	तुन्°	सुन्दादिभ्यइलच्चेतिइनिश्च
गुडा°	गुडादिभ्यष्ठञ् ॥	तु°	तुदादिः
गौ°	गौरादिः ॥	तुषा°	तुषारादयश्चेत्थारन् ॥
गौ° भा°	गौडभाषा ॥	दं°	दण्डादिस्त्वात् यत् ॥
गृष्°	गृष्णादिभ्यश्चेतिठञ् ॥	दाम°	दामन्यादिभिर्गर्तषष्ठा- च्छः ॥
ग्रहि°	नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽल्यु- यिन्यचइतिगिनि ॥	दि°	दिगादिभ्योयदिति यत् । दिवादि' ॥
चतु°	चतुर्वर्षादीनांस्वार्थे उप संख्यानम् । ष्यञ् ॥	दी°	दीपिका ॥
चु°	चुरादिः ॥	दृ°	दृढादिः । वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ् । इमनिश्च ॥
छ°	छत्रादिस्त्वाश्च ॥	नं°	नन्द्यादिस्त्वात् ल्युः । नन्दिग्र हिपचादिभ्योऽल्युयिन्यचः ॥
छान्°	छान्दस ॥	नडा°	नडादिस्त्वात् फक् । नडा दीनांकुक्तेतिछः ॥
छा°भा°	छान्दोग्यभाष्यम् ॥	नद्या°	नद्यादिभ्योठगितिठक् ॥
छे°	छेदादिभ्यो निच्यमिति- ठञ् ॥	न्यङ्°	न्यङ्क्त्वादिस्त्वात् कुच्चम् ॥
ज°	जत्रादयश्चेतिसाधुः ॥	न्या°	न्यायइवम् ॥

ना०	नारदः ॥	ष्टम ॥
नि०	निपातः ॥	वृथ्० पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा ॥
नि०	दिदानम् ॥	प्र० प्रसिद्धः । प्रज्ञादिभ्यश्चेति
नै०	नैषध ॥	स्वार्थे ऽण् प्रत्ययः ॥
प०	पचाद्यच् । पलाशाद्यञ् ॥	प्रति० प्रतिजनादिभ्य खञ् ॥
प०	नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्यु-	प्रा०विद् प्रायश्चित्त विवेकः ॥
	शिन्यच् ॥	फ० फलम् ॥
प०ष०	पराशरपद्धतिः ॥	व० वलादिभ्योअनुप् ॥ वसिष्ठः
पर्फ०	पर्फरीकादयश्चेती कन् ॥	। बहुलमन्यत्रापी तियुष् ॥
प०भा०	पर्वतभाषा ॥	वङ्० वङ्ग्यादयश्चेति क्तिन् ॥
पर्०	पर्षादिभ्यःष्ठन् ॥	वला० वलाकादयश्चेत्याकः ॥
पर्श्या०	पर्श्यादियौघेयादिभ्यो ऽण्	वसं० वसन्तादिभ्यष्ठक् ॥
	औ ॥	वच्चा० वच्चादिभ्यश्चेति ङीष् ॥
प०स०	पराशरसहिता ॥	व०रु० वर्षवृत्तप्रभेदः ॥
पा०	पामादिस्त्रात् नः ॥	वा० बाहुल्यकात् । बाह्यादि-
पा०पा०	पाप्मे पातालखण्डः ॥	स्त्रादिञ् ॥
पाषा०	पाषाद्यन्तस्यनेति स्त्रीस्त्रं-	वा०पु० वायुपुराणम् ॥
	न ॥	वाहि० वाहिताग्न्यादिषु ॥
पारस्०	पारस्करादिस्त्रात् सुट् ॥	वि० विशेषः । विल्वाद्यण् ॥
पाश०	पाशादिभ्योश ॥	विडा० विडादिभ्यःकिदिच्यङ् ॥
पि०	पिच्छादिस्त्रात् इलच् ॥	विदा० अन्वधानन्तर्ये विदादिभ्यो
पिञ्ज०	खर्जपिञ्जादिभ्यञ् रोल	वि०ध० विष्णुधर्मोत्तरम् ॥
	चावित्यूलच् ॥	ऽञ् ॥
पिना०	पिनाकादयश्चेत्याकः ॥	विन० विनयादिभ्यष्ठक् इति स्वा
पु०	पुष्करादिभ्योदेशेइति इ-	र्थेठक् ॥
	नि । पुराणम् ॥	वि०पु० विष्णुपुराणम् ॥
पुरो०	पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक्	वी० वीरमित्रोदयः ॥
पृ०	पृषोदरादीनि यथोपदि-	वे०भा० वेदभाष्यम् ॥

वेत०	वेतनादिभ्यो जीवतीति- ठञ् ॥	मङ्गु०	मङ्गुरादयश्चेति उरच् ॥
वै०	वैदिकप्रयोगः ॥	मनो०	इन्द्रमनो ज्ञादिभ्यश्चेति
वै०प०	वैद्यकपरिभाषा ॥	म०भा०	महाभारतम् ॥
वै०म०	वैद्यकमतम् ॥	मयू०	मयूगव्यसकादित्वात् ॥
वृ०	वृक्षे ॥	मावृ०	मावावृत्तम् ॥
वृक्षा०	वृक्षादिभ्यःखण्डः ॥	वृञ्	वृञ् ॥
वृषा०	वृषादिभ्यश्चिदितिकञ् ॥	महा०	महाभारते ॥ महाभार- तम् ॥
वृह०	वृहद्दर्मपुराणम् ॥	मा०त०	मायातन्त्रम् ॥
व्यु०	व्युत्पत्त्या ॥	मि०	मिथिलादयश्चेति इलच् ॥
भा०	भावप्रकाशः ॥	मित०	मित्वादित्वात् डु ॥
ब्र०	ब्रह्मवैवस्वपुराणम् ॥	मु०तं०	मुण्डमालातन्त्रम् ॥
ब्र०पु०	ब्रह्मपुराणम् ॥	मू०	कप्रकरणे मूलविभुजादि- भ्यःसंख्यानमितिक ॥
ब्र०वै०ब्र०	ब्रह्मवैवस्व ब्रह्मखण्डम् ॥	मूले०	मूलेरादयश्चेत्येरक् ॥
ब्र०	गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःक- र्मणिश्चेतिभ्यञ् ॥	सु०	सुगव्यदयश्चेतिक ॥
ब्री०	ब्रीह्यादिभ्यश्चेतिइनिः ॥	मे०	मेःधर्म ॥
व्या०व०	व्यासवचनम् ॥	य०	यजादित्वात् । यथा ॥
भा०	भागवतम् ॥	या०	यावत् । यावादिभ्यःकन् ॥
भा०प०	भाषापरिच्छेदः ॥	याञ्च०	याञ्चवल्क्यः ॥
भा०प्र०	भावप्रकाशः ॥	यु०	हायनान्तयुवादिभ्योञ् ॥
भार०	भारतम् ॥	यौ०	पर्श्यादियौघ्रेयादिभ्योऽण- जौ ॥
मि०	षिङ्गिदादिभ्योऽङ् ॥	र०	रसादिभ्यश्चेति मतुप् ॥
मिच्छा०	मिच्छादिभ्योऽण् ॥	रा०	रामायणम् ॥
भी०	भीमादयोऽपादाने ॥	राज०	राजदन्तादिषु परम् ॥
भू०	भूमि ॥	रानि०	राजनिर्घण्ट ॥
भ्वा०	भ्वादिः ॥	रेव०	रेवत्यादिभ्यश्चक् ॥
म०	मन्त्रार्थीयः ॥		

ख०	खचयम् ॥	सिधि०	सिद्धान्तशिरोमणि ॥
खी०	खीलावती ॥	खि०	खियाङ्क्तिन् ॥
खो०	खोमादिच्चात् श	खु०	खुषामादिषु चेतिसत्त्वम् ॥
ख्वा०	ख्वादिभ्यश्चेतिनत्त्वम् ॥	खुवा०	खुवास्त्वादिभ्योऽण् ॥
ख्र०	ख्रकन्ध्वादि' ॥	ख्यूला०	ख्यूलादिभ्यःप्रकारवचने कन् ॥
खका०	खकादिभ्योऽण् ॥	ख्वा०	ख्वाणम् । स्मृति ॥
खम्०	खमादिभ्योऽयच् ॥	ख्वा०	ख्वार्थे ॥
खर्०	खर्करादिभ्योऽण् ॥	ख्वा०	ख्वारिवश ॥
खा०	खाकपार्थिवादि' । खाखा दिभ्योय' ॥	खरि०	खरितादिभ्योऽण् ॥
खार्०	खार्ङ्गरवाद्यजो डीन् ॥	खरी०	खरीतक्यादिभ्यश्चेतिफल प्रत्ययस्यलुप् ॥
खि०	खिवादिभ्योऽण् ॥	खे०	खेमचन्द्र ॥
खु०	खुभ्रादिभ्यश्चेतिठक् ॥		
खुण्०	खुण्डिकादिभ्योऽण् ॥		
ख्री०	ख्रीभागवतम् ॥		
स०	समासः ॥	इक्०	इक्कृष्यादिभ्यः ॥
स०कं०	सरस्वतीकण्ठाभरणम् ॥	इज्०	इजवपादिभ्यः ॥
स०	सम्पदादिच्चात्किप् ॥	इण्०	इणजादिभ्यः ॥
सङ्	सङ्खाद्यादिभ्योऽण् ॥	इल्ल०	इल्लार्थनिर्देशे इल्लवत्त- व्य । सञ्जायाम् ॥
सञ्जा०	सञ्जापूर्वकत्वाद्दृष्ट्यभावः ॥	कः०	अच्चाते । कुत्सिते । अल्पे । इत्वे ॥
सम्०	सम्प्रसारणम् ॥	कन्०	सञ्जायाम् । अनुकेम्पाया म् । अवचीपेकन् । इवेप्र तिकृतौ । सञ्चार्याच ॥
सर्०	सर्वधातुभ्योमनन् ॥	कुम्०	कुम्भादिषु चेतिसत्त्वाभा- वः ॥
सर्व०	सर्वधातुभ्यश्च । सर्वधातु भ्यःपृन् । सर्वधातुभ्योऽसुन्		
सायः	साहित्यदर्पण' ॥		
सि०	सिधादिभ्यश्चेतिठक् ॥		
सिन्०	सिन्ध्वादिच्चादण् ॥		
सिमु०	सिद्धान्तमुक्तावली ॥		

युषो ऽल्पदुष्ठींश्च द्विजांन् दृष्ट्वा कक्षा वथ । सुखानन्दोच्छित्तैस्त्रैस्तत् क्रोधं सुख
 सुबोधदम् ॥ ८ ॥ सखिज्ञासिद्धशब्दानां ज्ञानायत पुरःपुरः। तत्तदाचार्यलेखो
 हि समासार्थो विधीयते ॥ ९ ॥ जिज्ञासा यच्च कुत्रापि शास्त्रीये शब्द उद्भवेत् ।
 तदैवैतत् पश्यता ऽनुभूयते कृतकुक्यता ॥ १० ॥ तावद् भ्रमति शब्दार्थ
 चिन्ताव्याकुलमानसः । सुश्रद्धानः स्थिरधीर्यावदेनं न पश्यति ॥ ११ ॥ चतुर्द
 शसुविद्यासु प्रायः शब्दो न तादृशः । मातृकानुक्रमे ना ऽचसपर्यायो निवेशितः
 ॥ १२ ॥ निदर्शनेषु शब्दानां तत्तच्छास्त्रसमुद्भूता । गद्यपद्यमयीवाणी वर्ण्यतास्मि
 न् कश्चित् कश्चित् ॥ १३ ॥ केषाञ्चिद्देशभाषापि गुप्तबोधाय दर्शिता । अतः
 परोपकृतचे कोन्यो भवितु मर्हति ॥ १४ ॥ शब्दार्थचिन्तारसगिनामहूतं कोशे
 षु सर्वेषु च रत्नभूतम् । श्रीमत् सुखानन्दबुधेन कृतद्विजोपकारार्थं मिदं प्रभू
 तम् ॥ १५ ॥ पण्डितै राजधनिर्ना कृता ग्रन्थाङ्गनेकशः धनादये तु स्या देतत्
 सर्वान्तर्यामितुष्टये ॥ १६ ॥ १८२० ॥ खनेचग्रहभूयुक्ते विक्रमे वत्सरे शुभे ।
 मार्गस्यासितपञ्चम्या मारब्धो मुद्रितुं ह्यसौ ॥ १७ ॥

अथ शब्दार्थचिन्तामणिः

— ००००० —

अः

अ । । अभावे ॥ स्वल्पार्थे ॥ प्रतिषे
 धे ॥ अनुकम्पायाम् ॥ सम्बोधने ॥
 अधिसेपे ॥ स्वराणामादिमेवार्थे ॥
 अ । पुं । वासुदेवे ॥ महेश्वरे नञो-

अशः

यमकारः ॥ यद्वा ॥ अततिसर्वव्याप्तो
 ति । अततेर्ल । न । परब्रह्मणि ॥
 अशः । पुं । वयुके । भागे ॥ स्वान्धे ॥
 वस्तुन एकदेशे ॥ नवांशे ॥ अशयते ।

अंशुमद्

अंशुविभाजने । अदन्तः । कर्मणि-
घञ् ॥

अंशुक' । पुं । दायादे ॥ अशहारी अव
श्रयमंशंहरतीत्यर्थः । अशहारीतिक
न् ॥ अल्पांशे ॥ अल्पार्थकन् ॥ न ।
वासरे । दिने ॥

अशी । त्रि । भागाधिकारिणि । भागि
नि ॥ अशो ऽस्यास्ति । इनिः ॥

अंशुः । पु । प्रभायाम् ॥ सूत्रादिसूत्र्यां
शे ॥ किरण्ये ॥ सूर्ये ॥ अंशयति ।
अशविभाजने । चुरादि । मृगव्या
दित्वात्कुः ॥ लेशे ॥ वेष्टे ॥

अंशुकम् । न । सूत्र्यावस्त्रे ॥ वस्त्रमात्रे
॥ उत्तरीये ॥ परिधानीये । अघोव
स्त्रे ॥ अशून्कायति । कैशब्दे । आ
त इतिकः ॥ यद्वा । अंशुभिः काशते
। काशुद्दीप्तौ । अन्येष्वपीतिङः ॥ ते
जपाताख्या पक्षे ॥ त्रि । अल्पांशौ ॥
अल्पेइतिकन् ॥

अंशुजाखम् । न । प्रभापटले ॥ अंशुनां
जाखमिव ॥

अंशुधरः । पु । सूर्ये ॥ धरति । घृञ् ० ।
अच् । अशूनांधरः ॥ चि । प्रभावि-
शिष्टे ॥

अंशुपट्टः । पुं । पट्टशाटके ॥

अंशुमान् । पुं । सूर्ये ॥ विश्वव्यापिप्र-
काशे परमात्मनि ॥ सूर्यवंशीयच्छपा

अस.

नरे ॥ चि । अंशुविशिष्ट ॥ अंशवे
विद्यन्ते ऽस्य । तदस्यास्तीतिम-
तुप् ॥

अंशुमती । स्त्री । परदेवतायाम् ॥
अंशवः सन्त्य ऽस्याः । मतुप् ङीपौ ॥
शालपश्याम् ॥ अशुमच्याः फलंमू
ख्यांशुमन्ती । अनुदात्तादेश्वेत्य
ञ् फलपाकमूलेष्वितिलुपि युक्तव-
द्भावः ॥

अंशुमत्फलाः । स्त्री । कदल्याम् ॥ अं
शुमन्ति सूत्र्यावयववन्ति फलान्य-
स्याः । अशुमानिव वा फलान्यस्याः ।
अजादित्वाद्वाप् ॥

अंशुमाली । पु । राजभेदे ॥ भास्करे
॥ अशूनां माला । साअस्ति अस्य ।
त्रीह्यादित्वा दिनिः ॥

अंशुख । पुं । चायक्यमुनौ । श्रोमिषे ॥
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अशुइस्तः । पु । सूर्ये ॥

अंशुदकम् । न । हंसोदके ॥ यथा ।
दिवा रविरैर्जुष्ट निशि शीत-
करां शुभिः । ज्ञेयमशुदकं नामसि
ग्ध दोषचयापहम् ॥ अंशुनामुद-
कम् ॥

असः । पुं । न । भुजशिरसि । खान्धे ॥

अस्यतेसमाहन्यते । अससमाघाते
। घञ् ॥ यद्वा । अमति अम्यते वा

अकम्

भारादिना । अमगतौ । अमेःसन्
॥ पु । विभागे ॥

अंसकूट । पु । ककुदि । वषाङ्गे । चूडो
इति ठाठइति च भाषाप्रसिद्धे ॥ अंसे
कूटं ॥

असत् । चि । मांसले । पुष्ट । वक्षइति
॥ अंसेऽस्यास्ति । वत्सांसाभ्यां काम
वले इति खष् ॥

अंहति । स्त्री । त्यागे । दाने ॥ इति
दुरितमनया । इन्दोरंहचेत्यतिः ॥
रेगे ॥

अंहती । स्त्री । अंहतौ ॥ बह्नादित्वा
त् पचेङ्गीष् ॥

अंहः । न । दुःखे ॥ स्वधर्मत्यागे ।
दुरिते ॥ अमति गच्छति प्रायश्चि
त्तादिना । अमगत्यादिषु । अमे-
हुंक्चेत्यसुन् हुगागमश्च ॥ अम
निगच्छन्त्यघोनेनवा ॥ अहेरसुना
सिद्धे अघेरसुनि अङ्घ इतिमा भू
दिति अमे हुंक्चेति खष्म् । तथा
च । स्थान्मध्योऽसत्तुर्थत्वं मंहसोरं
हसस्येति द्विरूपकोशः । एवम् ।
दत्तार्थाः सिद्धसङ्घेर्विदधतुघृणयः
शीघ्रमङ्घो विघात मितिपाठोऽनु
प्रासरसिक्कानां प्रामादिक इति व
दन्ति ॥

अकम् । न । पापे ॥ दुःखे ॥ नकम् ॥

अकर्मा

कंसुखं तद्विरुद्धंवा ॥ नलोपोनञः ॥
अकचः । पुं । केतुग्रहे ॥ चि । केश
हीने ॥

अकनिष्ठगः । पुं । बुद्धुमुनौ ॥

अकम्पन । पुं । राक्षसान्तरे ॥

अकम्पित । पु । वैद्वगणाधिपविशेषे
॥ चि । कम्पशून्ये ॥

अकरणिः । स्त्री । शपे । आक्रोशने ॥
यथा । अकरणि रिह भूयादप्रश-
स्तस्रधातु रिति ॥ अकरणम् । आ
क्रोशेनश्यनिः ॥

अकरा । स्त्री । आमलक्याम् ॥ चि ।
करशून्ये ॥ अकरः । अकरम् ॥

अकरण । चि । निर्दये ॥ नकरणः ॥

अकर्कशः । चि । कोमले ॥

अकर्यः । चि । वधिरे ॥

अकर्ता । चि । अक्रिये । अथापारे ।
कर्तृत्वरहिते ॥ नकर्ता । नलोपो
नञः ॥

अकर्मण्यः । चि । क्रियासुमन्ये । निक
म्ना इतिभाषा ॥

अकर्म । न । तूष्णीमावे ॥ मोक्षे ॥ न
विद्यते कर्मयस्मिन् तत् ॥ चि । का
यीक्षमे ॥

अकर्मी । चि । ब्रह्मविदि ॥ अकर्मअस्ति
अस्य । ब्रीह्यादित्वादिनिः । नकर्मी
वा ॥ कर्मानुष्ठानरहितेऽवधूते ॥

अकाल.

यथा ॥ अनुतिष्ठन्तु कर्मणि परलो
कयियासव. । सर्व लोकात्मकः कस्या
दनुतिष्ठामिकं कथमिति ॥

अकालकनः । पि । } वीतदम्भे ॥
अकालमघः । पि । }

अकस्यात् । । सहसार्थे । अतर्कित
क्षिमित्तके ॥ यथा । अकस्याद्युवती
वृद्ध केशेष्वकृष्यन्वति । पतिनिर्द
यमाश्लिङ्ग्य हेतुरवभविष्यती -
ति ॥

अकाम. । पि । वाद्यविषयकामनाश्रु
त्ये ॥ नविद्यतेकामो ऽस्य ॥ यथा ।
उष्टानुश्रविकावाद्याः कामायस्यन-
सन्धसौ । अकामस्यादश्रवन्तुनि
ष्कामत्वेनसिध्यतीति ॥

अकामकार । पु । यथेष्टानापरये ॥
नकामकारः ॥

अकामहत. । पि । आश्रद्धालोकान-
न्दादवाचीनेष्वानन्देषु वितृष्णे ॥
कामेनहतः कामहतः । नकाम-
हतः ॥

अकाय. । वि । अशरीरे ॥ शिङ्गशरी-
रगर्जिते ॥ नविद्यतेकश्रेयस्यसः ॥

अकारः । पुं । अ अचरे । वर्णानाम-
ध्ये भगवद्विभक्तौ ॥ अवर्णनिर्देशे ॥
वर्णाकारः ॥

अकालः । पुं । कालाश्रुद्धौ ॥ यथा ।

अकूपा

अनुराधर्षमारम्यषोडशर्षेषु भास्करः ।
यावच्चरतिवैतावदकालं मुनयो
विदुरिति ॥ असमये ॥ पि । तद्वि
श्रिष्टे ॥

अकालदृष्टिः । स्त्री । सहस्यार्द्रिषुवर्षये
॥ यथा । पौषादिचतुरो मासान्-
प्रोक्ता दृष्टिरकालजा । व्रत यात्रा-
दिक तत्रवर्जयेत्सप्तशरानिति ॥
अकिञ्चनः । पि । दीने ॥ नास्ति कि-
ञ्चन यस्य । मयूरव्यंसका दिश्वत्स
मासः ॥ निष्कामे ॥

अकिञ्चनिमा । पु । अकिञ्चन्ये ॥ अ
किञ्चनस्य भावः । इमनिष् ॥

अकीर्त्तिकरम् । वि । कीर्त्त्यभावकरं
। अपकीर्त्तिकरे ॥ नकीर्त्तिकरम् ॥

अकुप्यम् । न । स्वर्षरजतात्मकेधने ॥
कुप्यादन्यत् ॥

अकुपसंघः । वि । तिथिवारर्षविशे
षे ॥ यथा । स्वास्त्यन्तकाश्चिदुपौ
ष्णकगनुराधादिस्थभुवाणि विष-
मास्तियथो ऽकुला स्युः । स्वर्षेन्दु-
मन्दगुरवश्चेति ॥

अकुपयम् । वि । अशोभने ॥ नकुप-
यम् ॥

अकूपारः । पु । कूर्मराजे ॥ म
होदधौ ॥ कुपृष्ठी पिपत्ति । पूष्ण
वनपूरययोः । कर्मण्यम् । अन्येषा

अकृषि

मपीति हीर्षः । नञ् समासः ॥ उप
जादौ ॥ कण्डे ॥

अर्चः । पुं । घुहे ॥ चि । कैतवहीने ॥

अकृषारः । पु । समुद्रे ॥

अकृतम् । चि । निच्ये ॥ मोषे ॥ अवि
हिते ॥ कारणे ॥ प्रमाणाविषये ॥

स्वयमजनिते ॥ नकृतम् ॥ अनि-

च्छाहिते ॥ यथा । काशातीतन्तु

शंखुर्यादकृत सदिनिर्दिशेदितिसृ

तिः ॥ स्त्री । प्रकृतिविभ्रमे ॥ यथा

ऽपानिन्वदेशगमनोद्दिच्छया प्रकृ

तिः स्रानकैवचित्कृता ॥

अकृतकः । चि । स्वाभाविके ॥ नकृतकः ॥

अकृतकः । चि । उपकारसामानिनि ।

कृतमे ॥

अकृतबुद्धिः । चि । शास्त्राचार्योपदे

शन्यायै रनुपजनितविवेकबुद्धौ ॥

अकृताबुद्धिर्यस्य येनवा ॥

अकृतात्मा । चि । यत्तादिभिरशोधि

तान्तःकरणे ॥ शास्त्रेणासंस्कृतान्तः

करणे ॥

अकृताभ्यागमः । पुं । दोषविशेषे ।

अकृतयोः मुख्यपापवोरकस्यात्फ

लदात्त्वे ॥

अकृषिमः । चि । अकरणजे । अजन्ये ।

सिद्धे ॥

अकृषिमानन्दः । पु । स्वकृपभूतान

अक्रियः

न्दाभिव्यक्तके निदिध्यासने ॥ अकृ

षिमश्वासा वानन्दश्च ॥ चि । कृषि

मानन्दविरहिणि ॥ अविद्यमानः

कृषिमानन्दो ऽस्य ॥

अकृतसवित् । चि । अनात्माभिमा

निनि ॥ अकृतसवेत्ति । विद्वान्ना

ने । क्षिप् ॥

अकृष्णकर्मा । चि । अश्विदाने । अ

पापकर्मणि ॥ अकृष्णं निष्पापत्वात्

शुद्धकर्मास्य ॥

अकोटः । पुं । गुवाकटचे । कटाफले ॥

अकौशलम् । न । आकौशले ॥

अक्षा । स्त्री । मातरि । जनन्याम् ।

अम्बायाम् ॥

अक्त' । चि । व्याप्ते ॥ युक्ते ॥ परिच्छि

न्ने ॥ अश्चेर्गैतौक्तः । अक्तपरिमाणस्य

वाचका इति भाष्यस्यकैयटेन तथा

व्याख्यातत्वात् ॥ अनक्ति अव्यते-

वा । अञ्जूकृत्यादौ । अजिष्टिभिः

क्तः ॥

अकृतु' । चि । अकामे । दृष्टादृष्टवा

द्यविषयोपरतबुद्धौ ॥

अक्रान्ता । स्त्री । वृष्ट्याम् ॥ चि ।

अनाक्रान्ते ॥

अक्रियः । चि । औतस्यार्त्तक्रियाभ्या

गिनि ॥ अथापारे । अकर्त्तरि ॥ कृ

कर्त्तविशिष्टे ॥

अक्षः

अक्रूरः । पुं । श्वफल्कतनये । गान्दि-
नीसुते ॥ चि । अकठिने । अनिष्टुरे
॥ नक्रूरः ॥ क्रौर्यवान् क्रूरः सनेत्य
क्रूरः । यद्वाक्रूर इति भावप्रधानो नि
र्देशः । नविद्यते क्रौर्यमस्येत्यक्रूरः ॥
अक्रोधः । पुं । परैराक्रोशे ताडनेवा
कृते सति प्राप्तो यः क्रोधस्तस्य तत्का
लोपशमने ॥ चि । क्रोधरहिते ॥
अक्रोधनः । त्रि । क्रोधरहिते ॥
अक्रमः । चि । सततव्यापारेष्वश्रान्ते ॥
अविद्यमानः क्रमोयस्यसः ॥
अक्षः । पुं । रथावयवे । अक्षे ॥ अक्ष
धारणादात्मभेदे । नश्वे ॥ ज्ञातार्थे ॥
व्यवहारे । आयव्ययचिन्तायाम् ॥
पाशके । येन सूतविद्यायामेजति ॥
इन्द्राक्षे ॥ इन्द्राक्षे ॥ विभीतकतरौ ॥
ज्ञाने ॥ आत्मनि ॥ रावणौ ॥ सर्पे ॥
शकटे ॥ षोडशमात्रेषु । कर्षे ॥
जात्यन्धे ॥ गरुडे ॥ पक्षमायाम् ॥
यथा । अक्षान्निघ्नोपक्षमादिताचक्ष
कृवाधिः स्याद्विद्वद्विद्योश्च इति ॥
न । सौवर्चले खण्डे ॥ तुल्ये ॥
हृषीके ॥ अक्षुण्णोति अक्षति वा
अक्षयते वा ऽनेना चवा अक्षु-
व्याप्तौ । पचाद्यच् घञ्वा ॥ अक्षु-
ते ऽच्यर्थम् । अक्षुव्याप्तौ । अक्षेर्दे-
वने इति सौवा ॥

अक्षद्व

अक्षकः । पुं । तिनिस्रे ॥ इतिरत्न
माखा ॥
अक्षगणः । पु । श्रीचाहान्द्रियसङ्घ-
घाते ॥ अक्षाणां गणः ॥
अक्षचरणः । पुं । अक्षपादे ॥
अक्षतम् । न । पण्डे ॥ पुं । ० भू ० ।
खाजेषु ॥ क्षणम् । क्षणुहिसाया
म् । नपुंसकेभावेक्तः । अनुदात्तो
पदेशेऽप्यादिनाखलोपः ॥ नक्षत ये-
षांते ॥ मुकुटस्त्वमरव्याख्यावसरे
खाजाः पुभून्विते ऽक्षतमितिपठि-
त्वा कर्मणिक्तः । क्षतखण्डितम् ।
नक्षतमक्षतमिति विगृह्य निश्चयपु-
स्तिंगानित्य बहुवचनात्ताश्च खा-
जा अक्षतमिति व्याचख्यौ ॥ केचि-
सु अखण्डतण्डुला अक्षतमिप्या-
हुः ॥ पु । यवे ॥ चि । अक्षिते ॥
अत्रणे । अखण्डिते ॥
अक्षता । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥
पुरुषसंसर्गरहितायां स्त्रियाम् ॥ न
क्षता ॥
अक्षदर्शकः । पु । प्राडिवाके । धर्मा-
ध्यक्षे ॥ अक्षवोधके ॥ पश्यति । दृ-
शिर्प्रेक्षणे । खुब् । अक्षाणां व्यव-
हाराणां दर्शकः ॥
अक्षदृक् । पु । व्यवहारस्यज्ञातरि ।
अक्षदर्शके ॥

अचय

अचयदेवी । पि । सूतकृति । भूर्ते ॥
 अचयेर्दीव्यति । द्विदुनीडादौ ।
 सुपोतिखिनिः ॥
 अचयूः । पु । अचयदेविनि ॥ अचये
 दीव्यति । द्विदु० । क्तिप् । छोरि
 ख्यट् ॥
 अचयधूर्त्तः । पु । सूतकारे । कितवे ॥
 अचयेषुधूर्त्तः । सप्तमीश्रौडैरिति
 समासः ॥
 अचयधूर्त्तः । पुं । वृषे ॥ इति वा
 रावली ॥
 अचयपाद् । पु । नैयायिके । गौतमे ॥
 अचयपीडा । स्त्री । यवतिक्ताख्यवता
 याम् ॥
 अचयमः । पि । चमताशून्वे ॥ चमा
 रचिते ॥
 अचयमा । स्त्री । ईर्ष्यायाम् । अचा
 लौ ॥
 अचयमाखा । स्त्री । अचयद्वये । अका
 रादिश्चकारान्तवर्ष्यमाख्यायाम् ॥
 अचयन्धस्याम् ॥ अचयमाखा वशिष्ठे
 नसंयुक्ताधमयोनिजेतिवचनात् ॥
 वशाचयमाख्यायाम् ॥
 अचययः । पु । अजन्ते । अचयकाखा
 भिमानिनि ॥ पि । चयाभावे ।
 अचयरहिते ॥ अचयये ॥ ब्रह्मनिष्ठे ॥
 अ. वासुदेवः तस्मिन् चयोनिवासे

अचर

5ख ॥

अचयकाखः । पुं । अचयकाखाभि
 मानिनि परमेश्वराख्यकाले ॥ अच
 यस्यासौकाखश्च ॥
 अचयतृतीया । स्त्री । वैशाखशुक्लतृ
 तीयायाम् ॥ यथा । वैशाखे भास्वि
 राजेन्द्र शुक्लपक्षे तृतीयिका । अ
 चयासातिधिः प्रोक्ता कृत्तिकारोहि
 णीयुता ॥ तस्यादानादिर्न पुण्यम
 चय समुदाहृतमिति ॥ इयं सख्य
 युगाद्या
 अचया । स्त्री । रव्यादिवारैः सप्तम्या
 दितिधिषु ॥ यथा । अमावै सो
 मवारेण रविवारेण सप्तमी । चतु
 र्थी भौमवारेण अचयादपिचाचया
 इतिभविष्यपुराणम् ॥ अचयरहिता
 याम् ॥ नास्तिचयोयस्याः सा ॥
 अचरम् । न । नचरतीति व्युत्प
 न्या अविनाशिनि निर्विशेषे
 षे प्रथमाख्ये ब्रह्मणि कूटस्थेनि
 स्थे आत्मनि ॥ यथा । चराद्विबु
 धर्मत्वाच्चरं ब्रह्मभण्यते । कार्य
 कारणरूपम् नचरं चरमुच्यते ॥
 यत्किञ्चिदस्सुलोकोस्मिन् वाचो गो
 चरतागतम् । प्रमाणात् चतत्सर्व
 मचरेप्रतिषिध्यते ॥ यद्प्रबोधा
 त्कार्पण्यं ब्रह्मण्यं यत्प्रबोधतः । तद्

अक्षर

क्षरं प्रवेदुष्यं यथोक्तेश्वरवर्त्मनेति ॥
ईश्वर वर्त्मनेतिशासितृत्वादितटस्थ
लक्षणद्वारेण्यर्थः ॥ अकारादिच
कारान्तवर्णे ॥ यथा । घाण्णासिके
तुसम्प्राप्ते भ्रान्तिः संजायतेयतः ।
धात्राक्षराणि सृष्टानि पचाह्ण्डान्य
तः पुरेति ॥ तत् पञ्चविधं लिपिषु
ब्दे द्रष्टव्यम् ॥ अपामार्गे ॥ गगने-
॥ मोक्षे । अपवर्गे ॥ धर्मे ॥ तपसि ॥
अध्वरे ॥ अथाकृताख्ये मूलका
रण्ये ॥ पु ॥ शङ्करे ॥ अजे । विष्णौ
॥ जीवे ॥ नक्षरति । क्षरसञ्चलने
। पचाक्षरम् ॥ यद्वा । अश्रुते । अश्रु
व्याप्तौ । अश्रेः सरः ॥ चि । अक्षर
णीये । अच्युते ॥

अक्षरचणः । पुं । लेखकोत्तमे ॥
अक्षरैर्वित्तः । तेनवित्तस्युच्युपच-
णपावितिचणम् ॥

अक्षरचुम्बुः । पु । लेखकोत्तमे ॥
अक्षरैर्वित्तः । तेनवित्तइतिचुम्बुम् ॥

अक्षरजननी । स्त्री । लेखन्याम् ॥
प्रकृतौ ॥ अक्षराणां मक्षरस्यवा
जननी ॥

अक्षरजीवकः । पु । लेखके ॥ लेखके
ऽक्षरपूर्वाः स्युश्चणजीवकचुम्बवइति
हेमचन्द्रः ॥

अक्षरजीविकः । पु । कायस्थजातौ ॥

अक्षधि

अक्षरैर्जीविकायस्यसः ॥ लेखकः
स्याल्लिपिकरः कायस्थो ऽक्षरजीवि
कइतिहलायुधः ॥ चि । अक्षरजी-
विनि ॥

अक्षरतूलिका । स्त्री । लेखन्याम् ॥ अ
क्षराणां तूलिका ॥ इतिजटाधरः ॥
अक्षरधीः । स्त्री । अक्षरे ब्रह्मणिधीर्वा
भ्यः इतिव्युत्पत्त्या श्रुतिषु ॥ चि ।
ब्रह्मनिष्ठे ॥

अक्षरपङ्क्तिः । स्त्री । छन्दोभेदे ॥
यथा । चेद्भगवान्तेगदययोगः । वृत्ति
रिहोक्तासा ऽक्षरपङ्क्तिरिति ॥

अक्षरमुखः । चि । कालाक्षरिके । शि
क्षिताक्षरे ॥ इतिचिकाण्डशेषः ॥

अक्षरविन्यासः । पु । लिपौ ॥ अक्षरा
णांविन्यासः ॥

अक्षरसमुद्भवः । पु । अपौरुषेयत्वेन
निरस्तसमस्ताशङ्केवेदे ॥ अक्षरात्प
रमात्मनः समुद्भवः आविर्भावोय
स्यसः ॥

अक्षवती । स्त्री । अतक्रीडाविशेषे ।
चौपडइतिभाषा ॥ अक्षाः पाशकाः
सन्त्यस्याम् । मतुप् । लोकात्स्त्री
त्वम् ॥

अक्षवाटः । पु । मल्लभूमौ । नियुद्धभुवि
। अखाडा इति भाषा ॥

अक्षवित् । चि । व्यवहारश्चे ॥ अक्षवत् ॥

अचवि

अचविवर्तः । पुं । द्यूतप्रभेदे ॥

अचक्षुषम् । न । जपमाद्यायाम् ॥

अचाग्रकीलक' । पुं । अशी । रथच
क्राग्रस्थितकीले । अशी इतिभाषा
॥ अचस्यनाभिचेप्यकाष्ठस्थान्तेवन्धा
र्षकीलक' ॥

अचान्तिः । स्त्री । परोत्कर्षासहने ।
ईर्ष्यायाम् ॥ नक्षमणम् । चमूसहने
। दिवादिः । अस्थाषित्वात् क्तिन्
। अनुनासिकस्येतिहीर्षे' नञ्-
समासः ॥

अचारखण्डम् । न । अकृचिमे सैन्ध
वादौ ॥ यण' । अ' खोर गोघृतं चैव
धान्यं मुद्गादिखायाः । स. मुद्गसैन्ध
वच्चैत्र अचारखण्डास्मृतमितिस्यति
हार्दलतायाम् ।

अचि । न । चतुषि । अश्रुते ऽनेनवा
॥ अश्रुव्याप्तौ संघाते च । अशेर्नि
दितिक्त्विः ॥ यङ' । चति । अश्रु
व्याप्तौ । इन् ॥

अचिकूटः । पुं । ईषिकायाम् । गजा
चिपुटके ॥

अचिगत । त्रि । द्वेष्ये ॥ इत्यमरः ॥
अचिगतएवसेदकृत् ॥

अचिभेषजम् । न । लोभे ॥

अचिविक्रयितम् । न । अपाङ्गदृष्टौ ।
कटाक्षे ॥

अचोभ्यः

अचीयः । षि । पूर्ण्ये ॥ अदीने ॥ न

चीयः । यथा । अखन्ध्वानविषीदे
तकाले काले ऽशनकचित् । खव्-
ध्वान हृष्येद्दृष्टिमानुभयं दैवतन
चितम् ॥ इतिमत्वानदीनेयोवधूतो
ऽचीयउच्यत इति ॥

अचीवम् । न । वशिरे । सामुद्रखण्डे
॥ पु । शिग्रौ ॥ त्रि । अमत्ते ॥ नची
वति अनेनवा अचीवयति वा ।
चीवृमदे । पचाद्यच् ॥ अचण. ई.
। अचीवाति वायति वा । वागतिग-
न्धनयो. ओवैशोषणेवा । आतो
नुपेतिकः ॥

अचेशः । पु । मनसि ॥ अचायामीशः ॥

अचोटः । पु । शैलोत्थपीलौ । कर्परा
ले । अखरोटइतिख्याते ॥ अचणो-
ति । अचूव्याप्तौ सघाते च । वाहु
खकाटोऽटः ॥ अचस्येवउटाः पर्णान्य
स्येतिवा ॥

अचोटकः । पु । कर्पराखण्डे । पर्वत
पीलौ ॥ यथा । अचोटकोपिवाता
दसदृशः कफपित्तकृदिति ॥ अचो
टात्स्वार्थेकः ॥

अचोपकरणम् । न । द्यूतसाधने ॥

अचोभः । पुं । आलाने । शङ्कौ । हस्ति
बन्धनस्तम्भे ॥ त्रि । चोभरहिते ॥

अचोभ्यः । पुं । शिवे ॥ रागद्वेषादि

अखट्टः

भिः शब्दादिविषयैरसुरैश्च नचो
भ्यते चोभविचेष व्यथानप्राप्यते ।
चुभेहेतुमण्णयान्ता दचोयदितिय
त्प्रत्ययः ॥ चि । अप्रधृष्ये ॥

अचौहिणी । स्त्री । सेनाविशेषे ।

दशानीकिन्धाम् ॥ सायथा ॥ इभाः

२१८७० । रथाः २१८७० । अन्वाः

६५६१० । पदातयः १०८३५० । उ

क्तम् । अचौहिण्या मिश्रधिकैःसप्त

त्वाद्यष्टभिःशतैः । सयुक्तनि सहस्रा

शिंगजानामेकविंशतिः ॥ एवमेवर

थानान्तु संख्यान्कीर्णितं वृधैः । प

चषष्टिसहस्राणि षट्शतानिदशैव

तु ॥ संख्यातास्तुर गास्तज्जैर्विना

रवतुरंगमैः । तत्राशतसहस्रंतु स

हस्राणि नवैवतु । शतानिचीणि

थान्यानि पंचाशच्चपदातयः इति ॥

समस्तसंखयातु । खद्वयस्वरवस्विं

दुनेवै रचौहिणीमतेति ॥ २१

८७०० ॥ ऊहःसमूहोत्थस्याः इनि

। अचाणामूहिनी । पूर्वपदादिति

यत्वम् । अचादूहिण्या भिति वृ

द्धिः ॥

अखलम् । चि । अखण्डे ॥ अनुते ।

अशूच्यात्सौसघातेच । कृत्त्वशूच्या

कृत्तः ॥ न । काले ॥

अखट्टः । पुं । प्रियाखवृत्ते ॥ इतिराज

अगतिः

निर्घण्टः ॥

अखट्टः । पु । असद्यवहारे ॥ इतिचि
काण्डशेषः ॥

अखण्डम् । चि । पूर्णे । खण्डशून्ये ॥

अनन्ते ॥ नखण्ड्यते । खडिभेदने ।

घञ् ॥ नास्तिखण्डोऽस्यवा ॥

अखण्डनः । पुं । काले ॥ इति शब्द
चन्द्रिका ॥

अखण्डपरशुः । पुं । परशुरामे ॥ न

खण्ड. अखण्डः केनाप्यखण्डितः प

रशु' कुठारो स्य ॥

अखातम् । पु । न । देवखाते । अकृ

त्रिमज्जाशये ॥ खाताद्भिन्नम् ॥

अखिलम् । चि । विश्वस्मिन् । कृतत्वे ॥

नखिलमस्य ॥

अखिलाधारम् । चि । ब्रह्माणि ॥

अखिलस्याकाशादिप्रपञ्चस्याधारमा

श्रयस्तदितिविग्रह' । आश्रयशब्दः

सृष्टिप्रलययोरप्युपलक्ष्यार्थ' ॥

अगः । पु । पर्वते ॥ वृत्ते ॥ सरीसृपे ॥

भानौ ॥ नगच्छति । गन्तुगर्भौ ।

अन्येभ्योपीति अन्येष्वपीतिवाड. ॥

नगोऽप्राणिवृत्ति पाचिकोऽमकृ

तिभावः ॥

अगजः । चि । गिरिसम्भवे ॥ न । शि-

खाजतुनि ॥

अगतिः । पु । अनवबोधे । अपरिज्ञा-

अगस्त्यः

ने ॥

अगदः । पुं । औषधे ॥ वि । नीरुजि ॥

गद्विरुद्धः । नगदो ऽस्माद्विहित्वा ॥

अगदङ्कारः । वि । चिकित्सके ॥ अ-

गदमरोगंजन्तुकरेति । कर्मण्यण् ।

कारेसच्यागदस्थेतिमुम् ॥

अगदतन्त्रम् । न । वैद्यविद्याङ्गविशे-

षे ॥ यथा । अगदतन्त्रं नाम सर्प-

कीटलूतावृश्चिकमूषिकादिदृष्टवि-

षयञ्जनार्थं विविधविषसयोगविषो

पहृतोपशमनार्थमितिमुश्रुतः ॥

अगमः । पु । वृत्ते ॥ नगच्छति । ग-

न्तृगतौ । पचाद्यच् ॥

अगम्य । वि । अच्चेये ॥ गमनायोग्ये

॥ नगम्यः ॥

अगस्तिः । पु । मुनिविशेषे ॥ वि-

न्याख्यम् अगमस्यतीत्यगस्तिः । अ-

स्यतेः क्तिच्त्तौचेतिक्तिच् । बाहुल्य

कात्तिर्वा । शकन् ध्वादिः ॥ वकद्रौ ॥

अगस्तिः पित्तकफजिच्चतुर्थकहरो-

हिमः । रूचोवातकरस्तिक्त प्रति-

श्यायनिवारणः ॥

अगस्तिद्रुः । पु । वकपुष्पवृत्ते । मुनि

द्रुमे ॥ इतिचिकाण्डशेषः ॥

अगस्त्यः । पुं । वकद्रौ ॥ मुनिभेदे । पु

स्त्यतनये ॥ अगविन्ध्यस्थायतिस्त

नाति । स्त्यसङ्घाते । आतोऽ-

अगुरुः

पसर्गेकः ॥

अगस्त्याश्रमः । पु । अगस्त्यकुर्वन्-इ-

तिनाम्नाकाश्याप्रसिद्धेस्थाने ॥ मन्त्र-

याचलेवर्तमाने मुनिवासस्थाने ॥

अगस्तिकुसुमम् । न । मुनिद्रुमपुष्पे ॥

अगस्तिपुष्पशाके ॥ अस्यगुणायथा ।

अगस्तिकुसुम शीतचतुर्थकनिवार

रण् । नक्तान्धनाश्रनतिक्तकषायकटु

पाकिच ॥ पीनसश्लेष्मपित्तघ्नवातघ्नमु

निभिर्मतम् ॥ आगस्त्यकुसुमं तथा

सुदुफलं केनाहृतंजन्तुनाधन्यं चाद्य

दिनं यदद्यमिलितं कस्यास्यमालो-

कितम् । स्वन्नतक्रयुतंसर्पिगुलषयं

तसेष्टतेपाचितभोक्ता संततभाषितं

प्रियतमेनाद्यापिसम्प्रापितमिति ॥

अगाधम् । वि । अतलस्पर्शे । अतिग

म्भीरे ॥ दुर्वोधाशये ॥ न । श्वभ्रे ॥

नास्तिगाधः स्थितिरच । नचो ऽस्य

र्थानामिति बहुव्रीहिः ॥

अगाधजल । पुं । हृदे ॥ वि । अतल

स्पर्शजलविशिष्टे ॥ अगाधजलयर्च ॥

अगारम् । न । गृहे ॥ अगान्कृच्छति

। कृद्गतौ । कर्मण्यण् ॥

अगारदाही । वि । गृहदाहके ॥

अगुः । पुं । राहुग्रहे ॥ वि । किरण

रहिते ॥

अगुरुः । न । जोङ्गके । सुगन्धिकाष्ठ-

अग्निः

भेदे । अग्न इति भाषा ॥ अगुरु
ष्णकटुस्वच्यतिक्त तीक्ष्णचपित्त ल
म । लघुकर्णाच्चिरोग्न शीत
वातकफप्रणुत् । अगुरुर्वापुंसीति
वोपाखितः । शिशपायाम् । का
लागुरुणि । चि । लघुनि । नगुर
स्मात् ।

अगूढगन्धम् । न । हिङ्गुनि । इति रा
जनिर्घण्टः ।

अगोचरम् । चि । इन्द्रियजन्यप्रच्य
क्षाविषये ।

अगौकाः । पुं । शरभे । खगे । सिंहे
। चि । अद्रिवासिनि । अद्रिगे । अ
गः ओकोयस्यसः । -

अग्नायी । स्त्री । बन्धिपत्न्याम् ।
अग्नेः स्त्रीत्यस्मिन्नर्थे । वृषाक
प्यग्निवृत्तितेत्यादिसूत्रेष्वग्निशब्द
स्यैकारादेशोऽपीप्च ॥ चैतायुगे ।

अग्निः । पुं । अङ्गयन्ति अय्यजन्मप्रा
पयन्तीतिथ्युत्पत्त्या हविःप्रक्षेपाधि
करणेषु गार्हपत्याहवनीयदक्षिणा
ग्निसभ्यावसथ्योपासनाख्येषु षड
ग्निषु ॥ पावके । वैश्वानरे ॥ अस्य
गुणा यथा । रूपनेचेन्द्रियपाकःस
न्तापस्तीक्ष्णतासूता । वर्णोऽग्नि
ष्णुतामर्ष । शौर्यमग्नेर्गुणाऽग्नीति ॥
षट्सुधूमाग्न्यादिषु । यथा । अर्क

अग्निः

निष्कासनार्थायक्रमाजज्ञेयाः षडग्न
यः । धूमाग्निश्चैवदीपाग्निर्मन्दाग्नि
र्मध्यमस्तथा ॥ खराग्निश्च भडग्नि
श्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् । वि
ज्वालयोधूमश्चिखो धूमाग्निःसउदा
हृतः । ससारमतिशुष्कं यन्मुष्टिम
ध्येसमेध्यति । तत्काष्ठ काष्ठमित्या
हुः खदिरादिसमुद्भवम् । द्वाभ्यां
तस्यचतुर्याभ्यां योऽग्निर्दीपाग्निश्च
ते । चतुरश्रेण तेनैवमन्दाग्निः
परिकीर्तितः । अर्द्धीकृताभ्यांद्वा
भ्यांतुमध्यमाग्निश्चाहृतः । अर्द्धी
स्तैः पञ्चभिः प्रोक्तः खराग्निः सर्वक
र्मसु । मस्तकावधिपाचस्य चतुर्दि
क्षुक्रमेणश्च । प्रसरतियदाज्वाला
सभडाग्निर्दीरितः । सार्द्धयामश्च
यामश्चयाममेकमुद्धूर्तकम् । मुद्धूर्त
माचमित्येवमर्कार्थवन्ध्यः स्मृताः इ
ति । चिचकाखौषधौ । तृतीये ॥
चतुष्कलेऽ । आदिगुरोः सन्नायाम् ।
वृत्तिकानक्षत्रे ॥ अङ्गति ऊर्ध्वं गच्छ
ति । अग्निगतौ । अङ्गेर्नलोपश्च
तिनिर्नलोपश्च । रक्तचिचके ॥ भङ्गा
तके ॥ निम्बूके ॥ पिप्पे ॥ स्वर्णे ॥
अग्निः । पुं । इन्द्रगोपकीटे ॥ इति
हेमचन्द्रः ॥

अग्निः । पुं । रूपलिङ्गे । अग्नेः

अग्निचू

कणः ॥ इत्यमरः ॥

अग्निकारिका । स्त्री । अग्निकार्ये ॥

इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निकार्यम् । न । होमादौ हवि-
र्हानादिपूर्वकाग्निज्वालने । अग्नी
म्यने ॥ अग्नौसायप्रातःसमिद्धोमा
नुष्ठाने ॥ अग्नावग्नेर्वाकार्यम् ॥

अग्निकाष्ठम् । न । अगुरुणि ॥ इति
राजनिर्घण्टः ॥

अग्निक्कुटः । पुं । ज्वलदग्निदृशो-
ज्जायाम् ॥ इतिचिकारण्डशेषः ॥

अग्ने कुक्कुटः ॥

अग्निक्कीडा । स्त्री । खडूपादित्यारणे ।
हवाइ इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

अग्निगर्भः । पुं । औषधविशेषे ।
अग्निनिर्यासे । अग्निजारे ॥ सूर्य-
कान्तमखौ ॥

अग्निगर्भा । स्त्री । महाज्योतिष्म-
त्त्वम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निचित् । पुं । सप्तमिके । अग्नि
चेतरि ॥ इत्यमरः । अग्निमचैषी
त् । चिञ्चयने । अग्नौचेरि ति
क्किप् तुक् ॥

अग्निचित्या । स्त्री । अग्नेश्चयने ॥
चित्याग्निचित्येतिभावेयप्रत्य
यस्तुक्चनिपात्यते ॥

अग्निचूडा । स्त्री । अग्निशिखायाम् ॥

अग्निदे

अग्निज । पुं । भस्मातके । भिलावा
ख्ये ॥ अग्निजारवृक्षे ॥ चि । अग्ने-
र्जातमात्रे ॥

अग्निजास । पुं । } औषधविशेषे ।
अग्निजारः । पुं । } वडवाग्निमले ।
अग्निजालः । पुं । } सिन्धुफले इति
राजनिर्घण्टः ॥

अग्निजिह्वा । स्त्री । अग्नेर्ज्वालाया
म् ॥ लाङ्गलीवृक्षे ॥ योगविशेषे ॥

यथा । सप्तषड्व्यादित्थियः सोमवा
रादिभिर्युताः । अग्निजिह्वाः सप्तथे
गामङ्गलेष्वतिगर्हिता इति ॥ का
त्यादिसप्तसु ॥ यथा । कालीकपा
लीचमनोजवाचमुलोहितायाचमु
धूमवर्णा । स्फुलिङ्गिनीविश्वरुचीच
देवीलेखायमाना इतिसप्तजिह्वा
इतिप्रथममुण्डकश्रुतिः ॥

अग्निज्वलिततेजनः । पुं । अग्निना
दीप्तफलके । आयुधविशेषे ॥

अग्निज्वाला । स्त्री । बन्दिशिखाया
म् ॥ घातपुष्पिकायाम् ॥ लाङ्गलि
क्यौषधौ ॥ अग्नेरिवज्वालास्याः ।
अग्नेर्ज्वालिववा । रक्तपुष्पत्वात् ॥

अग्निदमनी । स्त्री । क्षुपविशेषे ।
बहुकण्टकायाम् । गुच्छफलायाम्
अग्निदीप्ता । स्त्री । महाज्योतिष्म
तीवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निदेवा । स्त्री । वृत्तिकानक्षत्रे ॥ इ

अग्निम

ति हेमचन्द्रः ॥

अग्निध्वज । पुं । मरुद्वाहे । धूमे ।

धूर्वा इति भाषा प्रसिद्धे ॥

अग्निनिर्यासः । पु । अग्निजारवृक्षे ॥

अग्निपत्नी । स्त्री । अग्निवती अग्निया

इतिलोकप्रसिद्धौ षष्ठी ॥

अग्निपुराणम् । न । आग्नेये ॥ तत्र

श्लोकसख्या यथा । ऋग्वेदसहस्रा

ग्निपुराणचाग्निप्रसन्नतमिति ॥

अग्निभम् । न । स्वर्गे ॥ कृष्णिकान-

क्षत्रे ॥

अग्निभूः । पुं । कार्तिकेये ॥ पुराकिल

तारकोपसुतदेवरक्षार्थशिवेनाग्नि-

रूपस्ववीजवन्दिमुखेक्षिसतेनाग्नि-

नाकृत्तिकासुक्षिसंताश्चदैवगतग-

र्भसत्रपाः शरवण प्रविश्यप्रहृता

तेनाग्निभूरितिसर्वानन्दः ॥ न ।

जले ॥ चि । अग्निजाते ॥ अग्नेर्भ

वति । भू । क्षिप् ॥

अग्निभूतिः । पुं । वैदुर्भेदे ॥ इतिहे

मचन्द्रः ॥

अग्निमणिः । पु । सूर्यकान्ते ॥ इति

जटाधरः ॥

अग्निमन्य । पुं । श्रीपर्णे । गणिका-

रिकायाम् । अरणीतिस्थाते ॥ अ-

ग्निमन्यः श्वयथुहृदीर्योष्णः कफवा-

तहत । पाण्डुनुत् कटुकस्तिक्तस्तु-

अग्निवि

वरोमधुरोभिद ॥ अग्निमन्यकुसु

मशाकस्तु । अग्निमन्यमवसास्तु

नीताः सप्तरात्रमुद्केसुसाधिता ।

तत्कृतसद्यतयुक्तपाचिताहिं गुनाज-

नितवासवासिता ॥ अग्निमन्योथह

दस्यचिदोषशमनः सारः । आध्यान-

च्छर्दिहाशोथचक्षुरोगविघ्नोपहृ ॥

अग्निमन्नाति । मन्यविलोडने । क

र्मण्यण ॥ जयपर्णे ॥

अग्निमुखः । पुं । देवे ॥ विभे ॥ चि-

चके ॥ अग्निमुखयस्य ॥ न । कन्हेर्व

क्रोषुपञ्चसु ॥

अग्निमुखी । स्त्री । मल्लातके । भिन्ना

वाइतिख्याते ॥ खाङ्गलिक्याम् ॥

अग्निरिवमुखमस्या । गौरादि ॥

अग्नि यन्त्रम् । न । अग्न्यस्त्रविशेषे ।

तोष कन्दूक अगन गन इत्यादिभा

षा प्रसिद्धे ॥

अग्निरक्षसम् । न । अग्न्याधाने ॥

अग्निपालने ॥ अग्ने रक्षसम् ॥

अग्निरजाः । पुं । इन्द्रगोपाभिधेकीटे ॥

अग्निरुहा । स्त्री । अग्नेस्तरोहिण्याम् ॥

अग्निवल्लभः । पुं । राले ॥ सालवृक्षे ॥

अग्निवाह । पुं । छाये ॥ अग्नेर्वा-

ह ॥ धूमे ॥

अग्निवित् । पुं । अग्निचिति । अ-

ग्निहेचिणि ॥

अग्निष्टो

अग्निवीजम् । न । } स्वर्णे ॥
अग्निवीर्यम् । न । }

अग्निव्रतम् । न । भूभुजोव्रतविशेषे ॥

यथा । प्रतापयुक्तस्तेजस्वीनित्य-
स्यात्पापकर्मसु । दुष्टसामन्तहिंस्र
श्वतदाग्नेयव्रतस्मृतमिति ॥

अग्निशरणम् । न । दक्षिणाग्निगा-
र्हपत्याहवनीयसभ्यावसथ्यशालाया
म ॥ अग्नीनाशरणम् ॥

अग्निशाला । स्त्री । अग्निशरणे ॥

अग्नीनांशाला ॥

अग्निशिखम् । न । कुसुम्भपुष्पे ॥ कु
ङ्कुमे ॥ अग्नेरिवशिखाकेसरो ऽस्य ॥
स्वर्णे ॥ पुं । कुसुम्भवृक्षे ॥ दीपे ॥
वाणे ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

अग्निशिखा । स्त्री । लाङ्गलिक्याख्यौ
षधौ ॥ अग्नेरिवशिखायस्या ॥ वि
शल्यायाम् । शाकभेदे ॥ अग्नेरिव
शिखासन्तापेयस्याः । ज्वालायाम् ॥

अग्निशेखरम् । न । कुङ्कुमे ॥

अग्निष्टुत । पुं । अग्निष्टोमस्यविकृ
तिरूपे क्रतुविशेषे । अग्नि स्तूयते
ऽस्मिन् क्रतुविशेषे । षुःस्तुतौ ।
सम्पदादिच्चादधिकरणे क्विप् । अ
ग्नेःस्तुत्स्तोमसोमा इति षः ॥

अग्निष्टोम । पुं । यज्ञविशेषे ॥ अ
ग्नीनांस्तोमः । अग्नेः स्तुत्स्तोम

अग्निहो

सोमाइतिष' ॥ अग्निष्टोमार्थग्रन्थे ॥

अग्निष्टुः । पुं । लोहमयेतण्डुलादि
भर्जनपात्रे ॥

अग्निष्वात्तः । पुं । दिव्यपितृभेदे ॥

यथा । अग्निष्वात्ताश्वदेवानांमारी
च्यालोकविश्रुता इति ॥ अपिच । अ
ग्निष्वात्तादयोलोके पितरश्चिरवा
सिनः इति । चिरलोकपितरइत्यर्थः ॥

अग्निनासुष्टु यथास्यादेवमात्ताः
भक्षिताः श्रौतस्मार्त्ताग्नि दग्धाइ
त्यर्थः । एवञ्चाचमूर्धन्यादेशेनयुक्तः
। मन्वादिस्मृतिषु मूर्धन्यषकारवाने
वपाठ' ॥ नित्यवहुवचनान्तोय मि
तिकेचित् ॥

अग्निहोत्रम् । न । यज्ञभेदे । अग्न्या
धाने ॥ सायंप्रातःकालयोर्नियमेना
नुष्ठेयेकर्मविशेषे ॥ अग्नेयेहोत्र
मत्रेतिवहुव्रीहिः ॥ पुं । अग्नौ ॥
हविषि ॥ इतिमेदिनिकरः ॥

अग्निहोत्रहवणी । स्त्री । यज्ञाङ्गभूते
निर्वापसाधने काष्ठपात्रविशेषे ॥

अग्निहोत्रो । पुं । अग्निहोत्रयुक्ते ॥ अ
ग्निचित्ति ॥ अग्निहोत्रमस्यास्ति
। अतद्गनिठनावितीनि । येनर्चि
षिजुहोत्यग्नौथङ्गारिणिचमान
वः । मन्देग्निरामयावीचदरिदश्च
सजायते ॥

अग्न्यु

अग्नीत् । पुं । ऋत्विग्भेदे ॥ अग्नि
मिन्धे । जिहन्धोदीप्तौ । क्विप् । न
लोप ॥ यत्तमण्डपभेदे ॥

अग्नीध्रः । पुं । धनद्वारावरणीये ऋ
त्विग्विशेषे ॥ तस्यकर्माग्निरक्षणम्
॥ अग्निविशेषे ॥

अग्नीध्रा । स्त्री । अग्निकार्ये । हविर्दा
नादिपूर्वकाम्निज्वालने ॥

अग्नीधीयः । पुं । दक्षिणाग्नौ ॥

अग्नीन्धनम् । न । अग्निकार्ये ॥ अग्नौ
इन्धनम् ॥

अग्नीषोमीयम् । न । अग्नीषोम्येह
विधि ॥ अग्नीषोमौदेवतेअस्या वा
वापृथिवीसुनासारेत्यादिनाह ॥

अग्नीषोम्यम् । न । हविर्विशेषे ॥ अ
ग्नीषोमौदेवतेअस्य । आवापृथि
वीत्यवस्थचकारात्पठत ॥

अग्न्याधानम् । न । अग्निताग्निसकृ
तौ । अग्निहोत्रे । अग्निरक्षणे ॥
अग्नेः आधानम् । अग्निहोत्रमि-
त्यर्थ ॥

अग्न्याधेयम् । न । आहवनीयाद्यग्न्यु
त्पादकेकर्मणि ॥

अग्न्यालय । पुं । अग्न्याधारकुण्डे ॥
अग्नेःआलयः ॥

अग्न्युत्पात । पुं । उल्कापातादिदिव्य
वैकृते आकाशादिष्वग्नि विकारे ।

अग्रज

उपाहिते ॥ अग्नेरुत्पातनमुत्पातो
वैकृतम् ॥ अग्निनिष्ठोत्पाते ॥ म-
न्त्रादिनाग्नेर्दाह शक्तिनिवारणे इ-
त्यर्थ ॥

अग्रम् । न । पुरस्तात् । उपरि ॥ पल
परिमाणे ॥ आलम्बने ॥ समूहे ॥ वृ
क्षादिभिरसि । प्रान्ते ॥ भिक्षावि-
शेषे । शासचतुष्टये । शासप्रमाणा
भिक्षास्यादग्र शासचतुष्टयमि ति
स्मृतेः । चि । अधिके । प्रथमे । प्र
धाने ॥ अग्र्यते अगतिवा । अगकुटि
कार्यागतौ । ऋज्वन्द्रेतिसाधु ।

अग्रकाण्डः । पुं । स्तोमवल्ग्राम । का
ण्डीरे ॥

अग्रगः । चि । सेवके । अग्रेसरे । अग्रेग
च्छति । गम्लगतौ । अन्यचापी
तिडः ॥

अग्रगण्यः । चि । अग्रेगणनीये । यथा
। शमनभवनयाने यद्भवानग्रगण्य
इतिमहानाटकम् ॥

अग्रगामी । चि । अग्रगे । अग्रेसरे ॥

अग्रजः । पुं । ज्येष्ठेभ्रातरि । ब्राह्मणे ॥
चि । पूर्वजाते ॥ अग्रजातः सप्तम्यां
जनेर्ड ॥

अग्रजङ्घा ॥ स्त्री । जङ्घाग्रभागे ।
प्रतिजङ्घायाम् ॥

अग्रजन्मा । पुं । द्विजे । ज्येष्ठेभ्रातरि ॥

अग्रमां

ब्रह्मणि । अग्नेत्रावौजन्माऽस्य ।

अग्रजातः । पुं । विप्रे । चि । पूर्वजाते
। अग्नेजातः ॥

अग्रजातिः । पुं । ब्राह्मणे । अग्नेजा
तिर्जन्मास्यः ॥

अग्रणीः । चि । अग्निमे । उत्तमे । अग्र
नयति । गीष्प्रापणे । सत्सूद्विषे
तिक्किण् । अग्रग्रामाभ्यामितिशल्
म् । विष्णौ । सर्वेषामग्रणीर्विष्णु
सेव्यः पूज्यश्चिन्त्यश्च इतिमोक्षधर्मः
॥ अग्रमुत्कृष्टनिरस्तसकलदुःखानु
षङ्गपरमानन्दस्वरूप पदस्थाननय
तिर्भुमुद्भूतितितया ।

अग्रतः । ङ । प्रथमे । पुरोऽर्थे । यथा
। अग्रतश्चतुरोवेदाइति । अग्नेइति
। आद्यादिस्वाततसि । अग्ने ।

अग्रतःसः । चि । अग्रगामिनि । पुरो
गे । अग्रतःसरति । सृगतौ । पुरो
ग्रतोऽग्नेषुसर्त्तैरितिटः ।

अग्रदानो । पुं । आग्रहारिके । प्रेतसं
प्रदत्तकषडङ्गतिखादि द्रव्ययाहिनि
पतितब्राह्मणे । यथा । लोभीविप्र
श्चगूद्राणामग्नेदानं गृहीतवान् ।
ग्रहणेभृतदानानांमग्रदानी बभूवस
इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ।

अग्रपर्वी । स्त्री । गौडभाषायामुत्कृष्टी
तिप्रतिद्वेषधौ । अजलोकायवृक्षे ।

अग्निमा

अग्रमांसम् । न । ऋदशान्तर्गतमांसमे
दे । बुक्कायाम् । अग्रमुख्यमांसम् ॥
उदरमध्यवर्त्तिमांसवर्धनरूपरोगवि
शेषे ।

अग्रयाणम् । न । प्रथमे । नासीरे ।
सेनाविशेषे ।

अग्रयायी । चि । अग्नेसरे ।

अग्रलोहिता । स्त्री । चिह्नीशाके ।
इति राजनिर्घण्टे ।

अग्रसन्धानी । स्त्री । यमपञ्चिकायाम्
। जीवानांशुभाशुभकर्मलिखितयम
स्यपुस्तके ।

अग्रसरः । चि । अग्रगामिनि । अग्नेस
रति । बाहुलकाद् । पुरोगायतो
ग्नेषुसर्त्तैरितिटोवा ।

अग्रहः । पुं । वानप्रस्थे ।

अग्रहायणः । पुं । मार्गमासे । मार्ग
शीर्षे ।

अग्रायणीयम् । न । वादस्यभेदे ।

अग्राह्यः । चि । परमेश्वरे । इन्द्रिया
ऽविषये । नग्राह्यः । गृहणाये ग्ये
॥ यथा । अग्राह्यं शिवनैवेद्यं पच
पुर्णफलजलम् । सालग्रामशिला
स्यर्षीत्नर्वयातिप्रविचतामिति ।

अग्रिमः । चि । ज्येष्ठे । उत्तमे । अग्ने
जातः । तत्रभवोवा । अग्रादिपश्चा
द्विमचू ।

अग्नेस

अग्निमा । स्त्री । लवनीफले । लोना
इतिगौडप्रसिद्धेफलवृक्षे ॥

अग्रियः । पुं । ज्येष्ठसोदरे । चि । प्र
धाने ॥ इत्यमरः ॥ अग्नेभव । घं ॥
अग्नीयः । चि । अग्नियार्थे ॥ अग्नेभव ।
छप्रत्ययः ॥

अग्नेः । । प्रधाने ॥ विभक्तिप्रतिरूप
कौनिपातः ॥

अग्नेः । पुं । अग्नेः ॥ अग्नेगच्छति ।
गमल्लगती । क्लिपू । ऊर्ध्वगमादी
नामित्यूङ् । अनुनासिकलोपश्च ।
अग्नेग्वौ अग्नेग्व इत्यादिवोध्यम् ॥
अग्नेदिधिषू । पुं । पुनर्भूर्त्तरि । प्रधान
पुनर्भूर्त्तये ॥ अग्नेप्रधानदिधिषूर्त्तस्य ।
अग्नेइतिविभक्तिप्रतिरूपकौनिपात
। समासान्तविधेरनिच्यत्वान्नकप् ॥

अग्नेदिधिषू । स्त्री । ज्येष्ठ्यायांसोदरभगि
न्यामनूढायां याकनिष्ठा विवाहेन
दीयतेतस्याम् ॥ उक्तञ्चलोकाच्चिणा
। ज्येष्ठ्यायांयच्चनूढायां कन्यायामुच्च
तेऽनुजा । साचाग्नेदिधिषूर्त्तयापूर्वा
तुदिधिषु स्मृतेति ॥

अग्नेवणम् । न । वनस्याग्रभागे ॥ वनस्या
ग्रे । राजदन्तादिषु निपातनात्सप्त
म्याअस्तुक् । वनपुरगेतिणत्वम् ॥

अग्नेसरः । चि । अग्नेः । पुरोगमे ॥

अग्रमग्नेणाग्रे वासरति । सृगतौ । पु

अघोरा

रोगतोऽग्नेषुसर्त्तैरिति अग्नेइति
एदन्तत्वनिपातनात् ॥

अग्नेसरिकः । चि । अग्रगामिनि ॥

अग्र्यः । चि । अग्रिमे । प्रधाने ॥ पुं । ज्ये
ष्ठेभ्रातरि ॥ प्रतिष्ठिते ॥ अग्नेभव ।
अग्राद्यत् ॥ अग्नेसाधुर्वा । तच्चसाधु
रितियत् ॥ अग्रइववा । शाखादि-
भ्योय ॥

अघम् । न । व्यसने ॥ दुःखे ॥ दुरिते
। पापे ॥ अपराधे ॥ चि । तद्धति ॥
पापाचरणे ॥ अघतेगच्छतिदाना
दिना । अघिगतौ । पचाद्यच् । आग
मशास्त्रस्याऽनिच्यत्वान्ननुम् ॥ अङ्
च्यतेऽनेनवा ॥ अघविद्यते ऽस्यअर्श
आद्यच् ॥

अघमर्षणम् । चि । पापनाशिमन्त्र
विशेषे । सर्वैः नसामपर्व्वसिनिजप्ये
॥ अघमर्षति । मृषुसहने । सहन
मभिभव । यद्वा । मृष्यति । ल्युट्
। स्त्रियांठित्वान्ङीप् ॥

अघमारः । पुं । यमे ॥ अघेनपापवि
शेषेणअत्युग्नेण अकाले मारयतिइ
तिअघमारः अजन्तः ॥

अघायुः । चि । पापजीवने ॥

अघोरः । पुं । गिरिशे ॥ चि । अभया
नके ॥

अघोरा । स्त्री । भाद्रकृष्णचतुर्दश्याम् ॥

अङ्कपा

यथा । भाद्रमास्यसितेपक्षेअघोरा
स्याचतुर्दशी । तस्याभाराधितः स्या
णुर्नयेच्छिवपुरभुवमितिस्मृतिः ॥

अघोः । । । सम्बोधने ॥

अघ्न्यः । पुं । प्रजापतौ । अघ्न्यादि
त्वात्हन्तेर्यक्अडागमउपधालोपश्च
॥ हन्तुमशक्यो ऽघ्न्यःपर्वतइतिवे
दभाष्यम् ॥

अघ्न्या । स्त्री । सौरभेत्याम् ॥ नह्न्य
तेनहन्ति वादातारम् । अघ्न्याद
यश्चेतिसाधुः ॥

अङ्कः । पुं । रूपकभेदे ॥ चिन्हे ॥ आजौ
। भूषणे ॥ कुचभूषायाम् । रूपके
॥ अशे ॥ अन्तिके ॥ उत्सङ्गे ॥ स्थाने
। प्रकरणे ॥ अगे ॥ कटिप्रदेशे ॥ ना
टकादिपरिच्छेदे ॥ एकादिरेखाया
म् । अपराधे ॥ नवसु ॥ नवमाङ्के ॥
अङ्कतेऽनेन । अकिलचये । हल
श्चेतिषम् ॥

अङ्कतिः । पुं । अग्निहोषिणि ॥ वन्हौ
। वेधसि ॥ वायौ ॥ अञ्चति । अञ्चुग
तौ । अञ्चेकोवेत्यतिःकस्यान्तादेशः ॥

अङ्कनम् । न । संख्यागस्थाने ॥ चिह्न
युक्तीकरणे ॥ आंकनाइतिख्याते ॥
अङ्कनैलका । स्त्री । आक्षेपे । आ
लिङ्गने ॥

अङ्कपाणी । स्त्री । परीरम्भे । धाञ्या

अङ्कुरः

म् । वेदिकायाम् ॥ इतिमेदिनी ॥
कोटयामितिहेमचन्द्रः ॥

अङ्कुरोद्यः । पुं । चिञ्चोटके । चेच्
कोइतिगौडभाषाप्रसिद्धे ॥

अङ्कुरः । न । चिन्हे ॥ शरीरे ॥ अञ्चति ।
अञ्चुगतिपूजनयोः । अञ्च्यञ्चियु
जिभृजिभ्यःकुश्चेत्यसुन कवर्गश्चा
न्तादेशः । अङ्कुरी । अङ्कुरीसि ॥

अङ्कुरितः । चि । चिन्हिते । लाञ्छिते ॥
इतिथ्यादिः ॥

अङ्कुरिणी । स्त्री । अङ्कुरानांसमूहे ॥ ख
लादित्त्वादिनिः ॥

अङ्कुरी । स्त्री । मृदङ्गभेदे । अङ्कुरे ॥

अङ्कुरः । पुं । रुधिरं । लोत्रि ॥ सखि
ले ॥ अभिनवोद्भिदि । अङ्कुरते । अ
किलचये । मन्दिवाशिमधीत्यु
रश् ॥

अङ्कुरितः । चि । उदयति ॥

अङ्कुरशः । पुं । न । शृण्वाम् ॥ वाधाया
म् । अङ्कुरतेऽनेन । अकि । सान
सिर्वर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुरेति नि
पातनादुशच् ॥

अङ्कुरशदुर्दुर' । पुं । गम्भीरवेदिनि ॥

अङ्कुरी । स्त्री । फलाद्याहृतिसाधने ॥
वौहमातरि । जिनानांचतुर्विंशति
शासनदेव्यन्तर्गतदेवी विशेषे ॥ इति
हेमचन्द्रः ॥

अङ्क्यः

अङ्कूर । पुं । अङ्कुरे । अभिनवोद्भिदि । अक्यते । अकिलक्षणे । खज्जूरादिच्चादूरः ॥

अङ्कोटः । पुं । निकोचके । अङ्कोले । टेराइतिख्यातवृक्षे । अङ्कोटकः कटुस्तीक्ष्णः स्निग्धोष्णस्तुवरोलघुः । रेचन'कृमिशूलामशोथग्रहविषापहः । विसर्प कफपित्तास्त्रमूषकस्यविषापहः । तनूलाशीतलस्वादुश्लेष्मघ्नहृत्पित्तगुरु । वल्यविरेचनवातपित्तदाहक्षयास्त्रजित् । अङ्क्यते । अकिलक्षणे । बाहुलकादोः ॥

अङ्कोठः । पुं । अङ्कोटे । टेराइतिख्यातवृक्षे । आकोडइतिगौडभाषाप्रसिद्धे । अङ्क्यतेबाहुलकादोः ॥

अङ्कोलः । पुं । अङ्कोटवृक्षे ॥

अङ्कोलिका । स्त्री । आलिङ्गने । इतिशब्दमात्रा ॥

अङ्कोलसार । पुं । । स्यावरविषप्रभेदेद्रुमान्तरे । इतिहेमचन्द्रः ॥

अङ्क्यः । पुं । मृदङ्गभेदे । यथा । सार्दुतालचयायाम श्वतुर्दशाङ्गुलाननः । हरीतक्याकृतिर्यः स्यादङ्गोक्तेसहिवाद्यतेइतिभरतः ॥ अपिच । हरीतक्याकृतिस्त्वङ्गोयवमध्यस्तथोर्दुकः । आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छोमध्यदक्षिणवामगाः ॥

अङ्गजः

अङ्ग । । सम्बोधने । अङ्गति । अगिगतौ । पचाद्यच् । हर्षे । सङ्गमे । अङ्गयायाम् । पुनरर्थे ॥ अङ्गनर । घञ् । मूर्खोपिनावमन्तव्यः किमङ्गविद्वान् ॥

अङ्गम् । न । काये । गात्रे । अवयवे । प्रतीके ॥ उपाये ॥ श्रुतेः शिच्चादिषट्सु । यथा । शिच्चाकल्पोव्याकरणनिरुक्तछदएवच । ज्योतिषश्चषडङ्गानिकथितानिमनीषिभिः । मनसि । यथा । हिरण्यगर्भाङ्गभुवमुनिहरिरितिमाघः । क्लीवैकत्वेतुअप्रधाने । तल्लक्षयथा । तदीयप्रधानफलजनकव्यापारजनकत्वेसतितदीयप्रधानफलाजनकत्वमङ्गत्वम् । पुंभूत्विनीयति ॥ यथा । वैद्यनाथसमारभ्यभुवनेशान्लगशिवे । तावदङ्गाभिधेदेभ्योवाचायांनहिदुध्यतीति । अङ्गाः चचियविशेषाः तेषांनिवासेजनपद अङ्गाः । तस्यनिवासइत्यङ्गोजनपदैषुपुलुपियुक्तवद्ब्यक्तिवचने । चि । अङ्गवति । अन्तिके । अङ्ग्यते ज्ञायतेऽनेन । अगिगतौ । घञ् । अङ्गति । अङ्गा ॥ सम्पादके ॥ षट्सु ॥ लभे ॥

अङ्गग्रहः । पुं । गात्रवेदनायाम् । इतिद्वैद्यकम् ॥

अङ्गज् । पुं । अनङ्गे । केशे । पुत्रे । गदे । न । हृदिरे ॥ मले ॥ अङ्गात्

अङ्गभूः

अङ्गेभ्योवा जातः । जनी । उ ॥
 कन्यायामङ्गजामता ॥ पि । कायजे ॥
 अङ्गयम् । न । अङ्गने । ष्टोदरादित्वा
 सत्त्वम् । अङ्गत्त्यच । अगि । ल्युट् ।
 अनादेशस्यवाहुलकासत्त्वमित्येके ॥
 अङ्गतिः । पुं । अङ्गिहोचिणि ॥ वङ्गौ
 वेधसि ॥ विष्णौ । इतिशब्दरत्ना
 वली ।
 अङ्गदः । पुं । वाखिवानरपुत्रे । न ।
 केयूरे । पि । अङ्गदातरि ॥ अङ्गदय
 तेहायति यतिवा । देङ्करचणे द्वैप्
 शोधनेदे । अवखण्डनेवा । आतेानु
 पेतिकः ।
 अङ्गदा । स्त्री । यान्ददिन्दन्तिहस्ति
 न्याम् ॥
 अङ्गनम् । न । प्राङ्गणे ॥ याने ॥ अङ्ग
 स्यच । अङ्गितौ । करणेत्त्यधिकर
 षेत्ल्युट् ।
 अङ्गना । स्त्री । कामिन्याम् ॥ मगस्ता
 न्यङ्गान्यस्याः । अङ्गाल्लाल्याणइतिनः
 । शार्वभौमशोषरदिमजस्यवेधि
 ति ॥ अङ्गति । अङ्गितौ । युच् ।
 अङ्गनाप्रियः । पुं । अङ्गोक्पाद्वे ॥
 अङ्गपः । पुं । लङ्गे ॥
 अङ्गपाधिः । पुं । आलिङ्गने ॥ इति
 त्रिकाण्डशेषः ।
 अङ्गभूः । पुं । पुत्रे ॥ अङ्गे ॥

अङ्गः

अङ्गमर्हः । पुं । अङ्गसवाहके । नापि
 तादौ ॥
 अङ्गमर्हकः । पुं । अङ्गमर्ह । अङ्गम
 र्हिनि ॥
 अङ्गमेजयत्त्वम् । न । अङ्गकम्पने ॥ आ
 सनस्यैर्यविघाते ॥ सर्वाङ्गाणांवेप
 यौ । आसनमनसोःस्यैर्यस्यवाघके ॥
 अङ्गरताः । पुं । गुण्डारोचन्याम् । पिका
 षेट्ठे । पि । रञ्जिते ॥
 अङ्गरञ्जनी । स्त्री । आयस्याम् । जा
 लिकायाम् । लोहोकासंजावाइतिभा
 षामसिद्धायाम् ॥
 अङ्गरागः । पुं । चन्दानाद्यैरङ्गलेपे ।
 विलेपने ॥ अङ्गेषुरागः ॥
 अङ्गराट् । पुं । अङ्गदेशाधिपे । कर्णे ॥
 अङ्गलक्ष्मीः । स्त्री । देहकान्तौ ।
 अङ्गलोद्यः । पुं । पिच्छोठतृये ॥
 अङ्गवः । पुं । शुकफले । वाने ॥
 अङ्गविकृतिः । पुं । अपस्माररोगे ॥
 अङ्गविकारे ॥
 अङ्गविशेषः । पुं । अङ्गनुत्वाङ्गचाल
 नरूपेन्दत्वे । अङ्गविशेषणे । अङ्ग
 हारे ॥ अङ्गानांविशेषोयच ।
 अङ्गवैकृतम् । न । अङ्गविकारे ।
 इङ्गिते ॥
 अङ्गः । न । पश्चिणि । अङ्गते । अङ्ग
 र्यत्त्यादौ । अङ्गच्छियुजिभृजिभ्यः

अङ्गा

कुश्वेत्त्यसुन् । कवर्गश्चान्तादेशः । अङ्गसी अङ्गासि ॥

अङ्गसस्कारः । पु । परिकर्माणि । शरीरशोभाजनककर्मणिस्नानादौ ॥ अङ्गसस्त्रियतेऽनेन । सम्पूर्वात्करोते र्घञ् ॥

अङ्गहारः । पुं । अङ्गविचेमे । अङ्गुल्यादिविन्यासभिदि । अङ्गानांस्थानात्स्थानान्तरेनयने । अङ्गस्यहरणम् । हञ् हरणे । घञ् ॥

अङ्गहारिः । पुं । अङ्गहारे । इतिभरतधृतोहङ्गुचन्द्रः ॥

अङ्गहीनः । चि । व्यङ्गे । काणादौ ॥ अङ्गेन अङ्गाभ्यां अङ्गैर्वा हीनः ॥

अङ्गारः । पुं । महीसुते । हितावल्याम् । पुं । न । अलाते । निर्धूमाग्निपिण्डे ॥ अङ्गति । अगिगतौ । अङ्गिमदिमन्दिभ्यश्चारन् । अङ्गिद्यत्तिवा । ऋगतौ । कर्मण्यण् ॥

अङ्गारकः । पुं । कुजे । भौमे ॥ अङ्गानिद्वयर्त्विपीनत्वात् । ऋगतौ । कर्मण्यण् । सप्तार्याकन् । यद्वा । अङ्गारइवरक्तवर्णत्वात् । इवेप्रतिकृतावित्ति कन् ॥ उल्मुकांशे ॥ कुशयटके ॥ भृङ्मराजे ॥

अङ्गारकतैलम् । न । स्वनाम्न्यात्पक्वतैलविशेषे । तस्यपाकप्रकारो यथा ।

अङ्गार

मूर्वालाक्षाहरिद्रेङ्गेमञ्जिष्ठासेन्द्रवाहणी । वृहतीसैन्धवकुष्ठं रास्नामांसीशतावरी ॥ आरनालाढकेनैवतैलप्रस्थविपाचयेत् । तैलमङ्गारकनामसर्वज्वरविमोक्षणमिति सुखबोधः ॥

अङ्गारकमणिः । पुं । प्रवाले ॥ इति राजनिर्घण्टे ॥

अङ्गारकर्कटी । स्त्री । अङ्गाकडी वाटी लिट्टी इत्यादि प्रसिद्धिगतायाम् । यथा । शुष्कशोधूमचूर्णन्तुसाम्बुगाढविमर्दयेत् । विधायवटकाकारनिर्धूमेद्यौशनैःपचेत् ॥ अङ्गारकर्कटी ह्येषाहृणीशुक्कलालघुः । दीपनोकफकुडल्यापीनसश्वासकासजित् ॥

अङ्गारकुष्ठकः । पुं । हितावल्याम् । कुष्ठे ॥

अङ्गारधानिका । स्त्री । हसन्याम् ॥ स्वार्थेकन् ॥

अङ्गारधानी । स्त्री । अङ्गारधारिण्याम् । हसन्याम् ॥ अङ्गाराधीयन्तेऽस्याम् । दुधाजधारणपोषणयोः । ल्युट् । डीप् ॥

अङ्गारधारिणी । स्त्री । अङ्गारधान्याम् । अङ्गाराणांधारिणी ॥

अङ्गारपरिपाचितम् । न । शूलादिनापक्वमांसे ॥ अङ्गारेषुपरितःपाचितम् । चि । अङ्गारपक्वे ॥

अङ्गा यो

अङ्गारपर्णी । पुं । चिचरथाख्येगंधर्वे ॥

इतिर्महाभारतम् ॥

अङ्गारणुषः । पुं । जीवपुत्र मे ॥ इति
रत्नमण्डो ॥

अङ्गारमञ्जरी । स्त्री । } करञ्जभेदे ॥
अङ्गारमञ्जी । स्त्री । }

अङ्गारवल्ली । स्त्री । करञ्जभेदे ॥ अ
ङ्गारवर्षपर्णीवल्ली । भार्ग्याम् ॥
गुञ्जायाम् ॥

अङ्गारवल्ली । स्त्री । महाकरञ्जे ॥ भा
र्ग्याम् ॥ अङ्गारवतवल्लीअस्याः ।
समासान्तविधेरनिच्छत्वात् । नकप् ॥

अङ्गारशकटी । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ अ
ङ्गाराणांशकटी ॥

अङ्गारिः । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ इतिजटा
धरः ॥

अङ्गारिका । स्त्री । इक्षुकाण्डे ॥ किंशु
ककोरके ॥ इतिमेदिनी ॥

अङ्गारिणी । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ भास्क
रख्यक्तदिशि ॥

अङ्गारितम् । चि । दग्धे ॥ अङ्गाराणि
सञ्जातान्यस्य । तारकादिच्छादित
च् ॥ न । पखाशकलिकोङ्गमे ॥

अङ्गारिता । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ खतामा
चे । नदीभेदे ॥

अङ्गार्यः । स्त्री । अङ्गाराणांसमूहे ॥ पा
शादिभ्योयः ॥

अङ्गुरी

अङ्गावबदुम् । न । अङ्गाश्रितोपासने ॥

अङ्गे अङ्गेषुवाअवबदुम् ॥ चि । अङ्ग
वद्वे ॥

अङ्गिका । स्त्री । कञ्चुके । आंगी इति
भाषाप्रसिद्धे ॥

अङ्गी । चि । प्रधाने । मुखे ॥ अवयविनि ॥
अङ्गिराः । पुं । मुनिभेदे ॥ ऐहस्पतौ ॥

अङ्गिरआङ्गिरसयोरभे दोषचारात् ॥
प्रभवादिषुषष्टेवर्षे ॥ यथा । निरातङ्गञ्ज
गतसर्वधनयौवनगर्वितम् ॥ अङ्गिर
सिप्रजाःसर्वानित्योत्साहावरानने इ
ति ॥ अङ्गुरति । अङ्गितौ । अङ्गि
राइतिअङ्गतेरसिरिडागमश्चनिपा
तितः ॥

अङ्गीकारः । पुं । अभ्युपगमे ॥ अङ्गी
करणम् ॥ अङ्गीतिच्यन्तम् । तत्पूर्
वात्कृञोभावेघञ् ॥

अङ्गीकृतम् । चि । स्त्रीकृते । ऊरी
कृते ॥ यथा । आयातयातेनभवाम्मु
राशौजातोमहानेवममप्रयासः । मो
क्षायनाथस्य पदप्रसादादङ्गीकृतः
सम्प्रतिकौलमार्गइति ॥ अनङ्गम
ङ्गमकारि ॥

अङ्गुः । पुं । अङ्गे ॥

अङ्गुरिः । स्त्री । अङ्गुल्याम् ॥

अङ्गुरी । स्त्री । अङ्गुल्याम् । पाणिपा
दाङ्गुल्याम् ॥

अङ्गुलि

अङ्गुरीयः । पुं । न । } अङ्गुलिभूषणो ।
अङ्गुरीयकः । पुं । न । }

अङ्गुलिः । पुं । अङ्गुले । अवमाने ॥
वात्स्यायनमुनौ ॥ न । अष्टसख्य
वाद्माने ॥ अष्टभिस्तैर्भवेच्चैषु
मध्यमसप्तभिर्यवैः । कन्यसषडभिरु
द्दिष्टमङ्गुलिमुनिसप्तम ॥ मानतुपा
श्वेन । षड्यवा । पार्श्वसम्भिताइति
कात्यायनदर्शनात् ॥ अङ्गति । अगि
गतौ । वाहुलकादुलः ॥

अङ्गुलिः । स्त्री । करशाखायाम् । गजस्य
कार्शिकायाम् । हस्तिशुण्डाग्रभागे ॥
अङ्गति । अगिगतौ । अतुन्यञ्जीत्य
ङ्गेरुलिः । यद्वा । अङ्गुपाणिपादभव
भवयवलात्ति । वाहुलकात्डिः ॥
अङ्गुलितोरणम् । न । अङ्गुचन्द्रे । गलेह
स्ताधाने ॥ चन्दनादिद्वाराखलाटेक
तेऽङ्गुचन्द्रे ॥ इतिहारावली ॥

अङ्गुलिचः । पुं । अङ्गुलिकवचे ॥ अङ्गु
लीस्त्रायते । षेड्पालने । कप्रत्ययः ॥
अङ्गुलिमुद्रा । स्त्री । साक्षराङ्गुलिभूष
णम् । अङ्गुल्यामुद्राति । आतरतिकः ॥
मेदतेवा । मुदहर्षे । स्फायितञ्ची
तिरक्वा । अङ्गुल्याःमुद्रा ॥

अङ्गुलिमुद्रिका । स्त्री । साक्षराङ्गुलि
भूषायाम् । अङ्गुलिमुद्रैव । स्वार्थे
कन् ॥

अङ्गुष्ठ

अङ्गुलिमोटनम् । न । अङ्गुलिध्वनी
स्वच्छव्याम् । इतिहारावली ॥

अङ्गुलिसन्देशः । पुं । अङ्गुलिशब्दे । अ
ङ्गुलिमोटने ॥ इतिहारावली ॥

अङ्गुली । स्त्री । करशाखायाम् । साम्
मेणपञ्चधा । यथा । अङ्गुष्ठस्तर्जनी
मथ्यानामिकाचकनिष्ठिकेति । गज
कार्शिकायाम् । हस्तिशुण्डाग्रे ॥ वङ्गा
दिषुइतः प्राण्यङ्गादितिपक्षेङीष् ॥

अङ्गुलीकण्टकः । पुं । नखे ॥ -

अङ्गुलीमुद्रिका । स्त्री । साक्षराङ्गुलि
भूषायाम् ॥

अङ्गुलीयम् । न । पुं । ऊर्मिकायाम् । अ
ङ्गुलीभवम् । जिह्वामूलाङ्गुलेऽङ्गुलिः ॥

अङ्गुलीयकम् । न । पुं । अङ्गुलीभूषणो
ऊर्मिकायाम् ॥ यथा । अयमैथिल्य
भिन्नानंकाकुतस्थस्याङ्गुलीयिक
तिमङ्गिः ॥ स्वार्थेकन् ॥

अङ्गुलीसमूतः । पुं । कररुहे । नखे ॥

अङ्गुष्ठः । पुं । अङ्गुलिभेदे । वृद्धाङ्गु
ली ॥ अङ्गुपाणौतिष्ठति । ष्टा । सुपी
तिकः । अम्बाम्बेतिषत्त्वम् ॥

अङ्गुष्ठमाचः । चि । अङ्गुष्ठपरिमाणे ॥

अङ्गुष्ठपरिमाणहृदयपुण्डरीकत
च्छिद्रवर्त्यन्तःकरणोपाधिरङ्गुष्ठमा
चः । अङ्गुष्ठमाचवशपर्वमध्यवर्त्यम्ब
रवत् ॥

अचण्डी

अङ्गूषः । पुं । नकुले । वाणे ॥ इत्युगादि
कोशः ॥

अङ्गुः । पुं । पातके । दुरिते । अडच्यते
ऽनेन । अधिगच्छाचेपे । घञ् ॥

अङ्घ्रिः । पुं । पादे । द्रुमूले ॥ अहति ।
अनेनवा । अहिगतौ । वक्र्यादयश्चे
तिसाधुः ॥

अङ्घ्रिनामकः । पुं । वृक्षमूले ॥ इत्यम
रः ॥

अङ्घ्रिनाम । न । वृक्षमूले ॥ अङ्घ्रेर्मा
मनामयस्य ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अङ्घ्रिपः । पुं । द्रुमे ॥ अधिभिःपिवति
। पापाने । सुपीतियोगविभागात्कः ॥

अङ्घ्रिपरिष्का । स्त्री । पृश्निपर्याम् ।
पिठवनीतिख्यातायाम् ॥ अङ्घ्रेरार
भ्यपर्यान्वस्याः । ङीष् । स्वार्थेकन् ॥

अङ्घ्रेपरिष्का । स्त्री । पृश्निपर्याम् ।
अङ्घ्रिवह्निः । स्त्री । पृश्निपर्याम् ॥ अ
ङ्घ्रेरारभ्यवह्निरस्याः ॥

अङ्घ्रिवह्निका । स्त्री । पृश्निपर्याम् ।
चाकुलिया इति गौडभाषाप्रसिद्धा
याम् ॥

अङ्घ्रिवह्नी । स्त्री । पृश्निपर्याम् ।
अङ्घ्रिस्कन्धः । पुं । गुल्फे ॥

अचक्षुः । पि । मन्दचक्षुषि । नेत्रहीने
अन्धे । नचक्षुषीयस्य ॥

अचण्डी । स्त्री । सुकरायाम् ॥ अकोप

अचला

नस्त्रियाम् । नचण्डी ॥

अचर । पुं । स्थावरे ॥ चरति । चरते
रच् । नचर । चि । स्थिरे ॥

अचरमम् । चि । प्रधाने । अष्टे ॥

अचल । पुं । शैले ॥ कीले ॥ शिवे ॥
चि । अकम्पे । स्थिरे ॥ अविकारिणि ।

कूटस्थे ॥ नस्वरूपान्नसामर्थ्यान्नच
क्षानादिकाङ्गुशात् । चलनविद्यते
यस्येत्यचल कीर्तितोच्यते ॥ सुपु

प्तिमूर्च्छास्तम्भीभावादिरूपलयलच
णचलनरहिते ॥ दीर्घकालादरनैर
न्तर्यसत्कारसेवनैर्विजातीयप्रत्ययादू
षितेआत्मतत्वे । अवक्रिये ॥ चलति ।
चलकम्पने । पचाद्यच् ॥ नचलः ॥

अचलकीला । स्त्री । भूमौ ॥ इतिशब्दर
त्नावली ॥

अचलक्षिट् । पुं । कोकिले ॥ इतिशब्दच
न्द्रिका ॥

अचलप्रतिष्ठः । पि । अनतिक्रान्तमर्या
दे ॥ पुं । समुद्रे ॥ अचलानामैनाका
दीनांप्रतिष्ठायस्मिन् ॥

अचलभ्राता । पुं । वीङ्गुणाधिपविशेषे ॥
सतुशेषजैनाचार्यस्यैकादशशिष्यान्त
र्गत इतिहेमचन्द्रः ॥

अचला । स्त्री । भुवि । नचलति । चल
कम्पने । पचाद्यच् ॥ यद्वा । अचला
भूधराः सन्त्यस्याम । अर्शआदिभ्योजि

अचिरा

अच्य ॥

अचलाधिपः । पुं । हिमवति ॥ अचल
नामधिपः ॥अचापलम् । न । चापलाभावे ॥ नचा
पलम् ॥अचिन्त्यः । वि । अयमीदृशइतिप्रपञ्च
लक्षणत्वेनचिन्तयितुमशक्ये । मनसो
ऽविषये परब्रह्मणि ॥ चिन्त्योनुमेय
स्तद्विलक्षणे । शब्दवृत्तेरिवमनोवृ
त्तेरप्यविषये । इयत्तयापरिच्छेत्तुम
योग्ये । प्रमादादिसाक्षित्वेनसर्वप्रमा
णागोचरे ॥ नचिन्त्यः ॥ अचिन्त्याःख
लुयेभावानतांस्तर्कणयोजयेत् । प्रकृ
तिभ्यःपरयञ्जतदचिन्त्यस्यलक्षणम् ॥अचिन्त्यात्मा । पुं । सर्वभूतप्रणेतारि । प
रमेश्वरे ॥अचिरद्युतिः । स्त्री । विद्युति ॥ अचिरं
द्युतिर्यस्याःसा ॥अचिरप्रभा । स्त्री । विद्युति ॥ अचिरप्र
भायस्याःसा ॥अचिररोचि । स्त्री । विद्युति ॥ अचिर
रोचिर्यस्याःसा ॥

अचिरा । स्त्री । अर्हतांमाटविशेषे ॥

अचिरांशुः । स्त्री । तडिति ॥ अचिरअ
श्वोयस्याःसा ॥अचिराङ्गलता । स्त्री । विद्युति ॥ अचि
रमङ्गलतायस्याःसा ॥

अच्छावा

अचिरात् । ा । अविलम्बे । शीघ्रे ॥

अचिराभा । स्त्री । सौदामिन्याम् ॥ अ
चिरमाभायस्या सा ॥अचेतनम् । वि । व्यक्ते ॥ प्रधाने । जडे ॥
सर्वएवप्रधानवुद्ध्यादयोऽचेतनाः ननु
वैशेषिकवच्चैतन्यवुद्धेः । नचेतनमग्रा
सेन्द्रियचेतनद्रव्यं निरिन्द्रियमचेतन
मितिचरकः ॥अचेताः । वि । विवेकशून्ये ॥ दुष्टचित्ते ॥
नास्तिचेतोयस्य ॥अचैतन्यम् । न । चेतनाभावे । अज्ञा
ने ॥ यथा । अचैतन्यमिद्विश्वंचैत
न्यदेवमेवतत् । नजानन्त्यपिशस्त्र
आभ्रमन्त्ये वहिकेवलमिति ॥ वि ।
तदिति ॥अच्छः । पुं । भङ्गुके ॥ स्पष्टिके ॥ वि ।
निर्मले ॥ छोछेदने । नक्ष्यतिदृष्टि
म । सुपीतियोगविभागात्कः । नखा
द्यतेवा । अन्येष्वपीतिड' ॥

अच्छटाभा । स्त्री । विद्युति ॥

अच्छभङ्गः । पुं । भङ्गुके ॥ अच्छमाभि
मुख्येनभङ्गते हिनस्ति । भङ्गपरिभा
षणहिसादानेषु । पचाद्यच् ॥

अच्छम् । ा । आभिमुख्ये ॥

अच्छावाकः । पुं । च्छ्विग्विशेषे ॥

अच्छावाकीयम् । न । अच्छावाकस्यक
र्मभावयोः ॥ ह्याचाभ्य ष्च् ॥ सूक्तवि

अजः

शेषे । अच्चावाक्शब्दोऽस्मिन्नस्ति ।

मत्तौ छ' ह्र' क्तसानोरिति च्छः ।

अच्युतः । पुं । विष्णौ । अप्रच्युतसच्चिदा

नन्दस्वभावे । देशकालवस्तुषुच्युति

रहिते । सर्वदानिर्विकारे । कृष्णे ।

वासुदेवे । स्वरूपभूतसामर्थ्यात् न

च्युती नच्यवते नच्यविध्यते य' सेऽच्यु

तः । यस्मान्प्रच्युतपूर्वो ह्यमच्युतस्तेन

कर्मणोति भगवतो वचनम् ॥ नास्ति च्यु

तं खलु न स्वपदाद्यस्य । यद्वा । न अच्यो

तिष्ठ । च्युङ्मत्तौ । भौवादिकः । ग

त्यर्थेतिक्तः । द्वादशेसर्गः । चि ।

स्थिरे ।

अच्युतभावः । पुं । विष्णुभक्तौ । अच्युते

भावः ।

अच्युतमूर्तिः । पुं । विष्णौ ।

अच्युताग्रजः । पुं । बलदेवे । शक्रे ॥

अच्युतस्य अग्रजः । षष्ठीतत्पुरुषः ॥

अच्युतावासः । पुं । अश्वत्यष्टके ।

अजः । पुं । हरे । विष्णौ । अजतिग

च्छतिभक्तहृदयम् अजतिश्चिपतिश

रानसुरान्प्रति । अजगतिश्चेपण

योः ॥ अच् ॥ महिजातो नजाये हं नज

निधेकदाधन । चेषन्नः सर्वभूतानां

तस्माद्दहमज'स्युत इति भारते ॥ वे

धसि । अरे ॥ आदिष्णोरजायत । ज

नीप्रादुर्भावे । पञ्चम्यामजाताविति

अजग

डः ॥ छागे । अजति । अजगतौ । प

चाद्यच । अजाविभ्यामिति निर्द्देशा

त्नवीभावः ॥ मेषे । मेषराशौ । रघु

राजपुत्रे । जन्मादिविक्रियारहिते

आत्मनि ॥ माच्चिकघातौ । विधौ ।

सोमे ॥ चि । जन्मशून्ये । नजायसे इ

तिव्युत्पत्त्या आद्यविकारशून्ये ॥ अव

यवावयविधिभागरहिते ॥ नजायते ।

जनीप्रादुर्भावे । अन्येष्वपीतिष्ठः ॥

आत्विष्णोर्जायतेवा ।

अजकपात् । पुं । एतन्नामके देव

विशेषे ॥

अजकर्णः । पुं । छागकर्णे ॥ सासतरोः

प्रभेदे । मरिचपत्रे ॥ अजकर्णः कटु

स्तिक्तः कषायोष्णोऽथपोऽहति । कफपा

खुश्रुतिगदानमे हकुष्ठविषब्रह्मान् ॥

अजकर्णकः । पुं । सासटक्षे ॥

अजकवम् । न । पुं । शिवधनुषि ॥ अ

जकौविष्णुब्रह्माणौ वाति । वागतिग

न्धनयोः ॥ सुपीति आतोनुपसर्गइति

वाकः ॥

अजकावः । पुं । न । पिनाके ॥ अजोवि

ष्णुः कौ ब्रह्माताभवतीत्यजकावः ॥

अजगः । पुं । विष्णौ ।

अजगन्धा । स्त्री । वर्वरायाम् । अजमे

दायाम् ॥ अजस्येवगन्धोयस्या । अ

जशब्दस्वगन्धेऽथशक्तिः ॥

अजन

अजगन्धिका । स्त्री । वर्वरायाम् । वा
वुद् इतिख्याते शाकान्तरे । अजस्येव
गन्धोऽस्याः । अजशब्दः स्वगन्धेलाघ
शिकः । उग्रगन्धायाम् ।

अजगन्धिनी । स्त्री । अजशृङ्ग्याम् ॥
अजगरः । पुं । अहिभेदे । वाहसे ॥
गिरतीतिगर' । गनिगरणे । पचा
द्यच् । अजस्यगर । अजोनिच्यो ग
रोविषयस्येतिवा ।

अजगवम् । न । पिनाके । शिवचापे ॥
अजेनब्रह्मणा गम्यते प्राप्यते । गन्तृग
तौ । अन्येष्वपिदृश्यतेइतिङ् । अजछा
गगच्छ'तियच्चत्वेनप्रविशतीतिवा । अ
जगोविष्णुरस्तिशरत्त्वेनास्मिन् । गा
एञ्जगत्वन ज्ञायामितिवा ॥

अजगावम् । न । ईशचापे । पिनाके ॥
इतिशब्दमात्रा ॥

अजजीवकः । पुं । अजाजीविनि ।
जावाले ॥ अजैर्जीविकायस्य ॥

अजटा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ॥

अजडा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । क
पिकच्छौ ।

अजथ्या । स्त्री । स्वर्णयूथिकायाम् ॥ अ
जाय अजायैवा हिता । अजाविभ्यां
प्यन् । तसिलादिष्वितिपुंवद्भाष ॥

अजदण्डी । स्त्री । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ॥

अजननिः । पुं । अनुत्पत्तौ ॥ आक्रोश

अजमी

ने । अजननम् । आक्रोशेनन्यनिः
यथा । तस्याजननिरेवास्तु ।

अजनयोनिः । पुं । ब्रह्मणि । चतुराने ॥
अजनाभः । पुं । अस्मिनवर्षे ॥ भरता
धिकारात्भारतइतिथ्यपदेश पूर्वत,
अजनाभइति ॥

अजन्यम् । न । उत्पाते ॥ चि । निच्ये ॥
अजनेसाधु । तचसाधुरितियत् । नृज
न्यतेवा । जनेर्यक् । तकिशसिचति
यतिजनिभ्योयद्वाच्य इतियद्वा ॥

अजप । चि । असदध्येतरि । र्जपाभाव
वति ॥ पुं । छागपालके । यथा । ओ
षधीर्नामरूपाभ्याजानतेह्यजपावने
इतिचरकः । अजम् अजान्वापाति ।
पारचये । आतोमुपसर्गेइतिकः ॥

अजपा । स्त्री । सन्ध्यावन्दनहीनाया
म् । देवताभेदे ॥ गायत्रीविशेषे ॥
यथा । अजपांनामगायत्रीजीवोजप
तिनिच्यश्' । अजपांजपतोनिच्य पुन
जन्मनंविद्यते इति । अस्याविधानंद
क्षिणामूर्त्तिसहितायांस्यष्टम ॥

अजपात् । पुं । पूर्वभाद्रपदनचचे ॥

अजपाद् । पुं । विष्णुपदे

अजभच्च' । पुं । वर्धुरदृक्षे ॥ इतिराज
निर्घण्ट ॥

अजमीढ' । पुं । युधिष्ठिरे । इतिचिका
खड्गेषः ॥

अजर्य

अजमोदा । स्त्री । उग्रगन्धार्याम् ॥

यवान्याम् ॥ अजमोदयति । मुदह
र्षे । गयन्तः । कर्मण्यण् । अजादि
स्वाहाप् ॥ यद्वा । अजेवमोदते मो
द्यतेवा । पचाद्यच् घष्वा ॥ अजमो
दाकटुस्तीक्ष्णादीपनीकफघातनुत् ।
उष्णाविदाहिनी हृद्यावृष्यावल्करी
लघुः । नेचामयकृमिच्छर्दिंसिध्मव
स्तिरुजोहरेत् ॥

अजम्भः । पुं । भेके । नसन्तिजम्भाःद
न्ताः अस्य ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

अजयः । पुं । पराभये ॥ राठदेशप्रसि
द्देवदविशेषे ॥

अजया । स्त्री । भङ्गायाम् । विजया
याम् ॥

अजय्यम् । किं । जेतुमशक्य ॥ नजय्यम् ॥

अजर । चि । जरारहिते ॥ पुं । आत्म
नि । दिने । मजीर्णते । नविपरियम
ते इत्यजर आत्मेत्यर्थः ॥

अजरा । स्त्री । जीर्णदारुणि । गृहक
न्यायाम् । द्रुतकुम्भारीतिप्रसिद्धा
याम् ॥

अजर्यम् । न । सङ्गते । सौहृद्ये ॥ न
जीर्यते ॥ जृष्वयोःहानौ । नज्पूर्वा
त् जीर्यतेः सङ्गतोविशेष्ये अजर्यसङ्ग
तमितिकर्त्तरियन्निपात्यते ॥ तेन
सङ्गतमार्येणरामाजयं कुन्दुतम् ॥

अजह

सङ्गतं युक्तम् ॥

अजलम्बनम् । न । स्त्रोतोञ्जमे ॥

अजलोमा । पुं । श्रुयाश्रिन्वीतिगौड
भाषाप्रसिद्धेवृत्ते । महाह्रस्वायाम् ॥
। न । अजलोम्नि ॥

अजवल्ली । स्त्री । मेषशृङ्ग्याम् । वि
षाग्याम् ॥

अजवीथी । स्त्री । दक्षिणमार्गे नक्षत्र
विशेषाणसत्ताविशेषे ॥ यथा । मूला
। षाढोत्तराषाढा अजबोथ्य भिशदि
तेति ॥

अजशृङ्गी । स्त्री । विषाग्याम् । शृङ्ग्या
म् । मेढासींगीतिस्थातायाम् ॥ अ
जःशृङ्गमस्याः । अजशब्दोऽजशृङ्गसदृ
शेलाक्षयिकः । गौरादिस्त्वानङ्गीष् ॥

अजस्रम् । न । निरन्तरे । सन्तते ॥
कालत्रयावस्थायिनि ॥ नजस्रति ।
जस्रमाक्षये । नभिकम्पिसम्यजसक
महिसंदीपोर इतिर । क्रियाविशेष
णत्वेत्यक्तीवत्वम् । द्रव्यविशेषणत्वे
तुवाच्यलिङ्गत्वम् ॥

अजस्रम् । ऽ । नित्ये । सातत्ये ॥

अजहतस्वार्था । स्त्री । उपादानलज
शायाम् । अजहत्तक्षणायाम् । स्त्री
यार्थापरित्यग्निन्धां लक्षणायाम् ॥
यथा । कुन्ताप्रविशन्तिइत्यत्र कुन्त
धारिणि पुरुषे लक्षणा ॥

अजाजी

अजहल्लक्षणा । स्त्री । अजहल्लक्षणाया
म् । वाच्यार्थापरित्यागेनतत्सम्ब
न्धिनिवृत्तिरजहल्लक्षणेति । यथा ।
श्लेषोधावतीत्यचवाक्येश्लेषगुणगम
नलक्षणास्य वाक्यार्थस्यबिहृत्त्वात्त
दपरित्यागेनतदाश्रयांश्वादिलक्षणा
यातद्विरोधपरिहार सम्भवाद्जहल्ल
क्षणा । श्लेषपदेस्ववाच्यश्लेषगुणाप
रित्यागेन तदाधारलक्षणेत्यर्थः ।

अजहल्लिङ्गः । पुं । स्वलिङ्गात्प्रागिति ।

विशेषणभूतोपि स्वलिङ्गात्प्रागिति श
ब्दोऽहल्लिङ्ग इत्युच्यते ।

अजहा । स्त्री । शूकशिव्यामे, ॥ कपक
क्षाम् ।

अजा । स्त्री । मायायाम् । हागत्याम् ।
अजति । अजभूतौ । पचाद्यञ् । अ
जाविभ्यश्चितिनिर्देशान्दवी । अजा
द्यतष्टाप् ॥ नजायते इतिवा ।

अजागर । पुं । भृङ्गराजे । चि । जाग
रन् इति ।

अजाजी । स्त्री । काकोदुग्न् रकाया
म् । कृष्णाजीरके । श्वेतजीरके ।
इतिराजनिर्घृष्टः । अजमजति । अ
जगतिक्षेपणयोः । कर्मण्यण् । ङीप् ।
बहुलतस्तीतिवीज ।

अजाजीव । पुं । हागोपजीविनि । जा
वाखे । अजाअजीवो जीविकाऽस्य ।

अजित

अजातशत्रुः । पुं । युधिष्ठिराख्यपाण्डवे ।
स्वयमविद्धे षण्णशीलत्वात्कजातशत्रु
र्यस्य ।

अजातिः । स्त्री । अनुत्पत्तौ । हेतुफल
योः कार्यकारणभावानुपपत्तौ । पू
र्वापरापरिचानमजातेः परिदीपकम्
। नियतेपैर्वापर्येनिर्द्धारिते जाति सि
द्ध्यतितद्भावेतदसिद्धिरित्यर्थः ॥ चि ।
जन्मरहिते ॥ जातिर्जन्मतद्रहितः ॥
अविद्यमानाजातिरस्यवा ।

अजादनी । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥

अजादुग्धम् । न । हागीदुग्धे ।

अजानेय । पुं । अश्वभेदे । उक्तमाश्वे
॥ चि । निर्भवे ॥

अजान्त्री । स्त्री । नीखबुद्धायाम् । नी
खावोनाइतिभाषा ॥ वृद्धद्वारके ।

अजापाल । पुं । अजाजीवे । अजां प्राख
यति । पाखरन्वणे । कर्मण्यण् ।

अजाप्रिया । स्त्री । बह्वर्थात् ।

अजि । पु । तेजसि । अजति वीयते
वा । अजगतिक्षेपणयोः । खनिक्रम्यजी
त्यादिनाइप्रत्ययः ।

अजीतः । पुं । विष्णौ ॥ तीर्थकृज्जैनभे
दे । भाविबुद्धे । चि । अजिर्जिते ।
नजीयतेस्य । जिजभिभवे । क्त । न
जिसः ।

अजितसम्भतः । पुं । मनेजे । बुद्धभेदे ॥

अजिह्वा

अजितात्सम्भवोयस्य । चि । आभ्या
मन्यस्मिन् ॥

अजिनम् । न । चर्मणि । चि । अवुद्धके
। अजति वीयतेवा । अजगतौ । अ
जेरजचेति इनच् ॥

अजिनपचा । स्त्री । चर्मचक्ष्याम् । ज
तुकायाम् । अजिनमिवपचमस्याः ।

अजिनपची । स्त्री । जतुकायाम् ॥

अजिनयोनिः । पुं । हरिणे । अजिन
स्ययोनिः ॥ कदलीकन्दलीचीनश्चमू
हप्रियकावपि । समूरुश्चेतिहरिणा
अमीअजिनयोनयः ॥

अजिरम् । न । प्राकाराद्वह्निःक्रीडा
स्थाने । प्राङ्गणे । वाते । विषये ।
रूपादौ ॥ दर्दुरे । तनौ । अजन्य
पानेनवा । अजगतौ । अजिरशि
शिरेतिसाधु ॥ नजीर्यति । जृष्वयो
हानौ । अजिरशिशिरेतिकिरच्क्व
वर्णलोपश्चनिपात्यतद्व्युक्तदशपा
दीवृतेर्त् ॥

अजिरा । स्त्री । चण्ड्याम् ॥

अजिह्वः । चि । सरले । ऋजौ । भि
न्नोजिह्वात् ॥

अजिह्वगः । पुं । शरे । जिह्वस्याभा
वः । अजिह्वमृजुगच्छति । गम्ल्
गतौ । अन्येष्वपीतिङः । चि । अ
अगे ॥

अज्जुका

अजिह्वः । पुं । भेके । भिचौ । यथा ।

इदमिष्टमिदनेति योश्चपिनसज्ज
ते । हितसत्यमितवक्तितमजिह्व
प्रचक्षते ॥ चि । जिह्वाशून्ये ॥ नवि
द्यतेजिह्वायस्य ॥

अजीकवः । पुं । अजगवे । पिनाके ।

अजीकर्त्त । पुं । शुनः श्रेफस्यपितरि ।
ऋषिविशेषे ॥

अजीर्यम् । न । अपाके । पललाशये ।
रोगभेदे । नजीर्यम् ॥ अनात्मवन्त'
पशुयद्भुञ्जतेये ऽप्रमाणात् । रोगा
नीकस्यतेमूलमजीर्यं प्राप्नुवन्तिहि
॥ अनात्मवन्तःअवुद्धिमन्तः । चि । जी
र्याभावविशिष्टे ॥

अजीर्यन् । चि । वयोहानिमप्राप्नुवति ।

अजीवः । चि । मृते ॥ अवसन्ने ॥ अनेका
न्तवादिनां द्वितीयेपदार्थे । सचपु
ङ्गलाकाशधर्माधर्मास्तिकायैश्चतुर्वि
धः ॥

अजीर्वनिः । स्त्री । शपोत्यजीवना
भावे ॥ जीवनाभावे ॥ शपे ॥ अजी
वनिस्तवभूयात् ॥

अजैकपात् । पुं । रुद्रविशेषे ॥ पूर्वासां
प्रोष्ठपदनादैवते ॥

अजैकपादः । पुं । रुद्रविशेषे ॥

अज्जुका । स्त्री । नाव्योक्त्यागणिकाया
म् ॥ अर्जति । अर्जअर्जने । समि

अज्ञान

कसद्वतिवाहुलकादुकनरस्यजः ।
 अज्जटा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वितु-
 नके ल्पद्वयमाश्रये । अत्आश्रय
 कारीभट्टसघातोऽस्या ॥ अत्तिक्विप् ।
 भट्टति । भट्टसघाते । अच । टाप् ।
 अज्ञासौकटाचवा ॥

अज्जल. पुं । अज्जरे । कोकिले । अगा-
 राइतिभाषायाम् इतिषिकाण्डशेषः
 । न । फलके । चर्मणि । ढाल इति
 भाषायाम् । इतिहेमचन्द्रः ॥

अज्ञः । चि । जडे । श्रुतितात्पर्यान-
 भिन्ने ॥ अनधीतशास्त्रत्वेनात्मज्ञान
 शून्ये अविवेकिनि ॥ मूर्खे ॥ नजाना-
 ति । ज्ञाअववेधने । इगुपधच्चाप्री-
 किर.कः ॥

अज्ञातः । चि । अज्ञानेनाद्यते । अविदि-
 ते । 'नज्ञात' ॥ यथा । अज्ञातकुलशी-
 स्यवासोदेयोनकर्हचित् । मार्जार-
 स्यहिदोषेणहतोद्वोजरज्ज्वरते हि-
 तोपदेशः ॥

अज्ञानम् । न । अविद्यायाम् । ज्ञानवि-
 रुद्धमज्ञानम् । ज्ञाननिवर्त्यत्वात् ॥ य-
 था । एक श्चुर्नद्वितीयोस्तिश्चुरज्ञा-
 नतुल्यपुरुषस्यराजन । येनाविष्ट कु-
 रतेकार्यतेचधोराणिकर्माणिसुदार-
 णानीति ॥ विपरीतदर्शने । यत्प्रसादा-
 दविद्यादिसिध्यती वदिवानिश्चम् ।

अज्ञान

तमप्यपहृतेऽविद्यानाज्ञानस्यास्तिदु-
 ष्कारम् ॥ प्रपञ्चोपादाने । अविवेके ।
 आवरणविद्येपशक्तिमति । अनाद्यनि-
 र्वाचे । अन्वते । अनर्थव्रातमूले । आ-
 त्माश्रयविषये ॥ यथा । यस्याज्ञानभ्रम-
 स्तस्याभ्रान्तःसम्यक्चवेत्तिस' । जडन-
 विद्यादेवत्त्वान्नातोऽज्ञानजडाश्रयमि-
 ति ॥ अविद्यामायादिशब्दवाच्येतम-
 सि ॥ अमानिच्चादिविपरीतयन्मानि-
 च्चादिविशतिसख्याक तस्मिन् ॥ कर्त्त-
 व्याकर्त्तव्यादिविषयविवेकाभाते ॥ ल-
 च्छणान्तु । सदसज्ञाननिर्वचनीय चि-
 गुणात्मक ज्ञानविरोधि अहमज्ञोमे-
 हित इत्यनुभवात् भावत्वेनव्यपदेश-
 रूप यत्किञ्चिदितिषदन्ति ॥ तच्च ।
 मूलकारणत्वात् सत्त्वरजस्तमोगुणा-
 नां साम्यावस्थारूपत्वाच्च मूलप्रकृ-
 तिमलयावस्था अथतम् अथाकृतम्
 महासुषुप्ति' कूटवन्निर्विकारेणतिष्ठ-
 तीति कूटस्थम ज्ञान विनानच्चरती-
 त्यच्चरमितिष्यदिश्यते ॥ अविज्ञा-
 त चाज्ञानमिति न्यायस्त्वचम् । ५ ।
 । ई० । भावेत्त' । चकारश्चपरिषदा-
 विज्ञातस्येत्तादनुकर्षणार्थः । तथा-
 च । परिषदाविज्ञातस्य वादिनाचि-
 रभिहितस्याप्य विज्ञानमिच्छेत्थ' । इ-
 दञ्च किञ्चदसि बुध्दतस्वनेतादा

अञ्चलः

विष्करणेन चार्तुं शक्यते इत्यर्थे । त
मन्त्रादिपञ्चसु ॥ तम १ । रे २ । हः ३ ।
महाभोह ३ । तामिस्र ४ । अ
न्यतामिस्रम् ५ । इति । एकाले
ब्रह्मा प्रथमम् पञ्चप्रकारं ज्ञान स
सर्ज इति श्रीभागवतम् ॥

अज्ञानकार्यम् । न । स्थूलरूपात्प्रपञ्च
द्वये ॥ अज्ञानस्यकार्यम् ।

अज्ञानजम् । चि । अज्ञानेपदाने ।
अज्ञानादावरणशक्तिरूपादुद्भूते ॥ अ
ज्ञानाज्जातम् । जनी० । डः ॥

अज्ञानप्रभवः । पुं । अज्ञानात् स्वस्व
रूपास्फुरणात् प्रभवतीति व्युत्पत्त्या
समस्तप्रपञ्चे ॥ चि । अज्ञानादुत्पन्ने ॥

अज्ञानशक्ति । स्त्री । आवरणशक्तिविच्छे
पशक्तयोः । अज्ञानस्यशक्ति ॥

अज्ञानसम्भूतः । चि । अविवेकादुत्पन्ने ॥
अज्ञानात्सम्भूतः ॥

अज्ञानसम्बोधः । पुं । अज्ञाननिमित्त
विपर्यये । अज्ञानेनसम्बोधः ॥

अज्ञानी । चि । अविदुषि । अज्ञान
विशिष्टे ॥ आतत्त्वबोधमज्ञानीवथ-
तेनन्तजन्मभि ॥

अज्ञेय । चि । ज्ञानाविषये ॥

अञ्चतिः । पुं । माहते ॥ अञ्चति ।

अञ्चु । अञ्चेः कोवेत्त्यतिः ॥

अञ्चलः । पुं । वस्त्वान्ते । आंचर इति

अञ्जनी

आचल इति च भाषा प्रसिद्धे ॥

अञ्चितम् । चि । पूजिते ॥ शोभने ॥
अञ्च्यतेस्म । अञ्चुपूजायाम् । क्तः ।
अञ्चे पूजायामितीट । नाञ्चे पूजा
यामितिनलोपाभावः ॥

अञ्जनम् । न । कज्जले ॥ अत्तौ ॥
सौवीरे ॥ रसाञ्जने । मसौ । पुं ।
दि ड्मतङ्गजे । अञ्जनवर्णेप्रतीचि
दिग्गजे ॥ उपाधौ ॥ ज्येष्ण्याम् । अ
ज्ञाने । आवरणे ॥ अञ्जतेनयनम-
नेन । अञ्जव्यक्तप्रादौ । करणेल्युट् ॥
दिवानतुप्रयोक्तव्यं नेचयोस्तीक्ष्णम-
ञ्जनम् । विरेकदुर्बलादृष्टिरादित्य
प्राप्यसीदति ॥

अञ्जनकेशी । स्त्री । हृद्विलासिनीना
मगन्धद्रव्ये ॥ अञ्जनमिवकेशाअस्याः ॥

अञ्जना । स्त्री । वायुपत्न्याम् । हनु
मन्मातरि ॥

अञ्जनाधिका । स्त्री । अञ्जनिकायाम् ॥
अञ्जनावती । स्त्री । सुप्रतीकाख्यदिग्ग
जभार्थायाम् ॥ अञ्जनवर्णात्त्वात् अञ्ज
नमस्यस्याः । मतौवच्च इतिर्दीर्घः ॥

अञ्जनिका । स्त्री । ज्येष्ठीविशेषे । अ
ञ्जनहारी इतिभाषाप्रसिद्धे । हा-
लिन्याम् ॥ क्षुद्रमूषिकायाम् ॥

अञ्जनी । स्त्री । लेप्यनार्थाम् चन्द-
नादिलेपनयोग्यायाम् ॥ कटुकावृ-

अञ्जीर

चे । कालाञ्जनीष्टचे ।

अञ्जलि. । पुं । हस्तसम्पुटे । मिलितप्रवृत्त्यो । कुडवपरिमाणे ॥ अञ्जतेऽनेन । अञ्जूयन्त्यादौ । ऋतन्यञ्जीत्यञ्जेरलिच् ।

अञ्जलिकारिका । स्त्री । लज्जालुके । समद्गायाम् । पुत्तलिकायाम् ॥ चि । साञ्जलौ । अञ्जले.कारका ॥

अञ्जलिनी । स्त्री । लज्जालुके ॥

अञ्जसः । चि । प्राञ्जले । अवक्रे ॥

अञ्जसा । । साञ्जत् ॥ तच्चे । शीघ्रे ॥

आर्जवे । अनायासे ॥ अञ्जनम् । अञ्जूयन्त्यादौ । कृत्त्यल्युटोवहुलमिति भावेपचाद्यच् । अञ्जस्यति सायतिवा । षो अन्तकर्मणि षैच्चेवेवा । पचाद्यच् क्विप्वा ।

अञ्जसाकृतम् । चि । आर्जवेनकृते । अञ्जसउपसङ्ख्यानादऽलुक ।

अञ्जसः । चि । आर्जवेनकृते । अञ्जसउपसङ्ख्यानादऽलुक ।

अञ्जि. । पुं । प्रेषणिके । प्रेरके ॥

अञ्जिष्ट' । पुं । भास्करे । अनक्ति । अञ्ज्यक्तिप्रक्षयकान्तिगतिषु । ऋतन्यञ्जीत्यादिनाञ्जेरिष्टच् ।

अञ्जिरम । न । स्यातेवृक्षभेदे । अस्थगुणाः । शीतलक्ष्म । स्वादुक्ष्म । गुरुक्ष्म । वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वम् । अङ्गिकारिच्छेतिराजनिर्घसटराजवल्लभौ ॥ लघ्व

अञ्जिरम । न । स्यातेवृक्षभेदे । अस्थगुणाः । शीतलक्ष्म । स्वादुक्ष्म । गुरुक्ष्म । वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वम् । अङ्गिकारिच्छेतिराजनिर्घसटराजवल्लभौ ॥ लघ्व

अञ्जिरम । न । स्यातेवृक्षभेदे । अस्थगुणाः । शीतलक्ष्म । स्वादुक्ष्म । गुरुक्ष्म । वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वम् । अङ्गिकारिच्छेतिराजनिर्घसटराजवल्लभौ ॥ लघ्व

अञ्जिरम । न । स्यातेवृक्षभेदे । अस्थगुणाः । शीतलक्ष्म । स्वादुक्ष्म । गुरुक्ष्म । वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वम् । अङ्गिकारिच्छेतिराजनिर्घसटराजवल्लभौ ॥ लघ्व

अट्टः

ञ्जीरमस्तादल्पगुणम् ॥

अट्ट. । । आश्वर्ये ॥

अट्टनम् । न । भ्रमणे । अट्टगती । भावेत्यु. ॥

अट्टनि. । स्त्री । चापाग्रभागे । अट्टतिगुणोऽत्र । अट्टगती । बाहुलकादनि ।

अट्टनी । स्त्री । चापाग्रभागे । धनुष्कोथ्याम् । कृदिकारादितिवाडीष् ।

अट्टरुष. । पुं । वासके । अट्टान्गच्छतो रुषति । रुषहिसायाम् । मूलविभुजादिच्छारक्. ॥

अट्टरूष । पुं । वासके ॥ अट्टै रूष्यति । रूषमिश्रणे । इगुपधेतिक. ॥

अट्टवि । स्त्री । वने । अट्टन्त्यच । अट्टगती । पद्यटिभ्यामवि ।

अट्टवी । स्त्री । अरण्ये ॥ अट्टन्त्यच । अट्टगती । पद्यटिभ्यामवि । कृदिकारादितिवाडीष् ।

अट्टा । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ इतिरत्नकोषोनीलकण्ठश्च ॥ अट्टनम् । अट्ट० । मिदादिपाठाद्ड ॥

अट्टाद्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ अट्टनम् । अट्ट० । परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाद्यानामुपसथानमित्यटते शयकिञ्चशब्दस्यद्विचत्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते ॥

अट्टाद्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ अट्टनम् । अट्ट० । परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाद्यानामुपसथानमित्यटते शयकिञ्चशब्दस्यद्विचत्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते ॥

अट्टाद्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ अट्टनम् । अट्ट० । परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाद्यानामुपसथानमित्यटते शयकिञ्चशब्दस्यद्विचत्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते ॥

अट्टाद्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ अट्टनम् । अट्ट० । परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाद्यानामुपसथानमित्यटते शयकिञ्चशब्दस्यद्विचत्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते ॥

अट्टाद्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ अट्टनम् । अट्ट० । परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाद्यानामुपसथानमित्यटते शयकिञ्चशब्दस्यद्विचत्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते ॥

अट्टालि

मे । अत्यर्थे ॥ हृष्टे ॥ गृहान्तरे ॥
वतुष्के ॥ प्राकाराग्रस्थितरणगृहे ॥
न । ओदने ॥ अच्यते । अट्टअतिक्र
मणे । कर्मणिघञ् । अट्टयतिवा । अ
च् । शुष्के ॥

अट्टट्ट । । उच्चैरर्थे ॥ अत्युच्चे ॥

अट्टनम् । न । चक्रफलास्त्रे ॥ इतिचिका
खण्डशेषः ॥

अट्टहास । पुं । महाहासे । अत्यर्थहा
से । हसिते ॥ अट्टश्चासौहासश्च ॥

शिवे ॥ सिद्धस्यानविशेषे ॥ अट्टहासेम
हानन्दादेवोवर्त्तते ॥ अट्टहासेमहा
नन्दोमहानन्दामहेश्वरीत्यागमः ॥

अट्टहासकः । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे ॥

अट्टहासी । पुं । शिवे ॥ अट्टहासे । स्या
स्ति । इनिः ॥

अट्टालः । पुं । सौधोच्चगृहे । प्राकारा
दुपरितने उन्नतस्थाने ॥ यथा । भ
ज्यमानपुरोद्यानप्राकाराट्टालगोपुर
मिति श्रीभागवतम् ॥

अट्टालकः । पुं । सौधोच्चगृहे । उपरि
तनगृहे । क्षौमे । अट्टे । अट्टा इति
भाषायाम् ॥

अट्टालिका । स्त्री । सौधोच्चगृहे । अट्टारी
इतिभाषाप्रसिद्धे । नृपागारे ॥ इति
जटाधरः ॥

अट्टालिकाकारः । पुं । शूद्रागर्भचिचका

अणिष्टः

रौरसजातजातिविशेषे । राजइतिभा
षा । यथा । कुलटायाश्चशूद्रायांचिच
कारस्यवीर्यतः । वभूवाट्टालिकाकार'
पतितोजारदोषत इतिब्रह्मवैवर्त्तपु
राणम् ॥

अट्टिका । स्त्री । शाकादिवट्टमुष्टी । अ
ट्टो इतिभाषा ॥

अट्ट्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ तौर्य
चिकवृथा । व्याचकामजोदशकोगण इ
तिमनुः ॥

अडहुः । पुं । लकुचद्रुमे ॥

अणकः । चि । कुक्षिते । गर्धे ॥ अणति ।
अणशब्दे । पचाद्यच् । कुक्षार्याकम् ॥

अणव्यम । न । ब्रीहिभित्तत्त्वे । आण
वीने ॥ अणूर्नाभवनत्त्वे चम् । विभा
षातिलमाषोमाभङ्गाणुभ्य इतियत ॥

अणिः । स्त्री । पुं । अक्षाग्रकीलके । र
द्यचक्राग्रस्थितकीले ॥ अश्री । सूक्ष्मा
द्ये । सीम्नि ॥ अणति । अणशब्दे ।
सर्वधातुभ्यइन ॥

अणिमा । पुं । ऐश्वर्यविशेषे ॥ सचअष्ट
विभूतिष्वेका । यतःअणुर्भवतिशिला
मपिप्रविशति । यत्प्रभावात्देवाःसि
द्धाश्चसूक्ष्मीभूयालचिताः सर्वचविच
रन्ति ॥ अणोर्भावः । इमनिच् । टेरि
ति टिलोपः । इष्टेमेयत्सु ॥

अणिष्टः । चि । अणुतमे ॥

अण्डम्

अणीयान् । पि । अतिसूक्ष्मे । अण्डल्ये ।
सूक्ष्मतरं । कनीयसि ॥ अयमनयो
रतिशयेनाणुः । अजादीगुणवचना
देवेतीयसुन् ।

अणु । पुं । चीणारतिख्याते ब्रौह्मविशेषे ।
लेषे । परमाणौ ॥ पुरुषे । आत्मनि । सौक्ष्म्यातिशयशालिच्छादणुः ।
पृथिव्याद्याकाशान्तानांभूतानांपूर्वपुं मपेक्ष्योत्तरोत्तरस्य सौक्ष्म्यातिशयान्मूलकारणस्य सर्वातिशयिसौक्ष्म्यप्रवचनयाअणुरिवाणुरिति सौक्ष्म्यगुणयोगाज्ञीयनात्मानेऽणुरिति ।
पि । सूक्ष्मे । अणति अण्यतेवा । अणशब्दे । अणश्रेष्ठ्यु । धान्येनिदिन्युर्वा ।
अणुकः । पि । निपुणे । अल्ये । सूक्ष्मे ॥ अणुप्रकार । सूखादिभ्यः प्रकारवचनेकन् ॥ यावादिषुअणुनिपुण इतिस्वार्थेकनवा ।

अणुभा । स्त्री । विद्युति ॥
अणुमाचिक । पुं । पुर्यष्टकयुक्तेजीवे ॥
अणवोमाषाः पुर्यष्टकरूपायस्यसोऽणुमाचिकः ।

अणुरेवती । स्त्री । दन्तीवृक्षे ।
अण्डम् । न । मुष्के । पेशीकोशे । पद्यादिप्रादुर्भावककोशे । अण्डा इति भाषामसिद्धे ॥ नातिस्निग्धानिष्ट्यागिस्वादुपाकरसानिच । घातघ्नान्यति

अतनु

शुक्राणि गुरुण्यण्डानिपश्चियाम् ॥
वीर्ये ॥ अमप्यस्मात्अमगत्यादिषु ।
अमन्ताहुः ॥ अमन्तिसप्रयोगवान्यनेनेतिवा ।

अण्डकः । पुं । मुष्के । अण्डकोशे ॥ इति हेमचन्द्रः ।
अण्डकोटरपुष्पी । स्त्री । नीखरास्त्रायाम् । नीखवुन्हेतिख्यातायाम् ॥
अण्डकोषः । पुं । वृषये । मुष्के । अण्डयोःकोषः कुटमलः ।
अण्डजः । पुं । सरटे । अष्टौ ॥ खगे । भ्रूषे ॥ अण्डजाःपश्चिणःसर्पानकामत्याश्चकच्छपाः । यानिचैवप्रकाराणि स्थलजान्यौदकानिचे तिमनुः ॥ अण्डादौसम्भ्रतिततोजायतेस्य । जनीप्रादुर्भावे । पञ्चम्यामजातावितिडः । पि । अण्डजातमाषे । अण्डे जातःसप्तम्यांजनेर्डः ।

अण्डजा । स्त्री । मृगनाभौ । इतिविश्वमेदिनीहेमचन्द्राः ।

अण्डालुः । पुं । मत्स्ये । इतिशब्दचन्द्रिका ॥

अण्डीरः । पुं । पुरुषे । शक्ते ।
अतटः । पुं । प्रपाते । शैलीश्वदेशे । नतठमच ॥

अतनुणः । पुं । अलङ्कारविशेषे । यथा । तद्रूपाननुहारश्चेदस्यतस्यादस

अतद्वा

हुणः। द्दितुतदीयवर्णसम्भवन्त्याम
पियोग्यतायामिद्व्यूनगुण नगृच्छी
यात् तदाभवेदतद्गुणोनाम । उदाह
रणम् । धवलोऽसि जहवि सुन्दर त
हवितुए मञ्जरु रजिअ हिअअम् । रा
अभरिणवि हिअए सुहअ णिहित्तो
णरत्तोसि । ❖ ॥ अस्यसखृतन्तु ।
धवलोसि यद्यपिसुन्दर तथापित्वया
ममरञ्जित हृदयम् । रागभरितेपि
हृदये सुभगनिहितोनरत्तोसीति ।
धवलोनिर्मलः श्वेतश्च रागोलौहि
त्यमनुरागश्च । धवलपदस्य वृषभ
परस्वमपिकेचिदाहुः । अशोत्तराद्दे
अप्रस्तुतेननायकेननिवेदनीयष्टत्ता
न्त्याप्रकृतस्यहृदयस्यगुणाननुहरणा
दतद्गुणोऽलङ्कारः । ❖ ॥ अचातिरक्ते
नापिमनसासयुक्तो नरक्ततामुपगत
इत्यतद्गुणः । किञ्च । तदिच्छप्रकृत
मस्येतिच प्रकृतमत्र निर्दिश्यते ते
नयद् प्रकृतस्यरूप प्रकृतेन कुतोपि
निमित्तान्नानुविधीयते सोऽतद्गुणद्
त्त्वपिप्रतिपत्तव्यम् । यथा । गाङ्गम
म्बुसितमम्बुयामुन कञ्जलाभमुभय
चमज्जतः । राजहसतवसैवशुभ्रता
चीयतेनचनचाप चीयते ।

अतद्वावृत्तिः । स्त्री । प्रपञ्चनिरसने ।
तच्छब्देनब्रह्मोच्यते अतच्छब्देनतद

द्वयः

तिरिक्तमज्ञानादि । नतत अतत् ।
तस्यातदः प्रपञ्चस्य व्यावृत्तिः निरस
नमिच्छर्थात् ।

अतन्द्रितः । चि । अनलसे । नतन्द्रि
तः ।

अतर्कितः । चि । अविचारिते ।

अतर्क्यः । पुं । स्ववुध्यभ्यूहेनकेवलेनत
र्केणतर्कितुमशक्येपरमात्मनि । स्व
वुध्यभ्यूहेनकेवलेनतर्केणतर्क्यमाणे
ऽणुपरिमाणेकेनचितस्यापितेआत्म
नि । ततोऽणुतरमन्योऽभ्यूहति । ततो
प्यन्योऽणुतममिति । नहितर्कस्यनि
ष्टाकचिद्विद्यते । चि । तर्कितुमशक्ये ।
अतलम् । न । पातालभेदे । चि । उ
परि ।

अतलस्पर्शम् । चि । अतिगभीरे । अगा
धे इत्यमरः ॥ । तलस्याधोभागस्य
स्पर्शः । नास्तितलस्यस्पर्शोऽत्र ।

अतलस्पृक् । चि । अगाधे ॥ इतिहेम
चन्द्रः ॥

अतलादिः । पुं । अधोऽधोविद्यमाने
ष्वतलवितलसुतलरसातलतलातल
महातलपातालनामकेषुसप्तसु ॥
अतलमादिर्यस्य वितलादिसमूहस्य
सोयमतलादिः ॥

अतः । । । हेतौ । कारणे ॥ अपदेशे
॥ निर्देशे । एतस्मात् । तसिब् ।

अतिक

एतद्दोन् ॥

अतसः । पुं । वायौ ॥ क्षौमे ॥ प्रहरणे ॥

आत्मनि ॥ अतति । अतसातच्यगम
ने । अत्यविचमितमिनमीत्यादिना
ऽसच् ॥

अतसी । स्त्री । क्षुमायाम् । प्रसिद्धा
न्ये ॥ यथा । अतसीमधुरातिकास्त्रि
ग्धापाकेकटुर्गुरु । उष्णाट्टकशुक्रवा
तनीकफपित्तबिनाशिनीति भावप्र
काशः ॥ गौरादिः ॥

अतसीतैलम् । न । अतसीहृद्दे ॥ स्त्रेहे
तैलच् । अतसीतैलमाग्नेय स्त्रिग्धो
ष्णकफपित्तकृत् । कटुपाकमचक्षुष्य
बल्यवातहरगुरु ॥ मलकृद्रसतः स्वा
दुग्राहिल्लग्दोषहृद्बन्धम् । वस्तौ
पाने तथाभ्यगेनस्येकार्णस्यपूरणे ॥
अनुपानविधौवापि प्रयोज्यवातशा
न्तये ॥

अतस्क । चि । असयतेद्रिये ॥

अति । ा । प्रशसायाम् । प्रकर्षे ॥ लङ्
ने । अतिशये । नितान्ते । असम्प्रति
क्षेपे । रुत्तौ ॥ पूजायाम् ॥ अतति ।

अतसातच्यगमने । इन्प्रत्ययः ॥

अतिकटुः । चि । निम्बादौ । अतिशये
नकटुः ॥

अतिकथः । चि । अश्रुदेवे । नष्टधर्मे ॥
नष्टे । अतिक्रान्ता कथायस्य ॥

अतिग

अतिकथा । स्त्री । अपार्थभाषणे ॥

अतिकन्दः । पुं । हस्तिकन्दवृक्षे ॥

अतिकृतिः । स्त्री । पञ्चविशत्यक्षरायां
टत्तौ ॥

अतिकृच्छ्रम् । न । व्रतविशेषे ॥ यथा ।
एकैकग्रासमन्नीयात् व्यहासिचीणि
पूर्ववत् । त्यहचोपवसेदन्यमतिकृ
च्छ्रचरन द्विज ॥ इतिस्मृतिः प्रायस्त्रि
त्तविवेके ॥

अतिक्रमः । पुं । अतिपाते । क्रमोल्लङ्घ
ने । अतिक्रमणम् । क्रमुपादविक्षेपे
। घञ् । नोदात्तोपदेशेतिन वृद्धिः ॥
अभिक्रमे । अहितान् प्रत्नभीतस्य
रणेयानमतिक्रमइत्यमरः ॥

अतिक्रमणम् । पुं । उचितादधिकस्यानु
ष्ठाने ॥ निष्पन्नेपिवस्तुनिक्रियामवृ
त्तौ ॥ यथा । अतिसिक्तमेव भवता ।
अचातिरतिक्रमणेचेतिकर्मप्रवचनी
यसन्नयाषत्त्वाभावः ॥

अतिक्रमणीयः । चि । अतिक्रमणार्हे ॥
यथा । महात्मानातिक्रमणीयोधि
जानतेति ॥

अतिक्रान्तः । चि । अतीते । कृताति
क्रमे ॥

अतिगण्डः । पुं । षष्ठ्येगे ॥ अचजातस्य
फल्यथा । कलिप्रियोवेदविनिन्दकस्य
धूर्त्तः कृतघ्नोगलरोगयुक्तः । सरेऽमदे

अतिचा

ह'पुरुषोतिदीर्घ' प्रकाखडगखडस्त्वति
गखडजन्मेति । पि । वृद्ध् गण्डे ।

अतिगन्ध' । पुं । भूट्टणे ॥ चम्पके ।
मुद्गरवृक्षे । गन्धके । इतिराजनिर्घ
ण्टः ।

अतिगन्धाखुः । पुं । पुषदाचीकताया
मितिराजनिर्घण्टः ।

अतिगम्भीरः । पि । दुष्मवेशे । महास
मुद्रवत्प्रवेष्टुमशक्ये ।

अतिगर्वितः । पि । अहकारातिशयश
नि । समुद्रद्वे । अतिशयेनगर्वित' ।

अतिगुहा । स्त्री । घृन्निपण्योम् । पि ।
गुहातिक्रामके ॥

अतिगुह्याष्टकम् । न । श्रीशैलादिषु ।
यथा । श्रीशैलजल्पके द्वारभैरवाद्या
तकेन्द्राः । हरिश्चन्द्रमहाकालम
ध्याः सातिपदारुचाविति मृगेन्द्रस
हिता ।

अतिचरः । पि । श्रीघने ।

अतिचरा । स्त्री । स्थलपद्मिन्याम् । चा
रुच्याम् । पद्मचारिण्योषधौ । अति
चरति । चरगतिभक्षणायोः । पचा
द्यच् ।

अतिचारः । पुं । श्रीघनमने । अतिक्रम्य
गमनम् । कुजादिपञ्चग्रहार्णाराशि
भोगकालासर्माप्तौ राश्यन्तरगमन
म् । तत्रपूर्वराशिगमनेवक्रातिचारः ।

अतिति

परराशिगमनेअतिचारः । एतौगुरो
श्चेदकालोभवति । गुरुस्तुयदिपुनः
पूर्वराशिनायातिरुद्रामहातिचारः ।
तेनखुप्तसवस्त्रोभवतिग्रहार्णास्वभो
ज्यमानराशा वपिवक्रातिचारौभेव
तः । तचनाकालः । इतिस्मृतिश्रौ
तिषे उक्तम् ।

अतिच्छत्रः । पुं । छत्रायाम् । स्थूलतृण
विशेषे । रक्तवर्णकोकिषाक्षके ताल
मखानाइतिभाषामसिद्धे । पाखण्डे । ज
लजलतृणभेदे । अतिक्रान्तच्छत्रम् ।

अतिच्छत्रकः । पुं । भूट्टणे ।

अतिच्छत्रा । स्त्री । शतपुष्पायाम् । श
खुपा इति भौरीइतिच गौडभाषाम
सिद्ध शताक्षायाम् । सौफ इति भा
षा । छत्रमतिक्रान्ता अत्यादय इतिस
मासः ।

अतिजगतो । स्त्री । त्रयोदशाक्षरायां
वृत्तौ ।

अतिजवः । पि । अतिवेगाद्ये । जङ्घा
ले । अतिशयितोजवोवेगोयस्य ।

अतिजागरः । पुं । नीलकौम्बे । नील
वके ॥

अतिडीनम् । न । पक्षिणःप्रचण्डगमने
दीर्घपतनेवा ।

अतितिर्दीर्घत् । पि । अतितर्तुमिच्छ
ति ।

अतिदि

अतितीक्ष्ण । चि । मरीचादौ । पुं ।

शोभाञ्जने ।

अतितोत्रा । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् ।

अतिथिः । पुं । कुशपुत्रे ॥ चि । आगन्तु

के । अदृष्टपूर्वेगृहमागते ॥ कोपे ॥ ति

थिभिन्ने ॥ अतति । अतसातच्यगम

ने । ऋतन्यस्त्रीच्यतेरिथिन् । नवि

द्यतेद्वितीयातिथिरस्येतिवा ॥ यथा ।

एकराचन्तुनिवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृ

तः । अनिच्य हिस्थितोयस्मात्तस्मा

दत्तेतिरुच्यते । नैकग्रामीणमतिथि

विप्रसाङ्गतिक्तया । उपस्थितगृहेव

द्यात्भार्यायत्राग्नयोपिवा इतिमनुः ॥

अध्वनीनेऽतिथिर्चेयइतिचस्मृतिः ॥

सर्वास्ववस्थास्वतिथिर्नोपेक्ष्योऽपिगृह

स्थितैः ॥ अतिथी । स्त्री । ॥

अतिथिपूजनम् । न । न्दवच्चे ॥ इतिहे

मचन्द्रः ॥

अतिथिसपर्या । स्त्री । अतिथिसेवायाम् ।

पञ्चमहायज्ञेषुन्द्वयज्ञे ॥ अतिथीना

मदृष्टपूर्वाणां गृहमागतानांसपर्यया

म् । सपरपूजायाम् । कड्वादिभ्योयक्

। अप्रच्ययात् । सपर्यापूजा ॥

अतिदिष्ट । चि । अतिदेशविशिष्टे । यथा ।

नसमानगोचांभार्यांविन्देतइत्यनेनशू

द्रस्यापिसगोचाकथननिषिध्यते इति

चेत् अत्रोपदिष्टातिदिष्टगोचस्यैवनि

अतिपा

षेधो नत्वतिदिष्टातिदिष्टशूद्रगोचा

देरित्युदाहृतत्वम् ।

अतिदीप्यः । पुं । रत्तचिचकवृच्चे ॥ इति

राजनिर्घण्टः ।

अतिदेशः । पुं । अन्यत्रश्रुतस्य अन्यत्रा

न्वये । यथा । अन्यत्रैवप्रतीतायाःकृत

स्त्रायाधर्मसन्ततेः । अन्यत्रकार्यतःप्रा

प्तिरतिदेशोभिधीयतेइति ॥ मकृता

क्लर्मण्येयस्मात्सत्समानेषु कर्मसु । ध

र्मप्रवेशेनस्यात् सोतिदेशइतिस्मृ

त ॥ इतिचदर्शितोऽतिदेशपूर्वाचार्ये ॥

अतिधन्वा । पुं । ऋष्यन्तरे । भौनके ।

अतिधृतिः । स्त्री । जनविश्वस्यचरायां

वृत्तौ ॥

अतिनु । चि । अतीतनौके ॥ नावम

तिमान्त अत्याद्यइतितत्पुरुषः । इ

स्वोनपुंसकइतिह्रस्व । अतिनौ । पु

मान् स्त्री वा ।

अतिपतनम् । न । अच्यये । अतिक्र

मणे ॥

अतिपत्तिः । स्त्री । अतिपाते ॥

अतिपत्रः । पुं । हस्तिकन्दवृच्चे ॥ शक

वृच्चे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अतिपन्थाः । पुं । सत्पथे ॥ अतिःपूजायां

म् । कुगतीतिसमासः । नपूजनात् ॥

अतिपातः । पुं । अतिक्रमे । पर्यये ॥

अतिक्रम्यपतनम् । पत्ल्लगतौ ॥

अतिभी

घञ् ।

अतिपातकम् । न । नवविधपापमध्ये
गुह्यतरपातके । तत्रिविधम् । पुंसे
मातृदुहितृस्त्रुषागमनजन्यम् । स्त्रि
यास्तु पुत्रपितृश्वशुरगमनजन्यमि
तिप्रायश्चित्तविवेकः ।

अतिपातकी । पुं । स्त्री । पापविशेषे ।
यथा । मातरभगिनीवापितथादुहि
रंशिवे । गन्तारोपानतोयेचमहागु
हनिघातकाः । कुलधर्मसमाश्रित्य
पुनस्त्यक्तकुलक्रियाः । विन्वाप्तघाति
नेलोत्काअतिपातकिनः स्मृताः । इ
तिश्रीमहानिर्वाणतन्त्रम् ।

अतिपातितः । चि । अतिक्रान्ते ॥

अतिप्रैखवता । स्त्री । सुकुमारतरता
वाम् ।

अतिप्रसक्तिः । स्त्री । अत्यन्तसेवने ।

अतिप्रसङ्गः । पुं । अतिप्रसक्तौ । अन्य
स्योद्देशेन अन्यदीयस्यापिसहानुष्ठा
ने ।

अतिवखा । स्त्री । कङ्कतिकायाम् । पीत
वाण्यालके । विशाविशेषे । पश्यवखा
म् । चि । वखिनि । अतिशयितवख
यस्यायस्मिन्वा ।

अतिभरः । पुं । अतिविस्तारे ।

अतिभीः । पुं । वज्रज्वालायाम् । चि ।
अतिभयान्विते ।

अतिमै

अतिभूमिः । स्त्री । अतिशये । आधिक्ये
॥ अमर्यादायाम् ॥ अतिक्रान्ताभू
मिः । विपदिनदूषितातिभूमिरिति
माघः ।

अतिमङ्गल्यः । पुं । विख्ये । चि । मङ्गला
द्ये । अतिशयमङ्गलजनके ॥

अतिमर्यादम् । न । अतिशये । निर्भये ।
चि । तद्युक्ते । अतिशयिते ॥

अतिमाचम् । न । अतिमर्यादे । अति
शये । भाषास्तोकं तामतिक्रान्तम् ।
गोखियोरिति ह्रस्वः । अस्यक्रियावि
शेषणस्त्रेः क्रीवता । द्रव्यत्राचित्त्वेऽपि चि
ङ्गता ॥

अतिमानिता । स्त्री । आत्मनि पूज्यत्वा
तिशयभावनायाम् ।

अतिमुक्तः । चि । निस्सङ्गे । निष्कले ।
अतिशयेन मुक्तः । पुं । वास्तव्याम् ।
अतिक्रान्तो मुक्तां शौक्यात् । गो
खियोरिति ह्रस्वः । यद्वा । मुक्तान्
विरक्तान् । तिनिशे । अतिशयितो
मुक्तोविस्तारो ऽस्य ।

अतिमुक्तकः । पुं । अतिमुक्तार्थे । तिनि
शे । तिन्दुकदृष्टे । पुष्पवृक्षविशेषे ।
अमरानन्दायाम् । अतिशयितो मु
क्तोविस्तारो ऽस्य ।

अतिमैचः । पुं । नवमतारायाम् । चि ।
परममिचे ।

अतिव

अतिमेदा । स्त्री । नवमस्त्रिकायाम् ॥

अतियातः । चि । अतिक्रम्यगते ॥

अतिरथः । पुं । योद्धृविशेषे । यथा ।

अमितान् योधयेद्य स्तुसम्मोक्तोतिर
यत्सु इति ॥

अतिरसा । स्त्री । मूर्खलतायाम् ॥ रा
स्त्रायाम् । क्लीतनके ॥

अतिराषः । पुं । यागविशेषे ॥ अतिक्रा
न्तोराषम् । अइ सर्वकदेशेत्यच् ॥

अतिरिक्तः । चि । अतिशयिते । श्रेष्ठे ॥

भिन्ने । अधिके । अतिरिच्यतेस् ॥

रिचिरविरेचने । क्त ॥

अतिरुट् । न । क्रोधाधिक्ये ॥

अतिरुचः । चि स्नेहशून्ये ॥ पुं । कङ्कु

कोद्रवादौ । अतिक्रान्तीरुचम् । अ

प्यादय इतिसमास ॥

अतिरेक । पुं । पृथग्भावे । अतिशये ॥

अतिरोगः । पुं । क्षयव्याधौ ॥

अतिरोमशः । पुं । वनच्छागे । चि । रो

मातिशयाञ्चे ॥

अतिरोमशा । स्त्री । नीलवुन्हायाम् ॥

अतिवक्ता । चि । वावदूके । वाचोयुक्ति

पटौ । अतिवक्ति । साधुकारणित्

नतृज्वा ॥

अतिवर्णाश्रमी । पुं । पञ्चमाश्रमिणि ॥

सब्रह्मचरसहितायां मुक्तिखण्डेपञ्चमा

ध्याये परमेस्वरेणवर्णितः । यथा ।

अतिव

ब्रह्मचारीगृहस्थश्च 'वानप्रस्थोयभि'

चुकः । अतिवर्णाश्रमीतेपिङ्गमाञ्च

ष्ट्राविचक्षणा । अतिवर्णाश्रमीप्रोक्तो

गुरुः सर्वाधिकारिणाम् । नकस्यापि

भवेच्छिष्योयथाह पुरुषोत्तम । अति

वर्णाश्रमीसाक्षाद्गुरुणांगुरुगुच्यते

। तत्समेनाधिकश्चा स्मिन् लोकेस्थे

वनसशयः । यः शरीरेन्द्रियादिभ्योवि

भिन्नसर्वसंक्षिप्तम् । पारमार्थिकवि

ज्ञानसुखात्मानस्वयमभुम् ॥ परतत्त्व

विजानातिसेतिवर्णाश्रमी भवेत् ॥

योवेदान्तमहावाक्यश्रवणेनैवकेशव।

आत्मानमौश्वरवेद सेतिवर्णाश्रमी

भवेत् ॥ योवस्थापयनिर्मुक्तमवस्था

साक्षिणसदा । महादेव विजानाति

सेति० ॥ वर्णाश्रमाद्योदेहेमाय

यापरिकल्पिता । नात्मनोवोधरूप

स्यममतेसन्तिसर्वदा । इतियोवेदवे

दान्तै सेति० ॥ अदिच्छसन्निधौ

लोकश्चेष्टतेस्वयमेवतु । तथामेसन्नि

धावेवसमस्तचेष्टतेजगत् ॥ इतयो

वेद० ॥ सुवर्णेहारकेयूरकटकस्वस्ति

कादयः । कल्पितामाययातद्वज्जगन्म

य्येवसर्वदा । इतियोवेद० ॥ शुक्तिकायां

यथातारकल्पितमाययातथा । मह

दादिजगन्मायामयमय्येवकल्पितम् ।

इतियो० ॥ चाण्डालदेहेपश्चादिभ

अतिव

रीरेब्रह्मविग्रहे । अन्येषु तारतम्येन स्थितेषु पुरुषोत्तम । श्रोमवत्सर्वदा व्याप्त सर्वसम्बन्धवर्जित । एकरूपो महादेव । स्थित सोहपरामृत, इति यो० । विमष्टदिग्भ्रमस्यापियथापूर्वा विभाति दिक् । तथा विज्ञानविध्वस्त जगन्मेभातितच्छि । इतियो० । यथा स्वप्नप्रपञ्चो यमयिमाया विजृम्भित । तथा जाग्रत्प्रपञ्चोपिमयिमाया विजृम्भित । इतियो० । यस्य वर्णाश्रमाचारोर्गलित स्वात्मदर्शनात् । स वर्णाश्रमान्सर्वानतीत्य स्वात्मनि स्थितः । यस्य ज्ञाना स्वाश्रमान्सर्वान् स्वात्मन्येव स्थित पुमान् । सोतिवर्णाश्रमी प्रोक्तः सर्ववेदार्थवेदिभिः । न देहेनेन्द्रियं प्राणो न मनो । बुद्धिहृत्कृती । न चित्तनैबसामायानचस्थोमादिकजगत् ॥ नकर्त्तान्त्वभोक्ता च न च भोजयिता तथा । केवलचित्सदानन्दब्रह्मैवात्मा यथार्थतः । जलस्य चलनादेव चञ्चलत्वयथारवेः । तथा हकारं संसारादेव ससार आत्मनः । तस्मादन्यगता वर्णाश्रमा अपिकेशव । आत्मन्यारोपिता एव भ्रान्त्यातेऽनात्मवेदिना । न विधिर्न निषेधश्च न वर्ज्या वर्ज्यकल्पना । आत्मविज्ञानिनां नास्ति तथा चान्यज्जनाह्नः । आत्मविज्ञानि

अतिवि

नानिष्टामीदृशी मन्वुजेक्षण । माययामोहितामर्त्या नैव जानन्ति सर्वदा । न मांसचक्षुषानिष्टा ब्रह्मविज्ञानिनामियम् । द्रष्टुं शक्या स्वतः सिद्धा विदुषा सैव केशव । यच्च सुप्ता जनानि च्यप्रबुद्धस्तच्च सयमी । प्रबुद्धाय च ते विद्वान्सुषुप्तस्तच्च केशव । एवमात्मानमद्वन्द्वनिराकारनिरञ्जनम् । निच्य शुद्धनिराभाससच्चिन्मात्रपरामृतम् । यो विजानाति वेदान्तैः स्वानुभूत्या च निश्चितम् । सोतिवर्णाश्रमी प्रोक्तः स एव गुरुत्तमः । इति ।

अतिवर्तुलः । पुं । वांटुलाकडा इति गौडभाषाप्रसिद्धकलायविशेषे ।

अतिवादः । पुं । पारुष्यवादे । अप्रियवचसि । अतिक्रम्य उक्तिरतिवादः । घञ् ।

अभिवादी । चि । सर्वानतीत्यवदितुशीले ॥

अतिवाहितः । चि । गमिते ।

अतिविकटः । पुं । दुष्टहस्तिनि ॥ चि । अतिकराले ॥ अतिशयेन विकटः ॥

अतिविदाही । चि । सन्तापके राजिकादौ ॥ अतिशयेन विदाही ॥

अतिविषा । स्त्री । अतीसाख्ये । पर्यायास्तु । अतिविषाशुक्लकन्दाच्चेया विश्वाचभङ्गुरा । श्यामकन्दाप्रतिविषाशु

अतिथ्या

ङ्गीचोपविषाविषेति । अपिच । विषात्त्वतिविषाविश्याशृङ्गी प्रतिविषारुणा । शुक्लकन्दाचोप विषाभङ्गुराव्रणवल्गुमा । विषासोष्णाक्षटुस्तिक्तापाचनोदीपनीहरेत् । कफपित्तातिसारामविषकासवमिक्नुमीनितिभावप्रकाशः । चि विधातिविषाचेयाशुक्लाकृष्णा तथाहृणा । रसवीर्यविपाकेषुनिर्विषेवगुणाधिकेतिराजनिर्घण्टः । चि । विधातिक्रामके । विषमतिक्रान्ता ।

अतिवेल्लम् । न । अतिशये । चि ।

अतिशयिते । अतिक्रान्तवेषामर्यादा म् । अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेतिसमासः । अस्यक्रियाविशेषणत्वे क्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणत्वेतुषिचिङ्गत्वम् ।

अतिव्यथा । स्त्री । पीडायाम् । अतिशययातनायाम् ।

अतिव्याप्तिः । स्त्री । अतिशयव्यापने ।

अलक्ष्ये लक्षणगमने । यथा । साध्याभावद्वृत्तिस्त्वमिति व्याप्ति लक्षणे धूमवानवज्जेरित्यधूमाभावाधिकरुग्णहृदृत्तिच्चाभावमादाय अतिव्याप्तिरिति तार्किकाः । स्वाव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन रविभुज्यमानराशीय रविसयोगविशिष्टस्वाम्निमक्षणाकत्वमखमासत्वम् । मानुषाङ्गिते अति

अतिश

व्याप्तिवारणाय औत्पातिकभिन्नत्वेन विशेषणीयम् । मुख्यफलजनकव्यापारजनकत्वे सति मुख्यफलाजनकत्वमङ्गत्वम् घटादावतिव्याप्तिवारणाय सत्त्वन्तम् इतितिथ्यादितत्त्वटीका ।

अतिशक्तिता । स्त्री । विक्रमे । वीरसामर्थ्ये । अतिशयिताशक्तिर्यस्य । तस्यभावः । तल् ॥

अतिशक्तिभाक् । चि । अतिशयशक्तिविशिष्टे ।

अतिशय । पुं । उत्कर्षे । अत्यर्थे । अतिशेते । अतिपूर्वात् शीङ् पश्चाच्च । यद्वा । अतिशयनम् । भावे शरच् । अस्यद्रव्यवचनत्वेपिपुङ्क्तिङ्गत्वैव । यजजवन्ताः पुंसीतिवचनात् । सततक्रियान्तरेणाव्यवधानम् । अतिशयस्तुपौनःपुन्यमितिभेदः ।

अतिशयितः । चि । अतिक्रान्ते ।

अतिशयोक्तिः । स्त्री । अर्थालङ्कारभेदे ।

अस्यलक्षणादयो यथा । निगीर्थाद्यवसानन्तुप्रकृतस्यपरेणयत् । प्रस्तुतस्ययदन्यत्त्वयद्यर्थोक्तौषकल्पनम् । कार्यकारणयोर्यश्च पौर्वापर्यविपर्यय । विज्ञेयातिशयोक्तिः सेति । उपमानेनान्तर्निगीर्णस्यो पमेयस्ययदध्यवसानसैका । यथा । कमलमनकसि क

अतिश

मले च कुवलये तानिकनकलतिका
याम । साचसुकुमारसुभगेत्युच्यते
परपराकेयम् ॥ अत्रमुखादिकमला
दिरूपतयाध्वसितम् ॥ यच्चतदेवा
न्यत्त्वेनाध्वसीयतेसापरा । यथा ।
असुखलुहत्तण्ण अस्माविअकाइ व
त्तण्णच्छाआ । सामासामस्सपआवइ
णो रेहधिअ णहोइ ॥ "अस्यसस्कृत
यथा । लउहशब्द, सौकुमार्ये । अन्यत्
सौकुमार्यमन्याकापिचवर्त्तनच्छाया ।
श्यामसामान्यप्रजापत्ते रेखैवनभव
तीति ॥ वर्त्ततेजीवतीति वर्त्तनश
रीरतस्यछायाकान्ति, श्यामाषोडश
वर्षिकीस्त्री सामान्यतः सर्वसाधार
णरेखैवेतिनिर्माणपरिपाटीरेखामा
षोडशपिनास्तीतिभावः । इयमन्यत्त्वव
र्त्तनरूपातिशयोक्ति ॥ यद्यर्थस्ययदि
शब्देनचेच्छब्देनबौक्तौयत्कल्पनमर्था
दसम्भाविनेार्थस्यसादृतीया । यथा ।
राकायामकलङ्कंचेदमृतांशोर्भवेद्व-
पु । तस्यामुखतदासाम्यपराभवम
वाप्तयात् ॥ कारखस्यशीघ्रकारितां
वक्तुवार्थस्यपूर्वमुक्तौचतुर्थी । यथा ।
हृदयमधिष्ठितमादौमालत्याःकुसुम
चापवाणेन । चरमंरमणीवल्लभलो
चनविषयंत्वयाभजतेति ।

अतिशर्करी । स्त्री । पञ्चदशाक्षरा

अतिस्थू

यांवृत्तौ ॥

अतिशायनम् । न । आधिक्ये । प्रकर्षे ॥
अतिपूर्वाच्छेतेत्युट् । अतिशयनमे
व । अतिशयनेतमविष्णुनावितिनिर्द्
शादीर्घ ॥

अतिशीतम् । ा । अतीतानिशीतानि-
इतिविग्रहे अथयविभक्तीत्यादिनाञ्च
त्ययेऽथयीभावः ॥ चि । शीतातिशय
विशिष्टे ॥

अतिशेष' । चि । अतिशिष्टे । अवशिष्टे ॥
अतिशोभनः । चि । अतिशयशोभायुक्ते ॥
। श्रेष्ठे ॥ अतिशयेनशोभन ॥

अतिसर्म्भ' । पुं । कामचारानुत्तायाम् ॥
दाने ॥

अतिसर्जनम् । न । विलम्भे । दाने ॥ व
धे ॥ सृजविसर्गे । ल्युट् ॥

अतिसह' । चि । अतिसहिष्णौ ॥ अत्य
न्तसहते । घहमर्षणे । पञ्चाद्यच् ॥

अतिसार' । पुं । उदरामये । बहुद्रवम
लनि' सरखरोगे ॥

अतिसारकी । चि । अतिसारान्विते ।
सातिसारे । अतिसारोऽस्यास्ति । वा
तातीसाराभ्यांकुक्चेतीनि ॥

अतिसृष्ट' । चि । दत्ते । नियुक्ते ॥

अतिसौरभ' । पुं । सहकारे । अतिश
यितसौरभमस्य ॥

अतिस्थूल' । चि । अत्यन्तपीने । अस्य

अतीत

लक्षणम् । मेदोमांसातिवृद्धत्वा-
च्चलस्त्रिगुदरस्तन' । अयथोपचयो
त्साहोानरोऽतिस्थूलउच्यते । अयथो
पचयोत्साह' । नयथाउचित' उपच
योमांसोपचय, उत्साहोवलक्ष्यस्य
स' ॥

अतिस्फिरः । चि । स्फोष्ठे । अतिशयित
स्फूर्त्तिशालिनि ॥

अतिहसितम् । न । अतिशयहास्ये ॥

अतिहास । पुं । हास्यभेदे । सशब्दहा
से । अतिहसनम् । हसेहसने । भा
वेघञ् ॥

अतिहिमम् । । हिमस्यान्त्यथे ॥

अतीत । चि । वर्त्तमानध्वसप्रतियोगि
नि । अतिक्रम्यगते । भूतकार्त्वे । गते
। भूते ॥ यथा । जनस्यन्यूनसप्तभेदे
नातीताशीतिवत्सरे । इतिवैद्यकप
रिभाषा ॥ मान्प्रभेदे ॥ इतिसङ्गी
तशास्त्रम् ॥ अतिपूर्वादिशोगन्त्यथी
कर्मकेतिकर्त्तरिक्त ॥

अतीतकाल' । पुं । हेत्वाभासविशेषे ।
वाधिते ॥ यथा । कालात्त्ययापदिष्ट
कालातीतः । इतिन्यायसूत्रम् १ ।

४८ । अतीतकालस्यसमानार्थकत्वा
त् कालातीतशब्देनोक्तम् । कालस्य
साधनकालस्य अत्ययेअभावे अपदि
ष्टः प्रयुक्तोहेतु' । एतेनसाध्याभाव

अतीसा

प्रमालक्षणाथ इतिस्त्वचितम् । सा
धाभावनिर्याये साधनासम्भवादयमे
ववाधितसाध्यक इतिगीयते । यथा ।
वङ्गिरनुष्ण कृतकत्वादित्यमदौ ॥

अतीतद्वैतम् । न । प्रत्यगात्मतत्त्वे ॥
चि । द्वैताभाववति ॥ अतीतद्वैत
यस्यादिति ॥

अतीतद्वैतभानम् । न । प्रत्यगात्मन
साक्षात्कारे ॥ अतीतद्वैतस्यात्मनो
भानसाक्षात्कार ॥

अतीन्द्र । पुं । विष्णौ । ज्ञानैश्वर्यादि
भिस्वभावसिद्धैरिन्द्रमतीत्यस्थित ॥
इन्द्रमतीत अत्त्यादय क्रान्ताद्यर्थेद्वि
तीययेतिसमास ॥

अतीन्द्रियम् । चि । इन्द्रियाग्राह्यवस्तुनि
। अप्रत्यक्षे ॥ इन्द्रियमतिक्रान्तम् ॥
मनसि ॥ इन्द्रियमतीत्यवर्त्तमान
त्वात् ॥

अतीन्द्रियग्राह्यः । चि । मनोग्राह्ये । प
रमात्मनि ॥ यथा । नैवासौचक्षुषा
ग्राह्योनचशिष्टैरपीन्द्रियै । मनसा
तुप्रसन्नेनगृह्यते सूक्ष्मदर्शिभिरिति
व्यास ॥

अतीर्थम् । चि । दुस्तरे ॥

अतीव । । अतिशये ॥ अतिच इवच ॥

अतीसारः । पुं । उदरामये ॥ अतिसर
ति । सृगतौ । व्याधिमत्स्यधलेषुचेति

अत्यः

वार्त्तिकद्वयम् । अन्तर्भावितस्यर्थो
वसरति । इधिरादिकमतिशयेनसा
रयतीत्यर्थः । उपसर्गस्यधीति
दीर्घः ।

अतीसारकी । पि । अतीसाररोगयुक्ते
। अतीसारोऽस्यस्य । वातातीसारा
भ्यांकुक्चेतीनि ॥

अतीसारभेषजम् । न । लोभ्रे ॥ अती
सारस्यभेषजम् ।

अतुलः । पुं । तिखटश्चे । इतिशब्दश्च
न्द्रिका ॥ पि । तुलोज्जिते । निरुप
मे । अपरिमिते । तुलाउपमानम
स्यनविद्यते । शेषादिभाषेतिषिक
ल्यान्नकप् । उपसर्जनश्चस्वः ।

अत्क । पि । पथिके । इत्युयादिको
षः । अतति । अतसातत्यगमने ।
इत्भीकापाशत्यतिमर्चिम्य कन् ।

अत्ता । स्त्री । ज्येष्ठभगिन्याम् । मात
रि । प्राकृतभाषयाश्वश्रुम् ।

अत्ति । स्त्री । नाथ्योक्त्या ज्येष्ठभगिन्या
म । मातरि ।

अत्तिका । स्त्री । नाथ्योक्त्या ज्येष्ठभगि
न्याम् । मातरि । अत्तामाता । सेव
। सत्तायांकन् ॥

अत्तुः । पुं । भानौ । सूर्ये ।

अत्यः । पुं । तुरङ्गे । अश्वे ॥ वैदिकोय
शब्दः ॥

अत्यन्ता

अत्यथश्च । पि । इन्द्रियाऽगोचरे । अ
तीन्द्रिये । अक्षेषु अथश्चम । विभ
क्त्यर्थे व्ययीभावः । अतिक्रान्तोऽथ
श्चम ।

अत्यन्तम् । न । अतिशये । यथा । अत्य
न्तकठिनौ तथापिहृदया नन्दायव
चोद्दहावितिनरहरिकविः । पि । त
द्युक्ते । सर्वान्अन्तान्परिच्छेदानति
क्रान्ते । निरतिशये । नितान्ते । अव
सानमतिक्रान्ते ।

अत्यन्तकठिनम् । न । उलूखलेवसवत्
क्षुभेचन्दनादिसर्वद्रव्ये । पि । अति
शयकाठिन्यविशिष्टे ॥

अत्यन्तकोपनः । पि । चण्डे । अत्यन्त
कुपयति । कुपक्रोधे । क्रुधमण्डाभेभ्य
श्चेतियुच् ॥

अत्यन्तगामी । पि । अत्यन्तिके । अति
शयगमनशीले ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अत्यन्तसयोग । पुं । साकल्येनसम्ब
न्धे । निरन्तरसन्निकर्षे । अन्तमवसा
नमतिक्रान्तोऽत्यन्तः । सत्तासौसयो
गश्च ।

अत्यन्तसुकुमारः । पुं । कङ्कनीशृङ्गे ।
इतिराज निर्घण्टः । पि । अतिको
मले ।

अत्यन्ताभाव । पुं । चैकालिक ससर्गाव
च्छिन्नप्रतियोगिताके अभावविशेषे

अत्यर्थ

यथाभूतलेघटानास्तीति ॥

अत्यन्ताभावसम्पत्ति । स्त्री । स्वरूपे
शाप्यमतीतौ ॥

अत्यन्तिकः । पुं । अत्यन्तगामिनि । अ-
तिशयभ्रमणकारिणि ॥ इतिहेम-
चन्द्रः ॥

अत्यन्तीनः । वि । अतिशयितगतिशी-
ले । अत्यन्तगामिनि । अन्तस्थाऽत्य-
यः । अत्ययेऽव्ययीभावः । अत्यन्त-
गामी । अवारपारात्यन्तानुकामगा-
मीतिखः ॥

अत्यन्तम । न । वृक्षात्त्वे । तंतडीकइति
भाषाप्रसिद्धेक्षुक्षुफलविशेषे ॥

अत्यन्तपर्णी । स्त्री । वल्लिखरणे । अ-
त्यन्तानिपर्णानियस्याः । पाककर्णे-
त्यादिनाडीषु ॥

अत्यन्ता । स्त्री । अत्यन्तपर्ण्याम् । वन-
बीजपुरे । मधुटावा इतिगौड भा-
षाप्रसिद्धे ॥

अत्ययः । पुं । अतिक्रमे । दण्डे । अभा-
वे । विनाशे । दोषे । कृच्छ्रे । अतिग-
मने । कार्यस्यावश्यभावे । अत्यय-
नम् । अनेनवा । इण्गतौ इगतौवा-
। एरच् ॥

अत्यर्थम् । न । अतिशये । वि । अति-
शययुक्ते ॥ अर्थानिदृष्टिर्विषयोवा त-
मतिक्रान्तमत्यर्थम् । अस्यक्रियावि-

अत्याश्र

शेषणत्वे क्लीबत्वम् । द्रव्यवाच्यत्वे वा-
च्यलिङ्गत्वम् ॥ इत्यमरः ॥

अत्यल्पम् । वि । अल्पीयसि । इत्यमर-
अतिशयेनाल्पम् ॥

अत्यष्टिः । स्त्री । सप्तदशक्षरायांवृत्तौ
॥ सप्तदशसंख्यायाम् ॥

अत्याकारः । पुं । न्यकारे । तिरस्कारे
॥ वि । महादेहे ॥

अत्यागी । पुं । कर्मफलत्यागित्त्वेपिक-
र्मानुष्ठायिनि । अन्ते । गौणसन्ध्या-
सिनि ॥

अत्याधानम् । न । अतिक्रमे । उपक्षे-
पे । उपरिस्थापने ॥

अत्यायमः । न । अतिगमने ॥
अत्यालः । पुं । रक्तचिचकवृक्षे ॥

अत्याशा । स्त्री । असम्भावनीयवाञ्छा-
याम् । अत्यन्तस्पृहायाम् । यथा । अ-
त्याशाभिरुपागताध्वगगणानधन्वाव-
नौतापितान् नोयत्तर्पयितुं चमोस्मि
समतद्दुःखैर्मनोदूयते ॥ इत्युद्भटः ॥

अत्याश्रमः । पुं । परमहसे ॥ ब्रह्मचर्या-
दीनहससन्ध्यासान्तानाश्रमधर्मवत-
आश्रमानतिक्रम्यवर्त्तमानेयः स अ-
त्याश्रमशब्देनोच्यते ॥

अत्याश्रमी । पुं । उत्तमाश्रमिणि । पू-
र्वाश्रमचयमतीत्यसर्वकर्म्मत्यक्त्वास्थि-
तेपरमहसपरिब्राजके ॥

अत्ति'

अत्त्यासः । पुं । व्यतिक्रमे ॥

अत्त्याहितम् । न । महाभीतौ ॥ जीवा

नपेक्षिकर्मणि ॥ अतीवाधीयतेस्म

मनसि । दुधाजःक्तः । दधातेर्हि ॥

अतीवासमन्तादहितवा ॥

अव्युक्तिः । स्त्री । असम्भवोक्तौ । आरोपि

तस्यकथने ॥ अलङ्कारविशेषे ॥ यथा ।

अन्युक्तिरङ्गतातथ्यशैथिल्यैर्दार्यादिव

शानम् । त्वयिदातरिराजेन्द्रयाचकाः

कल्पशायिनइतिचन्द्रालोकः ॥

अन्युक्त्वा । स्त्री । स्त्रीछन्दसि ॥ गौस्त्री ॥

गोपस्त्रीभिः । कृष्णोरेमे ॥

अन्युक्चितः । चि । अतिप्रद्वे ॥ अन्यु

क्चितस्यदमनमुचितञ्च श्रुतौ श्रुत

म ॥ १

अन्यूहः । पुं । दान्यूहे । कालकसृके ॥

अतिशयवितर्के ॥ चि । बहुतर्कवति ॥

अन्यूहा । स्त्री । नीलिकायाम् । नील-

सिन्दुवारे ॥ इतिमेदिनी ॥

अच । । अधिकरणे । अस्मिन् ॥ एत

स्मिन् । सप्तम्यास्त्वल् । एतदोऽन् ॥

अचभवान् । चि । श्लाघ्ये । पूज्ये ॥ इति

हेमचन्द्र ॥ इतराभ्योऽपिदृश्यन्त इति

प्रथमार्थे प्राक्दीव्यतीयस्त्वल् । सुप्

सुपेति समासः ।

अत्तिः । पु । मुनिविशेषे । अनुसूयापतौ

॥ अत्तिअद्यतेवा । अदभचणे । अदे

अथर्व

स्त्रिनिश्चेतिचकाराचिप् । अचिः । अ

ची । अचय' ॥

अचिजातः । पुं । विधौ । चन्द्रे ॥ द्विजे ॥

अचिदृग्ज । पुं । चन्द्रे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अची । पुं । मुन्यन्तरे ॥ अत्ति । अद० ।

अदेस्त्रिनिश्चेतिचिनिः । अची । अचि

यौ । अचिणः ॥

अचिनेचजः । पुं । चन्द्रमसि ॥ इतिजटा

धरः ॥

अचिनेचप्रसूतः । पुं । शशिनि ॥ इति

हलायुधः ॥

अचिनेचभूः । पुं । सोमे । शशधरे ॥ इ

तिचिकाण्डशेषः ॥

अथ । । सशये । अधिकारे । अथ

स्नानविधिः ॥ मङ्गले । अथपरस्मैपदा

नि ॥ विकल्पे ॥ अनन्तरे । स्नातोऽ

थभुङ्क्ते ॥ अन्वादेशे ॥ प्रतिज्ञायाम् ।

गोदोभवानथेतिव्रूमः ॥ प्रश्ने । अथ

शक्तोसिभोक्तुम् । कात्स्न्ये ॥ आरम्भे ।

अथशब्दानुशासनम् । समुच्चये । भी

मोऽथार्जुन' ॥ अर्थयते । अर्थयाज्ञा

याम् । अन्येभ्योऽपोतिडः । पृषोदरा

दिस्त्वाद्रलोपः ॥

अथकिम् । । स्वीकारे ॥

अथर्वणः । पुं । शिवे ॥ इतिचिकाण्ड

शेषः ॥

अथर्वणिः । पुं । अथर्वन्ब्राह्मणे ॥ पु

अदभ

रोधसि । इतिमेदिनी । ईश्वरे ।
 अथर्वा । पुं । ब्राह्मणे ॥ अथर्वणा प्रो
 क्ते ग्रन्थे भर्मे आन्नाये वा अथर्वा ।
 अथर्वणोवेतिवार्तिकादणोवाचुक ।
 पक्षेआथर्वण ॥ न । वेदे ।
 अथर्ववित् । पुं । अथर्ववेदाभिज्ञेवसि
 ष्टादौ ॥
 अथर्ववेद । पुं । प्रायेणाभिचाराद्यर्थे
 ऋग्वेदांशे । छान्दोग्याद्युपनिषत्प्र
 सिद्धेचतुर्थवेदेपञ्चाशच्छाखात्मके ॥
 अथर्वाधिपति । पुं । वुधे । शशिजे ।
 अथवा । । । पक्षान्तरे ।
 अथो । । । अथार्थेषु ॥ अधिकारभेदे ॥
 अप्यर्थे ॥ अर्थयते । अर्थभाञ्जयाम् ।
 वाहुखकाड्डोः । पृषोदरादिच्चाड्र
 लोपः ॥
 अद् । । । आश्चर्ये ॥ अत्ति । अदभच्च
 णे । क्विप ॥
 अदक् । चि । दन्तरहिते ॥ भक्षयित
 रि । इतिछान्दोग्योपनिषत् ॥
 अदत्ता । स्त्री । अपरिणीतायाम् ॥ इ
 तिस्मृति ॥
 अदत्तादायी । चि । चैरे ॥
 अदनम् । न । भक्षणे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥
 अदनीय । चि । भक्ष्ये ॥
 अदभम् । चि । बहुले । अनल्पे ॥ दभ्वा
 दन्यत । नअसमासः ॥

अदिति

अदभ्रचक्षुः । न । ज्ञानचक्षुषि ॥ चि ।
 तदति ॥
 अदर्शनम् । चि । अतोन्द्रिये ॥ न । वि
 नाशे ॥ लोपे ॥ दर्शनस्याभावः ॥
 अदल' । पुं । हिज्जले ॥ चि । दख
 र्जिते । दखरहिते ॥
 अदला । स्त्री । घृतकुमार्याम् ॥
 असौ । चि । परस्मिन् । परच ॥ पुरो
 वर्त्तिनोनिर्देशे ॥ असौपुमान् । असौ
 स्त्री । अदः कुखम् ॥
 अदाता । चि । कृपणे । दानशक्तिरहिते
 ॥ यथा । अदातापुरुषस्यागीस्वधनं
 त्यज्यगच्छतीति ॥
 अदान्तः । चि । तपःक्षेत्रासहिष्णौ ।
 अकृतवाद्येन्द्रियनिग्रहे ॥
 अदाद्यः । पुं । परमात्मनि ॥ चि । द
 हनानर्ह वस्तुनि ॥
 अदिति । स्त्री । भुवि ॥ देवमातरि ।
 पार्वत्याम् ॥ पुनर्वसुनक्षत्रे ॥ चि ।
 अखण्डे ॥ दितिभिन्ना अदितिः ॥ न
 जोदाजोडितिरिति शाकटायनोक्ते
 र्दिति प्रत्ययान्तोवा । अदनाददि
 तिर्वा ॥
 अदितिनन्दनः । पुं । देवे ॥ अदितेर्न
 न्दनइतिविग्रहः । कृद्योगाचषष्ठीसमस्य
 तइतिसमासः ॥
 अदिति । स्त्री । अदित्याम् । कृदिका

अदेव

रादित्तिनदृश्यदितिशब्दान्डीष् ।
 अदीनः । चि । उदारे ॥ नदीनः ॥
 अदीनात्मा । चि । अतिव्यसनपरम्पराया
 मप्यक्षुभितान्त करणे ॥ अदीनआ
 त्मायस्य ॥
 अदृढ' । चि । अस्थिरे ॥
 अदृक् । चि । अन्धे ॥ अन्धे ॥ नदृगस्य ॥
 अदृश्यम् । न । द्रष्टृरूपे । अधिष्ठानचि
 द्रूपे । चि । इन्द्रियागमे ॥ यथा ।
 कन्याद्रेरतिकोमला चिभुवनव्याप्ता
 प्यदृश्याजनैरिति । नदृश्यः ॥
 अदृष्टम् । न । भाग्ये । प्रागजन्मकर्मणि
 । महीभुजां वल्लितोयादिजेभये ॥
 आदिना हुताग्नेजलं व्याधिर्दुर्भिक्ष
 मरणातना । अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूष
 काःशस्त्रभादयोगृह्यन्ते । भयहेतुत्वा
 ज्ञयम् अदृष्टहेतुकत्वाददृष्टम् । चि
 । अवीक्षिते ॥ यथा । अदृष्टेदर्शने
 त्कण्ठादृष्टेर्विच्छेदभीरुतेति ।
 अदृष्टपूर्वः । चि । पूर्वमदृष्टे । पूर्वदृष्टो
 दृष्टपूर्व' । सङ्क्षुभेति समास' । ततो
 नञ्समासः ॥
 अदृष्टभेदः । पुं । गुणपरिणामे ॥
 अदृष्टिः । स्त्री । सरोषवक्रदृष्टौ । क्रूरदृ
 ष्टौ । विरुदादृष्टिरदृष्टिः ॥
 अदृष्टिका । स्त्री । सरोषवक्रदृष्टौ ॥
 अदेवमातृकः । पुं । नदीमातृकदेशे ॥

अद्यत

अङ्गः । पुं । पुरोडाशे ॥ अत्ति अद्यतेबा ।
 अदभक्षणे । गनगम्यद्योरितिगन् ।
 अद्वा । । तत्त्वे ॥ सच्चात । स्फुटे । अव
 धारणे ॥ अतिशये ॥ अतसन्ततगम
 न धयति दधातिवा । विच ॥
 अद्भुतम् । न । उत्पातभेदे । विस्त्रये ।
 चेतसोविस्त्रयाख्यविकारे । पुं । शृङ्गा
 रादिनवरसान्तर्गतसभेदे । अत्त्वा
 कस्मिन्कार्येऽव्ययम् । तस्यभवनम् ।
 अदिभुवोद्भुतच ॥
 अद्भुतस्वनः । पुं । महादेवे । इतिचि
 काण्डशेषः ॥
 अद्भुनिः । पुं । पावके । अश्वे ॥ अत्ति ।
 अद० । अदेर्मुट्चेत्यनि ।
 अद्भरः । चि । बहुभोक्तारि । भक्षके
 । अत्ति । अदभक्षणे । स्वधस्यदः क
 रणम् ॥
 अद्य । । इदानीम् । वर्त्तमानदिने ।
 अस्मिन्नहनि । सद्यः परत्परार्थेषम
 इतिवदमोऽशुभावोद्यश्चनिपात्यते ॥
 अद्यतनः । पुं । काखप्रभेदे । अतीता
 याराचे रन्त्ययामेन आगामिन्यारा
 चेराद्ययामेनचसहितेदिवसे ॥ अती
 तराचेरन्त्ययामद्यवेन आगामिराचे
 राद्ययामद्यवेनचसहिते दिवसे ॥ चि ।
 अद्यभवे ॥ सायञ्चिरमित्यादिनाद्यु
 च्युल्लौतुट्च ॥

अद्रिजि

अद्यत्वे । । इदानीमित्यर्थे ॥

अद्यश्वीना । स्त्री । आसन्नप्रसवायाम् ॥
अद्यश्वोवाविजायते । अद्यश्वीनावष्ट
व्य इतिखप्रत्ययान्तः साधुः ॥ अवष्ट
व्य माचेवानिपातनम् ॥ चि । आसन्न
मृत्युके ॥

अद्रिः । पुं । पर्वते ॥ शखिनि ॥ सूर्ये ॥
मानभेदे ॥ अत्ति अद्यतेवा । अद
भक्षणे । अदिशदोतिकिन् ॥ स-
सांके ॥

अद्रिकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् ॥
अद्रिकीला । स्त्री । भूमौ । अद्रयः की
लायस्याम् ॥

अद्रिकूटः । पुं । देव्याःस्थानविशेषे ॥
यथा । अद्रिकूटेमहायोगी रुद्राणो
परमेश्वरीति ॥

अद्रिजम् । न । शैलजे । शिलाजतु
नि ॥ चि । अद्रिसम्भवे ॥ अद्रौजातम्
। जमी । सप्तम्यांजनेर्डः ॥ अद्रेर्वा
जातम् । पञ्चम्यामितिडोवा ॥

अद्रिजतु । न । शिलाजतुनि । शैलनि
र्यासे ॥ अद्रेर्जत्स्वि । षष्ठीतत्पुरुषः ॥

अद्रिजा । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ अद्रेर्जाता ।
जनी । पञ्चम्यामजातावितिड ॥
सैहलीवृक्षे ॥

अद्रिजित् । पुं । वासवे ॥ अद्रीनजयति
। जि० । सत्सूद्धिषेतिक्विप् । तुक् ॥

अद्रेष्ठा

अद्रितनया । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ अद्रेः
तनया ॥

अद्रिभिद् । पुं । मघवति । इन्द्रे ॥ अद्रीन्
गोचान्भिनत्ति । भिदेःक्विप् तुक् ॥

अद्रिभूः । पुं । आखुकर्णीखतायाम् ॥
अद्रिराजः । पुं । हिमाद्रौ ॥ अद्रीणांरा
जा । टच् ॥

अद्रिसारः । पुं । लोहे ॥ अद्रे सार ॥
अद्रीशः । पुं । हिमाद्रौ ॥ शिवे ॥ अद्री
शामीशः ॥

अद्रेहः । पुं । द्वैहाभावे ॥ नद्रेहः ॥
चि । तद्वति ॥ अद्रेहोऽस्यास्ति । अ
र्शआद्यच् ॥

अद्वयम् । चि । स्वगतभेदशून्ये । अद्विती
ये ॥ पु । बुद्धे ॥

अद्वयकारणम् । न । जगतोऽभिन्ननि
मित्तोपादानेब्रह्मणि ॥

अद्वयवादी । पु । बुद्धे ॥ वैदान्तिके ॥
अद्वयमद्वैतवदन्त्यवश्यम् । आवश्यक्ते
शिनि ॥ चि । अद्वयवर्त्तार ॥

अद्वितीयः । चि । केवले । एकस्मिन् ॥
न । विजातीयभेदरहिते आत्मतत्त्वे
॥ नविद्यतेद्वितीयोऽस्य ॥

अद्वेष्टा । चि । द्वेषाभावविशिष्टे ॥ सर्वा
शिभूतान्यात्मत्वेनपश्यन्नात्मनोदुःख-
हेतावपिमतिकूलबुध्यभावाद्योनद्वे-
ष्टितस्मिन् ॥

अद्वैत

अद्वैत । चि । सजातीयविजातीयद्विती
 यशून्ये पूर्णपरमात्मनि ॥ भेदविकल्प
 रहिते ॥ यथा । द्वैताप्रतीतौनाऽनर्थ
 किन्त्वानन्दो महानिति । अत्रलौकिक
 कदृष्टान्तःस्त्रीवाक्येनेरित श्रुतौ ॥ चि
 यावियुक्तस्तद्भेदपश्यन्कामेनपीड्यते ।
 आलिङ्गितस्तथैकत्वप्राप्यानन्देनतृप्य
 ति ॥ चित्तानुरागसिद्ध्यर्थं प्रिययेतिवि
 शेषणम् । दुष्टायांसत्यपिस्त्रीत्वेचेतो
 नैवानुरज्यति ॥ चेचामामादिकवाह्य
 गृहकृत्यंतथान्तरम् । आलिङ्गितमु
 खाविष्टेनवेत्तिद्वयमप्यसौ । भेदेन
 नतद्वानिवह्योश्चिन्तापरित्वजनः । अप्रा
 प्यचित्तविशेषमद्यात्त्यामन्सागरे ॥
 एवमुत्तमौसुषुप्तौधात्स्विनपरमत्प
 ना । नवहिर्जागरंनान्तः । अत्रचदेत
 मीक्षते ॥ आनुकूल्यमासिक्त्वात्प्रदेता
 दर्शनतो नहि । ततःकामभयाभावा
 दात्मानन्देनिमज्जतीति ॥

अद्वैतवादी । पुं । बुद्धे । चि । विवेकि
 नि । ब्रह्मात्मैक्यवादिनि । अद्यत्त
 यथा । ब्रह्मैवसत्यम्प्रत्यक्षात्प्रमा
 यौ सिद्धम् । विश्वन्तुब्रह्मण्यारोपित
 म् । यथारज्जु रज्जुस्वरूपाज्ञानात्स
 पवत्प्रतिभाति तथा ब्रह्मस्वरूपाज्ञा
 नात् विश्वंस्तुवत्प्रतिभाति । प्रकृ
 तिर्जीवन्नापिपर्यवसाने ब्रह्मैव ब्रह्मा

अधमा

न्यतसद्वस्तुनास्तीति ॥

अध क्रिया । स्त्री । अपमाने ॥ अध.कर
 णम् । कृञ श च ॥

अधचित्तम । चि । न्यञ्चिते । अधस्त्य
 क्तवस्तुनि ॥

अधपुष्पी । स्त्री । अवाकपुष्पिकायाम्
 हेठाहुस्त्री इतिगौडभाषा ॥ गोजि
 ह्वायाम् । अधपुष्पाण्यस्याः । गौरा
 दित्त्वानडीष् ॥

अधनः । चि । भार्यादिचिषु ॥ यथा । अय
 एवाऽधनाराजन्भार्यादासस्तथासुत
 । यत्तेसमधिगच्छन्तियस्यतेतस्यतद्व
 नमितिमात्स्ये ३१ अध्यायः ॥

प्रथमः । चि । कुक्षिते । न्यूने ॥ पुं । उ
 पपतिभेदे । अवत्यस्मादात्मानम् ।
 अवरक्षणादौ । अवद्यावमाधमार्वरे
 फाःकुक्षितेइत्यमप्रत्ययोनिपातः ।
 तच्चैवकारस्यपक्षेधकारः । यद्वा । नध
 म्यते धमतिवा । धमध्वानेसौचः । घ
 ज्पचाद्यच्वा ॥ यद्वा । अधोभवः । अ
 बोधसेर्लोपश्चेतिस्वामी ॥

अधमर्णः । चि । ऋणिनि । ऋणकारि
 णि । अधमदुःखमदमृणयस्य ॥ अध
 मऋणेइतिऋणमाधमर्ण्यइतिनिपात
 नात्सप्तम्यन्तोत्तरपदेनवासमासः ॥

अधमर्णिकः । चि । अधमर्णः ॥

अधमा । स्त्री । नायिकाभेदे ॥

अधरे

अधमाङ्गम । न । चरणे । पादे ॥
 अधर । पुं । ओष्ठे । उत्तराधरोष्ठमा-
 चे ॥ अधरलक्षण यथा । पाटलोवर्तु-
 लस्त्रिगधोरेखाभ्रषितमध्यभू । सी-
 मन्तिनीनामधरोर । चाञ्चैवप्रियाभ-
 वेत् ॥ श्यामस्थूलोधरोष्ठस्याद्वैधव्य-
 कलहप्रद । मसृणोमत्तकाशिन्या-
 श्चोत्तरोष्ठसुभोगद ॥ इतिसामुद्र-
 कम ॥ पुं । न । स्मरागारे । रतिम-
 न्दिरे ॥ चि । हीने ॥ तले । अनूर्द्ध्वे ॥
 नधरति । धृजधारणे । पचाद्यच्च ॥
 यद्वा । धरादुच्चातकठिनाद्वाऽन्य ॥ न-
 ध्रियते । धृङ् अनवस्थाने । पुंसीति-
 धोवा । नञ्समास ॥ धरासम्बन्धर-
 हिते ॥ हीनवादिनि ॥
 अधरत । ा । अधोभागे ॥ अधरस्तात् ।
 तसिल् ॥
 अधरमधु । न । अधरामृते । वच्चासवे ॥
 अधरस्तात् । ा । अधोभागे । अधरत ॥
 अधरा । स्त्री । अधोदिशि ॥ नीचाया-
 म् ॥
 अधरात् । ा । अधोभागे ॥ उत्तराधरद-
 क्षिणादातिरितिस्वार्थेऽति । वस-
 त्यागतोरभणीयवा ॥
 अधरीकृत । चि । तिरस्कृते ॥
 अधरीण । चि । धिकृते । तिरस्कृते ॥
 अधरेण । ा । अधोदिशिदेशे कालेच ॥

अधश्श

एनवन्यतरस्यामदूरेऽपंचम्या इतिस्वा-
 र्थे एनप् । वसति रमणीयवा ॥
 अधरेद्यु । ा । परस्मिन्नहनि ॥ अधर-
 स्मिन्नहनि । सद्य' परुदित्यादिनाऽध-
 रशब्दात् एद्युसप्रत्ययोनिपात्यते ॥
 अधर्म । पुं । ब्रह्मवधादिनिषिद्धकर्मज-
 न्ये पापे ॥ वेदेनिषिद्धे । नानावि-
 धदुखसाधने । धर्मविरोधिनि ॥ ध-
 र्मविरुद्धोऽधर्म ॥ न । परब्रह्मणि ॥
 धर्मरहितत्वात् ॥ चि । ब्रह्मविद्धि ॥
 अधर्मज्ञ' । चि । धर्मविचारनिष्ठारहिते ।
 तत्रासारत्त्वप्रत्ययवति ॥
 अधर्माभिच । पुं । कलियुगे ॥ अधर्मो-
 मिचयस्य ॥ चि । अधर्मप्रिये । मि-
 थ्यावादिनि ॥
 अधर्मास्तिकाय । पु । धर्माप्रतिबन्ध-
 कृति ॥
 अधश्चर । पुं । चैरे ॥ चि । अधोगा-
 मिनि ॥
 अधश्शय्या । स्त्री । अखद्वाशयने ॥
 अधश्शल्य । पुं । अपामार्गे । ऊगाइति-
 ख्याते ॥
 अधश्शाख । पुं । ससाराश्वत्यवृत्ते ॥ अ-
 धइति अर्वाचीना कायोपाधयोहि-
 रण्यगर्भाद्यागृह्यन्ते ते नानादिक्म-
 खृतत्वात् शाखाइवशाखाअस्येतिथ्यु-
 त्पत्त्यामायामय ससाराश्वत्यवृत्तोऽध-

अधिक

शाखशब्देनोच्यते ॥

अधः । १ । पाताले । नीचैरर्थे । तले ।
अधोभागे । स्मरालये । अधरस्मि
न् अधरस्याम् अधरस्मात् अधरस्याः
अधरः अधरावा । वसत्यागतोरम
णीयवा । पूर्वाधरावराणामित्यसिर
धादेशश्च ॥

अधस्तात् । १ । कामगेहे । योनौ । अ
नुद्धार्ये । अधोभागे ॥ अधरस्मिन्
अधरस्याम् अधरस्मात् अधरस्याः
अधरः अधरावा दिक् । दिक्छब्दे
भ्यःसप्तमीपञ्चमीत्यादिना अस्ताति
प्रत्ययस्तद्योगेनास्तातिचेत्यधरस्या
धादेशः ॥

अधस्ताद्गमनम् । न । अधर्मेणसुतला
दिषुगमने । अधोगमने ।

अधार्मिके । चि । पापिनि । अधर्मेण
व्यवहर्त्तरि । शास्त्रप्रतिषिद्धागम्याग
मनाद्यनुप्रातस्मिन्नुषे ॥ नाधार्मि
के वसेद्ग्रामेनशूद्रवहुलेभृशमिति
मनुः ।

अधार्ष्टम् । न । असामर्थ्ये ॥

अधि । १ । अधिकारे । ईश्वरे ॥ अधि-
कृत्यार्थे ॥ आधिक्ये । उपरि ॥ अधि
कार्ये ॥ यथा अधिमास । अधिको
मासइत्यर्थः ॥

अधिकम् । न । अर्थालङ्कारभेदे । य-

अधिक

था । महतोऽर्थन्महीयांसावाश्रिता
श्रययो क्रमात् । आश्रिताश्रयिणी
स्यातांतनुच्छेप्यधिकन्तुतत् ॥ आश्रि
तमाधेयम् । आश्रयस्तदाधार । त
योर्महत्तोरपि विषयेतदपेक्षयातनू
अप्याश्रयाश्रयिणी प्रस्तुतवस्तुप्रकर्ष
विवक्षया यथाक्रमयदधिकतरतां
जतस्तदिद्विविधमधिकनाम् । क्रमे
णोदाहरणम् । अहोविशालभूपाल
भुवनचितयोदरम् । मातिमातुमश
क्यापियशोराशिर्यदचते ॥ युगान्त
कालप्रतिसहतात्मनोजगन्तियस्यांस
विकाशमासत । तनौममुस्तचनकै
टभद्विषस्तपोधनाभ्यागमसम्भवा मु-
द इति । फले । अंधारूढम् । अ
धिकमिति अध्यारूढशब्दात्कन उक्त
रपदलोपश्च ॥ * ॥ हेतूदाहरणाधि
कमधिकम् । न्या ५ । ५६ । हेतूदाह
रणेत्युपलक्षणम् । दूषणाद्यधिकमपि
बोध्यम् । तथाच । कृतकर्तव्यापुनरु
क्ताभिधानमितिफलितम् । अनुवाद
स्तु नकृतकर्तव्यसाभिप्रायत्वात् । प्र
तिज्ञाधिक्यञ्चपुनरुक्तम् । धूमादालो
कात् महानसवञ्चत्वरवदित्यादिक
न्तुविनासमयवन्धदार्ढ्यादिभ्रमादुक्त
मधिकम् । यथा । महानसमहानस
वदितितुनाधिकङ्किन्तु पुनरुक्तम् ॥

अधिक

चि । उल्कृष्टे । अतिरिक्ते । समधिके ॥

अधिकरणम् । न । आधारकारके ।
यत्रभवतितस्मिन् । कर्तृकर्मद्वाराक्रि
याश्रयइत्यर्थः ॥ एकन्यायोपपादने ॥
मीमांसाग्रन्थे ॥ अधिक्रियते वेदवि
चारोऽस्मिन्ननेनवेत्यधिकरणवेदवि
चारग्रन्थात्मिकामीमांसेत्यर्थः ॥ य
थाहुः । विषयोविशयश्चैवपूर्वपक्ष
स्तथोत्तरम् । निर्णयश्चेतिपञ्चाङ्गशा
स्त्रेऽधिकरणस्मृतमिति । एवक्रमेणवि
वेचनमत्राधिक्रियतइत्यधिकरणम् ॥
अधिपूर्वात्कृजोल्कृट् ।

अधिकरणविचालः । पुं । द्रव्यस्यसंस्थान्त
रापादने ॥ यथा । एकराशिपञ्चधा
कुरु । अनेकराशिमेकधाकुरु । सए
वाधिकरणविचालोयदेकमनेकक्रिय
ते यदप्यनेकमेकक्रियते सोऽप्यधिक
रणविचालइतिभाष्यम् ॥

अधिकरणसिद्धान्तः । पुं । सिद्धान्तविशे
षे ॥ यथा । यत्सिद्धावन्यप्रकरणसिद्धिः
सोऽधिकरणसिद्धान्तः । १ । ३० यस्या
र्थस्यसिद्धौजायमानायामेव अन्यस्य
प्रकरणस्य सिद्धिर्भवति सोऽधिकरण
सिद्धान्तइत्यर्थः ॥

अधिकर्तृत्वम् । न । अधिकरणेयद्भव
तितस्मिन् ॥

अधिकर्त्विः । चि । महासम्पद्युक्ते । सम्

अधिका

हे । इत्यमरः । अधिकाऋद्धिरस्य ॥

अधिकर्म्मिकः । पुं । हृडाध्यक्षे । हाट
का चौधरी इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

अधिकाङ्गम् । न । कञ्चुकादिनिबन्धने
। सारसने । कञ्चुकादिदार्ढ्यार्थंशूरै
र्मध्यकायेनिबद्धेपट्टिकादौ ॥ चि । ए
कविशत्यङ्गुलादौ ॥ अधिकमङ्गात् ॥

अधिकारः । पुं । विधिपुरुषसम्बन्धे ॥
प्रक्रियायाम् । राज्ञांछत्रधारणादिव्या
पारे ॥ अधिआधिक्यस्यकरणम् । कृ
जोभावेघञ् ॥ अधिकृतदेशादौ ॥

यथा । निजाधिकारोयम् । अयञ्चप
राधिकारः ॥ प्रकरणे ॥ यथा । नैमि

त्तिकोयप्रायश्चित्ताधिकारः ॥ क्रिया
जन्यफलभागित्त्वरूपे प्रतिकर्मणिभि
न्ने । स्वामित्त्वे ॥ यथा । सर्वेस्युरधि
कारिण इतिस्मृतिः ॥ प्रभुयोजने ॥

व्याकरणमतेपूर्वसूत्रस्थितपदस्यपर
सूत्रेषूपस्थितौ । अनुवृत्तौ ॥ सचिवि
धेयथा । सिद्धावलोकिताख्यसुमण्डू
कप्रतिरेवच । गङ्गास्त्रोतइतिख्यातअ
धिकारास्त्रयोमता इति ॥

अधिकारविधिः । पुं । कर्मजन्यफलस्वाम्य
बोधकेविधौ ॥ कर्मजन्यफलस्वाम्य
श्चकर्मजन्यफलभोक्तृत्वम् । सचयजे
तस्वर्गकाम इत्यादिरूपः । स्वर्गमुद्दि

श्ययागविधिद्विताऽनेनस्वर्गकामस्यया

अधिका

गजन्यफलभोक्तृत्वप्रतिपाद्यते । य
स्याहिताग्नेरग्निर्गृहान्दहेत् सोऽग्नि
येचामवतेऽष्टाकपालंनिर्वपेदित्या-
दिनाऽग्निदाहादौनिमित्ते कर्मविद
धतानिमित्तवतःकर्मजन्यपापक्षयरू
पफलस्वाम्यप्रतिपाद्यते । एवमहरहः
सन्ध्यामुपासीतेत्यादिनाशुचिविहि
तकालजीविनसन्धोपासनजन्यप्रत्य
वायपरिहाररूपफलस्वाम्यबोध्यते ।
तच्चफलस्वाम्यतस्यैवयोऽधिकारविशि
ष्टः । अधिकारश्चस एव यद्विधिवाक्ये
षुपुरुषविशेषणत्वेनश्रूयते । यथाका
म्येकस्मिन्निफलकामना । नैमित्तिके
निमित्तनिश्चयः । नित्येसन्धोपास
नादौ शुचिविहितकालजीवित्वम् ।
अतएवराजाराजसूयेनस्वाराज्यका-
मो यजेतेत्यनेनविधिवाक्येनस्वारा
ज्यमुद्दिश्यराजसूयंविदधतापि नस्वा
राज्यकाममावस्य तन्फलभोक्तृत्वं प्र
तिपाद्यते । किन्तुराजसूयःस्वाराज्य
कामस्यैवराज्यत्वस्याप्यधिकारिविशे
षणत्वेनश्रवणात् । विशेषःशास्त्रे ॥
अधिकारी । पुं । प्रमातरि । यथा । वि
धिवदधीतवेदवेदाङ्गत्वेनापाततोधि
गताखिलवेदार्थेऽस्मिन्जन्मनिजन्मा
न्तरेवा काम्यनिधिदुवर्जनपुरस्सरनि
त्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानु

अधिग

ष्ठानेनानर्गताखिलकल्मषतयानिता
न्तनिर्मलस्वान्तः साधनचतुष्टयसम्प
न्नः प्रमातावेदान्ताधिकारीतिख
णलक्षिते पुरुषे । चि । अधिकारवि
शिष्टे । प्रभौ ॥ अधिकारोऽस्तिअस्य ।
अतद्गनिठनावितीनिः ॥

अधिकार्थवचनम् । न । स्तुतिनिन्दाफ
लकेऽधारोपितार्थवचने ।

अधिकृतः । चि । अध्यक्षे । आयथ्ययाऽवे
क्षके । व्यापारिते । कृताधिकारद्र
व्ये । अधिअधिकउपरिवाक्रियतेस्य
क्तः ॥

अधिक्रमः । पुं । आक्रमणे । अधिक्रम
णम् । क्रमुपादविक्षेपे । घञ् । अधि
क्रम्यते वा कर्मणिघञ् । नोदासेति
वृह्यभावः ॥

अधिक्षिप्तः । चि । स्थापिते । प्रणिहिते
। कुत्सिते । भर्षिते । प्रसिचिते ।
कृताक्षेपे ॥ अधिक्षिप्यतेस्य । क्षिप
प्रेरणे क्त ॥

अधिक्षेपः । पुं । तिरस्कारे ।

अधिगतः । चि । प्राप्ते ॥ यथा । अधि
गतपरमार्था । पण्डितारति । अधि
गम्यतेस्य । गम्ल् ० । क्तः ॥

अधिगमः । पुं । साक्षात्कारे । प्राप्तौ ।
स्वीकरणे ॥ अधिगमनम् । गम्ल् ।
घञ् ॥

अधिमां

अधित्यका । स्त्री । शैलस्योर्ध्वभूमौ ।

अद्वे रथाहूढाभूमिः । उपाधिभ्यांत्य
कन्नासन्नाहूढयोरितित्यकन् । त्य
कनश्चनिषेधइतिनेत्वम् ॥

अधिदैवतम् । न । पुरुषे ॥ पुरुषोहिर
ण्यगर्भः दैवतान्यादित्यादीन्यधिकृ
त्यचक्षुरादिकरणान्यनुगृह्णातीति
तथोच्यते ॥ देवताविषयदर्शने ॥ दे
वताया अधियततदधिदैवतम् ॥

अधिनाय । पुं । गन्धे ॥

अधिपः । चि । प्रभौ ॥ रात्रि ॥ अधि
पाति । पारक्षणे । आतश्चोपसर्गइ
तिकः ॥

अधिपति । पुं । प्रभौ ॥ रात्रि ॥ अधि
प्रायपालयितरि ॥ अधि पाति । पार
क्षणे । पातेर्डतिः ॥

अधिभू । पुं । प्रभौ ॥ अधिभवति । भू
सत्तायाम् । भुव' सत्तान्तरयोरिति
क्विप् ॥

अधिभूतम् । न । चरेभावे ॥ चरतीति
चरोविनाशी । भावोयत्किञ्चिज्जनि
मद्वस्तुभूत प्राणिजातमधिकृत्यभव
तीतितथोच्यतइतिस्वामी ॥

अधिमांसक । पु । दन्तरोगविशेषे ॥
यथा । हानव्यपश्चिमेदन्ते महान्शो
थोमहारुज् । लालास्त्रावीकफकृतो
विज्ञेय सोधिमांसक' ॥ ११ ॥

अधिर

अधिमासः । पुं । असडक्रान्तिमासे ।

रविसडक्रान्तिरहितेचान्द्रमासे । म
लमासे ॥ यथा । असक्रान्तमासोऽधि
मास' स्फुट स्यादिति । अपिच । द्वा
विशद्विगंतैर्मासैर्दिने षोडशभिस्त-
था । घटिकानांचतुष्केणपततिद्वाधि
मासक इति ॥ एतच्चसम्भवार्थंनतु
नियमार्थम् ॥ अधिअधिकोमास ॥

अधियज्ञ । पु । विष्णौ ॥ अधियज्ञो ह
मेवाचदेहेइतिवचनात् सर्वयज्ञा
धिप्राता सर्वयज्ञफलदायक' सर्वय
ज्ञाभिमानिनीविष्णुवाख्यादेवता ।
यज्ञोहिविष्णु सचअधियज्ञ . । अह
वासुदेवएव न मद्भिन्न . कश्चित् ।
अतएव परब्रह्मण सकाशात्अत्यन्ता
भेदेनैवात्माप्रतिपत्त्यइति । सचाच
नुष्यदेहे यत्तद्रूपेण वर्तते । बुध्या
दिव्यतिरिक्तो विष्णुरूपत्वात् मनुष्य
देहे च यत्तावस्थानम् यत्तस्यमनु
ष्यदेहनिर्वर्त्यत्वादित्यर्थ' ॥

अधियोगः । पुं । यात्रायोगान्तरे ॥ य
था । बुधर्गीघ्यतिभागवानांमध्ये द्वौ
ग्रहौचेत्केन्द्रे अथवापञ्चमनवमेस्था
ने स्थानभेदेन स्थानैक्येन वा स्थि-
तौ स्यातां तदाऽधियोगोभवति तदा
यातुर्जयोभवेत् ॥

अधिरथ । पुं । कर्णस्यपितरि ॥

अधिअय

अधिराट् । पुं । सत्वाजि ॥ अधिअधि

क राजते । राजृ । क्विप् ।

अधिराज्यभाक् । पुं । अधिराजि ।

अधिरूढम् । न । अङ्कुरे । तालवीजाङ्क

रास्थिमज्जादौ । चि । आक्रान्ते ।

अधिरूढिः । स्त्री । आरोहणे ।

अधिरोहिणी । स्त्री । वशकाष्ठादिरचि

तेसोपाने । नि.श्रेय्याम् । अधिरु

ह्यतेऽनया । रहप्रादुर्भावे । करणे

ल्युट् ।

अधिवचनम् । न । नामनि । सन्नायाम्

॥ इतिचिकाण्डशेषः ॥

अधिवास । पुं । गन्धमाल्याद्यै, सस्कारे

॥ निवासे ॥ अधिवसनम् । वस । घ

ञ ।

अधिवासनम् । न । पूजार्थे गन्धमाल्या

दिभिः सस्कारे । गन्धमाल्यादिभिर

ङ्गसस्कारे ॥ अधिकवास्यते । वासउ

पसेवायाम् । चुरादिः । ल्युट् ।

अधिवासितः । चि । सञ्जातमध्ये । कृ

ताधिवासे ।

अधिविन्ना । स्त्री । अनेकभार्यस्य प्रागू

हायांश्चियाम् । कृतसापत्निकायाम् ।

अधूहायाम् । अधिउपरिविन्नलाभो

स्याः । यद्वा । अधिकाविन्नालब्धः य

स्याः ।

अधिअययाम् । न । चुड्याद्युपरिस्था

अधिती

पने ।

अधिअययी । स्त्री । चुड्याम् । अश्रान्ते

॥ इत्यमरः । अधिश्रीयतेऽप । श्री

जपाके । अधिकरणेल्युट् । ङीप् ।

अधिष्ठाता । चि । अध्यक्षे । प्रवृत्तिनि

वृत्तिकारणे । योयस्यप्रवर्त्तकोनिवर्त्त

कश्चसतस्साधिष्ठातेतिव्यवहारः ।

अधिष्ठानम् । न । पुरे । चक्रे ॥ प्रभावे

॥ अध्यासने ॥ स्थाने । कल्पनाधार

भूते । इच्छाद्वेषमुखदुःखचेतमाद्य

भिव्यक्तेराश्रये । कूटस्थचैतन्ये । अ

ज्ञातेवृद्धाणि ॥ अधितिष्ठन्ति भूतान्यु

पादानकारणत्वेनेतिव्याख्यानात् ।

शरीरे । जीवरूपेणप्रविश्यसदैव

धितिष्ठन्त्यस्मिन्निति व्याख्यानात् । अ

ध्यस्तस्यस्वरूपे ॥ अधिष्ठीयतेऽनेना

स्मिन्वा । ष्टा । भावकरणादौल्युट् ॥

अधिष्ठानावशेषोहिनाशः कल्पितव-

स्तुनइतिन्यायः ।

अधिष्ठितः । चि । आहिते ॥ आश्रिते ॥

अधीतः । चि । पठिते । कृताध्ययने ॥

अधिगते । प्राप्ते ॥ अधिपूर्वाद्द्विषो

गधर्थाकर्मकेतित्वात् ॥

अधीतिः । स्त्री । अध्ययने । पठने ।

अधीती । चि । अध्ययनविशिष्टे । अ

धीतवति । अधीतमनेन । इच्छादि

भ्यश्चेतिकर्त्तरीनिः ॥

अधीश्व

अधीनः । चि । आयत्ते । इनमधिगतः ।
अध्यादयइतिसमासः । अधिउपरि
इनेऽस्येतिवा ।

अधीयानः । चि । पठमाने । वेदाध्यय
नवति । यथा । अधीयानः पण्डित
मन्यमानोयोविद्ययाहन्तियश्च परे
षाम् । तस्यान्तवन्तस्तुभवन्तिलोका
नचास्यतद्दृक्कफलदातीति महा-
भारतम् ।

अधीरः । चि । कातरे । चञ्चले । न
धीरोधैर्थ्यस्य ।

अधीरा । स्त्री । विद्युति ॥ मानिनीभे
दे ॥ यथा । ज्ञातेऽन्यासङ्गिनिपतौ
खण्डितेष्याकषायिता । अधीराशु
विमुञ्चन्तीविज्ञेयाचाचनायिकेतिद
शरूपके ।

अधीश । चि । प्रभौ । ईश्वरे । यथा ।
अधीशेनावितंविप्रलंनाशयान्तिविन-
चव । ततपातृन्पातिविश्वेशस्तस्मा
ल्लोकहितेभवेदिति । निनचवो
नाशयितुमिच्छवः । नश्यतिरंचान्त
भांवितण्यर्थः । कामे ॥

अधीश्वरः । पुं । बुद्धे । पुं । स्त्री । प्रणता
खिलसामन्तावनिपाले । सर्वसन्निहि
तन्वपवशकारिणि ॥ अधिकईश्वरः ।
राजातुप्रणताशेषसामन्तःस्यादधीश्व
रः । स्त्रियामधीश्वरी ।

अधोच

अधीष्टः । पुं । सत्कारपूर्वकेव्यापारे ।
चि । सत्कृत्यव्यापारिते ।

अधुना । । सप्रतीत्यर्थे । अस्मिन्का
ले । अधुनेतिनिपातितः इदमेऽश
भावोधुनाचप्रत्यय ॥

अधुनातनम । चि । इदानींतने । वर्त
मानकालवृत्तौ । अधुनाभवः । साय
चिरमितिषुप्रत्ययः । स्त्रियांङीयि ।
अधुनातनी

अधृष्टः । चि । खज्जावति । शालीने ।
नधृष्टः ।

अधृष्यः । चि । प्रगल्भे । अधर्षणीये ।
अनभिभवनीये ॥ नधृष्यः ।

अधृष्या । स्त्री । नदीप्रभेदे ॥ नधृष्या ॥
अधेःशुकम् । न । परिधेयवस्त्रे । अन्त
रीये । अध अधोभागस्यअंशुकम् ॥

अधोचः । चि । जितेन्द्रिये ।

अधोचजः । पुं । विष्णौ । अधः अचजं
ज्ञान यस्मादितिषुत्पत्तेः ॥ अधः कृ
तमचजमैन्द्रियकंचानयेन । अधोः
चाणांजितेन्द्रियाणांजायते प्रत्यचो
भवतिवा ॥ अचमिन्द्रिये अधइन्द्रिय
पादौ ताभ्यांजातः । अन्येभ्योपिदृश्य
तइतिड ॥ अधोनचीयते जातुयस्मा
त्तस्मादधोचजइत्युद्योगपूर्वाक्तिः ।

यद्वा ॥ अधःशब्देनपृथिवीवाचिना-
अण्डस्याधरकपालमुच्यते शुवाचके

अधोमु

नाक्षत्रशब्देनचोपरितनकपालमुच्यते । ताभ्यांशब्दाभ्यां तन्मध्यं लक्ष्यते । त्रयाच्चाधोच्चयोरण्डस्याधरकपालोत्तरकपालयोर्मध्ये वैराजरूपेण जायते इत्यधोच्चजः । सप्तम्यां जनेर्द्ध इति ङप्रत्यय इत्यभिप्रेत्य निर्वचनान्तरमाह भाष्यकारः । द्यौरन्तरीच पृथिवीचाधस्तयोर्दस्माद् जायतमध्ये वैराजरूपेणेति वा अधोच्चजः ॥

अधोगतिः । स्त्री । नरके ॥

अधोघण्टा । स्त्री । अपामार्गः । इति रत्नमाला ॥

अधोजिह्विका । स्त्री । तालुमूलस्थञ्चुद्रजिह्वायाम् ॥

अधोदृष्टिः । त्रि । निजविनयव्यापनाय सततमधएव निरीक्षणकर्त्तरि । विनीते । अधो दृष्टिर्यस्य सः ॥

अधोभुवनम् । न । पाताले । वलिसन्ननि । इत्यमरः ॥ अधश्चतद्भुवनम् ॥

अधोमर्म । न । गुदे । गुह्यद्वारे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अधोमुखः । त्रि । अवाडमुखे । नक्षत्रविशेषेषु ॥ यथा । मूलाश्लेषाकृत्तिकाचविशाखाभरणी तथा । मघापूर्वाचयचैव अधोमुखगण स्मृत इति ॥

अधोमुखा । स्त्री । गोजिह्वायाम् ॥

अध्यण्डा

अधोलोकः । पुं । पाताले । अधश्चासौ लोकश्च ॥

अधोवायुः । पुं । अपानवायौ । पर्दे ॥

अध्यक्षः । पुं । चीरिकावृक्षे । त्रि । अधिकृते । राज्ञो हस्त्यश्वरथपदात्त्यर्थादिस्थानेषु कर्मावेक्षितरिपुरुषे । आयव्ययादिनिरीक्षके । अधिगतोच्चव्यवहारम् । प्रादय इति समासः ॥ इन्द्रियजन्यज्ञाने । मत्त्यक्षे । नियन्तरि ॥ अधिगतो ऽक्षम् । अधिगतो ऽक्षेण वा ॥ अक्षेषु व्यवहारेषु आयव्ययचिन्तासु योगक्षेमप्रापणरूपव्यवहारेषु वा अधिकृतो ऽध्यक्षः । अधिकृतान्यक्षाण्यस्य वा । अध्यक्षोति वा । अक्षुष्यात् । पचाद्यच् । अध्यक्षति वा । अध्यक्षयति प्रत्यक्षयतीति अध्यक्षशब्दात् तत्करोति तदा च ष्ट इति खिज्नात् पचाद्यच् वा ॥

अध्यग्निः । न । अध्यग्निधने ॥ । अग्निमध्ये ॥

अध्यग्निधनम् । न । विवाहकाले ऽग्निस्त्रिधौ पिशादिभिर्दत्ते धने । यथा । विवाहकाले यत् स्त्रीभ्यो दीयते ह्यग्निस्त्रिधौ । तदध्यग्निवृत्तसङ्गिः स्त्रीधनपरिकीर्तितमिति ॥

अध्यण्डा । स्त्री । शुकशिव्याम् । भूम्यामलक्याम् । अधिकमण्डवीजम-

अध्यव

स्या ॥

अध्यधीन । वि । अत्यन्तपरतन्त्रे । ग
भंदासे ॥

अध्ययनम् । न । पठने । विधिवद्गुरुमु
खाद्दधात्मादिविद्यानामक्षरस्वरूप-
ग्रहणे । गुरुञ्चारणानुञ्चारणे ॥ अधी
यते । इड अध्ययने नित्यमधिपूर्व
। बहुलवचनात्कर्मणिल्युट ॥ प्राड
मुखत्वादिनियमसहितस्यपुरुषस्य
ऋगादेरभ्यासे ॥ अध्ययनलक्षणाप
र्यसासिद्धिस्तारमुच्यते । यस्यशिष्या
चार्यसम्बन्धेनसांख्यशास्त्रग्रन्थतोऽर्थ-
तश्चाधीत्यज्ञानमुत्पद्यतेतस्य सा ध्य
यनहेतुकासिद्धिः अध्ययनम् ॥ क्रिड
थाध्ययनेनाचट्टवन्धकरेणच । पठि
त्यतं देवाशुभोचयेद्भवन्धनात् ॥ इ
त्युपदेशोमुमुक्षुषु ॥

अध्यर्द्धम् । वि । सार्द्धे । अधिकमर्द्धय-
स्य । अध्यारूढमर्द्धयस्मिन्वा । प्रादि
भ्योधातुजस्येतिसाम् ॥

अध्यवसायः । पुं । निश्चये । इदमित्य
मेवेतिविषयपरिच्छेदे । उक्ताहे ॥
अध्यवसानम् । षीन्तकर्मणि घञ् ।
आतोयुक् । अध्यवसायश्चवुद्धिव्यापा
रोज्ञानम् । उपात्तविषयणामिन्द्रि
याणां ह्यसौ सत्यावुद्धे । रजस्तमोभि
भवेसतिय सत्त्वसमुद्रेकः सोध्यवसा

अध्यात्म

य इतिवृत्तिरितिचाख्यायते । बुद्धौ ।
क्रियाक्रियावतोरभेदविवक्षया सर्वो
व्यवहर्ता आलोच्य मत्त्वा अहमचा
धिकृतइत्यभिमन्त्य कर्त्तव्यमेतन्मये
त्यध्यवस्यति ततश्च प्रवर्त्तते इति
लोकसिद्धम् । तत्रकर्त्तव्यभित्तियेय
निश्चयश्चित्तिसन्निधावापन्नचैतन्याद्या
बुद्धे सोध्यवसायोबुद्धेरसाधारणव्या
पारः ॥

अध्यशनम् । न । अजीर्णोपरिभोजने
। यथा । अजीर्णोभुज्यतेयत्तुतदध्य
शनमुच्यतेइति ॥ अधिकमशनमध्य
शनम् ॥

अध्यस्तः । वि । कृताध्यासे ॥

अध्यात्मम् । । आत्मतत्त्वे । स्वभावा
ध्यात्ममुच्यते । अस्यार्थः । स्वोमात्र
स्वरूपप्रत्यक्चैतन्यम् । आत्मान
कार्यकारणसघातं देहमधि कृत्यमो
तृतयावर्त्तमानमध्यात्ममुच्यतेइतिम
धसूदनः ॥ परस्यब्रह्मणः प्रतिदेहप्रत्त
गात्मभावः स्वभावइति स्वोभावं स्व
भावोध्यात्ममुच्यतेआत्मानदेहमधि
कृत्यप्रत्यगात्मतयाप्रवृत्त परमार्थब्र-
ह्मावसानवस्तु स्वभावोध्यात्ममुच्यतेअ
ध्यात्मशब्देनाभिधीयतेइतिभाष्यका
राः ॥ स्वस्यैवब्रह्मणस्यैवाश्रयत्वाजीवह
येणभवनस्वभावः स एवात्मानं देहमधि

अथाप

कृत्यभोक्तृत्वेनवर्त्तमानोऽथात्मशब्दे
 नोच्यतइत्यर्थइतिश्रीधरस्वामिनः ॥
 आत्मविषयदर्शने । करणग्रामे । आ
 त्मनिइतिविभक्त्यर्थेऽव्ययीभाव । अन
 श्चेष्टिच । नस्तद्रितइतिटेलोप ॥
 आत्मनोऽधि आत्मविषयमथात्मम् ॥
 अथात्मज्ञानम् । न । आत्मानमधिकृत्य
 प्रवृत्ते आत्मानात्मविवेकज्ञाने ॥
 अर्थात्मनिर्णयः ॥ चि । परमात्मस्वरूपालो
 क्यतत्परे ॥ अथात्मे आत्मज्ञानेनि
 त्यः ष विष्टिनः
 अथात्मयोगः । पुं । विषयेभ्यः प्रतिसंह
 त्त्यचेतस आत्मनिसमाधाने ॥
 अथात्मविद्या । स्त्री । आत्मतत्त्वविद्या
 याम् ॥
 अथापकः । चि । अथापायतरि । उपा
 थायि ॥ अथापाति । इड् । अथयने
 खलु ॥
 अथापनम् । न । निप्रस्यासाधारणम् ।
 विशेषे । ब्रह्मयज्ञे : पाठने । विद्याप्र
 दाने ॥ अथापनं ब्राह्मणस्यष्टिर्न
 चांशब्दप्रतर्पुष्विप्रतिशिष्याइतिकै
 यट् । अतोब्राह्मणेनावश्यशब्दात्ते
 याः । नचान्तरेणव्याकरणलघुनोपाये
 न शब्दांशक्याविद्युत्तुमितिभाष्यम् ॥
 अथापक्तिः । चि । पाठगुरौ । अथाप
 नकर्त्तरि । उपाथाये ॥

अथावा

अथापित । चि । पाठिते ॥
 अथाय । पुं । अथयने ॥ प्रकरणे । पुं
 राणपरिच्छेदे ॥ यथा । सर्गोवर्गः प
 रिच्छेदोद्घाताध्यायाङ्कसङ्गहा ।
 उच्छ्वास परिवर्त्तश्चपटलः काण्डमे
 वच ॥ स्थानप्रकरणश्चैवपूर्वाह्लासा
 न्हिकानिच ॥ पुराणादौपरिच्छेदा
 अनेकेपरिकीर्त्तिताइति ॥ चि । ध्या
 नशून्ये ॥ अधीयतेऽसौ । इड् ० । नि
 त्यमधिपूर्व । इड्श्चतिघञ् ॥ यद्वा
 । अधीयतेऽस्मिन् । अधायन्यायेति
 घञन्तोनिपात्यते ॥
 अथाहृढम् । चि । समाहृढे । कृता
 नेहणे ॥ अभ्यधिके ॥ अध्याडपूर्वा
 द्रुहेर्गत्थर्थाकर्मकेत्यादिनाकर्त्तरि
 कर्मणिवाक्ताः । ढत्त्वधत्त्वष्ट्वढलोप
 दीर्घाः ॥
 अध्यारोपः । पुं । असर्पभूतायारज्जौ
 सर्पारोपवत् वस्तुन्यवस्वारोपे । स
 च्चिदानन्दानन्तादयब्रह्मण्यज्ञानादि
 सकलजडसमूहस्यारोपणे ॥
 अध्यावाहनिकम् । न । पितृगृहात्भ
 र्तृगृहनीयमानयास्त्रियालब्धेने ॥
 यथा । यत्पुनर्लभतेनारीनीयमाना
 हिपैतृकात् । अध्यावाहनिकनामत
 तस्त्रीधनमुदाहृतमितिकाच्यायनः ॥
 पैतृकादित्येकशेषात्पितृमातृकुला

अधूढः

तयत्नभतेधनमितितदर्थः ॥

अध्याशनम् । न । भुक्तस्योपरिभूयोभोजने ॥ यथा । राजन्नध्याशन त्याज्यव्याज्यतुविषमाशनम् । त्यजेद्विरुद्धमाहार तत्सर्वदोषकारकमिति ॥

अध्यासः । पुं । स्मृतिरूपेपरचपूर्वदृष्टावभासे । यच्चयदध्यासस्तद्विरेकाग्रहणनिबन्धने भ्रमे । यच्चयदध्यासस्तस्यैव विपरीतधर्मत्वकल्पनायाम् । अन्यचान्यधर्मावभासे । वस्तुन्यन्यवुद्धौ । अविद्यायाम् । आसनम् । आसउपवेशने । घञ् । अधिउपरिआसः ॥

अध्यासितः । चि । निषेविते । अधिष्ठिते ॥ अध्याहरणम् । न । उहने । तर्कणे ॥

अध्याङ् पूर्वाद्द्वारतेर्ल्युट् ।

अध्याहारः । पुं । तर्क । उह्ने । आकांक्षासमापकपदानुसन्धाने । अध्याहरणम् । अध्याङ् पूर्वाद्बृजोभावेघञ् । अपूर्वात्प्रेचणो ॥

अधुषितः । चि । उषिते । वसाइति भाषा ॥

अधुष्टः । चि । सार्द्धचिसंख्यायाम् ॥

अधुष्टः । पुं । उष्ट्रयुक्तरथे ॥ उष्ट्रवाह्यप्रेङ्गायाम् ॥ इतिहारावली ॥

अधूढः । पुं । ईश्वरे । चि । अधिकबुध्याब्धे । समृद्धे । उपरिभावेनस्थिते ॥ यथा । ऋच्यधूढसीमेति ॥

अध्वा

अधूढा । स्त्री । कृतसापत्निकायाम् । कृताऽनेकविवाहस्यप्रागूढयोषिति । अधिउपरिऊढमुच्यतेनमस्या ॥

अधोषणम् । न । गुर्वादेराराध्यस्यप्रवर्तनायाम् । प्रार्थनायाम् । समानस्याधिकस्यवाङ्मन्त्रिणाचार्यादेः प्रवर्तनायाम् ॥

अधोषणा । स्त्री । याचने ॥ निकृष्टस्योत्कृष्टप्रतिप्रवर्तनायाम् । गुर्वादेः प्रार्थनयाक्वचिदर्थेनियोजनेइतिस्वामी । सनौ । गुर्वाद्याराधने । अधोषणम् । इषेरनिच्छार्थस्येतियुच् ॥

अधोध्यमाणा । चि । अध्ययनकरिष्यमाणे ॥

अध्रुवः । चि । अनित्ये ॥ अस्थिरे । फलजनकतानियमशून्ये ॥ नध्रुवः ।

अध्वगः । पुं । पथिके ॥ सूर्ये ॥ उष्ट्रे । खेसरे । खच्चरइतिभाषा प्रसिद्धे । अध्वानगच्छतीतिविग्रहे अन्तात्त्यन्ताध्वदूरेत्यदिनागमेडः प्रत्ययः ॥

अध्वगभोग्यः । पुं । आस्रातकवृक्षे ॥

अध्वगा । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ टाप् ॥ इति चिकाण्डशेषः ॥

अध्वजा । स्त्री । स्वर्गुलीवृक्षे । हेमपुष्याम् ॥

अध्वा । पुं । मार्गे । गन्तव्यत्वेनलोकप्रसिद्धेऽश्वयोजनादौनियतपरिभा

अध्वान्त

ये ॥ सस्थाने ॥ अवस्तान्दे ॥ काले ॥
अतिवल्गम् ॥ अद्भचणो ॥ अदेर्दुचेबि
कनिप धश्चान्तादेशः ॥

अध्वनीनः ॥ चि ॥ पथिके ॥ अध्वानम
लगच्छति ॥ अध्वनोयत्खावितिख ॥
आत्माध्वानौखे इतिटिलोपोन ॥

अध्वन्यः ॥ चि ॥ पथिके ॥ अध्वानमल
गच्छति ॥ अध्वनोयत्खावितियत् ॥
येचाभावकर्मणोरितिटिलोपोन ॥

अध्वर ॥ पुं ॥ क्रतौ ॥ सावधाने ॥ वसु
भेदे ॥ नध्वरति ॥ ध्वकौटिल्ये ॥ अ
च ॥ अध्वानरातिवा ॥ आतोनुपे
तिकः ॥

अध्वरथः ॥ पुं ॥ परिघातिके ॥ अध्वग
मनापयुक्तरथे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ दूते
॥ अध्वनेरथः ॥ अध्वारथोऽस्यवा ॥

अध्वर्युः ॥ पुं ॥ यजुवदत्त्विजि ॥ अध्व
रभिच्छति ॥ सुपदातक्यच् ॥ कव्य
ध्वरपृतनुस्यर्चिलोपः ॥ क्यच्छन्वसी
त्युः ॥ नध्वरति ॥ ध्वकौटिल्यौ ॥ वि
च् ॥ अध्वरयाति ॥ यौतिवा भिवतद्र्वा
दित्वाड्डुर्वा ॥

अध्वर्युः ॥ स्त्री ॥ अध्वर्युशाखाद्येचाम ॥
अध्वर्युशाखाद्येद्वशोद्भवायाम् ॥ यो
पधत्वाड्डुर्न ॥

अध्वशल्यः ॥ पुं ॥ अपामार्गे ॥

अध्वान्तशापवः ॥ पुं ॥ स्योनाकद्रौ ॥

अनघ.

अनः ॥ पुं ॥ प्राणे ॥ अनिति ॥ अगप्रा
यने ॥ अच् ॥

अनशुमत्फला ॥ स्त्री ॥ कदल्याम् ॥ इति
जटाधरः ॥

अनक्षम् ॥ चि ॥ अक्षशून्ये ॥ अन्ये ॥ अ
क्षिविहीने ॥

अनक्षरम् ॥ न ॥ दुर्वचने ॥ गुणाक्षेपक
दोषोत्थवाक्ये ॥ अवाच्ये ॥ निन्दावच
ने ॥ दुर्वचसि ॥ गाली इतिभाषार्या
म् ॥ नप्रशस्तान्यक्षराणियस्मिन ॥ अ
क्षराणामप्राशस्त्यार्थद्वारकम् ॥

अनक्षि ॥ न ॥ मन्दाक्षिण ॥ चि ॥ तद्वति ॥
अनगार ॥ पुं ॥ ऋषौ ॥ मुनौ ॥ चि ॥ अ-
गारशून्ये ॥

अनक्तिः ॥ पुं ॥ श्रोतस्मार्त्तकर्महीने ॥
यथा ॥ अनग्निप्राङ्मणाः कलाविति ॥
अग्निसंस्काररहितेपरिब्राजके ॥ अच
शौनवः ॥ सर्वसङ्गनिवृत्तस्यध्यानयोग
रतस्यच ॥ नतस्यदहनकार्यं नैवपिण्डो
दकक्रिया ॥ निदध्यात्प्रणवेनैवविले
भिक्षोः कलेवरम ॥ प्रोचयखनन
ध्वैवसर्वतेनैवकारयेदिति ॥

अनग्निका ॥ स्त्री ॥ दृष्टरजस्कार्याकन्या
याम् ॥

अनघः ॥ चि ॥ निर्मले ॥ अपापे ॥ मनो
चे ॥ इथे ॥ अदुःखे ॥ अव्यसने ॥ अ
घनविद्यतेयस्य ॥

अनङ्गा

अनङ्गम् । न । आकाशे ॥ मनसि । पुं ।
मदने । नास्ति अङ्गमस्य । नाङ्गञ्चा
नमस्मादितिवा ॥ दशास्यावस्था भ
वन्ति । तायथा । दृङ्मनस्यङ्गसंक
ल्याजागर'कृशतारति । शीत्यागो
न्मादमूर्च्छा श्चदृष्यनङ्गदशादशेति
॥ वि । अङ्गरहिते ॥

अनङ्गकम् । न । मनसि ।

अनङ्गशेखरः । पुं । दण्डकटस्तभेदे ॥
यथा । प्रतापतापतापितप्रतीपभूप-
ते शरनिशानिशाकरप्रभालसद्यशो-
धन स्वदानवारिधारयादरिद्रतानल
ज्वलद्विजालितापहारकस्वभावशो-
भन । भुजङ्गमङ्गलोदितः प्रसङ्गसङ्ग
तेःसभान्तरेनिवेदितोविधायकःकवि
श्रिय. क्रमाल्लघौगुरौयथेच्छयानिवे
शिते भवेदनङ्गशेखरः सुधांसुशेखर
प्रियइति ॥

अनङ्गासुहृत् । पुं । शिवे । इति हेमचन्द्रः ॥

अनङ्गः । वि । कलुषे । भिन्नोऽच्छात् ।
नृत्तत्पुरुषः । नलोपोनञः । तस्मा
दुडचि ॥

अनञ्जनम् । न । श्योनि । तत्त्वे । पुं ।
नारायणे । वि । अञ्जनशून्ये । ना-
स्तिअञ्जनमस्मिन् ॥

अनङ्गिच्छा । स्त्री । गोजिच्छाएचे ॥

अनङ्गान् । पुं । षण्डे । वृषभे ॥ अनः

अनथा

शकटवहति । वहप्रापणे । अनसिध
हेःक्लिप् अनसोडश्चेतिक्लिप् अनसो
डान्तादेशश्च । यजादिच्चात सम्पसा
रणम् ॥

अनङ्गुही । स्त्री । सौरभेय्याम् । गौरा
दित्त्वान्डीष् ॥

अनङ्गाही । स्त्री । सौरभेय्याम् । आम
नङ्गुहः स्त्रियांवावक्तव्यइतिअनङ्गहआ
मिगौरादित्त्वान्डीष् ॥

अनतिरेकः । पुं । अभेदे ।

अनद्यः । पुं । गौरसर्षपे ॥ इतिराजनि
र्षसटः ।

अनद्यच्चः । वि । अद्यच्चभिन्ने । अम-
त्यचे ॥

अनध्यायः । पुं । अनध्ययने ॥ सचद्विवि
धोनिर्त्यो नैमित्तिकश्चेति । तथाहि ।
चातुर्मास्यद्वितीयासुमन्वादिषुशुभा
दिषु । अष्टकासुचसङ्क्रान्तौशयनेवा
धनेहरे । अनध्यायंप्रकृर्वीततथासो
पपदासुच । नैमित्तिकास्तु । निर्धा
तभूकम्पोत्कादिपतनादिसर्षाङ्गतेषु
। अग्न्युत्पाते । अकालदृष्टौ । सन्ध्या
गर्जने । चैरैरुपद्रुतेग्रामे । सङ्ग्रामे ।
सोमस्वर्यग्रहे । दिग्दाहे । विद्युत्स
न्निपाते । इत्यादिषु नैमित्तिकानध्या
यः । छिद्राख्येतानिविप्राणांयेऽनध्या
याः प्रकीर्त्तिताः । छिद्रेभ्यःसुर्वातब्रह्म

अनन्त

ब्राह्मण्येन यद्वर्जितम् । तत्कालेतस्य
रक्षांसिश्चिद्यं ब्रह्मयशोवल्लभम् । सर्व
आदायगच्छन्ति वर्जयन्तीष्वितफल
भिर्ति ॥

अननुगतम् । न । आत्मतत्त्वे ॥ चि । अन
गतभिन्ने ।

अननुभाषणम् । न । विज्ञातस्यपरिषदा
धिरभिहितस्याप्यप्रत्युच्चारणमननु-
भाषणम् । पश्य ०५।५९ ॥

अनन्तः । पुं । केशवे ॥ यथा । गन्धर्वा
शरसः सिद्धाः किन्नरोरगचारणाः ।
नान्तगुणानांगच्छन्ति तेनाऽनन्तोयम
व्ययइतिविष्णुपुराणम् ॥ अन्तःसीमा
इयत्तानविद्यतेयस्य ॥ शेषे । नागजा
तिराजे ॥ बलदेवे ॥ सिन्दुवारवृत्ते ॥
अनन्तजिति । चि । अनवधौ ॥ अप
रिच्छिन्ने । अविनाशिनि । व्यापित्त्वा
न्नित्यत्त्वा सर्वात्मत्वात्देशकालवस्तु
परिच्छेदशून्ये परमेश्वरे ॥ अवि-
द्यमानोऽन्तः कार्योयस्य । अखण्डे ॥
न । सुरवर्त्मनि । अभ्रके । नास्त्य
न्तोयस्य ॥

अनन्तकरः । चि । असमाप्तिकरे । अ
नन्तकरोति । दिवाविभेतिटः ।

अनन्तजित् । पुं । बुद्धगणभेदे । जि
नानांचतुर्विंशत्यन्तर्गतचतुर्दशजि-
ने । अनन्ते । अनन्तंजयतिजेष्यति

अनन्त

वा । जिजये । क्विप् । तुक् ॥ विष्णौ ॥
अनन्तान्यसख्यातानिभूतानि युद्धक्री
डादिषुसर्वचाचिन्त्यशक्तितयाजयती
ति ।

अनन्ततीर्थकृत । पुं । अनन्तजिति । बु
द्धगणभेदे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अनन्तमात्रः । चि । एतावत्त्वमस्येतिपरि
च्छेत्तुमशक्ये ॥ मात्रापरिच्छित्तिःसा
अनन्तायस्य ॥

अनन्तमूर्त्तिः । पुं । सर्वात्मनि । परमात्म
नि । अखण्डैकरसे ॥ अनन्तादेशतः
कालतोवस्तुतःस्वरूपतस्तावत् परि
च्छेदरहितामूर्त्तिः स्वभावोयस्य ॥

अनन्तमूलः । पुं । करालाख्यौषधौ । सु
गन्धायाम् । स्थूलग्रन्थौ । वचाप्रभेदे ॥

अनन्तरम् । न । पराचीनकाले । प
श्चादर्थे ॥ चि । चिदेकरसेपरमात्म
नि । नयस्यअन्तरंभिन्नजातीयकिञ्चि
द्विद्यतेस' । छिद्रशून्ये ॥ सन्निहिते ।
अव्यवहिते । ससत्ते ॥ अन्तरछिद्रत-
च्छून्यम् ॥

अनन्तरितम् । चि । अव्यवहिते ॥

अनन्तरूपः । पुं । भगवति । विश्वरूपे ॥
चि । अनन्तरूपविशिष्टे ॥ अनन्तानि
रूपाण्यस्य ॥

अनन्तलोकः । पुं । स्वर्गलोके । अन
न्तश्चासौलोकश्च ॥

अनन्यः १४

अनन्तविजयः । पुं । युधिष्ठिरस्यराजःश
 ह्वे ॥ अनन्तोविजयोयस्मिन् ।

अनन्तवीर्यं । पुं । अर्हङ्गमैदे । भावि
 कल्पेजिनानां चतुर्विंशत्यन्तर्गते च यो
 विशेतीर्थकरजिने ॥ चि । वृद्धवीर्ये ।
 अनन्तप्रभावे ॥ अनन्तानिवीर्याणिय
 स्मिन् । अनन्तवीर्ययस्यवा ॥

अनन्तव्रतम् । न । भाद्रशुक्लचतुर्दशीक
 र्तव्येऽनन्तदेवस्यव्रते ॥

अनन्तशीर्षा । स्त्री । वासुकेः पत्न्याम् ॥

अनन्ता । स्त्री । विशल्यायाम् । शकप्र
 भेदे ॥ शारिवायाम् । दुरालभायाम्
 ॥ दूर्वयोः ॥ ऋणायाम् ॥ पथ्यायाम् ॥
 पार्वत्याम् ॥ आमलक्याम् ॥ विश्वभ
 रायाम् । गुडूच्याम् ॥ अग्निमन्यवृक्षे
 ॥ यवासे ॥ बुद्धशक्त्यन्तरे । तारायाम्
 । नाख्यन्तोऽस्याः । अनन्तः शेषोस्ति
 धारकोऽस्या' अर्थआद्यत् ॥

अनन्तात्मा । पुं । नारायणे ॥ देशतः का
 लतोवस्तुतश्चापरिच्छिन्नस्वरूपत्वा
 त्अनन्तः आत्माअस्य ॥

अनन्तिका । स्त्री । माघोर्जमाधवेषाणां
 पूर्णमासीषु ॥

अनन्तेशः । पुं । हरे ।

अनन्दः । चि । अनानन्दे । असुखे । औ
 पनिषदोयम् ॥

अनन्यः । चि । सर्वभोगनिस्पृहे । सर्वाङ्गे

अनन्य

तदर्शिनि । अहमेवभगवान् वासु-
 देवः सर्वात्मानमदृश्यतिरिक्तकिञ्चि
 दस्तीतिज्ञानवतिब्रह्मात्मैक्यनिष्ठे ।
 अपृथग्दर्शिनि ॥ नविद्यतेऽन्योविष
 योयस्य यस्मिन् वा । अन्योभेददृष्टि
 विषयेनविद्यतेयस्यवा । नविद्यते
 स्वैष्टविनाऽन्यदालम्बनयस्येतिवा ।
 अद्वितीये । एकाकिनि ॥

अनन्यगतिक । चि । एकाग्रये । गत्य
 न्तररहिते ॥ यथा । अनन्यगतिकेज
 नेऽभिगतपातकेचातकेयथाश्चितथा
 कुक्षप्रियतथापिनान्यभजे इत्युद्भटः ॥

अनन्यचेता । चि । तदेकचित्ते ॥ नअ-
 न्यचेताः ॥

अनन्यज । पुं । कामे । नाख्यन्यद्य-
 स्मात्अनन्योविष्णुः । ततोजात । म
 नसोऽन्यस्मान्नजायते इतिवा । चि ।
 अनन्यभवे ॥

अनन्यभव । चि । अन्यस्यासाध्ये ॥ अ-
 न्यस्यनभवतीति तथा । पचाद्यजन्तो
 स्तरपदेननञ समासः ॥

अनन्यभाव । चि । एकान्तभक्ते । नवि-
 द्यतेअन्यस्मिन् भावो यस्य ॥

अनन्यवृत्तिः । चि । एकाग्रे । एकताने ॥
 इत्यमरः ॥ नअन्यावृत्तिरस्य ॥

अनन्वक् । चि । अननुगते । अनुअन्व
 तीत्यन्वक् । नअन्वक् अनन्वक् ॥

अनप

अनन्वय । पुं । अर्थालङ्कारविशेषे ॥ यथा । उपमानोपमेयत्वे एकस्यैवैकवाक्यगे । अनन्वय ॥ उपमानान्तरसम्बन्धाभावोऽनन्वयः । यथा । नकेवलं भाति नितान्तकान्तिर्नितम्बिनी सैव नितम्बिनीव । यावद्विलासायुधलास्यवासास्ते तद्विलासाद्भवतद्विलासाः ॥ अत्र एवकारोभिन्नक्रमः । सानितम्बिन्येवकेवलनितम्बिनीवनितान्तकान्तिर्भातीति न यावत् अपि च्छित्यर्थः । ते अनुभवैकगोचरास्तस्याविलासास्तद्विलासाद्भवन्तीति वचनविपरिणामेनान्वयः । कीदृशाः । विलासायुधस्यकामस्यलासोन्वर्त्यतस्यवासानिवासभूताः । नितम्बिनीसैव नितम्बिनीवतन्मात्रनितम्बिनीसदृशीतिवार्थः । तेन स्फुटतया व्यक्तीक्यलाभः । एवञ्च तत्रैव तदुपमानाऽन्वेतीत्यनन्वयोऽलङ्कारः । तत्फलञ्च निरुपमत्वबोधः । इतिकोत्थप्रकाशोद्गाहरणस्यार्थः ॥

अनपदेशः । पु । असाधके ।

अनपरम् । त्रि । पश्वाङ्गाविकार्यसम्बन्धविधुरे प्रत्यगभिन्नेब्रह्मणि । अपरंकार्येनयिष्यतेयस्यततत्रकार्यमिति यावत् ॥ इतरशून्ये ।

अनपवर्गवीर्यः । त्रि । अक्षीणप्रभावे ।

अनयः

अनपायी । त्रि । अपायविधुरे । अनश्वरे ॥ निश्चले ।

अनपेक्षः । त्रि । निरपेक्षे । सर्वेषामगोपकरणेषु यदृच्छोपनीतेष्वपिः स्पृहे ॥ अपेक्षावर्जिते । हेये ॥

अनभिन्नः । त्रि । अविदुषि । मूर्खे ॥ न अभिन्नः ॥ यथा । धिक्त्वाञ्चूततरोपरापरपरिज्ञानाऽनभिन्नोभवानिति ॥

अनभियुक्तः । त्रि । अनादृते ॥ असम्भ्यते ॥

अनभिलाषः । पुं । अरुचौ । अनिच्छायाम् ।

अनभिव्यक्तिः । स्त्री । अनुद्भूतरूपवत्त्वेन अव्याकृते ।

अनभिष्वङ्गः । त्रि । पुत्रादौ प्रीतिहीने । अन्यस्मिन्सुखिनिदुःखिनिवाऽहमेवसुखीदुःखीचेति अनन्यभावनया प्रीत्यतिशयोऽभिष्वङ्गस्तद्द्रष्टे ।

अनभ्युदितम् । त्रि । अनभिप्रकाशिते ।

अनमः । पुं । दिजे । ब्राह्मणे । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अनमितम्पचे । त्रि । कूपणे । नमितम्पचोऽमितम्पचः । तद्भिन्नोऽनमितम्पचः ॥

अनन्वरः । पुं । बौद्धविशेषे ॥ इतिसिद्धान्तशिरोमणौ गोलार्थाध्यायः ।

अनयः । पुं । अशुभदैवे । विपदि ॥ अ

अनल.

सने । अनीतौ । द्यूतविदांप्रसव्यग
तौ । तेषामप्रदक्षिणगमने । ननय
नम् अनेनवा । शीञ्जप्रापणे । एरच्
। विरोधेनञ् । अयात्शुभावहवि-
घेरन्य' ।

अनर्गलम् । त्रि । प्रतिबन्धकरहिते । नि
रावाधे ॥ नविद्यते अर्गलंयस्मिन् ॥

अनर्थः । त्रि । अमूल्ये ॥

अनर्थ' । पुं । हरौ ॥ नविद्यतेअर्थः प्रथो
जनमस्य आप्तकामत्वात् । त्रि । अ
र्थिनःप्रतिकूले ॥ यथा । अर्थमनर्थ
भावयनिच्यं नास्तितत.सुखलेशः स

त्यम । पुत्रादपिधनभाजाभीतिः
सर्वैषाविहितानीतिरितिमेहमु-
द्गर' । नअर्थः । अर्थरहिते ।

अनर्थकम् । न । प्रलाषे । समुदायार्थ
रहितसार्थवाक्ये । अवहवाक्ये । त्रि ।
व्यर्थे ॥ नअर्थोयस्य । अर्थान्नजइत्युर.
प्रभृतिषुपाठान्निच्यं कप्समासान्तः ॥

अनर्थमूलम् । न । आत्माज्ञाने ॥ यथा ।
आत्माज्ञानमनर्थानामूललोकेपिने-
तरत् । स्वपराक्रममज्ञात्वायुध्यन्प्रि
यतएवहीति ।

अनर्थान्तरम् । न । अभेदे ॥ एकार्थे ।
अनर्था । त्रि । निस्पृहे ॥

अनलः । पुं । बन्धौ ॥ नविद्यते असं प-
र्याप्तिर्यस्येत्यनलः ॥ वसुभेदे ॥ नला

अनव

भावे ॥ कृत्तिकानक्षत्रे ॥ त्रिषु ॥ चि
त्रके ॥ रक्तचित्रके ॥ भस्मातके । पित्ते
॥ अनिच्यनेन । अनप्राणने । वृषा-
दिस्वात्कलच् ॥ ५० वत्सरो ॥ यथा ।
दुर्भिक्षंजायतेघोरंधान्यौषधिप्रपीड
नम् । अनलेचसमाख्यातं नाञ्जकार्या
विचारणेति ॥ भगवतिवासुदेवे ॥ अल
नम् अलः ॥ अलेर्भूषणाद्यर्थाद्भावेघ
ञ् । संज्ञापूर्वकत्वान्नवृद्धिः । घञर्थेको
वा । अलः पर्याप्तिः शक्तिसम्पदापरि
च्छित्तिरियत्तासानविद्यतेस्येत्य
नल' ।

अनलदः । पुं । जले ॥ अनलं सन्तापंघ-
तिखण्डयति इतिविग्रहः ।

अनलनामा । पुं । चित्रके ॥

अनलप्रभा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलता-
याम् ॥

अनलप्रिया । स्त्री । अस्नाय्याम् । अन-
लस्यप्रिया ॥

अनलिः । पुं । मुनिद्रुमे । वकटके ।
इति त्रिकाण्डशेषः ।

अनल्य' । त्रि । बहुषु ॥

अनवः । त्रि । प्राचीने ॥ ननवः ।

अनवधानम् । न । अज्ञानोयोगे । अज्ञा
दे । त्रि । तद्विभिष्टे । नअज्ञान
मस्य ।

अनवधानता । स्त्री । अज्ञादे । अविमृष्ट

अनव

कृत्ये ॥ नञवधानमस्य । तस्यभावः । त
लु । यथा । कर्त्तव्याकरणं यत्रसमर्थस्य
कञ्चिद्भवेत् । उच्यतेद्वितयंतत्रप्रमादे
ऽनवधानतेतिशब्दरत्नावली ॥

अनवनः । त्रि । अरक्षणे । हन्तरि । अ
वतेः कर्त्तरिल्युट् । नञवनंरक्षणांय
स्यात् ॥

अनवमः । त्रि । समाने । सदृशे ॥ नञ
वमः ॥ नवमादन्यस्मिन् ॥ ननवमः ॥

अनवरः । त्रि । प्रधाने । श्रेष्ठे । अकनि
ष्ठे । नञवरः ॥

अनवरतम् । न । अविरते । निरन्तरे ॥
उक्तृष्टे । नास्ति अवरतंयत्र । क्रिया
विशेषणत्वेऽत्यक्तीवत्त्वम् । द्रव्यविशे
षणेतुत्रिलिङ्गत्वम् ॥

अनवराह्यः । त्रि । मुखे । अवरस्मिन्ने
भवः । अर्द्धाद्यत् । परावराधमेत्तम
पूर्वाच्च । नञवराह्यः । नञितिस
मासः ॥

अनवल्लोभनम् । न । सीमन्तोन्नयनान
न्तरं चतुर्थेमासिकर्त्तव्येसंस्कारविशे
षे । चतुर्थेऽनवल्लोभनमित्याश्वला
यनः ॥

अनवसरः । त्रि । निरवकाशे । पुं । अ
वसरस्याभावे ॥

अनवस्कारम् । त्रि । निश्शोधे । निर्णि
क्ते । अपनीतमले ॥ नवस्कारोत्र ॥

अनः

अनवस्थः । त्रि । अवस्थितिरहिते । न
अवस्थाप्रतिष्ठायस्यसः ॥

अनवस्था । स्त्री । तर्कविशेषे ॥ तस्यल
क्षणं यथा । उपपाद्योपपादकयो
रविभ्रान्तिरितिमीमांसकाः । अव्य
वस्थितपरम्परारोपाधीनानिष्टप्रसङ्गे
॥ यथा । यदिघटत्वघटजन्यत्वव्याप्यं
स्यात् कपालसमवेतत्वव्याप्यंनस्यात्
॥ स्थित्यभावे ॥

अनवस्थानम् । न । अव्यवस्थाने ॥ पुं ।
वायौ । पवने ॥ त्रि । चञ्चले ॥ नञ
वस्थानंयस्य ॥

अनवस्थितः । त्रि । अव्यवस्थिते ॥

अनवस्थितत्वम् । न । लब्धायामपिसमा
धिभूमौप्रयत्नशैथिल्याच्चित्तस्यतथाप्र
तिष्ठितत्वे ॥

अनवस्थितिः । स्त्री । चापले । मात्स्न्य
देषरागादेश्चापखन्त्वनवस्थितिः ॥
नञवस्थितिः ॥

अनशनम् । न । उषवासे ॥ कामानश
ने ॥ त्रि । तद्वति ॥ नञशनं भक्षणां-
यस्मिन् यस्यवातत् ॥

अनश्नन् । त्रि । अभुञ्जाने ॥

अनश्वरः । त्रि । शाश्वते ॥ ननश्वरः ॥

अनः । न । शकटे ॥ मातरि । श्रोत्रे ॥

माण्डिजन्मनि । अनितिचोत्करोति ॥

अनप्राणने । असुन् ॥

अनाग

अनसूया । स्त्री । अचे.पत्न्याम् । कर्ह
समुने कन्यायाम् । त्रि । असूयाशून्ये
। अम्यालक्षणं यथा । नगुणान्गु णि-
नोहन्तिस्तौतिमन्दगुणानपि । नान्य
दोषेषुरमतेसानसूयाप्रकीर्तितेति
घृहस्पति' ।

अनसूयुः । त्रि । अनिन्दके । सन्तःप्रण-
यिवाक्यानिगृह्णन्तिह्यनसूयवद्वतिभ
ट्टपादाः ॥

अनहंवादी । त्रि । गर्वाक्तिरहिते ॥ यः
कर्त्ताहमिति वदनशीलो न भवति-
स' ।

अनहङ्कारः । त्रि । अहङ्कारविधुरे ॥

अनहङ्कृतिः । स्त्री । गर्वाभावे । अशोचे
। इतिचिक्राण्डशेषः ॥

अनाकारः । त्रि । निराकृतौ । निरा
कारे ॥

अनाकुलम् । त्रि । अव्यग्रमनसि । एका
ग्रमनसि । स्थिरे । एकाग्रे । असङ्की
र्णो ॥ नआकुलम् ॥

अनाक्रान्तः । त्रि । अपराजिते । नआ
क्रान्तः ॥

अनाक्रान्ता । स्त्री । कण्टकार्याम् । न
आक्रान्ता ।

अनागतः । त्रि । वर्त्तमानप्रागभावप्रति
येगिनिकाले । भविष्यति ॥ अना
याते । अमपस्थिते । अज्ञाते ॥ यथा

अनादिः

। अनागतादिलिङ्गेननस्यादनुमिति
स्तदेतिकारिकावली । न आगतः ।
अनागतार्त्तवा । स्त्री । अरजस्कस्त्रियाम्
। नमिकायाम् ॥ अनागतमार्त्तवर्-
जोऽस्याः ॥

अनाचारः । पुं । कदाचारे । श्रुतिस्मृति
विरुद्धकर्मकरणे । सर्वदेशेष्वनाचारः
पथिताम्बूलचर्वणम् । चि । तद्विशि
ष्टे ॥

अनातपः । पुं । छायायाम् । रौद्राभा-
वे ।

अनात्मा । पुं । शरीरादौ । यथा । अ
प्राप्तः प्राप्यतेयोयमन्थक्तस्त्वज्यतेत-
था । जानीयात्तमनात्मानंबुद्धान्तव-
पुरादिकमिति ।

अनात्म्यः । चि । रागादिदोषरहिते ।
आत्मनिमनसिभवम् रागादि । तद्व
हितः ॥

अनाथः । चि । स्वतचे । प्रभुहीने । न
विद्यतेनाथोयस्य ।

अनादरः । पु । परिभवे । तिरस्कृतौ ।
नआदरः ॥

अनादिः । पु । परमेश्वरे ॥ चतुर्वक्त्रोब्रह्म
णि ॥ चि । आदिरहिते । नविद्यते
आदिःकारणंयस्यसः । यथा । जीवई
शोविशुद्धाचित्तेषामेदःपरस्परम् ।
अविद्यातद्वितोर्योगः षडस्राकमना

अनामा

दयः ॥ इतिवेदान्तरहस्यम् ।

अनादिचक्षम् । न । उत्पत्तिमत्त्वेसति
सहेतुत्त्वेसतिकेनाप्यविदितमूलका-
रणत्वे ॥ भावेत्वः ॥

अनादिनिधनः । चि । आद्यन्तशून्ये ष-
ड्भावविकारवर्जिते परमेश्वरे ॥ आ-
दिर्जन्मनिधनंविनाशः । आदिश्चनि-
धनञ्च आदिनिधने जन्मविनाशौत-
द्वयंनविद्यतेयस्यसः ॥

अनादृतम् । चि । अवचाते । कृतति-
रस्कारे ॥ नआदृतम् ॥

अनापन्नः । चि । अप्राप्ते । नआपन्नः ॥

अनामकम् । न । अर्थारोगे ॥ पुं । म-
समासे ॥ अप्रशस्तनामाऽस्य ॥

अनामयम् । ङ । न । आरोग्ये ॥ अवि-
द्यातत्कार्यात्मकरोगरहिते मोक्षा-
ख्ये पुरुषार्थे ॥ आत्मरूपे ॥ अस्तिजा-
यते वर्द्धतेइत्यादिषड्भावविकारशू-
न्यमात्मरूपम तेषांविकाराणां देहो-
पाधिनिष्ठत्वात् आत्मनश्चदेहाभा-
वात्तद्विकाररहितमनामयमात्मैवे-
त्यर्थः ॥ आमयस्याऽभावः । अर्थाभा-
वेऽथवीभावः ॥ चि । तद्विशिष्टे ॥
अनामयमस्त्वस्य । अच् ॥

अनामयावी । चि । व्याधिविवर्जिते ।
हीनतामौ ॥ नआमयावी ॥

अनामना । स्त्री । उपकनिष्ठाङ्गुलौ । न

अनार

नामग्रहणयोग्यमस्याः । ब्रह्मणोऽन-
याशिरश्चेदनात् । अतएवास्यांपवि-
चीक्रियते । डाप् ॥

अनामिका । स्त्री । अनामायाम् । अ-
नामैव । स्वार्थेकः । प्रत्ययस्थाद्विती-
त्वम् ॥

अनायत्तः । चि । अनधीने । अवशीभू-
ते ॥ यथा । एतावज्जन्मसाफल्यं यद्-
नायत्तवृत्तितेति ॥

अनायस्तः । चि । आयासहीने ॥

अनायासः । पुं । अक्लोशे । यत्नाभावे ॥
अस्यलक्षणान्तु । शरीरंपीड्यते येन
सुशुभेनापि कर्मणा । अत्यन्तंतन्म-
कुर्वीतअनायासः सउच्यतइत्येकाद्-
शीतत्वम् ॥ यथा । अनायासेनमर-
णांविनादैन्येनजीवनम् । अनाराधि-
तमोविन्दचरणस्यकथंभवेदिति ॥

अनायासकृतम् । चि । विनायत्नकृते ॥

न । फाण्डे ॥ अनायासेनकृतम् ॥

अनारतम् । न । सन्तते ॥ चि । तद्युक्ते
॥ आङ्पूर्वैरभिर्विरामे । अविद्यमा-
नमारतंयस्मिन् ॥ क्रियाविशेषणत्वे
क्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणेतु चिलिङ्ग-
त्वम् ॥

अनारम्भणम् । चि । निरात्मने ॥

अनारम्भः । पुं । अननुष्ठाने । नआर-
म्भः ॥

अनावृ

अनार्जवः । पुं । रोगे । ऋजुत्वाभावे ॥

त्रि । तद्धति ॥

अनार्त्तवम् । न । पौषादिमासचतुष्टये वर्षाभवेजले ॥ यथा । अनार्त्तवप्रमुञ्चन्तिवारिवारिधरास्तुयत् । तस्मिन् दोषायसर्वेषां देहिनांपरिकीर्त्तितमिति ॥ ऋतौभवम् आर्त्तवम् । न-आर्त्तवम् ॥

अनार्थः । चि । दुर्जने । दुःशीले ॥ न-अर्थः ॥

अनार्थकम् । न । अगुरुकाष्ठे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अनार्थजम् । न । जोङ्गके ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ चि । नीचजाते ॥

अनार्थजुष्टम् । त्रि । मुमुक्षुभिरसेषिते ॥ अनार्थजुष्टम् ॥

अनार्थतिलः । पुं । भूमिभ्ये । चिराति-त्ते ॥ अनार्थप्रियश्चासौतिलश्च शाकपार्थिवादिः ॥

अनाविद्दः । चि । अनभिभूते ॥ न-आविद्दः ॥

अनाविलः । त्रि । निर्मले ॥ न-आविलः ॥

अनावृतः । त्रि । प्रथमे ॥ आवरणवर्जिते ॥

अनावृष्टिः । स्त्री । वर्षणाभावे । इति-विशेषे ॥

अनाह

अनाशकम् । न । कामानशने ॥ न-तु-भोजननिवृत्तिरनाशकम् भोजननिवृत्तौप्रियतएवेति तपसानाशकेनेत्यत्रत्यभाष्यम् ॥

अनाशकायनम् । न । उपवासपरायणत्वे ॥

अनाशी । पुं । अपरिच्छिन्ने । आत्मनि ॥

अनाश्रितः । चि । अनपेक्ष्यमाणे । फलाभिसन्धिरहिते ॥ न-आश्रितः ॥ आश्रयप्राप्तिरहिते ॥

अनाश्वान् । चि । अशनमकुर्वाणे ॥ उपेयिषाननाश्वाननूचानश्चेतिनञ्पूर्वाद्श्रातेःकसुरिटोभावश्चनिपात्यते । धृतजपधृतेरनाशुषइतिभारविः ॥

अनासिकः । चि । नासिकारहिते । विस्ये ॥

अनास्था । स्त्री । अनादरे ॥ आस्थाभावे ॥

अनाहतम् । न । षट्चक्रान्तर्गतहृदयस्येद्वादशदले चतुर्थचक्रे ॥ यथा । शब्दब्रह्ममयशब्दानाहततत्रदृश्यते ॥ अनाहताखततपद्ममुनिभिःपरिकीर्त्तितम् । आनन्दसदनंतस्तुपुरुषाधिष्ठितं परमितिदेवीभागवतम् ॥ अनाहतो नामताडनंविनाजायमानःशब्दः ।

अनिभृ

सोनाहतःशब्दोयस्मिस्तच्छब्दानाह
तम् । वाहिताग्न्यादित्वात्साधु ॥ पु
रुषाधिष्ठितम् रुद्राधिष्ठितम् । अनाह
तशब्दोमध्यमावाणीरूपोऽप्येयः ॥ चि ।
छेदोभोगःक्षालनञ्चहननम् तद्रहि
तेष्वे । नूतनवस्त्रे । आघातरहिते ॥
अगुणिताङ्गे । आहन्यतेऽसक्तः ॥ न
आहतवा ॥

अनिकेत' । चि । नियतनिवासरहिते
॥ नास्तिनिकेतोऽस्य ॥

अनिक्षुः । पुं । इक्षुतुख्यायाम् । खाक्-
डेति आनाखुइतिच गौडख्याते । न-
इक्षु' । सादृश्येवनञ्च ॥

अनिगीर्णः । चि । अनुक्ते ॥ विषस्यानि
गीर्णस्येतिसाहित्यदर्पणम् ॥

अनिङ्गनम् । चि । अचले । निर्वातप्र-
दीपकल्पे ॥

अनिन्त्यः । चि । अध्रुवे । विनाशिनि ।
बाधयोग्ये ॥ व्यक्ते । कालाद्यवच्छिन्ने ।
नस्थास्यतीतिलोकागमयोर्ध्ववहार-
योग्ये ॥ ननिन्त्यः ॥ यथा । धर्मानि
न्त्यःसुखदुःखेत्वनिन्त्येजीवोनिन्त्योहे
तुरस्याप्यनिन्त्यः ॥ इतिभारतेभार-
तसावित्री ॥

अनिद्रः । पुं । लयावस्थया स्यर्शशून्ये पर-
मात्मनि ॥ चि । निद्राशून्ये ॥

अनिभृतः । चि । चपले । अविनीते ॥

अतिरु

ननिभृतः ॥

अनिमिषः । पुं । स्त्री । सुरे ॥ मत्स्ये ॥ पुं
। विष्णौ ॥ अक्षुप्तदृष्टित्वात् ॥ काले
॥ ननिमिषति । मिषश्लेषणे । इगु
पधेतिकः । नञ्समासः ॥

अनिमिषचेवम् । न । नैमिषारण्ये ॥

अनिमिषाचार्यः । पुं । गुरौ । वृहस्प
तौ ॥ अनिमिषाणां देवानामाचार्यः ॥

अनिमेषः । पुं । देवे ॥ अविद्यमानोनि
मेषोऽस्य ॥ मत्स्ये ॥

अनियतः । चि । अनैकान्तिके । अनि
त्ये । अस्थायिनि ॥ ननियतः ॥

अनियन्त्रितः । चि । उच्छृङ्खले । उ
हामे ॥

अनिरुक्तः । चि । वाचामगोचरे ॥

अनिरुद्रः । पुं । कामपुत्रे । मनसोऽधि
ष्ठातरि । उषापतौ । न । सन्दाने
। पञ्चादिवन्धनरञ्जौ । चि । अप्र
तिरुद्धे । चरे । ननिरुद्धोऽनिरुद्रः ।
युद्धेकेनापिननिरुद्रः ॥

अनिरुद्रपथम् । न । व्योम्नि ॥ चि । अ
वारितपथे ॥ अनिरुद्रः रोधशून्यः
पन्थायस्मिन् यस्यवा ॥

अनिरुद्रभामिनी । स्त्री । स्वैरिण्याम् ।
वाणकन्यायाम् । उषायाम् ॥ अनि-
रुद्राचासौभामिनी । अनिरुद्रस्यभा
मिनीवा ॥

अनिलः

अनिरोधः । पु । अप्रतिबन्धे ॥

अनिर्हेश्यः । त्रि । निर्हृष्टुमशक्ये ॥ वच-
नागोचरेपरमेश्वरे ॥ स्वसवेद्यत्वात्
परस्मैरुदंतदितिनिर्हृष्टुमशक्यत्वात्
॥ अनिर्हेश्यः ॥ निर्विशेषेसञ्चित्खुमा
त्रलक्षणवस्तुनिधर्माणासभावादिद-
तदित्यादिसाधारणशब्दैर्द्रव्यं युक्तः
पाचकइत्यादिविशेषशब्दैश्चननिर्हृष्टु-
मशक्यतइत्यनिर्हेश्यःपरमेश्वरः । श्रु-
त्यापिजातिगुणक्रियासत्ताभिर्निर्हृ-
ष्टुमशक्यइत्यर्थः ॥

अनिर्माल्या । स्त्री । लङ्गापिकायाम् ॥
त्रि । निर्माल्यशून्ये ॥

अनिर्वचनीयः । त्रि । निर्वचनायोग्ये ।
वाक्यागम्ये ॥

अनिर्विषाः । षि । विषादरहिते ॥ ननि-
र्विषा । नविद्यते निर्वेदोऽस्यवा ॥ अ-
विरक्ते ॥

अनिर्विषाचेता । त्रि । अविरक्तचित्ते ॥
इष्टजन्मनिजन्मान्तरेवा अस्मिन् वर्षे
वर्षान्तरेवा अद्यश्रीवासेत्यतिकित्त्व-
येतिधैर्ययुक्ते ॥ अनिर्विषां चेतोयस्य ॥

अनिलः । पुं । वाते ॥ अनन्त्यनेन । अ-
नप्राग्ने । सखिकल्यनिमहिभडिभ-
खिडशण्डिपिखिडतुखिडकुकिभूभ्यरल-
च ॥ गणदेवताभेदे । वाताःपंचाश-
दूनकाः ॥ इत्यति प्रेरणां करोति इ-

अनीकः

तिरुक्तः । तद्रहितः । वसुभेदे । स्वा-
तिनक्षत्रे ॥ त्रि । इलाशून्ये ॥

अनिलघ्नकः । पुं । विभीतकवृक्षे ॥ इति
राजनिर्घण्टः ॥

अनिलबन्धुः । पुं । कृत्तिकायाम् ॥
बन्धौ ॥

अनिलयनः । त्रि । अनाधारे ॥

अनिलसखः । पुं । बन्धौ ॥ अनिलस्य
सखा । राजाहः सखिभ्यष्टच् ॥

अनिलान्तकः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे ॥

अनिलामयः । पुं । वातरोगे ॥

अनिशम् । न । सदा । सना । अविरते ॥
निशा व्यापारराहित्यमुपचारात् ।
नास्तिनिशाऽस्मिन् । क्रियाविशेषण-
त्वेऽस्यक्तीवत्त्वम् द्रव्यविशेषणेतुत्रिलि-
ङ्गत्वम् ॥ रात्रिवर्जिते ॥

अनिशम् । ा । सातत्ये ॥

अनिष्टम् । न । प्रतिकूलवेदनीये नार-
कतिर्यगादिलक्षणो पापफले ॥ अप-
कारे । नष्टमिति विग्रहः ॥ त्रि । अ-
नभिलक्षिते ॥ यथा । इष्टनाशानि-
ष्टाप्ते कदाशाख्यारसोभवेदितिसाहि-
त्यदर्पणः ॥

अनिष्टा । स्त्री । नागवल्गायाम् ॥

अनिष्टष्टः । त्रि । अनियुक्ते ॥

अनीकः । पुं । न । रणे । सैन्ये । सेना-
मात्रे ॥ अनित्यनेन । अनप्राग्ने ॥

अनीश

अनिह्विभिर्भाकिञ्चेतिर्कन् । अनन
म् । अनगतौ प्राणनेवा । अनीकाद्
यश्चेतिसाधुः । अनयनंवा । खीञ्-
प्रापणे । वाहुलकात्कक् । नञ्स
मासः ॥

अनीकस्थः । पुं । रणगते ॥ हस्तिशि
चाविचक्षणे ॥ रक्षिर्वगे । राजरक्षि
णि । चिह्ने । वीरमर्दलवाद्ये । जय
ढक्केतिप्रसिद्धवाद्ये ॥ त्रि । सैन्यस्थे ॥
अनीकेतिप्रति । ष्टा । सुपीतिकः ॥

अनीकाधिकृतः । त्रि । सेनापतौ ॥

अनीकिनी । स्त्री । सेनायाम् । तिष्ठषुच
मूषु । इभाः २१८७ । रथाः २१८७ ।

अन्वाः ६५६१ । पदातवः १०८३५ ।

एतत्परिमाणविशिष्टसेनाभेदे । स
मस्तसंख्यया २१८७० सप्तत्यधिकाष्ट
शताधिकसहस्राधिकायुक्तद्वये ॥ अ

चौहिणीदशमांशेयं संख्या । अनी-
कारयोस्तिप्रयोजनत्वेनयस्याः । इ-
निः । डीप् । त्रि । अनीकिनि ॥

अनीचिदर्शी । पुं । वुद्भेदे ॥

अनीशः । पुं । विष्णौ । नविद्यते ईशो
नियन्ता स्वामीवास्य । ईश्वरभिन्ने ।
प्रवृत्तिनिवृत्त्योरस्वतन्त्रे । यथा । अ
ज्ञो जन्तुर्गनीशोयमात्मनः सुखः दुःख
योः । ईश्वरमेरित्तोगच्छेत्स्वर्गं वाञ्छ
क्षमेवेषिसिद्धिः ।

अनुक

अनीशा । स्त्री । दीनभावे ॥

अनीश्वरः । त्रि । नास्तिशुभाशुभयो-
कर्मणो फलदातेश्वरइतिवादिनि ।
अनीहः । त्रि । फलाशारहिते । निश्चे
ष्टे ॥ नास्तिईहायस्यसः ॥

अनु । ा । हीने ॥ सहाय्ये ॥ पश्चादर्थे
॥ सादृश्ये ॥ लक्षणे ॥ इत्यंभूताख्या
ने ॥ भागे ॥ वीक्षायाम् ॥ अनुक्रमे ॥
आयामे ॥ समीपे ॥ अनिति । अन
प्राणने । वाहुलकादुः ॥

अनुकः । त्रि । कामिनि । कामयितरि-
॥ अनुकामयते । अनुकाभिकेति-
साधुः ॥

अनुकम् । ा । वितर्के ॥

अनुकम्पा । स्त्री । दयायाम् ॥ आन्ध्रं
स्ये । अनुकम्पनम् । कपिकिञ्चिच्चल
ने । गुरोश्चेत्यः ॥

अनुकरण्यः । त्रि । कृपायोग्ये । अनुक
म्पितुंयोग्यः । गद्यत् ॥

अनुकरणम् । न । अनुकृतौ । सदृशी
करणे ॥ तद्विविधम् । शब्दानुकरणा
म् अर्थानुकरणञ्च । यच्चार्यरहितस्य
केवलशब्दस्यसदृशकरणम् तच्छब्दा
नुकरणम् । यच्चार्यविशिष्टस्यसदृशक
रणम् तदर्थानुकरणम् । इतिवैया-
करणाः ।

अनुकर्षः । पुं । रथाधःस्यदावणि ॥ र

अनुकू

यस्याधस्तनभागे यद्धारुधारणकाष्ठ-
तिष्ठति यतोऽधश्चक्रमुपरिपट्टकर्म यत्र
चक्रंतदनुकर्षशब्दवाच्यमित्यर्थः इ-
तिभरतः । अवकर्षणे ॥ अनुकूष्यते ।
कूषविलेखने । घञ् ॥

अनुकर्षणम् । न । आकर्षणे । अवकर्ष-
णे ॥

अनुकल्पः । पुं । मुख्यकल्पाद्धमे गौण-
कल्पे । प्रतिनिधौ । गौणविधौ ॥ अ-
नुहीनः कल्पः । प्रादिसमासः ॥ यथा
ब्रीहिभिर्यजेतेतिमुख्योविधिः । ब्रीह्य
भावेनीवारैर्यजेतेतिगौणोविधिः ॥
स शक्तेन नानुष्ठातव्यः । यथा । प्रभुः प्र-
थमकल्पस्येवानुकल्पेनवर्त्तते । नसा-
म्प्रायिकंतस्यदुर्भतेर्विद्यतेफलम् ॥
इतिमनुः ॥

अनुकामीनः । त्रि । कामङ्गाभिनि । यथे-
ष्टगमनशीले ॥ कामस्यसदृशम् । य-
थार्थेव्ययीभावः । अनुकामंगामीत्य-
र्थः । अवारपाराच्छन्तानुकामगामी-
तिखः ।

अनुकारः । पुं । सुसदृशक्रियायाम् ।
अनुहारे । अनुकरणम् । सदृशरूप-
वेशभाषाद्याविष्करणम् । अनुकू० ।
घञ् । उपमायाम् । अनुकूलकरणे ॥

अनुकूलः । पुं । पतिप्रभेदे । अस्यल-
क्षणं यथा । सर्वदापराङ्गनापराङ्मु-

अनुक्रो

खत्त्वे सतिसर्वदास्वजायानुकूलत्वमि-
ति ॥ त्रि । तत्तदिच्छाचरणशीले ।
अनुरक्ते ॥ सहाये । सहकारिणि ॥
अनुकूलादिति विग्रहः ॥

अनुकूलता । स्त्री । दाक्षिण्ये ॥ भावे
तल् ॥

अनुकूला । स्त्री । स्यादनुकूलाभतनग-
गाश्वेदितिलक्षणाक्षितायादृत्तौ ॥
यथा । वल्लववेशामुररिपुमूर्त्तिर्गोप-
मृगाचीकृतरतिपूरुर्त्तिः । वाञ्छति
सिद्धौ प्रणतिपरस्य स्यादनुकूलाजग-
तिनकस्येति ॥ दन्तीदृत्ते ॥

अनुकृतिः । स्त्री । अनुकरणे ॥ अनुक-
रणम् । कृञ् । क्तिन् ॥

अनुक्रमः । पुं । यथाक्रमे । परिपाठ्या-
म् । अनुक्रमणम् । क्रमुपादविच्छेपे ।
घञ् । नोदात्तोपदेशेतिनवृद्धिः ॥
अनुक्रमणिकायाम् ॥

अनुक्रमणिका । स्त्री । भूमिकायाम् ।
ग्रन्थादेर्मुखवन्धे ॥ पुराणादेरुक्तविष-
यास्यसंक्षेपेणपुनःकथने ॥

अनुक्रमणी । स्त्री । ग्रन्थादेर्मुखवन्धे ।
भूमिकायाम् ॥

अनुक्रान्तः । त्रि । अनुक्रमेणोक्ते ॥

अनुक्रियमाणः । त्रि । विडम्बमाने ॥

अनुक्रोशः । पुं । दयायाम् । यथा । गु-
णाधिकान्मुदंलिखेदनुक्रोशं गुणाध-

अनुगि

मात् । मैत्रीसमानादन्विच्छेदता
पै.परिभूयते इति । अनुक्रोशन्त्यने-
न । क्रुशआह्वानेरोदनेच । हलश्च
तिघञ् ॥

अनुगः । त्रि । अनुगते । अन्वच्चे । अ-
नुगच्छति । गन्तृगतौ । अन्येभ्योपी
तिङः ॥

अनुगतः । त्रि । सेवके । अनुगे । पश्चा
द्भासे । नियते ॥ अनुगम्यतेस्स । ग
न्तृ० । त्त ॥

अनुगमः । पुं । उपसर्पणे । यथा । कृ
तेतुदीयतेगच्चाचेतायामाहुतायवै
। द्वापरेयाचमानायकलौचनुगमा
न्विते । इतिस्मृतिः । पश्चाद्गमने ।
न्यायमते येनरूपेण तावत्पदार्थग्र-
हः तदेवरूपतावत्पदार्थानुगमक-
म् तस्यक्रियायाम् ॥

अनुगमनम् । न । पश्चाद्गमने ॥ सह
गमने ॥

अनुगवीनः । पुं । गोपाले । गोःपश्चा
त् इतिअनुगु । पश्चादर्थेऽव्ययीभावः
। गोः पश्चात् पर्याप्तंगच्छतीत्यर्थे
अनुग्वसंगामीतिखः ।

अनुगामी । त्रि । कामज्ञामिनि । पश्चा
द्ज्ञामिनि ॥ स्त्री । अनुगामिनी ।

अनुगिरम् । । गिरेःसमीपम् । सामी
प्येऽव्ययीभावः । गिरेश्चसेनकस्येति

अनुजि

समासान्तष्टच् ॥

अनुग्रहः । पुं । प्रसन्नतायाम् । फलद्व
ने । इष्टसम्पादनेच्छायाम् । अभ्युप
पत्तौ । अनिष्टनिवारणपूर्वकेष्टसाध
ने । यथा । विहूपोन्मत्तनि.स्वाना
मकुत्सापूर्वकंहियत् । पूरणदानमा
नाभ्यामनुग्रहउदाहृतइति ॥ तारका
सु ॥ अनुग्रहणम् । ग्रहउपादने । ग्र
हवृद्धित्यप् ॥

अनुग्राहकः । त्रि । समर्थके । अनुगृ
ह्णातीतिग्रहेर्बुल् ॥

अनुचरः । त्रि । सहाये । दासे । सेव
के ॥ अनुचरति । चरगतौ । चरेष्ट. ॥

अनुचिन्तनम् । न । अनुध्याने ।

अनुच्छिष्टम् । त्रि । पवित्रे । नउच्छिष्ट
म् ॥

अनुजः । पुं । कनीयसि । कनिष्ठेषोद
रे । अनुपश्चाज्जातः । उपसर्गेषसं
ज्ञायामितिङः । त्रि । पश्चाज्जाते ॥
। न । प्रपौण्डरीकनामनिमुगन्धि
द्रव्ये ॥

अनुजन्मा । पुं । कनीयसि ॥ अनुपश्चा
ज्जन्मयस्यस ॥

अनुजा । स्त्री । ज्ञायमाणायाम् । कनि
ष्ठ्यायांभगिन्याम् ॥

अनुजाता । स्त्री । कनिष्ठ्यायांभगिन्याम् ॥
अनुजिघृक्षा । स्त्री । अनुग्रहीतुमिच्छा

अनुत्त

याम् । ग्रहेः सन्नन्तादप्रत्ययेटाप् ॥
 अनुजीवी । चि । सेवके ॥ अनुजीवि
 तुंशील. सुपीतिणिनि. ॥
 अनुज्ञा । स्त्री । अनुमतौ ॥ यथा । ना
 ग्न्योर्नवाङ्गणघोर्नगुरुशिष्यघोर-
 न्तराथपेयात्, अनुज्ञयातुथपेयात्
 इतितिथ्यादितत्त्वम् ॥ समस्य समं-
 प्रत्युत्कर्षनिकर्षोदासीन्येन प्रवर्त्त-
 नायाम् ॥ अनुज्ञायते इति अनुपूर्वा
 ज्ञानातेरातश्चोपसर्ग इत्यङ् ॥
 अनुज्ञातः । चि । अनुमते ॥
 अनुज्येष्ठम् । ा । ज्येष्ठानुक्रमेणेत्यर्थे ॥
 ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण । अव्ययविभक्ती
 त्थव्ययीभाव ॥
 अनुतर्षः । पुं । सुरापानपात्रे ॥ तृष्णा
 याम् ॥ अभिलाषे ॥ शीघ्रपाने । स
 रके ॥ अनुतर्षणम् । अितृषापिपा
 सायाम् । घञ् ॥ मद्ये ॥ अनुतृष्य
 च्य नेन इति ॥
 अनुतर्षणम् । न । अनुतर्षे ॥ अनुतर्ष
 यम् अनेनवा । अितृषा० । भावेक
 रणोवाख्युट् ॥
 अनुतापः । पुं । पश्चात्तापे ॥ अनुतप
 नम् । तपसन्तापे । घञ् ॥
 अनुत्तमः । चि । वरे । मुखे ॥ ईश्वरे ॥
 नउत्तमोऽस्मात् । अधमे ॥ नउ
 त्तमः ॥

अनुद्रु

अनुत्तमाम् । न । सांख्यानान्तुष्टिविशे
 षे ॥ शब्दादिभोगाभ्यासात् प्रवृद्धन्त
 कामाः तेचविषयाप्राप्तौ कामिनं
 दुन्वन्तीति भोगदोषभावयतोविष
 योपरमेयातुष्टि. साचतुर्थीअनुत्त
 माम् उच्यते ॥
 अनुत्तरः । चि । श्रेष्ठे ॥ निरुत्तरे । प्र-
 तिजल्पविवर्जिते ॥ वृध्ने ॥ दक्षिण
 स्यादिशि ॥ अधमे ॥ स्थिरे ॥ अनति
 शये ॥ उत्तरस्याभाव. उत्तरविरुद्धो
 वा ॥ नउत्तरोयस्माद्वा ॥
 अनुदर्शनम् । न । पुन. पुनरालोचने
 ॥ अनुवार वारं दर्शनम् ॥
 अनुदात्तः । पुं । स्वरभेदे ॥ नीचैरनु
 दात्त इतितत्स्वरूपम् ॥ नउदात्तः ॥
 अनुदितः । पुं । उदयात् पूर्वमरुणकि-
 रणवतिप्रविरलतारके कालविशेषे
 ॥ चि । अनुक्ते ॥ अनुत्थिते ॥ नउ
 दितः ॥
 अनुद्घात' । चि । प्रतिबन्धनिवृत्तौ ॥
 प्रतिघातरहिते ॥
 अनुद्दिष्ट. । चि । उद्देशहीने ॥
 अनुद्रुत' । चि । अनुगामिनि । अनुग
 ते ॥ न । तालविशेषे ॥ सतुद्रुता
 र्द्धो मात्राचतुर्थभागोवा । यथा । अ
 र्द्धमाचंद्रुतं चैयंद्रुतार्द्धाप्यनुद्रुतमि-
 ति शब्दरत्नावली ॥

अनुप

अनुदिग्मनाः । वि । स्वस्थचित्ते ।

नउद्विर्गमनोयस्यसः ।

अनुद्देगकरः । वि । कस्यचिदप्यदुःख
करे । यथा । अनुद्देगकरोराजेति ।

अनुधार्वनम् । न । पश्चाद्भावने । अनु
सन्धाने । यथा । तस्मिन् कुरङ्गशा
वाक्षिमुहुश्चित्तनिवारय । नतन्मन
स्तबोधीनं वृथातत्रानुधावनम् । इ
त्त्रङ्गटः ।

अनुधा । स्त्री । अनुधाते ॥

अनुध्यानम् । न । अनुचिन्तने । अनुग्र
हे ॥ आसक्तौ ।

अनुधेयः । वि । अनुग्राह्ये ।

अनुध्वयः । घृ । विनये । प्रविपाते ।

स्तान्त्वने । प्रार्थने । अनुनयनम् ।
शीञ् । एरच् ॥

अनुनासिकः । पुं । मुखसहितनासिक
योच्चार्यमाणे वर्णविशेषे । चि । ना
सिकामनुगते ।

अनुनेयः । चि । अनुनयार्हे ।

अनुन्नः । चि । अविद्धे । ननुन्नः ।

अनुपकारी । स्त्री । प्रत्युपकाराजनके ॥

नउपकारी ।

अनुपथः । चि । अनुवर्तिनि । भृत्ये ॥

अनुपश्चात्कृत्यावस्य । ऋक्पूरब्धुः
पथामानश्चेद्व्यथः ॥

अनुपदम् । । न । अनुगे । पश्चाद्गम

अनुप

ने । पदस्यपश्चात् । पश्चादर्थेऽव्ययी
भावः ।

अनुपदी । चि । अन्वेष्टरि ॥ अनुपद
मन्वेष्टा । अनुपद्यन्वेष्टेति साधुः । अनु
पदीगवाम् । गोपदात् पश्चादन्वेष
णश्चगवामेव । तेनहिरगत्याद्भावन्वे
ष्येनभवतीति हरदत्तः । हलायुध
स्तुसामान्ये नान्वेषणकर्तरीत्याह ।
खोजी इतिभाषायाम् ।

अनुपदीना । स्त्री । पद्मश्याम् । पादा
यामवत्त्यांपादुकायाम् । पदस्यानु ।
यस्यचायामद्वत्यव्ययीभावः । अनुप
दंपादायासुप्रमाणा वद्धा । अनुपद
सर्वेतिखः ।

अनुपपत्तिः । स्त्री । अभावे । नउपप
त्तिः ॥ असङ्गतौ ।

अनुपमः । चि । उत्तमे ॥ नास्तिउपमा
यस्य ॥

अनुपमा । स्त्री । कुमुदाख्यदिग्गजक
रिण्यामित्यमरः । सुप्रतीकाख्यदि
ग्गजकरिण्यामित्येदिनिः । श्रेष्ठ
त्वान्नाख्युपमाऽस्यः ।

अनुपरतः । चि । अविरते । सन्तते ।
नउपरतः ।

अनुपलब्धिः । स्त्री । प्रापत्यभावे । चा
नाभावे । तत्कारणं यथा । अतिदूरा
त् सामीप्यादिन्द्रियघातान्मनोऽन

अनुप

वस्थानात् । सौक्ष्म्याद्यवधानादभि
भवात्समानाभिहाराच्च । ७ । उदा
हरणानि यथा । उत्पतन् वियति
पतन्नी अतिदूरतया सन्नपिनप्रत्य-
क्षेणोपलभ्यते । लोचनस्थमञ्जनम
तिसामीप्यान्नदृश्यते । वाद्येन्द्रिय
घातोऽन्धत्ववधिरक्षादिस्तस्मात् रू
पाद्येनोपलभ्यन्ते । अङ्गिकामाद्यु
पहतमना, स्कीतालोकमध्यवर्तिन
मिन्द्रियसन्निकृष्टमप्यर्थमनेनवस्था
नान्नपश्यति । इन्द्रियसन्निकृष्टं प-
रमाख्यादिप्रणिहितमना अपिसौ-
क्ष्म्यान्नपश्यति । कुश्यादिव्यवहितं-
राजदारादिव्यवधानान्नपश्यति । अ
ह्निसौरीभिर्भाभिरभिभूतग्रहनक्ष-
त्रमण्डलान्नपश्यति । तोयदमुक्तज-
लविदून्जलाशये समानाभिहारा-
न्नपश्यति । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः
। तेनानुद्भवोपिसङ्गृहीतः । तद्यथा
। क्षीराद्यवस्थायां दध्याद्यनुद्भवान्न
दृश्यते ।

अनुपशयः । त्रि । असात्त्ये ।

अनुपसंहारी । पुं । हेत्वाभासविशेषे ॥
सच्च अन्वयव्यतिरेकदृष्टान्तरहितो-
नुपसंहारी । यथा । सर्वमनिच्छं म
मेयत्त्वादिति । अत्रसर्वस्यापिपक्षत्वा
त् दृष्टान्तोनास्ति । नउपसंहारी ॥

अनुप्र

अनुपस्कृतम् । त्रि । अविकृते । अवि-
गर्हिते ।

अनुपहितः । वि । समप्यञ्जानतदुप
हितेश्वरयोरश्रये स्वमहिमप्रतिष्ठि
ते अक्षरशब्दवाचे चिन्मात्रे ॥

अनुपाकृतः । पुं । मन्त्रै, पशो, स्पर्शन
मुपाकरणं तद्रहितेषु ॥

अनुपातः । पुं । वैराशिकगणिते ॥
पश्चात्पतने ॥ पूर्वाङ्गपातानुसारेणा
पराङ्गपाते ।

अनुपातकम् । न । पञ्चविंशत्प्रकारभि
न्नेमहापातक सदृशपापविशेषे ॥

अनुपान्त्ययः । पुं । क्रमप्राप्तस्थानतिपा
ते । पर्याये ॥

अनुपानम् । न । भेषजाङ्गे भेषविशेषे ।
भेषजेनसह तत्पश्चाद्वा यत्पीयते
तस्मिन् । यथा । अनुपानविशेषेणक
रोतिविविधानगुणानिति वैद्यकम्
। समीपस्थोदके । अनुगतंपानम् ॥

अनुपुष्पः । पुं । शरे ॥ इतिशब्दचन्द्रिका ॥

अनुपूर्वशः । । क्रमेणेत्यर्थे ॥

अनुपेतः । वि । मामुपनयस्वेत्युपनय
नार्थमनुपसन्ने । अननुगते । एका
किनि ॥

अनुप्रविष्टः । त्रि । विषयविकारविज्ञानै,
प्रच्छन्ने ॥

अनुप्रभूतः । वि । अनुप्राप्ते ॥

अनुव

अनुप्रासः । पुं । शब्दालङ्कारभेदे । स
यथा । वर्णसाम्यमनुप्रास' । स्वरवैसा
दृश्येपिव्यञ्जनसदृशत्वं वर्णसाम्यम् ।
रसाद्यनुगतः प्रकृष्टेन्यासोऽनुप्रासः
॥ उदाहरणं यथा । आदायवकुल
गन्धानन्धीकुर्वन् पदेपदे भ्रमरान् ।
अयमेतिमन्दमन्दं कावेरीवारिपाव
न, पवनइति ॥ छेकवृत्तिगतोद्दिधा ।
छेकाःविदग्धाः । वृत्तिर्नियतवर्णगतो
रसविषयोव्यापारः । गतइतिछेकानु
प्रासोवृत्त्यनुप्रासश्चेतितङ्गेदौ ।

अनुप्लवः । चि । सहाये । अनुगे । अ
नुपश्चात्प्लवते । पुङ्गवतौ । पश्चाद्य
च् ।

अनुबन्धः । पुं । बन्धे । दोषोत्यादे ।
इच्छातोऽपराधकरणे ॥ यथा । अनु
बन्धमवस्थांचदृष्टादण्ड निपातयेदि
ति । वातादिदोषाणाम प्राधान्ये ।
उच्चरितप्रध्वंसिनि । विनश्वरे । प्र-
कृतिप्रत्ययागमादेशानांयः कार्यार्थ
मासव्यने नचप्रयोगसमवायी सो
ध्यनुबन्धउच्यते । मुख्यानुयायिनिशि-
शौ । मुख्यापिप्रादिकमनुयातियः शि
शुस्तश्चिन । प्रकृतस्यानुवर्त्तने । प्र
कृतस्यप्रारब्धस्यअनुवर्त्तने । सम्बन्धे ।
पश्चाद्भाव्यशुभपरिणामे ॥ अधिकारि
विषयसम्बन्धप्रयोजनेषु । लेशे ॥

अनुभ

फलसाधने । अनुबध्यते । बन्धवन्धने
। घञ् ।

अनुबन्धी । चि । सहचारिणि । अवि
च्छेदेनव्यापके ॥ अनुवध्नातीति ॥

अनुबन्धी । स्त्री । हिक्कायाम् । टृष्णा
याम् ।

अनुबोधः । पुं । प्रबोधने । गतगन्धस्य
पुनःप्रयत्नेनोद्बोधने ॥ यथा । कस्तू-
रिकादिनामद्यादेः ॥ पश्चाद्बोधे ॥
अनुबोधनम् । बुधश्चवगमने । भावे-
घञ् ।

अनुब्राह्मणी । चि । अनुब्राह्मणाध्ययन
कर्त्तरि ॥ ब्राह्मणसदृशोग्रन्थोऽनुब्रा
ह्मणम् । तदर्थात्ते । अनुब्राह्मणा
दिनिः ।

अनुभवः । पुं । स्मृतिभिक्षज्ञाने । सद्धि
विधः यथार्थोऽयथार्थश्चेति । तद्वति
तत्प्रकारकानुभवो यथार्थानुभवः ।
सैवप्रमेत्युच्यते । तदभाववति तत्
प्रकारकस्यायथार्थानुभवः । उपलभ्ये ।
उपलब्धौ । साक्षात्कारे । साक्षात्
स्वरूपबोधे ॥ अस्यमाहात्म्यन्तु । य
स्यानुभवपर्यन्ता दृष्टिस्तत्त्वे प्रवर्त्तते
। तद्दृष्टिगोचराः सर्वमुच्यन्तेसर्वकि
त्वैरिति ॥ प्रत्यक्षादौ ॥ अनुभ
वनम् । भू० । ऋदोरप् ॥

अनुभविता । चि । चेतने ॥

अनुम

अनुभावः । पुं । कोषदण्डजतेजसि । प्रभावे । निश्चये ॥ सतांमतिनिश्चये । सतामभिप्रायस्यनिश्चये । भावो- धके रोमांश्चादौ । कटाक्ष भुजाक्षेप प्रभृतिषु ॥ यथा । भावंमनेगतसा- चात्स्वहेतुं व्यञ्जयन्ति । तेऽनुभावा इति स्थाताभूविचेपस्मितादय इति र- सार्णवसुधाकरः ॥ भवर्नभावः । अ- षीभुवइति घञ् । अनुगतोभावोऽनु- भावः । प्रादयोगताद्यर्थइतिसमासः । सामर्थ्ये ॥ अनुभावयति । भुवःपचा चच् ।

अनुभाव्यः । त्रि । अनुभवविषये ।

अनुभूतः । त्रि । परिचिते । यथा । जय ति श्रीगुरुदेवोयत्प्रसादादिदं जग- त् । अनुभूतंमयासुम्यग्दृष्टंनसारिम खपीति ।

अनुभूतिः । स्त्री । ज्ञानभेदे । अनुभवे । यथा । अनुभूतिंविनामूढोवृथाब्रह्मणि मोहते । प्रतिविम्बितशाखाग्रफला- स्वादनमोहवदिति । प्रत्यक्षानुमि- त्त्यपमितिशब्दभेदात्साचतुर्विधाम धति ॥

अनुमतः । त्रि । कृतोक्ताहे । अनुज्ञाते ॥

अनुमतकर्माकारी । त्रि । आज्ञयाकार्य कर्त्तारि । लिखितपचाद्यनुसारेणक- र्मकर्त्तारि ।

अनुम

अनुमतिः । स्त्री । कलोनेन्दुपूर्णिमाया- म् । अद्वायास्तनयायाम् । उदयका- लेप्रतिपद्योगात्कलाहीनेचन्द्रेसत्य- नुमतिशब्दाच्यापूर्णिमाभवति । अ- नुज्ञायाम् । राजादेःसम्मतौ । तांवि- नायागादिक्रियायाअनिघन्तेः । स- म्मतिपूर्वकाज्ञायाम् ॥ अनुमन्यते- क्तिच् ।

अनुमन्ता । त्रि । यदनुमतिंविनाकर्त्तुं नशक्यतेतस्मिन् । अनुमतिदातरि । कार्यकारणप्रवृत्तिषुस्वयमप्रवृत्तो- पिपरमात्मा प्रवृत्तद्रवसन्निधिसत्ता- मापेणतदनुकूलत्वात्स्वथापारेषुम- वृत्तान्देहेन्द्रियादीन्ननिवारयति- कदाचिदपि तत्साच्चिभूतःपुरुषः साक्षीअनुमन्ता ॥

अनुसरणम् । न । अनुसंस्थायाम् । प- श्वान्मरणे । भर्त्तरिभृतेतत्पादुका- दिकमुरसिनिधायज्वलच्चितारोहण- पूर्वकं ब्राह्मणीभिन्नस्त्रिया' मरणे । यथा । देशान्तरमृतेपत्न्यौसाध्वीत- त्पादुकाद्वयम् । निधायोरसिसंशु- द्धाप्रविशेज्जातवेदसमितिवृद्धपुरा- णम् ॥ पृथक्चितिसमारुह्यनविप्रा- गन्तुमर्हतीतिस्मृतिः ॥ तवस्वरूपार- मणीजगत्याच्छन्नविग्रहा । मोहाद्भ- र्तुंशिवतारोहाद्भवेन्नरकगामिनी-

अनुभो

तिसहमरणानुमरणयोः सामान्यतो
निषेधकमगमवचनम् ॥ सहमरणे ॥
अनुमा । स्त्री । अनुमितौ । अनुमाने ॥
अनुमानम् । न । कल्पने ॥ साख्यस्मृति
परिकल्पिते प्रधाने ॥ स्मृतौ ॥ अनु
मोयत्वेऽतिर्यवेतिथ्युत्पत्त्या स्मृतेर
पिप्रामाण्यम् प्रतिस्मपेक्षत्वात् ॥ अ
नुमितिकरणे ॥ लिङ्गलिङ्गिपूर्वके ।
पूर्ववत् शेषवत् सामान्यतो दृष्टचेति
त्रिविधे अनुमितिसाधने ॥ अत्रोक्त-
भाष्यकारैः । सत्सुचवेदान्तवाक्येषु ज
गतो जन्मादिकारणवादिषु तदर्थ
प्रसङ्गायानुमानमपि वेदान्तवाक्या
विरोधिभूवन् ननिवार्यत इति ॥
अनुमानोक्ति । स्त्री । तर्के ॥ अनुमाने
स्य उक्तिः ।
अनुमितिः । स्त्री । अनुभवविशेषे । प
रमर्शजन्मज्ञाने । व्याप्तिविशिष्टप-
क्षधमतो ज्ञानजन्मज्ञाने ॥ यथा ।
धूमदग्नाद्दङ्गिमान्पर्वत इत्याकार-
ज्ञानमनुमितिः । अस्याव्यापारकार
णपरामर्शः । अस्याः करणव्याप्तिज्ञा
नम् ॥ अनुमानम् । इमिजप्रक्षेपणे
। क्तिन् ॥
अनुमेयः । षि । अनुमातुं योग्ये ॥
अनुमोदः । पुं । एवमस्तु इत्यकारे अ
नुमोदने ॥

अनुर

अनुमोदनम् । न । अनुमोदे ॥
अनुमोदितः । त्रि । अनुच्चाते । कृत
नुमोदने । अनुमते ॥ यथा । भवता
यद्यवसितंतन्मेसाध्वनुमोदितमिति
श्रीभागवतम् ॥
अनुयाज' पुं । यज्ञाङ्गे ॥ पश्चानुयाजाः ।
यजेर्घञि प्रयाजानुयाजौ यज्ञाङ्ग इति
कुत्वाभावो निपातसिद्धः ॥
अनुयायी । त्रि । सदृशे ॥ पश्चाङ्गा-
मिनि ॥
अनुयुक्तः । पुं । भृतकाध्येतरि । इति-
महाभारतम् ॥
अनुयोक्ता । पुं । भृतकाध्यापके ॥ इति
महाभारतम् ॥
अनुयोग' । पुं । प्रश्ने ॥ अनुयोजनम् ।
युजेर्घञ् ॥
अनुयोगकृत् । पुं । आचार्ये ॥ इति हे
मचन्द्रः ॥
अनुयोजनम् । न । प्रश्ने ॥ इति हेम
चन्द्रः ॥
अनुरक्तः । त्रि । अनुरागवति ॥ यथा ।
अनुरक्तोगुणान्ब्रूते विरक्तो दूषणानि
चेति ॥ अनुकूले ॥
अनुरञ्जनम् । न । अनुरागे । हर्षजन
ने ॥
अनुरतः । षि । अनुरागविशिष्टे । प्री
ते । अनुरक्ते ॥ अनुपूर्वात् । रमेः क-

अगुला

र्त्तितः।

अनुरतिः । स्त्री । अनुरागे ॥

अनुरहसम् । न । एकान्ते । रहोऽनु ।

अनुगतंरहः । अनुगतं रहोऽस्मिन्वा

। अन्ववतसाद्रहसइत्यच् ॥

अनुरागः । पुं । अन्योन्यप्रीतौ । खेहे

। अनुगतोरागः ॥

अनुरागी । त्रि । अनुरक्ते । अनुरागो

ऽस्यास्तिअस्मिन्वा । मतुवर्थेइनिः ।

अनुराधा । गी । सप्तदशेनक्षत्रे ॥ अ

त्रजातरुफलंयथा । सत्कीर्त्तिकान्ति

श्चसदोऽऋत्रःस्याज्जेतारिपूणाश्चकला

भवीशः । स्यात्तन्मवेयस्यकिलानुरा

धासम्पत्प्रमादौधिविधौ भवेतामि

तिकोष्ठीप्रदीपः ॥ राधामनुगता ॥

अनुरुहः । चि । निवद्वे ॥

अनुरुहपम् । त्रि । सदृशे ॥ योग्ये ॥

अनुरुहम् । । । सदृशे । प्रतिरूपे ॥ रू

पस्ययोग्यम् । यद्यर्थेवेग्यतायामव्य

यं विभक्तीत्यव्ययीभावः । अव्ययीभा

वश्वेत्त्यव्ययत्वम् ॥

अनुरोधः । पु । अनुवृत्तौ । अनुवर्त्तने

। आराध्यादेरिष्टसम्पादने ॥ अनुरो

धनम् । श्धिर्रावरणौ । घञ् ॥

अनलब्धः । त्रि । अनुवित्ते ॥

अनलापः । पुं । मुहुर्भाषणे । वारंवारं

भाषणे ॥ अनुलपनम् । लपयत्कार्यावा

अनुवा

चि । भावे घञ् ॥

अनुलिप्तः । त्रि । रञ्जिते ॥ कृतानुलेप

ने ॥

अनुलेपः । पुं । चन्दनादौ । अनुलेपन

म् । लिपेर्घञ् ॥

अनुलेपनम् । न । चन्दनादौ ॥ गात्रेग

न्धद्रव्यादिलेपने ॥ अनुलिप्यते । लि

पउपदेहे । कर्मणिल्युट् ॥

अनुलोमः । पुं । यथाक्रमे । अचप्रत्यन्व

वेत्यच् ॥

अनुलोमजः । त्रि । अनुलोमजाते । अ

प्रतिलोमजे ॥ यथा । ब्राह्मणात् च

त्रियागर्भजातः । चत्रियात् वैश्यायां

जातइत्यादिज्ञेयम् ॥

अनुवत्सरः । पुं । स्ववत्सरे ॥

अनुवर्त्तनम् । न । अनुरोधे । आराध्या

द्वीष्टसम्पादने ॥ अनुगम्यवर्त्तनमा-

राधनम् । अनुवृत्तौ ॥

अनुवर्त्तितः । त्रि । सेविते ॥

अनुवर्त्ती । त्रि । अनुकूले ॥

अनुवाकः । पुं । शस्त्रे । अप्रयीतऋग्

जाते । ऋग्यजुःसमूहे ॥ अनुवृत्त्यते

। वचपरिभाषणे । घञ् । चञोरि

ति कुत्त्वम् ॥

अनुवाक्या । स्त्री । पृशास्तृपाव्यर्थादे

वतान्नान्यामृचि ॥ अनुवृत्त्यते । व

चेर्द्धहलोर्ण्यत् । चञोरिति कुत्त्वम्

अनुवि

। शब्दसप्तत्वात् वचोशब्दसंज्ञाया-
मिति न प्रतिषेधः ।

अनुवातः । पुं । वायुविशेषे । यः शिष्य
देशान्तरदेशमागच्छति वायुः सोऽनु
वात इत्युच्यते ।

अनुवादः । पुं । प्राप्त्यपुनः कथने ।
ज्ञातार्थस्य प्रतिपादने । रुद्रस्योपन्या
से । प्रमाणान्तरावगतस्यार्थस्य शब्दे
नेक्तिरनुवादः । ज्ञातस्य कथने । य
था । अग्निर्हिमस्य भेषजमिच्छादिः ।
हिमविरोधित्वस्याग्नेः प्रत्यक्षावगत-
त्वात् । अनुवदनम् । वद अभिवादन
स्तुत्योः । घञ् । कुत्सितेर्थे । विधि
विहितस्यानुवचनमनुवादः । च्या०
२ । ६५ ॥

अनुवासः । पुं । सौरभ्ये ।

अनुवासनम् । न । स्नेहने । धूपने ।
वैद्यकोक्तस्नेहवस्तौ । यथा । द्विधा व
स्तिः परिच्छेद्यानिरुहश्चानुवासनम्
। कर्षायाश्चैर्निरुहः स्यात्स्नेहाश्चैर-
नुवासनमिति । वासच्छेदे च ० ।
अनुपूर्वात् भावे ल्युट् ।

अनुवित्तः । त्रि । अनुख्ये ।

अनुविद्दः । त्रि । खचिते ॥

अनुविषमम् । त्रि । अनुगते ।

अनुविहितः । त्रि । अनुवर्त्तनि ॥ कर्त्त
रित्तः ॥

अनुश

अनुष्टतः । त्रि । प्रविष्टे । व्याप्ते । पा
खिते । अनुष्टतिविशिष्टे ।

अनुवृत्तिः । स्त्री । प्रवाहरूपेणानुगतौ ।

अनुरोधे । आनुकूल्ये । सेवायाम् ।

अन्वये । अनुवर्त्तते व्याप्नोति । वृत्तु

वर्त्तने । क्तिच् । अनुवर्त्तनं वाक्तिन् ।

अनुवेश्यः । त्रि । तदन्तर्गृहवासिनि ।

अनुव्रजनम् । न । अनुव्रज्यायाम् । गृहा

गतानां शिष्टानां गमनसमये कियद्दू

रपर्यन्तं पश्चाद्गमनरूपे शिष्टाचारे ।

यथा । आयान्तमग्रतो गच्छेत् गच्छ

स्ततमनुव्रजेदिति निगमकल्पद्रुमत

न्त्रम् ।

अनुव्रज्या । स्त्री । गच्छतोऽनुगमने । अ

नुव्रजने । अनुव्रजनम् । अनुव्रज्या-

। क्यप् ।

अनुशयः । पुं । द्वेषे । पश्चात्तापे ॥ अ

नुवन्द्ये । दीर्घद्वेषे । शास्त्रोक्ते कर्मणि

। अनुशयनम् अनेन वा । शीघ्रस्वप्ने

। एश्च् पुंसीति घोषा ।

अनुशयी । त्रि । चन्द्रस्थलस्वखितेऽवरो

द्धति श्रीच्यादिदेशसंक्षिष्टे वेदविहित

कर्मानुष्ठातरि कर्मणि । जीवे । अ

नुदशब्दवत्प्रणामैश्वर्यामूलेशेते इति

तथा ।

अनुशयी । स्त्री । क्षुद्ररोगान्तर्गतपा

दरोगविशेषे । तल्लक्षणादिर्यथा ॥

अनुशी

गभीरामल्यशोधाचसवर्णामुपरि-
स्थिताम् । पादस्थानुशयीतान्तुविद्या
इन्तः प्रपाकिनीम् । हरेदनुशयीवै
ऋत्क्रिययाश्लेषविद्रुघेरितिभावप्रका
शः ।

अनुशरः । पुं । राक्षसे । अनुशृणाति ।
शहिसायाम् । अनुपूर्वः । ऋदोरप् ।
अनुशायी । पुं । जीवे ।

अनुशासनम् । न । अनुशिष्टौ । आशा
याम् । उपदेशे ॥ नियोगवचने । अनु
शिष्टान्ने व्याख्यायते लक्षणादिवेन ।
शासुअनुशिष्टौ अनुपूर्वः । ऋट् म क्तु
त्पादने । यथा । शब्दानामनुशासन
म् । अनुशिक्तान्नेसाधुशब्देभ्यः प्राव
भञ्ज्यवोध्यन्तेयेनेतिकेरुणोऽलुट् ।

अनुशासितः । त्रि । अनुशिष्टे । अनुशि
क्षिते ।

अनुशासिता । त्रि । निशन्तरि । मन्नासि
तरि ।

अनुशिष्टः । त्रि । आपिते । शिक्षिते ।
आज्ञप्ते ॥

अनुशिष्टिः । स्त्री । कर्त्तव्याकर्त्तव्ययो
र्विबिध्यज्ञापने । अनुशासने । अनुशा
सनम् । शासु । स्त्रियाक्तिन् नाकादि
भ्यः । शास इडड हलोः ।

अनुशीलनम् । न । आलोचने ॥ मुहुः
सेवने । पुनःपुनरभ्यासे ।

अनुष्टि

अनुशोचनम् । न । शोके । शुचशोके
अनुपूर्वः । ल्युट् ।

अनुश्रवः । पुं । वेदे । गुरुमुखादनुश्रूय
तएव न केनचित्क्रियते अनुपूर्वाच्छृ
योते ऋदोरविच्यप् ।

अनुषक् । । अनुमाने ।

अनुषक्तः । त्रि । अनुविषसे । अनुगते ।
अनुसज्यतेऽम् । षञ्ज० । क्तः ॥

अनुषङ्गः । पुं । कवचायाम् । इतिहखा
युधः । एकत्रान्वि तार्थानामपरचान्व
ये । आसक्तौ । न्याये । उपनयस्य प्र
म्यदस्यनिगमने । यथा । वन्दिव्याग्
मवाश्चायमतस्याइन्दिमानिति । अ
नुषज्यतेऽप । षञ्जसङ्गे । इकाश्चेतिमम्
। अन्योद्देशेप्रवृत्तावन्यस्यापिसिद्धौ ।

अनुषङ्गि । त्रि । व्यापके ।

अनुष्टुप् । स्त्री । सरस्वस्थाम् । अष्टाच
रार्यावृत्तौ । यथा । पञ्चमेलोऽगु
षष्टुःसप्तमस्तुसमेखगुः । पादेऽिविष
मेगश्चेत्श्लोकोऽनुष्टुप् चकीर्षितः ।
क्वचित्पादेतुविषमेपञ्चमाक्षप्लयो
पिखाः । तेकापिसर्वेगाःश्लोकेक्वचि
त्केवलपञ्चमइति । अनुस्तुभ्राति ।
स्तुन्मु० । क्विप् ॥

अनुष्ठानम् । न । क्रियारम्भे । करणे ।

अनुष्ठीयतेयत् । प्र० । ल्युट् ।

अनुष्ठितः । त्रि । कृते ।

अनुस्वा

अनुष्णः । षि । अक्षसे । मन्दे । शीतले ॥
 उष्णोद्दक्षः उष्णादन्यः । न । उत्पले ॥
 अनुष्णवह्निका । स्त्री । नीलदूर्वायाम् ॥
 अनुसंस्था । स्त्री । अनुमरणे ॥
 अनुसञ्चरन् । त्रि । गमनागमनेकुर्वति ॥
 अनुसन्ततम् । त्रि । अनुस्यूते । अनुगते ॥
 अनुसन्धानम् । न । अन्वेषणे ॥ अनुस
 न्धीयते । डुधाञ् । ल्युट् ॥
 अनुसमुद्रम् । । समुद्रस्यसमीपे ॥ समु
 द्रंसमया । अनुर्यत्समयेत्यव्ययीभा-
 वः ॥
 अनुसरणम् । न । अनुवृत्तौ ॥ अनुपू
 र्वात् सत्त्वे ल्युट् ॥
 अनुसर्गः । पुं । प्रतिसर्गे ॥ ब्रह्मादीनाम
 नन्तरोत्पत्तिरूपे ॥
 अनुसवम् । न । विकाले ॥
 अनुसन्नम् । । सर्वदार्थे ॥
 अनुसार्हः । पुं । पूर्वोक्त्युत्पत्तेः ॥ अनुसरणे
 । अनुभावे ॥ अनुसर्त्तः । ष् ॥
 अनुसारी । षि । अनुसृत्यकर्त्तव्यान्ने ॥
 अनुसूतः । षि । उपासिते ॥
 अनुस्यूतिः । स्त्री । ध्याने । अनुस्मरण
 म् । स्यू० । क्तिन् ॥
 अनुस्यूतम् । षि । अनुसन्तते ॥ अनुसी
 व्यतेत्य । षिवु० । क्तः । ओरि श्युट् ॥
 अनुस्वारः । पुं । अं इति अक्षः परेवि
 न्दै । स्वरति । स्वशब्दोपतापयोः ।

अनूढः

अच् । ततः प्रज्ञाद्यण् । स्वरणम् भावे
 घञ्वा ॥ अनुगतः स्वारः । स्वरमनु
 भवतिवा ॥
 अनुहारः । पुं । अनुकारे । सदृशकरणे
 । सदृशरूपवेशभाषाद्याविष्करणे ॥
 अनुहरणम् । ह्रजहरणे । घञ् । उ
 पमायाम् ॥
 अनूकः । पुं । गतजन्मनि ॥ न । कुले
 ॥ शीले ॥ अनूचति । उचसमवाये
 । इगुपधेतिकः । न्यङ्कोदिः । विपुरु
 षानूकमित्यत्र तु त्रीन्पुरुषाननुका
 यति । कैशब्दे । आतश्चेतिकः । अन्ये
 षामपीतिदीर्घः ॥
 अनूचानः । पुं । साङ्गवेदविषयणे ॥ अ
 नुवचनसमर्थे ॥ यथा । अनूचानः प
 षिटतन्मन्वाङ्मनोयोविद्ययाहन्तिय-
 शः परेषाम् । तस्यान्तवन्तस्तु भवन्ति
 लोकात्तन्वाङ्मनोयोविद्ययाहन्तिय-
 महाभारतम् ॥ षि । सविनये । वि-
 नीते ॥ अन्वेषोचत् । वेदस्यानुवचनं
 कृतवान्वा । उपेयिवानितिसाधुः ॥
 अनूचानमानो । षि । अनूचानमन्ये
 । अनूचानमात्मानं मन्यते इत्येवशी
 लः । आत्ममानेखश्चेत्तिषचेत्थिभिः ॥
 अनूच्चः । षि । वामने ॥ नीचे ॥
 अनूच्छः । त्रि । अधिवाहिते ॥ नञ्छः ।
 नञ्समासः । नलोपोनञः । तास्या

अनूपः

वृडचिं ।

अनूद्यम् । चि । अवक्तव्येगुर्वादिनामनि
। यथा । आत्मनाम गुरोर्नाम नामा
। तिकृपणस्य च । अयस्क्रामेनगृह्णी-
याज्ज्योष्ठापत्यकलत्रयोरिति । वदः
सुपिक्यप्चेति वदेर्भावेक्यप् ।

अनूनः । चि । पूर्णः । नजनः । अनिश्चि
ते । अनास्तिनूनयस्य ।

अनूनकः । चि । पूर्णः ॥ जनयति । जन
परिहाये । अच् । स्वार्थेकन् । नज
नकः ।

अनूपः । पुं । सैरिभे । महिषे । चि ।
जलप्राये । अम्प्रायदेशे ॥ अस्यल-
क्षेणयथा । वद्धसुर्वहुवृक्षश्वातस्त्रे-
ष्मोमयान्वितः । देशोऽनूप इतिख्या-
तः शास्त्रेषु च मनीषिभिरिति । अपि
च । नदीपल्लवक्षेत्रैश्चाद्यफुल्लोत्पल
कुलैर्युतः । इंससारसकारण्डचक्रवा
कादिसेवितः । सरोवराहमहिषरु
रोहिक्कुलाकुलः । प्रभूतद्रुममुखाब्धो
नानाशष्पफलान्वितः । अनेकशालि
केदारकदलीक्षुविभूषितः । अनूपदे
शोऽज्ञातव्यावातस्त्रेष्मयार्त्तिमानि-
तिभावप्रकाशः । अनुगता आपोऽच
। प्रादिभ्योधातुजस्यवाच्योवाचोत्तर
पदलोपश्चेति बहुव्रीहिः । ऋक्पूरि
त्यः । ऊदनेदेशे ।

अनृत

अनूपजम् । न । आर्द्रके ॥ इतिराजनि
र्घण्टः । चि । अनूपोत्पन्नमात्रे ॥

अनूबन्धः । पुं । अनुबन्धे । अनुबध्यते ।
बन्धबन्धने । घञ् । उपसर्गस्य घञी-
तिदीर्घः ॥

अनूरः । पुं । अरुणे । सूर्यसारथौ । अ
विद्यामानावूरुयस्य ।

अनूरसारथिः । पुं । सूर्ये । अनूरः सा
रथिर्यस्य ॥

अनृचः । पुं । माणवके । अविद्यमाना
ऋचोऽस्य । ऋक्पूरित्यप्रत्ययः

अनृजुः । चि । शठे । वक्राशये । नृजु
जु ।

अनृगी । चि । ऋणमुक्ते । यथा । एक
मप्यचरंयस्तुगुरुशिष्येनिवेदयेत् ।
पृथिव्यानास्ति तद्द्रव्यं यद्दत्त्वासेऽनृ-
गीभवेदिति तिथ्यादितत्त्वम् ।

अनृतम् । न । कृषौ । असत्ये ॥ अय-
थादृष्टकथने । अयथार्थभाषणे ॥ त
त्कथने दोषः । समूलोवाएषपरिशु
ष्यति योऽनृतमभिवदतीति श्रुतेः ॥
अवथर्हिंसानुबन्धियथार्थभाषणे ॥ न
ऋतम् । अनृतम् ॥ विवाहादिपञ्चके
ष्वनृतभाषणे पापाभावो यथा । वि
वाहकाले रतिसंप्रयोगे प्राणात्त्यये-
सर्वधनापहारे । विप्रस्य चार्थे ह्यनृतं
वदेत् पञ्चानृतान्याहुरपातकानी-

अनेका

तिकर्यापर्वणि जिष्णुं प्रति श्रीकृष्णो
-तिः ।

अनेकः । चि । एकभिन्ने । बहुषु ॥ न ।

व्यक्ते ॥ प्रतिपुरुषं बुधादीनां भेदा-
त् ॥ पृथिव्यादिकमपि शरीरघटादि
भेदेनाऽनेकमेव । न एकः ।

अनेकजः । पुं । पक्षिणि ॥ विष्णौ ॥ ध-
र्मगुप्तयेऽसकृज्जायमानत्वात् । त्रि ।
बहुजाते ।

अनेकता । स्त्री । परस्परं भिन्नतायाम्
। न एकता ।

अनेकधा । । । अनेकप्रकारे ।

अनेकप । पुं । स्त्री । हस्तिनि ॥ अने-
केन करेण मुखेन च पिवति । पापाने
। सुपीतिकः ।

अनेकरूपम् । त्रि । विचित्रे ॥ अनेकानि
रूपाण्यस्मिन् ॥

अनेकसंयुक्तम् । न । खिन्नशरीरे । अने-
कैर्देवमनुष्यादिनानास्त्वखशरीरैः सं-
युक्तम् । अनेकाभिः श्रोत्रादिकुण्डल-
सप्तदशकलाभिः संयुक्ता ॥ त्रि । व-
हुभिः सम्बन्धे ।

अनेकान्तः । त्रि । अनियते । अनतिश-
ये ।

अनेकान्तवादी । त्रि । आर्हते । सप्तप-
दार्थस्यैव दिनास्तिकमभेदे । यथा
। इह सप्तपदार्थाः स्युर्जीवाजीवास्त्ववा

अनेक

खयः । संवरो निर्जरश्चैव बन्धमोचा-
बुभावपि । स्याद्वादसाञ्छिताश्चिते स-
र्वे नैकान्तिकत्वत इति ।

अनेकाश्रितगुणः । पुं । बहुनिष्ठगुणे ॥
सयथा । संयोगः विभागः द्विपृथक्-
त्वादिः एकत्वान्यसङ्ख्येति सिद्धान्तमु-
क्तावली ।

अनेजत् । त्रि । चलनरहिते । सदैक-
रूपे । एजतीत्येजत् । एजृकम्पने ।
चलनं स्थिरत्वप्रच्युतिः । नञ्समा-
सः ॥

अनेकमूकः । चि । शठे । मूकवधिरे ।
वाक्श्रुतिवर्जिते । नाख्येऽमूको
ऽस्मात् । एडमूकसदृशेऽनेकमूक-
तिवा । सादृश्यस्य नञर्थत्वात् । अन्ये ॥

अनेनाः । त्रि । निर्दोषे ।

अनेहा । पुं । काले । समये । नहन्यते ।
नभिन्ननएहचेत्यसिद्धेहादे शश्व ।
अदुश्नसिन्धनङ् ।

अनैकान्तिकः । पुं । हेत्वाभावविशेषे स-
व्यभिचारे । साधारणा साधारणानुप-
संहारिभेदादनैकान्तिकस्त्रिविधः । ऐ-
कान्तिकोऽव्यभिचारी । नयेकान्ति-
कः । चि । ऐकान्तिकादितरस्मिन् ।

अनैक्यम् । चि । एकताशून्ये । अनेकता-
याम् । एकस्य भावयेक्यम् । नयेक्य-
म् ।

अन्तम्

नपुण्यम् । न । अनिपुणतायाम् ।
अशैश्वर्यम् । न । अनीश्वरतायाम् ।
असामर्थ्ये ॥

अनाकहः । पुं । कुठे । टच्चे । अनस'श
कटस्याकंगतिहन्ति । अन्येष्वपीतिह
न्तेर्डः ।

अनौचिती । स्त्री । लोकमर्थोदातिक्र
मे ॥ न औचिती ।

अनौपम्यम् । वि । आत्मरूपे । यदित
त्सुदृशोद्वितीयः पदार्थोजगत्यास्या-
त् तदा तदुपमानेनस आत्मोपमेयः
स्यात् नतुतदस्ति तस्मादनौपम्यमा
त्मरूपम् ।

अन्तम् । न । स्वरूपे ॥ यथा । वनान्त
भू' । पुं । नाशे ॥ पुं । न । अवसाने
चरमे । वि । अन्तिके ॥ प्रदेशे ॥ य
था । सम्यहर्म्यतल न किवसतयेत्रार्थं
नमीतादिकं किंवाप्राणसमासमाग
मसुखनैवाधिकप्रीतये । किन्तुप्रान्तप
ततपतङ्गपवनव्यालोलदोपाङ्कुरच्छा
याचक्षुलर्माकल्यसकलं सन्तोवना
न्तंगताइति । परिग्रहापेक्षयासमाप्तौ
। अतिमनोहरे । रुचिरे । अवयवे ॥
निर्णये । इयत्तायाम् । सीमायाम् ।
यथा । खवणजखान्तानहः स्त्रीभेदा
न्तश्च मैथुनम् । पैशुन्यजनवार्त्तान्त
वित्तदु खत्रयान्तकम् । राज्ञश्चीर्ष

अन्तःक्री

ह्यशापान्ताहलान्त ब्रह्मवर्षधम् । आ
चारोघोषवासान्तः कुलस्यान्तस्त्रिय-
श्रुताः ॥ सर्वेष्वयान्तानिचयाः पतना
न्ताःसमुद्भवाः । संयोगाविप्रयोगा
न्तामरणान्तश्च जीवितमितिगारुडे-
११५ अध्यायः । अमति । अमगत्या
दौ । हसिमृश्रितितन् । अन्ततिवा
अतिवन्धने । पचाद्यच् । अन्तनम् ।
घञ्वा ।

अन्तःकरणम् । न । मनेवुध्यहङ्कारचे
तस्यु । यथा । मनेवुद्भिरहङ्कारश्चि-
संकरणमान्तरम् । संशयो निश्चयो
गर्वःस्मरणं विषयाअमी इति । अस्त्यो
त्पत्तिर्यथा । मिलितैस्तुतैः । अन्त क
रणमेकस्यादिति । तैःपञ्चभूतस्थस
त्वांशैर्मिलितैरन्तःकरण भवतीत्य-
र्थः । आभ्यन्तरवृत्तिश्चादन्तःकरण-
म् । अन्तःअभ्यन्तरे करणम् ।

अन्तःकरणरेवता । स्त्री । अन्द्राच्युतश्च
तुर्मुखशङ्करेषु । यथासंख्यचतुर्णां च-
तुर्षु ।

अन्तःकरणविषय' । पुं । सङ्कल्पविकल्प
निश्चयाहङ्कार्यं चैत्याख्येषु । यथासं
ख्यचतुर्णां चत्वारो विषयाज्ञेयाः । अ-
न्तःकरणवृत्तिस्त्वेनाप्येषां व्यवहारः ॥

अन्तःकरणवृत्तिः । स्त्री । मनोवृत्तौ ।
साचत्रिविधा । यथाहुः । शान्ताघो

अन्तःप्र

रास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रिधा ।
 वैराग्यचान्तिरौदार्यमिच्छाद्याः शान्तवृत्तयः ॥ तृष्णास्नेहेरागलोभा-
 विच्छाद्याघोरवृत्तयः । सम्मोहोभयमिच्छाद्याः कथितामूढवृत्तय इति ॥ छ-
 त्तिभेदादन्तःकरणं चतुर्विधं भवति ॥ वृत्तिभेदो यथा । यदा तु सङ्कल्प-
 विकल्पकृत्यंतदोभवेत्तन्मन इत्यभि-
 ख्यम् । स्याद्दुःखसन्नध्वयदाप्रवेत्ति सु-
 निश्चितं संशयहीनरूपम् । अनुसन्धो-
 नरूपं तच्चित्तञ्च परिकीर्तितम् । अ-
 हङ्कृत्यात्मदृष्ट्या तु तदहङ्कारतागत-
 मिति । सङ्कल्पविकल्पकृत्यं यदान्तः-
 करणं करोति तदा तदन्तःकरणं मनः-
 संज्ञं भवति । एवमग्रेषु चाम् ॥

अन्तःकुटिलः । पुं । शङ्खे ॥ त्रि । वक्रान्तः-
 करणे ॥

अन्तःपदवी । स्त्री । सुषुम्नयायाञ्च ।

अन्तःपुरम् । न । भूभुजांस्त्र्यगारे । शु-
 द्धान्ते ॥ अन्तरभ्यन्तरे पुरं गृहम् । ता-
 तस्थ्यार्द्राजदारेषु ॥

अन्तःपुराध्यक्षः । पुं । शुद्धान्ताधिकृते ॥
 तल्लक्ष्यमाहयुक्तिकल्पतरुः । यथा ।
 बुद्धः कुलोक्तः शक्तः पितृपैतामहः
 शक्तिः । स्यान्नामन्तः पुराध्यक्षो किञ्चि-
 तसंज्ञयथात इति ॥

अन्तःप्रज्ञः । पुं । तैजसे ॥ इन्द्रियाण्येषां

अन्तग

यामनसोन्त, स्थच्छात् तदासनारूपा
 प्रज्ञायस्यसः ॥

अन्तःसत्त्वा । स्त्री । गर्भिण्याम् । अन्त-
 अभ्यन्तरे सत्त्वयस्याः सा । भस्मातक्वा-
 म् ॥

अन्तःसुखः । त्रि । वाद्यविषयजनितसु-
 खशून्ये । स्वरूपसुखे ॥ अन्तः अभ्यन्त-
 रे सुखं यस्य सः ॥

अन्तःस्वेदः । पुं । स्त्री । गजे ॥ अन्तः अ-
 भ्यन्तरे स्वेदो यस्य सः ॥

अन्तकः । पुं । नाशकारिणि । यमे ॥
 अन्तं करोति अन्तयति । तत्करोती-
 ति ग्यन्तोत् खल् । भरण्याम् ॥

अन्तकरः । त्रि । नाशकरे । अन्तकरो-
 ति । दिवाविभेतिटः ॥

अन्तकर्म । न । नाशने । राघवस्य शरै-
 र्घोरैर्घोरं रावणमाहवे । अत्र राघवे-
 तिसम्बुञ्जम् ॥ स्येति षोऽन्तकर्म-
 णीत्यस्य लोपप्रथमैकवचनम् ॥

अन्तकालः । पुं । मरणसमये । समस्त-
 करणग्रामवैयर्थ्यवति ॥ अन्तश्चासौ-
 कालश्च ॥

अन्तगः । त्रि । अन्तगाभिनि । पारगे ॥
 अन्तगच्छतीति विग्रहे अन्ताप्यन्ते-
 ष्यादिनागमे ङं प्रत्ययः ॥

अन्तगतः । चि । अवसानं प्राप्ते ॥ अन्ते-
 गतः ॥

अन्तर

अन्ततः । । । सभावनायाम् । अवयवे ।
 पञ्चम्यर्थे । शासने । इति हेमचन्द्रः ।
 अन्त इत्यर्थे आद्यादिच्चात्तसिः ।
 अन्तपालः । पुं । बाह्यरक्षके ।
 अन्तः । । । मध्ये । प्रान्ते ॥ अभ्युपगमे ॥
 । चित्ते । अमति । अमगत्यादिषु ।
 अमेस्तुट्चेत्यरन् । तस्थतुडागम् ।
 रेफादकारउच्चारणार्थः ।
 अन्तरम् । न । अवकाशे । यथा अन्त-
 रंदेहि । अवधौ । यथा मासान्तरेदे-
 यम् । परिधानांशुके । यथा अन्तरे-
 द्याटकाः परिधानीया इत्यर्थः । अन्त-
 र्द्वौ । यथा पर्वतान्तरंगताः स्थित्यः । मे-
 त्ते । परस्परवैलक्षण्ये । विशेषे । यथा
 । अन्तरज्ञो भव सदा धनस्य च जमस्य
 च । विशेषज्ञ इत्यर्थः । तादर्थ्ये । ओद-
 नान्तरस्तण्डुलः । ओदनार्थ इत्यर्थः ॥
 छिद्रे ॥ यथा । अन्तरं खब्ध्वाअरेः प्रह-
 रेत् । आत्मीये । अथसोभ्यन्त रोमम
 । विनार्थे । यथा । अन्तरेण पुरुषका-
 रनकिञ्चित्स्थितिः । वहिरर्थे । यथा ।
 अन्तरेचाण्डालगृहः । । बाह्यइत्यर्थः
 ॥ अक्षरे । यथा । अन्तरज्ञो हि सेव-
 कः । मध्ये । यथा । आवधेरन्तरे जा-
 ताः पर्वताः सरितोद्रुमाः ॥ आत्मनि ॥
 यथा । प्रमान्तरं वेद । अन्तरात्मानं
 जानातीत्यर्थः । सदृशे । यथा । हकार

अन्तरा

स्यवकारोन्तरतमः ॥ अन्तरात्ति ।
 रादाने । आतोनुपेतिकः ।
 अन्तरज्ञः । त्रि । आत्मीये ॥ अन्तःअज्ञा-
 नियस्य ।
 अन्तरज्ञः । त्रि । नीचानीचादिविशे-
 षाभिन्ने ।
 अन्तरप्रभवः । त्रि । सङ्कीर्णजातौ । अनु-
 लोम प्रतिलोमजाते ।
 अन्तरा । । । निकटार्थे । मध्यार्थे । वि-
 नार्थे । अन्तरेति । इत्यगत्तौ । डाप्र-
 च्ययः ।
 अन्तरात्मा । पुं । अन्तःकरणे ॥ अन्तःअ-
 भ्यन्तरे आत्मा । सर्वान्तरे परमात्म-
 नि ब्रह्मलोकशब्दवाच्ये । यथा । न
 कर्मणा कनीयस्ता दृष्टिर्कानान्तरात्म-
 नः । इतिवाहुमिवोक्त्य वेदान्तैर्वा-
 षणाकृतेति ।
 अन्तरापत्या । स्त्री । गर्भिण्याम् । अन्त-
 रे अपत्यं यस्याः ।
 अन्तरायः । पुं । विघ्ने । अन्तरायश्चदर्शि-
 तोयोगसूत्रेणयोगे । व्याधिस्थानसं-
 शयप्रमादात्तस्याविरतिभ्रान्तिदुर्भना-
 खलभूमिकत्वाऽनवस्थितत्वानीति-
 । चित्तविघ्ने । अन्तर्मध्ये अन्तरस्य
 व्यवधानस्त्रया अयनम् अयगतौ । इ-
 गतौवा । घञऽच्वा । योगे ।
 अन्तरारामः । त्रि । त्यक्तसर्वपरिग्रहत्वे

अन्तरी

नवाद्यसुखसाधनशून्ये । अन्तःआरा
मोयस्य ।

अन्तरालम् । न । मध्ये । अभ्यन्तरे ।

अन्तरंखाति । आतोनुपेतिक । अ

न्येषामपीतिदीर्घः । । आङ्प्रश्नेषो

वा । मूलविभुजादित्वात्कः ।

अन्तरालकम् । न । अभ्यन्तरे ।

अन्तरिक्षम् । न । अन्वरे । पतत्रिमेघ

संचार प्रदेशे । भूलोकसूर्यमध्यव

र्त्तिनि । आवापृथिव्योरन्तरीक्षते ।

ईक्षदर्शने । कर्मणिघञ् । वेदेच्छांद्-

संज्ञस्वत्वम् । अन्तर्द्ध्याग्निश्चत्रा

ण्यस्य पृषोदरादित्वादित्त्वात् ।

अन्तरिक्षित् । पुं । वायौ । अन्तरिक्षे

क्षयतिवसति । चि० । क्विप् । तुक् ।

अन्तरितम् । त्रि । तिरस्कृते । व्यवहिते ।

व्यवकलिताङ्गे । यस्यवाकी इतिभाषा ।

अन्तरिन्द्रियम् । न । अन्तःकरणे ॥ अन्तः

अभ्यन्तरे इन्द्रियम् ।

अन्तरीक्षम् । न । नभसि । पतत्रिमेघ

संचारप्रदेशे । आवापृथिव्योरन्तरी-

क्ष्यते । ईक्षदर्शनाकनयोः । कर्मणि

घञ् । अन्तरीक्षतेजगदस्मिन्निति-

अधिरण्युत्पत्तिस्तुनेचिता । ल्युटा

घञोवाधप्रसङ्गात् । अभ्रकधातौ ।

अन्तरीक्षजलम् । न । आकाशजले ।

दिव्योदके ।

अन्तर्द

अन्तरीपः । पुं । न । द्वीपे ॥ अन्तर्गता-

आपोत्र । ऋक्पूरिष्यः समासान्तः ।

द्वन्तरुपसर्गेभ्य इत्यपरिदादेशः ॥

अन्तरीयम् । न । अधोऽंशुके । परिधान

वस्त्रे ॥ अन्तरेभवम् । गहादित्त्वाच्च

। नाभौधृतश्चयद्वस्त्रमाच्छादयतिजा

नुनी । अन्तरीयंप्रशस्तनदच्छिन्नमुभ

यो स्तयोः ।

अन्तरे । । मध्ये । अन्तरेति । इण्गतौ ।

। विच् ।

अन्तरेण । । विनार्थे । मध्यार्थे । अ-

न्तरेति । इणोणः ।

अन्तर्गडुः । त्रि । निरर्थके । रसौली

इति भाषायाम् ॥

अन्तर्गतम् । त्रि । मध्यप्राप्ते । विष्मृ-

ते । अन्तर्गम्यतेस्य अन्तर्गच्छतिस्त्र

वा । गम्लृगतौक्तः ।

अन्तर्गृहम् । न । गृहमध्ये ।

अन्तर्द्धम् । पुं । वाहीकग्रामविशेषे । ह

न० । अन्तर्धनेदेशइतिहन्तेर्धनादे

शोऽप प्रत्ययश्चनिपातनात् ॥

अन्तर्जठरम् । न । कोष्ठे । कुचिमध्ये ॥

अन्तर्जलम् । न । अन्तर्जलसाध्येऽघमर्ष

णजपादौ ॥

अन्तर्ज्योतिः । न । अन्तरात्मनि ।

अन्तर्द्धनम् । न । मद्यवीजे । कियेव ।

इतिशब्दचन्द्रिका ।

अन्तर्या

अन्तर्दाहः । पुं । कोष्ठसन्तापे । शरीरा

भ्यन्तरज्वालायाम् ।

अन्तर्द्वी । स्त्री । अन्तर्द्वाने । व्यवधायाम् ।

अन्तर्द्वानम् । डुधाञ० । अन्तःशब्द

स्याङ्किविधयश्चेषूपसर्गत्वादात-

श्चोपसर्गइत्यङ् ।

अन्तर्द्वानम् । न । अन्तर्द्वी । तिरोधाने

। शरीरत्यागे ।

अन्तर्द्विः । पुं । पिधाने । व्यवधाने ॥

अन्तर्द्वानम् । अन्तःशब्दस्याङ्किवि

धिगश्चेषूपसर्गत्वाद्दुपसर्गघोः किरि

तिकिप्रत्ययः ।

अन्तर्द्वारम् । न । गृहाभ्यन्तर्गूढद्वारे । प्र

च्छब्दे ॥ अन्तःस्थितद्वारम् । शाकपा

थिर्वादिः । खेडकीतिस्थाते ॥ यथा ।

प्रच्छन्नमन्तर्द्वारश्चपक्षद्वारंतदुच्यत

इतिशबरस्वामी ।

अन्तर्भूतः । त्रि । मध्यस्थिते । अन्त

र्गते ॥

अन्तर्मनाः । त्रि । व्याकुलचेतसि । दुः

खितमनसि । दुर्मनसि । विमनसि ॥

अन्तर्मनोऽस्य ।

अन्तर्यामी । पुं । वायौ । यथा । अन्तःप्र

विश्यभूतानियोविभर्त्यात्मकेतुभिः ।

अन्तर्यामीश्वरः साक्षात्पातुनोयद्

शेष्कुटमिति । केतुभिः प्राणादिवृ

त्तिभिः । ईश्वरे । प्रत्यक्षे । अन्त

अन्तव

रनुप्रविश्यसर्वेषांभूतानानियन्तरि ।

सूचादप्यान्तरंतत्त्वमन्तर्याम्याख्यमु

च्यते । त्रि । अन्तर्त्तः । मनोगतश्चे ।

अन्तर्वेशिकः । पुं । अन्तःपुराधिकृते ।

कुञ्जवामनादिजने ॥ अन्तरभ्यन्तरो

वंशोगृहम् । अन्तर्वेशेनियुक्तः । तत्र

नियुक्तइतिठक् । संचापूर्वकत्वाद्भवृ

द्धिः ॥ यद्वा अन्तर्वेशोऽस्यास्ति अतइ

तिठनावितिठन ।

अन्तर्वृत्ती । स्त्री । गर्भिण्याम् । अन्तरख्य

स्यांगर्भइतिविग्रहे अन्तःशब्दस्याधि

करणप्रधानत्वेन प्रथमासमर्थत्वाभा

वा दस्तिनासामानाधिकरण्याऽस्तम्भ

वादमाप्तोमतुप् अन्तर्वत्पतिवृत्तानुं

गित्यनेननिपाच्यते नुगागमश्चवि

धीयते ततश्चक्षुःश्रेभ्य इतिष्ठीप ।

अन्तर्वमिः । पुं । अजीर्णे अपाके । इ

तित्रिकाण्डशेषः ।

अन्तर्वीण्यः । त्रि । शास्त्रज्ञे । अन्तर्वीण्य

स्य । समासान्तविधेरनित्यत्वाच्च्युत

श्चेतिनकप् । गोस्त्रियोरितिह्रस्वः ।

यद्वा । अन्तर्वीण्ययति । वणशब्दे । स्वा

र्थयिजन्तोदचइः ।

अन्तर्विगाहः । पुं । प्रवेशे ।

अन्तर्विगाहनम् । न । प्रवेशने ।

अन्तर्वदी । स्त्री । नीवृदन्तरे । शशस्य

ल्याम् । हरिद्वारादारभ्य प्रयागपर्य

अन्धका

र्थिकाः प्रकृतितोषिद्भवचनान्यति-
वर्त्तन्तेपीति पुंस्त्वम् । यद्वाविनयादि
च्चाट्क् । इसुसुक्तान्तात्कः । केणेति
ह्रस्वः । इकोह्रस्वोऽयोगस्यस्येतिवा
। यद्वा । अन्दूशब्दात् संज्ञायांकन् ।
केणइतिह्रस्वः ।

अन्दूः । स्त्री । निगडे । स्त्रीपादभूषणे ।
अन्धतेऽनेन । अदिवन्धने । अन्दूट्
नभितिकूः ।

अन्ध । पुं । न । तिमिरे । अदर्शनात्म
काज्ञाने । त्रि । अट्शि । चक्षुर्हीने ।
पुं । भिक्षौ । यथा । तिष्ठतो ब्रजतो
वापियस्यचक्षुर्नदूरगम् । चतुर्युर्नाभु
वंमुक्त्वापरिव्राटसोऽन्धउच्यतेइति ॥
राशिविशेषे । यथा । मेघोवृषोऽग्ने
न्द्रश्चदिवान्धाःपरिकीर्त्तिताः । न्यु
क्कर्कटकन्याश्वराषावन्धाःप्रकीर्त्तिताः
इति । अन्धयति । अन्धट्ष्णुपघा-
ते । पचाद्यच् ।

अन्धकः । पुं । दैत्यविशेषे । देशभेदे ॥
नृपान्तरे । मुनिविशेषे । यादवप्र
भेदेषु । हिरण्याक्षसुते ।

अन्धकरिपुः । पुं । शिवे ॥ अन्धक
स्यदैत्यस्वरिपुः ॥ श्लेषकाव्यादावन्ध
कारनाशकत्वात् । सूर्ये । चन्द्रमसि ।
अज्ञौच ।

अन्धकवर्त्तः । पुं । पर्वतान्तरे ॥

अन्धता

अन्धकान्तकः । पुं । शिवे ॥ अन्धकस्य
अन्तकः ।

अन्धकारः । पुं । न । तेजस्यामान्यभा
वे । ध्याते ॥ महाप्रभात्त्वावच्छिन्ना
भावोऽन्धकारइतिसामान्यलक्षणा
यांजगदीशः । भयदृष्टित्वेजीवरोध
कारित्वं तित्तत्त्वं सर्वव्याधिकरत्त्वञ्चे
त्यस्यगुणाइतिराजवल्लभः । मिथ्या
प्रत्ययलक्षणे स्वविषयावरणे तदुपा
दानाज्ञाने । अन्धट्ष्णुपघाते । चुरा
दिः । अन्धनम् । घञ् । अन्धकरो
ति कर्मण्यण् ।

अन्धकारिः । पुं । हरे । शिवे । अन्धक
स्यअरिः ।

अन्धकासुहृत् । पुं । ईश्वरे । शिवे । अ
न्धकास्त्रं हरति । क्लृप् ।

अन्धकूपः । पु । कर्करान्धुके । सान्धका
रकूपे । मोहे । नरकविशेषे ॥ अंध
शासौ कूपश्च ॥

अन्धतमसम् । न । गाढान्धकारे । अ
न्धयति । अन्धट्ष्णुपघाते चुरादिः
। अच् । अंधन्वतत्तमश्च । अवसमन्धेभ्य
स्तमसइत्यच् ॥

अन्धतामिस्रः । पुं । अभिनिवेशे । स
चाष्टादशविधः । तथाहि । देवाः
खल्वणिमादिकमष्टविधमैश्वर्यमासा
द्यदशशब्दादीन् भुञ्जानाःशब्दादयो

अन्ध

भोग्यास्तदुपायाश्चाणिमादयोऽस्मा
कमसुरादिर्मापघातिषतेतिविभ्यति
तदिदंभयमभिनवेशेन्यतामिस्त्रो-
ष्टादशविषयत्वादष्टादशधेतिसां-
ख्या ॥ न । निविडान्धकारमये नरक
विशेषे ॥ पञ्चप्रकाराज्ञानान्तर्गता
ज्ञानविशेषे । सचविशेषोयथा । देह
नाशे अहमेवमृतोस्मीतिवुद्धिः ॥

अन्धमूषिका । स्त्री । देवताडे ।

अन्धवर्त्मा । पु । बायो सप्तमेस्त्वन्धे ।
यथा । मरुदिन्द्रःसरभसःसामन्नोमा
नुषीतिपाः । देवीविशेन्यवर्त्माचस्क
न्ध' सप्तमआधुवादिति ७ ।

अन्ध । न । ओदने । अद्यते । अदभ
क्षणे । अदेनुंम् धैचेत्यसुन् । अन्ध
यतिवा अन्धदृष्युपघाते । असुन ।
अन्धातमसम् । न । अत्यन्धे । महा
न्धकारे ॥ अन्धश्च तत्तमश्च । अव
समन्धे भ्यस्तमस इत्यच् । अन्येषाम
पीतिदीर्घः ॥

अन्धाहि । पुं । कुंचियाइतिगौडप्रसि
द्धे मीनभेदे ॥ इतिचिकाण्डशेषः ॥

अन्धिका । स्त्री । द्यूतभेदे ॥ रजन्या
म् । सर्षप्याम् । सिद्धाख्यौषधौ ।
स्त्रीविशेषे ॥ चक्षुषोरोग विशेषे ॥

अन्धु । पुं । कूपे ॥ अम्यते । अमग
च्यादौ । अर्जिदृशिकम्यमीति कु

अन्नको

धुंक्च । यद्वा । अन्धयति । अन्धदृ-
ष्युपघाते । मृगव्यादिच्चात्कुः ॥

अन्धुलः । पुं । शिरीषद्रौ ।

अन्ध । पुं । वैदेहेन कारावरस्यस्त्रिया
मुत्पादिते अन्धजविशेषे । देशविशे
षे ॥ यथा । जगन्नाथादूर्द्ध्वभागमर्वाक्
श्रीधमरात्मिकात् । तावदन्ध्रामि
धेदेशः प्रोक्तःश्रीशक्तिसङ्गमे ।

अन्नम् । न । भक्ते । ओदने । स्वन्नतण्डु
ले । यथा । सस्यंचेन्नगतमाहुःसतुषं
धान्यमुच्यते । आमवितुषमित्युक्त
स्विन्नमन्नमुदाहृतमिति वसिष्ठः ।
ब्रीहियवादौ ॥ भक्ष्यभोज्यलेद्यौ
ध्यभेदाच्चतुर्विधमन्नंभवति ॥ पृथि-
व्याम् । उपकरणे । औपचारिकम
र्थंगृहीत्वा दृष्टश्चोपकरणेऽन्नशब्दः
। यथा स्त्रियोन्नम् पशवोन्नम् विशो
न्नं रात्रामित्यादौ । चि । भुक्ते ।
अन्निति । अन्यन्तेनेनवा । अनप्राणने ।
कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्योनिदितिन
न् ॥ यद्वा । अद्यतेस्म । अदभक्षणे ।
क्तः । अन्नास्य इतिनिपातनाह्वहु
लंतशीतिवा न जग्धिः ॥ यद्वा । अत
ति । अतः । धापृवस्यज्यतिर्भ्योनिद
तिन ॥

अन्नकोपुकः । पुं । तण्डुलादिरक्ष
स्थाने ॥ गोलाइतिकाश्यायस्यप्रसि

039163

अन्नम

दिः । इतिहेमचन्द्रः ।

अन्नगन्धिः । पुं । अतिसारे । उदराम
यरेगे । इतित्रिकाण्डशेषः । अन्न
स्यगन्ध इव गन्धोऽस्य । उपमानाच्चे
तीत्त्वम् ।

अन्नदः । त्रि । अन्नदातरि ॥

अन्नदा । स्त्री । अन्नपूर्णायां देव्याम् ।

अन्नदाता । पुं । प्रभौ । अन्नस्यदातरि ॥

अन्नमूर्णा । स्त्री । स्वनाम्नाऽतिप्रसिद्धा
यां देव्याम् ।

अन्नपूर्णास्थानम् । न । काश्याम्नासिद्धे
सिद्धिस्थाने ।

अन्नप्राशनम् । न । अन्नाशने । यथावि
धिवालकस्य प्रथमान्नभोजने । षष्ठे
अष्टमे वा मासि वालकस्य पञ्चमे स
प्तमे वामासि वालिकायाः प्रथमान्न
भक्ष्यरूपसंस्कारइतिस्मात् । अन्न
स्यप्राशनम् यस्मिन्तत ।

अन्नमयः । पुं । सूक्ष्मशरीरे । प्रथमकोशे
। यथा । प्रित्थुक्तान्नजादीर्याज्जातो
नेनैववर्द्धते । देह.सोन्नमयोनात्मा
प्राक्कोर्द्धतदभावतइति ॥ अन्नस्यवि
कारःमयट् । यद्वा । प्रकृतमन्नम् । अन्नं
प्रकृतमुच्यतेऽस्मिन् वा । तत्प्रकृतव
चनेमयट् । सूक्ष्मसमघ्न्याम् । पञ्ची
कृतपञ्चमहाभूततत्कार्यात्मके विरा
डमूर्त्ते ।

अन्यत

अन्नविकारः । पुं । रेतसि । शुक्ले । इति
राजनिर्घण्टः ।

अन्नादः । त्रि । अन्नस्यभोक्तारि ॥ अन्न
मत्तीतिविग्रहेकर्मण्यण् । दीप्ता
मौ । आमयावित्त्वरहिते । पु ।
विष्णौ ।

अन्नाशनम् । न । अन्नप्राशने ॥

अन्यः । त्रि । असदृशे । इतरस्मिन् ।
भिन्ने । अत्यन्तविलक्षणो । सदृशे ।
अनिति । अनप्राशने । अघ्न्यादि
त्वाद्यः ॥

अन्यत् । । । अन्यार्थं ।

अन्यतमः । त्रि । भिन्नतमे । बहूनां
मध्येनिर्द्धारितै कस्मिन् । न्यायमते
अनेकभेदावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
भेदे । अव्युत्पन्नोयम ।

अन्यतरः । त्रि । निर्दुर्ग्ये । द्वयोर्मध्ये
निर्द्धारितैकस्मिन् । निर्दुर्ग्येऽंतर
च् ॥ न्यायमते इयावच्छिन्नप्रतियो
गिताकभेदे । भिन्नार्थके ॥ अन्यएव ।
अल्पाचतरमितिवत्त्वार्थेतरप् ॥ अ
न्यतरान्यतमशब्दाव्युत्पन्नौ स्वभा
वाद्द्विवहुविषयेनिर्द्धारणे वर्त्तते इ-
तिकैयटः । किंयततद्भ्योऽन्यत्रडत
राभावादिति विवरणम् ।

अन्यतरेद्युः । । । अन्यतरदिवसे । अ
न्यतरस्मिन्नहनि । सद्यः परदिन्त्या

अन्यथा

दिनान्यतरशब्दादेव्युत्प्रत्ययोनि-
पातितः ।

अन्यतः । १ । अन्यत्रार्थे । अन्यस्मात् ।
तस्मिन् ॥

अन्यतस्त्वजायी । त्रि । सपत्न्ययशीले ।
अन्यत्र । १ । व्यतिरेके । अन्यस्मिन् ।
त्रल् । विनार्थे । यथा । अन्यत्रनिध-
नात्पत्युः पत्नीकेशान्बवापयेत् इति
। स्थानान्तरे ।

अन्यथा । १ । वितथे ॥ अपरार्थे ॥ दुष्टे ।
अन्येनप्रकारेण । प्रकारवचनेयात् ।
अन्यथासिद्धिः । स्त्री । कार्याव्यवहित
पूर्ववर्तिस्त्वेसतिकार्यानुत्पादकत्वे ।
सापञ्चविधा । यथा यत्कार्यम्प्रति
कारणस्यपूर्ववर्तिता येनरूपेण गृ-
ह्यते तत्कार्यम्प्रति तद्रूप मन्यथा
सिद्धम् । यथा घटं प्रति दण्डत्वम् ॥
१ ॥ यस्यस्वातन्त्र्येण अन्वयव्यतिरे-
कौ नस्तः किंतु कारणमादायान्वय
व्यतिरेकौ तदन्यथासिद्धम् । यथा
घट प्रतिदण्डरूपम् ॥ २ ॥ अन्यम्प्र-
तिपूर्ववर्तितां गृहीत्वैवयस्य यत्कार्य-
मिति पूर्ववर्तिस्त्वे गृह्यते तस्य त-
त्कार्यमिति अन्यथासिद्धत्वम् । यथा-
घटादिकं प्रतिआकाशस्य ॥ ३ ॥ यत्
कार्यजनकं प्रति पूर्ववर्तिस्त्वेगृहीत्वै-
व यस्य यत् कार्यं प्रति पूर्ववर्तिस्त्वे

अन्यथ

गृह्यते तस्य तत्कार्यमिति अन्यथा
सिद्धत्वम् । यथा कुलाक्षपितुर्घटम्प्र-
ति ॥ ४ ॥ अवश्यकृतनियत पूर्ववर्ति-
नस्य कारणत्वसम्भवे तद्भिन्नमन्यथा
सिद्धम् । यथा घटम्प्रति रासभादि-
रितिसिद्धान्तमुक्तावली ॥ ५ ॥ यस्य
कारणत्वकल्पनाविनाप्यन्यप्रकारेण-
कार्यसिद्धिर्भवेत् सोऽन्यथा सिद्धः तद्
मैान्यथासिद्धिः ।

अन्यदा । १ । कालान्तरे । अन्यस्मिन्का-
ले । सर्वैकान्यकियत्तदः कालेदा ।
अन्यपूर्वा । स्त्री । पौनर्भवायां कन्याया
म् । एकस्मैवागादिनादत्तायांपुनर-
न्येनविवाहितायां कुमार्याम् । सा-
सप्तधा । यथा । सप्तपौनर्भवा कन्या
वर्जनीयाः कुलाधमाः । वाचादत्ता
मनोदत्ता कृतकौतुकमङ्गला । उ-
दकस्पर्शिता याश्च याश्चपाणिगृहीति-
का । अग्निपरिगतायातुपुनर्भृप्रस-
वाचया ॥ इत्येताः कश्यपेनोक्ता दह-
न्तिकुलमग्निवत् । इत्युदाहृतत्वम् ॥
अलभृत् । पुं । काके । इति हेमचन्द्रः ।
त्रि । परेषांपोषके । अन्यविभर्ति ।
दुभृजः । क्विप् ।

अन्यभृतः । पुं । कोकिले । अन्येनभृतः
॥ इतिहलायुध ।

अन्यवर्द्धितः । त्रि । अन्येन प्रति पाणिते

अन्याद्यु.

। अन्यपुष्टे । पुं । कोकिले । अन्येन
वर्द्धितः ।

अन्यवादी । वि । अन्यथावादिनि । अ
स्थिरवादिनि । व्यवहारेपञ्चविधही
नजनान्तर्गतहीनविशेषोयम् । यथा
। अन्यवादीक्रियादेधीनोपस्थायीनि
रुत्तरः । आहूतप्रपञ्चयीचहीनः प
ञ्चविधः स्मृतप्रतिनारदः ।

अन्यशाखकः । पुं । शाखारण्डे । स्वशा
खामुत्सृज्यान्यशाखोक्तकर्मकारिणि-
। अन्याशाखा यस्यसः । कप् ।

अन्यादृक् । वि । अन्योपमे । अन्यप्रका
रे । अन्यइवदृश्यते । दृशिर्प्रेक्षणे ।
त्यदादिषु दृशप्रतिक्विन् । आसर्वना
म् ।

अन्यादृशः । वि । अन्योपमे । अन्यप्रका
रे । अन्यइवपश्यति दृश्यतेवा । दृशि
र्० । त्यदादिष्विति कञ् । आत्त्वम् ।
अन्यायः । पुं । अविचारे । परस्वह-
रणादौ । न्यायभ्रिन्ने । अनौचि-
त्त्वे । यथा । अन्यायेनापियद्भुक्तं पि
त्रापुर्वतरैस्त्रिभिः । नतच्छक्यमणक
र्तुं कर्मोत्त्रिपुरुषागतमितिनारदः
। नन्यायः ।

अन्याथ्यम् । वि । अयोग्ये । यथा । दृ
ष्टार्थसत्त्वेअदृष्टकल्पनायाअन्याथ्यत्त्व
मिति । नन्याथ्यम् ।

अन्याथ

अन्येद्युः । । दिवसान्तरे । अन्यस्मिन्न
हनि । सद्यःपरुदित्यन्यशब्दादेद्युस्
प्रत्ययानिपातितः ।

अन्येद्युष्कः । पुं । विषमञ्जरविशेषे ॥
यथा । अन्येद्युष्कस्त्वहोरात्रादेकका
खं प्रवर्त्ततइति । एककालंदोषामे
क्षया एककालमपि द्वितीयं प्रथम
काले ह्येवदोषस्थितेः ।

अन्योदर्थः । पुं । स्त्री । वैमाषेये ॥

अन्योन्यम् । वि । परस्परार्थे । अर्था
लङ्कारविशेषे ॥ यथा । क्रिययातुपर-
स्परं वस्तुनेर्जनेन ऽन्योन्यम् । अर्थ
योरेकक्रियामुखेनपरस्परं कारय-
त्त्वेसत्यन्योन्यं नामालङ्कारः । उदाह
रणम् । हंसाणं सरेष्टिं सिरीसारिङ्ग
इअहसरायं हंसेष्टिम । असोखंवि
अ एए अप्पायं शवरगहअन्ति । अस्य
संस्कृतंयथा । हंसानांसरोभिःश्रीःसा
रीक्रियते अथसरसाहंसैः । अन्योन्य
मेवएतेआत्मानंकेवलंगुरुकुर्वन्तीति
॥ श्रीः शोभा सारीकरणं श्रेष्ठतासु
म्पादनम् । अत्रसरोहंसयोः परस्पर-
रंशोभासारीकरणरूपोपकारजनक
त्वादन्येन्यं नामालङ्कारः ॥ अचोभये
षामपि परस्परजनकता मित्रः- श्री
सारतासम्पादनद्वारेण । कर्मव्यति-
हारे सर्वनाम्नोद्भेभवतइतिद्विच्यम् ॥

अन्योन्या

असमासवद्भावेपूर्वपदस्थस्य सुप'सुर्व-
क्तव्यः ।

अन्योन्यदृश्यः । वि । इतरेतरग्राह्ये ।

अन्योन्याधासः । पुं । अन्योन्यस्मिन्नन्यो
न्यात्मकतामन्योन्यधर्मांश्चेत्याचार्यै
निरूपितेतादात्म्याधासे । यथा । ज
लव्योन्नाघटाकाशेयथासर्वस्तिरोहि
तः । तथाजीवेनकूटस्थः सोन्योन्या
धासउच्यत इति ।

अन्योन्याभावः । पुं । तादात्म्यावच्छिन्न
प्रतियोगिताके । यथाघटः पटोन
भवतीति ।

अन्योन्याश्रयः । वि । अन्योन्यापेक्षे । स्व
ग्रहसापेक्षग्रहसापेक्षग्राहके इतिता
र्किकाः । तर्कविशेषे ॥ सचात्माश्र
यवत्त्रेधा । तस्यलक्षणम् । म्वापेक्षापे
क्षिच्चनिबन्धनोऽनिष्टप्रसंगोन्योन्या-
श्रयः । अपेक्षाच घसौ उत्पत्तौ स्थि-
तौचग्राह्या । तत्राद्या यथा । घटोयं
यद्येतद्घटज्ञानजन्यज्ञानविषयः स्या
त् तदैतद्घटभिन्नः स्यात् ॥ द्वितीया
यथा । घटोयं यद्येतद् घटजन्यजन्यः
स्यात् तदैतद् घटजन्यभिन्नः स्यात् ॥
तृतीया यथा । घटोयं यद्येतद्घट
वृत्तिवृत्तिः स्यात् तथात्वेनोपलभ्येत
इतिजगदीशः ॥ परस्परज्ञानसापेक्ष
ज्ञानाश्रयोऽन्योन्याश्रयइतिस्मात्तौः

अन्वय

। अन्योन्यस्यआश्रयः ।

अन्वक्षम् । वि । अनुगामिनि । अनु
पदे । अनुगतमक्षमिन्द्रियम् । प्रुत्थ
क्षे ॥

अन्वक्षम् । । अक्षणोः समीपे । अनु
र्यत्समवेत्त्यव्ययीभावः । प्रतिपरसम
नुभ्योऽक्षणइति समासान्तष्टच् ।

अन्वक् । वि । अनुगे । अन्वक्षे । अन्व-
क्षति । अञ्चुगतौ । क्तिन् ।

अन्वयः । पुं । सन्ततौ । कुले ॥ पदा
नांपरस्यरेण सम्बन्धे ॥ यथा । विशे
षणंपुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् ।
कर्तृकर्मक्रियायुक्तमेतदन्वयलक्षण-
मिति । अनुगमे । अनुवृत्तौ । का
र्यकारणानुवृत्तौ । तत्सत्तानियत
सत्ताकत्वे ॥ द्रव्यस्वामिनां सम्बन्धे ॥
अन्वियते । इगतौ । इगुगतौवा ।
एरच् ।

अन्वयव्यतिरेकि । वि । अन्वयेन व्यति
रेकेणचव्याप्तिमतिहेतौ ॥ यथा व
न्धै साधेधूमवत्त्वम् यत्रधूमस्तत्रा
ग्निरित्यन्वयव्याप्तिः । यत्रवह्निर्ना
स्ति तत्रधूमेनास्तीतिव्यतिरेकव्या
प्तिः । यथा महानसहदादौ । अ
न्वयव्यतिरेकौस्तोऽस्मिन् । इनिः ।

अन्वयव्याप्तिः । स्त्री । यत्रधूमस्तत्राग्नि
रित्येवंरूपायां व्याप्तौ ॥ यथा महान

अन्वादे

से । अन्वयेनव्याप्तिः ।

अन्ववसर्गः । पुं । कामचारानुज्ञायाम् ।

अन्ववसर्जनम् । सूजेर्घञ् ।

अन्ववायः । पुं । वंशे ॥ कुले । अन्ववाय-
ते । अयगतौ । घञ् ॥

अन्वष्टका । स्त्री । साग्नीनामावश्यकेश्रा
दुकालविशेषे । अष्टकापश्चात्तिथौ
। सातुगौणचान्द्रपौषमाघफाल्गुना
श्विनमासानां कृष्णानवमी । तस्यां
साग्नीनांमातृकश्राद्धमिति श्राद्धवि-
वेकः ॥

अन्वहम् । । । मन्थहमिन्त्यर्थे ।

अन्वाजे । । । दुर्बलस्य सामर्थाधाने ।
सप्तमीप्रतिरूपकोयंनिपातः ।

अन्वाजेकृत्त्य । । । दुर्बलस्यवलमाधा
अन्वाजेकृत्त्वा । । । । येत्यर्थे । उपाजे
ऽन्वाजे इतिगतिसंज्ञा । कुगतीतिस
मासः ।

अन्वाचयः । पुं । चार्थविशेषे । मुख्यसि
द्वावप्रधाननिष्पत्तौ । यथा भिञ्चाम
ट गाञ्चानयेति । एकस्यप्राधान्याद-
नुरोधेनेतरदन्वाचीयते । चीञ् ।
कर्मण्येरेच् ।

अन्वादेशः । पुं । किञ्चित्कार्यविधातु
मुपात्तस्य कार्यान्तरविधातुं पुनरुपा
दानमन्वादेशइतिवचिते कथिता
नुकथनमात्रे । यथा । अनेनव्याकर

अन्वास

यमधीतम् एनंइन्दोऽध्यापयेति ।

अनयोः पविचंकुलम् एनयोः प्रभूतं
स्वमिति ।

अन्वाधिः । पुं । एकस्मिन् यदर्पितं वस्तु
तेन पुरुषान्तरे अमुष्मिन् स्वामिनि
त्वं दास्यसीति यन्निश्चितं तस्मिन्
। इतिविवादारणवसेतुः । कार्येषु यं
चनेन अमुष्मिन् पुरुषत्वं दद्यादितिप
रिभाष्य यत्समर्पितं तस्मिन् ॥ यथा ।
अर्थमार्गणकार्येषु अन्यस्मिन् वचना
न्मम । दद्यात्स्वमितियोदत्तः स इहा
न्वाधिरुच्यते । इति कात्यायनः । पु
नर्वंधके । पश्चान्मानसीव्यथायाम् ।

अन्वाधेयम् । न । स्त्रीधनविशेषे । यथा
। विवाहात्परतोयस्तु खड्गं भर्तुं कुशा
त्स्त्रिया । अन्वाधेयंतदुक्तंतु खड्गं वन्धु
कुशलंथेति कात्यायनः । अन्यच्च ।
ऊर्ध्वं खड्गंतु यत्किञ्चित्संस्कारात् प्री
तित स्त्रिया । भर्तुः पित्रोः सकाशाद्वा
अन्वाधेयंतु तद्गुरिति । वन्धुपदेन
मातापित्रोरुपादानम् ।

अन्वायत्तः । त्रि । अनुगते ।

अन्वारूढः । त्रि । अधिष्ठिते । अन्वारूढ-
पूर्वात् रुहेर्गन्त्यर्थेतिक्तः । ढत्त्वधत्त्व
दृत्त्वढलोपदीर्घाः ।

अन्वासनम् । न । शुश्रूषणे । उपास्तौ ।
स्नेहवस्तौ ॥ अनुशोचने । शिल्पादि

अन्वेष

गृहे । अनु असु० । ल्युट् ॥

अन्वाहार्यम् । न । मासिके । दर्शत्रा
हे । पितृयज्ञपिण्डानामनुपश्चात् आ
ह्रियते । ह्रम्हरणे । ऋहलोर्यत् ॥
यथा । पितृयज्ञन्तुनिर्वर्त्यविप्रश्चेन्दु
क्षयेऽग्निमान् । पिण्डान्वाहार्यकश्चा
हङ्कुर्यान्मासानुमासिकम् । पितृणां
मासिकंश्चाद्गमन्वाहार्यंविदुर्वुधाः । त
च्चाभिषेणकर्त्तव्यंमशस्तेनप्रयत्नतः ।
इतिमनु० । इष्टेर्दक्षिणायाम् ॥ अ-
न्वाहरणीये ॥

अन्वाहार्यपचनः । पुं । दक्षिणायौ ॥
अन्वाहितम् । त्रि । यदेकस्यहस्तेनिहि
तद्रथं तेनापिपश्चादन्यस्यहस्तेस्वामि
नेदेहीति निहितम् तस्मिन् द्रव्ये ॥

अन्विच्छा । स्त्री । अन्वेषणे ।

अन्वितम् । त्रि । मिलिते । युक्ते ॥ अनु
गते । कृतान्वयेपदादौ ॥

अन्विष्टम् । त्रि । अन्वेषिते ॥ अन्विष्यते
स्स । इषइच्छायाम् । क्तः ॥

अन्विष्यन् । त्रि । विचिन्वति ॥

अन्वीक्षितम् । त्रि । विचारिते ॥

अन्वीतम् । त्रि । अन्विते ॥ अनुगते ।
अनुपूर्वादिण्गतावितिधातो कर्मणि
क्तः । पृषोदरादिः । ईङ् गताविच्य
स्मादाक्तः ॥

अन्वेषणम् । न । अनुसन्धाने । गवेषि

अपक

ते । इषेरनिच्छार्थस्येतियुच् ।

अन्वेषणा । स्त्री । अनुमार्गणे । गवेष
णायाम् । तर्कादिनायथावोधितध
र्माद्यन्वेषणे । टाप् ॥

अन्वेषितम् । त्रि । गवेषिते ॥ अन्वेष्य
तेस्स । एषृगतौ । इषिण्यन्तोवा । क्तः ॥

अन्वेषृथ्यः । त्रि । ज्ञातव्ये । एषितव्ये ॥

अन्वेष्टा । त्रि । अनुपदिनि । अन्वेषण
कर्त्तरि । पैरखगावनेहारा इति
भाषा ॥

आपः । स्त्री । भू० । जले ॥ शब्दस्पर्श-
रूपतन्मात्रसहिताद्रसतन्मात्रादुत्प-
न्नाः शीतस्पर्शवन्त्योह्यापः । आम्रुष
न्ति । आम्रुथ्याप्तौ । आम्रोतेह स्व
श्चेतिक्विप् ह्रस्वत्त्वञ्च ॥

अप । । अपकृष्टार्थे ॥ वर्जनार्थः । वि-
योगे ॥ विपर्यये ॥ विकृतौ । चौर्ये
॥ निर्देशे । हर्षे । अपोविद्योगेविकृ-
तौ विपरीते निदर्शने । आनन्दे वर्ज
ने चौर्ये वारणोसम्यगीरितः ॥ वियो
गे । अपयाति । विकृतौ । अपाकृत
वान् । विपरीते । अपशब्दः । निद
र्शने । अपदिशति । आनन्दे । अप
हसति । वर्जने । अपचिगर्त्तादृष्टौ
देवः । चौर्ये । अपहरति ॥

अपकर्म । न । दुष्क्रियायाम् । अपोप
सर्गेण कर्मशब्दस्य कर्मधारयः ॥

अपक्रि

अपकर्षः । पुं । विद्यमानधर्मापचये ॥

अपकृष्यते । कृषविलेखने । घञ् ॥

अपकारः । पुं । द्वेषे ॥ अनिष्टे ॥ अप
करणम् । कृञ् । घञ् ॥

अपकारकः । त्रि । अनिष्टकारिणि ॥

अपकरोति । कृ० । श्वल् ॥

अपकारगीः । स्त्री । भर्त्सने ॥ अपकारा
धीगीर्वाक् ॥

अपकारी । त्रि । धूर्ते । शठे ॥ अपका
रके ॥ यथा । अपकारिणिचेत् क्रो
धः क्रोधः क्रोधेकथंनते । धर्मार्थका
ममोक्षाणा चतुर्णां परिपन्थिनीति ॥

अपकुशः । पुं । दन्तगोगविशेषे ॥ यथा ।
वेष्टेषु दाहः पाकश्च ताभ्यां दन्ताश्चल-

न्ति च । अभ्याहताः मस्रवन्ति शोथि
तदन्ते वेदना ॥ आध्यायन्ते सुतेर-

क्ते मुखं पूति च जायते । यस्मिन्सोपकु
शो नाम पित्तरक्तकृतो गदइति ॥ ७ ॥

अपकृतः । त्रि । अपकारिणि । न । अ
पकारे ॥ मित्रस्य चैवापकृते द्विविधो
विग्रहः स्पृतइत्यत्र मित्रस्यापकारे इ
त्यर्थदर्शनात् ॥

अपकृष्टः । त्रि । अधमे । हीने ॥ अप
कृष्यते स्म । कृषविलेखने । क्तः ॥

अपक्रमः । पुं । पलायने ॥ अपक्रमण
म् । क्रमुपाद्विचेषे । घञ् । अक्रमे ॥

अपक्रिया । स्त्री । द्रोहे ॥ अपकरणम् ।

अपक्रमः । पुं । पलायने ॥ अपक्रमण
म् । क्रमुपाद्विचेषे । घञ् । अक्रमे ॥

अपक्रिया । स्त्री । द्रोहे ॥ अपकरणम् ।

अपचा

कृञः शचेति श् ॥

अपक्रोशः । पुं । निन्दने । जुगुप्सने ॥

अपक्रोशनम् । कृश० । घञ् ॥

अपक्रम् । त्रि । अपरिणते । आमे । न
पक्रम् ॥

अपक्षेपणम् । न । अधोदेशसंयोगहेतौ
कर्मविशेषे ॥ अपपूर्वात् क्षिपेत्स्युट् ॥

अपगतः । त्रि । मृते ॥ पलायिते । दूरी
भूते । गते ॥ अपगच्छति स्म । ग-

त् ० । गत्यर्थे तित्तः ॥
अपगमः । पुं । अपगमने ॥ गमेरप् ॥

अपगा । स्त्री । नद्याम् ॥ त्रि । अपगा
भिनि ॥ अपगच्छति । गमत्स्रगत्तौ ।

अन्येभ्योपीति ड । टाप् ॥
अपघनः । त्रि । घनशून्ये ॥ पु । हस्त

पादादङ्गेषु । अवयवे ॥ अपहन्यते ।
अपघनेऽङ्गमिति करणे ऽपघनादे-

शश्च ॥
अपघातः । पुं । अपहनने ॥ अपहनन

म् । हन्तेर्घञ् । हस्यघः । नस्यतः ।
अपचयः । पुं । व्यये । हानौ । अपचारे ॥

अपचयनम् । क्षिञ् चयने । एरच् ॥
अपचायितम् । त्रि । अर्चिते ॥ अपचा

य्यते स्म । चायुपूजानिशामनयोः ।
क्तः ॥

अपचारः । पुं । अहिताचरणे ॥ यथा ।
योनिप्रदोषाच्च भवन्ति शिञ्जे पञ्चीप

अपटी

दंशाविविधापचारैरिति । वर्णधर्मव्य

तिकरे । दोषे । अविनये ।

अपचारिणी । स्त्री । व्यभिचारिण्याम् ॥

अपचारोऽस्तिअस्याः । इतिः ।

अपचारी । त्रि । अपचारवति ॥

अपचितम् । चि । अर्चिते । हीने । व्य

यिते । अपचायतेस्स । चायुपूजानि

शामनयोः कः । चायतेश्चिरितिचि

भावः ॥

अपचितिः । स्त्री । पूजायाम् । व्यये ।

निष्कृतौ । हानौ । अपचीयते अप

चायतेस्सवा अपचायनंवा । चायु-

पूजादौ । क्तिन् । चायते क्तिनिचिभा

वावाच्य' ।

अपची । स्त्री । गण्डमालाया अवस्था

विशेषे । यथा । तेग्रंथय' केचिदवा

सपाका स्ववन्तिनश्यन्तिभवन्तिचा

न्ये । कालानुबन्धं चिरमादधातिस्मै

वापचीतिप्रवदन्तिकेचिदिति । ते

ग्रन्थय. गण्डमालायाएवगण्डाः ॥

अपजय । पुं । भङ्गे । पराजये ॥ अपज

यनम् । जिजये । एरच ॥

अपटान्तरम् । चि । आसक्ते । अथवहिते ।

संसक्ते ॥ पटेनतिरस्करिण्या अन्तरम्

। नपटान्तरमच ।

अपटी । स्त्री । काण्डपटे । वस्त्रप्रावरणे ।

कनात इतिभाषा । इतिहेमचन्द्रः ॥

अपत्र

त्रि । पटशून्ये ॥

अपटुः । चि । अचतुरे । कार्याक्षमे । प

टोरन्यः । रोगिणि । आमयाविनि ॥

अपतर्पणम् । न । रोगादौभोजनाभा

वे । लङ्घने । इतिहेमचन्द्रः । अप

पूर्वात् तृपेर्लुट् ।

अपतानकम् । न । वायुरोगविशेषे । प्र

ताने । यथा । दृष्टिसंस्तभ्यसंज्ञाचङ्

त्वाकण्ठेनकूजति । हृदिमुक्तेनरःस्वा

स्थंयाति मे।हंवृतेपुन । वायुनादा

कणं ग्राहुरेके तदपतानकमिति ।

अपत्यम् । न । सन्ताने । दुहितरि ॥ पुत्रे

। नपतन्तिपितरोऽनेन । पत्न्यग

तौ । बाहुलकाद्यत् । अघ्न्यादिर्वा ।

यन्निमित्तयस्यापतनंतस्यापत्यमि

तिफलितोर्य' । तथाचपौत्रादिरपि

पितामहादीनामपतनेहेतुरिति ते

षामपत्यंभवति ॥

अपत्यदा । स्त्री । क्षुपविशेषे । गर्भदा

व्याम् ।

अपत्यपथः । पुं । भगे । योनौ ।

अपत्यशत्रुः । पु । कुलीरे । कर्कटे ।

अपत्र । पुं । करीरे । नविद्यन्ते पत्रा

णियस्य ॥ त्रि । पत्रहीने ॥

अपत्रपः । त्रि । निर्बल्ये ॥ अपगता त्र

पायस्यसः ॥

अपत्रपा । स्त्री । परतोहियाम् । पित्रा

अपदा

पुरतोजातलज्जायाम् ॥ द्वी
माने । इतिरत्नकोशः ॥

अपचपिष्णुः । त्रि । लज्जाद्ये । लज्जा
शीले । स्वभावतः सत्रपे । अपचपते
। अखंक्वञि तीष्णुच् ॥

अपथम् । न । । अमार्गे । पथोऽभा
वः । नञितितत्पुरुषः । पथोविभाषे
त्तिपाच्चिकोऽप्रत्ययः ॥ अपथानिगा
इते मूढः । अपथंनपुंसकम् । तत्पु
रुषइत्येव । अपथोदेशः । अपथान
दी । अपथे पदमर्पयन्तिहि श्रुतव
न्तोपिरजोनिमीलिता । योनौ ॥

अपन्थाः । पुं । अपथे । मार्गाभावे ।
पथोऽभावः नञितितत्पुरुषः । अप
थंनपुंसकमिति कृतसमासान्तस्थनि
र्देशान्नक्लीवत्वम् ॥

अपथ्यम् । त्रि । रोग्यभोज्ये । अहिते ।
नपथ्यम् ॥

अपदस्थः । त्रि । स्वकर्मच्युते ॥

अपदानम् । न । वृत्तेकर्मणि । अव-
दाने ॥ दृष्टिः मवर्त्तनं साप्रशस्ता
विद्यते यत्र तत्र । यत्र कर्मणि दृष्टिः
सर्वैः प्रशस्यते तस्मिन्नित्यर्थः । दैर्प्य
शोधने । भावे ल्युट् । निन्द्यदाने ।
अपकृष्टदानम् ॥

अपदान्तरम् । त्रि । अनन्तरे । अव्यव-
हिते । नपदान्तरमत्र ॥

अपने

अपदिशम् । न । । दिक्कोणे । दिशो
मध्ये । विदिशि । दिशोर्मध्यम् । अ
व्ययमिति योगविभागात्समासः ।
दिशश्चब्दस्यशरदादिषु पाठादृच् ।
अव्ययीभावश्चेतिस्त्रुत्राभ्यांक्लीवत्त्वा-
व्ययत्वयोर्विधानम् । तेननाव्ययीभा
वादतोमत्वपंचम्या इत्यादिप्रवृत्तिः
॥ अपेतिमध्यवाची आवन्तेन समा
सेतु टञ्नापेक्षितः ॥

अपदिष्टः । त्रि । प्रयुक्ते । यथाकाला
प्ययापदिष्टः । अपदिश्यते । दि
श्रअतिसर्जने । क्त ॥

अपदेशः । पुं । शरव्ये । लक्ष्ये । निमि
त्ते ॥ व्याजे ॥ स्थाने । अपदेशनम्-
अपदिशते वा । दिश्र अतिसर्जने ।
घञ् ॥

अपध्वंसजः । पुं । वर्षासङ्करे । यथा ।
शूद्राणांतु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः
स्मृता इतिमनुः ॥

अपध्वर्त्सः । त्रि । परित्यक्ते । निन्दिते ।
अवचूर्णिते । अपध्वंसतेषु । ध्वसुअ
धःस्वंसने गतौच । क्तः ॥

अपनयनम् । न । अधःप्रापणे । दूरीक
रणे । खण्डने ॥

अपनीतः । त्रि । विनीते । हृते ॥

अपनुतिः । स्त्री । अपनोदे । खण्डने ॥

अपनेयः । त्रि । अपनोद्ये । निरस्ये ॥

अपम

अपनोद. । पुं । अपनोदने ।
 अपनोदनम् । न । दूरी करणे ॥
 अपपात्रितः । त्रि । उत्कटदोषैर्घातिभि
 र्भिन्नोदकीकृते । यथा । अपपात्रि
 तस्यरिक्थपिण्डोदकानि निवर्त्तन्त
 इतिशब्दापस्तम्बौ ।
 अपभ्रंशः । पुं । अपशब्दे । अशास्त्रशब्दे ।
 असंस्कृतशब्दे । ग्राम्यभाषायाम् ॥ य
 था इदण्डी । आभीरादिगिरःकाव्ये
 ष्वपभ्रंशइतिस्मृतः । शास्त्रेषुसंस्कृता
 दन्यदपभ्रंशतयोदितमिति । संस्कृ
 तादपभ्रश्यति । भ्रशुअध.पतने । प
 चाद्यच । पतने । यथा । अन्याहृदि
 भवति महतामप्यप भ्रंशनिष्ठेत्यभि
 ज्ञानशकुन्तला ।
 अपमः । पुं । क्रान्तौ । सूर्यगमनार्थति
 र्यंगोलरेखायाम् ॥
 अपमानम् । न । अनादरे । अस्यपर्याया
 यथा । स्यादवज्ञापरीहार परिहारः
 पराभाव' । अपमानपरिभवस्तिर-
 स्कारस्तिरस्क्रिया । अवहेलाचहेला
 स्यादवहेलनहेलने । चेपोनिकार
 धिक्कारौपर्याया'स्युगनादर इतिशब्द
 रत्नावली । यथा । वेदस्यब्राह्मणाना
 च्च अपमानादधोगतिरिति ।

अपमिन्त्यकम् । न । ऋणे ॥

अपमृत्त्यु. । पु । विनारोगेणमरणे ॥

अपर

पश्चिमत्यमृगदंष्ट्रिशृङ्गिनखिपतना-
 शनवज्राग्निविषवन्धजलप्रवेशाश्च
 तादिजन्यमरणे इतिकेचित् । अपकृ
 ष्टोमृत्त्युः ।

अपमृषितम् । न । अविस्पृष्टवाक्ये ।

अपयानम् । न । पलायने ॥ याम्रापणे अ
 मपूर्वः । ल्युट् ।

अपरम् । न । गजपश्चार्द्धे ॥ त्रि । इतर
 स्मिन । अर्वाचीने । निवृष्टे । द्रव्या
 दिसामान्ये । कार्ये । सन्निकृष्टे । परं
 नभवतीत्यपरम् । पु । पाद पश्चिमे ॥
 अपर'पश्चिम'पाद' इतिगजप्रकरणे
 वैजयन्ती ।

अपरक्तः । त्रि । अननुकूले ॥ विरक्ते ॥

अपरताल' । पु । गिरिविशेषे ॥

अपरति । स्त्री । निवृत्तौ ॥ अपरमेर्भा
 वे क्तिन् ।

अपरत्र । । पश्चादर्थे ॥

अपरत्त्वम् । न । अपरव्यवहारकारणे ॥
 तद्विविधम् । दिक्कृतं कालकृतञ्चेति
 । समीपस्थे दिक्कृतम् कनिष्ठे काल
 कृतमिति । अपरस्यभावः ।

अपरपक्ष. । पुं । कृष्णपक्षे ।

अपरराचः । पुं । रात्रिशेषे । उच्चन्द्रे ॥ अ
 परंराचेः । पूर्वापराधरेति समासे
 'अहः सर्वैकदेशेत्यच ।

अपरबद्धम् । न । वैतालीयसंज्ञकेवृत्ते ॥

अपरा

अपरवैराग्यम् । न । वैराग्यविशेषे ।
यतमानसंज्ञाव्यतिरेकसंज्ञैकेन्द्रिय-
संज्ञावशीकारसंज्ञाभेदाच्चतुर्विधे स
मज्ञातस्यान्तरङ्गे । असम्मज्ञातस्य
वहिरङ्गे ।

अपरस्परः । चि । क्रियायाः क्रियावतां च
सातत्ये । अपरस्परश्चेतिद्वन्द्वः । अप-
रस्पराः क्रियासातत्येति सुखिन्पा-
त्यतेक्रियासातत्ये । अपरस्परं गच्छ-
न्ति । सततमविच्छेदेन गच्छन्तीत्य-
र्थः । निर्दिष्टकर्मसातत्ये सुधीभिर-
परस्परम् । क्रियावतां सातत्येतुश्चि
ङ्गत्रयम् । अपरस्पराः सार्थाः स्त्रियश्च
शच्छन्ति अपरस्पराणि कुक्षानि ।

अपर । स्त्री । जरायौ । पश्चिमदिशि ।
अपरागः । पुं । अभीतौ । द्वेषे ।

अपराङ्गम् । न । गुणीभूतव्यङ्ग्यभेदे ।
इतिकाव्यमकाशः ।

अपराजित । पुं । ईशे । विश्वी । ऋ-
षिभेदे । अपराजितः । गेहधूपे ।
चि । अजिते ॥

अपराजिता । स्त्री । उमायाम् । जया-
याम् । जाहीतिप्रसिद्धायाम् । जय-
न्याम् । अशनपश्याम् । शेफाल्याम् ॥
शमीभेदे । शंखिन्याम् ॥ हपुषाम्
भेदे । स्वल्पफलायाम् । गिरिकश्या-
म् । विष्णुक्रान्तायाम् । श्वेतनीलपु-

अपरा

अभेदाद्विधे अपराजिते । अपरा-
जिते कटूमेधे शीतेकंठ्ये सुदृष्टिदे
। कुप्युशूलत्रिदोषाम शोधब्रणविषाप-
हे । कषायेकटुपाकेषतिकेषस्मृति-
बुद्धिदे । ऐशान्यादिशि । अपराजि-
ता ॥ ब्रह्मलोकेहिरण्यगर्भपुर्याम् ।
ब्रह्मचर्यसाधनवद्भ्योऽन्यैर्नजीयते इ-
ति । जी० । क्तः ।

अपराडु' । चि । अपराधिनि । अपरा-
ध्यति । राध० । क्तः ।

अपराडुपृषत्कः । त्रि । लक्ष्याप्राप्तशरे ।
अपराडुः पृषत्कोवायोऽस्य । अपराडु-
पृषत्कोसौ लक्ष्याद्यशुच्युतसायकः ।

अपराधः । पुं । आगति । दण्डयोग्यक-
र्मणि । अपराधनम् । राधसंसिद्धौ-
घञ् ॥ चि । राधाभाववति ।

अपराधी । त्रि । कृतापराधे । भेददर्शि-
नि । अचोक्तविद्यारण्यगुरुभिः । विप्रस्त्व-
वत्स्वन्नलोकदेवभूतादिकं जगत् ।
स्वस्माद्भेदेन पश्यन्तं केशये दपराधि-
नम् । यदस्ति तन्न जानाति यन्नेहास्ति
तदीयते । इत्येवमपरधोस्य विद्यते
भेददर्शिन इति । योन्यथासन्तमात्मा
नमन्यथा प्रतिपद्यते । किंतेननकृतं
पापंचैरेणात्मापहारियोति ।

अपरान्त । चि । पाश्चात्ये ॥ अपरान्ता-
स्तुपाश्चात्या इतियादवः । समुद्रमध्य-

अपरा

देशवर्तिजने । यथा । अवकाशं कि
लोद्भवान् रामायाभ्यर्थितोद्दौ ।
अपरान्तमहीपालव्याजेनरघवेकर
मिति ।

अपराप्रकृतिः । स्त्री । भूमिरापोनलो
वायुः खंमनेवुद्विरेवच । अहंकार इ
तीयंमैभिन्नाप्रकृतिरष्टधा । अपरेय
मितिभगवद्गीता । चेत्रलक्षणायाम्
। अपरायांश्लौ । अपराचासौप्रकृ
तिश्च ।

अपराभुक्तिः । स्त्री । पातालादिकला
न्नाध्ववर्तिविचिचैश्वर्यसम्पन्नतस्तद्गु
वनवासिस्त्वमाधे ।

अपरामुक्तिः । स्त्री । मंत्रमन्त्रेश्वरत्वे ।
अपराचासौमुक्तिश्च ।

अपराविद्या । स्त्री । ऋग्मेदादिविद्या
याम् । ऋग्यजु सामाथर्वाख्यावेदा
अङ्गानिचद्विज । शिवाकल्पोव्याक
रणंनिरुक्तंज्योतिषांगतिः । छन्दोभि
धानंमीमांसाधर्मशास्त्रपुराणकम् ।
न्यायोवैश्वकगान्धर्वधनुर्वेदार्थशास्त्र
कम् । अपरेयं पराविद्यायया ब्रह्मा
वगम्यते । अपराचासौविद्याश्च ।

अपराशक्तिः । स्त्री । अपराप्रकृतौ ।
अपराचासौशक्तिश्च ।

अपराहः । पुं । दिनान्ताशे । तस्यभे
दा । विधाविभक्तस्यदिनस्यशेषभागः

अपरि

। विधाविभक्तस्यदिनस्यतृतीयभागः ।
सतुविशद्वण्डदिनमानेविंशतिदण्डा
त्परंदशदण्डयावत् । पञ्चधाविभ
क्तस्यदिनस्यचतुर्थभागः । सत्त्वष्टाद
शदण्डात्परंपष्टदण्डयावदितिश्रुति
स्मृतिप्रसिद्धाः । अह्नअपरमपराहः ।
पूर्वापरेत्येकदेशिसमासः । टच् । अ
ह्नोह्यतेभ्यश्च्यङ्गादेशः । अह्नोद-
न्तादितिचत्त्वम् ।

अपराहृतनः । वि । अपराहृत भवेवस्तु
नि । आपराहृतिके । अपराहृतः सोढो
ऽस्य । विभाषापूर्वाहृत्पराहृत्भाभि
तिव्युत्थुलौतुट्च ।

अपराहृतनः । वि । अपराहृतोह्यवेव
स्तुनि । आपराहृतिके । अपराहृतभ
वः । व्युत्थुलौतुट्च । घकालतनेष्वि
ति सप्तम्याअशुक् ।

अपरिकलितः । वि । अज्ञाते । अदृष्टे
। नपरिकलितः ।

अपरिग्रहः । पुं । असङ्गहे । अस्वोच्चा
रे । नपरिग्रहः । परिब्राजि । ववि
द्यतेकन्याकौपीनाङ्गवस्त्रादिव्यतिरि
क्तपरिग्रहोयस्य । वि । परिग्रहहीने ।

अपरिच्छदः । वि । दरिद्रे । नविद्यते
परिच्छदोयस्यसः ।

अपरिच्छिन्नम् । वि । परिच्छेदरहिते ।
असीमनि ।

अपला

अपरिज्ञानम् । न । तत्त्वाविवेके । मू
ठतायाम् ॥

अपरिज्ञानः । पुं । रक्ताज्ञानवृषे । त्रि ।
ज्ञानिरहिते ।

अपरिसङ्ख्यानम् । न । आनन्दे । नप
रिसंख्यानम् ॥

अपरिहृत्यः । वि । परिहर्तुमशक्ये
। अत्याज्ये ।

अपरोक्षः । । अपरदिने । अपरे अह
नि । सद्यः परदिच्यपरशब्दादेशुस् ।

अपरोक्षम् । त्रि । त्यजे । अप्रसंभाव
नादिनिरासेतुविचारविपाकासेनैव

प्रमाणेन जनितं ज्ञानं प्रतिबन्धाभा
वात् फलजनयदपरोक्षमिच्छ्यते ।

अच्छामिन्द्रियाणां परोऽतीतो न भव
तीत्यपरोक्षम् । नपरोक्षवा ।

अपर्णा । स्त्री । पार्वत्याम् । नपर्णान्य
स्याः । तपसिपर्णानामप्यन, श्मात् ।

त्रि । पर्णशून्ये ।

अपर्णीकः । त्रि । निस्तेजसि ।

अपर्याप्तम् । त्रि । असमर्थे । पर्याप्ति
शून्ये ।

अपर्वदण्डः । पुं । रामशरदृषे ॥ इति
राजनिर्घण्टः ॥

अपलम् । न । कीलके । त्रि । मांस
हीने ॥

अपलापः । पुं । प्रेमणि । अपलवे । स

अपव

तोप्यसत्त्वेन कथने । धार्यमाणेन न
धारयामीत्याद्युक्तौ । अपलपनम् ।

घञ् ।

अपलाधिका । स्त्री । तृष्णायाम् ॥ इ
ति हेमचन्द्रः ।

अपवरकः । पुं । वासौकसि । गर्भगृहे
। अपत्रियते वृषोतिवा । वृञ् ।

कृष्णादिभ्यः संज्ञायाम् । फलसंज्ञा
लट्टेन इति प्रसिद्धे । आवरके । य

था । दीपोऽपवरकस्यान्तर्वर्त्तते त
त्प्रभावहरितिथ्यानदीपे विद्यार-

ण्यगुरवः ।

अपवर्गः । पुं । त्यागे । मोक्षे । कार्या
वसानसाफल्ये । फलप्राप्तिपूर्विकार्या

क्रियापरिसमाप्तौ । कर्मफले । तद्
त्यन्तविमोक्षोपवर्गः । न्या ० १ । २२

। तस्य दुःखस्य अत्यन्तविमोक्षः स्वस
म्मानाधिकरणदुःखासमानकालीनो

ध्वंसः । तस्य च जन्मापायादेव सम्भ
व इत्याशयेन दुःखेन जन्मनात्यन्त-

विमुक्तिरपवर्ग इति भाष्यम् । दुःखे-
न दुःखानुसङ्गेष्वेत्यर्थः । अपवर्जनम

पवर्गः । घृष्टीवर्जने । भाषेघञ् । दुः
खाभावे । नाशे । पूर्णतायामिति घ

रणिः ।

अपवर्गगुरुः । पुं । सदाशिवे । इतौ ।
मोक्षमार्गदर्शके ।

अपधि	अपष्ट
अपवर्जनम् । न । दाने । निर्वाणे । मोक्षे । परिच्छागे ॥ वृज्जीवर्जने अप- पूर्वः । भावेऽल्युट् ।	अपविषा । स्त्री । निर्विषीष्टणे । राजनिर्घण्टः ।
अपवर्जितः । चि । परिहृते । त्यक्ते । अपवर्त्तनम् । न । परिवर्त्ते । वक्त्रीभावे ॥ अपवर्त्तितः । चि । सञ्चलिते ।	अपवृत्तिः । स्त्री । अपवारणे । अपवृत्तः । चि । पराङ्मुखीभूते अपशब्दः । पुं । असंस्कृतशब्दे ।
अपवादः । पुं । निन्दायाम् । आज्ञाया मन्त्र-विस्त्रम्भे । प्रणये । बाधके । अ- पमद्भि नामरज्जुविवर्त्तस्य सर्पस्य- रज्ज्मोत्रत्ववत् वस्तुविवर्त्तस्यावस्तु- नेः ईर्ष्यानादेः प्रपञ्चस्यवस्तुमात्र- मिद्विने कार्यस्यकारणमात्रसत्तावशे षण्म कारणास्वरूपव्यतिरेकेण का- यस्यासत्तावधारणं वाऽपवाद इत्य- र्थः ॥ अपवदनम् । वदन्निवादन स्तृत्थीः । भावे घञ् । अपोद्यते । वदव्यक्तार्थावाचि । घञ्वा ।	शे । अपभ्रष्टः शब्दोपशब्दः । शेनापशब्दो नवक्तव्यः । यथा धान्माष्यकारः । तेऽसुराहेख खय इतिकुर्वन्तः पराबभूवु स्तरु ह्यशेन नत्वेच्छितवैनापभाषित च्छोहवाएषयदपशब्दः ॥ च्छे मेत्यधेयं व्याकरणमिति । श्लो वाइत्यस्यपर्यायोनापभाषितव कृत्त्यर्थइतितवै प्रत्ययइतिकै -यथैवहिशब्दज्ञानेधर्म' एवम ज्ञानेप्यधर्म' । इतिमहाभाष्य एवञ्च अपशब्दज्ञानमधर्मसा धर्महेतुशब्दज्ञानविरोधित्वात् द्विरेधि तत्तद्विरोधिफलक यास्यैषिकद्रव्यसेवास्यवतः इ मानम् । श्लेषिकद्रव्यसेवयास्यै व्याधिसम्भवस्तद्विपरीतसेवया ग्यमित्यर्थः ।
अपवारणार्थम् । न । अन्तर्द्धा । वृञ्अच्छा- ने । चुरादिग्यन्तादस्माद्भावेऽल्युट् । अपवारितम् । चि । अन्तर्हिते । आवृ- ते ॥	अपशुकः । पुं । आत्मनि । अपगत यस्मात् ॥
अपवित्रः । चि । अशुद्धे । नपवित्रः । अपविद्रुम् । चि । प्रतिच्छिप्ते । प्रत्याख्या ते ॥ घञ्स्ते । त्यक्ते । पुं । पुत्रविशेषे यथा । मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोर- न्यतरेणैवा । यंपूचंपरिगृह्णीयादप विद्रुःसञ्चयतेइतिमनुः ॥	अपशोकः । पुं । अशोकपादपे । अपष्टम् । न । अङ्गुशाये । इतिहेम

अपस

अपष्टु । । । निरवद्ये ॥ शोभनार्थे ॥ वि
परीते ।

अपष्टुः । पुं । काले । वि । वामे । प्रति
कूले । विरुद्धार्थे ॥ अपतिष्ठति । प्राग
तिनिवृत्ती । अपदुःसुषुभ्यःस्य इति
कृः सुषामादिः ।

अपष्टुलम् । वि । निन्दिते । विपरीते ।

अपठ । न । यज्ञकार्ये ॥ अपनश्शब्दार्थे ॥
आप्ठोति । आप्ठु० । आपःकर्माख्या
यांश्चस्वोनुट्चवेत्यसुन् पाचिकोनु-
डभावः ।

अपसदः । पुं । अधमे । नीचे । अपकूट
मपकूटेवासीदति । षट्खविशरणा
दौ । पञ्चाद्यच् ।

अपसरः । पुं । अपसरणे । सर्त्सरप् ।

अपसरणम् । न । स्थानात्स्थानान्तरग
मने ।

अपसर्जनम् । न । परिवर्जने । हाने ।

आनाते । अपसृज्यते । षज० ल्युट् ।
मोच्ये । मारणे ।

अपसर्पः । वि । चरे । अपसर्पति । षट्
गता । पञ्चाद्यच् ॥ अं । अहिभेदे ॥
अपक्रमे ।

अपसर्पणम् । ष । पृष्ठुतो गमने ।

अपसर्पविणा । षि । अतीर्थे । प्रदेशिन्य
ङ्प्रयोर्मध्ये ॥ यथा । प्रदेशिन्यङ्प्रयो
रन्तरा अपसर्पवि अपसर्पका तेनपि

अपसो

तृभ्योनिदधाति इतिश्चादुतत्त्वे भट्ट-
भाष्यधृतगृह्यम् ।

अपसथम् । वि । शरीरदक्षिणे । शरी
रस्यदक्षिणेभागे । प्रतिकूले । विरु
द्धार्थे । न । पितृतीर्थे । अपसलवि
अपगतम् अपक्रान्तंवा सष्यात् ।

अपसारणम् । न । अपनयने ।

अपसारितः । वि । उक्तारिते ॥

अपसिद्धान्तः । पुं । स्वीकृतसिद्धान्तात्

प्रच्यवे । तल्लक्षणमाह । सिद्धान्तम
भ्युपेत्यानियमात्कथाप्रसङ्गे ऽपसि-
द्धान्तः । ५ । ईई सिद्धान्तं स्वशास्त्रका
राभ्युपगतमर्थं स्वीकृत्याऽनियमा
त्तन्नियमप्रच्यवात् कथाप्रसङ्गइति ।

तथाच कथायां स्वीकृतसिद्धान्तप्रच्य-
वोऽपसिद्धान्तः । तथाच सांख्यमतेनाहं

वदिष्यामीत्यभ्युपेत्यारब्धायां कथा
याम् आविर्भावस्याविर्भावाभ्युपगमेऽ

नवस्येति दूषणोद्धारयाविर्भावस्यास
तउत्पत्तियस्यभ्युपेतितद ऽपसिद्धान-

न्तः । यस्वेकदेशिमतेन कथामात्भते
तस्यशास्त्रकाराभ्युपगमत्रिरोधेऽप-

सिद्धान्तइतिविवोधयितुमभ्युपेत्ये
त्युक्तम् । सौगतास्वपसिद्धान्तदूषणं

नमन्यन्ते इत्यन्यदेतत् ॥ अपकूटः
सिद्धान्तः ॥

अपसोपानः । पुं । अस्तिनखे ।

अपस्मा

अपस्कार' । पुं । रथाङ्गे । चक्रभिन्ने रथा
रम्भके । अपकीर्यतेस्व स्वस्वस्थाने
चिप्यते । कृविच्चेपे । ऋदोरप् अप
स्कारोरथाङ्गमितिसाधु । ॥

अपस्त्रात् । चि । मृतस्त्राते । मृतमु
द्दिश्यस्त्रातेजने । अपकृष्टस्त्रात्' ।
प्रादयोगताद्यर्थे इतिसमास । संस्त्रा
रार्थे स्त्रापिते मृते ॥ इतिस्वामी ॥

अपस्त्रानम् । न । मरणनिमित्तस्त्राने ।
मृतस्त्राने । अपकृष्टस्त्रानम् ॥

अपस्मार । पु । रोगभेदे । भूजविक्रिया
याम् । मिरगीतिख्याते । तस्यसामा
न्यरूपम् । तमः प्रवेशः संरम्भो दोषो
द्रेकहतस्मृतिः । अपस्मार इतिच्चेयो
गदोघोरतरौहिस । अस्यौषधं यथा
। य खादेत् क्षीरभक्ताग्नीमाचिकेण
अस्मारजः । अपस्मारं महाघोरं चिरो
त्यंजनवेद्घ्रुवमिति । वचाधुरवच ।
अपिच । हैक्लीटमेघौ विधिवदानी
थरविवासरै । कण्ठे भुजैवासन्धार्य
ज्वेदुग्रामपस्मृतिमिति । अयंकीटो
नदीतीरे सिकतामध्ये तिष्ठति । इति
भावप्रकाशः ।

अपस्मारी । चि । अपस्माररोगिणि ॥
तल्लक्षणम् । कुट्टैर्धातुभिराहते ऽय
मनसिप्राणीमनसन्दशनन्दनान्खा
दतिफेनमुज्जिरतिदोः पादैश्चिपन्मू

अपह

ठयोः । पश्यन् रूपमसत् चित्तौ नि
पततिव्यर्थं करोतिक्रियां विभ्यत्
सस्वयमेवशाम्यतिगते वेगेस्त्वपस्मार
रुक् । इति ।

अपहत । चि । अपनीते ॥ नष्टे ॥ अ
पहन्यतेस्व । हन० । क्तः ।

अपहतपाप्मा । पुं । वेदान्तवेद्यआत्म-
नि । अपहत पाप्माधर्माऽधर्माख्योय-
स्यसः ।

अपहतिः । स्त्री । विनाशे । उच्छेदे ।

अपहन्ता । चि । विनाशयितरि ॥

अपहर्त्ता । चि । अपहारिणि । यथा ।
आपहामपहर्त्तारं दातारं सर्वसम्प-
दाम् । लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो
भूयोनमाम्यहमिति ।

अपहस्तितः । चि । निरस्ते ।

अपहार' । पु । अपचये । 'हानौ । अ
पहरणे । चौर्ये ॥ सङ्गोपने । धनस्वा
म्यनुपयोगिव्यये । इतिदायभागः ।
अपहरणम् । हृज् हरणे । घञ् ॥

अपहारकः । चि । अपहारिणि । अप
हरणकर्त्तरि ॥ अपहरति । हृजो
खुल् ।

अपहारी । चि । अपहरणशीले । अप
हर्त्तरि ।

अपहास । पुं । अकारणहास्ये ।

अपहत' । चि । अपनीते ।

अपङ्गु

अपङ्गवः । पुं । स्त्रेहे । अपलापे । इति
मेदिनी हेमचन्द्रैः । अपङ्गवनम् । ऋ
ङ् अपनयने । ऋदेरप् ।

अपङ्गुतिः । स्त्री । अपलापे । अर्थालं-
कारे ॥ प्रकृतं यन्निप्रिधान्यत् साध
तेसास्वपङ्गुतिः । उपमेयमसत्थं कृ-
त्तोपमानं सत्थतयायत्स्थाप्यतेसा-
स्वपङ्गुतिः । उदाहरणम् । अवाप्तः
प्रागल्भ्यं परित्यक्तश्चः शैलतनये
कलङ्कोनैवार्यं विलसति शशाङ्कस्य वपु-
षि । अमुष्येयं मन्ये विगलदस्य तस्य न्दि-
शि शिरे रतिश्रान्ता श्रेते रजनिरम-
शी गण्डमुरसि ॥ इत्यंवा । वतसखि-
कियदेतत् पश्यवैरं स्मरस्य प्रियवि-
रहकृशेऽस्मिन् रागिलोकेतया हि ।
उपवनसहकारोद्गासिभृङ्गच्छलेन प्र-
तिविशिखमनेनोद्द्विषितं कालकूटम्
। अत्र हि न समृङ्गाणिसहकाराणि
अपितु सकालकूटाः शराइति प्रती-
तिः ॥ एवंवा । अमुष्मिंस्त्वावग्यास्यत
सरसि नूगं सगदृशः स्मरः शर्वपुष्टः पृ-
थुजघनभागे निपतितः । यदङ्गाङ्गा-
राणां प्रशमपिशुना नाभिकुहरे शि-
खाधूमस्येयं परिखमतिरोमावलिद-
पुः । अत्रनरोमावलिधूमशिखेयमि-
ति प्रतिपत्तिः ॥ एवमियं भङ्ग्यन्त
रैरप्युद्या । अपङ्गवनम् । ऋङ् ।

अपाङ्ग

क्तिन् ।

अपांनाथः । पुं । समुद्रे । अकूपारे । इ-
ति राजनिर्घण्टः ॥

अपाकः । पुं । अजीर्णतायाम् । त्रि ।
पाकाभावविशिष्टे ।

अपांकरणम् । न । निराकरणे । अपा-
ङ्पूर्वात् कृञो ल्युट् ।

अपाकशाकम् । न । आर्द्रके । इतिरा-
जनिर्घण्टः ॥

अपाकृतम् । त्रि । अपोहिते । त्यक्ते ।
अपाकारि । डुकृञ् । क्तः ।

अपाकृतिः । स्त्री । विकारे । अपाकरणे ॥
अपाचम् । त्रि । प्रत्यच्चे । इतित्रिका-
ण्डशेषः ॥

अपाङ्गयः । पि । पङ्क्तिभोजनायार्थे सि-
द्धिः स है कपंक्त्या भोजनायोग्ये ॥ तेषा-
येस्तेन पतितक्तीवायेचनास्ति कवृत्त-
यः इत्यादिवचनैर्मनुनोक्ता बोध्याः ।

अपाङ्गः । पुं । नेचान्ते । तिलके । त्रि ।
अङ्गहीने । अपगतोऽङ्गात् । निराद-
वइतिसमासः ॥ अपकृष्टोङ्गादा । अ-
पकृष्टान्यङ्गान्यस्मादा । अपाङ्गति ।
अगिगतौ । पचाद्यच्वा ।

अपाङ्गकः । पुं । अपामार्गे । नेचान्ते ।
त्रि । अङ्गहीने ।

अपाङ्गदर्शनम् । न । कटाक्षे । अपाङ्गेन
नेचान्तेन दर्शनम् ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अपाची

अपाग । त्रि । दक्षिणदिग्भवेवस्तुनि ।
अपाचीने ।

अपाची । स्त्री । दक्षिणदिशि ॥ अङ्गो
मध्ये अंचतिसूर्यम् । अपेत्यव्ययंम
धार्ये अपदिशमितिषत् । अंचुगति
पूजनयोः । ऋत्विगादिनाकिन् ।
उगितश्चेतिडीप् ॥

अपाचीनम् ॥ चि । विपर्यस्ते । अपाग
र्ये । दक्षिणदिग्भवस्तुनि । अपागे
व । विभाषाच्चेरदिक् स्त्रियामिति
ख् । तस्य ईनादेशः ॥

अपाच्यम् । त्रि । दक्षिणदिग्भवे । पा
कानर्हे । द्युप्रागपागित्यादिनाशैषि
कोयत् । न पाच्यम् ॥

अपाटवम् । न । रोगे । अपटुश्चे ॥ न
विद्यते पाटवं यस्मिन् ॥

अपापम् । न । योग्यताहीने । निन्दि
ते । विद्यातपोहीने । नटविटादौ ।
कुपापे । नपात्रम् । अपापे पातयेद्
त्तं सुवर्णं नरकार्णवे ॥ इतिमलमा
सतत्त्वम् ॥

अपाचीकरणम् । न । नवविधपापमध्ये
पापविशेषे ॥ तद्वत्तुर्विधंभवति यथा
। निन्दितधनादानम् १ । वाणिज्य
म् २ । शूद्रसेवनम् ३ । असत्यभाष
णम् ४ । इति । यथाहमनुः । निन्दि
तेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ।

अपान.

अपात्रीकरणं श्रेयमसत्यस्यचभाषण
मिति ।

अपादानम् । न । विश्लेषेऽवधिभूते । पं
चमीकारके । यस्माद्दस्तुनोवस्त्वन्तर
स्यचलनंभवतितस्मिन् । विश्लेषहेतु
क्रियानाश्रयत्वेसतिविश्लेषाश्रय इत्य
र्थ । तत्रै कादशार्थेपंचमीस्यात् ।
यथा । यतोऽपायः । यथावृक्षात्प
र्णं पतति १ । यतो भीः । यथाष्वा
घ्रादिभेति २ । यतो जुगुप्सा । यथा
पापात् जुगुप्सते धीर ३ । यतः परा
जय । यथा सिंहात् पराजयते इस्ती
४ ॥ यतः प्रमादः । यथा धर्मात् प्र-
माद्यतिनीचः ५ ॥ यत आदानम् ।
यथा भूपात् धनमादत्तेविमः ६ । य
तो भूः । यथा पितुः पुत्रो जायते ७ ।
यतस्त्राणम् । यथा व्याघ्रात् गर्गं रक्ष-
तिगोपः ८ । यतो विरामः । यथा
पापाद्विरमतिविम ९ । यतोऽन्तर्हिः
। यथा गुरोरन्तर्हृत्तेशिष्यः १० । य-
तो वारणम् । यथायवेभ्योर्गा वारय
ति ११ ॥ इतिमुग्धवोधटीका ॥

अपानः । पुं । मुदस्थवायौ । नामैरध
स्ताङ्गमनवति मखापनयनथापारे
णपात्रादिस्थानवर्तिनिवायौ ॥ य
था । अधोनयत्यपानस्तु आहारश्च
नृणामधः । मूत्रशुक्रवहोवायुरपान

अपामा

स्नेतकौत्तितः । कृकाटिकावृष्टुपाश्व
पायूपस्थदत्ति वीर्युः ॥ न । गुदे ।
अपसरणेनानित्यनेन । हलश्चेति
श्च ।

अपान्तरतमाः । पुं । वेदाचार्यपुरा
शार्धविशेषे । यःकलिद्वापरयोः स
श्री विष्णुनियोगात् कृष्णद्वैपायनः
सम्बभूवेतिस्मृतौ प्रसिद्धम् ॥

अपाकपातः । पुं । एतन्नामधेयेदेवे ।

अपाप्यः । वि । पापशून्ये । निष्पापे ॥

अपापविद्ः । वि । धर्माधर्मवर्जिते ॥ न
पापविद्ः ॥

अपामार्गः । पुं । प्रत्यक्पर्याम् । अप
मार्जन्यनेन अपमृज्यते ऽनेनथा
ध्यादिरितिवा । मृजुष० । हलश्चे
तिश्च । निष्पायामनिट्त्वात्कुत्त्व
म् । उपसर्गस्य घञीतिदीघः । अप
कृष्ट्वासमन्तान्मार्गोऽस्येतिवा । अ
पामार्गः सरस्तीक्ष्णोदीपनस्तित्तकः
कटुः । पाचनेनानावनच्छर्दिकफमे
दैनिलिखापहः । निहन्तिदद्रुसिध्मार्गः
कंडूशूलोदरापत्रीः । अपामार्गोऽह
योवातविष्टंभीकफकृद्भिः । रुचः
पूर्वगुणैर्न्यूनः कथितोगुण वेदिभिः ।
अपामार्गफलंस्वादुरसे पाकेचदुर्ज
रम् । विष्टंभिघातखंडुचरत्पित्त
प्रसादन मितिभावप्रकाशः ।

अपार्थ

अपाम्पतिः । पुं । समुद्रे । वरुणे ॥ अ
पापतिः । तत्पुरुषे कृतिवहुलमि
त्यलुक् ।

अपाम्पित्तम् । न । अशौ । अपांपित्त
मिवदाहकत्वात् । अलुक् ।

अपायः । पुं । विश्लेषे । अप्यये । ना
शे । अपगमे ॥

अपारः । वि । उत्तरावधिवर्जिते ॥ अ
पारः संसाराकूपारः । अनन्तमहि
मनि । नविद्यते पार उत्तरावधिर्य
स्य । न । अवारे । नद्यादेरर्वाधि
पारे ॥

अपार्थः । वि । अर्थशून्ये ।

अपार्थकम् । न । इमंलक्षयतिगोतमः ।
पौर्वापर्यायोगादप्रतिसम्बद्धार्थमपा
र्थकम् ॥ ५ ॥ ५३ ॥ पौर्वापर्यकार्यका
रणभावस्तस्यायोगादसम्भवात्शब्द
बोधजनकाकाक्षात्तानाद्यभावादि-
ति फलितार्थः । अप्रतिसंबद्धो ऽसम्ब
द्धोर्थः प्रयोजनशब्दबोधरूपं यत्र ।
यद्यपि दशदाडिमानि षड्रुपाः
कुण्डमजाजिनमित्यादाववान्तरवा
क्यादर्थबोधसत्त्वाद्ब्याप्तिरतिव्याप्ति
श्चनिरर्थके । तथाप्यभिमतवाक्या
र्थबोधानुश्रुत्याकांक्षादिशून्यबोधजन
कदत्त्वंतत् । अविज्ञातार्थे तुस्वस्य
बोधोभवत्येवेति नातिव्याप्तिः । उदा

अपिन

हरणन्तु । अयोग्यानासन्नानाकांक्ष
 वाक्यम् । ५३ । अनर्थके । व्यर्थे ॥
 अपावृत । वि । पिहिते । अप्रतिबद्धे ।
 स्वतन्त्रे । उद्घाटिते । अपगतमा
 दृतमावरणमस्य ॥

अपावृत्तम् । वि । लुठिते । परावृत्ते ।
 अप्राश्रयः । पुं । चन्द्रातपे । प्रांगनावरणे
 । वि । आश्रयशून्ये ॥ अधीने ॥
 अपासनम् । न । मारणे ॥ असुचेपे ।
 भावेल्युट् ।

अपास्तः । वि । निरस्ते । अवधीरिते ।
 अपि । । । सम्भावनायाम् ॥ प्रश्ने ॥ शङ्का
 याम् । गर्हायाम् । समुच्चये ॥ युक्तप
 दार्थे ॥ क्रियाकार क्रियायाम् । का
 मकारक्रियासु । अनुज्ञायाम् । अव
 धारणे । पुनरर्थे ॥ नपियति । पिग
 तौ । क्विप् । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वा
 न्नतुक ॥

अपिगीर्णम् । वि । ईलिते । स्तुते । व
 र्णिते । गीर्णे । अपिगीर्णतेस्स । ग
 निगरणे । क्तः । निष्ठातस्यनः ।

अपितु । । । किन्त्वर्थे । यद्यर्थे । यद्यपि ॥
 अपिधानम् । न । आच्छादने । अपिपू
 र्वकाटडुधाञ्जोत्युट् ॥ वि । पिधानर
 हिते ॥

अपिनद्धः । वि । परिहिते वस्त्रादौ ।
 पिनद्धे । अपिनद्धतेस्स । गृहवन्धने

अपूप्य

। क्तः ॥

अपिहितः । वि । छादिते । अपिधीयते
 स्स । डुधाञ् । क्तः । दधातेर्हि ।

अपीचम् । वि । अतिसुन्दरे ॥

अपीतिः । स्त्री । प्रलये ॥ अप्यये । ए
 कीभावे ॥

अपीनसम् । न । पीनसरोगे । इतिरभ
 सः । वि । तद्रहिते ॥

अपुच्छा । स्त्री । शिंशपावृत्ते । वि । पु
 च्छहीने ॥

अपुनरावृत्तिः । स्त्री । मुक्तौ । कैवल्ये ॥

अपुनर्भवः । पुं । मुक्तौ । वि । मुक्ते ॥
 पुनर्जन्माभावे ॥ यथाहचरकः । हे
 तौलिङ्गे प्रथमनेरोगाणामपुनर्भवे ।
 ज्ञानंचतुर्विधंस्यसराजार्होभिषक्
 तमइति ॥ नपुनर्भवोयस्यसः ॥

अपुष्पफलदः । पुं । पनसोदुम्बरादिव-
 नस्पतौ ॥

अपूपः । पुं । पिष्टके । गोधूमे । नपूय
 ते । पूयीविशरणे । बाहुलकात्पः ।
 वलिलोपः ॥ यद्वा । पवनं पूः । पूञ्
 पवने । संपदादिक्विप् । अपुवंपाति

पिवतिवा । पा० । आतोनुपेतिकः ॥

अपूपीयम् । वि । अपूपार्थकपिष्टादौ
 । अपूपेभ्योहितम् । विभाषाहविर
 पूपादिभ्यइतिङ्कः ॥

अपूप्यम् । वि । अपूपीये । गोधूमचूर्णे ॥

अपूर्व

अपूर्वेभ्योहितम् । यत् ॥

अपूरणी । स्त्री । शाल्लक्षितरौ ।

अपूर्वः । त्रि । अदृष्टपूर्व । अविदिते ।

आश्चर्ये । यथा । अपूर्वबंहरेर्माया

त्रिगुणारज्जुरुपिणी । ययामुक्तो न च

लतिवद्बोधवतिधावति ॥ पुं । पूर्वभा

विकारणसंस्पर्शशून्ये अकार्ये परमा

त्मनि । न विद्यते पूर्वकारणं यस्यसः

॥ न । यागान्तरव्यापारे ॥ धात्वर्थी

तिरिक्तेकालान्तरभाविकस्यफलस्यसा

धने । अत्रपक्षद्वयमीमांसकानाम् ।

तदानीमेवसूक्ष्मत्वेनोत्पन्नफलमेवा

ऽपूर्वम् । कालान्तरफलोत्पादिकाक

र्मशक्तिर्वेति ॥ तदुक्तम् । यागादेव

फलंतद्विशक्तिद्वारेण सिध्यति । सू

क्ष्मांशक्त्यात्मकंवापिफलमेवोपजायते

॥ इति ॥

अपूर्वता । स्त्री । अपूर्वत्वे । भावेतल् ॥

अपूर्वत्वम् । न । अपूर्वतायाम् । षड्वि

धलिङ्गेषुदृतीयेलिङ्गे । प्रकरणप्रति

पाद्यस्य प्रमाणान्तरेणाविषयत्वम-

पूर्वत्वम् । यथाछान्दोग्येषुप्रपाठ

केअद्वितीयवस्तुनेमानान्तरेणावि-

षधीकरणम् ॥ भावेत्वः ॥

अपूर्वप्रवेशः । पुं । प्रथमप्रवेशे । नवंगृहं

निर्मायतत्रप्रथमप्रवेशे ॥

अपूर्वविधिः । पुं । प्रमाणान्तरेणाऽप्राप्त

अपोठः

स्य प्रापके विधौ । यथा प्रजेतस्वर्ग

कामइत्यादिः । स्वर्गार्थकयागस्य प्र

माणान्तरेणाप्राप्तस्थानेन विधानात्

॥ अपूर्वश्चासौविधिश्च ॥

अपेक्षणीयः । त्रि । अपेक्षाद्योग्ये । अ

पेक्षितये ॥

अपेक्षा । स्त्री । आकांक्षायाम् । कार्य

निमित्तयोरन्योन्याभिसम्बन्धे । अ

पेक्षणम् । ईक्ष० । गुरोश्चक्षुश्चक्षुः ।

टाप् ॥

अपेक्षाबुद्धिः । स्त्री । अनेकैकत्वविषयक

बुद्धौ । नानैकत्वावगाहिवुद्धौ । अय

मेकः अयमेक इत्याकारबुद्धौ । इति

कारिकावली ॥

अपेक्षितः । चि । ईप्सिते ॥

अपेतः । त्रि । रहिते । अपहृत्ते । अप

हृतः ॥

अपेतकृत्यः । त्रि । कृत्यशून्ये । कृतकृत्ये ॥

अपेतराक्षसी । स्त्री । तुलस्थाम् । वृ

न्दाहृत्ते ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अपेताखिलचापलः । त्रि । नियतेन्द्रिये ॥

अपोगण्डः । त्रि । बलिभे । अतिभीरौ

। विकलाङ्गे । शिशौ ॥ पवते पुना

तिवा । पूडः पूजोवा विच् । पोगण्ड

एकदेशीस्य । नपोगण्डः ॥

अपोठ' । चि । निरस्ते ॥ बाधिते । य

था । ज्ञातुर्ज्ञेयः परोद्यात्मासौविधा

अप्यति

कल्पितः स्मृतः । अपोढेविद्ययात
स्मिन् रज्जासर्पइवाद्यः । इत्युपदेश
साहस्र्यां १४ प्रकरणे १७ पद्यम् ॥
अपोढकम्पा । चि । त्यक्तव्यापारे ।
अपोढका । स्त्री । उपोढिकायाम् ।
शाकान्तरे । अपगतमुद्कमस्याः ।
अपोनपात् । पुं । एतन्नामधेयेदेवता
विशेषे ।
अपोहः । पुं । तर्कनिराकरणे । वितर्का
भावे । शुश्रूषाद्यष्टधाधीगुणान्तर्गत
षष्ठगुणे । त्यागे । अतद्द्यावृत्तौ ।
अपगतऊहः । अपोहनम् । ऊह० ।
घञ् ।
अपोहनम् । न । कामक्रोधशोकादिव्या
कुलचेतसां स्मृतिज्ञानयोरपाये ।
अपोहे ।
अपोहितम् । चि । अषाकृते ।
अप्तः । न । दत्तकार्ये ।
अप्तुः । पुं । शरीरे । अभिलषितार्थे ।
अंगे । आप्नोति । आप्तृव्याप्तौ । आ
प्नोतेर्ह्रस्वश्चेतिः ।
अप्तः । न । अम्बुनि । आप्नोति । आप्तृ०
। आपःकर्माख्यायाह्रस्वोनुट् चवेत्य
सुन् । वैदिकोयमितिकश्चित् ।
अप्यतिः । पुं । वरुणे । अम्बुधौ ॥ अपां
पतिः ।

अप्यिप्तम् । न । अग्नौ । चित्रकौषधौ

अप्रति

॥ अपांपित्तमिवदाहकत्वात् ॥
अप्ययः । पुं । परब्रह्मणि ॥ अपियन्ति
लीयन्तेजगन्त्यस्मिन् । अपपूर्वादि
शौ ऽधिकरणे ऽचप्रत्ययः ॥ अपाये ॥
अपीतौ । ख्ये ॥ अप्येत्यस्मिन् । इण्
इगतौवा । एरच् ।
अप्रकाण्डः । पुं । भिक्षिष्टकादौ । स्वप्ने
। गुल्मे । नप्रकाण्डोऽस्य ।
अप्रकाशः । पुं । सत्यप्युपदेशादौवो
धकारणेसर्वथावोधायोग्ये । प्रकाशा
भावे । जनान्तिके ॥ गोपने ॥ इ प्र
काशाभाववति । नप्रकाशः ।
अप्रखरः । त्रि । अतीक्ष्णे । प्राखर्यरहि
ते ।
अप्रगुणम् । त्रि । व्याकुले ॥ अप्रकृष्टगुणे
॥ भिन्नःप्रगुणात् ॥
अप्रणयः । पुं । अप्रीतौ । प्रणयनमपण
यः । नप्रणयः ॥
अप्रतर्क्यः । चि । मनोऽगोचरे । अनु
मानाविषयेश्रुत्यैकसमधिगम्ये पर
मेश्वरे ।
अप्रतिकरः । त्रि । विश्वस्ते । विश्वास
पात्रे ॥ इतिजटाधरः ।
अप्रतिघः । चि । अप्रतिबद्धे ॥ नप्रतिघः ॥
अप्रतिपक्ष । त्रि । अप्रतियोगिनि । वि
पक्षशून्ये । नास्तिप्रतिपक्षोयस्यसः ॥
अप्रतिपत्तिः । स्त्री । प्रकृताज्ञाने ॥

अप्रति

अप्रतिबद्दः । त्रि । उद्दामे । नप्रतिबद्दः ।
अप्रतिभः । चि । अधृष्टे । लज्जिते । अ
प्रच्युत्यन्नमतौ । अप्रगल्भे । नास्ति
प्रतिभा नवनवोन्मेष शालिनीप्रज्ञा
यस्यसः ॥

अप्रतिभा । स्त्री । निग्रहस्थानविशेषे ॥
यथा । उत्तरस्याप्रतिपत्तिरप्रतिभे-
तिगोतमः । ५ । ६१ । उत्तरार्हे प
रोक्तं बुद्धापियचोत्तरसमये उत्तरं न
प्रतिपद्यते तच्चाऽप्रतिभानिग्रहस्था-
नम् ॥

अप्रतिमः । त्रि । असदृशे । नविद्यते प्र
तिमाउपमायस्यसः ॥

अप्रतिरथम् । न । यात्रायाम् । मङ्ग
ले । सामवेदे । इतिचिकाण्डशेषो
भूरिप्रयोगश्चेति शब्दकल्पद्रुमेराधा
कान्तः । पुं । भटे । हरौ । नविद्यते
प्रतिरथः प्रतिपक्षोऽस्य । तुल्ययोर्दृ
रहिते इतिपुराणम् ॥

अप्रतिरूपकथा । स्त्री । अप्रतिवचना
यांवाचि । सङ्गणिकायाम् । इतिचि
काण्डशेषः ॥

अप्रतिष्ठः । त्रि । अप्रतिष्ठिते । प्रतिष्ठा
रहिते ॥ नास्तिप्रतिष्ठायस्यसः ॥

अप्रतिष्ठानम् । न । अस्यैर्ये ॥

अप्रतिष्ठितः । त्रि । अप्रतिष्ठे । प्रतिष्ठार
हिते ॥ नप्रतिष्ठितः ॥

अप्रमे

अप्रतिसम्बद्धः । चि । असम्बद्धे ।

अप्रतिहतः । चि । विघ्नैरनभिभूते ।

अप्रत्यक्षम् । न । प्रत्यक्षभिन्ने । प्रत्यक्षा
भावे । चि । प्रत्यक्षशून्ये । अतीन्द्रि
ये ॥ भिन्नप्रत्यक्षात् ॥

अप्रत्ययः । पुं । अविधीयमाने । अवि
श्रासे । प्रतीयते विधीयते इतिप्र
त्ययः । न प्रत्ययः । नास्तिप्रत्ययो
यस्यवा ॥

अप्रधानम् । न । अप्राप्ये । अंगभूते ।
गौखे । प्रधानादन्यत् ॥ वाच्यसि
ज्ञोप्ययम् ॥

अप्रधृष्यः । त्रि । अचाल्ये । नप्रधृष्यः ॥

अप्रमत्तः । त्रि । प्रमादवर्जिते । सावधा
ने । नप्रमत्तः । नप्रमादति वा ।
मदी० । क्तः ॥

अप्रमेयः । त्रि । अचिंत्यभावे । इदमि
त्यमितिपरिच्छेत्तुमशक्ये । स्वप्रका-
शचैतन्यरूपे । फलाव्याप्ये । अनवग
म्यमानप्रमेये । तथाहि । परमेश्वरो
हि शब्दादिरहितत्वात्प्रत्यक्षः । ना
प्यनुमानविषयो व्याप्तिर्लिंगाद्यभा-
वात् । नाप्युपमानसिद्धो निर्विभाग-
त्वेनसादृश्याभावात् । नाप्यर्थापत्ति
ग्राह्यः तद्विनानुपपद्यमानस्या सम
वात् । नाप्यभावगोचरो भावरूपत्वा
द्भावसाच्चिकत्वाच्च । नापिशब्दप्र

अप्रस्तु

माणवेद्यः प्रमाणाजन्यातिशयाभा-
वात् । यद्येवंशास्त्रयोनित्त्वं कथं मुच्य-
ते । प्रमाणादिसाच्चित्त्वेन प्रकाशस्व-
रूपस्य प्रमाणाविषयत्वे अद्यस्तात्
द्रूपनिवर्त्तकत्वेन शास्त्रप्रमाणकत्वम्
इत्यमप्रमेयो भवतीत्यर्थः । प्रमातुं यो-
ग्यः प्रमेयः । न प्रमेयः अप्रमेयः ।

अप्रखण्डम् । न । अखिलम् । शीघ्रे ।
त्रि । तद्वति ।

अप्रशस्तम् । त्रि । अश्रेष्ठे । अविहिते ।
यथा । अप्रशस्तं निश्चितानं राक्षार-
न्यषदर्थं नादिति पराशरः ।

अप्रसङ्गः । पुं । अव्यतिकरे ।

अप्रसन्नम् । त्रि । अनच्छे । अतुष्टे ।

अप्रस्तुतम् । त्रि । अनुपस्थिते । प्रकरणा-
प्राप्ते । न प्रस्तुतः ।

अप्रस्तुतप्रशंसा । स्त्री । अर्थार्थकारवि-
शेषे । अप्राकरणिकस्यार्थस्याभिधा-
नेन प्राकरणिकस्याक्षेपे । यथा । अ-
प्रस्तुतप्रशंसा सायाचैव प्रस्तुताश्र-
या । साच । कार्यनिमित्ते सामान्ये
विशेषे प्रस्तुते सति । तदन्यस्य वचस्तु-
ल्ये तुल्यस्येति च पञ्चधा ॥ तदन्यस्य का-
रणादेः । क्रमेणोदाहरणम् । याताः
किन्नमिबन्ति सुन्दरिपुन श्विन्तात्व-
या मत्कृते नोकार्यानितरां कृशा-
सि कथयत्येवं सवाघ्ये मयि । लज्जाम

अप्रस्तु

न्यरतारकेण निपतत्पीताम्बुणा च-
क्षुषा दृष्टवामां हसितेन भाविमरणो-
त्साहस्तया सूचितः । अचप्रस्थानात्
किमिति निवृत्तो सोतिकाये पृष्टकार-
णमभिहितम् ॥ १ ॥ राजन् राज-
सुता नपाठयति मां देव्योपितृष्णीं
स्थिताः । कुञ्जेभोजयमां कुमारस-
चिवैर्नाद्यापि किं भुज्यते । इत्यनाथ-
शुकस्तवारिभवने मुक्तो ध्वगैः पञ्जरा-
श्वित्रस्थानवलोक्य शून्यवल्गभावे कै-
क माभाषते ॥ अचप्रस्थानोद्यतं भ-
वन्तं ज्ञात्वा सहसैव त्वदरयः पलाय-
गता इति कारणे प्रस्तुते कार्यं मुक्तम् ॥
२ ॥ एतत्तस्य मुखात् कियत्कमलि-
नीपचेकथं वारिणो यन्मुक्तामणि रि-
त्यमंस्तसजडः शृण्वन् घटस्मादपि ।
अङ्गुल्यग्रलघुक्रिया प्रविलयि न्यादी-
यमानेशनैः कुत्रोद्गीय गतो ममे-
त्यनुदिनं निद्रातिनार्त्तं शुचा । अ-
त्रास्थाने जडानाममत्त्व संभावना-
भवतीति सामान्ये प्रस्तुते विशेष क-
थितः ॥ ३ ॥ सुहृद्वधुवाप्य जलप्रमा-
र्जनं करोति वैरप्रतियातनेनयः । स-
एव पूज्यः सपुमान् सनीतिमान् सु-
जीवनं तस्य सभाजनं श्रियः ॥ अत्र
कृष्णनिहत्त्य नरकासुरवधूनां यदि-
दुःखं प्रशमयसि तत्त्वमेव श्लाघ्य इति-

अपस्तु

विशेषे प्रकृते सामान्यमुदितम् । ४
 । तुल्ये प्रस्तुते तुल्याभिधानेवयः प्र-
 काराः । श्लेषः समासोक्तिः सादृश्य-
 मार्चं वा । तुल्यात्तुल्यस्यद्याच्चेपेहे-
 तुः । क्रमेणोदाहरणम् । पुंस्त्वाद-
 पिप्रविचलेद्यदि यद्यद्येपि यायाद्य-
 दिप्रणयनेन महानपि स्यात् । अभ्यु-
 हरेत्तदपिबिभ्रमितीदृशीयं केनापि
 दिक्प्रकटिता पुरुषोत्तमेन । येना-
 स्यभ्युदितेन चन्द्रगमितःक्लान्तिरवौ
 तपतेयुज्येत प्रतिकर्तुमेव न पुनस्तस्यै-
 व पादग्रहः । शोणे नैतदनुष्ठितं यदि-
 ततः किञ्चञ्जसेनामनागस्वेवंजडधा-
 मतात् भवतोयद्योनि विस्फूर्जसे ।
 आदायवारि परितःसरितांमुखेभ्यः
 किन्तावदर्जितमनेन दुरर्णवेन ।
 चारीकृतच वडवादहनेहुतश्चपा-
 तालकुचिकुहरेविनिवेशितम् ॥ इ-
 यच्च काचिद्वाचे प्रतीयमानार्थान-
 ध्यारोपेणैव भवति । यथा । अध्ये-
 रन्तः स्थगितभुवनाभोगपातालकु-
 चैः पीतोपाया इहृदिवह्वोर्लघने-
 पिचमन्ते । आहोरिक्तःकथमपि भ-
 वेदेषदैवास्तदानीं कोनामस्यादव-
 टकुहरालोकने प्यस्यकल्पः । काचि-
 द्ध्यारोपेणैव यथा । कस्त्वभोःकथ-
 यामिदैवहतकंमांविद्धि शाखोटक-

अप्राप्त

वैराग्यादिवचि साधुविदितं कस्मा-
 दिदं कथ्यते । वामेनात्रवटस्तमध्वग-
 जनःसर्वात्मनासेवते नच्छायापि प-
 रोपकारकरणी मार्गस्थितस्यापिमे-
 । कश्चित्त्वशेषाध्यारोपेण । यथा । सो-
 पूर्वैरसनाविपर्ययविधिस्तत्कर्षयो-
 श्चापलं दृष्टिःसामदविस्मृतस्वपर-
 दिक्किंभूयसोक्तेनवा । सर्वविस्मृतवा-
 नसिभ्रमरहेयद्वारयोद्याप्यसामन्तः
 शून्यकरो निषेव्यत इतिभ्रातः कथ-
 षग्रहः । अत्ररसनाविपर्यासः शून्यक-
 रस्त्वभ्रमरस्यासेवने नहेतुःकर्ष-
 चापलन्तुहेतुः । मदःप्रप्युतसेवनेनि-
 मित्तम् । इतिकाव्यप्रकाशः ।
 अग्रहतम् । वि । अनाहते । इलाब्धः
 कृष्टभूमौ । खिले । नग्रहन्यतेषः ।
 इनर्हिंसागन्धोः । कर्मशितः ।
 अप्राकृतः । वि । अलोके । सामान्ये ॥
 अप्राग्र्यम् । वि । अप्रधाने । प्राग्याङ्गि-
 जम् ॥
 अप्राचीनम् । वि । नव्ये ॥ प्राचीतरदि-
 ग्भवे ॥ नप्राचीनम् ।
 अप्राप्तः । वि । अलब्धे । नप्राप्तः ।
 अप्राप्तकालम् । न । सभाचोभयामो-
 हादिनाव्यन्त्यस्ताऽभिधाने । यथा-
 हगोतमः । अवयवविपर्यासवचनम-
 प्राप्तकालमिति । ५ । ५४ । अवय-

अप्राप्त

वस्य कथं कदेशस्य विषयासौ वैपरी
त्यम् । तथाच समयबन्धविषयीभूत
कथाक्रमविपरीतक्रमेणाभिधानं प
र्यवसन्नम् । तत्रायंक्रमः । वादिना
साधनमुक्त्वा सामान्यतो हेत्वाभासा
उद्वरणीया इत्येकः पादः । प्रतिवा
दिनश्च तत्रोपासन्नो द्वितीयः पादः
। प्रतिवादिनः स्वपक्षसाधनं तत्र हे
त्वाभासादुरणश्चेति तृतीयः पादः ।
जयपराजयव्यवस्थाचतुर्थः पादः । ए
वप्रतिज्ञाहेत्वादीनांक्रमः । तत्रस
भाक्षोभयामोहादिनाथ्यस्य स्ताभि
धानमप्राप्तकालमिति । त्रि । अख
व्यसमये । अप्राप्तः कालोयस्य ।

अप्राप्तव्यवहारः । त्रि । व्यवहारानभि
क्षे । अप्राप्तवयस्के । यथा । अप्राप्त
व्यवहाराणां धनं व्ययविवर्जितम् ।
न्यसेयुर्वन्धुभिषेषु प्रोषितानांतथैव-
च ॥ इतिदायतत्त्वे कात्यायनः । कि
ञ्च । गर्भस्थैः सट्टशोच्येयमष्टमात् व
त्तराच्छिशुः । बालआषोडशाद्वर्षा
तपौगण्डोपिनिगद्यते । परतो व्य
वहारश्चः स्वतन्त्र पितरावृते । इति
व्यवहारतत्त्वेनारदः ।

अप्राप्तिः । स्त्री । अलाभे । द्वादशभ
वने ।

अप्राप्ताधिकः । त्रि । प्रमाणाभिज्ञे ।

अप्सर

प्रमाण सिद्धे ।

अप्रामाण्यम् । न । प्रमाण्याभावे ॥
अप्रियम् । त्रि । अहिते । अनिष्टवस्तु
नि । नप्रियम् ।
अप्रिया । स्त्री । मङ्गुरसमेमत्ये । शृङ्गी
मत्ये ।
अप्रीतिः । स्त्री । दुःखे ॥
अप्रीत्यात्मकः । पुं । रजोगुणे ॥
अप्सराः । स्त्री । उर्वश्यादिस्वर्वेश्या
याम् । अङ्गः सरति । सरतेरपपूर्वा
त् अप्सराश्च्यसिः । स्त्रियां बहुष्व
प्सरसः स्यादेकत्वेऽप्सराअपीति श-
ब्दार्थवः । एकाप्सरः प्रार्थितयोर्विवा
द इतिरघुः ॥

अप्सरसः । स्त्री । भून्ति । उर्वश्यादि
स्वर्वेश्यायाम् । यथा । उर्वशीमेन
कारंभाष्टताची मुञ्चिकस्थली । सु
केशीमञ्जुघोषाचमहारङ्गवतीति-
ताइति ॥ अङ्गः सरन्ति । सृगतौ । सर
तेरपपूर्वाद् अप्सरा इत्यसिः । भून्तीति
प्रायोवादः । अनचिचेति सूत्रे अप्
रा इतिभाष्यप्रयोगात् ॥ वङ्गिप्रा
योग्यभेदनामाध्यायेद्वादशाप्सरसः
प्रेक्ताः यथा । उर्वशीमेनकारम्भानि
अकेशीद्यलम्बुषा । विश्वाची चष्टता
चीचपञ्चचूडातिलोत्तमा । मानुस
व्यवलावर्षाद्वादशाप्सरसः शुभा-

अब्दः

तावितिडः ॥ असुजायते । जनीमा
दुर्भावे । सप्तम्यामितिडोवा ॥
अज कर्णिका । स्त्री । संवर्त्तिकायाम् ॥
अजजः । पुं । ब्रह्मणि ॥ योगान्तरे ॥
यथा । स्वराश्रीस्वांशगे सौम्ये खग
स्वेवाभृगोःसुते । जीवेवाऽजजयो
गेयं यातुःशुचिनाशकृदिति ॥
अजभोगः । पुं । वराटके । पद्मकन्दे ॥
अजयोनिः । पुं । धातरि । ब्रह्मणि ॥
अजांयोनिश्च्यत्तिस्थानमस्य । विष्णो
र्नाभिकमखजत्वात् ॥
अजवाहनः । पुं । शिवे । इतित्रिका
खडगेषः । स्त्री । लक्ष्म्याम् ॥
अजः । न । रूपे ॥ आमोति । आप्लुं ।
रूपेजुट्चेत्यसुन् ह्रस्वत्त्वचधातोः प्र
त्ययस्यजुट्च । अजसी अजासि ।
अजहस्तः । पुं । दिवाकरे ।
अजनी । स्त्री । नलित्याम् ॥ पद्मसमू
हे ॥ पद्मजतायाम् ॥ अजानिसन्त्य
स्याम् । पुष्करादिभ्योदेशद्विनीनि ॥
अजिनीपतिः । पुं । सूर्ये ॥
अब्दः । पुं । संवत्सरे ॥ सचसावनःसौरश्च
न्द्रोनाचोवाहस्यस्यश्चैतिपञ्चविध
॥ वारिवाहे । मुस्तके ॥ शैलभेदे ।
आप्यते । आप्लुष्यात् ॥ अब्दाद्यश्चे
तिदन् ह्रस्वत्त्वच्च । अवतिवा । अव०
। पूर्ववत्साधुः ॥ अपोददाति । डुदा

अभ्यग्निः

ज० । आतोनुपेतिकोवा ।
अब्दपर्ययः । पुं । समाप्ते वर्षे द्वितीय
वर्षस्यप्रवृत्तौ ॥
अब्दसारः । पुं । कपूरप्रभेदे ॥
अब्दुर्गम् । न । जलदुर्गे । अगाधोद
केनसर्वतः परिहृतेरात्तोवासपुरे ॥
अब्धिः । पुं । समुद्रे ॥ आप्तोधीयन्ते ।
च । कर्मण्यधिकरणे चेति धाजः
किः । चतुर्थ्याङ्के । सरसि ।
अब्धिकफः । पुं । सिन्धुफेने । हिण्डी
रे । इत्यमरः । अब्धे. कफइव ।
अब्धिजः । पुं । विधौ । अब्धेर्जातः । ज
नी० । ड ।
अब्धिदीपा । स्त्री । पृथिव्याम् ॥ इतित्रि
काखडगेषः ।
अब्धिनगरी । स्त्री । कृष्णपुरि । द्वारा
वत्याम् ॥ अब्धौ नगरी ।
अब्धिनवनीतम् । न । शशिनि । अब्धे
र्नवनीतमिव ॥
अब्धिफेनः । पुं । समुद्रफेने ।
अब्धिमण्डूकी । स्त्री । शुकौ । मुक्ता
स्फोटे । सीपी इतिभाषा ॥ इतिहे
मुचन्द्रः ॥
अब्धिभयनः । पुं । नारायणे ॥ अब्धिः
भयन मस्य ॥
अभ्यग्निः । पुं । बाडवानने । इतिहेम
चन्द्रः ॥

अभक्ष्यः

अभ्युत्थम् । वि । समुद्रभवे ।

अभक्षः । पुं । सर्पे ॥ इति विकारण्डशेषः

॥ वि । जलाहारिणि ।

अभ्रमातङ्गः । पुं । ऐरावते । अभ्रमा
तङ्गे ।

अभ्रिः । स्त्री । तीक्ष्णाग्रेलोहदण्डे ।

अभ्रि कार्णायसीदद्यात् सर्वं हत्वा
द्विजोत्तम इति मनुः । अभ्रति । अ
भ्रगत्याम् । इन् ।

अभ्रह्मार्थकम् । न । जैष्ठ्ये ॥ इति-
विकारण्डशेषः ।

अभ्रह्मण्यम् । न । नाभ्योक्त्या अवधोक्तौ
। वधनाहंतीति वचसि । ब्रह्मणिसाधुः
। तत्रसाधुरितियत् । ततो नञ्समा-
सः ॥ ब्रह्मण्यभावे । वि । तदिति ।

अब्राह्मणः । पुं । अब्राह्मणपदवाच्येषु षट
सु ॥ तेचोक्ताः शातातपेन यथा । अ
ब्राह्मणास्तु षट्प्रोक्ता ऋषिणातत्त्व-
वेदिना । आद्यो राजभृतस्तेषां द्विती-
यः क्रयविक्रयी । तृतीयो बहुयाज्यः
स्याद्भृत्यो ग्रामयाजक । पञ्चमस्तु
भृतस्तेषां ग्रामस्य नगरस्य च । अना
दित्यांतुयः पूर्वा सादित्यांचैव पश्चि
साम् । नोपासीतद्विजसंध्यांसषष्ठो
ऽब्राह्मणस्मृतः इति ।

अभक्ष्यः । वि । भक्षणायोग्ये ग्राम्यकुक्कु
टादौ । यथा । अभक्ष्योग्राम्यकुक्कु

अभक्ष्यः

टः अभक्ष्योग्राम्य कुक्कुटरिति महाभा
ष्यम् । एवञ्च ग्राम्यकुक्कुटादौ विशेष
निषेधस्येतराभ्यनुच्चाफलकतया आ
रण्यादिभक्ष्ये दोषाभावइति विव
रणम् ।

अभद्रः । वि । दुःखरूपे ।

अभयम् । न । वीर्यांध्रौ । उशीरे ॥

गर्भवासादि दुःखाभावे । मोक्षे ॥

अशेषभयनिवृत्तिसाधने आत्मदर्श

ने । वि । भयशून्ये । सर्वपरिग्रहशू

न्ये एकाकिनि । शास्त्रीपदिष्टेऽर्थे स

न्देहविनाऽनुष्ठाननिष्ठे । पुं । यात्रायो

गान्तरे । यथा । उच्चमूखत्रिकोणेषु

वर्त्तते गुरुभार्गवौ । अभयाभिधयो

गोयंभयंकरविनाशनइति । अन्यच्च ।

यत्रैकादशगश्त्रो भानुर्वाप्रवखः शु

भः । अभयोनामयोगोयसरिभूतवि

नाशकूदिति । नभयमस्यात् । आ

त्मनि ॥ आत्मातिरिक्तस्य कस्यचिद-

भावात् ।

अभयडिण्डिमः । पुं । युद्धवाद्यविशेषे
। रणतूर्ये । सङ्ग्रामपटङ्गे ।

अभया । स्त्री । हरीतक्याम् । पञ्चरेखा

भयाप्रोक्तेति खचणखचितायाम् ॥

नेत्ररोगे प्रशस्तेयम् । नभयमस्याः ॥

अभवः । पुं । मोक्षे ।

अभव्यः । वि । अविनीते । निर्माग्ये ।

अभिख्या

नभयः ।

अभावः । पुं । मरणे । असत्त्वे । द्रव्या-
दिषट्कभिन्ने । स चतुर्विधोयथा ।

प्रागभावः प्रध्वंसाभावः अन्यन्ताभा

व अन्योन्याभावश्चेतितर्कसङ्ग्रहः । स

सर्गाभावोऽन्योन्या भावश्चेतिद्विवि-

धोऽभाव इतिर्भाषापरिच्छेदः ॥ नाशे

॥ त्रि । प्रेमशून्ये । भावहीने ॥ भाव

स्थायिभाषादिरित्यालङ्कारिका ।

अभावसम्पत्तिः । स्त्री । ज्ञातृचेययोर्मि

ष्यात्त्ववृद्धौ ।

अभाषणम् । न । मौने ॥ नभाषणम् ।

भाषव्यक्तायांवाचि । भावेल्युट् ॥

अभि । । इत्थंभूतकथने । अभिमुखे

॥ अभिलाषे । वीषायां । लक्षणे ॥

अभिक । त्रि । कामुके । अभिकामय

ते । अनुकाभिकेति साधुः ।

अभिक्रमः । पुं । अभीतयोधादे र्युद्धेश

चुसम्मुखगमने । आरोहणः । इति

हेमचन्द्रः । अभिक्रमणम् । क्रमु० ।

घञ् । नोदात्तेतिवृद्धाभावः ॥ अभि

क्रम्यतेकर्मणाप्रारभ्यतेइतिव्युत्पत्त्या

कर्मारब्धफले । प्रारंभे ।

अभिकृतः । त्रि । अभिसमर्थिते । अभि

प्रकाशिते ।

अभिख्या । स्त्री । अभिधाने । शोभाया

म् । यशसि । अभिख्यानम् । ख्याप्र

अभिघा

कथने चक्षिडादेशोवा । आतश्चोप
सर्ग इत्युट् ।

अभिगतः । चि । सेविते ।

अभिगन्तव्यः । त्रि । अभित समासाद्ये ॥

यथाहरामंप्रतिवसिष्ठः । सन्त सदाभि

गन्तव्यायद्यप्युपदिशन्तिन । याहिस्वै

रकथास्तेषामुपदेशाभवन्तिता । इ-

ति ।

अभिगीतम् । न । शोभनगीते ॥

अभिगृहीतपाणि । त्रि । संयोजितह

स्ते ।

अभिग्रहः । पुं । अभिग्रहणे । अभिवे

गे । आभिमुख्येनोद्यमे । गौरवे ॥

अभिग्रहणम् । ग्रहउपादाने । ग्रह

वृद्धित्यप् ।

अभिग्रहणम् । न । चौर्ये । अभिहारे ।

आभिमुख्येनग्रहणे ॥ अभिग्रहेर्लुप् ।

अभिघातः । पुं । प्रहारे । अभिहननम् ।

हन० । घञ् । हनस्तोचिस्सलोः । हो

हन्तेरितिकृत्वम् । क्रियाविशिष्टद्रव्य

स्य द्रव्यान्तरेण संयोगविशेषो भिघा

तः । यथोद्यमितनिपतितमुसलस्यो

लूखलेन संयोग इतिव्याख्यातारः ॥

सम्बन्धे ।

अभिघातिः । पुं । शचौ । अभिघातेः

क्तिच् बाहुलकात्तिर्वा ।

अभिघाती । पुं । रिपौ ॥ अभिहन्तुंशी

अभिजा

लः । सुपीतिशिनः ।

अभिघारः । पुं । अभितः सेचने । घृते ॥

इतिराजनिर्घण्टः ।

अभिचरः । पुं । दासे । इतिहेमचन्द्रः ।

अभिचारः । पुं । हिंसाकर्मणि । अथर्ववे

दात्मन्त्रयन्त्रादिनिष्पादितेमारणो

च्चाटनादिहिंसात्मकेकर्मणि इतिभर

तः । मारणादिफलकेतान्त्रिकप्रयो

गविशेषे । सषडविधः । मारणमोहन

स्तंभनविद्वेषणोच्चाटनवशीकरणभे-

दादितितन्त्रशास्त्रम् ॥ उपपातकवि

शेषोयम् । नाशोऽभिचारतोनास्ति

धर्म्मिष्णानां नसंशयः । अतश्च । ब्रा

ह्मणधार्म्मिकभूपवनितामास्तिकंनर

म् । वदान्यंसदयनिच्यमभिचारे न

योजयेत् । अभिचरणम् । चरेर्घञ् ॥

अभिजनः । पुं । कुले । ख्यातौ ॥ जन्म

भूम्याम् । कुलध्वजे । अभिजायते

ऽस्मिन् । जनीप्रादुर्भावे । हलश्चेति

घञ् । जनिवधोश्चेति वृद्धिर्न । शि

लोपस्यस्थानिवत्त्वाद्वा ॥ अभिजन्यते

। कर्मणिघञ् वा । अभितोऽभिमुखो

वाजनेजन्माश्च ॥ अभिजनेनाम यच्च

पूर्वेरुषितमिति भाष्यम् ।

अभिजनवान् । त्रि । कुलीने ॥ अभिज

नोऽस्यास्ति । मतुप् । वत्त्वम् ॥

अभिजातः । त्रि । कुलीने । न्याये ॥

अभिजि

पण्डिते । यथा । नन्वेच्छित्त्वंयन्त्रा

दैः स्त्रीषुनाप्रकृतं वदेत् । सङ्कीर्णं

नाभिजातेषुनाप्रवृद्धेषुसंस्कृतमिति

॥ अभिजायतेस्व । जनीप्रादुर्भावे ।

गत्थर्थेतिक्तः ।

अभिजातकोविदः । पुं । जातककर्मके

विदे । जातकज्ञे ॥

अभिजित् । न । नचत्रविशेषे । उत्तरा

षाढायाश्चतुर्थ्यांशस्य अवगादिचतु

र्दंडस्यचसंज्ञा ऽभिजिदिति । अत्र

जातस्यफलं यथा । अतिसुखलितका

न्तिः सम्मतःसज्जनानाननु भवतिवि

नीतश्चारुकीर्त्तिःसुवेशः । द्विजवः

सुरभक्तो व्यक्तवाङ्मानवःस्यादभि

जितियदिस्वतिर्भूपतिः स्वस्ववंशे ॥

इतिकोष्ठोप्रदीपः ॥ यात्रामुहूर्त्तांत-

रे । यथा । मध्यंम्योमप्रयातेस्फुरद-

नलनिभेकेशरे चार्कविम्बेच्छायासा

ध्वीचकान्ता प्रचलतिपुरुषे यत्रत

त्पादलया । तावत्क्षीरेर्नदृष्टिःकुज

कृतमशुभं नैवऋचंनयोगः सन्माना

रोग्यसम्पत् चितिमथयुवतीतचग-

न्तालभेत ॥ अभिमुखीभूयजयतिप्र

तिपदाननेन । जि० । क्षिप् । कुत

पकालइतिप्रसिद्धेदिवसस्याष्टमेमुहूर्-

त्ते । यथा । अपराह्णेतु सम्प्राप्तेअभि

जिद्रौहिणोदये । ददत्रदीयतेजन्तो

अभिधा

स्तद्वचयमुदाहृतमिति मत्स्यपुराण-
म ।
अभिज्ञः । त्रि । निपुणे । अभिजा नाति ।
ज्ञा० । आतश्चोपसर्ग इतिकः ।
अभिज्ञा । स्त्री । आद्ये ज्ञाने । स्मृतौ ।
अभिज्ञायते । ज्ञा० । आतश्चोपसर्ग
इत्यड् ॥ टाप् ॥
अभिज्ञानम् । न । चिह्ने । ज्ञानभेदे ॥
अभिज्ञायतेऽनेनेतितथा । ज्ञा० ।
ल्युट् ।
अभिज्ञापकः । त्रि । बोधके ।
अभिडीनम् । न । पश्चिम अभिमुख्ये
नपुन पुन पतने ।
अभितप्तः । त्रि । पीडिते ॥ अभितस्त
प्तः ।
अभितः । । शीघ्रे । साकल्ये । सम्भू-
खे ॥ उभयत ॥ अन्तिके ॥ सर्वत ॥
पर्यऽभिभ्यां चेष्यभिश्चोत्तसिख् ॥
अभिद्रवणम् । न । वेगेनगमने ।
अभिद्रोहः । पुं । आक्रोशे ।
अभिधर्षणम् । न । रक्षःपिशाचभूतादे
रभिसङ्गे । सर्वतोभावेनधर्षणे ॥
अभिधा । स्त्री । भट्टमतभावनायाम् ॥
आह्वये । वाचके । न्यायमतेनशब्द-
शक्तौ । मीमांसकमतेन विधिसमवे-
त्तविधिव्यापारीभूतपदार्थे । अभिधा-
नम् । डुधाञ् ० । आतश्चेत्यड् ।

अभिन

अभिधानम् । न । संज्ञायाम् । कथने ॥
अभिधीयते अनेनवा । डुधाञ् धारण
योषणयोः । कर्मणि करणे वा ल्युट् ।
शब्दकोषे ॥ यथा । कृतत्तद्वितसमा-
साना मभिधानंनियामकम् । इति
बोपदेवः ।
अभिधायकः । त्रि । वाचके ।
अभिधेयम् । न । संज्ञायाम् । त्रि । वा-
च्ये । शब्दप्रतिपाद्ये । अभिधातुं शक्य-
म् । डुधाञ् ० । अचोयत् । ईदति ।
गुणः ॥
अभिधा । स्त्री । ग्रहणेच्छायाम् । पर-
स्वविषये स्मृहायाम् । परस्वेविषये
चौर्यादिनालिप्सायामितिमुकुट ।
परस्वविषयविषयिणीयायामिच्छा-
यामितिरामाश्रमः । विषयप्रार्थना
ऽभिध्येतिस्वामी । जिघृक्षामात्रमै-
भिध्येतिकश्चित् । स्वस्यबहुत्वसंक-
ल्पे । अभिधानम् । ध्यैआथाने । आ-
तश्चोपसर्गइत्यड् । टाप् ।
अभिनद् । त्रि । वद्रे । बंधा इति भाषा ॥
अभितो नद्ः ॥
अभिनन्दः । पुं । सुखलवे । अन्नस्यहि
सुखहेतुर्यः स्वकलषादिः सशुभेवि-
षयः तद्गुणकथनादिप्रवर्तिकाधीवृ-
त्तिर्भ्रान्तिरूपाअभिनन्द सचतामसः
॥ अभितो नन्दः आनन्दः ।

अभिनि

अभिनन्दनः । पुं । वृद्धभेदे । चतुर्थस्त्री
र्यंकरजिनोयम् ॥ न । स्ववने ॥ त्रि ।
सर्वतो भावेनानन्दजनके ॥ अभितो
नन्दनः ॥

अभिनयः । पुं । विवक्षितार्थप्रतिपत्त्य
र्थं मसाधारणे शरीरव्यापारे । व्य
ञ्जके । अन्तर्गतभावस्य व्यञ्जके ऽङ्गचे
ष्टाविशेषे ॥ अभिनयश्चतुर्धा । वाचि
काङ्गिका ऽऽहार्यसात्त्विकभेदात् । वि
शेषो दृश्यरूपकादि ध्वनुसंधेयः । अ
भिनयन्त्यर्थम् । पचाद्यच् ॥

अभिनयः । पुं । स्तोत्रे ॥ त्रि । नूतने ।
अभिनूयते । शुस्तुतौ । ऋदोरप् ॥

अभिनवतामरसम् । न । तामरसाख्ये
जगतीछन्दोभेदे । अभिनवतामरसं
नजजाय इति लक्षणात्क्षिते ॥

अभिनवोद्भिद् । पु । अङ्कुरे । उद्भिन्
त्तिभुवम् । भिदिर विदारणे । सत्पू
द्विषेतिक्लिप् । अभिनवश्चासावुद्भिच्च ॥
अभिनहनम् । न । धन्वने । मुसक इ
ति भाषा ।

अभिनिरुक्तः । पुं । सूर्यास्तकाले निद्राङ्ग
ते ब्राह्मणादौ ॥ अभिसर्वतःसायंत
नेनकर्मणा निश्चयेनमुक्तः । अभिस
र्वसायन्तर्नकर्मनिश्चयेनमुक्तयेनवा ॥

अभिनिर्याणम् । न । विजिगीषो, प्र
स्थितौ । गमने । अभिनिरपवात या

अभिप

तेल्लुट् ॥

अभिनिविष्ट । त्रि । अभिनिवेशविशि
दुराग्रहग्रस्ते ॥

अभिनिवेशः । पु । अन्यतामिच्छे । पञ्च
क्लेशे ॥ सचआयुरभावेप्येतैः शरीरे-
न्द्रियादिभि रनित्यै रपिवियोगोमा
भूदित्याविद्वदङ्गनावालस्वाभाविक
सर्वप्राणिसाधारणोमरणचासहूपो-
विपर्ययविशेष ॥ मनोयोगे ॥ आग्र-
हे ॥ अभितोनिवेशः ॥

अभिनिष्ठानः । पुं । अक्षरमात्रे । विस-
र्जनीये । विसर्गे ॥ अभिनिस्तननम्
। स्तन० । भावे घञ् । अभिनिस'स्त
नःशब्दसंज्ञायामितिमूर्धन्यः ॥

अभिनिष्पत्तिः । स्त्री । सिद्धौ । उत्पत्तौ ॥

अभिनिस्तानः । पुं । अभिनिष्ठाने ॥ प
चेमूर्धन्याभावः ॥

अभिनीतः । त्रि । न्याय्ये ॥ क्रोधने । अ
मर्षिणि ॥ संस्क्रुते । अभिनीयतेस्य
। णीञ् प्रापणे । क्तः ॥

अभिनीतिः । स्त्री । अभिनये ॥

अभिनेता । त्रि । नाटकप्रसिद्धे अभिन
यकर्त्तारि । स्वांगी स्वांगवाला इति
भाषा प्रसिद्धे ॥

अभिपन्नः । त्रि । अपराद्धे । अभिग्रस्ते ॥
आपन्नते ॥ स्वीकृते । आभिमुख्येन
प्राप्ते ॥ अभिद्रुते । अभिपद्यतेस्य ।

अभिम

पद्गतौ । गत्यर्थेतिक्तः । कर्मणि
वा० ॥

अभिमतारी । पुं । वेदप्रसिद्धे चचिब
विशेषे । काचसेनौ ॥

अभिमाय' । पुं । आशये । मानससम्प
० तौ । अभिप्रयणम् । प्रीञ्त्तर्पणे ।
घञ् ॥

अभिमेतः । चि । सम्प्रते । अभिप्रायवि
षयीभूते । अभीष्टे । अभितः प्रति
हृन्मतिम् । इण् ० । क्त ॥

अभिर्भवः । पुं । अनादरे । जये । गर्व
नाशे । भावे घञ् ॥

प्रभिभूतः । चि । गर्वाप्ते । पराभूते ।
आत्तर्ग्वे । इतिकर्त्तव्यतामूढे । ज्ञा
नरहिते । व्याकुले ॥ अभिभूयतेस्व
। अकर्मकत्वात्कर्त्तरिक्तः ॥

अभिभूतिः । स्त्री । निकारे । अबच्चा
याम् ॥

अभिमतः । चि । सम्प्रते । आदृते । अ
भीष्टे ॥

अभिमन्त्रणम् । न । निमन्त्रणे । आ
ह्वाने । आकारणे । आङ् मवि०
ल्युट् ॥

अभिमन्युः । पुं । अचिरोगे । अधिमन्ये
। सचतुर्विध । यथा । हन्याद्दृष्टिश्चै
षिकः सप्तराजादधिमन्योरक्तजः प
ञ्चराजात् । षड्रा त्राद्वैवातिकः संनि

अभिमा

हन्यान्मिथ्याचारात् पैत्तिकः सद्य
एवेतिमाधवः ॥

अभिमन्युः । पुं । अर्जुनात्कुभद्रावामु
त्पन्ने ॥

अभिमन्युसुतः । पुं । परीक्षिते । औ
त्तरेये ॥

अभिमरः । पुं । युद्धे । वधे । स्ववलसा
धने । इतिमेदिनीकरः । संकेतस्थ
लनिर्गमे । स्ववलसाध्वसे ॥ इति
हेमचन्द्रः ॥ प्राणनिरपेक्षोयोद्रथ्य
हेतोर्ब्याडंहस्तिनंवा बोधयति सो
ऽभिमरइत्येके ॥

अभिमर्ह' । पुं । मद्ये । युद्धे । मद्ययुद्ध
योरिति हेमचन्द्र' । पीडने । अ
भिमर्हनम् । मृदचोदे । घञ् ॥

अभिमर्शः । पुं । घाते ॥

अभिमर्शितः । चि । स्पृष्टे ॥

अभिमानः । पुं । अहङ्कारवृत्तौ । धनस्व
जनादिनिमित्ते महदवधारणहेतौ
गर्वविशेषे । आत्मन्यन्तपूज्यत्वा-
तिश्रयाधारोपे । अर्थादिदर्पे । आ
दिना कुलपशुगुणादिग्रहः । ज्ञाने ।
प्रणये ॥ हिंसायाम् ॥ अभिसर्वतो
मानः ॥ अभिमनवम । मनज्ञाने ।
घञ् ॥ मीञ्हिंसायांवा । मीनाती
त्यात्वम् ॥

अभिमानितम् । न । सुरते । चि । अभि

अभियो

मानयुक्ते । अभिमानः-सञ्जातोऽस्य ।
। तारकादिच्चादितच् ।

अभिमानि । चि । मानिनि । सर्वतो
मानास्यदे । अभिमानोऽस्यास्ति ।
इनिः । अभितोमानीवा ।

अभिमुखः । चि । सम्मुखे । अभिगतो
मुखम् । अस्यादयः क्रान्तासुर्धेद्विती
वयेतिसमासः ।

अभिमृष्टः । चि । संमृष्टे ॥

अभियातः । चि । स्वयंप्राप्ते ।

अभियुक्तः । चि । परैरुद्धे ॥ तत्परे । वा
निनि । अभियोगविषयीभूते । आ
सामीतिस्थाते । प्रतिवादिनि ।
यथा । अभियुक्तोऽभियोगस्ययद्विक्रिया
दपञ्चवम् । मिथ्यातत्तुविजानीया दु
त्तरं व्यवहारत इतिनारदः । अभि
तोयुक्तः ॥

अभियोक्ता । पु । अर्थिनि । विवाहस्य
कर्त्तरि । फरियादीति इतरजनेषु
स्थाते । यथा । अभियोक्ताऽप्रगल्भ
त्वात् वक्तुं नोत्सहतेयदि । तदाकाशः
प्रदातव्यः कार्यशक्त्यनु रूपतः । इति
नारदः ॥

अभियोगः । पुं । अन्यकृतस्यस्वधर्षण
स्य राज्ञेवेदने । अन्येनविरोधे स्वार्थ
सम्बन्धितयाराजसमीपे कथने । ना
स्तिश इतिइतरजनेषुस्थाते । सचिद्वि

अभिला

विधः । यथाहनारदः । अभियोग
स्तुविज्ञेयः शङ्कातत्त्वाभियोगतः । श
ङ्काऽसतांतु संसर्गात् तत्त्वंहेठाभि
दर्शनादिति । अभिग्रहे । आग्रहे ।
अभिगम्याक्रमणे । शपथे । आहवे ।
अभियोजनम् । युजिर्योगे । घ
ञ् । उद्योगे ॥

अभिरक्षा । स्त्री । सर्वतच्छाये ।

अभिरतः । चि । रते ।

अभिराडुः । चि । आराधिते ।

अभिरामः । चि । सुन्दरे । मनोप्ते ।
प्रिये । अभिरामन्तेऽस्मिन् । रम० ।
अधिकरणे घञ् ॥

अभिरामकथा । स्त्री । श्राव्यवाचि ।

अभिरूपः । पुं । हरे । विष्णौ । इन्दौ ।
कामे ॥ चि । वुधे । पण्डिते ॥ मञ्जु
ले । सुन्दरे । मनोहरे ॥ अभिलक्ष्यं
रूपमस्य ॥ सदृशे ॥ ममाहमेवाभि
रूप इति लक्ष्यम् ॥

अभिलक्षितः । चि । अभीक्षिते ।

अभिलापः । पुं । सङ्कल्पाङ्गवाक्ये ॥ य-
था । काम्याभिलापसहितः कुशति
लजलप्यागरूपः सङ्कल्पः शस्त्रार्थइ
तिप्रक्रमाधिकरणम् । अभिलप्यतेऽ
नेनेतिव्युत्पत्त्यावाक्करणेअभिपूर्वा
त्तुपेर्घञ् ॥ शब्दे । इतिचिकाण्ड-
शेषः ।

अभिवा

अभिलाषः । पुं । छेदने । लवने ॥ अ
भिलवनम् । खूञ् छेदने । निरभ्योः
पूखोरिति घञ् ।

अभिलाषः । पुं । लोभे । मनोरथे ॥
अभिलषनम् । लषकान्तौ । घञ् ॥
भोग्यवस्तुनि । अभिलष्यते । कर्म
णि घञ् ॥ सङ्गमेच्छायाम् ॥

अभिलाषी । षि । इच्छावति । अभि
लषयुक्ते ।

अभिलाषुकः । षि । लुब्धे । अभिलष्यति
। लषकान्तौ । लषपतपदेत्युक्ञ् ।

अभिलासः । पुं । अभिलाषार्थे ॥ अभि
लसनम् । लसस्ते षण्क्रीडनयोः ।
घञ् ॥

अभिवादः । पुं । प्रणामे ॥ अभिवदनम् ।
वदेर्घञ् ।

अभिवादकः । षि । प्रणामयुक्ते । वन्द
रौ । वन्दनशीले । अभिवादयति ।
वदिअभिवादनस्तुत्योः । खलुञ् ।

अभिवादनम् । न । पादग्रहणे । नामे
च्चारणपूर्वकसंस्कृतप्रयोगेण नम-
स्कृतौ । वाचान्तौ ॥ अभिमुखीक
रणार्थं वादनं वदनम् । वदवाक्संदे
शयोः चुरादिः । ल्युट् । अभिमुखे
नवाद्यते आशी कार्यतेऽनेनवा । ग्य
न्ताददेः करणे ल्युट् । अभिवादन
विधिमाहमनुः । अभिवादात् परं वि

अभिव्य

प्रोज्यायांसमभिवादयन् । असौना
माहमस्मीनिस्वनापरिकीर्त्तयेत्-
। नामधेयस्ययेकेष्विदभिवादनजा-
नते । तान् प्राज्ञोहमिति ब्रूयात्स्त्रि
यः सर्वास्तथैव च । भोः शब्दं कीर्त्तये
दन्ते स्वस्य नाम्नोभिवादाने । नाम्नां
स्वरूपभावोहिभोभावकृषिभिः स्मृ
तरति ॥ तथाच अभिवादये शुभश
र्माहमस्मिभोः इत्यभिवादनवाक्य
म् ॥ तन्निषेधेयथा । समिद्वार्युदकु
म्भपुष्पान्नहस्तौनाभिवादयेच्चचाप्ये-
वंयुक्तमिति वैधायनः ॥ जपयज्ञजल
स्थञ्चसमित्पुष्पकुशानलान् । दन्त
काष्ठञ्चमन्त्रञ्चवहन्तनाभिवादयेदि
ति लघुहारीतः । अन्यत्रापि । समित्
पुष्पकुशाग्न्यम्बुसृदन्नाक्षतपाणि-
कः । जपं होमञ्चकुर्वाणोनाभिवाद्यो
द्विजाभवेदिति ।

अभिवादः । षि । अभिवादनार्थे ।
अभिविधिः । पुं । तेन सहेत्यर्थे ॥ व्याप्तौ ॥
अभिविनीतः । षि । सर्वतः शिञ्चिते ।
अभिविमानम् । न । आभिमुखेन विश्वं
मिमीते जानातीति योगाद्वैश्वान
रात्मनि ॥

अभिव्यक्तः । षि । सर्वतः प्रत्यक्षे ॥
अभिव्यक्तिः । स्त्री । प्रत्यक्षे ॥ उङ्गते ॥
अभितोव्यक्तिः ॥

अभिष

अभिव्याप्तिः । स्त्री । साकल्येन योगे ।
सम्पूर्णने । सर्वतोव्याप्तौ ॥ अभिव्या
नपम । आप्तव्याप्तौ । क्लिन्नादिभ्य
इति क्लिन् ।

अभिषसनम् । न । अभिकथने ।

अभिषपनम् । न । अभिश्रापे ।

अभिषप्तः । त्रि । शपयस्ते । प्राप्तभि
श्रापे ।

अभिषस्तः । पुं । त्वपे । अभितःशस्तः
प्रशस्तः । त्रि । मृषापवादशस्ते । पर
स्त्रियां परपुरुषेवा मैथुनं प्रतिमिथ्या
दूषिते । शपयस्ते । आचारिते ।
अनिर्णीतेपितस्त्रिन्महापातकादौ
जाताभिशापे । अभिषस्यतेस्त्र । श
सुहिंसायाम् । क्तः । यस्यविभाषेति
नेट् । धृषिषसीइतिवा ।

अभिषस्तिः । स्त्री । लोकापवादे ॥ प्रा
र्यनायाम् । याच्ञायाम् ॥ अभिषं
सनम् । शंसुस्तुतौ याचनेच । स्त्रियां
क्लिन् ।

अभिशापः । पुं । मिथ्याभिषंसने । स्व
र्णस्तेर्यत्वया कृतमिथ्यादिमिथ्यादू-
षणाभिधायकेवाक्ये । ब्राह्मणगुरु इ
दुसिद्धानामनिष्ठाभिषंसने ॥ अभिष
पनम् । शपञ्जाक्रौशे । घञ् ।

अभिषङ्गः । पुं । पराभवे । आक्रौशे ।
शपथे । सर्वतोभावेनसङ्गे । भूताद्या

अभिषे

वेशे । अभिषञ्जनम् । षञ्जसङ्गे । घ
ञ् । उपसर्गादितिषः ।

अभिषवः । पुं । अवभृथस्त्राने ॥ यच्चे ।
स्त्रपने । पीडने । मशसन्धाने । सु
राकरणे । सुरोत्पादनप्रकारे । सव
ने । सुत्त्यायाम् । अभिषूयते अभिष
वणंवा । षुञ् अभिषवे । ऋदोरप् ।
उपसर्गादितिषः । न । काञ्चि के ॥
इतिहलायुधः ॥

अभिषवणम् । न । स्त्राने । षुञ् । ल्युट् ।
अभिषद्य । । प्रसद्धार्ये । अभिषोढ्
वा । षड्मर्षणे । क्त्वा । ल्यप् ।

अभिषिक्तः । त्रि । अभिषेचिते ।

अभिषिषेणयिषुः । त्रि । सेनयाऽभियातु
मिच्छति । सन्त्यापपाशेत्यादिना ने
नाशब्दास्त्रिचि सनि सनाशंसेत्युः ।
स्याद्विधितिधात्वभ्याससकारयोः ष
त्वम् ।

अभिषुतम् । न । काञ्चिके । अभिषूयते
स्त्र । षुञ् अभिषवे । क्तः । उपसर्गादि
तिषत्वम् ।

अभिषेकः । पुं । शान्तिस्त्राने । स्त्राने ।
वद्राभिषेकादौ । पूर्वाभिषेकशक्ता
भिषे कराजाभिषेकादिपदवाच्ये अ
धिकारप्राप्त्यर्थस्त्राने ॥ माजने । अ
भिषेचनम् । षिच् । घञ् । जज्ञे । अ
भिषिच्यतेऽनेन घञ् ।

अभिस

अभिषेचनम् । न । अभिषेके । षिच० ।

ल्युट् ।

अभिषेचनम् । न । राज्ञोऽरिसम्मुखग-
तौ । युद्धयाचयाम् । यत्सेनयाभिग-
मनमरौ तदभिषेचनम् । सेनयाऽ-
भियानम् । सत्यापेतिसेनाशब्दास्मि-
न् । ल्युट् । उपसर्गात्सुनेतीतिप्र-
त्ययम् ।

अभिष्टतम् । त्रि । स्तुते । वर्णिते । ईडि-
ते । अभिष्टूयतेस् । टुञ् स्तुतौ । क्तः ।

अभिष्यन्दः । पुं । अतिवृद्धौ । आस्रावे-
 । अक्षिगदविशेषे । अभिष्यन्दनम् ।
स्यंदू० घञ् ।

अभिष्यन्दिरमखम् । न । शाखानगरे ।
प्रधाननगरसन्निहितनगरे । इतिज-
टाधरः ।

अभिष्वङ्गः । पुं । उत्कटरागे । अन्यस्मि-
न्वहंवुद्धौ । अभिष्वञ्जनम् । ष्वञ्ज० ।
वञ्ज ।

अभिसंरब्धः । त्रि । कुपिते ।

अभिसवृत्तिः । स्त्री । व्यवहारे ।

अभिसन्तापः । पुं । युद्धे । अभिश्रापे ।

अभितः सन्तापोऽत्र ।

अभिसन्धः । पुं । सत्यत्वाभिमाने ।

अभिसन्धानम् । न । वचने । प्रतारणे ।

अभिसन्धिः । पुं । अभिसन्धाने । उद्देशे ।

अभिसम्पातः । पुं । युद्धे । अभिसम्प-

अभिहि

तनम् । पतद्गता । घञ् ॥

अभिसरः । त्रि । अनुचरे । सहाये ।

अभितः । सरति । सृगतौ । पचाद्य-
ञ् ।

अभिसर्जनम् । न । दाने । वधे ॥ अभि-
पूर्वात् सृजेर्भावे ल्युट् ॥

अभिसारः । पुं । वले । युद्धे । सहाये-
 । साधने । स्त्रीपुंसयोरन्यतरस्याऽन्य-
तरार्थं सङ्केतस्थानगमनेऽम् । अभिस-
रणम् । सृ० । घञ् ।

अभिसारिका । स्त्री । नायिकाविशेषे-
 । सङ्केतस्थलेस्वयङ्गमनकल्याणम् । एवं-
प्रियगमनकारयित्याम् । कान्तार्थि-
नीतुयायातिसङ्केतंसाभिसारिके त्व-
मरः । भरतश्च । हित्वालज्जाभये-
स्त्रिष्टामदनेमदनेनच । अभिसारय-
तेकान्तंसाभवेदभिसारिकेति । अभि-
सरति । सृगतौ । खुल् ।

अभिसारिणी । स्त्री । अभिसारिकायाम् ।

अभिसृष्टः । त्रि । दत्ते ।

अभिहतः । त्रि । विद्धे । ताडिते ।

अभिहारः । पुं । अभियोगे । अभिस-
म्याक्रमणे । अभिग्रहणे । आभिर्मु-
खेन ग्रहणे । चौर्ये । कवचादिधार-
णे । सवहने ॥ मद्यपे । अभिहरण-
म् । हृञ् हरणे । घञ् ।

अभिहितम् । त्रि । कथिते । प्रोक्ते ॥ अ-

अभीरु

भिधोयतेऽस्य । उधाञ्धारण्यपोषण
योः । क्तः । दधातेर्हिः ॥

अभीकः । चि । कामुके । क्रूरे । निर्भ
ये । पुं । कवौ । अभिकामयते । अ
नुकाभिके तिसाधुः ॥ स्वामिनि ।

अभीक्ष्णम् । । निच्ये । शश्वदर्थे ॥ भृ
शे । पौनःपुन्ये । अभिक्ष्णौति । क्ष्णु
तेजने । वाहुलकादमुः । अन्येषाम
पीतिदीर्घः ॥ यद्वा । अभिक्ष्णवनम् ।
क्ष्णुतेजने । डम् । पृषोदरादिच्चाद
भेदीर्घः ॥ ग्रीघे । प्रकर्षे ॥

अभीक्ष्णम् । न । भृशे । पौनः पुन्ये ।
निच्ये । सर्वदार्थे ॥ चि । भृशयुक्तकि
यायाम् । निच्ययुक्तक्रियायाम् ॥

अभीतः । चि । अभिव्याप्ते अभिपूर्वात्
इणः क्तः ॥ अभितइतोवा ॥ निर्भये ।
नभीतः ॥

अभीषितम् । चि । वाञ्छिते । अभीष्टे
॥ अभ्याप्तुभिष्यतेऽस्य । आप्तृथासौ
सनन्तः । आप्तृप्पृथामीत् । क्तः ।
अभीरः । पुं । अभीरे । गोपे । अभि
ईश्यति । ईरगतौकम्पनेच । पचा
द्यच् ॥

अभीरुः । चि । निर्भये ॥ स्त्री । शतम्
ल्याम् । नभीरुः । स्थिरपत्रत्वात् ।

अभीरुपत्नी । स्त्री । शतमूल्याम् ॥ च
भीरुण्यि पत्राण्यस्याः । पाककर्षेति

अभूता

ऊीष् ।

अभीशु' । पुं । प्रग्रहे । किरणे । रश्मौ ।
अभीषङ्गः । पुं । आक्रोशने । शापे । च
ञ्जसङ्गे । घञ् । उपसर्गस्यघञीति
दीर्घः ॥

अभीषुः । पुं । किरणे । अश्लास्यरञ्जौ ।
प्रग्रहे । कामे । अनुरागे । चि ।
इच्छति । ईषतेहिनस्ति ईष्यतेवः ।
ईषगतिहिंसादर्शनेषु । ईषेः किले
च्छुः । आदेरिकारादेशश्च । अभिश
तईषुः । प्रादयोगतेति समासः

अभीष्टः । चि । ईषिते । प्रिये । अभि
तरुष्यतेऽस्य । इषुइच्छायाम् । क्तः ॥
अभीष्टा । स्त्री । रेणुकाभिभगन्धवस्तु
नि ।

अभुक्तः । चि । उपवासिनि । यथा अभु
क्तस्यदिवानिद्रापाषाणमपिजीर्यती-
ति । अकृतभोजनेवस्तुनि ।

अभुक्तमूलः । पुं । न । ज्येष्ठान्यघटीच
तुष्टयसहितमूलाद्यघटीचतुष्टये ॥
ज्येष्ठान्यैकघटोसाहित मूलाद्यघटि
काद्ये ॥ ज्येष्ठान्यघटिकाईसहित
मूलाद्यघटिकाई ॥ ज्येष्ठान्यपञ्चघ
टिकासहितमूलाद्यवसुनाडिकासु ॥

अभूत' । चि । अविद्यमाने ॥

अभूताभिनिवेशः । पुं । असतिअस्तित्व
निश्चये ॥

अभ्यङ्गः

अभेदः । पुं । ऐक्ये । अवियोगे । नभे
दः । यथा । रत्नयोर्बलयोस्तद्वज्र
ययोर्बलयोरपि । शसयोर्मनयोश्चा
न्ते सविसर्गाविसर्गयोः । सविन्दुका
विन्दकयोः स्यादभेदेन कल्पनमिति
। यथा वा । गुणगुणिनो' क्रियाक्रिया
वतोश्चाभेदः ।

अभेद्यम् । न । हीरके । त्रि । अभेद
जीये ।

अभोगः । त्रि । भोगग्रन्थे । भोगानर्ह
म् । नास्तिभोगोयस्य ॥

अभोजनम् । न । भोजनाभावे । उप
व्रासे । यथा । अजीर्णे भोजनं येषां
जीर्णे येषामभोजनम् । रात्रांभो
जनं येषां तेषां नश्यन्ति धातवः इति वै
श्वकम् । अपिच । वेदोदतानां नि
श्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातक
व्रतलोपेषु प्रायश्चित्त मभोजनमि
ति मन्त्रमासतस्त्वम् ।

अभ्यक्तः । वि । कृततैलाभ्यङ्गे । अभि
तोऽक्तः ।

अभ्यग्रम । वि । आसन्ने । समीपे । अ
भिमुखमग्रमस्य ।

अभ्यङ्गः । पुं । तैलमर्दने । स्नेहने ।
यथा । तैलमर्दयद्ग्रेषु न चस्याद्बहु
तर्पणम् । सामार्ष्टिः प्रथमभ्यङ्गोमं
स्तकादौ प्रकीर्तितः । अभ्यङ्गमाच

अभ्यमि

रेन्नित्यं सजराश्रमवातहा । शिर
श्रवणपादेषु तं विशेषेण शीलयेद्दि
श्यायुर्वेद' । पादगते द्वेशिरे चक्षु
षि सन्वद्रेस्तः अतश्चक्षुर्हि तार्थिना-
पादाभ्यङ्गः करणीयः । कफग्रस्तकृ
तभेदवमनाजीर्णभिर्नाभ्यङ्ग कर-
णीय' । अपिच । मूर्ध्निर्दत्त यदातैलं
भवेत्सर्वाङ्गसङ्गतम् । स्वोतोभिस्त
र्पयेद्वाहू अभ्यङ्गस्तत्रचेरित इति-
तैलादिना शिरस्यहितदेहमर्दने ॥

अभ्यञ्जनम् । न । तैले । अभ्यङ्गे ॥ म
लापहस्ताने ॥ अभितः अभ्यञ्जनम् ।

अभ्यधिकः । त्रि । सर्वोत्कृष्टे ।
अभ्यनुष्ठा । स्त्री । अनुमता । अभितः
अनुष्ठा ।

अभ्यनुष्ठातः । त्रि । आभिमुख्येनष्ठाते ।
अभ्यनूक्तम् । वि । प्रकाशिते ।

अभ्यन्तरम् । न । अन्तराले । मध्यमा
चे । अभिगतमन्तरम् ।

अभ्यमितः । त्रि । रोगिणि । अभ्यस्य
तेस्त । अमरोगे । कः । चुरादीनां
शिचोवैकल्पिकत्वात् शिजभाते इद
म् । अभ्यमतिस्त्वया । अमगत्यादौ ।
गन्त्यर्थेतिक्त । इष्यमस्त्वरेतिवेट ॥

अभ्यमिषीष् । त्रि । अभ्यमित्य । अ-
भ्यमिषमखंगामी । अभ्यमित्येच्छ
चेतिखः ।

अभ्यव

अभ्यमित्रीवः । त्रि । अभ्यमित्ये । अभ्यमित्रमखंगामी । अभ्यमित्राच्छेतिहः । अभिवाभिमुखंसुष्टुगच्छतीत्यर्थः ॥

अभ्यमित्यः । चि । स्वशक्ति शचोरभिमुखगच्छद्दीरे । अभ्यमित्रीये । अभिपसाभिमुखम् । लक्षणेनाभिप्रती इत्यव्ययीभावः । अभ्यमित्रमखंगामी । अभ्यमित्राच्छेतिवत् ॥

अभ्यर्णम् । चि । समीपे ॥ अभ्यर्णतेस्म अभ्यर्णतिस्मेतिवा । अर्दगतौ । कर्मशिकर्त्तरिवाक्तः । अभ्यर्णविदुर्यद्वती उभावः । रदाभ्यामितिनस्तस्यचणत्वम् ॥

अभ्यर्हितः । त्रि । पीडिते । अभिपूर्वादर्दः क्तः । इट् ।

अभ्यर्णयः । त्रि । पूज्ये ।

अभ्यर्हितः । त्रि । उचिते ॥ श्रेष्ठे ।

अभ्यवकर्षणम् । न । शब्दादेः ससुत्याटमे । निहारे । शब्दादेर्युक्त्यानिःसौरये । अभ्यवकृषेर्ल्युट् ।

अभ्यवकृन्ः । पुं । द्विपेराक्रमये । निःशक्तीकरणाय शब्दभिदीयमानेप्रहारे । अभ्यासादने । प्रपति ॥

अभ्यवकृन्ः । न । रिपेराक्रमये । अभ्यासादने । प्रहारादिना शब्दोर्निःशक्तीकरणे । वलादाक्रमये इतिस्वा

अभ्याग

र्मा । शब्दोः सम्मुखगमने । ल्युट् । गतिशोषणयोः । ल्युट् ।

अभ्यवहारः । पुं । भक्षणे । सचभक्ष्यभोज्यलेह्यपेयचोष्यभेदेन पञ्चविधः ।

अभ्यवहृतम् । त्रि । भुक्ते ॥ अभ्यवहृत्यतेस्म । क्तः ।

अभ्यसनम् । न । अभ्यासे । पौनः पुन्ये नचिन्तने करणेच ॥

अभ्यसूयकः । चि । गुर्वाङ्गीनां वैदिकमार्गस्थानां कारुगणादिगुणेषु प्रतारणादिदोषारोपके । अभितोऽसूयकः ।

अभ्यसूया । स्त्री । गुणेषुदोषारोपे ॥

अभ्यसूयनम् । असूयन् असूयायाम् । कृणुद्वादित्वाद्यकिप्रपत्ययादित्यः ।

अभ्याकाङ्क्षितम् । न । अस्तीकाभियोगे । मिथ्यादावा इतिस्थाते । अभ्यास्थाने । चि । ईषिते । अभितः आकाङ्क्षितम् ॥

अभ्याख्यानम् । न । मिथ्याभियोगे । शतमे धारथसीत्यादिमिथ्योद्भावने । मिथ्यावादे । अभ्याङ्पूर्वाङ्घञि-डोभावेऽल्युट् ।

अभ्यागतः । पुं । अतिथौ । दृष्टपूर्वेगृह्यगते । त्रि । सम्मुखागते ॥ अभितआगतः । आभिमुख्येन आगतोवा ॥

अभ्यास

अभ्यागमः । पुं । विरोधे । समरे । अ
न्तिके । अभिघाते । अभ्युद्गमने । भो
गे । स्वीकारे । फलसन्धे । अभ्या
गमनम् । गन्तृगतौ । ग्रहवृद्धित्वम् ॥
अभ्यागारिकः । त्रि । कुटुम्बस्थापृते । पु
नदारादिषोषणव्यये । अभ्यागारेनि
युक्तः । अगारान्तादृन् । अभिअधिक
आगारिकोवा ।

अभ्याघातः । पुं । चौर्याद्यनर्थो पदेशे ।

अभ्याप्तः । चि । अभिव्याप्ते । व्याप्त्यर्थ
स्याततैः कर्मणि कर्मणिषा निष्ठा ।

अभ्यादानम् । न । आरम्भे । आभिमु
ख्येनादानम् ।

अभ्यान्तः । त्रि । रोगिणि अभ्यस्यते
अ । अमरोगे । क्तः । चुरादीनांश्चि
चोवैकल्पिकत्वात् । षष्पच्चे ॥ अम
तिस्मवा । अमगत्वाद्दौ । गत्यर्थेति
क्तः । अथमत्वरेतिवेट् । इडभावे अ
नुनासिकस्येतिदीर्घः ।

अभ्यामर्दः । पुं । रणे । समरे । अभ्या
मर्दनम् । मृदयोदे । घञ् ।

अभ्याशः । पुं । अवश्यमेव । अन्तिके ।
अभ्यश्यते । अह्वय्याप्तौ । घञ् ।

अभ्यासः । पुं । अभ्यसने । आहृत्तौ ।

आकर्षणं विचारोजपः शिष्येभ्योदा
नमावृत्तिश्चेति प्रश्नविधोऽभ्यासो-
भवति ॥ खुरत्याम् । शराभ्यासे । मु

अभ्युत्थ

नःप्रबोगे । संस्कारवाहुल्ये । दृढत
रसंस्कारे । षड्विधलिङ्गेषु द्वितीये
लिङ्गे । यथाहु । प्रकरणप्रतिपाद्यस्य
तन्मध्ये पौनःपुन्येनप्रतिपादनमभ्या
सः । यथाछांदोग्येषुप्रपाठके अ
द्वितीयस्त्वस्तुनेमध्ये तत्त्वमसीति
नवकृत्वः प्रतिपादनमिति । विज
तीयप्रत्ययानन्तरिते सजातीयप्र
प्रत्ययवाहे । अतिपरिचये । त्रि ।
अन्तिके । अभ्यासीदति । अन्येभ्यो
पीतडः ॥

अभ्यासयोगः । पुं । एकस्मिन् प्रतिमा
द्यालम्बने सर्वतः समाहृत्य चेतसः
पुन पुनः स्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वके
माद्यौ ।

अभ्यासादनम् । न । रिपोरस्त्वाद्यैर्निः
शक्तीकरणे । अभ्यवस्त्वन्दने । शपोःस
म्युखगमने । षड्विधशरणादौ । कु
रादिः । ख्युट् ॥

अभ्याहारः । पु । अभिग्रहणे । चौर्ये ॥
आभिमुख्येनाहरणम् । ह्यङ्हरणे
घञ् ।

अभ्याहितः । चि । उपचिते । इन्धनैरु
पचितेऽग्नौ पुं ।

अभ्युक्तः । चि । प्रकाशिते

अभ्युत्थानम् । न । गौरवोत्थमत्पुद्गम
ने । गौरवंदद्वाभासनादेरुत्थाने ।

अभ्युप

उद्यमे । उद्भवे ॥ आभिमुख्येन उद्या-
नम् ॥

अभ्युत्पत्तनम् । न । आभिमुख्येनोत्प-
त्तने ।

अभ्युदय' । पुं । पराक्रमे ॥ वृद्धिश्चाह ॥
अभीष्टानां कार्याणामाभिमुख्येनोद-
यः प्रादुर्भावेनेति विग्रहः । सर्वतो
भावेन धनजनादीनां वृद्धौ । यथा ।
राज्यभ्युदयोस्तु वल्लनकवे हस्तोक्ति-
मास्तेतव ह्योकः कस्य कवेरमुष्य कृ-
तिनस्तत्पथ्यतां पथ्यते । किन्वासा-
मरविन्दसुन्दरदृशां द्राक्चामरान्दो-
लनादुद्वेल्लङ्गुजवल्लिकङ्कणभङ्गलकारः
क्षणां वार्यताम् ॥ अस्य पूर्वाहुं वल्लन-
कविकर्णाटराजयोर्वाक्यं शेषार्द्धं का-
खिदासस्य ।

अभ्युदितः । चि । सूर्योदयकाले निद्रा-
ङ्गते । सुप्तेयस्मिन्सूर्योदितस्तस्मिन्
॥ अभिसर्वतः उदितिशयेन इतं गतं
प्रातस्तनं कर्मासीत् । उदिते । प्र-
काशिते ।

अभ्युद्यतम् । चि । अथाचितोपनीते ऽ
न्नादौ । आभिमुख्येन स्थापिते ।

अभ्युपगतः । चि । स्वीकृते । अभ्युपग-
म्यतेस्य । गच्छु गतौ । क्तः । अभ्युदिते ।

अभ्युपगमः । पुं । स्वीकारे । अङ्गीकारे
। समीपागमने । अन्तिकसमागमे ।

अभ्युषः

अभ्युषेत्युपसर्गद्वयपूर्वाङ्गमे षौड्वृद्ध-
निश्चिगमश्चेत्यप् ॥

अभ्युपगमसिद्धान्तः । पुं । न्यायाश्रयसि-
द्धान्तविशेषे ॥ यथा । अपरीक्षिता-
भ्युपगमात्तद्विशेषपरीक्षणमभ्युपग-
मसिद्धान्तः । १५ । ३१ । अपरीक्षि-
तस्य साक्षादसूचितस्य विशेषपरी-
क्षणं विशेषधर्मकथनम् । अभ्युपगमा-
दिति चापकत्वे पञ्चमो अभ्युपगम-
चापकमित्यर्थः । विशेषपरीक्षायां
बते सूचकृतोऽभ्युपगतमिदमिति ।
तथाच साक्षादसूचितास्युपगमो ऽ-
भ्युपगमसिद्धान्तः । यथा मनसदन्दि-
यत्वमिति ।

अभ्युपपत्ति' । स्त्री । अनुग्रहे । हित-
म्पादनाहितनिवारणमवृत्तौ ॥ अ-
भ्युपपदनम् । पद्गती । क्तिन ।
अभ्युपायः । पुं । स्वीकारे । इतिहेमच-
न्द्रः ॥ उपाये । यथा । तत्स्वीकृतव्य-
तिकरे कद्रहाभ्युपायइति काव्यप्रका-
श' ।

अभ्युपायनम् । न । उपढौकनद्रव्ये । उ-
पायने ॥ यथा । तावानय समं गोपै-
र्नन्दाद्यैः सास्युपायजै रितिविष्णुभा-
गवतम् ।

अभ्युपेत' । पुं । उपगते । स्वीकृते ॥ ।
अभ्युषः । पुं । ईषत्पक्षे । भर्जिते च

अभ्रक

हरितयवादेः । यौलौ । अभ्रोऽपति
। उषदाहे । इगुपधेतिकः । अभ्रू
यतेवा । घञ् ।

अभ्रूषः । पुं । आपक्ते । अभ्रुषे । अभ्रू
षति अभ्रूष्यतेवा । उषदायाम् ।
इगुपधेतिकोऽघञ्वा ।

अभ्रूहितः । त्रि । आते । अभ्रितः उ
हितः ।

अभ्र्योषः । पुं । अभ्रूषे । यौलौ । अभ्र्यो
षति । उषदाहे । पचाबच् । गुषः ।
अभ्रम् । न । मेघे । आपोविभर्त्ति । दु
भृञ् । मूषविभुजादित्वात्कः । य
दा । नभ्रंश्यन्त्यापोऽस्मात् । भ्रंशुअधः
पतने । अन्येभ्योपीतिङः । अभ्रकधा
तौ । काश्चने । गगने । नविभर्त्ति
किञ्चित् । मूषविभुजादित्वात्कः ।
यदा । आपोभ्रंश्यन्त्यस्मात् । अन्येभ्यो
पीतिङः । यदा । अथतिस्यैर्यंगच्छ
ति । अभ्रवभ्रमभ्रचरगन्त्यर्थाः । अ
च् । यदा नभ्राजते । भ्राजूदीप्तौ । अ
न्येभ्योपीतिङः ।

अभ्रंक्षिहः । पुं । वायौ । त्रि । मेघस्य
र्शिनि । उच्चतरे । अभ्रंखेदि । क्षि
हभास्वाहने । वहाभ्रेक्षिह इत्यभ्रो
पपदाक्षिह्नेः कर्त्तरिखश् प्रत्ययः ।
अर्द्धिषदितिमुमागमः ।

अभ्रकम् । न । धातुभेदे । अभ्रे । गिरि

अभ्रक

अभ्रक्ये । अस्योत्पत्त्यादिकं यथा ।
पुरावधायघृषस्य वज्रिया वज्रमुद्धृत
म् । विष्कुञ्चिङ्गास्ततस्तस्य गगने परि
सर्पिताः । तेनिपेतुर्घनध्वाना च्छिं
खरेषु महीभृताम् । तेभ्य एव सप्त
त्यर्कत क्षत्रिषु चाऽभ्रकम् । तद्वज्रं
वज्रजातत्त्वाद्भ्रमभ्रवोद्भवात् । ग
गनात् खल्वितंयस्माद्गगनं च ततोम
तम् । विप्रचक्षियविट्शूद्रभेदात्तस्या
श्चतुर्विधम् । क्रमेणैवसितंरक्तंप्रीमंक्र
ष्णं च वर्णतः । प्रशस्यते सितं तारे रक्त
तश्चुरसायने । पीतं हेमनिष्कृष्णं
गदेषु द्रुतयेपि च । पिनाकं हर्दुरं नागं
वज्रं चेति चतुर्विधम् । मुञ्चस्य षौ वि
निःक्षिप्तं पिनाकं दक्षसम्बयम् । अ
ज्ञानाद्ब्रह्मणात्तस्य महाकुष्ठुप्रदायक
म् । हर्दुरं क्षमिनिः क्षिप्तकुर्वते ह
र्दुरध्वनिम् । गोखकान् वहुशक्त्वा
न्नासस्यान्मृत्युप्रदायकः । नागश्च
नागव इङ्गौफूत्कारं परिमुञ्चति ।
तद्ब्रह्मिमतमवश्यन्तु विदधाति भगन्दे
रम् । वज्रन्तुवज्रवत्तिष्ठे तन्नाम्नौ
विकृतिं व्रजेत् । सर्वाभेषु करवज्रं
व्याधिवाहुं क्षमन्त्युद्धृतं । अभ्रमुत्त
रशैलोत्थं बहुसत्त्वं गुणाधिकम् । द
क्षिणाद्रिभवं स्वल्पसत्त्वमल्पगुणप्रदम्
। अथमारिताभ्रस्यगुणाः । अभ्रं क

अभ्रक

षायंमधुरं सुशीतमा युष्करंधातुविव
र्द्धनंच । हन्याच्चिदाघं व्रणमेहकुष्ठुप्री
ह्लादरग्रंथिविषकृमीश्च ॥ रोगान्
हन्तिदृढयतिवपुर्वीर्यद्विविधत्ते ता
रुण्याच्चरंमयतिशतंयोषितांनित्य-
मेव । दोर्घायुष्कान्जनयति सुतान्
विक्ररैः सिंहतुल्यान् मृत्त्योर्भीतिह
रतिसततंसेथ्यमानंमृताभ्रमिति ॥
अथापोधिताभ्रस्यदोषाः । पीडांवि
धत्ते विविधानराणां कुष्ठं चयंपाखडुग
रंचशोथम् । हृत्पार्श्वं पीडांचकरो
त्यसद्यामशुद्रमभं गुरुवह्निहृत्यात्
॥ अस्यशोधनविधिर्यथा । कृष्णाभ्र
कंधमेदङ्गौ ततः क्षीरेविनिःक्षिपे
त् । भिन्नपंचतुतत्कृत्वातण्डुलीयास्त
योर्द्रवैः । भावयेदष्टयामंतदेवमभं
विशुध्यति ॥ मारयन्तु । कृत्वाधान्या
भ्रकंतश्चशोधयिच्छायमर्दयेत् । अर्क
क्षीरैर्दिनंखल्लेचकाकारं चकारयेत् ।
वेष्टयेदर्कपत्रैश्चसम्यग्गजपुटेपचेत् ।
पुनर्मर्द्धं पुनः पाचंसप्तवारान् पुनः
पुनः ॥ ततोवटजटाकायैस्तद्वेद्यंपुट
त्रयम् । म्रियतेनात्रसन्देहः प्रयोज्यंस
र्वकर्मसु । तुल्यंघृतंमृताभ्रेखलोहपा
त्रेविपाचयेत् । दृतेजीर्णेतद्भ्रन्तु स
र्वयोगेषु योजयेदिति भावमकाश ॥

अभ्रति अभ्रयतेवा । अभ्र० । क्लृप्तम् ।

अभ्रमु

अभ्रस्याकृतिर्षा । इवे प्रतिकृताविति
कन् ।

अभ्रङ्कषः । पुं । समीरणे । अभ्रंकषति
हिनस्तीतिविग्रहे सर्वकूलाभ्रेत्यादि
नाकषेः खञ्प्रत्ययः । मुमागम ।
अभ्रपिशाचः । पुं । राक्षसौ । इतिचिवा
खडशेषः ॥

अभ्रपुष्पम् । न । जले । अभ्रस्यपुष्पमि
व । पुं । वेतसे । अभ्रमिव अभ्रसज
येवा पुष्पमस्य ॥

अभ्रमांसी । स्त्री । आकाशमांसीखता
माम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अभ्रमातङ्गः । पुं । ऐरावणे । अभ्रंमेघ
स्तदात्मकोमातङ्गः । शाकपार्थिवा
दिः । अभ्रे आकाशे मेघेवा विद्यमा
नोमातङ्ग इतिवा ॥

अभ्रमुः । स्त्री । ऐरावतपत्न्याम् । अभ्रेखे
माति मन्धरगामिनीत्वात् । बाहु
ल्लकाद् । अभ्रे आकाशएवमाति ।
मामाने । मितद्वादिच्छाड्डुर्वा । न
भ्राम्यति । भृतृचरीत्यु । मन्धरगामि
नोत्थर्थ इतिवा ॥

अभ्रमुप्रियः । पुं । अभ्रमातङ्गे । अभ्र
मोः प्रियः ॥

अभ्रमुवल्लभः । पुं । ऐरावणे । अभ्रमो
र्वल्लभः ॥

अभ्ररोहम् । न । वैदूर्यमयी । इति

अमङ्ग

राजनिर्घण्ट ।

अभ्रखिप्ती । स्त्री । अल्पैरभ्रैर्लिप्तायांदि
वि । अल्पैरभ्रैर्लिप्ता ता दल्पाख्या-
यामितिङीष् ।

अभ्रवाटिकः । पुं । आघ्रातके ॥ इतिरा
जनिर्घण्टः ॥

अभ्रवकाशकः । पुं । तापसान्तरे । यो
वातातपवर्षेषु केवलमाकाशे असंवृ
तप्रदेशे तपश्चरति सोभ्रवकाशकः ।

अभ्रिः । स्त्री । काष्ठकुडाले । नौमलो
त्सारके । पोतादेर्मखापनयनार्थं
काष्ठघटितकुडाले । अभ्रति । अभ्र
गतौ । सर्वधातुभ्यश्चिदिति इत् ।

अभ्रियम् । वि । मेघभवे । अभ्रभवम्
। स्फुट्राभ्राद्घः । छांदसर्चं प्रायिक
म् ॥ स्त्रियामभ्रिया ।

अभ्रीर्षी स्त्री । काष्ठकुडाले ॥ अभ्रति ।
अभ्रगतौ । सर्वधातुभ्यश्चिदिति इत् । कृ
दिकारादितिङीष् ।

अभ्रैः । पुं । न्यार्थे । उचिते । भ्रैषखम् भ्रै
षुः । भ्रैषुचक्षुने । घञ् । भ्रैषादन्यः ॥

अभ्रोत्यम् । न । कुलिशे । वि । अभ्र
भवे ।

अभ्रैः । अल्पे । शीघ्रतायाम् । इति
धादिः ।

अमः । पुं । रोगे ॥ वि । अपक्वफलादौ ।

अमङ्गलः । पुं । एरण्डवृक्षे ॥ वि । मङ्ग

अमरः

लहीने । अशुभसूचके ।

अमण्डः । वि । मण्डहीने ।

अमतः । पुं । मृत्यौ । काले । रोगे ।

वि । असंमते । अविज्ञाते । अतकि

ते । अमति । अमगत्यादिषु । भृमृ

दृशियजीत्यादिनाऽतच् ।

अमतिः । पुं । काले । दण्डे । चन्द्रे ।

वि । दुष्टे । अमति । अमगत्यादिषु

। अमेरतिः ।

अमत्रम् । न । भाजने । भाण्डे । अम

ति अन्नमत्र । अमगत्यादिषु । अमि

नक्षियजिवधिपतिभ्योऽचन् ।

अमदनः । पुं । शिवे ।

अमनाः । वि । स्त्रेहशून्ये ।

अमनस्कः । वि । अप्रमृष्टीतमनस्के ।

पुं । योगग्रन्थविशेषे ।

अमनिः । स्त्री । वर्त्मनि । गतौ । अमति

। अमगत्यादिषु । अर्त्तिखृद् इत्या

दिनाऽनिः ।

अमन्दः । वि । धृष्टे ॥ मन्दभिन्ने ॥

अममः । पुं । भाविजिनविशेषे ॥ वि ।

ममताहीने ॥

अमरः । पुं । सुरे ॥ अष्टशाब्दिकान्त-

र्गतवैयाकरणविशेषे । येननामलि

ङ्गानुशासुनंकृतम् ॥ विक्रमादित्य

सभास्थनवरत्नान्गतरत्ने ॥ अयत्रा

दुर्गतिकश्चित् ॥ स्तुहीवृक्षे । पारदे

अमरा

अस्थिसंहारे । त्रि । मरणावर्जिते ।
नम्रियते इतिअमरः । मृङ्गप्राणत्या
गे तुदादि । पचाद्यच् ।

अमरजः । पुं । खदिरवृक्षभेदे । काख
खान्धे । पञ्चतरौ ।

अमरदाहः । पुं । देवदाहवृक्षे ।

अमरद्विजः । पुं । देवले । देवाजीवे ।
पुजारीति प्रसिद्धे । अमराणां द्विजः ॥

अमरपुष्पकः । पुं । काशे । इक्षुगन्ध्याया
म् । इतिरत्नभाषा ।

अमरपुष्पी । स्त्री । अवाकपुष्प्याम् ।
अधःपुष्प्याम् ।

अमरप्रभुः । पुं । विष्णौ । अमराणां
प्रभुः ।

अमररत्नम् । पुं । स्फटिके ॥ इतिराज-
निर्घण्टः ।

अमरवह्नरी । स्त्री । आकाशवह्न्याम् ॥

अमरा । स्त्री । गुहूच्याम् । अमरावत्या
म् । दूर्वायाम् । सूत्रायाम् ॥ जरा
यौ ॥ इन्द्रवाद्ययाम् ॥ वटीवृक्षे ॥
महानीस्थाम् । घृतकुमार्याम् ॥ ना
भिनालायाम् । नम्रियते । मृङ्गप्रा
णत्यागे । पचाद्यच् । टाप् ।

अमराद्रिः । पुं । सुमेरौ । अमराणां
मद्रिः ।

अमराशयः । पुं । स्वर्गे । अमराणां
शयः ।

अमल

अमरावती । स्त्री । इन्द्रपुण्याम् । यथा ।

मानारत्नप्रभाजालमण्डलासङ्कृताद्
रे' । सिद्धसाध्यमरुज्जुष्टासकभूरम
रावतीति । अमराः सन्त्यस्याम् । म
तुप् । मतौवह्नचो नजिरादीनामि
तिदीर्घः ।

अमरेशः । पुं । अमरकयटकतीर्थस्थे देवे
॥ अमरेशोऽमरकण्ठकश्चागमोक्तेः
। अपिच । अमरेशमहापीठे कुशतु
ङ्गारसंज्ञकः । तपदुर्गाद्वयनाम च
शिडकाचमहेत्यरीति ।

अमर्त्यः । पुं । त्रिदशे । नम्रियते । अ
मर्त्यः । नमर्त्यः इति नञ् समासोवा ।
अमर्त्यनदी । स्त्री । गङ्गायाम् । अम
र्त्यानां नदी ॥

अमर्त्यभुवनम् । न । स्वर्गे । अमर्त्यानां
भुवनम् ।

अमर्षः । पुं । कोपे । क्रुधि ॥ परोत्कर्षा
सहनरूपेष्विन्नवृत्तिविशेषे । कृता
पराधे ऽसमर्षस्य हेधे । मर्षणम् ।
मृषतितिक्षायाम् । भावेघञ् । नञ्
समासः ।

अमर्षणः । त्रि । क्रोधने । नमर्षण्युक्
युच् । असहने ।

अमलम् । न । अम्रके । त्रि । निर्मले ।
रजस्तमोमलरहिते । अमलि । अ
मलता । वृषादिस्वात्त्वल् । नम

अमात्रः

लमस्येतिवा ।

अमला । स्त्री । लक्ष्याम् ॥ भूम्यामल-
क्ष्याम् । सातलावृक्षे । नाभिनाला
याम् । टाप् ।

अमलात्मा । पुं । निवृत्तरागादिमले ॥

अमसः । पुं । काले । निर्बोधे । रोगे ॥

अमहात्मा । पुं । चन्द्रहृदये । नमहा-
त्मा ।

अमा । । सहार्थे । निकटे ॥ नमाति
मा माने । क्विप् ।

अमा । स्त्री । दर्शे । अमावास्यायाम् ॥
नामैकदेशेनामग्रहणात् ॥ चंद्रलोक
स्थदूर्यदीधितौ ॥

अमांसः । त्रि । दुर्वले ॥ अल्पमांसयुक्ते
॥ मासरहिते ॥ नमांसमस्य । अल्पा-
र्थे नञ् ।

अमांसाशी । त्रि । निरामिषाग्निनि ॥
यथा । नभक्षयेत् वृथामांसममांसा-
शी भवत्यपीतिशान्तौ मोक्षधर्म-
भीषः ।

अमाच्यः । पुं । मन्त्रिणि ॥ यथा ॥ शान्तो
विनीतः कुशलः सत्कुलीनः शुभान्वि-
तः । शास्त्रार्थतत्त्वगोऽमाच्यो भवेद्भू-
मिभुजाभिहेतियुक्तिकल्पतरुः ॥ त्रि ।
सहभवे ॥ अमासह समीपेवाभवः ।
अव्ययात्त्यप् ।

अमात्रः । त्रि । कार्यकारणभावग्रून्येतु-

अमितः

रीष्टेपरमात्मनि ॥ मात्रापरिच्छि-
त्तिः सानविद्यतेयस्यस । निर्धने ॥

अमाननम् । न । अनादरे ॥ नमानन-
म् ॥

अमानस्यम् । न । पीडायाम् । त्रि । पी-
डायुक्ते ॥ मानसाय हितम मानसे-
साधुवा । उगवादिच्छात तत्रसाध्वि-
ति वायत् । नमानस्यममानस्यम् ॥

अमामसी । स्त्री । दर्शे । कृष्णपक्षान्त-
तिथौ ।

अमामासी । स्त्री । अमावास्याम् ॥

अमावसी । स्त्री । अमामस्याम् ॥

अमावस्या । स्त्री । अमायाम् । अमास-
हवसतोऽस्याम् चन्द्रार्कावित्थमोपप-
दाहसे रमावस्यदन्यतरस्यामित्यधि-
करणे यद्यत् पाचिकोऽहस्वस्वनिपात-
सिद्धः ॥ सूर्याचन्द्रमसोर्य' परःसन्नि-
कर्षः सामावस्येतिगोभिलः । परःस-
न्निकर्षश्चउपर्यधोभावा पन्नसमस्तत्र-
न्यायेनैकरावश्यवच्छेदेन सहावस्था
नरूपोवोधः ॥

अमावासी । स्त्री । दर्शे । इतिशब्दर-
त्नावली ।

अमावास्या । स्त्री । दर्शे ॥ अमासहव-
सतोऽस्यांचन्द्रार्का । अमावस्यदन्यत-
रस्यामितिरयत् । शिच्छाद्दृष्टिः ॥

अमितः । त्रि । अपरिच्छिद्ये ॥ अपरि-

अमृद

च्छेये ।

अमितौजा । वि । अतिवीर्यशालिनि ।
अमितमपरिच्छेदमोजः सामर्थ्यं
यस्य ।

अमित्रः । पुं । रिपौ ॥ अमति गच्छति
। अमगतौ रोगेवा । अमेर्द्धिषतिचि
दिति इवः ॥

अमी । वि । रोगिणि । अमोरोगस्त-
दान् । इनि' ॥

अमीवम् । न । क्रौर्ये ॥ पापे ॥ दुःखे ।
अमीवहन्नितिलक्ष्यम् ।

अमुक्तम् । न । कुरिकाविशेषे । हाथलु-
रीति यस्यभाषा ॥ वि । मुक्तिरहिते
। अत्यक्ते ।

अमुत्तः । । अमुष्मादिशब्दार्थे । तसिल् ।

अमुत्र । । भवान्तरे । परलोके ॥ अमु-
ष्मिन् । अदस' सप्तम्यास्त्रल् ।

अमुर्हि । । अमुष्मिन्कार्णे ।

अमृधपुत्र' । पुं । स्त्री । प्रत्यातवंशजे ।
कुलीने ।

अमृद । वि । वेदान्तप्रमाणसञ्ज्ञात स-
म्यक्ज्ञाननिवारितात्मात्ताने ।

अमृदशः । वि । १० प्रकारे । एतद्रूपे ॥

अमूर्त्तः । वि । निरघर्षवे । वाव्य-
न्तरीक्ष्येः । यथा । सन्निवेशोनेत्र
दृश्यो यस्यतन्मूर्त्तमुच्यते । चिन्त्यम्ब
भिन्नयन्मूर्त्तममूर्त्तं त्वितरद्वयमिति वे

अमृत

दविदः । न्यायमतेनाकाशका दि-
गात्मसु । एषांसामान्यगुणाः । सङ्-
ख्यापरिमितिपृथक्प्रयोगविभागाः ।
तत्राकाशस्यविशेषगुणः शब्दः । काल
दिशोर्विशेषगुणोनास्ति । आत्मनेवि-
शेषगुणास्तु । बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषय-
त्नभावनाख्यसंस्काराधर्माधर्मौचेति ।

अमूर्त्तविद् । चि । शून्यवादिनि ॥ अमू-
र्त्तः सर्वाकारशून्यो निस्स्वभाव' पर-
मार्थः इति शून्यवादिनां कल्पनैव ।
यतः परमार्थो निस्स्वभावश्चेति व्या-
घातः ।

अमूलः । चि । मूलहीने ।

अमूलकम् । चि । मूलरहिते ॥ प्रमाण
शून्ये । नास्तिमूलंयस्य । कप् ॥

अमूला । स्त्री । अग्निशिखा दृष्टे ॥ ओ-
षधिविशेषजातौ मूलात्प्रजडिति-
टाप् ।

अमृणालम् । न । नलदे । वीरणमूले
॥ मृणालमिव । सादृश्येऽचनञ् ।

अमृतम् । न । यज्ञशेषे । होमावशि-
ष्टाज्यपुरोडाशादौ । अमृतमिव-

अमृतसाधनत्वात् ॥ पीयूषे । सखि-
ले । दृष्टे । अयाचितागतवस्तुनि ॥

अमृतस्यादयाचितमितिमनु' । मे-
क्षे । अविद्यमानं मृतमरणमच ॥

अम्रे ॥ नम्रियंतेऽनेम । तनिमृड्भ्यां

अमृत

किञ्चेतितन् । राजनिर्घण्टे स्वमृत
शब्देनविषसामान्यं वक्ष्यतामः पार
दश्वोक्तः ॥ काष्णने ॥ स्वादुनि । आ
नन्हे । रसायने ॥ स्वस्मिन् । हृद्ये ।
गोरसे ॥ देवानां सर्वप्राणिनाञ्च जी
वने । पदेपदे स्वादुनि । सुरायाम्
। आभूतसम्भवस्थाने । योगविशेषे ।
मयथो । बुधमन्दगतानन्दाकुजेभद्रा
जयागुरौ । भृगौरिक्तामृतप्रोक्तं पूर्णा
चरविचंद्रयोरिति । पञ्चमात्रिकस्य
द्वितीयपर्याये । पुं । धन्वन्तरौ । देवे
॥ मरणादिदेहेन्द्रियमनोधर्मवर्जिते
आत्मनि । वाराहीकन्दे । वनसुहे
। चि । अविनाशिनि । अमरणधर्मि
णि । देवतात्मभावे ।

अमृतगतिः । स्त्री । छन्दोविशेषे । यथा
। यदिदशमंगुर्विहितं विशिखमितं
सुकविहितम् । अमृतगतिः फणिक
थिता दलयतिकान्द्रपविहितेति ।
अमृतजटा । स्त्री । जटासांस्थाम् ।
अमृततरङ्गिणी । स्त्री । ज्योत्स्नायाम् ।
अमृततिलका । स्त्री । वर्णवृत्ते । यथा
। नगणपयोधरश्चिरा कुसुमविरा
जितसुकरा । वसुलघुदीर्घयुगलका
भवतिसखेऽमृततिलकोति । स्वरि-
तगतिश्चनजनैः ।

अमृतत्वम् । न । अमरणभावे । स्वात्म

अमृत

न्यवस्थाने । मोक्षे ।

अमृतदीधिति । पुं । इन्दौ ॥
अमृतनालिका । स्त्री । कर्पूरनालिक
प्रभेदेपक्वान्निशेषे ।
अमृतफलम् । न । नासपातीति यवने
सुप्रधिद्वे रुचिफले । यथा । अमृत
फलं लघुदृष्यं सुस्वादुचीनहरेद्दोषान्
। देशेषु मुद्गलानां बहुलतस्तभ्यते लो
कैरिति । पारे वतद्रौ । पटोले ।
अमृतफला । स्त्री । द्राक्षायाम् । आम
लक्याम् ॥
अमृतयोगः । पुं । पश्यामृते योगविशे
षे ॥ अपिच । हस्तमूलात्तरापुष्या
रोहिणीरेवतीरवौ । सोमेभद्राश्चि
नीहस्ताफलगुनीविधिविष्णुयुक् । कु
जेहिहृत्प्रपुष्याग्निसार्पपौष्णसमीर-
णाः । बुधेशतभिषामैत्रकृत्तिकारो
हिणी तथा ॥ गुरौपुष्यानुराधाच
स्वातीचैवपुनर्वसु । भृगौभगाज्यु
ड मिचतुरङ्गश्रवणानिच । शनौस्वा
तीरोहिणीचामृतयोगंविदुर्बुधा इति
। पुनश्च । आदिच्छभौमयोर्मन्दा-
भद्राशुक्रशशाङ्गयो' । जयात्सेस्याह
रौरिक्तापूर्णाकं चामृताशुभा इति ॥
अपरश्च । रवौमूला । सोमेश्रवणा ।
भौमेउत्तराभाद्रपदा । बुधेकृत्तिका
। गुरौपुनर्वसु । शुक्रपूर्वाफाल्गुनी ।

अमृत

शनौस्वातिनक्षत्रेत्तदाऽमृतयोगो
भवतीति ॥

अमृतरसा । स्त्री । अंदरसाइतिभाषाम
सिद्धे पक्वान्नमभेदे । यथा । तृतीय
भागखण्डेनमिश्रितंषष्टिपिष्टकम् ।
शुभ्रमीषद्दधियुतंमर्दयेद्दण्डपाणिना
। एवंसमुदितंकृत्वास्थापयेद्रजनी-
मितम् । ततोऽन्यस्मिन्नहनितञ्चित्
तंनिस्वचैस्त्रिलैः ॥ विधायपूपकंतेन
तन्त्रिकायांघृतेपचेत् । ततोऽमृतर
साजाताघातहृद्बलवर्द्धिनी । अरोच
कहराहृद्यामुशीतापित्तकृद्धिमेति ॥
कपिलद्राच्याम् ॥

अमृतवल्ली । स्त्री । गुडूच्याम् ॥

अमृतसंघावः । पुं । पक्वान्नविशेषे ॥ स
यथा । समिन्नामधुदुग्धेनमर्दयित्वा
अग्नेर्जनम । पचेत्ततोत्तमेतप्ते न्यसे
त्पाकंमवेधटे । ततोमरिचचूर्णैलाख
ण्डचूर्णात्रिचूर्णिसम् । कुर्यात्कूपूरसं
युक्तंसंघावममृतोपमूम् ॥ संघावममृ
तंस्वादुपित्तघ्नंमधुरंमृतम् । वृष्यं
तहरं हृद्यविषावेगुरुभाषितमिति ॥

अमृतसम्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् ॥

अमृतसारजः । पुं । गुडे । तवराजो
द्भवखंडे ॥

अमृतसिद्धियोगः । पुं । योगविशेषे ।

यथा । इत्यामृगशिरावाजीमैत्र

अमृता

पुष्येचरेवती । रोहिण्यर्कादिषुचे
याऽमृतसिद्धिर्यथाक्रममिति ॥

अमृतसूः । पुं । विधौ । स्त्री । अदितौ

॥ अमृतानांदेवानांसूः प्रसूतिः ॥

अमृतसोहरः । पुं । घोटके । इतिरा
जनिर्घण्टः ॥

अमृतस्रवा । स्त्री । रुदन्याम् ॥ उप
वस्त्रिकायाम् । घनवल्ग्याम् ॥

अमृता । स्त्री । मागध्याम् ॥ पथ्यायाम्

॥ कथितामांसलाऽमृ तेतिलक्षणम्

। विरेचनेप्रशस्तेयम् ॥ गुडूच्याम् ॥

नमृतमस्याः ॥ आमलक्याम् ॥ नम्रि

यंतेऽनया । तनिमृङ्भ्यांकिञ्चेति

तन् । सदिरायाम् ॥ इन्द्रवारुण्या-

म् । ज्योतिष्मत्याम् ॥ गोरक्षदुग्धा

याम् । अतिविषायाम् ॥ रक्तपिष्ट

ति । दूर्वायाम् ॥ तुलस्याम् ॥

अमृतान्धाः । पुं । देवे । अमृतमन्धो

अयस्यसः ॥

अमृताफलः । पुं । पटोले ॥ इतिद्रव्या

भिधानम् ॥

अमृतायमानः । त्रि । अमृतरसभरिते

। आनन्दसुधारसपुष्टे ।

अमृताशः । पुं । विष्णौ । आत्माऽमृतर

समश्नाति इति तथा । अमृतवद्

मृतस्वरूपानन्दस्तमश्नात्यनुभवति ।

अमृ० । अमृगयणात्वा ॥

अमोघ

अमृताशनं पुं । देवे ॥ अमृतमशन
मस्य ।

अमृतासङ्गम् । न । कर्परिकातुत्ये ॥
अमृताहरणं । पुं । गरुडे ॥ अमृतमा
हरणं यस्यसः ।

अमृताह्वम् । न । लघुविल्वफलाकृति
खुरासानदेशजेफलविशेषे । अमृत
फले । नाशपातीतीतरजनभाषा
प्रसिद्धे ।

अमृतोत्पन्नम् । न । खर्परीतुत्ये ।
अमृतोत्पन्ना । स्त्री । मच्चिकायाम् ।
द्वितिराजनिर्घण्टः ।

अमृतोद्भवम् । न । खर्परीतुत्ये । तुत्ये ।
अमृतोपमः । त्रि । प्रीत्यतिशयास्पदे ।
अमृतमुपमायस्य ।

अमृष्यमाणः । त्रि । असहमाने ।

अमेधाः । त्रि । मूढे ।

अमेधम् । न । पुरोधे । अयत्तार्हे ।
अशुचिमांसादौ । त्रि । अपविषे ।
नमेधमिति विग्रहः ।

अमेयः । त्रि । अपरिच्छेद्ये । इयानि
तिमातुमशक्ये । नमेयः ।

अमोघः । पुं । नदविशेषे ॥ त्रि । सफ
ले । अव्यर्थे । परमेश्वरे । सहिपूजि
तः स्तुतः संस्तुतः सर्वफलदं दातिनवृ
थाकरोतीत्यमोघः । नमोघः ।

अमोघदृक् । त्रि । यथार्थवीर्ये ।

अम्बुः

अमोघा । स्त्री । हरीतक्याम् । विह
ङ्गे । पाटलावृक्षे ॥

अम्बर् । । । } शीघ्रे । साम्प्रतिके ।
अम्बस् । । । }

अम्बकम् । न । लोचने । ताम्रे ॥ अम्ब
कपितेति चम्बकेरामाश्रमः ।

अम्बरम् । न । पतचिमेघसञ्चारप्रदे
शब्दुपरिसिद्धविद्याधरसञ्चारप्रदेशे
। आकाशे । स्वनामख्यातसुगन्धिद्र
व्ये । वस्त्रे । कार्पासे । अभ्रधातौ ॥
लग्नाद्दशमे । अम्बते शब्दायते ।
अविशब्दे । भावेघञ् । अम्बः शब्दः
। तराति । रातेः कः । अम्बरम् ॥ अ
म्बते अम्ब्यते वा । अविशब्दे । बाहु
लकाद्दोषा ।

अम्बरलेखि । न । अभ्रङ्घणे ॥

अम्बरीषः । पुं । मान्यातुस्तनये । सू
र्यवंशीयनाभागात्मजेपरमभागवते
॥ नरकभेदे । किशोरे । भास्करे ।
विष्णौ । खण्डपरशौ । आम्नातके
। अनुतापे । न । रणे । धाष्ट्रे । भ
र्जने ॥ पचन्तितस्मिन्नम्बरीषम् ।
निपातनात्साधु । अम्ब्यतेऽत्रवा ।
अविशब्दे । अम्बरीषइतिसाधुः । म
ण्डकपाकभाजने ।

अम्बुः । पुं । देशभेदे । विप्रादिवा
हितवैश्यामुते । ब्राह्मणाद्वैश्याभ्याम् ॥

अम्बालि

यामम्बुप्रोनामजायते । अयंचिकि-
त्सावृत्तिर्वैद्यइतिख्यातः ॥ हस्तिप-
के । कायस्थजातिविशेषे । अम्बेतिष्ठ
न्नि । प्रागतिनिवृत्तौ । सुपीतिकः ।
अम्बाम्बेतिषत्त्वम् ॥

अम्बुप्रकी । स्त्री । पाठायाम् । पटां
डू इतिहिमगिरि प्रसिद्धताया-
न ।

अम्बुप्र । स्त्री । अम्बुलोण्याम् । चाङ्गे
र्याम् । शठान्बायाम् । पाठायाम् । यू-
थिकायाम् । जृहीतिख्यातपुष्पे ।
ब्राह्मणादश्यायामुत्पन्नायाम् । अ-
म्बेव मातेवतिष्ठति । सुपिस्थइति
कः । अम्बाम्बेतिषत्त्वम् । ड्रापोरि
तिह्रस्व ।

अम्बुप्रिका । स्त्री । अम्बुप्रायाम् । पा-
ठायाम् । ब्राह्मणायाम् । वक्षानेटो इ-
तिभाषा प्रसिद्धायाम् ॥

अम्बुप्रणी । स्त्री । अम्बुप्रायाम् ।

अम्बा । स्त्री । मातरि ॥ दुर्गायाम् ।
नाथ्योक्त्यापिमातरि । पाण्डुराज्ञो-
मातुः स्वसायाम् । अम्बुप्रायाम् ।
शठान्बायाम् ।

अम्बुते शब्दते । अविशब्दे । गुरोश्च
हलइत्यः ।

अम्बामख । पुं । नवरात्रोत्सवे ।

अम्बालिका । स्त्री । अम्बार्थे । काशि-

अम्बुज

राजस्यसुतायाम् । पाण्डुराज्ञो मात-
रि ।

अम्बासुतः । पुं । गणेशे ।

अम्बिका । स्त्री । पार्वत्याम् । अम्बै वा
म्बिका । जगन्मातृत्वात् । मातरि ।
धृतराष्ट्रजनन्याम् । काशिराजतन-
यायाम् । जैनदेव्यन्तरे । कटुक्याम्
॥ अम्बुप्रायाम् ।

अम्बु । न । जले । चतुर्थभवने । शीवे
रे । अम्बते । अविशब्दे । वा ह्रस्व
कादुः ।

अम्बुकण्ठकः । पुं । कुम्भीरे । शृङ्गाट-
के ।

अम्बुकिरातः । पुं । कुम्भीरे । इतिभि
काण्डशेषः ।

अम्बुकीशः । पुं । ह्रस्वइतिप्रसिद्धे ज-
लजन्तुविशेषे । शिशुमारः । इतिहे
मचन्द्रः ।

अम्बुकूर्मः । पुं । शिशुमारः । इतिहेम
चन्द्रः ।

अम्बुकेशरः । पुं । छोलङ्गटके । इतिर
त्नमाला ।

अम्बुचामरम् । न । शैवले । इतिजटा
धरः ।

अम्बुजः । पुं । हिज्जले । निचुले । न
। कमले । वज्जे । शखे । अम्बुनिजातः ।

। जनीप्रादुर्भावे । सप्तम्यां जनेर्डः ।

अम्बुमा

अम्बुजन्म । न । पद्मे ॥ इतिराजनिर्घ

णः । वि । जलोद्भवे ।

अम्बुतालः । पुं । शैवाले ॥ इतित्रिका

खडशेषः ।

अम्बुदः । पुं । मेघे ॥ मुस्तायाम् ॥

अम्बुददाति । डुदा ० । कः ।

अम्बुधरः । पुं । मुस्तके ॥ मेघे ।

अम्बुधिः । पु । पारावारे ॥ अम्बूनिधी

यन्तेऽत्र । डुधाञ् ० ॥ कर्मण्यधिकर

ण्ये चेतिक्विः ॥

अम्बुधिस्रवा । स्त्री । गृहकन्यायाम् ।

अम्बुप ० पुं । चक्रमर्हे ॥ बरुणे ॥ शत

भिषाखेनचत्रे ॥

अम्बुपतिः । पुं । बरुणे ॥

अम्बुपत्रा । स्त्री । उच्चटायाम् ॥

अम्बुपर्णा । स्त्री । वृश्चन्याम् ॥

अम्बुप्रसादः । पुं । कतकवृक्षे ॥

अम्बुप्रसादनम् । न । कतके । निर्मलो

इतिख्याते फले ॥

अम्बुप्रायम् । न । अनूपे ॥ अम्बु प्रा

यंयत्र ॥

अम्बुभृत् । पुं । समुद्रे ॥ मेघे ॥ मुस्त

के । अम्बुविभर्त्ति । डुभृञ् धारण

पौषण्योः । क्विप्तुकौ ॥

अम्बुमान् । पु । कच्छे ॥

अम्बुमाचजः । पुं । शम्बूके ॥ अम्बुमाचे

जायते जनी ० । डः ॥

अम्बुवा

अम्बुरः । पुं । द्वाराधःकाष्ठे । गोवराट्

इतिगौडभाषा प्रसिद्धे ॥ इतिहेम

चन्द्रः ॥

अम्बुरुहम् । न । कमले ॥ अम्बुनि रो

हिति । रुहेःकः ॥

अम्बुरुहा । स्त्री । स्थलपद्मिन्याम् ॥

अम्बुरुहिणी । स्त्री । नलिन्याम् ॥

अम्बुवाची । स्त्री । रजस्वलायाभूमौ ॥

यथा । यद्वारे यत्काले मिथुनसङ्गम

णं भूतं तद्वाराभ्यन्तरे तावत्कालाव

धिविशिष्ट्यादि दण्डाधिकदिनचयम

म्बुवाची । साचाङ्गानचत्राद्यपादाव

च्छेदेनतिष्ठति । तस्यदिनस्यनिषिद्ध

स्वमुक्तं ज्योतिःशास्त्रे । यथा । मृगशि

रसिनिष्ठत्तैरौद्रपादेम्बुवाची चतुस्र

तीखलुपृथ्वीवर्जयेत् त्रीण्यहानि ।

यदिवपतिकृषाण्य । ज्ञेयमासाद्यवी

जं न भवतिफलभागी शस्यत्राण्डा

खपाकः ॥ नस्वाध्यायेवषट्कारेणदे

वपितृपूजनम् । नापिपाठोवीजवापे

नवाभूखननादिकमिच्छ्यादि । विशेष-

षः परिशिष्टे ॥ तत्रसर्पभयोपशमना

य दुग्धपेयम् । यथोक्तं ज्योतिषे । र

जोयुक् क्ष्मांम्बुवाची चरौद्राद्यपाद-

गेरवै । नास्यांपाठोवीजवापोनाहि

भीर्दुग्धपानतइति ॥ रजोयुक्क्ष्मा

चतुस्रतीपृथ्वीत्यर्थः ॥

अम्भः

अम्बुवासिनी । स्त्री । पाटलौ ॥
 अम्बुवासी । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥
 अम्बुवाहः । पुं । अम्बुदे ॥ अम्बुवह
 ति । वह० । कर्मण्यण् ॥ मुस्तके ॥
 अम्बुवेतसः । पुं । जलवेतसे ॥ अम्बु
 निजातो वेतस' । शाकपार्थिवादिः ।
 अम्बुशिरीषिका । स्त्री । शिरौषिका
 याम् । जलशिरीषे ॥
 अम्बुसंरोधः । पुं । जलधौ ॥ अम्बुसंरु
 ध्यतेऽनेन ॥
 अम्बुसर्पिणी । स्त्री । जलौकायाम् ॥
 अम्बुकृतम् । चि । सनिष्ठेवे । श्लेषक
 णनिर्गमसहितवचसि ॥ अम्बुशब्द
 उपचारात्तद्वति । अनम्बु अम्बुअका
 रि । च्विः । च्वौचेतिदीर्घः । क्तः ॥
 अम्बुः । पुं । अम्बरसे ॥ इत्युणादिको
 षः । अम्बते । अविशब्दे । मूशक्यन्वि
 भ्यः क्तः ॥
 अम्भः । न । जले । आमोति आप्यते
 वा । आपृथाप्तौ । उदकेणुम् भौचे
 तिह्रस्वोभान्तादेशो नुमागमश्च ॥
 अम्भतेवा । अभिशब्दे । असुन् । दे
 वे । मनुष्ये । पितरि । असुरे । ता
 नि हवा यतानि चत्वार्यम्भांसि देवा
 मनुष्याःपितरोऽसुरा इतिश्रुतेः । वा
 ले । ह्रीवेरे । लमाञ्चतुर्थराशौ । नव
 विधतुष्टिषु प्रकृच्छाख्यातुष्टि राध्या

अम्भोद

त्मिका अम्भउच्यते । यथा कस्यचि
 दुपदेशः विवेकसाक्षात्कारोक्ति प्रकृ
 ति परिणामभेदः तच्चप्रकृतिरेवक
 रोति इतिकृतं तेथानाम्यासेन त
 स्मादेवमेवास्तु वत्सेतियेयमुपदिष्ट
 स्य । शब्दस्यप्रकृतौतुष्टिःसाप्रकृच्छा-
 ख्याअम्भउच्यते ॥

अम्भःसारम् । न । } मुक्तायाम् । इतिरा
 अम्भस्सारम् । न । } जनिर्घण्ट ।
 अम्भःसूः । पुं । } धूमे । इतिहेमचन्द्रः ।
 अम्भसूः । पुं । }
 अम्भोजम् । न । अम्बुजे । पु । चन्द्रम
 सि । चि । जलोद्भवे । अम्भसिउ ।
 तः । जनी० । सप्तम्याजनेर्डः ॥
 अम्भोजखण्डम् । न । अम्भोजानां समू
 ह्णे ॥ कमलादिभ्यःखण्डः ॥
 अम्भोजन्म । न । कमले ॥
 अम्भोजयानिः । पुं । वेधसि । अम्भोजं
 यानिः प्रादुर्भावस्थानमस्य । नारा
 यणनाभिकमलजत्वात् ॥
 अम्भोजिनी । स्त्री । पद्मसमूहे । नखि
 न्याम् ॥ पद्मवतिदेशे । अम्भोजानि
 सन्त्यत्र । पुष्करादित्वादिनिः ।
 अम्भोदः । पुं । जलदे । मुस्तके । अम्भो
 ददाति । दा० । कः ॥
 अम्भोधरः । पुं । अम्बुधौ । मेघे । सुं
 स्तके । धरति । धृञ्धारणे । अच् । अ

अम्भः

अम्भसांधरः ।

अम्भोधिः । पुं । सिन्धौ । समुद्रे ॥ अम्भां
सिन्धीयन्तेऽत्र । धाजः कर्मण्यधिकर
ण्येचेति किः ॥ जलाशये ॥

अम्भोधिवल्लभः । पुं । प्रवाले । इतिराज
निर्घण्टः ॥

अम्भोनिधिः । पुं । अम्भौ । समुद्रे । अं
भांसि निधीयन्तेऽस्मिन् । कर्मण्यधि
करण्येचेति धाजः किः ॥ अम्भसां
निधिर्वा ॥ हरौ ॥ अम्भांसि देवाद
यो निधीयन्ते ऽस्मिन्निति । देवमनु
ष्य पित्रसुरादेवादयः ।

अम्भोरुहम् । न । अम्बुजे ॥ अम्भसिरो
हति । रुहप्रादुर्भावे । इगुपधेतिकः ॥
अम्भयम् । त्रि । अम्बुमये । आप्ये । जलवि
कारे फेनादौ । अपाविकारः । ए
काच्चेनिच्यमितिमयट् । स्त्रियाम
म्भयी ।

अम्भः । पुं । आम्रवृक्षे ॥ न । आम्रफले ॥
इतिशब्दत्वावली ॥

अम्भ्रातः । पुं । आम्र्रातके ॥

अम्भ्रातकः । पुं । आम्र्रातके । अम्भ्राडा
इति अन्ते । अम्भ्रममति । अतसा
तच्यगमने कृष्णादिभ्योऽनु । रल
योः रैक्यम् ॥

अम्भः । पुं । रसान्तरे । खट्टा इतिभाषा
। तोयाग्निगुण्वाहुल्यादम्भइतिस्मृ

अम्भप

श्रुतः । अस्यगुणावया । अम्भोच्चोन्ने ।

वहिः शीतोत्थः पित्रकफास्तदः । वि
वन्धानाहृष्टिघ्नो दन्ताच्चिभूनिको-
चनइति ॥ अम्भवेतसे । इतिराजनि

र्घण्टः । न । तके ॥ अम्भतेशवद्यते
भोक्तृभिः । अमगच्यादिषु । मूशक्य

न्विभ्यः क्त इतिवाहुलकादमे.क्तः ॥
त्रि । अम्भरसवति ॥ अर्शआद्यच् ॥

अम्भक' । पुं । लकुचवृक्षे । इतिशब्द
रत्नावली ॥

अम्भकाण्डम् । न । लवणवृक्षे ॥

अम्भकेशर' । पु । मातुलुङ्गे । अम्भ्रा.
केशरा' अस्य ॥

अम्भचूड. । पुं । अम्भद्रव्यविशेषे । शा
कान्ते । चिन्वासारो । इतिराजनि
र्घण्टः ॥

अम्भजम्बीरः । पुं । अम्भनिम्बूके ।

अम्भद्रवः । पुं । बीजपूरादिरक्षे ।

अम्भनायकः । पुं । अम्भवेतसे ।

अम्भनिशा । स्त्री । शब्द्याम् ।

अम्भपञ्चफलम् । न । अम्भरसयुक्तपञ्च
प्रकारफले ॥ तद्यथा । कोलम् १ ।

दाडिमम् २ । ट्छाम्भम् ३ । चुक्किा
४ । अम्भवेतसमिति ५ । मतान्तरे तु ।

जम्बीरम् १ नारङ्गम् २ अम्भवेतस
म ३ तिच्छिडीकम् ४ बीजपूरमि

ति ५ राजनिर्घण्टः

अम्लव

अम्लपत्रः । पुं । अम्लान्तकवृक्षे ॥
 अम्लपत्री । स्त्री । चुद्राम्लिकायाम् ॥ प
 लाशीलतायाम् ॥
 अम्लपनसः । पुं । लिङ्गुचे ॥ अम्लश्वसौ
 पनसश्च ॥
 अम्लपूरम् । न । वृक्षाम्ले ॥
 अम्लफलम् । न । अम्लो इ० प्र० वृक्षाम्ले
 । पुं । आम्रवृक्षे ॥
 अम्लभेदनः । पुं । अम्लवेतसे ॥
 अम्लरुहा । स्त्री । मालवदेशेनागव
 स्त्री प्रभेदे ॥
 अम्ललोमिका । स्त्री । चाङ्गेर्याम् ॥
 अम्लवती । स्त्री । चुद्राम्लिकायाम् ।
 चाङ्गेर्याम् ॥
 अम्लवर्गः । पुं । आम्रादिप्रथे ॥ यथा ।
 आम्र आम्रातकोधाषी लकुचंचकपि
 त्यकम । नाङ्ग द्विविधाजम्बूः करम
 ई पियारकम् ॥ दार्द्रिमंपार्वतीद्रा
 चादिधृदरतूदकम् । बीजपूरंचज
 न्नीरनिम्बक्रीकाम्लवेतसम् । वृक्षा
 म्लहरिमन्थंचाङ्गेरीत्यम्लवर्गकः
 । निम्बक्रीकाम्लंधात्रीफलमन्त्रं प्रका
 ष्यते । प्रदद्यादम्लसात्म्यायकाञ्चि
 कैवंपुरातनमिति । ज्वराधिकार-
 स्त्रोर्यशोकः ॥

अम्लवल्ली । स्त्री । त्रिपरिक्कनामकन्द
 विशेषे ॥

अम्लात

अम्लवाटिका । स्त्री । नागवल्लीभेदे ॥
 अम्लवातकः । पुं । आम्रातके ॥
 अम्लवास्तूकम् । न । चुक्रे । चूका इति
 प्रसिद्धेशाके ॥
 अम्लवीजम् । न । वृक्षाम्ले ॥
 अम्लवृक्षम् । न । वृक्षाम्ले । इम्लीति
 प्रसिद्धश्चे ॥
 अम्लवेतसः । पुं । स्वनामख्यातश्चे । स
 हस्रवेधिनि । चुक्रे । गुणा यथा । अ
 म्लवेतसमन्थम्लं भेदनं लघुदीपन-
 म् । हृद्रोगशूलगुल्मघ्नमपिप्तलोहित
 दूषणम् ॥ रुचंविण्मूषदोषघ्नीहो
 दावर्तनाशनम् । हिकानाहाहृषि
 श्वासकासाजीर्णवमिप्रणुत् ॥ कफ
 वातामयध्वंसिच्छागमांसद्रवत्वकृत
 । चणकाम्लगुणं चैयंलोहसूचीद्रव-
 त्वकृदिति ॥ अम्लश्वसौवेतसश्चन
 प्रत्वात् ॥
 अम्लशाकः । पुं । अम्लचूडे । न । चुक्रे
 ॥ वृक्षाम्ले ॥
 अम्लसारः । पुं । अम्लवेतसे । निम्बूके
 ॥ हिमाले । न । काञ्चिके ॥
 अम्लहरिद्रा । स्त्री । शक्याम् ॥ इतिरा
 जनिर्घण्टः ॥
 अम्ला । स्त्री । चिञ्चायाम् ॥
 अम्लाङ्गुशः । पुं । अम्लवेतसे ॥
 अम्लातकः । पुं । अम्लादने ॥

अम्लिका

अम्लादनः । पुं । कुरगृके । अम्लाने ।
पीयावांसा इतिप्रसिद्धे । वाणपुष्प
इतिगौडेषु विख्याते । गुणा यथा ।
अम्लादनः कषायोष्णः स्निग्धः स्वा
दुश्चतित्तकइति ।

अम्लानः । पुं । महासहायाम् । कठस
रथ्याइतिख्याते ॥ चि । निर्मले ॥ न
म्लायतिष्म । म्लै० । गन्धार्थाकर्म-
क्रेतित्तः । संयोगा देरातीघातोर्थ
श्वत इतिनिष्ठानत्वम् ॥

अम्लानिनी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मस
मूहे ।

अम्लिका । स्त्री । चिञ्चायाम् ॥ अस्या
गुणास्तु । अम्लिकामा गुरुवातहरी
पित्तकफास्रकृत । पक्वातु दीपनी
रूक्षासरोष्णाकफवातनुत् । अम्लि
कायाः फलंपक्वं मर्दितं बारिणाट्ट
म् । शर्करामरिचोन्मिश्रं लवण्डेन्दुसु-
वासितम् ॥ अम्लिकाफलसम्भूतंपान
कंवातनाशनम् । पित्तश्लेष्मकरं किं
चित्सुहृद्यं वृद्धिबोधकमिति ॥ अम्लो
हारे । चाङ्गेरिकायाम् ॥ पलाशी ल
तायाम् ॥ श्वेताम्लिकायाम् । अ
म्लोरसोऽस्याअस्ति । अतइनिठना
वितिठन् ।

अम्लिकावटकः । पुं । भोरीवराइति
लोके । विधियथा । अम्लिकांस्वेद

अयथा

यिच्चातुजलेनसहमर्दयेत् । तन्नीरे
कृतसंस्कारे वटकान्मज्जयेज्जनः । अ
म्लिकावटकास्ते तुरुच्यावृद्धिमदीप
नाः । वटकस्यगुणैः पूर्वैरेतेपिचसम
न्विताः इतिभावप्रकाशः ।

अम्ली । स्त्री । चाङ्गेय्याम् ।

अम्लीका । स्त्री । तिन्तिव्याम् ॥

अम्लोटकः । पुं । अम्लकुचाइ इति
गौडदेशभाषाप्रसिद्धे अशमन्तकवृक्षे
। इतिरत्नमाला ।

अयः । पुं । शुभावहविधौ । प्राकृतन
शुभकर्मणि । कल्याणमापके दैवे ।
एत्थनेनसुखम् । इग्तौ । पुंसि
संज्ञायामितिघः ॥ पाशकस्यगमने ।
कस्मिंश्चिद्भागे । सूतवृतां प्रदक्षिण
गमने । अयतेः कर्त्तरि पचाद्यच् ॥

अयः पानम् । न । नरकविशेषे ।

अयः प्रतिमा । स्त्री । ह्यस्याम् । अय
सः प्रतिमा ।

अयः शूलम् । न । तीक्ष्णउपाये ।

अयन्नः । पुं । दैवादियन्नभिन्ने । चि ।
यन्नरहिते ।

अयन्नियः । चि । यन्नानर्हे । पुं । माघे ।

अयन्न' । चि । चेष्टाशून्ये ।

अयथा । । उचितस्यान्यथात्वे । मि
थ्यार्थे ।

अयथार्थानुभवः । पुं । तदभाववतित

अयनां

त्प्रकारकानुभवे ॥ सचसंशयविपर्ययतर्कभेदात्त्रिविधः ॥ अयथार्थश्चासावनुभवश्च ॥ नयथार्थानुभवोवा ॥ अयथार्थास्मृतिः । स्त्री । अप्रमाजन्यायांस्मृतौ ॥ अयथार्था चासौस्मृतिश्च ॥

अयनम् । न । पथि ॥ अयन्ते ईयन्तेवाऽनेन । करणेति ल्युट् युज्वा ॥ भा नोरुदग्दक्षिणतो गतौ ॥ यथा । मृ गकर्कटसङ्क्रान्तौ । द्वे उदग्दक्षिणायने इति ॥ अपिच । द्युमणिसङ्क्रमतो मृगकर्किणोरयनके भवत इति ॥ अयतेऽर्कोऽनेन । अयगतौ । ल्युट् अच् तुच्चे ॥ यथा । सौरर्क्षुत्रितयं प्रदिष्टमयनमिति ॥ अयते याच्यनेन ऋतुत्रयेण सूर्योदक्षिणाशामुत्तराशांवेति ॥ समरसमारंभकाले योधानां यथा प्रधानं युद्धभूमौ पूर्वा परादि द्विग्विभागेनावस्थिति स्थानानि यानि नियम्यन्ते तेषु । मोरच्चा इतीतरभाषा प्रसिद्धेषु ॥ व्यहप्रवेशमार्गे गतौ ॥ आश्रये ॥ स्थाने ॥ गेहे ॥ शास्त्रे ॥ यथा । ज्योतिष्प्रामयनं नेचमिति ॥

अयनांशः । पुं । सूर्यगतिविशेषस्य भागे ॥ यथाह काखिदासः । शाक. शराम्भोधियुगेनितो ह तोमानं खत र्कैरयनांशकाः स्मृता इति ॥

अयान

अयन्त्रित' । त्रि । अनर्गले ॥ नयन्त्रित ॥ अयवान् । त्रि । भाग्यवति ॥ मतुप् ॥ अयशः । न । अधर्मनिमित्ताया' लो कनिन्दाया' प्रसिद्धौ । अकीर्त्ता ॥ नयशः ॥

अयः । न । लोहे ॥ एति अयत्त्वा । इण्गतौ । असुन् ॥

अयस्कान्त' । पुं । चुम्बकाश्रमनि ॥ अयः कान्तोऽस्य ॥ कान्तिसार इति ख्याते कान्तलोहे ॥ सचतुर्विधः । भ्रामक चुम्बकरोमकस्वेदकभेदात् ॥ एते रसायने उत्तरोत्तरंगुणिनः । क्रमेण दाच्याङ्गकान्तिकास्यनोरोगदायि न इति राजनिर्घण्टः ॥

अयस्कारः । पुं । लौहकारे ॥ अयस्कारोति । डुकृञ् करणे । कर्मण्यण् ॥

अयाचितम् । न । अमृतवृत्तौ ॥ यथा । ऋतमुच्छ्रितं प्रोक्तममृतस्यादयचित्तमिति सन्तुः ॥ त्रि । याच्ञाविना लब्धेवस्तुनि । अनर्थिते ॥ पुं । मुनिभेदे । उपवर्षे ॥ वृत्तविशेषे ॥ नयाचितम् ॥

अयाज्यः । त्रि । ब्राह्मे ॥ नयाज्यः ॥

अयानम् । न । स्वभावे ॥ इतिहारा विली ॥ अगमने ॥

अयानयम् । न । द्यूतिनां स्थलविशेषे ॥ तेषां गतिविशेषे ॥ अयसहिऽनतं

अयुग्म

नय. ॥

अयानयीनः । पुं । शारे । अक्षोपकर
खे । अयानयंस्थलविशेषनेतव्यः । अ
नुपदसर्वान्नायानयमित्यादिनाम्
। अचेयं द्यूतशास्त्रस्य मर्यादा । चतस्रो
वीथयः प्रत्येकं द्वादशकोष्ठोपेता ।
शारास्तु त्रिंशत् । ते च एकैकेन कितवे
नपंचदशस्ववामपार्श्वस्थ प्रथमकोष्ठ
पर्यंतं प्रदक्षिण प्रसथ्यगतिभ्यानेयाः ।
सर्वेष्वयानयीनाः । ससहायस्य शा
रस्य परैर्नाक्रम्यते पदम् । असहाय
स्तु शारेण परकीयेषु बाध्यते इत्या
दि तच्छास्त्राद्बोध्यम् ।

अयाः । पुं । वक्रौ ॥ एति । इण्० । आ
सि. ।

अयि । । । प्रज्ञे । अनुनये । सम्बोध
ने । अनुरागे । ईयते अय्यते वा ।
इः इन्वा ।

अयुक्छदः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे ।

अयुक्तः । त्रि । अजितचित्ते । सर्वदा वि
षयापेक्षितचित्तत्त्वन कर्त्तव्येष्वनवहि
ते । अश्चिते ॥ अभिश्रिते ॥ न
युक्तः ॥

अयुक्तम् । । । अनर्हं ।

अयुग्मः । पुं । विषमे ।

अयुग्मच्छदः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । अयु
ग्माः छदायस्य ।

अयोग

अयुतः । त्रि । असंयुक्ते । अयुक्ते । न ।

दशसहस्रे १०००० । नयुतम् ।

अयुतसिद्धौ । पुं । ययोर्द्वयोर्मध्ये एक
मपराश्रितमेवतिष्ठते तावयुतसि
द्धौ । यथा । अवयवावयविनौ गुण
गुणिनौ क्रियाक्रियावन्तौ जातिव्य
क्ती विशेषनिच्यद्रव्येचेति ।

अये । । । क्रोधे । विषादे । सम्भ्रमे ।
स्मरणे । सम्बुद्धौ ।

अयेयः । त्रि । अयातव्ये । प्रान विनैव
साधे । यातुं योग्य । या० । अचोय
त् । ईद्यति । गुणः । नयेयः ।

अयोगः । पुं । विधुरे । कूटे । विस्त्रेपे ।
कठिनोद्यमे । वमनविरेचनादीनां
प्रतिलोमवृत्तौ अल्पप्रवृत्तौ च । तं
दुक्तं वैद्यके । योगसम्यक्प्रवृत्ति
स्या दतियोगोतिवर्त्तनम् । अयो
गः प्रातिलोम्येन न चाल्पं वा प्रवर्त्तत
मिति । नयोगः ।

अयोगव । पुं । आयोगवे । शूद्रादेश्य
कन्यायामुत्पन्ने । इति जटाधरः ।

अयोगुडः । पुं । लौहगुलिकायाम् ।
गोली इति भाषा प्रसिद्धायाम् ।

अयोग्रम । न । मुसले । अयोग्रेऽस्य ।

अयोग्रकम् । न । मुसले ॥

अयोग्रनः । पुं । लौहपुञ्जे । हथौडा इ
त्यादि भाषाप्रसिद्धे लौहमुञ्जरे । अ

अरघ

योहन्यतेऽनेन । इन० । करणेऽयो
विद्रु चित्त्यप् घनादेशश्च ॥

अयोधा । स्त्री । सरयूतीरेद्वादशयोज
नायतायां साकेतपुर्याम् । उत्तर
कोशलायाम् । त्रि । युद्धानर्हम् ।

अयोनिजः । पुं । हरौ ॥ योनौयोनि
पदलक्षितायां जनन्यांनजायते ।
जनोप्रादुर्भावे । सप्तम्यांजनेर्ङः ।
स्त्री । सीतायाम् । जानक्याम् ।

अयोमखम् । न । मण्डूरे । लौहकिष्टे ।

अयोमुखः । पुं । असुरविशेषे ।

अरम् । न । शीघ्रे । चक्राङ्गे । चक्रस्य
नाभिनेम्योन्तराख्यकाष्ठे । ऋच्छ
तिइवर्तिर्वा । ऋच्छगत्यादौ । ऋ
हंतैवा । पचाद्यच् । शीघ्रार्थेक्रिया
विशेषणत्वाद्सत्वे वर्द्धमानेयंक्ती-
कः द्रव्यगामीतु विलिङ्गः । ब्रह्मलो-
कश्चेत्समुद्रोपमे सरसि । जिनानां
कालचक्रस्य द्वादशशेः सतु अवस
र्षिभ्याः जटोभगः । जिनानामष्टाद्
यतोर्बन्धने । त्रि । शीघ्रगे ।

अरकः । पुं । शैबले । पर्यटे ।

अरध्वजः । पुं । राजवृत्ते । इत्यमरतो
कार्याभरतः ।

अरघट्टः । पुं । महाकूपे ।

अरघट्टकः । पुं । घटोयन्त्रे । पादावर्त्त

। महाकूपे ।

अरघ्य

अरजम् । त्रि । निर्मले । नविद्यतेरजो
रेणुर्यस्मिन् । रजोगुणरहिते ।

अरजाः । स्त्री । नमिकायाम् । अना-
गतार्त्तवायाम् । कुमार्थ्याम् । त्रि ।
रजोगुणरहिते ।

अरगम् । न । शरणे ।

अरगिः । पुं । वङ्गिमन्ये । गणिकारिका
वृत्ते । सूर्ये । इतिकाशीखण्डम् ।

पुं । स्त्री । निर्मन्थ्यदाहणि । ऋच्छ
ति । ऋगति प्रापणयोः । अर्त्तिवृ-
धृधमीत्यनिः ।

अरगिकः । पुं । श्रीपर्णे । अदिमन्ये ।

अरगो । स्त्री । अरग्याम् ।

अरगीकेतुः । पुं । अदिमन्यवृत्ते ।

अरगीसुतः । पुं । अमौ ।

अरग्यम् । न । वने । स्त्रीजनासङ्कीर्णा
श्रमे । दण्डकारण्यादिनवसु । य
था । दण्डकंथैन्धवारण्यंजम्भुमार्गंश्च
पुष्करम् । उत्पलावर्त्तकारण्यं नै
मिषंकुहजाङ्गलम् । हिमवानर्बुद्भश्चै
वनवारण्यंविमुक्तिदमितिवराहपुरा
णम् । अर्थ्यते ऋगीः । ऋगतौ । अर्त्ते
निञ्चेत्यन्यः । पुं । कटफलवृत्ते इति
शब्दचन्द्रिका ।

अरग्यकदली । स्त्री । गिरिकदल्याम् ।

अरग्यकार्पासी । स्त्री । वनकार्पास्याम् ।

। भारद्वाज्याम् । इयं हिमाहृत्वा

अरण्य

वृषाशस्त्रचतनाधिनीति राजनिर्घ-
ण्टः ।

अरण्यकुल्यिका । स्त्री । कुल्यिकायाम् ।
वनकुल्यी इतिभाषा ।

अरण्यकुसुम्भः । पुं । वनकुसुम्भे । अग्निस
म्भवे । कौसुम्भे ॥ पाकेऋटुः श्लेषनाशी
जठराग्निविबृद्धिकृदित्यस्यगुणाः ।

अरण्यघोखो । स्त्री । पत्रशाकविशेषे ।
वनघोख्याम् ।

अरण्यचटकः । पुं । धूसरे । वनचटके ।

अरण्यजार्द्रका । स्त्री । वनार्द्रकायाम् ।
ऐन्द्रे । वन अद्रक इतिभाषा ।

अरण्यजीरः । पुं । वनजीरे ।

अरण्यधान्यम् । न । नीवारे ।

अरण्यमञ्जिका । स्त्री । दंशे । अरण्य
स्यमञ्जिका ।

अरण्यमुद्गः । पुं । मकुष्ठे ।

अरण्यवायसः । पुं । द्रोणकाके ।

अरण्यवासिनी । स्त्री । अत्यम्लपर्याल
तायाम् ॥

अरण्यवास्तूकः । पुं । कुण्डले ॥

अरण्यशालिः । पुं । नीवारे । वनधान्ये ॥

अरण्यशूरणः । पुं । वनशूरणे ॥

अरण्यश्या । पुं । टके ॥

अरण्यषष्ठी । स्त्री । ज्येष्ठशुक्लषष्ठ्याम्
। यथा । ज्येष्ठेमासिसिते पक्षे षष्ठी

अरण्यसंक्षिता । व्यजनैकरास्त

अरण्य

स्यामटन्तिविपिनेस्त्रियः । तांविन्ध्यवा
सिर्नीस्त्रान्दषष्ठीमाराधयन्ति च । क
न्दमूलफलाहाराखभन्तेसन्ततिं शुभा
म् । कन्दंशूरणादि । तदितरन्मूलम्
। इतिराजमार्त्तण्डः ॥

अरण्यानी । स्त्री । महावने । महदरण्य
मित्यस्मिन्नर्थे इन्द्रवश्येतिस्त्रयस्येन
हिमारण्ययोर्महत्त्वइतिवार्त्ति केना
ऽरण्यशब्दस्यनुगागमस्ततोऽपीषु ।

अरण्यायनम् । न । अरण्यवासे ।

अरतत्रपः । पुं । मुनि । वक्रपुच्छे ॥

अरतिः । पुं । क्रुधि ॥ स्त्री । अनवस्थि
तचित्तत्वे । क्रोधाभावे । रतिविर
हे । उद्देशे । इष्टवियोगान्मनस्याकु
लीभावे । यथा । स्वाभीष्टवस्त्वलाभे
न चेतसोयाऽनवस्थितिः । अरतिः
सेति । चि । रतिहीने । ऋच्छति
। ऋ० । वहिवस्यर्त्तिभ्यश्चिदित्यतिः
। अर्त्तं श्वेत्त्यतिर्वा ।

अरलिः । पुं । सप्रकोपृतताङ्गुलिकरे ।
विस्तृतकनिष्ठमुष्टिहस्तपरिमा
यो । कफोणौ । रलिभिन्नः । नजस
मासः । यदा । ऋतन्यञ्जीत्यर्त्तं ।
कलिच् । वङ्गमुष्टिकरोऽरलिः सारः
लिः प्रहृताङ्गुलिः । सहस्तद्वत्त्वर्थः ।

अरण्यनम् । न । वसौडा इतिप्रसिद्धे
पाकाभावे । यथा । कर्काशमद्यात्

अरवि

सिंहाङ्गे सिंहाङ्गं सिंहकन्ययोरि-
त्याचारमार्त्तखड. ॥

अरन्ध्रः । त्रि । निविडे ॥

अरपाः । चि । अपामे ॥ नविद्यते रपः
पापयस्य ॥

अरम् । । अलमर्थे । अलमिन्त्यथयस्य
वाल्मूलेत्यादिना पच्चेरेफः । अ-
ल्ये ॥

अररम् । त्रि । छदे ॥ कपाटे । इयर्त्ति ।
अर्त्तिकमीत्यरच् । अपिधाने ।

अररिः । पुं । न । कपाटे । ऋच्छति
। विच् । अर ऋच्छति । सर्वधातुभ्यद्
तीनिः ।

अररी । स्त्री । कपाठ्याम् । इयर्त्ति ।
ऋर्गतौ । अर्त्तिकमीत्यरन् । गौ
रादिङीष् ।

अररुः । पुं । अलङ्कारे । शपौ । ऋच्छ
ति अर्थतेषा । ऋगतिमापणयोः ।
अर्त्तेररुः ॥

अररे । । आशुसंबुद्धौ । त्वरान्वितस
म्बोधने । इतिशब्दरत्नावली ।

अररुः । पुं । श्योनाकवृच्चं । इयर्त्ति ।
ऋर्गतौ । अर्त्तेररुः । कपिलकादिः ।

अरविन्दम् । न । पद्मे । अराकाराणि
दक्षानितक्तादृश्यादराः तान्विन्दति
लभतइत्यर्थे गवादिषुविन्देः संज्ञाया
मिति कर्मण्यस्यो वाधकःशः । शेमु

अरालः

चादीनामितिनुम् । अरंशीघ्रलिप्सा
विन्दतिवा । सारसपक्षिणि । नीले
त्यले । रत्तकमले । ताम्रे ॥ इतिराज
निर्घण्टः ।

अरविन्दिनी । स्त्री । नलिन्याम् ॥ पद्म
खण्डे । तडागे ॥ अरविन्दानि सन्त्य
त्र । पुष्करादिच्चादिनिः । ङीप् ॥
अरसिकः । त्रि । अरसत्ते । अविदग्धे ।
यथा । अरसिकेषु रसस्यनिवेदनं
शिरसि मालिख मालिख मालिखे
त्युङ्गटः ।

अराजकः । त्रि । राजशून्यदेशादौ ॥
यथा । चौरप्रायं जनपदं हीनसत्त्व
मराजकमितिश्रीभागवतम् । अरा
जकेषिलोकेष्विन् सर्वतोविद्भुते-
यात् । रक्षार्थमस्यसर्वस्यराजानम
सृजत् प्रभुरितिमनुः । ।

अरातिः । पुं । अरौ । नरातिमुखम् ।
रादाने । क्लिच् तिर्बी ।

अरालः । पुं । सर्जरसे । समददन्निनि
। त्रि । कुटिले । ऋच्छति । ऋर्गतौ
। विचि अर् । अरमाच्छाति । मूलवि
भुजादिच्चात्कः । अराः आखा
तिवा । नरातिदुःखम् । बाहुलका
ह्वगवा ॥

अराला । स्त्री । वैश्यायाम् ।

अरिः । पुं । शत्रौ । स्वकृतापकारमन-

अरिजा

पेक्ष्य स्वभावात् क्रौर्येणापकर्त्तरि
। अरेर्गुणा यथा । प्राञ्जकुलीनंशूर
चदक्षंदातारमेवच । कृतस्रधृतिम
न्तंचकष्टमाहुररिवुधा इति । षष्ठ्य
हे । षट्सु । रथाङ्गे । चक्रे । खदिर
प्रभेदे । खदिरपत्रिकायाम् । इयर्त्ति
विरोधम् । ऋगतौ । अच इः ।

अरिचम् । न । कर्णे । केनिपातके ॥
ऋच्छत्यनेन । ऋगतौ । अर्त्तिखूधू
इतिइवः ।

अरिन्दमः । पुं । पराभिभावके । अरिं
दाम्यतीति विग्रहे संज्ञायां भृदृष्टि
धारिसहितपिदम इत्यनेन दाम्यतेः
खदि पूर्वपदस्याजन्तखचयोमुमाग-
मः । अरीन्कामादीन् दमयतीति
वा ।

अरिमर्हः । पुं । कासमर्ह ॥

अरिमेदः । पुं । इरिमेदे । विट्खदिरे
॥ अरिरिवमेदः स्नेहोऽस्य । अयंक
षावउष्णस्तिक्तोभूतविनाशनः शोथा
त्त्रिसारकासविषवैसर्पनाश्रीचेतिरा
जनिर्घण्टे नरसिंहकौलः ॥

अरिजा । स्त्री । मावाटसभेदे । यथा
। छन्दसिषोडशकलेविद्याग्निनि प्र-
तिपदमन्तेयमकविद्याग्निनि । अरि
खानामपयोधरधारिणि शेषेनियत
लघुद्वयधारिणि ॥ यथा । किंकीना

अरिष्टः

शपाशधरगर्जसिमानुधगम्यहासभ-
रमर्जसि । हरिचरशंशरशं नहिप
श्रयसियन्नामस्मरणादपिनश्यतीति ।
अरिष. । पुं । अपानमांसजैरोगे । धा
राप्रवर्षे ।

अरिषडधृकम् । न । विवाहाद्युपयोगि
नि गणनाविशेषे ॥ यथा । मकरःक
रिकुलरिपुणा कन्यामेषेणसह भ
षस्तुलया । कर्किघटौ दृषधनुषी
वृश्चिकमियुनौषडधृविधाविति ।

अरिषडुर्ग. । पुं । कामक्रोधलोभमोह
मदमात्स्त्र्येषु ॥ षष्ठावर्ग. षड्वर्गः ।
अरीयामन्तःशचूणाषडुर्गः ॥ यथा ।
दद्यान्नावसरंकिंचित्कामादीनाम-
नागपि । आसुप्तेरास्यतेःकार्खनवेद्ये
दान्तचित्तयेत्युपदेशः ॥

अरिष्टः । पुं । लघुने । निम्बे । लघ्ना
निकटवर्त्तिनि पर्वतविशेषे ॥ काके ।
नरिष्टमस्य ॥ कङ्के । केनिलद्रौ ।
रीठाइतिख्याते ॥ अस्यगुणास्तु । अरि
ष्टकस्त्रिदोषप्रोग्रहजिन्नभंपातन इ-
ति । वृषभासुरे । न । अशुभे ।
तम्बे । सूतिकागारे ॥ उत्पाते ॥ आ
सवे ॥ यथा । पक्षीषधाम्बुसिन्नयन् म
द्यंतव्यादारिष्टकम् । अरिष्टं मद्यमि
तिलोके । यथा । द्राचारिष्टम् दश
भूषारिष्टम् । वष्पूषारिष्टमिति । अ

अरिष्टः

रिष्टं लघुपाकेन सर्वतश्चगुणाधिक
म् । अरिष्टस्यगुणा ज्ञेयावीजद्रव्यगु
णैःसमाः ॥ मद्येपुंस्त्रिजोपीतिसुश्रुत
टीका । शुभे । नास्तिरिष्टमचनरिष्य
तेस्सहिंस्त्रैरितिवा । रिषाहिंसायाम् ।
क्तः । नरिष्टमशुभमस्मादा । अनेक
मिति समासः । मरणचिह्ने । यथा ।
रोगिणो मरणं यस्माद् दृश्यमाविल
च्यते । तल्लक्षणमरिष्टस्याद्रिष्टमप्य
भिधीयत इति । नरिष्टम् । चि । अ
विनाग्निनि ।

अरिष्टकः । पुं । निम्ने । केनिले । रीठा
इतिश्रुते ।

अरिष्टतातिः । चि । क्षेमहारे । शुभ-
हरे ।

अरिष्टदुष्टधीः । चि । विवशे । आसन्न
मरणसूचितक्षणेनदूषितवुद्धौ । अ
रिष्टेद्दुष्टधीरस्य ॥

अरिष्टनेमिः । पुं । बुद्धगणान्तरे । मुनि
विशेषे । जिनानां चतुर्विंशत्यन्तर्गत
द्वाविंशतिनीर्यहरे ।

अरिष्टसूदनः । पुं । विष्णौ । अरिष्टसू
दके । अरिष्टसंज्ञक मसुरंसूदितवा
न्सूदयतिवा । सूदः । नन्द्यादिच्वा
य्यः ॥

अरिष्टास्त्री । कटकायाम् ।

अरिष्टः । स्त्री । अश्वमे । सकृत्वाधि

अरुणा

व्याध्यभावे ।

अरिष्टः । चि । नाशने । अरिर्वतिष्ठति
। प्रा० । कः ।

अरुचिः । पुं । अज्ञानभिलाषरूपे रोग
प्रभेदे । अरोचके । सच सत्यभि
लाषेऽभ्यवहारासामर्थ्यरूपोवोधः ।
रुच्यभावे ।

अरुजः । पुं । आरग्वधे ।

अरुणाः । पुं । अर्के ॥ अर्कसारथी ॥ अथ
त्तरागे । कृष्णलोहिते । कृष्णमि
श्रितरक्ते ॥ सन्धारागे ॥ निःशब्दे ॥
कपिले । दानवान्तरे । कुष्ठभेदे ।
पुन्नागपादपे ॥ गुडे । न । कुङ्कुमे ।
सिन्दूरे ॥ चि । गुणिनि । ऋच्छति ।
ऋगतौ । अर्त्ते श्वेत्युनन् । अरुणोव
र्णोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् ।

अरुणकमलम् । न । रक्तोत्पले ।

अरुणलोचनः । पुं । पारावते ।

अरुणसारथिः । पुं । सूर्ये । अरुणः सूर
रुतः सारथिर्यस्य ।

अरुणा । स्त्री । अतिविषायाम् । श्यामा
याम् ॥ मञ्जिष्ठायाम् ॥ विवृतायाम् ।
प्रबद्धीपक्षान्तरे । इन्द्रवारुणायाम्
। गुञ्जायाम् । मुण्डितिकायाम् । क
दम्बपुष्पाद्यम् । ऋच्छति । ऋगतौ
। अर्त्ते श्वेत्युनन् । टाप । अरुणोवर्णो
ऽस्यास्याः । अर्श आद्यच् । टाप ।

अरुन्तु

अरुणात्मजः । पुं । जटायुनामविहगे ।

अरुणस्थानुरोरात्मजः ।

अरुणावरजः । पुं गरुडे ।

अरुणोदकम् । न । सरोविशेषे । मे
रो. प्राच्यादिशियो विष्कम्भशैलस्तस्य
मूलोऽसरोऽरुणोदकं नाम तच्च हेमाज
मण्डितम् ।

अरुणोदयः । पुं । ब्राह्मेमुहूर्त्ते । सूर्यो
दयः प्र पूर्वमुहूर्त्त इये । यथा । रज
ज्ञीशेषयामस्यशेषार्द्धमरुणोदय इति
। अपिच । चतस्रोघटिका प्रातररु
णोदय उच्यते । यतीनांस्नानकालो
ग्रंगङ्गास्य सप्तमस्मृतः इति ॥ सप्त
पञ्चारुणोदय इति देवी भागवतम् ।
अथ सप्तपञ्चाशत् घटिकोत्तरमरुणो
दय इति तदर्थः । अरुणस्योदयोयस्मि
नसः ।

अरुणोदयसप्तमी । स्त्री । माकर्याम्
। भविष्योक्तविवरणायां तपः शुक्लसप्त
म्याम् ॥

अरुणोदा । स्त्री । मन्दरगिरिशिखरा
न्दिपतन्त्यासरिति ॥ अरुणोयश्चास्रफ
लरसः सयमउदकं यस्याः ॥

अरुणोपलः । पुं । पद्मरागे । चुन्नीतिलो
के ॥ अरुणोऽरुणवर्षश्वासावुपलः
पाषाणश्च ।

अरुन्तुदः । त्रि । अर्मसृष्टि । अर्मपीड

अरुषः

के । अरुषि मर्माणितुदति । तुद
व्यथने । विध्वरुषोस्तुद इति खश् ।
अरुर्दिषदिति मुमिकृते संयोगान्तस्ये-
त्यरुषः सकारस्य लोपः ।

अरुन्धती । स्त्री । वशिष्ठपत्न्याम् । अ-
क्षमालायाम् । कर्दममुने कन्या
याम् ।

अरुन्धतीजानि । पुं । वशिष्ठे । अरुन्ध
ती जायायस्यसः । जायायानिड् ।

अरुन्धतीनाथः । पुं । वशिष्ठे । अरुन्ध
त्यानाथः स्वामी ।

अरुष्कः । पुं । भङ्गातके । इति शब्दरत्ना
वली ।

अरुष्करः । पु । भङ्गातकवृक्षे । न । भ-
ङ्गातकफले । त्रि । व्रणकृति । अरु
र्वृणं करोति । दिवाविभेतिटः । नि
त्यंसमासेतूत्तरपदस्येति षः ॥

अरुः । न । मर्मणि । पुं । रक्तखदिरे ।
अर्के । पुं । न । वर्षे । चते । इय
त्ति । ऋगता । अर्त्तिपृषपियजू
त्युत्ति ॥

अरुहा । स्त्री । भूधाव्याम् । भूमि आ
वला इति स्थातायाम् ॥

अरुपः । त्रि । रूपशून्ये ॥ कुम्भित
रूपे ॥

अरुषः । पुं । रवौ । सर्पविशेषे ॥ ऋ
च्छति अर्थतेषा । ऋगतिप्राप्तयोः

अर्कः

। ऋहनिभ्यामूषन् ।

अरे । । नीचसम्बोधने । यथा । अरे
यमभटाः शठाः कपटविग्रहेषुङ्गटानि
वेद्यतवोवचस्तवनचाधिकारोमयि
। अहन्तु शिवसुन्दरीचरणचारुपङ्के
रुहखलनमधुसुधासर्वसमपिवंनजा
नीतरेदति । रुषाह्वाने । अपाकृ
ती । असूयायाम् ॥

अरेरे । । नीचसम्बोधने ॥ रुषाह्वाने ।
ने । सक्रोधाह्वाने ॥

अरोक' । त्रि । निष्प्रभे । छिद्रवर्जिते ।
रोचनम् रोकः । रुचदीप्तौ । घञ्
। नरोकोऽस्य ॥

अरोमः । त्रि । व्याधिरहिते ॥ पुं । दो
षसाम्ये । रोगाभावः । नरोगोऽ
स्यवा ।

अरोचक । पुं । रोगविशेषे । अरुचि
रोग इतिभाषा ।

अर्कः । पुं । रक्तार्के । अर्कपर्णे ॥ अस्य
गुणायथा । अर्कद्वयं सरंवातकुष्ठक
ण्डूविषत्रयान् । निहन्तिप्लीहगुल्मा
र्शः श्लेष्मोदरयकृत् क्रिमीन् । अर्कद्व
यं रक्तार्कं चेतार्कश्च । शुक्लार्कस्तुमं
टर्षणलघुदीर्घनपाचनम् । अरोचक प्र
सेकार्शकासश्वासनिवारणम् । र
क्तार्कपुष्पधुरंसतित्तं कुष्ठक्रिमिघ्नं क
फनाशनम् । अर्शाविषहन्तिधरक्तपि

अर्कन

त्तंसङ्ग्राहिगुल्मे श्वयथौ हितंतत् ॥
चीरमर्कस्यतिकोष्णस्त्रिगंधसखयणं-
लघु । कुष्ठगुल्मोदरहरं श्रेष्ठमेतद्वि
रेचनमिति भावप्रकाशः । स्रुटिके ।
रवौ । लक्षणाचारविवारे । ताम्रे ।
दिवस्यतौ । विडौजसि । श्रीहरौ ।
ब्रह्मादिभिः पूज्यतमैरर्चनीयत्वात् ।
द्वादशांके ॥ हस्तर्चे ॥ सर्वदर्शिनि ।
अर्च्यते । अर्चपूजायाम् कर्मणिघञ्
। चजोरितिकुत्त्वम् । यद्वा । कृदा
धारार्चिकलिभ्यः क इतिकः । अर्क्य
तेवा । अर्कस्तवने । घञ् । अरकइ
तिप्रसिद्धे कायविशेषे ॥ यथा । द्रव्यक
ल्पः पञ्चधास्यात्कल्कं चूर्णं रसस्तथा ।
तैलमर्कः क्रमाज्ज्ञेयं यथोत्तरगुणानि
ये इतिरावणः ॥

अर्ककान्ता । स्त्री । आदिन्त्यभक्तायाभ् ।

अर्कचन्दनम् । न । रक्तचन्दने ॥

अर्कजः । पुं । यमे । शनैश्चरे ॥

अर्कजौ । पुं । अश्विनीसूक्तोः ॥ नित्यच्चि
वचनान्तोयम् ॥

अर्कतनयः । पु । कर्णे । राघेये ॥ वै
श्वतमनौ । सावर्षिमनै । शनैः ॥
यमे ।

अर्कतनया । स्त्री । यमुनायाम् । तप
त्याम् ॥

अर्कनन्दनः । पुं । अर्कतनये । सुप्रीये ॥

अर्करे

अर्कस्य नन्दनः ।
 अर्कनामा । पुं । रत्तार्के ।
 अर्कपत्रः । पुं । आदिच्यपत्रदृष्टे ।
 अर्कपत्रा । स्त्री । सुनन्दायाम् । अर्कमू-
 लायाम् ॥
 अर्कपर्णाः । पुं । अर्काह्वे । मन्दारे । अ-
 र्काभानि तीक्ष्णानि पर्णान्यस्य ॥
 अर्कपादपः । पुं । निम्बे । इतित्रिकाण्ड-
 शेषः ।
 अर्कपुष्पिका । स्त्री । सूर्यवङ्गायाम् ।
 अर्कपुष्पी । स्त्री । कुटुम्बिनीदृष्टे । अ-
 र्कपुष्पीकृमिस्त्रेषामेहपित्तविकार-
 जिदितिभावप्रकाशः ॥
 अर्कप्रिया । स्त्री । जवायाम् ।
 अर्कवन्धुः । पुं । गौतमे । बुद्धे ॥ सच इ-
 त्साकुकुलोद्भवशाक्यवंशीयोवोद्भव्यः
 । अर्कस्यवन्धुः सूर्यवंशजत्वात् । अ-
 म्बुजे ॥ अर्कोवन्धुर्यस्यसः ।
 अर्कवान्धवः । पुं । अम्बुजे । अर्कोबाध-
 वोयस्यसः ॥ बुद्धे । बुद्धमिदि । अर्क-
 स्यवान्धवः ।
 अर्कभम् । न । सूर्याक्रान्तनक्षत्रे ।
 अर्कभक्ता । स्त्री । आदिच्यभक्तायाम् ।
 हुल्हुल् इति प्रसिद्धे शाके ।
 अर्कमूला । स्त्री । अर्कपत्रायाम् । इशे-
 रमूलेतिगौडेप्रसिद्धायाम् ।
 अर्करेतोजः । पुं । सूर्यात्मजविशेषे ।

अर्गल

रेवन्ते । इतिहेमचन्द्रः ।
 अर्कवस्तुमः । पुं । बन्धूकदृष्टे ॥
 अर्कवेधम् । न । तास्त्रीशपत्रे ॥
 अर्कव्रतम् । न । राशोव्रतविशेषे । य-
 था । अष्टौमासान् यथादिच्यस्तोयं
 हरतिरश्लभिः । तथाहरेत्करंराष्ट्रा-
 न्निच्यमर्कं व्रतंहितदितिमनुः । आ-
 रोग्यसप्तम्यादिस्वर्यव्रते ।
 अर्कसूनुः । पुं । शनौ । यमे ॥ सुग्रीवे-
 । कर्णे । अर्कस्यसूनुः । द्विवचना-
 न्तः आन्विनेयवोः ।
 अर्कसोदरः । पुं । सेरावते । इतिहेम-
 चन्द्रः ॥
 अर्कहिता । स्त्री । अर्कभक्तायाम् ।
 अर्कश्ला । पुं । अरुणोपले ॥ अर्कस्य
 अश्ला । सूर्यकान्तमणौ ॥
 अर्काह्व । पुं । रत्तार्के । अर्कपर्णे । अ-
 र्कआह्वायस्य ।
 अर्की । पुं । अर्कवति । शस्त्ररूपमन्त्र-
 वति हेतारि ।
 अर्कोपलः । पुं । सूर्यकान्तमणौ ।
 अर्गलम् । न । कपाटद्वयमध्यस्थदण्डे ।
 दुर्गापाठादौपाद्येदेवीस्तोत्रविशेषे
 । यथा । मार्कण्डेयउवाच । ब्रह्मन्
 केनप्रकारेणदुर्गामाहात्यमुत्तमम्
 । श्रीघंसिद्धातितत् सर्वकथयस्वमहा-
 प्रभो ॥ ब्रह्मोवाच । अर्गलंकीलक-

अर्घ्यम्

आदौपठित्वाकवचं पठेत् । जपेत्
सप्तशतीपश्चात् क्रमव्यतिथिवोदित-
इति । त्रि । कल्लोले ॥ अर्घ्यते । अ
र्ज अर्जने । टषादिस्त्वात्कलच् । न्य
ङ्कादिः ।

अर्गला । स्त्री । आगच्छ इतिभाषाप्रसि
द्धे कपाटवन्धककाष्ठविशेषे । कपाटा
न्तरविष्कम्भदण्डे । त्रि । कल्लोले ।
टाप् ।

अर्गलिका । स्त्री । अर्गले । आगलीइ
तिभाषाप्रसिद्धायाङ्क्षुद्रार्गलायाम् ।
अर्गली । स्त्री । कपाटरोधनार्थं तन्मध्य
स्थे क्षुद्रदण्डे ॥ गौरादिस्त्वान्ङीष् ।
अर्ग्वधः । पुं । राजवृक्षे ।

अर्घ' । पुं । मूल्ये । पूजाविधौ । पूजाप
चारभेदे । अर्घ्यतेऽनेन । अर्घपूजा
याम् । हलश्चेति घञ् । न्यङ्कादिः ।
अर्घिर्धात्वन्तरंवा । अर्घ्यशब्दः साम
गानां सर्वत्राभिस्त्रापेसयकारेणपुंस
कलिङ्गेनैवप्रयोज्यः । अन्यवेदिनां
निर्गकारः पुल्लिङ्गेन प्रयोज्यः । इति
ब्राह्मणतत्त्वेरघुनन्दनः ।

अर्घ' ४ । पुं । ईश्वरे । शिवे । इतिश
ब्दरत्नावली ।

अर्घ्यम् । न । जरत्कारमुनेस्तपोवनत
रुद्धैतमधुनि । उपचारभेदे । मस्त
के हीयमाने अर्घजले । अर्घायेद

अर्चिरा

म । पादार्घ्याभ्याश्चेतियत् । चि । पू
जाहे । अर्घस्ययोग्ये । अर्घमर्हति
। दण्डादिभ्यश्चेतियत् । पुं । मूल्ये ॥
पूजाविधौ ।

अर्चकः । त्रि । पूजके । यथा । अर्चक
स्यतपोयोगादर्चनस्यातिशयनात्
आभिरुप्याश्चविष्मार्नादेवः सान्निध्य
मच्छतीतितिथ्यादितत्त्वम् । अर्चति
। अर्च० । खुल् ।

अर्चनम् । न । पूजायाम् । यथा । धन
धान्यकरंनिर्घ्यं गुरुदेवद्विजार्चनमि-
ति । अर्चपूजायामस्त्राङ्गैरादिका
ण्यासन्नन्योयुच् । चि । पूजाद्रव्ये ।
अर्चना । स्त्री । पूजायाम् । टाप् ।

अर्चा । स्त्री । प्रतिमायाम् । यथाहश्रु
कृष्णोव्यासादीन् प्रति । किंस्वल्पत
पसांगुणामर्चायां देवचक्षुषाम् । दर्श
नस्यर्शनमन्त्रप्रह्वपादार्चनादिकमि-
ति दर्शनमस्त्रान्धे ऽऽ अध्यायः ॥ पूजा
याम् । अर्चनम् अर्च्यतेवा । अर्चपूजा
यामस्त्राङ्गैवादिक्वाङ्गुरोश्चहलरस्य
प्रत्ययः । टाप् ।

अर्चिः । स्त्री । ज्वालायाम् । इत्यन्तः । अ
र्च० । खिजन्तादचर्चर्वा ।

अर्चितम् । त्रि । पूजिते । अर्च्यतेस्म० ।
अर्चपूजायाम् । क्तः ।

अर्चिरादिमार्गः । पुं । उत्तरमार्गे ।

अर्जुनः

अर्चिराद्युपलक्षिते देववानपदि ।
अर्चिष्मान् । पुं । वङ्गौ । भास्करे । दी
प्ते । अर्चिर्विद्यते ऽस्यास्त्रिगुणा । म
तुप् ।

अर्चिः । न । स्त्री । मयूखे । वङ्गिनिखाया
म् । दीप्तौ । अर्च्यते । अर्चपूजायाम्
। अर्चिशुचिहुस्त्रिच्छादिच्छर्दिभ्य
इतिः । अर्चिः सान्तः ।

अर्च्यः । चि । पूज्ये । ऋच्यते । ऋचस्तु
तौ । ख्यत् । यजयाचरुचप्रवचर्चश्चे
तिकुत्स्वनिषेधः ।

अर्च्यकः । पुं । वाधुर् इतिभाषाप्रसि
द्धे श्वेतपर्णासे । अस्यगुणाः । कटु
रुषाः कफवातामयनेत्ररोगनाशी क
चिकारी मुखप्रसवकारकश्चेतिरा
जनिर्घण्टः । अर्जयति । अर्जसर्जअर्ज
ने । ऋगतिस्थानार्जनो पार्जनेषुवा
। गद्यन्तः । खुब् । चि । उपार्जनस्य
कर्त्तरि ।

अर्जनम् । न । अर्जयित्वापारे । स्वा
मिस्त्वहेतुभूतव्यापारे । सङ्गहे ॥
सम्पादने ॥ अर्जं । ल्युट् ॥

अर्जुनः । पुं । ककुभद्रुमे । कौहइति
स्थारे । अस्यगुणा दक्षा । अतभम
रक्तस्तम्भनमूत्रकृच्छरागे पथ्यस्वमि
तिराजवल्लभः । कषायस्वमुष्णस्त्रि
शोषोधनत्वम् । कर्पपित्तत्रमटुणा

अर्थाव

र्तिनाशित्त्वायुरोगप्रकोपकारित्त्व
मिति राजनिर्घण्टः । सर्वसम्प्रतिप-
न्नपराक्रमे तृतीयेषाखडुतनये । का
संवीर्ये । मयूरे । मातुरेकसुते । ध
वले ॥ करवीरे । न । तृण्ये ॥ नेचगर्दे
। यथा । एकोयः शशरुधिरोपमस्तु
विन्दुः शुक्लस्योभवतितदर्जुवंशदन्ती
ति । चि । धवलवर्णवति ॥ अर्च्यते ।
अर्ज अर्जने । अर्जे शिंलुकचेत्युजन् ।
तृणाख्यायां चिद्विद्यिवानन् ।

अर्जुनधनुः । न । गाखडीवे । अर्जुनस्य
धनुः ।

अर्जुनध्वजः । पुं । वायुपुत्रे । हनूमति ।
अर्जुननामा । पुं । ककुभद्रुमे ।

अर्जुनी । स्त्री । गवि । अर्जुनवर्णयोगा
त् । अन्यतोडीष् ॥ उषायाम् ॥ वा
हुदानयाम् ॥ कुट्टन्याम् ॥

अर्जुनोपमः । पुं । शाकद्रौ । महापत्रे ।
शेगनइति गौड देश ख्याते ॥ अर्ज
नउपमायस्य ।

अर्णः । पुं । अखरे । शाकद्रुमे ॥ अ
र्णः क्तः ॥

अर्णवः । पुं । अम्बुनिधौ ॥ अर्णास्यत्र
सन्ति । अर्णसेल्लोपश्चेतिवः सलो
पश्च ।

अर्णवजः । पुं । न । समुद्रफेने ।

अर्णवमन्दिरः । पुं । वरुणे । अर्णवेम

अर्थः

न्दिरमस्य ।

अर्थबोद्धवः । पुं । अग्निजारदृष्टे ।

अर्थः । न । जले । ऋच्छति । ऋग-
तौ । उदकेनृत्चेत्यर्त्तरसुन् तस्य
चनुट ।

अर्थोदः । पुं । मुस्तके । मेघे ।

अर्थोभवः । पुं । शङ्खे ॥ इतिराजनि
र्घस्यः ।

अर्त्तगलः । पुं । नीलकिण्टप्राम् ।

अर्त्तनम् । न । जुगुप्सायाम् । हृषीया-
याम् । ऋतिः सौत्रोधातुः । इयडभा-
वेत्युट् ।अर्त्तिः । स्त्री । पीडायाम् ॥ धनुष्कोटौ
। अर्हनम् । अर्हहिंसायाम् । क्तिन्ना-
वादिभ्यः । तितुचेतिनेट् ।अर्थः । पुं । विषये ॥ अर्थनायाम् । अर्थ-
ने गम्यते ऋच्छतिवा । ऋगतौ । उ-पिकुचिगर्त्तिभ्यस्यन्नितियन् । यद्वा
। अर्थ्यते प्रार्थ्यते सुखरूपत्वात्सर्वैः। अर्थे उपयाज्यायाम् । अकर्त्तरीतिघ-
ञ् । कारणे । वस्तुनि । वाच्ये । श-ब्दानामभिधेये ॥ यथा । अर्थोवाच्य-
श्च लक्ष्यस्यङ्ग्यश्चेति त्रिधामतः। वाच्योर्थोऽभिधवा बोध्यो लक्ष्यो ल-
क्षयामतः । व्यङ्ग्यो व्यञ्जनयाता-स्तुप्तिस्तुः शब्दस्य शक्तय इति साहित्य-
द्वयार्थः । अर्थिनोऽनुकूले । निवृत्तौ ।

अर्थम

प्रयोजने । अर्थ्यते । कर्मणि घञ् ।

फले । धने । प्रकारे । द्वितीयभवने ।

अभिलाषे । अर्थनमर्थः । भावेऽञ् ।

अर्थक्रमः । पुं । क्रमनिर्णये । यथा ।

यत्र प्रयोजनवशेन क्रमनिर्णयः स अ-

र्थक्रमः । यथा ऽग्निहोत्रं जुहोति य-

वागुपचतीत्यग्निहोत्रहोमयवागु-

पाकयोः । अपहि यवाग्वाहोमा-

र्थवत्त्वेन तत्पाकः प्रयोजनवशेन पूर्व-

मनुष्ठीयते । सचायं पाठक्रमादलवा-

न् । यथा पाठं ह्यनुष्ठाने क्रमप्रयोज-

नवाधे ऽदृष्टार्थत्वं स्यात् । नहि नो-

मानन्तरं क्रियमाणस्य पाकस्य कि-

ञ्चिद्दृष्टं प्रयोजनमस्ति ।

अर्थदृषणम् । न । क्रोधजव्यसनेषुषुषु-
षु ।

अर्थानामपहरणे ॥ देयानामदाने ॥

अर्थना । स्त्री । याज्ञायाम् ॥ अर्थया-

ज्ञायाम् । चुरादिः । गद्यासेति युञ् ।

अर्थपतिः । पुं । रात्रि ॥ कुबेरे । अर्थ-
नांपतिः ॥

अर्थप्रयोगः । पुं । कुसीदे ॥ अर्थस्य प्र-

योगः ॥

अर्थभावना । स्त्री । आर्थीभावनायाम्

। स्वर्गायागेन प्रयाजादिभिरुपकृत्य-

साधयेदिति पुरुषदृष्टिरर्थभावना-

च्यते ।

अर्थमर्यादा । स्त्री । सत्यांकारणसाम-

अर्थवा

प्राकार्योत्पादे ।

अर्थवान् । वि । धनिनि । अर्थःसन्निहि
नोऽख्यस्य । मतुप् । असन्निहितेतु
अर्थीरुत्थेव । प्रयोजनवति ॥ पुं । पु
रुषे इतिराजनिर्घण्टः ।

अर्थवादः । पुं । विधिगेषे । स्तुतौ ।
काल्पनिकफलश्रुतौ । अङ्गेफल-
श्रुतौ । तल्लक्षणं यथा ॥ अभिधे-
यया गौण्या वा वृत्त्या भूतमर्थेव
इत्स्वाध्यायविध्यापादित प्रयोज
नवत्त्वत्वाभाय विधिसाकांश्च इति ।
सच षड्विधच्छिन्नेषु पञ्चमम् । यथा ।
प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्रतत्र प्रशंसन
मर्थवादः । यथाहान्दोग्ये षष्ठेप्रपाठ
के उततत्मादेशमप्राप्ते येनाश्रुतंश्रु
तं भवति अमतं मत मविद्यातं वि-
द्यातमिच्छ इतितीयवस्तुप्रशंसनमि
ति । अर्थस्य प्रयोजनस्य वदनं विध्य
र्थप्रशंसापरं वचनम् । अर्थवादोहि
स्तुत्यादिद्वारा विध्यर्थं ग्रीष्मं प्ररुत्तये
प्रशंसतीति ॥ स्तुतिर्निन्दापरकृतिःपु
राकल्प्यरथ्यर्थवाद इति न्याय सू
क्तम् ॥ स्तुतिःस्तुत्यादिद्विध्यर्थस्य प्रशं
सार्यकं वाक्यम् । यथा । सर्वजिता
वैदेवाः सर्वप्रजयन् सर्वस्य आस्यै
सर्वस्य विन्दे सर्वमेवैते नामोति
सर्वव्यतीत्यादि । अनिष्टबोधनदा

अर्थवा

रा विध्यर्थप्रवर्त्तकं निन्दा । यथा ।
एषवाव प्रब्रमोयज्ञानां यज्योतिष्टो
मो ययतेनानिष्टा अन्येन यजते स-
गर्त्तं पतन्त्ययमेवैतज्जीर्यते प्रवामी
यत इत्यादि । पुरुषविशेषनिष्ठमि
थो विरुद्धकथनं परकृतिः । यथा ।
हुस्वावपामेवाग्नेऽभिधारयन्ति अथ
पृषदाज्यं तदुह चरकाध्वयव.पृषदा
ज्यमेवाग्नेभिधार यन्त्यग्नेः प्राणाः पृ
षदाज्यमित्यभिदधतीत्यादि । ये
ति ह्यसमाचरिततयाकीर्त्तनं पुराक
ल्पः । यथा । तस्मादायते पुरात्राह्म
णा वहि ष्वमानसामस्तोमस्तौ-
षन् यज्ञं प्रतनवामह इत्यादीत्यर्थः
॥ प्राग्गच्छनिन्दान्यतरपरं वाक्यमर्थ-
वादइति लौगाक्षिभास्तरः । यथा ।
विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधा-
रिते । भूतार्थवादस्तद्वानादर्थवाद
स्त्रिधामतरिति । अस्यार्थः । विरोधेवि
शेष्यविशेषणयोः सामानाधिकरण्ये
नान्वयविरोधे गुणवादः अङ्गकथनरू
पत्वात् । यथा यजमानः स्वस्तर इति
। अथस्वस्तर. कुशमृष्टिः तस्य यजमा
नेऽभेदान्वयवाधात यजेमानस्य कुश
मृष्टिधारणरूपार्थवादरूपत्वात् गु-
णवादः । अवधारिते प्रमाणात्तत्सि
द्धये यो वादः । यथा नान्तरीचेऽपि

अर्थव्य

श्वेतव्यः अग्निर्हिमस्यभेषजमित्या-
दि च । अन्तरीक्षेऽग्निचयनस्यासम्भ-
वेन तदभावस्य अग्नेर्हिमनाशकत्व-
स्य च लौकिकप्रमाणसिद्धत्वाद्नुवा-
दः । तद्वानौ तयोर्विरोधावधारण-
योर्भावे भूतार्थवादः । यथा इन्द्रो
वृत्तहन्नित्यादि । सोऽपिद्विविधः । स्तु-
त्यर्थवादो निन्दार्थवादश्च । यथा ।
सन्ध्यामुपासते येचेत्यादिस्तुत्य-
र्थवादः । स्त्रीतेजसांससम्भोगी पर्व-
स्वतेषु वै पुमान् । विष्णुमूत्रभोजन-
नाम प्रयाति नरकं मृतश्चेत्यादिनि-
न्दार्थवाद इति ॥ तत्त्वसम्बोधनी
कतेतुसप्तविधः । यथा । स्तुत्यर्थ-
वादः १ फलार्थवादः २ सिद्धार्थवा-
दः ३ निन्दार्थवादः ४ परकृतिः ५
पुराकल्पः ६ मन्त्रः ७ । एषामुदाहर-
णानि श्रौतानि ग्रन्थगौरवमिवा न-
लिखतानि ।

अर्थविज्ञानम् । न । शुश्रूषाद्यष्टधीगु-
णान्तर्गतगुणविशेषे । शब्दार्थज्ञाने ।
अर्थविप्रकर्षः । पुं । पूर्वपूर्वमपेक्ष्योत्त-
रोत्तरस्य विलम्बेनार्थोपपादकत्वे ॥
अर्थव्यपान्त्रयः । पुं । प्रयोजनसम्बन्धे ।
अर्थव्यपन्नः । पि । धनव्ययप्रकारविधि-
सुज्ञे ॥ अर्थव्ययौजानाति । चा-
रुः ॥

अर्थान्त

अर्थशास्त्रम् । न । अथर्ववेदस्योपवेदे
चतुष्पष्टिकलासङ्ग्राहके श्रौशनसा-
दिशास्त्रभेदे । दण्डनीत्याम् । यथा
। दृश्यतिप्रभृतिभिः प्रणीतशब्दार्थ-
शास्त्रकम् । तच्चैवदण्डनीतिः स्यादत्र
चेयोनयानयाविति । अर्थते गम्यते
। ऋगतौ । उषिकृषिगार्त्तिभ्यश्च
नितिधन् । अर्थस्यभूमिधनादेः शा-
स्त्रम् ।

अर्थसमाहर्ता । वि । सम्यग्धनार्जन-
शीले ॥

अर्थसिद्धकः । पुं । सिन्दुवारदृष्टे ।

अर्थगमः । पुं । आये ।

अर्थान्तरम् । न । प्रकृतानाकाङ्क्षिता-
र्थे । यथाहयोतमः । प्रकृतादर्थं त-
सम्बद्धार्थमर्थान्तरम् । ५ । ५ । प्रकृता-
त्कृतोपयुक्तात् । ल्यङ्गोपेपञ्चमीते-
नप्रकृतोपयुक्तमर्थमुपेक्ष्य असम्बद्धा-
र्थभिधानमर्थान्तरम् । प्रकृताना-
काङ्क्षितभिधानमिति फलितार्थः
यथा । शब्दोऽनिश्वः कृतकञ्जदित्यु-
क्त्वा शब्दो गुणः सचाकाशस्येत्यादौ ।

अर्थान्तरन्यासः । पुं । अर्थोत्पन्नारभेदे ।
यथा । सामान्योवाविशेषोवा तदन्ये-
नसमर्थते । यत्रसोर्धनान्तरन्यासः-
साधर्म्ये येतरेणवा ॥ साधर्म्येणवैध-
र्म्येण कासामान्यं विशेषेण यस्तस्य

अर्थाप

सौविशेषोवासामान्येनसोऽर्थान्तरन्या
स; । क्रमेणोदाहरणम् । निजदोषा
वृत्तमनसा मतिमुन्दरमेवभाति वि
परीतम् । पश्यतिपीतोपहतःशशि
शुभं शंखमपिपीतम् । सुसितवसना
कङ्कारायां कदाचन कौमुदीमह-
सि सुदृशिस्वैर्यान्यांगतोऽस्तमभूद्वि-
धुः । तदनु भवतःकीर्त्तिः केनाप्यगी
यश येनसा प्रियगृहमगान्मुक्ताशङ्का
कनासिशुभप्रदः । गुणानामेवदौरा
त्याहुरिधुर्ये । नियुज्यते । असञ्जात
किञ्चकन्धः सुखंस्वपितिगौर्गलि ।
अहोहिमेवह्वपराद्गमायुषा यदप्रियं
वाच्यमिदंमयेदृशम् । तस्यवधन्याः सु-
हृदः पराभवंजगत्यदृष्ट्वैवद्वियेचयंग
परिहृति ।

अर्थापोत्तः । स्त्री । प्रमाद्यविशेषे । जी-
वत्तश्चैवंस्यगृहाभावदर्शनेन वहिर्भा-
वस्यादृष्टस्य कल्पनायाम् । अनुपप-
न्नमानेनार्थेनोपपादककल्पने ॥ य-
था दृष्ट्यामेघज्ञानं वृष्ट्यासह मेघ-
स्य वैयुभिकरस्यान्वयाप्तिरिति नानु-
पपन्नोऽन्तर्भावः । उक्तेनानुक्तमाचिप-
त्ति यासा अर्थापत्तिः ॥ अलङ्कारान्त-
रे । एकस्यवस्तुनेभावाद्यवस्त्वन्व-
द्वापत्तेत् । कैमुत्यन्यायतः सास्याद-
र्थापत्तिरलङ्क्रियाः दण्डापूपिकया

अर्हित

र्थान्तरस्थापतनमर्थापत्तिरितिस्व-
त्रम् ।

अर्थार्थी । त्रि । इहामुत्रवा यद्भोगोपक-
रणंतदभीष्टौ । अर्थस्य अर्थी ।
अर्थिकः । पुं । वैतालिके । निद्राणस्य
राजादेः स्तुत्यादिना प्रातर्जागरयि-
तरि ।

अर्थितः । त्रि । वाचिते । अर्थ्यतेस्य
। अर्थ्यं । क्त ।

अर्थी । त्रि । याचके । सेवके । विवा-
दिनि । धनिनि । सहाये । अर्थोऽ-
सन्निहितोऽस्यास्ति । अर्थाच्चासन्निहि-
ते इतिइतिः ॥ अर्थयतेवा । अर्थ-
याचने । ग्रह्यादित्वास्तिनि । स्त्रि-
यामर्थिनी ।

अर्थ्य । त्रि । पण्डिते ॥ सन्पार्थ्ये । न्या-
ये ॥ अर्थशास्त्रिनि । न । मित्राज-
तुनि । अर्थसाधुः । तत्रस्यव्युत्ति-
यत् ॥ अर्थादनपेतः । धर्मपञ्चार्थेति-
वायत् ॥ अर्थ्यते । अर्थउपयाग्राया-
म् । गत्यन्तः । अचोयत् ॥

अर्हनम् । न । गमने । पीडने ॥ याच-
ने ॥ इनने । अर्हर्भावेच्छुट् ।
अर्हना । स्त्री । यात्रायाम् ॥ अर्हग-
तौयाचनेच । स्वार्थगत्यन्तः । यस्यासे-
तियुच् । टाप् ।

अर्हितम् । त्रि । वाचिते । चिंसिते ।

अर्द्धच

रोगिणि । गते ॥ न । वातव्याधिविशे
 षे ॥ तस्य लक्षणम् । वक्त्री भवति वक्त्रा
 र्द्धी वाचाप्यवर्त्तते । शिरश्चक्षति
 वाक्संगोनेषादीनां च वैकृतम् ॥ ग्री
 वाचिवुकदन्तानां तस्मिन् पार्श्वे च वे
 दना । तमद्वितमिति ग्राह्युर्ध्वाधिव्या
 धिविश्राद्धा इति । यस्मिन् पार्श्वे च
 र्दितं तस्मिन् पार्श्वे ग्रीवादीनां वेदने
 च्यर्थः । अस्यौषधं यथा । रसो न क
 ल्कंति स तैश्च मिश्रं योश्चाति निश्चा-
 र्दित रोगयुक्तः । तस्या र्दितं नाशभुपै
 ति ग्रीवं वृन्दं घनानामिव वायुयोगा-
 दिति । विषमञ्जरेप्येतद्देयम् ॥ अर्द्य
 तेषाम् ॥ अर्द्धगतीयाचनेच । कः ॥
 अर्द्धः । पुं । भित्ते । खण्डे । न । समां
 ग्रे । आधा इति भाषा । खाने । क
 पकार्हे । अघ्नोत्यनेन । अघ्नो ह्यौ ।
 अघ्नोत्येति घञ् । अत्रायं विवेकः । अ
 र्द्धशब्दः खण्डमात्रविवक्षायां पुल्लिङ्ग
 एव । असि अर्द्धे अर्द्धीः । समखण्ड
 विवक्षायां स्त्री एव । यदा अर्द्धशब्दो
 धर्मिपरस्तदा लिङ्गप्रयण्येति ।
 अर्द्धगङ्गा । स्त्री । कावेर्याम् । अर्द्धे गङ्
 गायाः । अर्द्धे नपुंसकमिति समासः ॥
 अर्द्धगुच्छः । पुं । चतुर्ध्वंशतिलकहा
 रे । गुच्छार्हे । अर्द्धे गुच्छस्य ।
 अर्द्धचन्द्रः । पुं । नखचते । गलहस्ते ॥

अर्द्धपु

वागभेदे । चन्द्रार्हे । अर्द्धचन्द्राकारे
 स्त्रीयां ललाटाभरणविशेषे ॥
 अर्द्धचन्द्रा । स्त्री । कृष्णा चिहति । अर्द्धे च
 न्द्रोयस्याः । एतद्विदलस्यार्द्धचन्द्राकार
 स्यात् ॥
 अर्द्धचन्द्रिका । स्त्री । कर्णस्फोटाद्यताया
 म् । चित्रपर्याम् ।
 अर्द्धचोलेकः । पुं । कूर्पासि । कांचुली
 इति प्रसिद्धे वस्त्रे । कुर्त्ती इति च प्रसि
 द्हे । इति हारावली ।
 अर्द्धजान्घवी । स्त्री । कावेर्याम् ।
 अर्द्धतिलकः । पुं । नेपासनिम्बे ॥
 अर्द्धनारीश्वरः । पुं । शिवे । उमामं
 श्वरे । अस्य ध्यानं यथा । नीलपुत्रा ल
 वचिरं विखसत् चिनेषं पाशाह्वयोत्प
 कपालकशूलहस्तम् । अर्द्धाम्बिने ।
 मनिशं प्रविभक्तभूषंवालेन्दुवट्टमुकुटं
 पयमाभिरूपमिति ॥
 अर्द्धनावम् । न । नावोर्हे । नावोऽर्द्धम् ।
 अर्द्धे नपुंसकमिति तत्पुरुषः । अर्द्धाञ्जे
 ति नावष्टच् ॥
 अर्द्धपारावतः । पुं । चित्रकण्ठे । तिल्लि
 रिपच्छिणि ॥
 अर्द्धपुलायितम् । न । अश्वस्य मण्डल
 गतिविशेषे । यथा । शतार्द्धाईकमादू
 नैर्मण्डलायितवस्त्रितैः । उन्मुखस्या
 श्वमुखस्य गतिरर्द्धपुलायितमिति ।

अर्द्धाक्षी

अर्द्धभ्रमकः । पुं । काव्यवन्द्यप्रभेदे ।
 अर्द्धमाख्यकः । पुं । द्वादशयष्टिकेहारे ।
 अर्द्धमात्रा । स्त्री । विन्दुर्द्धचन्द्ररूपिण्या
 म् ब्रह्मरूपिण्याम् । अर्द्धमात्रापरं
 भद्रम् । यथा । अकारो भगवान् ब्रह्मा
 उकारो विष्णुश्च्यते । मकारो भगवा
 न् रुद्रोऽप्यर्द्धमात्रामहेश्वरो । उत्तरो-
 त्तरभावेनाप्युत्तमत्वं स्मृतं बुधैः । अ
 तः सर्वेषु शास्त्रेषु देवी सर्वोत्तमा स्मृता
 अर्द्धमात्रा स्थितानि त्थायानुच्चार्या-
 विघ्नघत इति ॥

अर्द्धकाम । पु । वारवेलायाम् । यामा
 ३ । काखवेलायाम् । कुलिकवेला
 म् ।

अर्द्धकः । पुं । रथान्यूने ।

अर्द्धकः । पु । निशीथे । राव्यर्द्धभा
 श्च अर्द्धरात्रेः । अर्द्धनपुंसकमिति
 सम्भ्रंसः । अर्द्धः सर्वकेत्यच् ।

अर्द्धकः । पुं । न । ऋत्वेर्द्धे ।

अर्द्धकक्षीहरिः । पुं । विष्णोः । तज्ञानं
 यथा । उद्यत् प्रथोतनशतचिंतस
 हेमावदातं पार्श्वद्वन्द्वेजलधिसुतया
 विश्वधाव्याचजुष्टम् । नानारत्नोक्त
 सितविविधाकल्पमापीतवस्त्रं विष्णु-
 वन्देदरकमलकौमोदकीचक्रपाणि-
 मिति ।

अर्द्धकीचक्रम् । न । कटाक्षे । अपात्र

अर्द्धोद

दर्शने ॥

अर्द्धवैनाशिकः । पुं । वैशेषिके । वैशेषि
 कस्तावत् परिणामभेदेन देहादेरा
 शुतरविनाशित्वाङ्गीकारादात्मन-
 स्थायित्वाङ्गीकाराद्वार्द्धवैनाशिकत्वे
 नमसिद्धयव ।

अर्द्धशनम् । न । अर्द्धभुक्तौ । अर्द्धाग्नेः ।
 अर्द्धशफरः । पु । क्षुद्रमत्स्यविशेषे । दण्ड
 पाले । दाँडिकामाच इति गौडानां
 भाषयाख्याते ।

अर्द्धहारः । पुं । चौंसठलडाहार इति लो
 कभाषा प्रसिद्धे अतुष्पष्टियष्टिक-
 हारे ।

अर्द्धाशनम् । न । अर्द्धभोजने ।

अर्द्धासनम् । न । सेहदाने । अनिन्द
 ने । इति धरणिः ।

अर्द्धेन्दुः । पुं । अर्द्धचन्द्रे । चन्द्रार्द्धभासे
 । गलहस्ते । नखाङ्के । अतिप्रौढस्त्री
 योन्यङ्गुलियोजने । अर्द्धचन्द्रवाणे ।
 अर्द्धम् इन्दोरिति विग्रहः ॥

अर्द्धादयः । पु । पर्वविशेषे । सचेत्त
 कामधेनुतंत्रे । यथा । माघेमासि
 अमावास्या यदि अर्कयुता भवेत् । न
 च चैत्रवृषे देविव्यतीपातो भवेत् ।
 अर्द्धादयः सविज्ञेयः सूर्यपर्वचतैः स
 म इति । दिवैवयोगः शक्तेः यं न चरा-

त्रीकदाचन । अर्द्धादयेतुसम्प्राप्तेस

अर्घ्यदः

वंगङ्गासमंजसम् । शुद्धात्मानोद्विजाः
सर्वेभवेयुर्व्रह्मसन्निभा । यत्किञ्चि-
त्क्रियतेदानं तद्दानंसेतुसन्निभमि-
तिस्त्रान्दपुराणम् ।

अर्घ्योदकम् । न । अरुडातके । अर्घ्योद-
र्घ्याच्छादनांशुके । उत्तमस्त्रीशाम-
र्घ्यादपर्यते चोत्तमकाकारे परिधेयव-
हे । अरोरर्द्धम् । अर्द्धनपुंसकमि-
तिसमासः । अर्द्धोदौ काश्रते । का-
श्रुदोत्तौ । अन्येभ्योपीतिङः ।

अर्घ्यम् । षि । अर्द्धभवे । अर्द्धभवः ।
अर्द्धाद्यत् ।

अर्पणम् । न । समर्पणे ॥ अर्प्यतेऽनेने-
तिव्युत्पत्त्या जुष्वादैः । मन्त्रादैः ॥
अर्प्यतेऽस्मैऽतिव्युत्पत्त्या देवतादि-
रूपे सम्प्रदाने । अर्प्यतेऽस्मिन्निति
व्युत्पत्त्याअधिकरणे देशकालादैः ।
हविरादैः । अर्प्यतेयत्तत् कर्मणि
ल्युट् ।

अर्पितः । षि । सम्प्रवेशिते । ध्यासे ।

अर्पिसः । पुं । हृदये । अग्रमांसे ॥ अ-
र्पयति । ऋगतौ । ऋतन्यञीत्या-
दिना अर्पयतेरिसम् ।

अर्घ्यदः । पुं । न । मांसकीले । रसौली-
तिस्त्राते रोगविशेषे ॥ दशकोटिसं-
ख्यायाम् । १०००००००० ॥ पुं । आवृ-
त्तिप्रतिहे महीधरविशेषे । न ।

अर्घ्यमा

वर्तुलफलादौ ।

अर्भः । पुं । बाले । उत्पानग्रथे । ऋच्छ-
ति । इयर्त्तिवा । ऋ० । अर्त्तिगृभ्यां
भन् ।

अर्भकः । पुं । बाले । मूर्खे । कुशे ।
सदृशे । अक्षये । अर्भ्यते दृष्टिं प्राप्यते
। ऋगतौ प्रापक्षेच । अर्भकपृथुकपा-
कावयसीतिसाधुः । यद्वा । इयर्त्तिच-
क्षतिदृष्टिं चक्षतिवा । अर्त्तिगृभ्यां भ-
न् । स्वार्थकः । यद्वा । ऋभ्रोति । ऋ-
धुवृद्धौ । अर्भकपृथुकेतिबुन्भ्रुव्यान्ता-
देशः ॥

अर्भ्यः । पुं । न । नेत्ररोगभेदे । न-
श्चविधम् । प्रस्तार्थ्यर्भ्यमुक्ताभ्यं न-
र्भ्यमांसाभ्यांवाव्यर्भ्यभेदात् । अर्भ्य-
चक्षामितत्तच्छब्देद्रष्टव्यानि । ऋ-
च्छति । ऋगतिप्रापययोः । अर्त्तिस्तु-
स्विति मन् ।

अर्भ्यणः । पुं । द्रोणपरिमादे । अर्भ्य-
णकपरिभाषा ।

अर्भ्यः । पुं । स्वामिनि ॥ वैश्ये ॥ षि ।
श्रेष्ठे । अर्भ्यते । ऋगतौ । अर्भ्यःस्वा-
मिवैश्ययोरियिसाधुः ।

अर्घ्यमा । पुं । मूर्खे । अर्कवृक्षे ॥ पितृ-
शाराणि ॥ उत्तरफलाग्न्याम् । इय-
र्त्ति अर्भ्यः । ऋगतौ । अर्भ्यन्पूष-
विस्वादिनाअर्भ्यपूर्वान् भाडः कनि-

अर्वाची

न निपातितः ।

अर्था । स्त्री । वैश्यजातीयायाम् ॥ स्वामिन्याम् । अर्थक्षत्रियाभ्यांवास्वाय इति आनुगागमाभावेटाप् ॥

अर्थाची । स्त्री । वैश्यजातीयायाम् । स्वामिन्याम् । अर्थक्षत्रियाभ्यांवास्वाय इतिपक्षे आनुगागमोडीष्च ।

अर्थी । स्त्री । वैश्यप्रियायाम् । अर्थस्य स्त्री । पुंयोगलक्षणेडीष् ।

अर्वती । स्त्री । कुम्भदास्याम् । वडवायाम् । घोटक्याम् । तुरग्याम् ।

अर्वा । पुं । तुरङ्गमे । ऋच्छति । ऋगतौ । अन्येभ्योपीति घामदीत्यादि

अर्वावावनिप् । यद्वा । अर्वतिवा । अर्वगते । बाहुलकात् कनिप् । महेन्द्रे

। दृषकस्यपरिमाखे । त्रि । अधमे । ऋच्छते । अवद्यावमाधमार्वरैफा' कु

स्त्रितइतिवन्नन्तो निपातः । अर्वाकृतनः । त्रि । निर्मूले । अवेदमूले

। स्वेच्छाकृते । अर्वाकभवः । सार्यञ्च रमित्यादिनाञ्चु ॥

अर्वाक । । अवरे । पूर्वकालतःपश्चादर्थे । अवरे अश्चति । अस्ताति ।

अर्वेलुक् । पृषोदरादि' । अर्वन्तमश्चति वा । विपर्यस्ते । इतिधरणिः ।

अर्वाचीन' । त्रि । अर्वाचि । पश्चाज्जाते । अर्वागेव । विभाषाच्चेरदिक

अर्शाघ्नः

स्त्रियामितिवः ।

अर्शम् । न । गुदव्याधौ । इतिशब्दरत्नावली ।

अर्शः । न । अर्शे । गुदव्याधिभेदे । दुर्नामके । गुदकीले । अस्यसामान्यलक्षणं यथा । दोषास्त्वङ्मांसपेदांसिसन्धुष्यविविधा कृतोन् । मांसाद्दुरानपानादौकुर्वन्त्यर्शांसितान जगुरिति । अथास्यसामान्यतोमिदानंयथा । पृथग्दोषैःसमस्तैश्चशोषितात्सहजानिच । अर्शांसिषट्प्रकाराणि

विद्याद्गुदवलित्रये ॥ सामान्यतोऽर्शसंश्लिष्टायायथा । यद्वायोगानुलोम्याय यदश्लिवलवृद्धये । अन्नपानौषधंसर्वतत्सेव्यंनिश्चमर्शसैरिति । ऋच्छति । ऋगतौ । व्याधौ शुट्चेत्यर्त्तरमुन् ।

अर्शस । त्रि । गुदव्याधियुक्ते । अर्शारेण गयुते । अर्शांस्यस्यविद्यन्ते ॥ अर्शा आदिभ्योऽच ।

अर्शसानः । पुं । अर्शौ । ऋच्छति । ऋ० । अर्शेर्गुणः शुट्चेत्यसानच् । अर्शसानाय शशृक्षांहिसिचे इतिवेदभाष्यम् ।

अर्शी । चि । गुदव्याधियुक्ते । इतिशब्दरत्नावली ॥

अर्शाघ्नः । पुं । हूरखे । भङ्गातके । अ

अहत्त

शंसि हन्ति । अमनुष्यकर्तृकेषु चे
तिहन्तेष्टकम् ।

अर्शोघ्नी । स्त्री । तालमूल्याम् । भस्मात्
क्याम् । टिच्चान्डीप् ।

अर्शोरोगयुतः । त्रि । अर्शसे । मूलव्याधि
स्त । अर्शोरोगयुत ।

अर्शोऽहितः । पुं । अर्शोघ्ने । अर्शसाऽ
हितः ।

अर्हस्तः । पुं । क्षपणे । बुद्धे ॥ त्रि । मा
न्ये । इतिमेदिनीमुद्राङ्किता ।

अर्हः । पुं । पूजाप्रशंसास्तुतिनमस्कारा
दिभिः पूजनीये परमेश्वरे ॥ अर्ह्यते

पूज्यतेषोडशभिरुपचारै रित्यर्हः ।
अर्हः कर्मणि घञ् ॥ शक्रे । त्रि । योग्ये

अर्हति । अर्हपूजायाम् । पचाद्यच् ॥
अर्हण । पुं । जिने ॥ न । पूजने ॥

उपायने । पुष्पादौ ।
अर्हणा । स्त्री । अर्हायाम् । योग्याया

पूजायाम् । अर्हपूजायां चुरादिः ।
स्य्यासअन्योयुच् । टाप् ।

अर्हणीयः । त्रि । पूज्ये ॥
अहन । पुं । जिने ॥ जिनभेदे । अना

दिसिदुजीवास्तिकाये ॥ क्षपणे ॥ बुद्धे
। कोङ्कवेङ्कुकुटुक्कानाराचिक्वृषभभे

वे ॥ त्रि । पूज्ये ॥ अहति । अर्हः । अ
हे प्रशंसायामिति शतप्रत्ययः ॥

अर्हत्तमः । त्रि । श्रुताचाराभिजनादि

अलका

भिः पूज्यतमे ।

अर्हन्तः । पुं । सुगते । क्षपणे । अर्हति
। अर्हः । बाहुलकाङ्गच् ॥

अर्हा । स्त्री । पूजायाम् ॥ अर्हः । गुरो
श्चलद्वन्द्वकारप्रत्ययः । टाप् ॥

अर्हितम् । त्रि । अर्चिते । अर्ह्यतेस्म । अ
र्हपूजायाम् क्तः ।

अलम् । न । दृश्यकपुच्छकण्ठके ॥ ह
रिताले ॥

अलकः । पुं । न । चूर्णकुन्तले ॥ अलति
भूषयति मुखम् अल्यतेवा । अलभू

षादौ । कृजादिच्चाहुन् ॥
अलकनन्दा । स्त्री । कन्यायाम् ॥ ग

याम् ॥ यथा । तथैवालकनन्दापिद
णे नैतिभारतम् । मयातिसागर ।

त्वासप्तभेदामहामुने इति ॥ तथा सो
तावत् ॥

अलकप्रभा । स्त्री । यक्षेशपुर्थ्याम् ॥
अलकप्रियः । पुं । पीतसालके । विजय

सारइतिख्याततरौ ॥
अलका । स्त्री । कुवेरपुर्थ्याम् ॥ अष्टव

र्षावधिदशवर्षपर्यन्तवयस्कायांकन्या
याम् ॥ अलति भूषयति । अलभूष

णादिषु । कुन्शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्या
पि । क्षिपकादिच्चाङ्गत्वम् ॥

अलकाधिपः । पुं । धनपतौ ॥ अलका
याअधिपः ॥

अलम

अलक्तः । पुं । लाचारसे । अस्यगुणाः

। तित्तत्त्वम् उष्णत्त्वम् कफवातरोगत्र
यदोषनाशित्वम् कण्ठरोगप्रमनत्त्व
म् रुचिकारित्वञ्चेतिराजनिर्घण्ट' ।

लाच्यायाम् । नलज्जतेस्म । ओल
जीओलरजीवीडे । वाहुलकात्तन्
। यदा । नलक्ष्यतेस्म । अभक्ष्यत्वात्
। क्तः । यदा । नरक्तोऽस्मात् । कपि
लकादिच्चात्त्वम् ।

अलक्तकः । पुं । लाचारसे । निर्भर्त्सने ।

लाच्यायाम् । यथा । कदाकालेमातः
कथयकलितालक्तकरसंपिवेर्यविद्या-
यीतवचरणनिर्णेजनजलमिति । अ
लक्तमेवालक्तकम् ।

अचक्षः । त्रि । परेतत्त्वे । अननुमेये
। नविद्यतेलक्ष्ययस्मिन् । न । दुर्ल
क्ष्ये । त्रि । तद्वति ।

अलक्षितः । त्रि । अज्ञाते ।

अलक्ष्मीः । स्त्री । निर्झरिता । नरकदे
वतेनिर्गच्छित् । अशीभायाम् । ल
क्ष्म्याः विरुद्धा ।

अलगर्हः । पुं । जलव्याले । नागादप
कृष्टसर्पजातौ । लगति । लगेसङ्गे ।
क्लिप् । अर्हयति । अच् । लक्चासा
वर्दश्च । लग्नः सम पीडकइत्यर्थः ।

निर्घिषत्वात्तद्विज्ञोऽलगर्हः । यदा
। अलति । अलगत्यादौ गर्दशब्दे

अलङ्का

। अच् । अलङ्कासौगर्दश्चेति ।

अलगर्हः । पुं । जलव्याले । अलंगृधति
। गृधुअभिकाड् चायाम् । पचायच्
। पृषोदरादिः ।

अलङ्करणम् । न । भूषायाम् । लृज्
। ल्युट् ।

अलङ्करिष्णुः । त्रि । भूषके । स्रग्ङने ।
अलङ्करोति तच्छीलः । अलङ्कजि
तीष्णुच् ।

अलङ्कर्ता । त्रि । अलङ्करिष्णौ । अल
ङ्करणीले । अलङ्करोति । ट्ठम् ।

अलङ्कर्णीयः । त्रि । कार्यादे । कर्मच
मे । क्रियाकरणसमर्थे ॥ कर्मत्रेकि
यायै अलंसमर्थः । अषड्चेत्तिसः ।
प्राप्तापन्नालपूर्वेतिपरवस्तिङ्गनिषेधा
त्प्रापकात् समासः । पर्याद्वेष्टला
नाद्यर्थ इतिवा ।

अलङ्कारः । पुं । हारादौ । कङ्कणाद्या
भरणे । अथालङ्कारधारणद्विममुच्य
ते । रेवच्यन्विधनिष्ठासुहस्ताद्विध-
पिपञ्चसु । गुरुशुक्रवुधस्याङ्गिष्वा-
लङ्कारधारणम् । अनिष्टेप्रङ्गिनिर्दि
ष्टंस्वालङ्कारधारणम् । उदाहिराज
सम्माने ब्राह्मणानाम्बसम्माने । शिर
स्तंमुकुटंहारः कुण्डलश्चाङ्गदंतथा ।
कङ्कयंवालकश्चैवमेखलाष्टाधितिक-
मात् ॥ अधानभूषणान्येषु यथासंस्था

अलव्य

नि निश्चयः । पद्मीरागश्चवज्रश्चविज
योगोविदास्तथा । मुक्तावैदूर्यनी
लानितथामरकतक्रमात् । आदि
त्यादिदशाजानां सर्वसम्पत्तिदाम-
ताः । सुवर्णेनापिघटनासर्वेषामुपयु-
ज्यते । प्रधानभूषणे चैवमप्रधाने न
निश्चयः । प्रधानभूषणंप्रायः शिर-
सोह्यभिधीयते । तस्यप्रधानभूषत्वा
दिन्याहभृगुनन्दन' ॥ सुखदामणयः
शुद्धादु'खदादोषशाखिनः । अतोम
शीनां वक्ष्यामि लक्षणानि यथाक्रम-
मितियुक्तिकल्पतरुः । मखिशेषल-
क्षणानितत्तच्छब्देद्रष्टव्यानि । काव्या
लङ्कारे । उपमादौ ॥ सद्दिविध' ।
शब्दालङ्कारोऽर्थालङ्कारश्च । तल्लक्ष-
णोदाहरणान्युपमादित्तत्तच्छब्देव-
लोकनीयानि । चतुष्कलेशेषगुरोः
। ५'संज्ञायाम् । अलंक्रियतेऽनेन ।
-लुक्कृत् । घञ् ॥

अलंक्रुतः । चि । भूषिते । अलंक्रियते-
ल्य० । क्तः ।

अलङ्क्रिया । स्त्री । भूषायाम् अलङ्कार-
साध्यशोभायाम् ॥ अलङ्करणम् ।
कृञः शच । टाप् ।

अलङ्कृतः । पुं । भूमसंहतौ ॥

अलङ्कृतः । चि । अत्राप्ते ।

अलङ्कृतभूमिकल्पम् । न । कुतश्चिचिमि

अलका

ज्ञात् समाधिभूमेरलाभे ॥
अलम् । । । भूषणे ॥ पर्याप्तौ । धारणे
। निषेधे ॥ निरर्थके । शक्तौ । अत्य-
र्थे ॥ अवधारणे ॥ अलति अलनं वा
। अलभूषणादौ । बाहुलकादम् ।
अलम्पुरुषीयः । चि । प्रतिमञ्जादौ ।
अलंपुरुषायेत्यर्थे अलङ्कृतित्थः ।
अलम्बुष' । पुं । प्रहस्ते । कर्त्ते । राच-
सान्तरे ।
अलम्बुषा । स्त्री । मुण्डीर्याम् । स्वर्षे
श्यामेदे । लज्जालुप्रभेदे । गलाया
म् ॥ अलम्बुषालघुःस्वादुः कृमिघ्न
कफापहेत्यस्यागुणाः । न ।

अलम्बुसाः । पुं भूमि । देशविशेषेषु
अलङ्कृतः । पुं । प्रतापसे । धवलार्थे ।
या । अलङ्कृतुसुमं रथ्यं लघुहीपन
पाचनम् । अरोचकप्रसेकार्थं । का
सस्यासनिवारणमिति ॥ उत्पन्नशुनि
। विचिप्तकुङ्कुरे । नृपान्तरे । अल-
ति । अलभूषणादौ । क्लिप् । अल-
चासावर्कश्च । यद्वा । अलमर्कते अ-
र्थते वा । अर्कसवने अर्कपूजायां
वा । घञ् । शकन्ध्यादिः । क्लृप्ति-
शेषे ।

अलङ्कृतः । पुं । अलङ्कार्ये ॥

अलङ्कृतः । । । पिशाचभाषयासंवाचने ॥

अलङ्कृतम् । न । अलङ्कृतम् । अलङ्कृतम् ।

अलसः

खाति । खात्रादाने । मूलविमुजादि-
स्वात् । नप्समासः ॥

अलसः । त्रि । अवश्यकर्त्तव्येष्वप्रवृत्ति-
शीले । क्रियामन्दे । क्रियाजडे । शी-
तके । यथा । स्त्रीभिः शगठश्च स्त्री-
भिरलस परिभूयते । इतिकामन्द-
के । श्रियं हि सततोत्साही दुर्बलोपि
समश्नुते इति च ॥ पुं । पादरोगे प्रभे-
दे । यथा । क्लिक्वाङ्गुल्यंतरौपादौ क-
ण्डूदाहकजान्वितौ । दुष्टकर्दमसंस्प-
र्शादलसंतंविभावयेदिति । द्रुमभेदे
॥ नलसति । लसश्लेषश्च । पचाद्यच् ।

अलसक । पुं । उदररोगविशेषे । अ-
लस्यस्वरूपन्तु । कुशिरानद्युते अल-
सं प्रताम्येत् परिकूजति । निबद्धो मा-
रुतश्चैव कुशाद्युपरिधावति । वातव-
र्चोनिरोधश्च यस्यान्वर्थं भवेदधि । त-
स्यालसकमाचष्टेदृष्योत्रा रौच्यस्य-
तु । इति ॥

अलसः । स्त्री । हंसपद्याम् । टाप् ।

अलसीका । स्त्री । शरीरजीदकविशेषे
। उत्तंच चरकेषु । आमगंधियक्षुमां-
सत्वगन्तरे त्रयगतमुदकंतदलसीका
शब्दं लभते इति ।

अलसेचना । स्त्री । स्त्रीविशेषे । अल-
से ईश्वर्येयस्याः ।

अलसातः । पुं । न । अज्ञारे । उरुमुके ।

अलिङ्गः

अर्द्धदग्धकाष्ठे ॥ खानम् । खात्रादाने

क्त । नखातमस्य ॥

अलावु । स्त्री । तुम्ब्याम् ।

अलावूः । स्त्री । तुम्ब्याम् । नखम्बते ।
खविअवसंसने । नखिलम्बेर्नलोप-
श्चेत्यूर्णित् । अलावूः कथितातु-
दिधादीर्घाचकर्त्तुला । मिष्टतुम्बीफ-
लं हृद्यं पित्तश्लेष्मापहंगुह । दृष्यं च
चिकरं प्रोक्तं धातुपुष्टिविवर्द्धनम् । अ-
लावुका फलं दीर्घं घृतेपकं सजीरक-
म् । दुग्धसैन्धवचूर्णैः नसंसितं त्वनुशो-
षितम् ॥

अलावुकटम् । न । तुम्बीरजसि । अ-
लावूनारजः । अलावूतिलोभाभङ्गा-
भ्यो रजस्युपसंस्थानमितिकटच् ।

अलारम् । न । कपाटे ।

अलिः । पुं । स्त्री । सुरायाम् ॥ पुष्पलि-
हि । कोकिले । काके । दृष्टिके ।
अलति हंसेसमर्थो भवति । अलभू-
षकादौ । सर्वधातुभ्यङ् ।

अलिकम् । न । ललाटे ॥ अलति अ-
ल्यतेवा । अलः । बाहुलकादिकन् ।

अलिकुलसङ्खलः । पुं । कुलकवृक्षे ।

अलिङ्गः । त्रि । सर्वसंसारधर्मवर्जिते
परमात्मनि । लिङ्गं बुद्ध्याद्यविद्यमान-
मस्येति । सखिहितमपिनलिंग्यत्वर-
तिवा । धर्मध्वजित्वरहिते ॥ अल्यत्

अलिपि

लिङ्गे ।

अलिजिह्वा । स्त्री । अक्षरसने । जिह्वो
परिचुद्रजिह्वायाम् ।अलिञ्जरः । पुं । मणिके । माँट इति
ख्याते । अलनम् । अलभूषणादौ ।
रक्कूष्यादिभ्यः । इन्वा । अलिंसाम
र्थञ्जरथति जृयातिवा । जृष्वयोहा
नौ जृवयोहानौवा । अण् अच्वा ।
षुषोहरादिः ॥

अलिदूर्वा । स्त्री । मालादूर्वायाम् ।

अली । पुं । दृष्टिके ॥ भ्रमरे ॥ अलमर्थो
ऽस्यास्ति । ब्रीह्यादिच्चादिनिः । अ
थयानां भ्रमापेटिलोपः ॥ यद्वा । अ
लोदृष्टिकलांगूलम् । तदिवाख्यस्य ।
अतरनिः ।अलिन्दः । पुं । प्रघाणे । वहिर्द्वारप्रको
ष्ठे । द्वारप्रकोष्ठा वहिर्द्वाराग्रवर्तिच
तुष्के ॥ द्वारवहिर्भागे । अल्यतेभृष्य
ते । अलभूषणादौ । बाहुलकात्
किन्च् ॥

अलिपकः । पुं । पिके ॥ भृङ्गे ॥ कुकुरे ॥

अलिपत्रिका । स्त्री । दृष्टिकासञ्चके
चुपे ।

अलिपर्शी । स्त्री । पृथ्विकाल्याम् ।

अलिप्रियम् । न । कोकनदे । रक्तोत्प
ले ॥ अलीनांप्रियम् ।

अलिप्रिया । स्त्री । पाटलावृक्षे ।

अलीक

अलिमकः । पुं । भेके । पिके ॥ अलौ ।

भ्रमरे । पद्मकेशरे । मधुके । इति
मेदिनिकरः ।

अलिमोदा । स्त्री । गणिकारीवृक्षे ।

अलिम्पकः । पुं । पिके । अलौ । पद्मके
केशरे । मधुके । भेके । इतिहेम
चन्द्रः ॥अलिष् । पुं । सततगगनचारिणि शा
स्त्रमसिद्धे पश्चिमिषे । तथाचोदा
हरन्तिवेदान्तेषु वार्त्तिककाराः । अ
लिष्ः पश्चिणःपुत्रोगगनाद्याति भूत
लम् । स्वबोधभावतः स्वस्यबोधे ।
न्यम्बरंपुनरिति ॥ तेअलिवल्लभा । स्त्री । पाटलौ । फले च
धाम् ।अलिवाहिनी । स्त्री । केवेरइतिकोकन
देशमसिद्धे केविकापुष्पे ।

अलीकम् । न । अप्रिये ॥ दिवि ॥ भास्त्रे ॥

अलति अल्यतेवा । अलभूषणादौ ।
अलीकादयश्चेत्तिसाधुः । असन्त्ये ॥अतन्त्यनेना ऽधोगतिम् । अत०
अलीकादिः ।

अलीकमत्स्यः । पुं । रिकवच्छइतिख्याते

॥ यथा । माषपिष्टिकयालिप्तं नागव
ल्लीदक्षमहत् । तत्तुसंस्वेदयेच्चुक्र्याख्यात्यामास्तारकोपरि ॥ ततोनि
कास्यतंखण्डान्तस्तैलेन भर्जयेत् ॥

अल्पम्

अलीकमत्य उक्तोर्यप्रकारः पाकप-
तैः । तंघन्ताकभटिषेण वास्तूकेन
चभक्षयेत् । अलीकमत्यकोर्यो
वृष्योवल्थोऽतिपुष्टिदः । वातहृच्छु
क्रदःप्रोक्तःकिञ्चित्पित्तं प्रकोषयेदि-
ति ।

अलुब्धः । त्रि । निर्लोभे । लोभहीने ।

अले । । । पिशाचोक्त्यासम्बुद्धौ ।

अलेपकम् । न । निरवद्ये ।

अलेले । । । पिशाचोक्त्यासम्बुद्धौ ।

अलोकः । पुं । अतलादिसप्तसु । नलो

क्यते अस्याभिः । लोका० । घञ् ।

लोकाकाशास्तिकायः । पुं । लोका-
नां वहिर्भूताकाशे ।

लोभः । पुं । लोभाभावे । त्रि । तद्व-
ति । यथा । अलोभीस्यात् प्रजावि-
सेगृह्णीयात् सन्धितंकरम् । रक्ष-
वज्रीकृतधर्मं पुत्रवत्पालयेत् प्रजा-
इतिअचोर्धः ।

अलोभी । त्रि । लोभरहिते । अलो-
भोस्यास्तिस्रनि ।

अलोक्षुपं । पि । इन्द्रियाणां विषयस-
न्निधानेष्वविक्रियपुरुषे ।

अलौकिकः । पि । लोकातीते । लौ-
किकप्रत्यक्षाविषये । अमानुषिके ।

अलौकिकः ।

अल्पम् । त्रि । किञ्चिदर्थे । शेषत् । समा-

अल्पायु

क । स्रोके । अस्यतेवार्थते । अल-
भूषणादौ । बाहुलकात्पः । सूक्ष्मे ।
स्वल्पे । मन्थे ॥

अल्पकम् । त्रि । अल्पार्थे । कृपणे ।

पुं । यवासे । अल्पमेवस्वार्थेकः ।

अल्पकेशी । स्त्री । भूतकेश्याम् ।

अल्पगन्धम् । न । रक्तकैरवे ।

अल्पतनुः । पि । स्वल्पदेहवति । वृश्नी
। खर्वे । दुर्बले । अल्पास्त्रियुक्ते ।

अल्पतनुःशरीरमस्य ।

अल्पप्रज्ञः । त्रि । अल्पमेधसि । अल्पा-
प्रज्ञायस्यसः ।

अल्पप्रमाणकः । पुं । चेलाने । चेलो । चे-
लातरमूज इतिगौडभाषाप्रसिद्धे

फलखताविशेषे । त्रि । अल्पमाने ॥
अल्पप्रमाणमस्य ।

अल्पबुद्धिः । त्रि । मन्दे । अल्पाबुद्धिरस्य ॥

अल्पमारिषः । पुं । तण्डुलीये । चंडरा-
ई इतिप्रसिद्धशाके । अल्पशासौमा-
रिषश्च ॥

अल्पमेधाः । पुं । मन्दप्रज्ञत्वेनवस्तुवि-
वेकासमर्थे । अल्पप्रज्ञे । अल्पामेधा-
यस्य । निच्यमसिच् प्रजामेधयोः ।

अल्पशमी । स्त्री । शमीरे ।

अल्पसरः । न । वेगन्ते । अल्पचतस्तर-
श्च ॥

अल्पायुः । पुं । छाने । पि । मित्राबुधि

अवका

। अल्पम् आयुर्यस्य ।

अल्पिका । स्त्री । मुहुपण्याम् । अल्प
मात्रायाम् ।अल्पिष्ठः । त्रि । स्वल्पे । अत्यल्पे ॥ अय
मेषामतिशयेनाल्पः । अजादीगुणव
चनादेवेतीष्टुन् ।

अल्पीयान् । चि । स्वल्पे । अशीयसि ।

अयमनयोरतिशयेनाल्पः । अजादी
गुणवचनादेवेतीयमुन् ।अल्ला । स्त्री । मातरि । अस्वायाम् । अ
र्थवशात्कृतोक्तायापरदेवतायाम् ॥अव ।। । व्याप्तौ । निश्चये । अनादरे
। असाकल्ये ।अवकटः । त्रि । अवाचीने । अवकुटारे
। अवाचीनः । अवात् कुटारश्चेति
चात्कटच् । न । वैरूप्ये ।अवकम्पितः । चि । कम्पिते । पुं । वृद्धा
न्तरे ।अवकरः । पुं । सम्भार्जन्यादिच्छिसे धू
ल्यादौ । सङ्करे । अवकीर्यते । कृ
विक्षेपेहिंसायां वा । ऋदारप् ।अवकर्षः । पुं । अनुकर्षे अवकृष्यते ।
कृष्° । घञ् ।

अवकलितम् । चि । दृष्टे ॥ इतिधरणिः ॥

अवकलनम् । न । मिश्रीकरणे । चि
न्तने ।

अवकाशः । पुं । अन्तरे ॥ कर्मरहित

अवका

काले । प्रव्यक्ते । यथा । अवकाशेषु
चोच्छेषुनदी तीरेषु चैवहीतिम
नुः । अवपूर्वात् काशतेर्घञ् ।अवकीर्णः । त्रि । अवध्वस्ते । विच्छिप्ते
। अव कृ° । क्तः ।अवकीर्णी । त्रि । क्षतव्रह्मचर्यादिनिय
मे । क्षतव्रते । स्त्रीसंपर्कात् विद्रुत
व्रह्मचर्ये मथमाश्रमिणि यतौच ।
व्रह्मचार्यवकीर्णीस्यात् कामतस्तु-
क्षिर्यंजन्निव्युक्तेः । अवकरणम् ।
कृविक्षेपे हिंसायां वा । भावेक्तः । अ
वकीर्णं विच्छिप्तं व्रतं हिंसनं वा अने
न । इष्टादिभ्यश्चेतीनिः ।अवकुटारः । त्रि । अवकटे । अवाचो
। अवात् कुटारश्च ।अवकृष्टः । चि । वक्षिष्कृते । निष्कृ^०स
ते । अवकृष्यतेस्य । कृषविलेख
ने । क्तः ।अवकेशी । त्रि । कालानुत्पन्नफलद्रु-
मे । वन्धे । अफलेवृक्षे । अवसन्नाः
केशायस्यसोवकेशो निष्केशः । शो
स्तिदृष्टान्तत्वेन अस्य । अतश्चनिः ।
सयथानिष्केशः एवमयं निष्फलः ।
अवकंशून्यमीष्टेत्च्छीलः । सुष्यका
तावितथिनिर्वा ।

अवकृः । चि । अकुटिले ॥

अवकृचेताः । पुं । परमात्मनि । अवकमा

अवग

दिश्यप्रकाशवन्नित्यमेव अवस्थित
मेकरूपंचेतो विज्ञानमस्येति । त्रि
। अकुटिलचित्ते । अवकसरलंचेतो
यस्य ।

अवक्रय. । पुं । मूल्ये । वस्त्रे । राज-
ग्राह्येद्रव्ये । वणिग्भिः शुक्लस्थानेप्र-
तिभाण्डमधिपतयेदेये । एतावत्
कालमुपयोगार्थं भाण्डवस्त्राश्वादि
र्मयादीयते मह्यं च युष्माभिरेताव
द्गुणं देयमित्येवंविधेभाटके । भाडा
इति प्रसिद्धे ॥ अवक्रीयते ऽनेन ।
उक्रोञ्द्रव्यविनिमये । पुंसीतिघः ।
एरजित्यचतुन ल्युटावाधात् ।

५. क्रोदनम् । न । किञ्चिदाद्रंत्वे ।

१. चतुत्तम् । न । उपरिभूतचतुते ।

२. चपे । पुं । निन्दायाम् ।

अवचपणम् । न । भर्त्सने ।

अवचपणी । स्त्री । वल्लायामितिहेम
चन्द्रः ।

अवगणितम् । त्रि । तिरस्कृते । परिभू
ते । अवगण्यतेस्म । गणसंख्यानं ।
क्तः ।

अवगण्डः । पु । गण्डस्थत्रयो । वरण्डे ।

अवगच्छति । गन्तृ गतौ । जमन्ताडु ।

अवगत । त्रि । मत्ते । ज्ञाते । विदिते ।

अवगम्यतेस्म । गन्तृ गतौ । क्तः ।

अवगतिः । स्त्री । ज्ञानमात्रे । ज्ञानसा

अवगु

मान्ये । अवगम्यतेऽनया । गन्तृ ।
क्तिन् ।

अवगत्य. । त्रि । प्रातःज्ञाते । अवगीयते
। इड्० । निशीथगोपीथा वगथा इ
तियक् गाडोह्रस्वश्च निपातनात् ।
अवगम' । पु । माने । अवगम्यतेऽनेन ।
फले । अवगम्यते प्राप्यते । गम्० ।
अप् ।

अवगाढः । त्रि । निविडे । अन्तः प्रवि
ष्टे । निमग्ने । अवपूर्वाद्गाहेः कर्त्तरि
क्तः ॥

अवगादः । पुं । जलद्रोण्याम् । नौका
जलसेचनकाष्ठपाचे । इतिहलायुधः ॥

अवगाहः । पुं । खाने ॥ खानगृहे ।

अवगाहनम् । न । अवलोडने ॥ निम
ज्जने । अवगाहे । गोतामारके न
हाना इतिभाषा ।

अवगीतः । चि । निर्वादे । जनापवादे ।
मुहुर्दृष्टे । दुष्टे । गर्हिते । ख्यात्
गर्हणे । अवगीयतेस्म । गौशब्दे । क्तः
। घुमास्थेतीत्वम् । मुहुर्गीते ॥

अवगीर्णः । त्रि । वर्णिते । अवगीर्यते
स्म । गशब्दे । क्तः । अघानान्निर्गते
द्रव्ये ॥

अवगुण. । पुं । दोषे ।

अवगुण्डनम् । न । योषाशिरः प्रावरण
क्रियायाम् । घूँघट कर्ना इतिभाषा ।

अवग्र

योषाननावरकसरन्ध्रवस्त्रे । स्त्रीमुख्या
च्छादनवस्त्रे । आच्छादनंसमुद्दिष्ट-
मवगुण्डनमीश्वरि । धूल्यादिमन्त्रणे-
॥ वेष्टने । मुद्राविशेषे ।

अवगुण्डिका । स्त्री । योषाप्रावरणक्रि-
यायाम् । अवगुण्डने । जवनिकाया-
म् ।

अवगुण्डितम् । चि । चूर्णिते ।

अवगृह्यम् । न । प्रातिशाखादिषु पद-
विशेषे । यस्यपदस्यावग्रहः क्रियते त-
त्रेत्यर्थः ॥ अवगृह्यते ग्रहउपादाने ।
विच्छेदोन्नग्रहेरर्थः । पदास्वैरिवाद्या-
पस्थेषुचेतिक्यप् । ग्रहियेति सम्प्रसा-
रणम् । कुगतीतिसमासः ।

अवगोरणम् । न । ताडनार्थं यष्टयादी-
नामुच्यते । मारणकं लङ्उठावना
इतिभाषा ॥

अवग्रहः । पुं । दृष्टिदोषे । ज्ञानभेदे ॥
प्रतिबन्धे । लज्जालिके । इक्षित्वाष्टाटे
। अवगृह्यतेऽङ्गुशेन । ग्रहेरप ॥ वि-
च्छेदे । अन्तरपदसंघात्प्रचयितुं
पदपाठकाले किञ्चित्कामवसाने ।
अवग्रहग्रन्थग्रहः । ग्रहउपादाने ।
अवपूर्वात्ग्रहेर्घञोभावे ग्रहदृष्टनि-
श्चिगमश्चेत्यप् । स्वभावे

अवग्रहणम् । न । प्रतिरोधे । तिरस्कृ-
तौ । अनादरे ।

अवच्छु

अवग्राहः । पुं । दृष्टिरोधे ॥ अवग्रहणम-
वग्राहः । अवग्रहेवर्षप्रतिबन्धे इति
अवपूर्वात् ग्रहेर्वाघञ् ॥ शप्ते । आ-
क्रोशेऽवन्योर्ग्रहइतिघञ् । अवग्राहस्ते
भूयात् अभिभवइत्यर्थः ।

अवघट्टः । पुं । गर्ते । भूरन्ध्रे ।

अवघातः । पु । अवहनने । तखडुलादि-
कण्डने । अवहननम् । हनहिंसाग-
त्योः । घञ् । हनस्तोषिसल्लोः । हे
हन्तेरितिक्त्वम् ।

अवचयः । पुं । पुष्पफलादीनांछेदने ॥

अवचूडः । पुं । अवचूले ॥ अधोलम्बि-
कलापे ।

अवचूर्णितम् । चि । पेधिते । अवध्व

। चित्तसुधादिचूर्णस्यलेखादौ । अव-
ल्लुचूर्णैराचिते । अवचूर्णयतेत्य स-
त्यापेतिगणन्तात् क्तः । यद्वा । चूर्णमे-
षेचुरादिः

अवचूलः । पुं । अवाग्ध्वजकञ्चुके । ध्व-
जाग्रवद्वाधो मुखवस्त्रे । भण्डकेका पट-
का इतिभाषामसिद्धे ।

अवचूलकम् । न । चामरे ।

अवच्छिन्नः । चि । सङ्घचिते ॥ अवच्छे-
दकतानिरूपके । विशिष्टेअवच्छेदा-
श्रये ॥ अवच्छिन्नतेत्यस्य । छिदि-
र० क्तः ।

अवच्छुरितम् । न । अदृष्टासे । अवच्छु-

अवटी

रणम् । कुरच्छदने । भावेत्तः ।

अवच्छेद' । पुं । विरामे ॥ सङ्कोचे ॥ वि
शेषणत्वे ॥ एकदेशे । परिच्छेदे ।

अवच्छेदकम् । वि । न्यायमतेन अया
प्य वृत्त्यधिकरणसम्बन्धैकदेशे ॥ इत
रव्यावर्त्तके । विशेषणे ॥

अवच्छेदकावच्छेद' । पुं । व्यापक-
त्वे ॥

अवच्छेदम् । वि । अवच्छेदाऽवच्छेद-
कोभयनिरूपणीये ।

अवच्छा । स्त्री । अनादरे ॥ अवज्ञानम्
। आतश्चोपसर्ग इत्यङ् । टाप् ।

वञ्जातम् । वि । अवमानिते । अव-
ज्ञायतेत्य । आ अवबोधने । क्त ।

। नम् । न । तिरस्कारे ।

अवः । पुं । खिले । गर्त्ते । यथा । र-
क्षसार्गतमस्त्वानामेषधर्मः सनातनः

। अवटेयेनिधीयन्ते तेषालोकाः स-
नातना इतिरामायणम् । कूपे । कु

हकजीविनि ॥ अवन्त्यस्मात् अवर-
क्षणाद्दौ । शकादिभ्योऽट् ।

अवटनिरोधनः । पुं । नरकविशेषे ॥

अवटिः । स्त्री । गर्त्ते । इतिहलायुधः ॥

अवटीठः । वि । नतनाम्निके । अवनाटे
। अवनमनं नासिकायाः । नते ना-

सिकायाः सप्ताद्यां टोट्जनाटच् भ्रट
चः । अवटीठञ्चनासिकायानतमस्य

अवता

स्याः । अर्श आद्यच् । अवटीटानासि
कासा अस्यस्यपुरुषस्य । अर्श आद्य-
च् ॥

अवटुः । पुं । वृत्तभेदे । गर्त्ते ॥ कूपे ।

पुं । स्त्री । घाटायाम् । ग्रीवापश्चाद्भा
गे । ग्रीवायामुच्चतभागे । अवटल-

ति । टलवैक्ये । अवटीकतेवा । टी
कृगतौ । मितद्रादिच्चात् । डु ॥ यद्वा ।

नवटति । वटवेष्टने वटभाषणेवा ।
बाहुलकादुः ।

अवटोदा । स्त्री । भारतवर्षस्यनद्यन्तरे ।

अवडीनम् । न । पक्षिणामवरोहणे ।
पक्षिणामधोगमने ॥

अवतंसः । पुं । न । कर्णपूरे ॥ शेखरे

। शिरोभूषामेदे । उत्तसे । अवतं-
सयति अवतंस्यतेऽनेनवा । तसिः

सौचोभूषार्थः । पचाद्यच् हलश्चेति-
यञ्वा ।

अवतमसम् । न । क्षीणान्धकारे । अव
डीनं तमः । अवसमन्धेयस्त्वमस इ-

त्यच् ।

अवतरणम् । न । अवतारे ।

अवतारः । पुं । अवतरणे । अवरोहे ।
पुष्करिण्यादौ । देवानांविशेषतो-

विष्णोर्मूर्त्यन्तरेण पूर्णांशवेशरूपे-
णपृथिव्यां प्रादुर्भावे । अवतारास्व

सङ्ख्यातास्तेष्वेते विशेषतःप्रसिद्धाः

अवतो

। मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नरसिंहाववा-
मनः । रामो रामश्च रामश्च बुद्धः कल्की
च ते दश ॥ अपि च । प्रकृतिर्विष्णुर्ह
पाचपुं हूपश्च महेश्वरः । एवं प्रकृति
भेदेन भेदास्तु प्रकृतेर्दश ॥ कृष्ण रू
पकाशिकास्याद्रामरूपाचतारिणी-
। वगलाकूर्ममूर्तिः स्यान्मीनो धूमाव
ती भवेत् ॥ छिन्नमस्तानृसिंहः स्याद्
राहश्चैव भैरवी । सुन्दरी जामदग्न्य-
स्याहामनोभुवनेश्वरी । कमलावैह
रूपास्यान्मातङ्गी कल्किरूपिणी । स्व
यं भगवती काली कृष्णस्तु भगवानस्व-
यम् । स्वयञ्च भगवान् कृष्णः कालीरू
पो भवेद्भुजैः । इति मुण्डमाला । विशेषे
षी ललितोपाख्याने द्रष्टव्यं । पुनश्च श्री
भागवते १ स्कन्धे ३ ऽध्याये स एव प्रथ
मं देवः कौमारं सर्गमाश्रित इत्यादि
ना द्रष्टव्यः । तीर्थे । नद्यादितीर्थे ॥
अवतरत्यनेनास्मिन्वा । तृप्पवनसन्त
रणाधो । अवेतृत्सो घञ् ।

अवतारणम् । न । भूतादिग्रहे । वस्त्रा
चले । अर्चने । अवरोहणे ॥

अवतीर्णः । वि । अवतरणविशिष्टे ।
प्रादुर्भूते । जलादौ कृतावरोहे ।
प्रविष्टे ।

अवतोका । स्त्री । स्वप्नभायाम् । पति
तगर्भाशांगवि । अवगलितं तोकम-

अवय

पत्यं यस्याः ॥

अवदशः । पुं । दंशने । भर्जितद्रव्यचर्ष
णे । मद्यपानरक्षिजनकभक्ष्याद्रव्ये ।
अवदंश्यते पानरक्ष्यर्षम् । दंशदशने
। कर्मणि घञ् भावेवा ।

अवदातः । पुं । सिते । गौरे । वि । वि
शुद्धे । युक्तगुणविशिष्टे । पीतवर्ष्य
ति ॥ मनोत्ते । अवदायते स्म । दैप्
शोधने । क्तः ।

अवदानम् । न । खण्डने । पराङ्मने ॥
अतिवृत्ते । युद्धकर्मणि । यथा । वि
पञ्चगायन्तीविविधमवदानं सुरि
पौरिति । उग्रोरे ॥ दोषवखण्ड
दैपशोधनेवा । भावे ल्युट् ।

अवदारकः । पुं । खनिचे । वि ।
रणकर्त्तरि ।

अवदारणम् । न । खनिचे ॥ अवदार्यते
ऽनेन । द्विदारणे । गत्यन्तः । ल्युट् ।

अवदाहः । पुं । अवदहने । न । वीरण
मूले । अवनीयते दाहोऽस्मात् ।

अवदीर्णम् । वि । खण्डिते । द्रुते । द्र-
वीभूते धृतादौ । अवदीर्यते स्म । द
विदारणे क्तः ।

अवदोहः । पुं । दुग्धे ॥ अवदुह्यते । दु
ह० । कर्मणि घञ् ।

अवद्यम् । वि । अधमे । पापे । निन्द्ये ।
नवदति परंगुणम् न उच्यते न उच्यते

अवधू

वा । अवद्यावमाधमार्वरेफाः कुक्ति
तेइतिवदेर्नञिकर्त्तरियत् । अवद्यप
ग्येतितु कर्मणियत् ॥

अवद्योतनम् । न । प्रकाशे । त्रि । त
इति ।

अवद्रङ्गः । पुं । दृष्टे ।

अवधानम् । न । मनोयोगे ॥ अवधुधा
जो ल्युट् ।

अवधारणम् । न । निश्चये । अवधृतौ ।
इयत्तादिपरिच्छेदे । परिमाणनि-
श्चये ।

अवधारितः । चि । निश्चिते । कृतावधा
रणे ॥

अवधार्यः । चि । अवधारणीये । निर्धा
र्यं ।

अवधिः । पुं । अवधाने । सीन्नि । परस्यां
काष्ठायाम् । काले । विले । अवधान
म् । डुधाञ् । उपसर्गे घोः किः ।

अवधीरितः । चि । अवज्ञाते ।

अवधूतः । त्रि । अभिभूते । निवर्त्तिते ॥
यथा । अवधूतभय' । वाचौ । अव
धुनेति धूञ् । क्तः ॥ अनादृते ॥
योगेश्वरे । सन्न्यासाश्रमिणि ॥ तन्नि
वृत्तिर्यथा । अक्षरत्त्वाद्वरेण्यत्त्वाद्भूत
संसारसङ्कटात् । तत्त्वमस्यर्थसिद्ध
त्वाद्भवधूतोभिधीयत इति । अपि

च । योविलङ्घ्याश्रमान् वर्णान् आ

अवन

त्मन्येवस्थितः पुमान् । अतिवर्षाश्च
मीयोगी अवधूतः सकप्यतइति । य
था रविः सर्वरसान् प्रभुङ्क्ते हुताग्रन
स्यापिहि सर्वभक्षकः । तथैवयोगी
विषयान् प्रभुङ्क्ते नलिप्यते पुण्यपा
पैश्चशुद्धइत्यपि । अवधूतो विशेषो
हंसेद्रष्टव्यः ।

अवधूननम् । न । तिरस्करणे ॥

अवधूलनम् । न । अवचूर्णने ।

अवधृतः । चि । आकर्णिते । निश्चिते ।

अवधृतिः । पुं । अवधारणे ॥

अवध्यः । चि । मारणायोग्ये । यथा ।

अवध्याश्चस्त्रियं प्राहृन्तिर्यग्योनिगता

स्वपीति । अपिच गान श्रुत

लोके अवध्याः शत्रुयोधितइति । अव

ध्यबधे पापमुक्तमनुना । यावानवध्य

स्यबधेतावान् बध्यस्य मोक्षणे । अ

धर्मो नृपतेर्दृष्टो धर्मस्तु विनियच्छत इ

ति । ८ ऽध्याये २४८ श्लोकः ।

अवध्वंसः । पुं । परिच्छागे । निन्दने ।

अवचूर्णने ।

अवध्वस्तः । चि । परिच्छ्यक्ते । निन्दिते

। अवचूर्णिते ॥ अवध्वस्यतेस्म । अ

सुगतौ च । क्तः ।

अवनम् । न । प्रीतौ । रक्षणे । प्रीण

ने । अवरक्षणादौ । ल्युट् ।

अवनतम् । त्रि । अवाग्भूते । आनते ॥

अवने

अवनमतिष्ठा । बमप्रह्वत्वे । गत्य
र्धे तित्तः । अनुदात्तोपदेशेऽन्यनुना
सिकलोपः ॥

अवनतिः । स्त्री । दिनये । अनौद्धत्ये ॥

अवनद्दुः । द्वि । मन्थुत्से ॥

अवनाटः । द्वि । नतनासिके । नासि
कायाऽनतम् । नतेनासिकाया इति
नाटच् । तद्योगात्नासिकाऽवनाटा ।
साञ्जस्यस्य । अर्धआद्यच् ॥

अवनामः । पुं । प्रणामे । अवनमनम् ।
अवनामैघञ् ॥

अवनायः । पुं । अधोनयने । निपातने ।
अवनयत्रस । स्त्रीञ् प्रापणे । अवे
दोर्नि ञ् ॥

अवनिः । स्त्री । भुवि । अवति अव्यते
वा । अवरक्षणादौ । अर्धिस्त्वृधर्मा
त्यनिः ॥

अवनित्तः । द्वि । चाचिते ॥

अवनी । स्त्री । स्थिरायाम् । भूमौ । त्रा
यमाशायाम् । कृदिक्रादितिवा
लीष् ॥

अवनीपतिः । पुं । राजनि । अवन्त्या
पतिः ॥ अवनीं पातिवा । पारक्षणे
पातेर्डतिः ॥

अवनेजनम् । न । प्रश्नाजने । हस्तसंस्क्रा
रे । अव शिजिर० । ल्युट् । पिण्ड
प्रदानार्थमास्तृत्कुशोपरिजलसे -

अवभा

घने ॥

अवन्तयः । पुं । देशभेदे । मासवेषु ॥
अवति । अवरक्षणादौ । बाहुखका
ञ्जिच् ॥

अवन्तिका । स्त्री । उज्जयिन्याम् ॥

अवन्तिसोमम् । न । काञ्जिके । अवन्ति
षु अभिषुतं सोमम् । शाकपार्थि
वादिः ॥

अवन्ती । स्त्री । देशभेदे ॥ यथा । ताम्र
पर्णा समासाद्यशैलाद्गुग्निखरोर्द्धत' ।
अवन्तीसंज्ञकोदेशः । काश्चिकातचनि
पृतीति ॥

अवपातः । पु । विले । निपाते । ष
पतने । अवपतनम् । प्लृच् ० । १ सि
गजग्रहणगर्ते । अवपातस्तु हस्त
गर्ते छन्देऽद्यादिनेतिवाद्बः । औ
ची इतिभाषा ॥

अवपाचितः । चि । भिन्नोद्कीकृते अ
पपाचिते ॥

अवपाशितः । द्वि । वड्डे ॥

अवपुतः । द्वि । अवतीर्थे । सहसैवाव
तीर्थे ॥

अवबुद्धः । द्वि । अनुभूते ॥

अवबोधकः । पुं । परिदीपके ॥ अवबो
धयति । बुध । खुच् ॥

अवभर्जितः । द्वि । दग्धे ॥

अवभासः । पुं । साक्षात्कारे ॥

अवम

अवभासकः । चि । प्रकाशके ।

अवभृथः । पुं । दीक्षान्तयज्ञे । मुख्ययज्ञ
शेषयज्ञविशेषे । प्रधानकर्मसमाप्तौ
क्रियमाणेष्टविशेषे ॥ यज्ञाङ्गभूत
ज्ञानविशेषे ॥ अवधियतेऽनेन । डु
भृञ्धारणपोषणयोः भृञ्भरणयोः ।
अवेभृञ्इतिक्थ न् ॥

अवभ्रटः । त्रि । नतनासिके ॥ अवमन्तं
नासिकायाः । नतेनासिकायाः संघ्रा
यामितिभ्रटच् । अवभ्रटंच नासिका
यानतमख्यस्याः । अर्शआद्यच् । अ
वभ्रटानासिकाख्यस्य पुरुषस्य । अर्श
आद्यच् ॥

अवभ्रटः । त्रि । कुक्षिते । अवस्थस्यादा
पानम् । अवरचणादौ । अवद्येति
श्लेषेणावतेरमः प्रत्ययोनिपातितः
॥ अवोभवेवा । अवोधसेर्लोपश्चे
तिमः ॥ न । अवमदिने ।

अवमसम् । चि । अवमानिते ॥ अवम
न्यतेऽस्य । मनज्ञाने । क्तः ॥

अवमतिथिः । स्त्री । स्युटिः स्रस्तिश्चे
वारे एकस्मिन्वममातिथि रिति ल
क्षिततिथौ ॥

अवमदिनम् । न । अवमे । यथा । ति
थ्यन्तद्वयमेकोऽदिनवारः स्पृश तियचत
ङ्गवत्त्वमदिनम् । अस्मार्थः । । दनेता
वद्धारद्वयंभवति वारप्रवृत्तिकाशात् ।

अवरः

पूर्वमेकोवारस्तत्परंचान्यः । तत्रदिन
स्याहोरात्रस्य एकोवारस्तिथ्यन्तद्वयं
तिथित्रयंवायचदिनेस्पृशति तदऽवम
दिनम् । वारप्रवृत्तिकाशात् परंपर
दिनसूर्योदयावधेकवारेण तिथ्यन्त
द्वयस्पर्शे तिथित्रयस्पर्शेवा अवमदि
नंस्यादित्यर्थः ॥

अवमन्ता । त्रि । अवमानस्यकर्त्तरि ॥

अवमन्यते । अवपूर्वान्मनेस्तृच् ।

अवमर्हः । पुं । पीडने । अवमर्हं नम् ।
मृदचोदे । घञ् ॥

अवमर्शः । पुं । नाटकसन्ध्यन्तरे ।

अवमानना । स्त्री । अवज्ञायाम् ॥ अव
मानवम् । मनेर्ण्यन्ताद्युच् ।

अवमानितम् । त्रि । अवघाते । अवमा
न्यतेऽस्य । मानपूजायाम् । क्तः ॥

अवमूर्द्धशयः । त्रि । अधोमुखशाश्रिनि ॥
अवनतो मूर्द्धायस्यसः । अवमूर्द्धाश्रेते

शीङ्स्वप्ने । पार्श्वदिषूपसंख्यानाद्च् ।
अवमोहनम् । न । परिवर्त्तने ।

अवमोहनी । स्त्री । परिवर्त्तनशीलाया
म् ।

अवयवः । पुं । अङ्गे । प्रतिज्ञाहेतूदाह
रयोपनयनिगमनान्युऽनुमानावयव-
वाः । अवयौति । युमिअये । यवाद्य
च् ॥

अवरः । त्रि । अरमे । परचाङ्गणे । अधमे ॥

अवर

कार्ये । न । गजान्धजङ्घादिदेशे ।
 अवराति । रादाने । आतश्चोपसर्ग
 शतिकः । यद्वा । नट्योतित्रियतेषां ।
 टञ्जवरणे । अथ ग्रहद्वित्रिच्यद्वा ।
 अवरथः । पुं । कनिष्ठभातरि । यवीय
 सि । शूद्रे । अवरस्मिन् काले जा
 तः । सप्तम्यांजनेर्ङः ॥
 अवरजा । स्त्री । कनिष्ठार्याभगिन्याम् ।
 अवरतः । । पश्चाद्दर्शे । अवरस्तात् ।
 तसिच् । अवरस्ताद्दर्शे । विभाषाप
 रावराभ्यामिच्यतसुच् । अवरतोव
 सन्त्यागतोरमखीयंवा ॥
 अवरतिः । स्त्री । विरतौ । उपरामे ॥ अ
 वरमखम् । रमकिडायाम् । क्तिन् ।
 अवरप्रोक्तः । वि । प्राकृतवृद्धिनेले । स्त्री
 नमतिनाप्रोक्ते । अवरेणप्रोक्तः ।
 अवरवर्ष । पुं । स्त्री । शूद्रे । वृषले ।
 अवरोऽधमोवर्षोऽस्य । अवरश्चःसौ
 वर्षश्चेतिवा ।
 अवरवर्षकः । पुं । स्त्री । शूद्रे । अवरव
 र्षेण् ।
 अवरव्रतः । पुं । अर्के ॥ वि । हीनव्रते ।
 अवरस्तात् । । अवरै । अवस्ताद्दर्शे ।
 अवरस्मिन् अवरस्याम् अवरस्तात्
 अवरस्याः अवरोऽवरावावसत्त्याग-
 तोरमखीयंवा । द्विकृद्बद्धेभ्यश्चस्ता
 तिः तन्तन्त्रियोगेनविभाषावरस्येति

अवरो

अवरस्यपक्षेऽवादेशाभाव' ।
 अवरा । स्त्री । भवान्याम् । पार्श्वस्थ्याम् ।
 अवराह्यम् । वि । अवराह्यभवे । अवरा
 ह्यभवम् । परावराधमोत्तमपूर्वाञ्चे-
 तियत् ।
 अवरीयम् । वि । धिकृते । अवरीयते
 स्य । रीङ्स्रवणे । क्तः ।
 अवरुण्यः । वि । भजे ।
 अवरुद्दः । वि । स्थगिते । आच्छादिते ।
 अवरुद्वा । स्त्री । अन्त पुरचारिण्यांभो-
 ग्यावांकर्मकर्याम् ।
 अवरुद्धः । वि । अवतीर्थे ।
 अवरोधः । पुं । तिरोधाने । राजदारे ष
 । युद्धान्ते । राजस्त्रीगृहे ॥ अ
 र्धः
 तेऽच । रुधिरावरणे । घञ् ।
 अवरोधकः । वि । रोधकारके । अ
 धकर्त्तरि । अवरोधयति । अवपूर्वा
 त् रुधेर्युच् ।
 अवरोधनम् । न । राज्ञामन्तःपुरे । अ
 वरुध्यतेऽच । रुधिरावरणे ।
 न्युट् । अवरोधकारके रोकना इति
 भाषा । यथा । कण्ठावरोधनमिति ।
 अवरोधायनम् । न । अन्तःपुरे ।
 अवरोधिकः । पुं । अन्तःपुराश्च्ये । अ
 रोधेनियुक्तः । तत्रभियुक्तइतिहक ।
 संज्ञापूर्वकत्वाद्भूभावः । अवरोधो
 स्यात्किंवा । ठम् ।

अवस

अवरोपितः । त्रि । उदासिते ।

अवरोप्यमाणः । त्रि । अवतार्यमाणे ।

रुहेःस्यन्तात्कर्मखिलटः शानच् । रु-
हः पोऽन्यतरस्यामितिपः ।

अवरोहः । पुं । अवतारे । अवतरणे ॥

आरोहे । तरुमूलात्प्रभृतिदृक्षाग्रप
र्यन्तं गतायां गुडूचादिप्रतायाम् ।

खतोद्गमे ॥ अधोगतौ ॥ स्वर्गे ॥ अव
रोहतिखन्वते । रुहबीजजन्मनि ।

पाश्चाद्यच् ॥

अवरोहशास्त्री । पुं । प्रखट्टे ।

अवरोहिका । स्त्री । अश्वगन्धासता-
याम् ॥

रोही । पुं । बट्टुमे ।

वर्षः । पुं । निन्दायाम् । परिवादे ॥

प्रख्यते । वर्ष वर्षने । घञ् । वर्ष ।

प्रशंसा । तद्विरुद्धोऽवर्षः ।

अवस्यम् । पुं । न । देहमध्ये ॥ त्रि ।

स्यमाप्ते । सस्यमे । स्यतेस्य । स
मेसंगे । लुप्तस्वान्तेतिसाधुः । यद्वा ॥

सस्यतेस्य । ओसस्यो व्रीडने । ग

स्यर्थेतिक्तः । स्त्रोरिति सलोपः । ओ

दितश्चेतिनत्वम् । स्त्रीदितइतिनेट् ।

अवकृष्टमवसर्कं वा स्यम् । प्रादयो

गतेतिसमासः ।

अवसन्वः । पुं । आधारे । अवसन्वने ॥

अवसन्वनम् । न । आश्रये । यद्वा । प्र

अवले

तिकूलतामुपगतेहि विधौविफसत्त्व

मेतिबहुसाधनता । अवस्यन्नायदि

नभर्त्तुरभूत् पतिष्यतःकरसहस्रम

पीतिमाघे ८ सर्गः । पुं । इदयस्व

कफे ।

अवसन्वितम् । चि । अवसन्विते । आ

श्वर्थे । संश्रिते । आश्रिते । वखादि

नारुहे ॥ अधोलम्बायमाने । अवस

स्यतेऽच । लवि० लोधिकरणे चेति-

क्तः ।

अवसित । त्रि । गर्वेशविवेकहीने ।

अवसितता । स्त्री । अहङ्कारे ।

अवसिता । पुं । अवसभावे । देहस्यरो

गादिनिमित्ते जरादिनिमित्तेवाकू

शीभावे ।

अवसीठ । त्रि । भक्षिते । कृतावलेहे ।

अवसीला । स्त्री । अवसायाम् । अना

यासे ।

अवसुखनम् । न । सुखने । लोटनारति

भाषा ।

अवलेपः । पुं । गर्भे । लेपने । दूषणे ॥

सङ्गे । अवलेपनम् । लिपउपदेहे ।

घञ् ।

अवलेपनम् । न । प्रक्षये । विलेपने ।

सस्यम् । इतिभाषा ।

अवलेहः । पुं । लेहौषधे । अवलिह्य

ते । लिहेर्घञ् । तल्लक्ष्यं परीयाश्च

अवश्य

यथा । क्वाथादेर्यः पाकात् घनत्वं
सारसक्रिया । सोमलेहश्चलेहसंप्राश
इत्युच्यते वुधैरिति वैद्यकपरिभा
षा ।

अबलेहनम् । न । लेहने । जिह्वयाआ
स्वाहने । चाटना इतिभाषा ।

अबलोकनम् । न । आलोके । दर्शने ।
अनुसन्धाने । लोकादर्शने । ल्युट् ॥

अबलोकितम् । चि । निरीक्षते । देखा
इतिभाषा । पुं । लोकनाथे । वुद्धवि
शेषे । नपुंसके भावेक्तः । न । प्रेक्ष्य
क्रियायाम् ।

अबल्लुजः । पु । सोमराज्याम् । चि ।
असाधुजे । अबल्लोरशोभनाज्जातः
। कृष्णवर्णसोमराज्याम् । हाकुच इ
तिगौडभाषा ।

अबवादः । पुं । निन्दायाम् । आत्ताया
म । विस्त्रम्भे ॥ अवाऽऽलम्बने । कार्य
मबल्लम्भवदनमच । बदेर्घञ् ।

अबवशः । चि । निःश्रेयससाधनाया ऽप्रय
तमाने । परतन्त्रे । अस्वाधीनशरी
रे ॥ अविद्याकामकर्मादिपरवशे ।
प्रतिकूले । नविद्यतेवश मायत्तत्त्वय
स्यसः ।

अवशिष्टः । चि । उर्वरिते । परिशिष्टे ।

अवश्यम् । । । निश्चये । अशक्यनिवा
रणे । नित्ये ॥ प्रयत्ने ॥ अवश्यायते

अवः

श्यैङ्गतौ । उम्प्रत्ययः ॥ लुम्पेद्ब
श्यमःकृत्ये । यथा । अवश्यपाच्यम् ।
अचग्यआवश्यके इतिकृत्वंन ॥ चि ।
अनायत्ते ।

अवश्याः । स्त्री । कुञ्ज्वाभ्याम् । चि । अना
यत्ते ।

अवश्यायः । पुं । नीहारे । अभिमाने ।
दर्पे । अवश्यायते शैत्यमापद्यते ।
श्यैङ्गतौ । श्याद्यधेतिङ् । आटेः-
युगितियुक् ।

अवश्रयणम् । न । बुद्ध्यादितोऽवतार्य-
स्थापने ।

अवष्टब्धः । चि । अविदूरे । आसन्धे
आक्रान्ते । अवलम्बिते । अवष्टम्भ-
स्य । ष्टम्भस्तम्भे स्तम्भुरोधनेवा । ।
। स्तम्भेः अवाच्चेतिषः । अवाच्चात्-
नेतिङ् चेष आविदूर्यस्तम्भेः षत्त्रवि-
धानादवष्टब्धशब्द आसन्नपर इति-
अवश्रीनावष्टब्धे इत्यत्रमनोरमायां
स्थितम् ।

अवष्टम्भः । पुं । स्वर्णे । स्तम्भे । प्रारम्भे
। सौष्टुवे ॥ अवष्टम्भनम् । ष्टम्भुरोधे
। घञ् ।

अवष्वाणम् । न । भक्षणे ।

अवः । । । बाह्ये । बहिरर्धे । अवोगच्छ
ति । अवस्तादर्थे । अवरस्मिन् अ
वरस्याम् अवरस्तात् अवरस्याः अव

अवस

रोऽवरावा वसत्यागतोरमखीयंवा
। पूर्वाधरावराणा मिथ्यसिस्तत्सन्धि
योगेनावरस्यावादेशश्च ॥

अवसः । पुं । अर्के । भूपे । अवति । अ
वरचणादौ । अत्यविचमीत्यादि-
नाऽसच् ॥

अवसक्तः । त्रि । लभे ।

अवसविथका । स्त्री । पर्यङ्गदन्धे । पर्य
ङ्के ॥

अवसखीनम् । न । पश्चिणोऽधःपतने
शोभभवत्तायाम् ।

अवसन्नः । चि । प्राप्तावसादे । विषखे ।
अवासदत् । षड्ढृ० । गत्यर्थेति क्तः ।

अवसन्नता । स्त्री । खेदे । भावे तख ।

अवसरः । पुं । प्रस्तावे ॥ शिष्यजिज्ञा
सानिवृत्तावश्यकत्वस्वरूपे सङ्ग
तिविशेषे । अनन्तरवक्तव्यत्वमवसरः
। यद्योपमानेऽवसरसङ्गतिरितिजग-
दीशतर्कालङ्कारः । वत्सरे । मन्त्रभे
दे । वर्षणे । अवसरणम् । सूगतौ ।
वाहुलकादप् ॥ अधिकरणेपुंसिसंज्ञा
यामितिघोषा । योग्यकाले ।

अवसरालयः । पुं । अर्द्धरात्रे ।

अवसर्गः । पुं । निरवग्रहे । स्वतन्त्रे ॥ अ
वसर्जनम् अवसृज्यतेवा । सृज्० ।

घञ् ॥

अवसर्पः । पुं । चारे ॥ अवसर्पति । सृष्ट्

अवस्त

गतौ । पचाद्यच् ॥

अवसर्पिणी । स्त्री । वैद्वकल्पे । सत्तु-
दशकोटिकोटिसागरवर्षणसमाप्य-
ते ।

अवसादः । पुं । अवसन्नत्वे । विषादे ।

अवसादनम् । षड्ढृ० । भावे घञ् ।

अवसादनम् । न । नाशे । शैथिल्यापा
दने ।

अवसानम् । न । समापने । विरामे ।

पर्यन्ते । मृत्यौ । सोमायाम् । घेन्त
कर्मणि । ल्युट् ॥

अवसायः । पुं । शेषे । समाप्तौ । नि-
श्चये ॥

अवसायकः । पुं । अवसानकरे । स्थिते
गर्हन्तात् खलुच् ।

अवसितम् । त्रि । ऋद्धे । परिपक्वमर्हित
धान्ये । ज्ञाते । गतौ । अवसाने । अव
सानगते । समाप्ते । सम्बन्धे । विष्-
बन्धने इत्येतस्यावपूर्वस्यानिष्ठायांरूप
म् । अवस्यतिस्व अवसीयतेस्ववा ।
घेअन्तकर्मणि । क्तः । अतिस्यतीती
त्वम् ।

अवसृष्टम् । त्रि । निः सृते ।

अवसेकिम् । पुं । वटके । वडाइतिख्या
ते । इति हेमचन्द्रः ।

अवस्तन् । पुं । शिविरे । विजिगीषूणां
निवेशस्थाने । अवस्तन्ति । स्तन्दि-

अवस्था

र० । पचाद्यच् । अ-अने ।

अवस्तान्दनम् । न । अ-अने । अवगा-
हने ।

अवस्कारः । पुं । विष्णायाम् । अपाने । गु-
ह्ये । उपस्थे । गोप्ये । अवकीर्यते
क्षिप्यते । ह्यविक्षेपे । अदोरप् । क-
क्कादिः । वर्षस्त्रेऽवस्कार इतिवासा-
धुः ।

अवस्तात् । अ-अने । अवरो । अवरो-
क्षिन् अवरोक्ष्याम् अवरोस्तात् अवरो-
स्या । अवरोऽवरावा वस्तस्यागतोर-
मणीयंवा । दिक्छन्देभ्य इत्यस्ता-
त्ति । विभाषावरस्येतिपक्षेऽवादेशः ।

अवस्कारः । पुं । जवनिकायाम् । कनात्
इति चिक इति मसिद्वायाम् । आ-
स्तरथे । अवस्तृणात्त्यऽनेनास्त्रिग्या ।
स्तृञ् आच्छादने । अवेतस्त्रोर्घञ् ॥

अवस्तु । न । अ-अने । अस्तु । अ-
दायस्वरूपे महाप्रपञ्चे । वस्तुनेऽन्य-
स्त्रिम् । अस्तइस्तुनि ॥

अवस्था । स्त्री । दशायाम् । कालकृत-
विशेषे । कालकृतेोधर्मोपपुषोवैव-
नादिविशेषस्तस्त्रिम् ॥ यथाहुः । कै-
मारं पञ्चमाब्दान्तपौमखड्दशमाव-
धि । कैशोरमाषष्ठदशाद्यौवनतु-
लतः परमिति । अपिच । आषोड-
शाद्देवास्तस्त्रिन्वसतउच्यते । वृ-

अवहा

इत्सुसप्ततेरुर्द्धवर्षी यान् नवतेःपर
इति । अवस्थाने ॥ अवतिष्ठति । अव-
पूर्वात् स्थाधातोर्ब्यवस्थायामितिच्चा
पकात् साधुः ॥ अवतिष्ठतेऽनयावा ।
आतश्चोपसर्गइत्यड् । टाप् ।

अवस्थाचतुष्टयम् । न । वैद्यकमतेका-
लकृतचतुर्विधदशायाम् । यथा ।
आपञ्चदशवर्षवाक्यम् । आषिंशद्वर्षं
कैमारम् । आपञ्चाशद्वर्षं यौवक्यम्
। पञ्चाशतजर्ज्वं वृद्धत्वमिति ॥

अवस्थानम् । न । स्थितौ । वासे । म-
तिष्णायाम् । अवपूर्वात्तिष्ठते ल्युट् ॥
अवस्थितः । चि । प्रतिफलिते ॥ आ-
ने । वृतावस्थाने । स्थिते । अवपञ्च-
ष्ठागतिनिवृत्तौ । क्तः । इतिस्थैरै-
तीच्यम् ।

अवस्थितिः । स्त्री । अवस्थाने ॥

अवस्त्यन्दनम् । न । नाद्ये ।

अवस्तंसनम् । न । अध-पतने ।

अवस्तंसितः । चि । खन्विते ।

अवहाः । पुं । त्रायोस्तृतीवेत्यन्धे ॥ य-
था । त्तःसत्थोभ्रुवोर्घञ् विधत्ताच्च
विधारणः । चरणश्चतृतीवेत्यन्ध-
न्नादकहोणः ३ इति ॥

अवहनमम् । न । अत्रघाते ।

अवहस्तः । पुं । इत्सुष्टुपे ।

अवहारः । पुं । चारे ॥ द्यूतयुद्वादिभिः

अवहृ

अमे । निमन्त्रणोपनेतयद्रथ्ये । ग्रा
हाख्ययादसि । अवहरति । अवपूर्वा
त् ह्रजः श्याद्घेतिण् । यद्वा । अव
ह्रियन्तेऽस्मिन् । ह्रज्० । अवहाराधा
रेतिघञ् । धर्मान्तरे ।

अवहारकः । पुं । अवहारार्थे । हांगर
इतिख्यातेजलजन्तुविशेषे । नक्ररा-
जे ॥ अवहारण्यव । स्वार्थेकः ।

अवहार्यः । त्रि । समर्पणीये । दण्ड
नीये ।

अवहालिका । स्त्री । प्राचीरे । इति
हारावस्त्री ॥

अवहासः । पुं । परिहासे । अवहसन
र । हसे० घञ् ।

अवहितम् । त्रि । सावधाने । विज्ञाते ।
प्रवेशिते ॥ निहिते । अवधीयतेस्म ।
हुधाञ् धारण्य पोषणयोः । क्तः । द
धातेर्हिः ।

अवहित्यम् । न । स्त्री । आकारगुप्तौ
॥ अवहृः स्थितम् । सुप्रिस्थद्रथ्यव
स्थइतियोगविभागात्कः । पृषोदरा
दिः । अवहित्यमथोघतेति भरतो-
क्तःक्लीबम् ।

अवहित्या । स्त्री । आकारगोपने । अ
वहृःस्थितिः अवहित्या । सुप्रिस्थ इ
त्यव स्थ इतियोगविभागात्कः । पृ
षोदरादिः । टाप् ।

अवाङ्

अवहेलम् । न । स्त्री । अनादरे । अ
वज्ञायाम् । अवहेलनम् । हेडुअना
दरे । घञर्थेकः । डलयोरेकस्वस्मर
यात्तः ।

अवहेलनम् । न । अनादरे । तिर
स्कारे ।

अवहेला । स्त्री । अनादरे ॥

अवहेलितम् । त्रि । कृतावहेले ।

अवाक्पुष्पी । स्त्री । मधुरिकायाम् ।
शतपुष्पायाम् । सौंफ इतिख्याताया
म् । अवाञ्चिपुष्पाण्यस्याः । गौरादिः
॥ अधःपुष्प्याम् । मङ्गल्यायाम् । हे-
ठाहुलीति गौडप्रसिद्धे तृण्ये ।

अवाक्शाखः । पुं । स्वर्गनरकतिर्य
कमेतादिशाखाभि शशाखिनिसंसार-
दृचे । अर्वाञ्चोनिक्वृष्टाः कार्योपाध
योहिरण्यगर्भादयो महदहङ्कारत
न्माचादयोवा शाखा इव शाखाय
स्यसः ।

अवाक्शिरा । पुं । अधोमुखे ॥ अवा
क्शिरोऽस्य ।

अवाचः । त्रि । परिरचके ।

अवाच । त्रि । नम्रे । अवनते । अवनत
मग्रमस्य ।

अवाङ्मनसगोचरम् । त्रि । वाङ्मनस-
योरविषये । वाङ्मनसयोगोचरम्
नवाङ्मनसगोचरम् ॥

अवाच्य

अवाङ्मुखः । चि । अधोमुखे ॥ अवा
ङ्मुखंयस्यसः ॥

अवाक् ।। अधोदेशे । अवाचिदेशे
अवाचोदेशात् अवाङ्देशो वा ।
दिक्छब्देभ्यः सप्तमी पञ्चमी प्रथ
माभ्य इत्यस्तातिः । अच्चेर्लुक् ।

अवाङ् । चि । अधोमुखे । नग्रे ॥ अवाच्य
न्यधोमुखीभवति । षट्त्वितिक्कि
न् ।

अवाक् । चि । मूके । नवागस्य ।

अवाची । स्त्री । दक्षिणदिशि । अधो
दिशि । अधोमुख्याम् । अवोमध्या
र्थः । अङ्गोमध्ये च्छतिस्वर्यम् । ऋच्छि
गादिनाक्किन् । उगितश्चेति ऊोप्-
इतिस्वामी ॥ वस्तुतस्तु दक्षिणदिशि
असाधुरेवायम् । अवपूर्वस्याञ्चतेर
धोमुखीभावेवृत्तेः ।

अवाचीनम् । चि । दक्षिणदिग्भवे । अ
धोमुखे । अवागेव । विभाषाञ्चे रि
तिखः ॥

अवाच्यम् । न । दुर्बचने । अनचरे ॥
नवचनार्हम् । स्यत् । वचोऽशब्दसं
न्नायामितिनकुत्त्वम् । त्रि । अनिन्दि
ते । अवक्तव्ये ॥ यथा । नैवपश्येन्नशृ
णुयादवाच्यंजातुकस्यचित् । ब्राह्म-
णानां विशेषेणनैवव्रयात् कथञ्चन ।
यद्ब्राह्मणस्य कुशलं तदेवसततं वदेत् ।

अवार

तूष्णीमासीत् निन्दार्यां कुर्बन्भैष
ज्यमात्मन इतिमहाभातम् ।

अवाच्यदेशः । पुं । वैनौ । भगे ॥ अवा
च्यश्चासौदेशश्च ।

अवाच्यवचनम् । न । दोषविशेषे । यदे
वावाच्यवचनम् वाच्यवचनंहितम् ।

अवान्तरः । चि । प्रधानान्त'पातिनि ।
इयंफलश्रुतिर्नश्रेयःपरमपुरुषार्थ -
साधनपरा भवति । किन्तुबहिर्मुखा
नां मोक्षविवक्षयाऽवान्तरकर्मफलैः
कर्मसुरच्युत्पादनमात्रम् । यथा ।
पिबनिर्ममं प्रदास्यामि खलुते खलुख
ड्डुकान् । पिबैवमुक्तः पिबति ति-
मप्यतिबाहकइति ॥

अवाप्तः । त्रि । प्राप्ते ।

अवाप्तिः । स्त्री । प्राप्तौ ।

अवाप्य । चि । लट्त्वथे ।

अवारम् । न । नद्यादेः पूर्वतीरे । अवा
कृतटे । अवाकतीरमवारम् । अवअ
र्यते । ऋगतौ । कर्मणि घञ् ॥ न-
वारमस्त्वपेतिवा । अर्शआच्यच् ।

अवारपारः । पुं । समुद्रे ।

अवारपारीणः । त्रि । पारगे । अवारपा
रंगच्छति अवारपारयोर्भोवावा तत
आगतोवा । राष्ट्रावारपाराद्बन्धवि
तिखः । अवारपारंगामिनि ॥ अवा
रपाराच्यन्तानुक्तामंगामीतिखः ।

अविक

अवारिका । स्त्री । धन्याके ॥ अवारिका

पिपाठ इतिराजनिर्घण्टः ।

अवारितः । त्रि । अकृतवारणे ।

अवारीण । वि । अवारगामिनि । अवा

रंगच्छतीत्याद्यर्थेषु । अवारपारादि

गृहीतादिपरीताञ्चेतिखः । अवारं

गामीवा । अवारपारात्त्यन्तानुकामं

गामीतिखः ।

अवावटः । पुं । द्वितीयेनपित्रासवर्णा

यामुत्पादिते । यथा । द्वितीयेनतु

वपित्रासवर्णायां प्रजायते । अवावट

इतिख्यातः शूद्रधर्मसजातित इति

स्मृतिः ।

साः । त्रि । नमे । नवासोऽस्य ।

ह्यः । वि । आभ्यन्तरे । प्रतीचि ।

नीचोऽन्यस्यबाह्यस्याभावात् । न

विद्यते बाह्यमन्यदस्य ।

अविः । पुं । नाथे ॥ रवौ । मेघे । शैले ॥

मूषिककन्धले । अवति अव्यतेवा ।

अवरक्षणादौ । इन् । स्त्री । स्त्रीध

र्मिण्याम । अवतिञ्जायाः । सर्व-

धातुभ्य इन् ।

अविकः । पुं । अविशब्दार्थे । अविरेव-

। अवेः कइतिकः ।

अविकाटः । पुं । मेघसमूहे । अवीनांस

ज्ञातः । सङ्घातेकटच् ।

अविकम्पः । वि । अग्रचले । नास्तिवि-

अविज्ञा

शिष्टः कम्पोवेपथुयंशसः ॥

अविकम्पितः । त्रि । अचलिते । नवि-
कम्पितः ।

अविकल्पः । त्रि । एकरूपे । नविकल्पो
ऽस्मिन् ।

अविकारी । त्रि । विक्रियाशून्ये कूटस्थे
परमात्मानि ।

अविकृतिः । स्त्री । मूलप्रकृतौ । नास्ति
विकृतिर्यस्याः ।

अविगन्धिका । स्त्री । अजगन्धावृक्षे ।

अधिगीतम् । वि । अनिन्दिते ।

अविद्यः । पुं । करमर्दके । विजयतेस्य ।
ओविजीभयचलनयोः । गत्यर्थेति-

क्तः । ओदितश्चेतिनक्षत्रम् । नविद्यः ॥

अविचारः । पुं । अन्याये । विवेकाभावे

। यथा । अविचारसिद्धेर्यवेशविक्षा-

सिनीवमाया असतोपिभावानुपदर्श-

यन्तीपरपुरुषवञ्चयतीति । वि । वि-

चार रक्षिते ।

अविचारकः । वि । मूढे ।

अविचारितम् । त्रि । अकृतविचारे ।

अविवेचिते ।

अविचाली । त्रि । देशान्तरमाप्तिरहि-
ते ॥

अविच्युतः । त्रि । नित्ये ।

अविघ्नः । वि । अनभिघ्ने । अप्रवीण्ये ॥

अविज्ञातः । त्रि । अर्थापरिज्ञानाद्-

अविता

निश्चिते । यथा । यद्धीतमविज्ञातं
निगदेनैवशब्दप्रते । अनयाविषयु-
क्तधोनतक्वचलतिकर्षिचिदिति । न
तक्वचलतीति । निष्कलंभवतीत्यर्थः
। ईश्वरे ॥ यन्नविज्ञायते पुम्निर्नाम-
भिर्वाक्रियागुणैरितिनिश्चतेः ।

अविज्ञातार्थम् । पुं । परिषत्प्रतिवादि
भ्यांत्रिरभिहितमप्यविज्ञातमविज्ञा-
तार्थम् ॥ ५ । ५२ ॥ त्रिरभिहितवा-
दिनेतिशेषः ।

अविज्ञानकाम् । पुं । अनिपुणे । अविषे-
कनि । अविज्ञानमस्ति अस्यास्मि-
न्वा । मतुप् ।

अविज्ञेयम् । न । प्रमाणात्तरानवगाह्ये
। औपनिषदे ब्रह्मणि । तद्विद्वच्छ-
त्वाद्गूपादिहीनत्वात् इदमेवमिति-
विस्यष्टज्ञानार्हंनभवति । नविज्ञेयम्
। वि । प्रमाणात्तरानवगाह्ये । दुर्ज्ञेये ।

अविहीनम् । न । पक्षिणासाभिमुख्या-
भिसंभने ॥

अवितम् । वि । रक्षिते । अव्यतेषाम् ।
अवरक्षणादौ । क्त ।

अवितवम् । व । सत्ये । तत्त्वे । नवित-
वम् । वि । तद्विशिष्टे- ।

अवितर्क्यम् । वि । अनूहनीये । औ-
तार्थे ।

अविता । वि । पाक्षयितरि ।

अविद्या

अविद्यजः । पुं । न । पारदे । इतिरा-
जनिर्घट्टः ॥

अविदग्धः । वि । अगच्छे । निर्गच्छे । अ-
चतुरे ॥

अविदासी । वि । उपचयब्रूय्ये ।

अविदितः । वि । विदितविपरीते । अ-
व्याकृते । अज्ञाते । विज्ञानादेश्चे ।

अविदितविज्ञाना यद्विज्ञोऽकप्रदस्तेः ।

अविदुसम् । न । मेघदुग्धे ॥ अवेर्दुःश-
म् । अवेर्दुग्धेऽसोऽदुसमरीसचः ॥

अविदुर्कर्षी । स्त्री । पाठायाम् । अविज्ञौ-
कर्षी यथा । पाककर्षोतिस्त्रीषु । अ-
विदोऽद्विद्रः पर्यारूपः कर्षोऽस्यात्

अविद्यः । वि । विदीरक्षिते ।

अविद्यमाना । स्त्री । मायायाम् ॥ १)

अभावे । अवर्तमाने ॥

अविद्या । स्त्री । अद्वयतौ । अज्ञाने ।

यथाहुः । अविद्याया अविद्यात्त्वमि-
दमेवतुल्यत्वम् । यत्प्रमाणात्सद्विष्यु-

त्त्वमन्यथावस्तुस्तभवेदिति ॥ अन्वय-
। सेयंभ्रान्तिर्विरासंवासर्वम्यम्विरि-

धिनी । स्मृतेनविचारंसा तमेव्यद-

द्विवांकरमिति । पुमस्य । दुर्घटत्त्व-

मविद्याया भूषणंनतुदूषणम् । कथ-

चिद्घटमानस्तेऽविद्या त्वदुर्घटंभवे-

दिति । अनिष्काशुषिदुःखानात्मसु-

मित्यशुषिदुःखानात्मस्यति । अव्यत-

मित्यशुषिदुःखानात्मस्यति । अव्यत-

अविना

महदहङ्कारपञ्चतन्मात्रेषु नात्मस्वा
त्मबुद्धौ । अतस्त्रिंस्तद्बुद्धौ । विपर्य
ये । मिथ्याज्ञाने । अनात्मन्यात्मख्या
तौ । यथाशरीरे मनुष्यो ह्यभिच्यदि
। इयञ्च सर्वक्लेशमूलभूता तमद्भ्युच्य
ते । अनादिभावरूपाज्ञाने । अग्नि
होत्रादिसंज्ञकर्मणि । मस्त्रिनसत्त्व
प्रधानायाम् । संवृत्तौ ॥ परमानन्द
स्वरूपात्माज्ञाने । वेदनविद्या । विद
ज्ञाने । संज्ञायां समजनिषदनिपते
ति क्यप् । विद्याविरुद्धा अविद्या ॥

अविद्वान् । त्रि । अच्चे । नविद्वान् ।

वेधिः । पुं । शास्त्राविहिते । अविधा
ने । यथा । वसेत्सनरके घोरेदि
शानिपशुरोमभिः । अमितानिदुरा
५ । रोयो हन्त्यविधिना पशूनि च्याह्नि
कतत्त्वेयात्तबलक्य' ।

अविनः । पुं । रात्रि । अध्वर्युः । अब
ति । अवरक्षणादौ । श्यास्त्याह्नज
विभ्यद्गन्त् । चि । यष्टरि ॥

अविनतः । चि । उन्नते ।

अविनयः । पुं । विनयाभावे । चि । अ
विनीते ।

अविनाभाव । पुं । व्याप्तौ । व्याप
निष्ठव्यापकनिरूपितधर्मे । यथा ।
बह्निमान् धूमादित्यादौ धूमनिष्ठा
बह्निनिरूपिताव्याप्तिरिति न्यायमी

अविप

मांसयोर्मतम् ॥ तत्पदार्थे तत्पदा
र्थाभावबहुत्तित्वाभावे । यथा । के
यमाकाङ्क्षा न तावदविनाभावः ।
नीलंसरोजमिच्यदौ तदभावात् ।
विमलंजलंनद्याः कच्छेमहिषद्वत्त्य
त्रजलान्वितनद्या अविनाभावात् क
च्छेसाकाङ्क्षतापत्तेश्च । इत्याका
ङ्क्षा चिन्तामणिः । अविनाभावइ
ति । तत्पदार्थेन विनायोभाव' स
त्त्वंतदभावइत्यर्थ' । तत्पदार्थे त
त्पदार्थाभावबहुत्तित्वाभावस्तत्पदा
र्थेतत्पदार्थाकाङ्क्षा इतिभाव इति-
तट्टीकामाधुरी ।

अविनाशी । चि । अन्त्यविकारवर्जिते ।
नित्ये । सत्त्ये । अबाधोसर्वप्रकार
परिच्छेदशून्ये । अविक्रियआत्मनि ।
विनष्टुं शीलमस्येति विनाशी । नवि
नाशी ।

अविनीत । चि । विद्याते । समुद्भूते । न
थनायि । शीञ्ज० । क्त ।

अविनीता । स्त्री । कुलटायाम् । नथ
नायि । शीञ्जप्रापणे । क्त । नविनी
ताबा ।

अविन्धः । पुं । गच्छसान्तरे ॥

अविपटः । पुं । मेषविस्तारे । अवीनां
विस्तारः । विस्तारे पटच् ॥ कव्य
लादौ ।

अविर

अविपरिचित् । पुं । विश्वरजन्वतात्पर्यप
रिज्ञानग्रन्थे ॥ अविवेकिनि । नविप
रिचित् ॥

अविमृष्टः । त्रि । आसने ॥

अविप्रियः । पुं । श्यामाकटुषे ॥

अविप्रिया । स्त्री । श्लेष्मलतायाम् ॥

अविभक्तम् । वि । अभिन्वे । एकमेवार्थे

। अद्यावत्ते सर्वत्रानुस्यूते अधिष्ठा
वतयाथाभावधितयाच सर्वस्मिन्वि
द्विज्ञाने । नविभक्तम् ॥

अविभक्तिः । वि । अनुपलक्षिते ।

अविमरीसम् । न । मेपीदुग्धे ॥ अवे
दुग्धम् । अवेदुग्धेमरीसम्प्रत्ययः ॥

अविमुक्तम् । न । काशीक्षेत्रे ॥ अविमु

क्ते अष्टादेवोविशाखाचीश्रिवापदे-
त्यागमः ॥ यथा । मुनेश्वरवकाशेऽ
पितृकुक्षेत्रं कदाचन । विमुक्तंश्रिवा
भ्यांयदविमुक्तंततो विदुरिति ॥ अवि
मुक्तंनमोत्तम्यसर्वयैवमुमुक्षुभिः ।
किन्तु विज्ञाभविष्यन्तिकाश्यांविदस-
तांसतामिति श्रीदेवीभागवतम् ॥
त्रि । अश्वत्ते । नविमुक्तम् ॥

अविरतम् । न । सन्तते । अनवरते ॥

अनुपरसे । कास्त्रिदिरतमस्य । त्रि
याविशेषके दर्शनान्तकीवम् । सत्त्वं
आमितुविशिष्टम् ॥

अविरतिः । स्त्री । चित्तस्यविषयसम्प

अविवे

योमात्मनिर्गहे ॥

अविरलः । वि । घने । निविडे ॥

अविरुद्धः । त्रि । अनुकूले ॥ अग्रतिषिद्धे ॥

नविरुद्धः ।

अविरोधः । पुं । विवादाभावे ॥ यथा ।

श्रुतिस्मृतिविरोधेतु श्रुतिरेवगरीय
सी । अविरोधेसदाकार्यस्यार्त्तवैदि
कवत्सतेति ॥ नविरोधः ॥

अविच्यन्वितम् । त्रि । आशुने । उच्चरे

॥ न । आशुनि । शीघ्रे ॥ विच्यन्वते

स्त्र । अविच्यन्वसने । ओषधोपध.

। अकर्मकत्वात् कर्त्तरितः । अच्य
सासः ॥

अविद्या । स्त्री । मेघात्म । मेघाव

अविवरः । वि । नीरन्ध्रे ॥

अविवाक्यम् । न । दशरात्रस्यदशमेऽ ॥

अविवादः । पुं । विवादाभावे ॥ अविवा
दः ॥

अविवेकः । पुं । विषयविरक्त्यभावे ॥

सम्भूयकारितायाम् ॥ नहिक्विचिदे
ककार्ये पर्याप्तमपितुसम्भूय ॥ विष
यासे ॥ व्याकुलस्वहेतौमोहे ॥ अ
विमृष्यकारित्वे ॥ सदसद्विवेचनारा
हित्ये । त्रि । तद्वति । नविवेकः ॥

अविवेकी । वि । विवेकहीने । अविवे

चके ॥ तस्यादविवेकिवः सुखमाचक्षि
ष्यमोनाऽत्राधिकारिव इतिमुक्तिवाद

अविशो

स्वगादाधरीटीका । अविशुक्तिवि-
चारे ।

अविवेकि । न । अत्ते । प्रधाने ॥ मह
दादौ ॥ यथा प्रधानं स्वतो न विवि
चते एकं महदादयोपि न प्रधानादि
विच्यन्ते ॥ वालिशे । मूर्खे । गुहशा
स्वार्थपदेशरहिते । नविवेकी ।

अविशिष्टम् । वि । समाने । नविशिष्ट
म् ।

अविशेषः । पुं । तन्मात्रेषु । तानि अस्म
हादिभिः परस्परव्याहृतानि नानुभू
यन्त इत्यविशेषाः सूक्ष्माश्चोच्यन्ते ।
नेष्यपञ्चे । विशेषाभावे । वि । वि
शेषरहिते । तुल्ये ।

अविश्वम् । न । अनवरते ॥ वि । वि
श्वमधीने ॥

अविश्वस्तः । वि । प्रत्ययायोग्ये । विश्वा
स्तान्ते ॥ यथा । नविश्वसेदविश्वस्ते वि
श्वस्तेनातिविश्वसेत । विश्वासाङ्गयमु
त्पन्नं मूलान्यपि निवृत्ततीति ॥

अविश्वासा । स्त्री । चिरप्रसूतायांगनि ।

अविषः । पुं । अन्नौ । राजनि । अव
ति । अवरचयादौ । अविमञ्छोष्टि
षच् । वि । निर्विषे ।

अविषा । स्त्री । निर्विषावृत्ते ।

अविषी । स्त्री । नक्षत्रम् । ठिस्मान्नीत् ।

अविशोक्तम् । न । अविशरीक्षे । अवे

अवीरा

दुग्धम् । अवेदुग्धे सोऽहूत्समरीस
चोक्तव्याः ॥

अविस्पष्टम् । न । क्षिष्टे । अमकटवच
ने । नविस्पष्टतेऽस्य । स्पष्टवाचनस्य
शूनयोः । कर्मशक्तः । अविस्पष्टेति
निर्देशादिउभावः ।

अवीः । स्त्री । ऋतुसञ्चाम् ॥ अमति
लज्जायाः । अवरचयादौ । अविदृ
स्तन्निर्भयः ।

अवीचिः । पुं । नरकभेदे । तरङ्गे ॥ ना
स्तिवीचिः सुखमत्र । वि । तरङ्गशू
न्ये ।

अवीचिमयः । पुं । नरकभेदे । यः सा
च्यादावनृतं वदति सनिरवसन्ने ऽवी
चिमये ऽधश्चिरानिपास्यते ॥ इति
श्रीभगवतम् ॥

अवीजा । स्त्री । ईषदीजायां द्राक्षाया
म् । किस्मिन् इति लोके ।

अवीतम् । न । अनुमानप्रभेदे । अति
रेकमुखेन प्रवर्तमाने निषेधके । त
न्नावीतं शेषवत् । विशेषेण स्पष्टमितो
वीतः सनभवतीत्यवीतः ॥

अवीरः । वि । निःसत्त्वे । निर्वीर्ये ।

अवीरा । स्त्री । निष्पतिसुतायाम् । वी

रयति । वीरविक्रान्तौ । अच् । पति

पुत्रवतीनारी वीराप्रोक्तामनीधि-

भिः । नवीराः अजातापत्यविधवा

अव्यक्तः

ऽधीरेतिष्मृतिः ।

अवृजिनः । चि । यथोक्तकारितयानि-
घ्याये ॥

अवेक्षणम् । न । दर्शने । ईक्षदर्शने ।
ल्युट् ।

अवेक्षा । स्त्री । अवेक्षणे । प्रतिजागरे ।

अवधाने । अवेक्षणम् । ईक्षदर्शने ।

गुरोश्चक्षुरस्यः । टाप् ।

अवेक्षिता । न । अवेक्षके । अथचे ।

आयव्ययादिनिरीक्षके । अवेक्षते ।

ईक्ष् । टृच् ।

अवेद्यः । पुं । गोवत्से । चि । अज्ञेये ।

अवेद्यः । पुं । अपलाये ॥ चि । वेद्या
शून्ये ।

अवेद्या । स्त्री । पूगचर्चिते । चवार् ई

सुपूर्णा इतिभाषा ।

अवैर्धम् । चि । विधिविवर्जिते । विध

विषये । यथा । अवैर्धपञ्चमं कुर्वन्

राक्षोदण्डेनशुध्यतीति ॥

अवेदम् । चि । अवक्लेदने । उन्दीक्लेद

ने अवपूर्वे । भावेघञ् । अवेदैर्धौ

ईत्तिनिपातनाम्नलोपः ।

अव्यक्तः । पुं । हरौ । स्मरहरे । सर्वका

रक्षे । रूपदिहीनतया चक्षुराद्य

गोचरे योगभासावसेये भावे ।

कल्पितेषुसर्वकार्येषुसद्रूपेशानुगते ।

हिरण्यगर्भे । सूक्ष्मशरीरे । स्वापा

अव्यक्त

वस्थायाम् । निर्बिकारे । शब्दप्रवृ

त्तिनिमित्तैर्जातिगुणक्रियासम्बन्धै

रहिते । व्यक्तः स्पष्टेनेत्यव्यक्तः ॥ यत्र

ध्वनावकाराद्बोवर्णा विशेषरूपेण

नव्यव्यन्तसध्वनिरव्यक्तः । मूर्खे ।

कन्दर्पे ॥ न । प्रकृतौ । तन्माहि ।

यत् सर्वस्यजगतो धीजभूत मन्वाकृ

तनामरूपसतत्वम् सर्वकार्यकारण

शक्तिसमाहाररूपम् अव्यक्ताव्याहृता

काशादिनामवाचंपरमात्मन्योत्तमो

तभावेनसमाश्रितम् षट्कविकार्या

मिव षट्कव्यक्तिः । सत्त्वादिरूपेण

निरूप्यमाणे व्यक्तिरस्यनास्तो

क्तम् । तदुक्तम् । हेतुमदनिश्च

व्यापिसक्रियमनेकमाश्रितंविज्ञम् ।

सावयवपरतन्त्रं व्यक्तं विपरीतम् । त

मिति । साडस्योक्तमहदादौ । आ

त्मनि । परमात्मनि । मायोपाधिके

ब्रह्मणि ॥ चि । अवयवरहिते । अ

व्यक्तमित्तविशेषंविज्ञाद्यमतीन्द्रि-

जम् । सूक्ष्मे । अविज्ञेये । अस्तुट् ॥

नव्यज्यतेस्म । अन्वव्यक्त्यादौ । क्तः ।

अव्याकृतकार्यभूतसूक्ष्मे ॥ भूतसू

क्ष्मलयाधिकरणे । नव्यक्तम इतिवा ।

अव्यक्तमूलप्रभवः । पुं । संसारवृत्ते ।

अव्यक्तरागः । पुं । अक्षयवर्षे । किञ्चि

ज्ञोहिते ॥ अव्यक्तोरागोवस्य ।

अव्यधि

अव्यक्तलिङ्गः । वि । अदभेनश्रुतिष्मृ
त्युक्तप्रकारेणाश्रमवति । न व्यक्तदभे
नगृहोतंलिङ्गमाश्रमिस्त्वमनेन ।

अव्यग्रः । वि । अनाकुले । नव्यग्रः ॥

अव्यङ्गः । वि । अविकले । परिपूर्णे ।

अविकलाङ्गे । नव्यङ्गः ।

अव्यङ्गा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥

अव्यञ्जन । पुं । शृङ्गहीनपशौ । वि ।

अव्यक्ते । अस्फुटे । अविद्यमानं व्यञ्ज
कंयस्मयस्मिन्वा ।

अव्यञ्जडा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् । कौच
कृतिस्थातायाम् ॥ नविगतमण्ड
र्याः ।

विकारः । पु । अप्रसङ्गे ।

वः । पुं । सर्पे । वि । निर्व्यथे । न

थायस्य । नव्यथते । व्यथभयसञ्च

लनयोः । पचाद्यच् ।

अव्यथा । स्त्री । पथ्यायाम् । चारव्या-
म् ॥ ओषधीभेदे । मुण्ड्याम् ॥ नव्य

थायस्याः । नव्यथते । व्यथ । पचाद्य
च् । टाप् ॥

अव्यथी । पुं । अश्ले । नव्यथते तच्छी

लः । व्यथ० । जिह्विचिवित्रीण्वमा
व्यथाभ्यमपरिभूप्रह्वभ्यश्चेतोनिः ॥

अव्यथिषः । पुं । अर्षवे । सूर्वे । नव्य

थते । व्यथ० । नविध्ययेरितिटिषच् ।

अव्यथिषी । स्त्री । धरायाम् । रात्रौ ॥

अव्यव

टिप्पान्डीप् ॥

अव्यभिचारी । वि । केनापिप्रतिकूले
न हेतुनानिवारयितुमशक्ये ॥

अव्ययः । पुं । न । स्वरादिशब्दे । पुं ।

विष्णौ । शिवे ॥ अनाद्यनन्तेदेहादि

सन्तानाश्रये आत्मज्ञानमन्तरेणानु
च्छेद्येमायामयेसंसारदृचे । वि ।

उत्पत्तिविनाशादिसर्वक्रियाशून्ये ।

नित्ये । अविनाशिनि । अपरिच्छि
न्ने । यथा । सदृशं त्रिषुलिङ्गेषु सर्वा

सुचविभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु यत्र
व्येति तदव्ययमिति ॥ नविद्यतेव्यथोऽ

वयवापचयोगुणा पचयोविनाशोवा
यस्य । यद्वा । नव्येति विकारं नभजत

इत्यव्ययम् । विपूर्वादिणः । पचाद्यच् ।
नव्ययः ।

अव्ययात्मा । पुं । अनश्वरस्वभावे ।

अव्ययीभावः । पु । प्रायः पूर्वपदार्थप्रधा
नेसमासविशेषे ।

अव्यलीकः । पुं । सत्ये ॥

अव्यवसायकान् । वि । शिकौ । व्यवसा
यरहिते । इतिचिकाण्डशेषः ।

अव्यवस्था । स्त्री । शास्त्रविरुद्धव्यवस्थाया
म् । अपसिद्धान्ते । अविधौ ।

अव्यवस्थितः । वि । नीतिशास्त्रादिव्य
वस्थानभिन्ने ॥ सिद्धान्तरहिते ॥

अव्यवहार्यः । वि । अभिधानाभिधेयक

अव्यक्तः

ऽधीरेतिस्मृतिः ।

अवृजिनः । त्रि । यथोक्तकारिसयानि-
घ्याये ।अवेक्षयाम् । न । दर्शने । ईशदर्शने ।
ल्युट् ।

अवेक्षा । स्त्री । अवेक्षणे । प्रतिजागरे ।

अवधाने । अवेक्षयाम् । ईशदर्शने ।

गुरोश्चक्षुःशब्दः । टाप् ।

अवेक्षिता । न । अवेक्षके । अथच्चे ।

आयव्ययादिनिरीक्षके । अवेक्षते ।

ईश० । टृष् ।

अवेद्यः । पुं । गोवत्से । त्रि । अज्ञेये ।

अवेद्यः । पुं । अपलापे ॥ चि । वेद्या
शून्ये ।

अवेद्य् । स्त्री । पूगचर्चिते । चवार्इ

सुपूरी इतिभाषा ।

अवैधम् । चि । विधिविवर्जिते । विध्य

विषये । यथा । अवैधपञ्चमं कुर्वन्

राज्ञोदखेनशुध्यतीति ॥

अवोदम् । चि । अवक्लेदने । उन्दीक्लेद

ने अवपूर्वे । भावेघञ् । अवोदैधौ

द्वैत्तिनिपातनाब्रलोपः ।

अव्यक्तः । पुं । हरौ । स्मरहरे । सर्वका

रखे । रूपादिहीनतया । चचुराद्य

गोचरे यौगाभासावसेये भावे ।

कल्पितेषुसर्वकार्येषुसद्रूपेशानुगते ।

हिरण्यगर्भे । सूक्ष्मशरीरे । स्वापा

अव्यक्त

कस्यायाम् । निर्बिकारे । शब्दप्रवृ

त्तिनिमित्तसैर्जातिगुणक्रियासम्बन्धै

रहिते । व्यक्तः स्पष्टेनेत्यव्यक्तः ॥ यत्र

ध्वनावकाराद्बोवर्णा विशेषरूपेण

नव्यज्यन्तेसध्वनिरव्यक्तः । मूर्खे ।

कन्दर्पे ॥ न । प्रकृतौ । सखाहि ।

यत् सर्वस्यजगतो वीजभूत मव्याकृ

तनामरूपसतत्वम सर्वकार्यकारण

शक्तिसमाहाररूपम् अव्यक्ताव्याकृता

काशादिनामवाच्यपरमात्मन्योत्तमो

तभावेनसमाश्रितम् षट्कविकार्या

मिव षट्कशक्तिः । सत्त्वादिरूपेण

निरूप्यमाणे व्यक्तिस्यनास्तीह

क्तम् । तदुक्तम् । हेतुमदनिश्च

व्यापिसक्रियमनेकमाश्रितंखिन्नम्

सावयवपरतन्त्रं व्यक्तं विपरीतम्

मिति । साङ्ख्योक्तमहदादौ । आ

त्मनि । परमात्मनि । मायोपाधिके

ब्रह्मणि ॥ त्रि । अवयवरहिते । अ

व्यक्तमितिविचेयंखिन्नग्राह्यमतीन्द्रि-

यम् । सूक्ष्मे । अविचेये । अस्फुटे ॥

नव्यज्यतेस्म । अशून्यव्यादौ । क्तः ।

अव्याकृतकार्यभूतसूक्ष्मे । भूतसू

क्ष्मण्यथाधिकरणे । नव्यक्तम इतिवा ।

अव्यक्तमूलप्रभवः । पुं । संसारवृत्ते ।

अव्यक्तरागः । पुं । अशुभावर्षे । किञ्चि

ल्लोहिते । अव्यक्तोरागोवस्य ।

अव्ययि

अव्यक्तलिङ्गः । वि । अदक्षेनश्रुतिष्मृ
 त्युक्तप्रकारेणा अमवति । न व्यक्तदक्षे
 नगृहोर्तलिङ्गमाश्रमिस्त्वमनेन ।
 अव्ययः । वि । अनाकुले । नव्ययः ॥
 अव्यङ्गः । वि । अविकले । परिपूर्णे ।
 अविकलाङ्गे । नव्यङ्गः ।
 अव्यङ्गा । स्त्री । शूकशिम्व्याम् ॥
 अव्यञ्जनः । पुं । शृङ्गहीनपशौ । वि ।
 अव्यक्ते । अस्फुटे । अविद्यमानव्यञ्ज
 कंयस्सयस्मिन्वा ।
 अव्यङ्गः । स्त्री । शूकशिम्व्याम् । कौच
 कृतिस्थातायाम् ॥ नविगतमण्ड
 र्याः ।
 अव्यङ्गः । पुं । अप्रसङ्गे ।
 अव्यङ्गः । पुं । सर्पे । वि । निर्यथे । न
 ायायस्य । नव्ययते । व्यथभयसञ्च
 लनयोः । पचाद्यच् ।
 अव्यथा । स्त्री । पथ्यायाम् । चारव्या-
 म् ॥ ओषधीभेदे । मुण्ड्याम् ॥ नव्य
 थायस्याः । नव्ययते । व्यथ । पचाद्य
 च् । टाप् ॥
 अव्यथी । पुं । अज्ञे । नव्ययते तच्छी
 लः । व्यथः । जिहृक्षिविथ्रीण्वमा
 व्यथाभ्यमपरिभूप्रहृभ्यश्चेतोनिः ॥
 अव्यथिषः । पुं । अर्कवे । सूर्ये । नव्य
 यते । व्यथः । नव्ययथेरिति टिप् ॥
 अव्यथिषी । स्त्री । धरायाम् । रात्रौ ॥

अव्यय

टिञ्चान्डीप् ॥

अव्यभिचारी । वि । केनापिप्रतिकूले
 न हेतुनानिवारयितुमशक्ये ॥
 अव्ययः । पुं । न । स्वरादिशब्दे । पुं ।
 विष्णौ । शिवे ॥ अनाद्यनन्तेदेहादि
 सन्तानाश्रये आत्मज्ञानमन्तरेणानु
 च्छेद्येमायामयेसंसारदृष्टे । वि ।
 उत्पत्तिविनाशादिसर्वक्रियाशून्ये ।
 निश्चये । अविनाशिनि । अपरिच्छि
 न्ने । यथा । सदृशं त्रिषुलिङ्गेषु सर्वा
 सुचविभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु यन्न
 येति तदव्ययमिति । नविद्यते व्यथोऽ
 वयवापचयोगुणा पचयोविनाशोवा
 यस्य । यद्वा । नव्येति विकारं नभजत
 इत्यव्ययम् । विपूर्वादिणः पचाद्यच् ।
 नव्ययः ।
 अव्ययात्मा । पुं । अनश्वरस्वभावे ।
 अव्ययीभावः । पुं । प्रायः पूर्वपदार्थप्रधा
 नेसमासविशेषे ।
 अव्यलीकः । पुं । सत्ये ।
 अव्यवसायकान् । वि । शिकौ । व्यवसा
 यरहिते । इतिषिकाण्डशेषः ।
 अव्यवस्था । स्त्री । शास्त्रविरुद्धव्यवस्थाया
 म् । अपसिद्धान्ते । अविधौ ।
 अव्यवस्थितः । वि । नीतिशास्त्रादिव्य
 वस्थानभिन्ने ॥ सिद्धान्तरहिते ।
 अव्यवहार्यः । वि । अभिधानाभिधेयक

अव्युत्प

पयोर्वाङ्मनसयोरविषये ॥ व्यवहारायोग्ये । नव्यवहार्यः ॥

अव्यवहितम् । त्रि । व्यवधानशून्ये । संसृते । अपदान्तरे । नव्यवधीयतेऽस्य । क्त । दधातेर्हिः ।

अव्याकृतः । पुं । बीजरूपे । अविवेके । अव्यक्ते । मङ्गलौ । असम्भूतौ । साभासाज्ञाने । अनिर्वाच्ये । नव्याकृतः ॥

अव्याकृताकाशः । पुं । अव्यक्ते ।

अव्याज । पुं । छत्वाभावे । शीघ्रे ।

अव्यापकम् । त्रि । परिच्छिन्ने । नव्यापकम् ॥

अव्यापि । न । व्यक्ते ।

अव्याप्यम् । त्रि । व्याप्तिरहिते । अव्यापनीये । अनधीने ।

अव्याप्यवृत्तिः । त्रि । किञ्चिदवच्छिन्नवृत्तौ । स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिनि ॥ दैशिककालिकभेदेन सद्दिविधः । तत्पर्यायः । प्रादेशिकः । आत्मनोविशेषगुणाः । बुद्धिसुखदुःखेच्छादेषयत्नधर्माधर्मभावनाख्यसंस्काराः ९ । आकाशस्यविशेषगुणाः शब्द १० । सामान्यगुणौ संयोगविभागौ १२ । एते सर्वे अव्याप्यवृत्तयस्वरितिन्यायभाषा ।

अव्युत्पन्नः । त्रि । अनभिज्ञे ।

अशक्तिः

अशक्तम् । त्रि । अक्षते ।

अशक्तुमी । स्त्री । पानीयपृष्ठजे । का ईदृतिवस्याः प्रसिद्धिः ।

अशक्तः । त्रि । असमर्थे । सामर्थ्यहीने ॥ यथा । उपवासेष्वशक्तानान्तंभोजनमिष्यतइति । नशक्तिरस्य । नशुदुःसुभ्योहस्त्रिशक्त्योरितिपाठात्प्रक्षेपः ।

अशक्तिः । स्त्री । करणवैकल्यहेतुर्भुद्धिर्भे । साचाष्टाविंशतिभेदभिन्ना । यथा । एकादशेन्द्रियवधाःसहबुद्धिवधैरशक्तिरुद्दिष्टा । सप्तदशधाचबुद्धेर्विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनामिति । । दशेन्द्रियवधास्तु । बाधिर्यैकुप्टरत्वंजडताजिघ्रतातथा । मूकतएवपङ्गुत्वैक्योदावर्तमत्तताः । यासंख्यश्रोत्रादीनामिन्द्रियाणां वधाः । एतद्धेतुकाबुद्धेरशक्तिः स्वव्यापारेभवति । तथाचैकादशहेतुत्वादेकादशधाबुद्धेरशक्तिरुच्यते । हेतुहेतुमतोरभेदविवक्षया सामानाधिकरण्यम् । तदेवमिन्द्रियवधद्वारेण बुद्धेरशक्तिमुक्त्वास्वरूपतोऽशक्तिमाह । सहबुद्धिवधैरिति । कतिबुद्धेस्वरूपतोवधाइत्यतआह । सप्तदशधाचबुद्धेः । कुतः । विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनाम् । तुष्टयोनवेतितद्विपर्यवास्तन्निरूप

अशक्तिः

गान्धर्वभवन्ति । एवंसिद्धयोऽष्टाविति
तद्विपर्ययास्तन्निरूपणादष्टौभवन्ति ।
इति सांख्या. । अपिच । अशक्ति.

कारकापायेसदर्थ्याप्रभविष्णुता
कारकाशान्त. करणवृद्धिस्वरगाना
मपायेविनाशेसति विद्यमानेष्यर्थे
अप्रभवनशीलस्त्वमशक्तिः । अन्यव
धिरादेरिवरूपशब्दादाविति । ,

अशक्यः । चि । असार्थे । अशकनीये ।
अशक्यः । पुं । चन्द्रे । त्रि । शकुरर्हिते
। मित्रे ।

अशनम् । न । ओदने । भक्षणे । अ
शान् । ल्युट् । ज्वरान्ज्वरार्ज्जितो
प्रवालघुक्कुर्यादशनदिनात्त्यये ।
। नाया । स्त्री । बुभुक्षायाम् । च्छुधा
गम् । अशितुमिच्छा अशनस्येच्छा
वा अशनायतिवा । सुप्रदृतिक्वच् ।
अशनायेति ईत्त्वाभावः । अप्रत्यया
दित्यः ।

अशनायितम् । त्रि । क्षुधिते । अशन
स्येच्छा । अशन येतिसाधुः । अश
नायाजाताअस्य । तारकादि' ।

अशनिः । स्त्री । पुं । चञ्चलायाम् । वि
द्युति । पवौ । वृक्षादिविनाशकेमे
घोत्पन्नज्योतिषि । अश्नाति सङ्घा
तं करोति । अश्यतेऽनेनेतिवा ।
असिंहधृधमीत्यादिना अनिः ।

अशस्त्र

अशस्त्रवर्षणे । उल्काविशेषे ।

अशनिस्त्रिट् । स्त्री । विद्युति । अशनेः
त्विट् ।

अशब्दः । पुं । न । अवेदमूलके ।

अशम. । पुं । इदं ब्रूत्वेदं करिष्यामीति
सङ्कल्पप्रवाहानुपरमे ।

अशय्य । पुं । तापसान्तरे । थ'क्रदा
पिनशेते ।

अशरीरः । पुं । स्वेनरूपेणाकाशकले
परमात्मनि । त्रि । शरीररहिते । य
था । प्रत्यग् ज्ञानशिखिध्वस्तेमिष्या
ज्ञानेसहेतुके । नेतिनेतिस्वरूपत्वा
दशरीरोभवत्ययमिति ।

अशर्मम् । न । दु खे । चि । पीडायुक्ते
। शर्ममुखम् तद्विरुद्धम् । नञिस्तिन
जसमासः ।

अशाखा । स्त्री । शूलीतृये ।

अशान्तः । त्रि । इन्द्रियलौल्यादनुपरते
। आत्मसाक्षाकारशून्ये । नशान्तः ।

अशान्त. । चि । अस्थिरे । दृष्टमष्टा
ये । नशान्तः ॥

अशास्त्रम् । न । वेदादिविरुद्धे । नशा
स्त्रमस्मिन् ।

अशास्त्रविहितम् । त्रि । वेदेनप्रत्यक्षा
दिनावा अविहिते । बुद्ध्यागमवो
धिते ॥ शास्त्रेणविहितम् । नशास्त्र
विहितम् ।

अशुचिः

अशुचितः । चि । अनिपुस्ये । शिचा
रहिते ।

अशितम् । चि । भुक्ते । तृप्ते । अश्र्यते
स्य । अशभोजने । क्तः ।

अशिवम् । चि । चौरैः । पुं । चरौ । अ
श्रान्तिनेन । अशभोजने । अशिवान्दि
अशुचोत्रावितिद्वयप्रत्ययः ।

अशिरः । पुं । वीतिहेत्रे । राक्षसे ॥
भास्करे । वायौ । न । हीरके ।

अशिरा । स्त्री । अशिरराक्षसनार्थ्याम् ।

अशिश्रिका । स्त्री । पुत्ररहितायाम् ।
नशिश्रुयस्याः । सख्यशिश्रुवितिसाधु
। स्वार्थेकन् ।

अशिश्रु । स्त्री । अशिश्रिकायाम् । ना
स्यः शिश्रुरस्तीत्यर्थे सख्यशिश्रुविति
भाष्यायामिति निपातनान् डीष ।

अश्रीतिः । स्त्री । सङ्ख्याविशेषे ८० ।
सङ्ख्येये । अष्टदशतः परिमाणमस्य ।

पङ्क्तिविंशति चिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चा
शत्षष्टिसप्तत्यश्रीतीत्यादिनानिपा
तनात्प्रकृतेरशीभावस्तिप्रत्ययश्च ।

अश्रीर्षिकः । चि । अश्रीर्षवति ॥ व्रीह्या
दिषुश्रीर्षान्नवतिपाठाङ्कः ।

अश्रीषः । चि । दुःशीले ।

अशुचिः । पुं । विण्मूत्रक्षेमादौ । चि ।

अशुक्तशौचहीने । यथा । व्रताना
मुपवासानाश्चाहादीनाञ्चसङ्गमे ।

अशोक

करोतियः शौरकर्मसोऽशुचि'सर्वक
र्मस्विति ॥ नशुचिः ॥

अशुहः । चि । अज्ञानतत्त्वार्थमख्युक्ते ।
अपविचे । अकृतशोधने । नशुहः ।

अशुभम् । न । पापे । अनिष्टकले । य
था । स्वेन्द्रियाणाञ्चसामर्थ्यस्वकर्मा

णिकृतानिच । मुहुर्मुहुश्चबिम्बशे
द्विरे दशुभान्मनइति । अमङ्गले ।

चि । तद्युक्ते । नशुभम् ।

अशून्यशयनव्रतम् । न । आवयाकृष्णादि
तीयायां कर्त्तव्ये मत्स्यपुराणीक्तेव्रतवि
शेषे ।

अशृतम् । चि । अपके । नशृतम् ।

अशेषः । चि । निशेषे । सम्पूर्णे । श
षोऽस्य ॥

अशोकः । पुं । कङ्कलिपादपे । य

अशोकश्चरणाघाताज्जायते पुष्पव
त्तरइति । अस्यगुणायथा । अशोकः

शोतलस्तित्तो ग्राहीवर्णः कषायकः
। दोषापचीटपादाहङ्गमिशोषवि

षास्त्वजिदिति । नशोकोऽस्मात् । व
कुलद्रुमे ॥ न । पारदे । पुष्पे । अ

शोकस्य पुष्पम् । पुष्पमूलेषु बहुल
मिन्त्यणो विकारावयवार्थस्यलुक् ।

चि । सन्तापवर्जिते । निशोके ।

अशोकरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । क
टुरोहिण्याम् । अशोकद्रवरोइति । क

अश्लके

संयुक्तमनै इतिखिनिः ॥

अशोकषष्ठी-स्त्री । चैत्रशुक्लमष्टम्याम् ।

अशोका । स्त्री । कटुरोहिण्य्याम् । बुद्ध
स्यशासनदेवीविशेषे । नशोकोऽस्याः ॥

अशोकारिः । पुं । कदम्बद्रौ ।

अशोकाष्टमी । स्त्री । चैत्रशुक्लाष्टम्याम् ॥

अशोचः । पुं । अनहङ्कृतौ ।

अशौच्यः । त्रि । शोचितुमयोग्ये । निर
पराधे ।

अशौचम् । न । आशौचे । वैदिकक-
र्मानहंत्वप्रयोजके संस्कारविशेषे ।

विहितकर्मविरोध्यदृष्टविशेषे । शुचि
त्वनिमित्ते । यथा । क्रियाहीनस्यमूर्खस्य

शौरेगिणएवच । यथेष्टाचरणस्या
दुर्मरेणान्तमशौचकमिति । क्रिया

रहितस्यनिश्चयैमित्तिकक्रियाननुष्ठा
यिन्तुः । मूर्खस्य गायत्रीरहितस्यसार्थ

गायत्री रहितस्येतिरुद्धरः । महारो
र्निणः उन्मादादिपापरोगाष्टकान्य

तमरोगवतः । यथेष्टाचरणस्ययूतवे
श्याद्यासक्तस्येत्यर्थः । नशौचम् ।

अश्लकदक्षी । स्त्री । काष्ठकदल्याम् ।

अश्लकीटः । पुं । नारकीटे ।

अश्लकुट्टः । न । तपोविशेषाल्लब्धसंज्ञेता
पसान्तरे । भक्ष्यार्थं प्रियङ्गवादी

नश्लन्येवकुट्टयति । कुट्टं अच् ॥

अश्लकेतुः । पुं । क्षुद्रपाषाणभेदादृच्छे ।

अश्लक

अश्लगर्भः । पुं । हरिन्मयौ । मरकते ॥

अश्लनोगर्भः ।

अश्लगर्भजम् । पुं । पद्माइतिप्रसिद्धे म
रकतमयौ ।

अश्लघ्नः । पु । पाषाणभेदनदृच्छे । हा
याजोडीति भाषा ।

अश्लजम् । वि । शिखाजाते ॥ न । शिख
जतुनि । अश्लनोजातम् । जनीप्रा

दुर्भावे । पञ्चम्यामजातावितिः ।
लोहे ।

अश्लजतुकम् । न । शिखाजतुनि ॥

अश्लजातिः । स्त्री । मरकतादिरत्ने ।
अश्लनोजातिः ।

अश्लदारणः । पुं । टाँकी इति प्रसिद्धे ।
टङ्के । दारयति । दृ० ग्यन्ताङ्गुः ।

अश्लनोदारणः । दारयते ऽनेनवा ।
ग्यन्ताङ्गुट् ।

अश्ला । पुं । पाषाणे । अनुते । अशु
व्याप्तौसङ्घातेच । अन्येभ्योऽपीति-

मनिन् ॥ अशिशकिभ्याश्चन्दसी तिम
निन्वा । भाषायामपीष्यते चन्दसी

तितुशकिनैवान्तेतिव्याख्यानात् ।
अश्लन्तम् । न । अशुभे । क्षुड्याम् । म

रणे । अनवधौ । क्षेपे । अश्लनोप्यं
न्तो ऽत्र । शकन्धादिः ।

अश्लन्तकः । पुं । न । उद्दाने । क्षुड्याम् ।
मल्लिकाञ्जने । दीपाधारा ष्वादिने

अश्लसा

। पुं । तृणविशेषे । अश्लोठके ॥ दृ
चान्तरे । आवुडेति प्रसिद्धे । इन्दुके ।
कुराख्याम् । अश्लपत्रे । कोविदारस
दृष्टे ।

अश्लपुष्पम् । न । शैलेये । कालानुसा
ये । शिलाजतुनि । अश्लनःपुष्पमिव ।
अश्लभाखम् । न । लौहभाण्डे । हामम
दस्तेतिख्याते ॥

अश्लभित् । पुं । अश्लभेदे । पाषाणभे-
दे । वि । पाषाणभेदके । अश्लानं
भिनत्ति । भिदिर० क्विप् तुक् ॥

अश्लभेदः । पुं । पाषाणभेदे । गुणास्तु
अश्लभेदोहिमस्तिकः कषायेवस्ति-
शोधनः । भेदतोहन्तिदोषार्शोगुरुम
कृच्छ्राश्लहद्रुजः । येनिरोगान् प्रमे
हंश्लशीहशूलश्रणाग्निचेति ।

अश्लर । पुं । पाषाणजाते । प्रस्तर
सम्बन्धिनि ।

अश्लरी । स्त्री । मूत्रकृच्छ्रे । अश्लानंरा
ति । रादाने । आतोनुपेतिकः । गौ
रादिः ।

अश्लरीमः । पुं । वरुणद्रौ ॥ अश्लरीह
न्ति । हन० । हन्ते रऽमनुष्यकर्तृके
चेतिटक् ।

अश्लरीहरः । पुं । देवधान्ये ।

अश्लसारः । पुं । न । लौहे । अश्लनः
सारः ॥

अश्रुतः

अश्रुतः । पुं । न । अश्रुतीरोगे ।

अश्रुतोत्थम् । न । शिलाजतुनि ॥

अश्रुमानः । वि । भुज्यमाने ॥

अश्रुम । न । नेत्राश्रुनि । अश्रुते कण्ठम्

अश्रुव्याप्तौ । अन्यपापीतिरक् ॥

अश्रुदधानः । वि । अश्रुहीने । अश्रुपक्त्वा

रिणि । असुरसम्पदमाहूढे । गुरुचे

दान्तवाक्यार्थे इदमेधनभवत्येवेति-

विपर्ययरूपानास्तिक्यबुद्धि रश्रुत्वात्

इति ।

अश्रुान्तम् । न । सन्तते । वि । अश्रुमे ॥

अश्रुतपसिखेदेच । भावेत्तः । अश्रुना

सिकस्येतिदीर्घः । अविद्यमानंश्च न

मच । क्रियाविशेषणत्वेत्कीवृत्त

द्रव्यविशेषणे तुचिलिङ्गम् ।

अश्रुिः । स्त्री । कोव्याम् । खड्गाद्यनभारो

। गृहादे.कोणे । अश्रुतिअश्रुतेवा ।

अश्रुभोजने अश्रुव्याप्तौवा । वड्क्या

दिः । आश्रुयतेप्रहारार्थम् । आडि

श्रिहनिभ्यांह्रस्वश्चेतीण् सच्चडित् ।

डित्त्वाडित्त्वोपआडोह्रस्वश्च ॥

अश्रु । न । नेत्रजले । अश्रुते कण्ठम् ।

अश्रुव्याप्तौ । अश्रुदयश्चेति इत्यश्रुव्य

यान्तंसाधु । नञ्पूर्वाच्छ्रयत्तुंपूर्वा ।

नश्रुयते इतिविग्रहः ।

अश्रुत । वि । मूर्खे । अश्रुतश्रुत्वा । अ

नाकर्णिते ॥

अश्वक

अश्लीकम् । न । अश्लीके । श्लीके । रेफ
स्यलकारः ॥

अश्लीलम् । न । ग्राम्यवाचि । भण्डादि
वचने ॥ अश्रंराति । आतोनुपेतिक ।
तद्भिन्नम् । कपिलकादी नामुपसङ्
ख्यानभित्तिखलम् । श्रीशोभातस्या
सिध्दादिच्छाल्लम् । अश्लीलंतदमङ्ग
ल्यज्जुगुप्साब्रोडधीकरम् ॥

अश्लेषा । स्त्री । नवमनक्षत्रे । तत्रजात
स्यफलंयथा । वृथाटन.स्यादितिदुष्ट-
चेताः कष्टप्रदश्चापिदृथाजनानाम् ।
सर्वेसदृर्षोहिशठार्षितार्थं कन्दर्पसन्त
पन्ननामनुष्यइति । चि । श्लेषशून्ये ।
रभवः । पुं । केतुग्रहे । अश्लेषाया
पवोयस्य ॥

अश्ले. नभू । पुं । केतुग्रहे ।
अश्ल. पुं । तुरगे । अस्यमांसगुणा यथा ।
अश्वमांसंतुलवणं वङ्गिकृत्कफपित्तल
मावातहृद्दृह्यंखल्यंक्षुब्धंमधुरंलघु
॥ इति । उगथैमध्यगुहः । संज्ञायाम् ॥
पुं । नसार्द्धे । पुंजातिभेदे । यथा । का
ष्ठुत्तुल्यकपर्धुगेमिथ्याचारश्चनिर्भयः ।
दाहंशुभमेदस्य हरिद्रस्यहयोम-
लः कथ्यस्य लक्ष्यम् ॥ अश्लुते । अ
श्व्याप्तौसंधातेच । अश्लुमुषिलटी-
तिष्ठन् ।

अश्वकशिका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।

अश्वः

अश्वकर्णः । पुं । सालवृक्षे । सखुआइति
ख्याते ॥ अश्वकर्णंइवपत्रमस्य । अश्व
कर्णः कषायः स्याद्गुणस्वेदकफकृमी
न् । वृषविद्रधिवा धिर्ययोनिकर्णगदा
न्हरेत् ॥

अश्वकर्णक । पुं । शालवृक्षे । जरणद्रुमे ॥
अश्वकिनी । स्त्री । अश्वनीनक्षत्रे ।
अश्वखरज. । पुं । खेसरे । खञ्जर इति
भाषाप्रसिद्धे ॥

अश्वखुरः । पुं । नखीतिख्याते गन्धद्रव्ये ।
अश्वखुरा । स्त्री । अपराजितायाम् ।
अश्वगन्धा । स्त्री । बराहकण्ठायाम् । अ
सगन्धइतिख्यातौषधौ । अश्वगन्धा
निलश्लेष्मन्निवशोथक्षयापहा । बल्या
रसायनीतिल्ला कषायोष्णतिशुक्र
ला ।

अश्वगन्धिका स्त्री । । अश्वगन्धायाम् ।
अश्वगन्धैव । स्वार्थकः ॥

अश्वगोयुगम् । न । अश्वयुग्मे ॥ दाव
श्रौ । द्वित्वेगोयुगच ॥

अश्वगोष्ठम् । न । मन्दुरायाम् ॥ अश्व
नांस्थानम् । गोष्ठजादू. अनादि
पुपशुनामंथ इतिगोष्ठकप्रच्ययः ।

अश्वग्रीव । पुं । वृषुदेष्टर्यसुर । वशेष ॥

अश्वघ्नः । पुं । करवीरे ॥ अश्वंहन्ति ।
हन० अिमनुष्यकर्तृके चैतिटक ।

गमहनेत्युपधात्तोपः । कुत्तम् ॥ चि

अश्वत्थ

। हयघ्ने ।

अश्वतरः । पुं । गन्धर्वविशेषे । नागभेदे ॥ वेगसरे । गद्भेनाश्वायामुत्पन्ने । घोटकाद्गर्दभीजाते । तनुरश्वः । वक्त्रोक्षाश्वर्षभेभ्यस्तनुस्त्वइति टरच् ॥ अखेनाश्वायामुत्पन्नोऽश्वः अश्वत्त्वश्च जातिः । तत्तद्वचरितस्योक्तधर्मस्य तनुस्त्वमन्यपिटृकत्वात् । डीषि । अश्वतरी ।

अश्वत्थः । पुं । पिप्लवद्रौ । टक्षादीनां मध्ये भगवद्भिभूतौ ॥ गर्हभाण्डे । प्रक्षे । पार्श्वपिप्लवे । अश्वत्थंजलमस्यास्ति । मूले सित्तत्वात् । अर्शश्चाद्यच । अश्वत्थवत् कामकर्मवातेरिति तन्यप्रचलितस्वभावत्वात् आशुविनाशित्त्वेन श्रोत्रिणास्यतीतिविश्वसानर्हत्वाच्चमायामयेसंसारवृक्षे ॥ शाखमखिवटाद्यपेक्षयान् अश्वित्चरंति पृति अश्वइवतिपृतिवा । प्रागतिनिवृत्तो । पृषोदरादिच्चात्पूर्वात्तरपदान्ताद्योः सकारयोस्तकारौ । सुपि स्यइतिकः । अश्विररूपेयसंसारवृक्षः । न । जले ।

अश्वत्थकम् । न । ऋणविशेषे । अश्वत्थस्युत्पन्नमश्वत्थः । तद्युक्तः काले । प्यश्वत्थः । अश्वत्थे अश्वत्थफलोत्पत्तिकाले देयस्यस्यम् । कस्याप्यश्वत्थयवमुसादुन ।

अश्वत्थी

अश्वत्थफला । स्त्री । हवुषायाम् ॥ अश्वत्थभेदः । पुं । स्यालीटणे ॥ अश्वत्थव्रतम् । न । कन्यानांवाङ्मवैषम्यदोषनिवारके व्रतविशेषे ॥ यथा । सुजाताचित्रवस्त्राद्या कन्यापितृगृहाद्विदिः । करकेणाम्बुपूर्णे नसिन्ध्वे संप्रतिवासरम् । चैत्रे चाश्विनमासेषु तृतीयासितपक्षतः । यावत्कृष्णतृतीयास्यान्मासमेकं यथाविधि । प्रक्षयान् भोजयेन्नित्यं पूजनं च समाचरेत् । तदाश्विषामुयात् कन्यासौभाग्यं च सुखान्वितम् । प्रतिमां पार्वतीशयोर्वैश्वेभोजनेष्येत् । चन्द्रमासं न दूर्वाद्यैर्विल्वपत्रैर्यथाविधि । रैर्यथाभक्त्या नैवेद्यं प्रतिवासरं एवं व्रतप्रभाषेणवाखवैधव्यनिष्ठाः जायते कन्याकानां च ततः पाशिव्रह्मिणेति ।

अश्वत्थी । स्त्री । पूर्णिमातिथौ ॥ इषयोर्षमास्याम् । अश्वत्थीमा । पुं । द्रोणाचार्यपुत्रे । कृष्णोत्तमौ ॥ अश्वत्थेकस्यात्मकस्य । पृषोदरादिच्चात् संज्ञकः । यथा । अश्वत्थवतिपृति । प्राग् । आशौभन्नि । अश्वत्थिका । स्त्री । अश्वत्थी । स्त्री । टक्षाविशेषे । पश्विषयात् । पिप्लविकात् ।

अश्वयु

अश्वनाह । पुं । अश्वपाले । अश्वान
वति । कर्मण्ययम् ।

अश्वपति । पुं । रामायणप्रसिद्धे नृप
तौ । कैकेयेः ।

अश्वपालः । पुं । घोटकरक्षके ।

अश्वपुच्छी । स्त्री । माघपण्य्याम् ।

अश्ववालः । पुं । काशे । अश्वस्यवाले ।

अश्वमहिषिका । स्त्री । अश्वमहिषयोः
स्वाभाविकेवैरे । अश्वमहिषयोर्वैर
म् । इन्द्राद्दुन्वैरमैथुनिकयोः ।

अश्वमारः । पुं । करवीरे ।

अश्वमारकः । पुं । करवीरे ॥ अश्वानां
मारकः ।

अश्वमुखः । पुं । किन्नरे । अश्वस्येवमुख
मस्य ।

अश्वमुखी । स्त्री । किम्बुषयोषिति ।
अश्वस्येवमुखंयस्याः ।

अश्वमेधः । पुं । यागभेदे । क्रतुराजि ॥

अश्वमेधीयः । पुं । यवौ । अश्वमेधा
श्वे । अश्वमेधायहित । अश्वमेधा
श्वश्च । अश्वलगांयथा । गोक्षीरस

मवर्णश्चक्रुन्देन्दुहिमसन्निभम् । पीत
पुच्छंश्यामकर्णं सर्वतो गतिमत्तमम् ।

श्यामंवापिमहीयालयचेप्सिंस्तुर
गंविदुरिति ॥

अश्वयुग् । पुं । आश्विने । स्त्री । अश्वि
नीनश्वे । अश्वयुनक्तिरूपेणानुकरो

अश्वशृ

ति । युजिर्योगे । सखितिक्रिप् ।

चि । अश्वयुजिजाते । जातार्यप्रत्य
यस्यवालुक् । मत्से आश्वयुजः ।

अश्वयुजः । पुं । आश्विने । अश्वयुजायु
क्तापौर्यामास्य धिन्नस्ति । संज्ञापूव
कत्वाद्दृष्ट्यभावः ॥

अश्वरोधक । पुं । करवीरवृक्षे ।

अश्वलः । पुं । वेदप्रसिद्धे ऋषिभेदे ।

अश्वलक्षणम् । न । घोटकलक्षणम् ।

अश्वलोमा । स्त्री । सर्पविशेषे । हला
हले ॥ अश्वलालेप्यपिपाठः । इति
त्रिकाण्डशेषः ।

अश्ववक्त्रः । पुं । किन्नरे । अश्वस्येववक्त्र
मस्य ।

अश्ववारः । पुं । सादिनि । असवारश्च
तिख्याते । अश्वंवारयति । वृष्
। अण ।

अश्ववारणः । पुं । गवये । गोसदृशे ॥
इति हेमचन्द्रः ।

अश्ववाह । पुं । सादिनि ।

अश्ववित् । पुं । नले । दमयन्तीपत्नौ ।
चि । अश्वविद्यान्विते ॥

अश्ववैद्यः । पुं । घोटकचिकित्सके । शा
लिहोत्रिणि । सारोत्तरीतिख्याते ।

अश्वशाला । स्त्री । मन्दुरायाम् ।

अश्वशृगालिका । स्त्री । अश्वशृगालवैरे
। अश्वशृगालयोर्वैरम् । इन्द्राद्दुन्वै

अश्विनौ

रमैयुनिकयोरितिषुन् ।

अश्वषड्भवम् । न । अश्वभनांषट्के । अश्वानांषट्त्वम् । षट्त्वे षड्भवच् । अश्वसेननृपनन्दनम् । पुं । सनत्कुमारि । इतिहेमचन्द्रः ।

अश्वस्तनम् । पुं । वृत्तिविशेषे ।

अश्वस्तनिकः । पुं । एकदिननिर्वाहोच्चितान्ने । श्वोभवंश्वस्तनंभक्ततदस्यास्तीति मन्त्रार्थीयष्टुन् । नञ् समासः ।

अश्व्या । स्त्री । वडबायाम् ॥ अजादिषुपाठाद्वाप ॥

अश्व्याचः । पुं । देवसर्षपे ।

अश्व्याभिधानी । स्त्री । अश्ववन्धनरज्ज्वात् ।

अश्व्यारिः । पुं । महिषे । अश्वस्यारिः ।

अश्व्यारुढः । पुं । अश्वारोहे ।

अश्व्यारुढा । स्त्री । देवीविशेषे ।

अश्व्यारोहः । पुं । अश्ववारके । सादिनि । त्रि । अश्ववाहके । अश्वमारोहति । इहवीजवन्मनि प्रादुर्भावेच । कर्मण्यण् ।

अश्व्यारोहा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।

अश्व्यारोहकः । पुं । अश्वगन्धायाम् ॥

अश्व्यजौ । पुं । द्विवचनान्तम् । अश्विनीकुमारयोः ॥

अश्विनौ । पुं । स्वर्वेद्ययोः । अश्विनीकुमारयोः । तौचावियुक्तस्वमवौ । प्र

अश्वेज्जि

शक्ता । अश्व्याःसन्धिययोः । इनिः । यद्वा । अश्विन्यांजातौ सन्धिवेले श्वयो नक्षत्रेभ्यो बहुलमितिबुक्ति लुक्त्तद्वितलुकीतिडीपोलुक् । विशिष्टाश्वयोः । यथा । कपोलयोस्तथापक्षौ विद्येते वाजिनोर्यदि । तावश्विनावितिप्रोक्तौ राज्यवृद्धिकरौपराविति ॥ अश्विनी । स्त्री । अश्वयुजि । प्रशमनक्षत्रे । अस्यांजातस्यफलं यथा । रुदैवदेवाम्युदितो विनीतः सन्ध्याम्बितः प्राप्तसमस्तसम्पत् । योषाविभूषात्सजभूषितोयस्यादश्विनीजन्मनिमानवस्येतिकोष्ठीमदीपः । अश्वः अश्वपमस्यस्या । इनिः । द्यङ् ।

अश्विनीकुमारौ । पुं । अश्विनीसुतः ।

अश्वीभूतसंज्ञानामसूर्यपत्न्याः ७ । अजपुत्रौ तौचदेवचिकित्सकौ । नित्यद्विवचनान्तोयम् ।

अश्विनीपुत्री । पुं । स्वर्वेद्ययोः ।

अश्विनीसुतौ । पुं । नासत्ययेः । स्वर्वेद्ययेः । वड्यारुपिणी संज्ञाऽश्वरूपयोगादश्विनी । अश्विन्यासुतौ ।

अश्वीयम् । न । आम्ने । वाजिसङ्घे । पि ।

अश्वहिते । अश्वानांसमूहः । केशाश्वार्थायञ्कावन्यतरस्यामित्युक्त्तः । अश्वेभ्योहितंवा । अपूपादिच्चाच्छः ॥

अश्वेज्जितम् । न । घोटकेज्जिते ।

अष्टक

अश्वेः रसम् । न । मुख्याश्वे । अश्वाना-
मुरद्वव । अश्वानायामुरसद्वतिटच् ।
अश्वप्रम । त्रि । अश्वोये । अश्वेभ्योहित
म् । पक्षेयत् ।

अषडचीणः । त्रि । तृतीयावेद्यमंचे ।
दाभ्यामेवकृतेमंचे ॥ अविद्यमानानि
षडशीण्यत्र । अषडचाशितड्गदलङ्ग
मेतिख स्वार्थे । अक्षिशब्देचश्रोत्रे-
न्द्रियेवर्त्तते । बहुव्रीहौसक्यक्षणे
रितिषच् ।

अषाढः । पुं । मासभेदे । घालाशदण्डे
। त्रि । अषाढायांजाते । अविष्ठाफ
लानोत्थयोलुक् । लुकतद्धितलुकि
क्षियाम् फलान्यषाढाभ्यामित्यन्
टाप् । अषाढा ॥

अषः । पुं । अषाढार्थे ।

अषाढा । स्त्री । पूर्वाषाढायाम् । उक्त
राषाढायाम् । अषाढायामुत्पन्नाया
म् ।

अष्टकम् । न । पाणिनेः सूत्रपाठे ॥ अष्टा
वध्यायाः परिमाणमस्य । सड्ख्याया
अशिशदन्तायाः कन् । त्रि । अष्टसड्
स्यायाम् । अष्टसड्ख्यायादिप
रिमितेशन्ये । अष्टसड्ख्याविशिष्टे ।
यथा-गङ्गाष्टकं नामाष्टकमिति ।

अष्टकर्माः । पुं । अष्टकर्माणि ॥ अष्टैकर्मा-
अस्य ।

अष्टका

अष्टकर्मा । पुं । अष्टगतिकेनृपे । अ-
ष्टैकर्माण्यस्य । तानिचोक्तान्युग्रनसा
यथा । आदानेचविसर्गेचतथाप्रैष-
निषेधयोः । पञ्चमेचार्थवचनेव्यव-
हारस्यचेक्षणे । दण्डशुद्धोः सदायु
क्तस्तेनाष्टगतिकेनृप । अष्टकर्मादि
वयातिराजाशक्राभिपूजितइतिमनुः
। तत्रादानंकरादीनाम् । विसर्गोभृ-
त्यादिभ्योधनदानम् । प्रैषोऽमात्या
दीनांष्टष्टाष्टानुष्ठानेषु । निषेधोऽष्ट
ष्टाष्टष्टविरुद्धक्रियासु । अर्थवचनं का
र्यसन्देहेराजाप्तयैव तत्रनियमात् ।
व्यवहारेक्षणां प्रजानामृणादिविम-
तिपत्तौ । दण्डः पराजितानांशास्त्रो
क्तधनग्रहणम् । शुद्धिः पापेकर्मणि जा-
ते तत्रमायस्त्रिसम्पादनमितिङ्ग-
ल्लुकभट्टाः । मेधातिथिस्तु । अकृता
रक्षः । कृतानुष्ठानम् । अनुष्ठित वि-
शेषणम् । कर्मफलसङ्ग्रहः । तथासा
मदानभेददण्डाः । एतदष्टविधं कर्म
त्याह । अथवावशिकूपथः । उदक-
सेतुबन्धनम् । दुर्गकरणम् । कृतस्य
संस्कारनिर्णयः । इस्तिबन्धनम् । ख-
निखननम् । सैन्यनिवेशनम् । दा-
हणवनच्छेदनञ्चेत्यप्याह ।

अष्टका । स्त्री । सप्तम्यादिदिनपथे । य-
था । अष्टकात्सप्तम्यातासप्तम्यादि

अष्टमः

दिनचयम् । शास्त्रंतचनाधीयीतव्रत
वर्धविबर्जयेदितिब्रह्माण्डपुराणम् ॥
आहभेदे । पौषादिमासत्रयाणांकृ-
ष्णाष्टम्याम् ॥ यथा । तिस्रोष्टकाभव-
न्ति पूषाष्टका मासाष्टकाशाकाष्टका-
चेति । तथापूपस्यानुहूपतया तस्यै-
व तृप्तिक्षमतयामुख्यत्वम् । मांस-
शाकयोस्तूपकरात्त्वेनान्वयो यथास-
ङ्ख्यमष्टकाद्वये मुख्यद्रव्यभेदानादि-
कमेव । अश्रन्तिपितरोऽस्याम् । अश-
भोजने । इष्यशिभ्यातकन् । अष्टका-
पितृदेवत्ये ॥

अष्टकाङ्गम् । न । नयपीव्याम् । पा-
शारङ्ग इतिगौडभाषा प्रसिद्धे । इ-
तित्रिकाण्डशेषः ।

अष्टौ । त्रि । सङ्ख्याविशेषे ८ । सङ्-
ख्येये । अश्रुते । अश्रुव्याप्तौ सङ्घाते
च । सप्यश्रुभ्यांतुट्चेतिकनिन् ।

अष्टपात् । पुं । शरभे । खूतायाम् ।

अष्टगाद् । पुं । किन्नरौ । ऊर्णनाभवि-
शेषे । शरभे ।

अष्टपादिका । स्त्री । हापरमाली इति
गौडभाषाप्रसिद्धे खताविशेषे ।

अष्टम । त्रि । अष्टानाम् पूरणे । तस्यपू-
रणेडट् । नान्तादसङ्ख्यादेर्मट् ।

पञ्चङ्गस्यभागे । मानपञ्चङ्गयोः कन्
खुकौचेतिअस्यअनोवाखुक् ।

अष्टमू

अष्टमङ्गल । पुं । श्वेतोर । खुरमुच्छास्य
पृष्ठकेशतुरङ्गमे । न । द्रव्यान्तरे ॥ त-
द्यथा । मृगराजोष्टधोनाग कलशो
व्यञ्जनंतथा । वैजयन्तीतथाभेरी दी-
प इत्यष्टमङ्गलमिति ॥ अन्यच्च । लो-
केस्मिन्मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणोर्गौर्हुता-
शनः । हिरण्यंसर्पिरादित्यआधोरा-
जातथाष्टम इतिस्मृतिः । अष्टौमङ्ग-
लानियस्य । अष्टानामङ्गलानांसमा-
हार ॥ अष्टौषधयुक्तपक्वघृते । यथा
हभावमिश्र । वचाकुण्ठतथाब्राह्मी-
सिद्धार्थकमथापिच । सारिवासैन्धव
श्वैवपिपलीघृतमष्टमम् । सिद्धं
मिदंमेध्यपिवेत् प्रातर्दिनेदिने ।
स्मृतिः कुमाराणांपिवतामष्टमङ्ग-
लमिति ॥

अष्टमानम् । न । कुडवपरिमाणे । शर-
वाहं ।

अष्टमिका । स्त्री । शुक्तिप्रिभागे
स्नेहले । इतिवैद्यकपरिभाषा ।

अष्टमो । स्त्री । चीरकाकोल्याम् । ति-
थिविशेषे । अष्टानांपूरणी । छीप्-
 । अशजातस्यफलन्तु । भूपालतः प्रा-
सधनः कृशाङ्गः सुखीकृपासुर्युवति-
प्रियश्च । चतुष्पदाशोधनधान्ययुक्तः
स्यादष्टमीजोमनुजः सुधीर इति ।

अष्टमूर्त्तिः । पुं । शिवे । अष्टौमूर्त्तं

अष्टव

योयस्य । यथा । पृथिवीसखिलंतेजो
वायुराकाशमेवच । सूर्याचन्द्रमसौ
याजिरष्टौशङ्करमूर्त्तयश्चतियादवः ।
चित्तिमूर्त्तिः सर्वः १ । जलमूर्त्तिर्भव
२ । अग्निमूर्त्तिर्ब्रह्म ३ । वायुमूर्त्तिर्ह
यः ४ । आकाशमूर्त्तिर्भीमः ५ । य
जमानमूर्त्तिः पशुपतिः ६ । चन्द्रमू
र्त्तिर्महादेवः ७ । सूर्यमूर्त्तिरीशा
नः ८ । यथाशरममूर्त्तिश्चिवस्याष्ट
पादाः ।

अष्टरत्नं । पुं । मेघनादे ।

आ लोहकम । न । अष्टसङ्ख्यकधातु
शेषे । यथा । सुवर्णम् । रजतम् ।
व्रमम् । वज्रः । सीसम् । कान्तलो
हम् । मुण्डलोहम् । तीक्ष्णलोहमि
ति ॥

अष्टवर्गं । पुं । आदिकादिवर्गेषु ॥ जी
वकादौ । यथा । जीवकर्षभकौमेदे
काकोल्याष्टद्विवृद्धिके । अष्टवर्गोऽष्टभि
र्द्रव्यैः कथितश्चरकादिभिः । अष्टवर्गो
हिमः स्वादुर्वृंहणं शुक्लोगुरुः । भ
ग्नसन्धानकृतस्तन्यवत्सासवलवर्द्धनः ।
वातपित्तास्त्रट्टदाहज्वरमेहक्षयप्र
णुत । रात्रामप्यष्टवर्गस्तुयतोयमति
दुर्लभः । तस्मादस्यप्रतिनिधिं गृह्णीया
त्तद्गुणंभिषक् । मेदाजीवककाको
ली ऋद्धिदन्देपिचासति । वरीविदा

अष्टाङ्ग.

यंश्वगन्धावाराहोश्वक्रमात्क्षिपेत ।
मेदामहामेदास्थाने शतावरीमूल-
म् । जीवकर्षभयोः स्थानेविदारीमू
लम् । काकोलीचौरकाकोल्याः स्था
ने अश्वगन्धामूलम् । ऋद्धिदन्तोः स्था
नेषाराहोकादंक्षिपेत ॥ नीतिवेदि
नांवर्गान्तरे । कृषिर्वाणिकपथोदुर्ग-
सेतुः कुञ्जरवन्धनम् । खन्याकरवला-
दानं सैन्यानांचनिवेशनम् । अष्टवर्ग
मिमंसाधु समंष्टदोपिवर्द्धयेदिति ।
अष्टानावर्गं ।

अष्टश्रवाः । पुं । ब्रह्मणि । द्रुहिणे ॥

अष्टाकपाल । पुं । हविर्भेदे ॥ यथाष्ट
सुकपालेषुपुरोडाशः पक्वाहूयते-
तस्मिन्वक्षे ॥ अष्टसुकपालेषुसंस्कृ
तः । संस्कृतंभक्ष्याद्दृष्ट्यसोद्विगोर्लुंग-
नपत्यइतिलुक् । अष्टनं कपालेह
विषीत्यात्वम् ।

अष्टाङ्गः । पुं । योगभेदे । अष्टअङ्गान्य
स्य । तानियथा । यमंनियममासन
गान्ध्यामीततपरम् । प्रच्याहारं
धारणाचध्यानंसाहुंसमाधिना । अ
ष्टाङ्गान्याहुरेतानियोगिनांयोगसा
धने इति । पाशके ॥ प्रकृतिविशेषे
। यथा । जानुभ्याश्चतथा पञ्चापाणि
भ्यामुरसाधिया । शिरसावचसाह
ष्टयाप्रणामोऽष्टाङ्गैरित इति ॥

अष्टम

अष्टाङ्गार्थः । पु । अष्टद्रव्यघटितपूजापकरणविशेषे । यथा । आपःचीरंकुशाग्राणिदधिसर्पिः सतखडुलाः । यवाःसिद्धार्थकाश्चैवअष्टाङ्गार्थः प्रकीर्तितदतितन्त्रशास्त्रम् ॥ अपिच । आपःचीरंकुशाग्राणि घृतमधु तथादधि । रक्तानि करवीराणितथारक्तचन्दनम् ॥ अष्टाङ्गघष अर्थ्यावैभानवेपरिकीर्तित ॥ इतिकाशीखण्डम् ॥

अष्टादश' । चि । अष्टादशानां पूरणे । डट ।

अष्टादश । चि । साष्टदशसङ्ख्यायाम् । साष्टदशसङ्ख्येये । अष्टौचदशच अष्टाधिकादशेतिवा । द्यष्टुनःसङ्ख्यायामित्यास्त्रम् ॥ अथाष्टादशवाचकाः शब्दा' ॥ होप' । विद्या । पुराणम् । स्मृति । धान्यमिति ।

अष्टादशाङ्ग । पु । अष्टादशद्रव्यात्मके पाचने ।

अष्टापद' । पु । न । कनके । शरीणां खेलनाधारपट्टे । शरीणांफलके । पु । शरभे । मकटे । मकडी इति भाषाप्रसिद्धे । कृमौ । कैलासे । कीलके ॥ पत्नी पत्नी अष्टौ पदान्यस्य । अष्टौधातव पदान्यस्य ॥ अष्टसुधा तुषुपदं प्रतिष्ठाअस्वेतिवा । अष्टुनः संज्ञायामितिदीध । यद्वा । अष्टाना

असः

मऽपदम् ।

अष्टापदी । स्त्री । चन्द्रमल्ल्याम् । लूतायाम् । अष्टौपादाः अस्याः । सङ्ख्यासुपूर्वस्येति पादस्यान्तलोपे पादोन्यतरस्यामिति ङीपिपाद'पत् ।

अष्टापाद्यम् । न । अष्टभिर्गुणिते । अष्टभिरापाद्यते गुण्यते इतितत ।

अष्टारचक्रवान् । पुं । मञ्जुघोषे । जिनविशेषे । अष्टारचक्रमस्यस्यमतुप् । अष्टि' । स्त्री । बीजे । अस्यते भूमौचिष्यते । असु० । कर्मशक्तिन । पृषोदरादि । षेडशाचरायांवृत्तौ । षेडशाङ्के ।

अष्टिदिनान्तरालः । चि । षोडशसाभ्यन्तरे ।

अष्टीला । स्त्री । नाभेरधोभागेण वायुपिण्डिकावदातथाधिविशेषे । यथा । आध्यापयन् बस्तिगुदंरुध्वावातश्लेष्मताम् । कुर्यात्तीव्रार्त्तिमष्टीलां मूत्रविरण्मार्गरोधिनीमिति ॥ वर्तुलेपाषाणखण्डे ।

अष्टीवत् । न । पुं । जानुनि । ऊरुपर्वणि । अतिशयितमस्थियस्मिन् । मतुप् । आसन्दीवदष्टीवदितिनिपातनादस्थिशब्दस्याष्टीभावः । जानूर्वा सन्धौ ।

अस । पुं । अन्यस्मिन् । सनभवति । न

असङ्ग

असमासः ।

असंवीतः । वि । नग्ने ।

असंस्कृतः । वि । गर्भाधानादिसंस्कार
विधुरे । अनुपनीते । नसंस्कृतः ।सुसंस्कृतः सुतः श्रेष्ठोनापरोवेदपा-
रगः ।असंस्तुतः । वि । अपरिचिते । नसं-
स्तुतः ।असंहतः । पुं । सेनानांपृथग्वृत्तिमति
ब्यूहे । असंलग्ने ।असकृत् । । पौनःपुन्ये ॥ अनेकशः ।
नसकृत् ।क्तः । वि । सर्वसम्बन्धशून्ये ॥ फला
रक्षापरहिते कर्तृत्वाभिमानही
ने यथाविधिकर्मकर्त्तरि ॥ नसक्तः ।असः बुद्धिः । वि । अहमेषां ममैतेइत्य
भिष्वङ्गरहितबुद्धौ । असक्ताबुद्धिर्यस्य ।असक्तात्मा । वि । अनासक्तचित्ते । वृ
ष्णाशून्यतथाविरक्ते । असक्त.आत्मा
अन्तःकरणयस्य ।असक्तिः । स्त्री । सङ्गाभावे । ममेदमि
त्येतावन्मात्रेण प्रीतिः सक्तिस्तदभावे
। नसक्तिः ।असङ्गसुक । वि । स्थिरमती । नसङ्ग
सुकः ।असङ्गुलः । पुं । गजाद्यध्वनि। विसृ
तेपथि । नसङ्गुलः ।

असङ्ग

असङ्क्रान्तमासः । पुं । मलमासे । म
खिलुचे ॥असङ्ख्यः । वि । युद्धवर्जिते । परार्द्धाती
तसंख्यायाम् ॥ सामान्यतो गणना-
रहिते ।असङ्ख्यातः । वि । अकृतसङ्ख्ये । अन
गिने इतिभाषा ।असङ्ख्येयः । पुं । परमात्मनि । हरौ ॥
यस्मिन्संख्याहर्णामरूप भेदादिनवि
द्यते । ३। सङ्ख्यातुमयोग्ये ।असङ्गः । पुं । सङ्गविरोधिनि । पुत्रवित्त
लोकैषणात्यागरूपे वैराग्ये ॥ नि
र्विषये चिदात्मनि ॥ यथा । आत्म
स्थामप्यविद्यांतामसङ्गो न स्पृशत्यसौ ।
दृष्ट्वा तपैविद्यन्निष्ठावस्पृश्यौ विद्य
ता यथा । नदृष्ट्वा क्लियते व्योमना
। तपेनापिशुष्यति । अविद्यया विद्यया
ज्ञानात्मन्येति शयस्तथेति ॥ वि । र
गाभावति । आशयातु निराश च्च
मभावयातु भावना । अमनस्वमने
यातु तवासङ्गे न जीवतः ॥ नास्ति सङ्गे
यस्य ।असङ्गतः । वि । अनुचिते । नसङ्गतः ।
सङ्गतिरहिते । नासङ्गतं प्रयुञ्जीत ॥

असङ्गतिः । स्त्री । अर्थालङ्कारभेदे ।

यथा । भिन्नदेशतयात्यन्तकार्यकार
णभूतयोः । युगपदुर्मयोर्वयवस्थातिः

असत

सास्यादसङ्गतिः । इहयद्देशंकारणत
 देशमेवकार्यमुत्पद्यमानं दृष्टम् । य
 धा धूमादि । यत्र हेतुफलरूपयोरपि
 धर्मयोः केनाप्यतिशयेन नानादेश
 तयायुगपद्बभासनंसातयोः स्वभा-
 वोत्पन्न परस्परसङ्गतित्यागादसङ्ग-
 तिः । उदाहरणम् । जस्से अ वयो त
 स्से अ वेअणा भय इतं जयो अलिअम्
 । दन्तकपुत्रं कवोले बहुय वेअणासव
 तीयम् । अस्यसंस्कृतं यथा । यस्यै
 बन्नयस्तस्यैववेदनाभयतितज्जनो ऽ
 लीकम् । दन्तचतंकपोलेवध्वावेद
 नासपत्नीनामिति ।

असत् । पुं । इन्द्रे । इतित्रिकाण्डशेषः ॥
 त्रि । निरुपाख्ये । प्रागभावप्रतियोगि
 नि । नि.स्वरूपे । यत्सम्बन्धितयाय
 न्नविद्यते तत्तत्रासदित्युच्यते । नि
 वेधमुखेन प्रतीयमाने अभावत्वाश्र-
 ये । अश्रद्धया हुतं दत्त तपस्तप्तं कृतं
 चयत् । असदित्युच्यतेपार्थ नचतत्
 प्रेत्यनो इह । यत्कालतो देशतो व
 स्तुतोवा परिच्छिन्नं तदसत् । अवि
 दमाने । प्रत्यक्षाद्यगोचरत्वाद् सत्
 स्वभावमिबवर्त्तमाने कारणात्मनि ॥
 असज्जने । दुराचारा दुर्विचेष्टा दु
 ष्टपुत्राः प्रियसाहसाः । असन्तस्त्विति
 विख्याताः सन्तस्त्वा चारणक्षणा ॥

असन

सदत्यंताभावोऽसदितिबौद्धाः ।

असती । स्त्री । व्यभिचारिण्याम् । कु
 लटायाम् । सत्याभिन्ना ।
 असतीसुतः । पुं । स्त्री । कौलटेरे । अ
 सत्यासुतः ।
 असत्कृतः । त्रि । परिभूते । प्रियभाषण
 पादप्रक्षाखनपूजादिसत्कारशून्ये ।
 नसत्कृतः ।
 असत्पथः । पुं । मन्दमार्गे । कुपथे । न
 सत्पथः ।
 असत्यम् । त्रि । मिथ्यायाम् । सत्यं ना
 स्त्रियचतस्मिन् ॥
 असदध्येता । त्रि । कुपाठिनि । अज
 असदध्ययनशालिनि ॥ नसदध्ये
 असद्गृहः । पुं । दुष्टग्रहे । नसद्गृहः ।
 खट्टौ । बालकौकाकठ इतिभाष ।
 असद्योनिः । स्त्री । पश्चादियोनौ । त
 स्यांहितामसमनिष्टंफलंभुज्यते । न
 सद्योनिः ।
 असद्रूपः । त्रि । देहादिप्रपञ्चे । असदा
 ध्यमन्तरूपं स्वरूपंयस्य ।
 असनम् । न । क्षेपणे । पुं । जीवकद्रुमे ।
 प्रियसालके । विजयसाराख्ये । अज
 कर्णे । महासर्ज्जद्रुमे । अस्यते । अ
 सुक्षेपणे । ल्युः ।
 असनपर्णी । स्त्री । वातकष्टके । शीत
 लवातके ।

असमा

असन्नदु । वि । समुद्भूते । पण्डितमन्ये
। दृष्टे । इतिजटाधरः । अकृतसन्नाहे
। नसन्नदुः ॥

असपत्न । वि । शशुवर्जिते ॥ नविद्य-
त्पत्नीयस्य ॥

असभ्यः । वि । सभायामनर्हस्त्रीवर्ण
नादौ । सभायामनुपयुक्ते ॥ खले ॥

असमः । पुं । बुद्धे । वि । विषमे । अतु-
ल्ये । नार्थते समोयस्य ॥

असमञ्जसम् । वि । अयुक्ते ॥ नसमञ्ज-
सम् । पुं । केशिन्यामुत्पन्नेसगरा-
त्मजे ॥

असमर्थः । वि । सापेक्षे । अशक्ते । दु-
र्जे । नसमर्थः ॥

असमवायिकारणम् । न । कार्येणकार-
ण-वासहैकस्मिन्नर्थेसमवेतत्वेसति-
कारणे ॥ यथातन्तुसंयोगःपटस्य त-
न्तुरूपंपटरूपस्य । यथावा । परमा-
णुद्वयसंयोगोद्दण्डकस्य कपालरूपंच-
घटरूपस्य । असमवायिकारणन्तु स-
र्वत्रद्रव्येगुणः गुणेगुणः कर्मच ॥ अस-
मवायिच ततकारणञ्च ॥

असमानयानकर्मा । पुं । सन्धेः प्रभेदे ।
यत्र त्वमत्रयाहि अहमत्रयास्यामीति
साम्प्रतिकोत्तरकालीनफलार्थितयै
वक्रियते सोऽसमानयानकर्मासन्धि-
बाध्यः ॥

असम्भ

असमाहितः । वि । अनेकाग्रमनसि ।
विचिन्तयित्ते ॥ नसमाहितः ॥

असमीच्यकारी । वि । जाल्मे । अवि-
चार्यकर्त्तरि ॥ असमीच्याविचार्यक-
र्त्तुशीलमस्य । सुपीतिणिनिः ॥

असमेष्टुः । पुं । अनङ्गे । असमाः इष-
वोयस्य ॥

असम्पृक्तः । वि । असम्बद्धे । नसंपृक्तः ।
असम्पृक्तातसमाधिः । पु । निर्विकल्पक-
समाधौ । निवृत्तेचेतोव्यापारे य-
परमानन्दसाक्षात्कारः सौषुप्तान-
न्दसाक्षात्कारवत् सोऽसम्पृक्तातस-
माधिः ॥

असम्बद्धम् । वि । अवद्धे । अनर्थकवा-
क्ये । नसम्बद्धम् ॥

असम्बद्धप्रलापः । पुं । सत्यस्यापिराज-
देशपौरवार्त्तादेर्निष्प्रयोजनवर्णने
॥ वि । तद्वति ॥

असम्बाधः । वि । अन्योन्यपीडारहिते ।
असम्भूतिः । स्त्री । प्रकृतौ । चित्तव्या-
यांमायायां परमेश्वरत्त्वोपाधौ । स-
म्भवनंसम्भूतिःकार्यम् । तस्याःअन्या ॥

असम्भेदः । पु । अविदारणे । अविना-
शे ॥ सम्भेदनम् । भिदिरविदारणे
। घञ् । नसम्भेदः ॥

असम्भतम् । वि । प्रणाय्ये । अनभिप्रेते
॥ नसम्भतम् ॥

असाधुः

असमूढः । चि । स्थितप्रज्ञे । सम्योहव

र्जिते । भ्रान्तिरहिते । नसमूढः ।

असम्योहः । पुं । प्रत्युत्पन्नेषुबोद्धव्येषु

कर्त्तव्येषुवा अथाकुलतयाविवेकेन

प्रवृत्तौ । नसम्योहः । चि । तद्वति ।

असम्यग्व्ययः । पुं । आयतुरीयांशादधि

कथ्ये । व्यसनविषयव्यये ।

असहः । पुं । कुकरोँधा इतिविश्रुते

शुभे ।

असहम । न । लौह्णे ॥ असहमन्त्रवि

शेषे ।

असहनः । पुं । स्त्री । शत्रौ ॥ अमर्षये ॥

असाधारणम् । चि । तन्मात्रसम्बन्धि

नि ॥ साधारणाद्भिन्ने । विशेषे ।

न्यायमते साध्यव्यापकीभूताभावप्र

तियोगिनिहेतौ । यथा । वक्त्रिमान्

जलत्वादिख्यादि ।

असाधारणत्वम् । न । तद्वितरावृत्ति

त्वेसन्निसकलतद्वृत्तित्वे ।

असाधारणानैकान्तिकः । पुं । हेत्वाभा

सविशेषे । सर्वसपक्षव्यावृत्ते । यथा

शब्दोनिन्त्यःशब्दत्वादिति । शब्दत्वं

सर्वेभ्योनिन्त्येभ्योव्यावृत्तंशब्दमाचवृ

त्ति ।

असाधुः । चि । खले ॥ सहजादृश.त्व

दुर्नये पररे । अणदिव्यचरु.ः ।

स्वगुणोच्चगिरो मुनिव्रता परवर्षाश्च

असक्ती

हृषेष्वाधवः ।

असाध्यः । चि । याप्ये । अप्रतिक्रिये । अ

साधनीये । बुद्धिमदसार्थनकिञ्चि-

दितिवात्स्यायनः ॥ नसाध्यः ।

असान्द्रम् । चि । विरले । नसान्द्रम् ।

असाम्प्रतम् । ा । अयुक्ते । यथा । १७ च

त्तिसर्वमर्यादानान्वयाच्चप्यपेक्षते ।

अस्यदग्धोदरस्यार्थेकोमकुर्यादसा-

म्प्रतमिति । नसाम्प्रतम् ।

असारः । पुं । एरण्डवृक्षे । न । अगुर्ह

णि ॥ चि । फल्गौ । निस्सारे । नसारो

ऽव ।

असि । ा । त्वमिच्छर्थे । यथा वेत्स्य - ।

वाक्यालङ्कारे ।

असिः । पुं । निच्छिशे । खड्गे ॥ स्त्री ।

दीप्रभेदे । अस्यते असुच्छेपम् । अ

सतिवा असदीप्तौ । सर्वधातुभ्यङ्

। खनिकष्यज्यसिवसीत्यादिनाङ्गर्भा

असिकम् । न । अधरचिबुकयोर्मध्य

भागे । इतिहेमचन्द्रः ।

असिकारः । पुं । खड्गकारिणि । असिं-

करोति । कृञ्० । कर्मण्यण् ॥

असिक्रिका । स्त्री । असिकन्याम् । दा

स्याम् ॥ यथा । गतोगणस्तर्यससि

क्रिकानामिति ॥

असिक्री । स्त्री । अष्टद्वान्. पुरचरि-

। एषामिष्यायाम् । नदीभेदे । सिनोति

असिद्धि.

। पिअ्वन्धने । अञ्जिष्टधिभ्यःक्तः । य
दा । सीयतेस्य । क्तः । सिता शुक्लके
शातङ्गिन्ना । छन्दसिक्लमेकइतितस्य
क्त । नान्तत्त्वान्डीप् । वीरिण्याम् ।

असिगण्डः । पुं । द्द्रोपधाने ॥ छोटा
सिर्हाना इति भाषा ।

असितः । पुं । श्यामवर्णे । व्यासशिष्ये
ऋषिदिशेषे । शनौ ॥ कृष्णपक्षे ।
न । कासोसे । त्रि० कृष्णवर्णवति
। श्यामले ॥ सितविरुद्धोऽसितः ।

असितप्रलः । पुं । मधुनालिकेरे ॥
रुचता । स्त्री । खड्गतायाम् । नील्या
। असितपलितयोः प्रतिषेधात् व
। दनुदात्तादितिङीष् तकारस्थन
कारादेशश्चन ।

असिताभ्रशेखरः । पुं । बुद्धभेदे ।
असितार्चिः । पुं । अनले । असिताअ
र्चिर्ज्वालाअस्य ।

असितालुः । पुं । नीलासौ ।
असितोत्पलम् । न । नीलोत्पले ।

असिदंष्ट्रः । पुं । मकराख्येयादसि ।
असिद्रुः । पुं । हेत्वाभासविशेषे । सच

त्रिविधः । आश्रयासिद्रुः स्वरूपासिद्रुः
व्याप्यत्वासिद्रुश्चेति । त्रि । अपक्ते ।

अस्विन्ने । सिद्धिरहिते ।
असिद्धिः । स्त्री । अनिष्यत्तौ । न्यायम

तेसात्रिविधा । पञ्चासिद्धिः १ यथा

असिप

काञ्चनमयपर्वतो बङ्गिभानिच्यादि ।
। स्वरूपासिद्धिः २ यथापर्वत काञ्च
नमयवङ्गिभानि च्यादि । व्याप्यत्वा
सिद्धि ३ यथा पर्वतोवङ्गिभान्ज्वल
त्वात् इत्यादि ।

असिधाराव्रतम् । न । असिधाराचक्रम
रखतुल्ये व्रतविशेषे । यथा । युवायु
वत्यासाहुं यन्मुग्धाभर्तृवदाचरेत ।
अन्तर्निवृत्तसङ्गः स्यादसिधाराव्रतं हि
तदितियादयः ।

असिधाव । पुं । शस्त्राणांमार्जके । अ
सिंघावति । धावु० कर्मण्यण् ।

असिधावकः । पुं । शस्त्रमार्जके । असिं
घावति । धावुगतिशुद्धोः । कर्मण्य
ण् । स्वार्थेकन् । कुन्वा ।

असिधेनु । स्त्री । कुरिकायाम् । असे
र्धेनुरिव । स्वल्पखड्गे ।

असिधेनुका । स्त्री । कुरिकायाम् । अ
सेर्धेनुकेव ।

असिपत्र । पुं । इक्षौ । नरकान्तरे ॥
खड्गकोषे । गुण्डनामकटुणे । य

स्यकन्दः कशेरुः । खड्गाकारदलेवृ
क्षविशेषे । आसन्नघातुके ।

असिपत्रकः । पुं । इक्षौ ।
असिपत्रवनम् । न । नरकविशेषे । य

था । यस्त्विहवै निजवेदपथादनाप
त्रपगतः पाखण्डञ्चोपगतस्तमसिप

असु

वृष्वनं प्रवेश्य क्रशयामहरन्ति तत्रासा
वितस्ततोधावमान उभयतोधारैस्ता
लवनासिपत्रैश्चि यमानसर्वाङ्गोहाह
तोस्मीति परमयावेदनया मूर्च्छि
त' पदेपदेनिपततिस्वधर्मत्यागीपा-
खण्डानुगतंफलंभुङ्क्ते । इति ।

असिपत्रव्रतम् । न । अश्वमेधेक्रियमा
शो व्रतविशेषे ।

असिपुच्छः । पुं । शिशुमारो ॥

असिपुष्पिका । स्त्री । कुरिकायाम् ।

असेः पुत्रीव । स्वार्थेकन ।

असिपुत्री । स्त्री । कुरिकायाम् । असेः
पुत्रीव ॥

असिमेदः । पुं । विट्खद्विरे ।

असिहेतिः । चि । खड्गबोद्धुरि । नैचिं
शिके । असिहेतिर्यस्य ।

असु । न । चित्ते । तापे । अस्तवः पुं
भूनि प्राणादिष्वप्रायुषु । अस्यन्ते
अस्यन्तिवा । असुच्चेपयो । अस्यन्तेआ
भिरितिवा । असदीप्तौ । श्वस्वस्ति
'हीत्यादिनाड' । भूनिद्रायुः प्राणा
दिषद्वाच्यआत्मात्मिकएकएव । प्रा
णापीनाशास्तु पञ्चतस्यष्टतयः । एवं
चैकस्मिन्नपितृन् नैथिलीतस्यदार
हृत्त्यादिक्वहेवचनमेवप्रयोज्यम् प्रा
णोन्मवायुरित्यादौतुष्ट्यर्थं प्राण
शब्द इतिनैकवचनंविद्ध्यते ।

असूया

असूयम् । न । दुःखे ।

असूतरः । चि । दुस्तरे । सुतरोनभव
तीत्यसूतरः ।

असूधारणम् । न । जीवने । असूनरं
धारणम् ।

असुरः । पु । दैतेये । विरोचनादौ ।
सुरत्त्यजि । राहुग्रहे । सूर्ये । अ
स्यतिचिपतिदेवान् असुरः । असेर
रञ्चित्युरन् । वा । नसुरः असुरः ।

नजीतितत्पुरुषः । अविद्यमानासु
रायस्येतिवा ॥ असुधुरमतेषा । अ
न्येभ्योपोतिडः । सुरेभ्योऽन्योः ॥

असुररिपुः । पुं । विष्णौ । कृष्णे ।
सुराणारिपुः ।

असुरा । स्त्री । राशौ । राशौ ।

असुराङ्गम् । न । कांस्येइतिहेर्मचन्द्रः ।
असूर्यः । चि । असुरेभ्योहिते । गणा
दित्वाद्यत् । असुराणांस्वभूतिर्गो

असूह' । पुं । बाये । असूहन्मुसलि ।
धूमरेखे । ससू द्विषेत्यादिनाक्लिप् ॥

असूयकः । चि । असूयाशीले । अ
सूयति । तच्छीलादिः । असूउपता
ये । निन्दहिंसेतिबुञ् ।

असूया । स्त्री । परयुक्तेषुदोषावि
ष्कारे । अर्थदानादिगुणेषुदोषाभिक
र्त्वादिषुपदोषारोपणम् ॥ असूयनम्

। असूयन् असूयायाम् । कस्यडादि

असृक्

त्वाद्यकिञ्चप्रत्ययादित्य. ॥ रोषे ।
वधूरस्यैवाक्काटज्जददर्शति रद्यु' ।

असृयु । पुं । समत्सरे । असृयति ।
असृञ् उपतापे । मृगयादिच्चात्
साम्भु' ।

असृर्चशम् । न । अनादरे । सृर्चश्चा
दरे सरेफः । तस्मात्स्युट् । नञ्समा
सः ॥

असृर्ष्यम्पश्य. । वि । सूर्यादर्शनि । गु
प्तिपरेप्रयोगेयम । यदपरिहार्यदर्श
नं सूर्यमपिनपश्यतीति सत्यपिसूर्य
दर्शने प्रयोगोभवति ॥ यदातुसूर्य
र्गनाभावमात्रम् सूर्यतरस्य चन्द्रा
र्शनं बाधिवच्चित तदाखञ्जनभव
त्त अनभिधानात् । सूर्येनपश्यति ।
दृश्चिर्मेचये । पाघ्राधोतिपश्यादे
शः ।

असृकरः । पुं । शरीरस्वरसधातौ ।

असृक्पः । पुं । स्त्री । राक्षसे । असृक्
पिवति । पा० । क. ।

असृग्दर । पुं । प्रदरे । फलितयोनेर
क्तादिधातुचरणे ॥

असृग्धरा । स्त्री । त्वचि ॥ असृजोरक्त
स्यधरा ।

असृक् । न । रक्ते । ताम्बूलरसादिवन्म
धेनसृज्यते सहजच्चात् । नसृजति
वा । सृजविसर्गे । द्विप् । क्तिन् प्रत्य

असृक्

यस्येतिकुत्त्वम् । क्तिन्प्रत्ययोयस्मा
दिति बहुव्रीहिः । सृत्त्वगित्यादि
नाहिसृजेः क्तिन्विहितः ॥ यद्वा ।
असृते । असृचेपणे । वाहुलकात्
सृज ॥ कुङ्कुमे । षोडशेयोगे । तचजा
तस्यफल यथा । धनीकुङ्कुप' कुमति
'दुरात्माविदेशगामीरुधिरप्रकोप' ।
महाप्रलोभी पुरुषोवलीयानसृक्-
प्रसृतौकिलयस्यजन्तोरिति ॥

असृष्टान्नम् । वि । अन्नदानहीने । अ
सृष्टमन्नयेनसः ।

असेचनकम् । वि । अत्यन्तप्रियदर्शने ।
यस्यदर्शनान्नवृष्यति किन्तुपुन. पुन
र्दिष्टत्तएवतस्मिन् । तदसेचनक
वृषेर्नास्यन्तो यस्यदर्शनात् । नसिच्य
तेमनेऽत्र । विचचरणे । करणेति
ल्युट् । सञ्जायांकन ॥

असौम्यस्वरः । वि । मन्दस्वरे । अस्वरे ।
असौम्योऽह्वच. स्वरोयस्यस ।

असृखलितः । वि । अप्रतिहतै ।

असृत् । पु । चरमाचले । पश्चिमाच
ले । लग्नात्सप्तमे ॥ वि । चित्ते ॥
अवसिते । अवसानप्राप्ते । निस्त्रोच
ने ॥ असृतेस्म । असृचेपणे । क्तः ॥
यद्वा । असृतिस्म । असृदीप्तौ । गत्य
र्थेतिक्तः । न । मृत्त्यू । कालधर्मे ॥

असृत्क. । पुं । निर्वाणे । मोक्षे ।

अस्तु

अस्तु तन्द्रिः । वि । अनखसे । अस्तात

न्द्रिराखस्यं यस्य ।

अस्तम् । । । विनाशे । अदर्शने । अस्त
नम् । असुक्ष्मेपणे । तम्प्रत्ययः ।

अस्तमनम् । न । ह्यर्थात्दर्शने । यथा ।
तिरोधानश्चयत्रैतितदेवास्तमनंरवे
। नैवास्तमनमर्कस्य नोदय' सर्वदा-
सत' । इति ।

अस्तमयः । पुं । प्रलये ॥ ग्रहाणांस्वर्य
प्रत्यासत्तौ । यथा । रविणास्तम
योयोगोवियोगस्तूद्दयोभवेदिति ।

अस्तमित' । वि । दरिद्रे ॥

अस्तसन्धा । स्त्री । अर्द्धार्कास्तमना
त् घटिकाचयसम्भितेकाले ।

अस्ताचल । पुं । चरमाद्रौ । पश्चिम
पर्वते ॥ अस्तश्चासावचलश्च ॥

अस्ताद्रि । पुं । चरमाचले ।

अस्ति । । । विद्यमाने । सत्त्वे । यथा ।
अतिथिर्बालकश्चैव राजाभार्यातथै
वच । अस्तिनास्तिनजानन्ति देहि
देहिपुनःपुनरिति । असनम् । अ
सदीप्तौ । तिचतिर्वा ।

अस्तिमान् । वि । धनिनि ॥

अस्तु । । । अभ्यनुष्ठाने । अङ्गीकारे ।

अस्तुयायाम् ॥ पीडायाम् । प्रतिचे

पे ॥ प्रशंसायाम् । प्रकर्षे ॥ लक्षणं ॥

असम्प्रत्यर्थे । अस्तुयापूर्वकाङ्गीकारे

अस्थान

। असति अस्थतिवा । तुन् ।

अस्तुङ्कारः । पुं । अभ्युपगमे । अस्तु करो
ति । कर्मण्यण् । अस्तुइतितिडन्त
प्रतिरूपकमव्ययम् । अस्तोश्चेतिवक्त
व्यमित्तमुम् ॥

अस्तेयम् । न । अदत्तादानरूपपरस्वह
रणादिराहित्ये ।

अस्थानम् । न । निन्दायाम् । भर्त्सने ॥
अस्त्रम् । न । क्षेप्यशरादौ । प्रहरणे ॥
चापे । करवाले । अस्थते । असुक्ष्मेप
णे । असतिवा । असदीप्तौ । सर्वधा
तुभ्यष्टम् ।

अस्त्रकण्टकः । पुं । बाणे ।

अस्त्रगृहम् । न । आयुधागारे ।

अस्त्रचिकित्सकः । पुं । शस्त्रवैद्ये

अस्त्रजित् । पु । कपाटवक्त्रे । कपोतव
क्रष्टले ।

अस्त्रमार्जः । पुं । अस्त्रसंस्कारिणि । श
स्त्रमार्जे । शास्त्राजीवे । अस्तिधावे ।

अस्त्रसायकः । पुं । नाराचास्त्रे । समुद्र
यलौहमयवाणे ।

अस्त्रागार' । पुं । अस्त्ररक्षणगृहे ।

अस्त्री । वि । धन्विनि । अस्त्रधनुरस्या
स्ति । अतइनि ।

अस्थागम् । वि । अतलस्पृशि । अगाधे ।

अस्थाघम । वि । अगाधे ।

अस्थानम् । वि । अतलस्पर्शे । न । म

अस्थिरः

न्दस्थले । अनधिकारिणि । अस्थाने
 हिस्थाप्यमाने च वाचामिति लक्ष्यम्
 अस्थायम् । त्रि । अगाधे ।
 अस्थायी । त्रि । नन्वरे । स्थितिरहिते ॥
 अस्थारम् । न । गभीरे ।
 अस्थावरम् । त्रि । स्थावरेतरद्रव्ये । ज
 ज्जमवस्तुनि ।
 अस्थि । न । कीकसे । वीजे । अस्यते ।
 असुचेपणे । असिसञ्जिभ्यां कथिन् ।
 अस्थीनि तरुण नखककपालरुचकव
 लयभेदात् पञ्चविधानि भवन्तीति वै
 द्याः ॥
 शकम् । न । अस्थिनि । स्वार्थे यावा
 लात्कम् ।
 शकृत् । पुं । शरीरस्थभेदाघातौ ।
 अस्थिन् । पुं । मज्जनि ।
 अस्थितुण्डः । पुं । स्त्री । पक्षिणि ।
 अस्थिधन्वा । पुं । शम्भौ ।
 अस्थिपञ्जरः । पुं । शरीरास्थिसमूहे ।
 करङ्गे ।
 अस्थिभक्षः । पुं । स्त्री । पक्षिभेदे । कु
 कुरे ।
 अस्थिभुक् । पुं । स्त्री । कुकुरे । शुनि ।
 अस्थिमाक्षी । पुं । रुद्रे । अस्त्रांमाखासा
 ऽस्ति अस्य । ग्रीद्यादिस्त्रादिनिः ॥
 अस्थिरः । त्रि । चञ्चले । सङ्गसुके । न
 स्थिरः ॥

अस्पर्श

अस्थिावग्रह । पुं । भृङ्गरीटे । भृङ्गिन
 मकशिवद्वारपाले ॥
 अस्थिशृङ्खला । स्त्री । ग्रन्थिमति । अस्थि
 संहारे ।
 अस्थिसंहारः । पुं । हस्तिशुण्ड्याम् । ग्र
 न्थिमति । यथा । अस्थिसंहारकः मो
 तोवातश्लेष्महरोस्थियुक् । उष्णः सर
 कृमिघ्नश्च दुर्नामघ्नोचिरो गजित् ॥
 रुच । स्वादुर्लघुर्दृग्धः पाचनः पित्त
 लः स्मृतः ॥ काण्डत्वकविरहितमस्थि
 शृङ्खलायामा घातुं द्विदलमकञ्चुकत
 दर्दुम । सम्पिष्टसुतनुततस्त्रिलस्य तै
 ले सम्पक्कवटकमतीबवातहारि ।
 अस्थिसंहारिका । स्त्री । ग्रन्थिमति । हा
 डजोडा इति ख्यातौषधौ ।
 अस्थिसंहारी । पुं । अस्थिसंहारके ग्र
 न्थिमति ।
 अस्थिसारः । पुं । मज्जायाम् ।
 अस्थिश्लेहसञ्चक । मज्जनि । मज्जा
 याम् ।
 अन्नाविरम् । त्रि । शिरावर्जिते । स्थूल
 शरीरवर्जिते । अविद्यमानाः स्नावाः
 शिरा यस्मिन् ।
 अन्निग्धदार । न । देवदारुप्रभेदे । दे
 वकाष्ठे ।
 अस्पर्शः । त्रि । स्पर्शाभाववति । सन्बन्ध
 शून्ये ।

अस्मि

अस्पर्शयोगः । पुं । ब्रह्मस्वभावे ॥ स्पर्श
नस्पर्श सम्बन्धोनविद्यतेयस्ययोग-
स्य केनचित्तकदाचिदपिस. ॥ यथा
हुः । अस्पर्शयोगोवैनामसर्वसत्त्व-
सुखोहितः । अविवादेऽविरुद्धश्चदे-
शितस्तंनमाय्यहमिति ॥ अद्वैतानु-
भवेऽस्पर्शः । स एवयोगो जीवस्य ब्र-
ह्मभावेनयोजनात् । सर्व सम्बन्धाख्य
स्पर्शवर्जितत्वात् अस्पर्श योगः ॥

अस्पष्टम् । वि । अत्यक्ते ॥ नस्पष्टम् ॥

अस्फुटम् । वि । अस्पष्टे ॥ नस्फुटम् ॥

सर्व शब्दोवर्णात्मकएव व्यञ्जकविशे-
षाभावादस्फुट. ॥

अस्फुटवाक् । वि । अत्यक्तवाचि । लोह
ले ॥ नस्फुटावागस्य ॥

अहम् । वि । अस्मच्छब्दस्यप्रथमैकव-
चने । देहत्रयविशिष्टत्वेनाशुद्धेजीवे
। कर्त्तासुखीत्यादिथ्यवह्नियमाणे ॥

अहंशब्दप्रत्ययालम्बने । अहंप्रत्यय
वेद्ये । अहंशब्दप्रत्ययालम्बनत्वेनप्र-
त्यये । सर्वदोषलब्धित्वरूपे प्रत्य-
यात्मनि ॥ अस्ति । असभुवि । युष्य
सिभ्यामदिक् ॥

अस्मि । । अहमित्यर्थे ॥ यथा । हा
सेकृतागसिभवत्युचितः प्रभूणां पा-
दमहार इतिसुन्दरिनास्मदूये इति
॥ अस्मीत्यस्मदर्थानुवादेहमर्थेपी

अस्त्रो

तिगणव्याख्यानम् ॥

अस्त्रिता । स्त्री । दृग्दर्शनशक्तयोरे-
त्मतायाम् ॥ बुद्धिपुरुषयोरभेद-
भिमाने ॥ मोहे ॥ सयाष्टविधः । दे-
वाहिअष्टविधमैश्वर्यमासाद्याऽऽप्ता-
भिमानिनोऽणिमादिकमात्मीयंशा-
श्वतमभिमन्यन्त इति । सोय मस्मि-
तामोहेऽष्टविधैश्वर्यविषयत्वाद्दष्टवि-
धः ॥

अस्त्रः । पुं । कोणे । कचे ॥ न । अश्रु-
णि । शोणिते । अस्यते । असुक्षेप-
यो । बाहुलाकाद्रः ॥

अस्त्रकण्ठः । पुं । शरे ॥ अस्त्रःकण्ठेर

अस्त्रखदिरः । पुं । रक्तखदिरवृक्षे

अस्त्रजम् । न । मांसे ॥

अस्त्रपः । पु । राक्षसे ॥ अस्त्रं रक्तपिब-
ति । पा० आतोनुपेतिकः । । । ।
मूलर्चे ॥

अस्त्रपत्रकः । पुं । भिण्डायाम् । भिण्डी
तिप्रसिद्धशाके ॥

अस्त्रपा । स्त्री । जलौकायाम् । अस्त्रं
पिबति । पा० कः । टाप ॥

अस्त्रफला । स्त्री । सल्लकीवृक्षे ॥

अस्त्रविन्दुच्छदा । स्त्री । लक्ष्मणात्म-
कन्दे ॥

अस्त्रमाटका । स्त्री । शरीररसे ॥

अस्त्रोधिनी । स्त्री । लज्जालुसता-

अस्वामि

याम् ।

अस्वामिकः । पुं । ध्वेततुलस्याम् ।

अस्वी । वि । अस्ववति । अस्वीत्यस्य ।

सुखादित्वादिनिः ।

असु । न । नेत्रजले । अस्यति । असु-

क्षेपणे । अश्वादिषु दन्त्यमध्यस्यापि

पाठात् साधु ।

अस्वच्छन्दः । वि । अतन्त्रे । अधीने ।

नस्वः छन्दोऽस्य ।

अस्वन्सम । न । अशुभे । चुल्याम् । म-

रणे । अनवधौ । क्षेपे । अस्वनाम-

न्तोऽत्र ।

न्तरः । वि । अत्यन्तदुरन्ते ॥

ः । पुं । देवतायाम् । वि । अनि-

। अविद्यमानः स्वप्नोनिद्राअस्तेति

विग्रहः ।

अस्वरः । वि । असौम्यस्वरे । काका

द्विवद्रूक्षस्वरे । अप्रशस्तः स्वरोयस्य ॥

अस्वर्ग्यम् । वि । स्वर्गहेतुधर्मविरोधि-

नि । अस्वर्ग्यं लोकविद्विष्टधर्ममप्या-

चरेन्नतु ॥ स्वर्गायहितं न भवतीति ॥

अस्वादुकण्टकः । पु । गोचुरके । अ-

स्वादुः कण्टकोयस्य सः ।

अस्वाध्यायः । पुं । विधिपूर्वकवेदाध्यय-

भवर्जिते । निराकृतौ ॥ नस्वाध्यायो

वेदाध्ययनमस्य ।

अस्वामिकम् । वि । स्वामिरहितेवस्तु-

अहङ्गा

नि ॥ यथा । एतच्चाग्रदानं स्वभूमाव-

स्वामिकायाच्च न दद्यात् । अस्वामि

कान्यग्रहयमः । अटथ्यः पर्वताः पुण्या

न्नक्षत्रीर्थानियानिच । सर्वाण्यस्वा-

मिकान्याहुर्नहितेषु परिग्रहः । पु-

ण्याइति विशेषणात् अटथ्यो नैमिषा

द्या । पर्वताहिमाख्यादयः । नद्यो

गङ्गाद्याः । तीर्थानि पुरुषोत्तमादि

क्षेत्राणि । वाराणस्याद्ययतनानिच

। स्वाम्यभावे हेतुमाह नहितेष्विति ।

इतिश्चादुतत्त्वम् ॥

अस्वैरी । पुं । परतन्त्रे ॥ नस्वैरी ।

अह । । प्रशंसायाम् । क्षेपणे । नि

योगे । विनिग्रहे । आचारातिक्रमे

॥ पूजायाम् ।

अहंयुः । वि । अहङ्कारिणि । अहमस्या

स्ति । अहमितिमान्तमथ्ययम् । अ-

हंशुभमोर्युस् ॥

अहङ्कारः । पुं । अहमितिकरणे । ग

र्वे । अहङ्कारश्च सर्वेषां पापबीजम-

मङ्गलम् । ब्रह्माण्डेषु च सर्वेषां गर्वप-

र्यन्तमुन्नतिः । सचद्विधः । विशे-

षरूपः सामान्यरूपश्चेति । तथाय

महमेतस्य पुत्रइत्येव व्यक्तमभिमन्य-

मानो विशेषरूपो व्यष्यहङ्कारः । अ-

स्वीत्येतावन्मात्रमभिमन्यमानः सा-

मान्यरूपः समप्यहङ्कारः । सचहि

अहङ्गा

रय्यगर्भोमहान् आत्मेति च सर्वानु-
 स्यूतत्त्वादुच्यते । अयमेवपराहन्ता
 रूपोवृहदारण्यके योवेदाहं ब्रह्मा
 स्मीतिवृत्तिरूपउक्तः । अहमभिमा-
 नरूपोयोहङ्कारः ससर्तसाधारणः ।
 आरोपितैर्गुणैरात्मनोमहत्त्वाऽभि-
 माने । अहमेव श्रेष्ठवृत्तिदुरभिमाने
 । महाकुलप्रसूतोहं महतांशिष्यो
 ऽतिविरक्तोऽस्मि नास्ति द्वितीयोम-
 त्तमइत्यभिमाने । आत्मश्चाघना
 भावेपिमनसि प्रादुर्भूतेहंसर्वात्कृष्ट
 इतिगर्वे ॥ महाभूतकारणभूतेऽभि-
 मानलक्षणे ॥ अभिमानात्मिकाया
 मन्त करणवृत्तौ ॥ कोनाममानवा-
 लोकेदेवोवादानवोपिवा । अहङ्कार
 जयंकृत्त्वासर्वदासुखभागभरेत् ॥ अ-
 हङ्कारस्य मनस्यन्तर्भावः । तस्यसङ्क-
 ल्यात्मस्त्वाविशेषात् । तथाहि मन
 सोवाद्य अभ्यन्तरस्य यथायोगस-
 र्वविषयः । अहङ्कारस्य तु अनात्मो
 परक्तआत्मैवेति अतोविषयभेदेपिस्व-
 रूपाभेदाद्युक्तोन्तर्भावः ॥ पुराणमते
 सात्त्विकराजसतामसभेदात् सत्रिवि-
 धः । तत्रसात्त्विका हङ्कारात् इन्द्रिया
 धिष्ठातारोदेवा मनश्चजातम् । रा-
 जसाद्दशेन्द्रियाणिजातानि । ताम
 सात्सूक्ष्मपञ्चभूतानिजातानीति ॥

अहम

यथोक्तविष्णुपुराणे । वैकारिकसौज-
 सस्य भूतादिश्चैवतामसः । चिवि-
 धेयमहङ्कारोमहत्तत्त्वाद्जायते-
 ति । वैकारिकःसात्त्विकाहङ्कारः ।
 तैजसो राजसद्द्रियादिश्च । भूतादि-
 स्तामसः ।

अहङ्कारवान् । त्रि । अहंवै ॥ अहङ्का-
 रोऽस्ति । मतुप् ।

अहङ्कारी । त्रि । अहङ्कारयुक्ते । अभि-
 मानिनि ॥

अहङ्कृतः त्रि । अहङ्कारवति ।

अहङ्कृतिः । स्त्री । गर्वे । स्वरूपे ।

अहतम् । न । नूतनांसुके ॥ यथा
 षड्वीतंनवश्वेतं सदशयन्मधारी
 अहतंतंविजानीयात् पावनंसर्वं
 स्विति । त्रि । अनाहते । अनुग्रहते ।
 अहः । न । दिवसे । नजहाति । ओहा
 कत्यागे । नञिजहातेरितिकनिने ।
 रोऽसुपीतिरः ।

अहन्ता । स्त्री । अहभावे ।

अहन्धीः । पुं । देहादावनात्मन्यात्म-
 बुद्धौ ।

अहम् । । अहङ्कारार्थे । विभक्तिप्रति-
 रूपकमश्रयम् ।

अहमहमिका । स्त्री । परस्परहङ्कारि ।

अहमहंशब्दोऽस्त्यच । वीष्वायादित्य-
 च् । व्रीह्यादित्वाट्टन् । अनिरयन्त्वा

अहर्हि

दृश्ययानामिति नटिलोपः ॥

अहमुत्तर । पुं । अभिमानाधिक्ययुक्ते ॥

अहमहंभावः अहंकार अभिमानउत्तरोऽधिकोयस्य ।

अहम्पूर्विका । स्त्री । अभिमानविशेषे ।

अहम्पूर्वमहम्पूर्वमितिर्योधानां धावनक्रियायाम् । अहम्पूर्व महम्पूर्वमित्य

हम्पूर्विकास्त्रीयामित्युक्तेः ॥ अहम्पूर्वम् । सुसुपेति समासः । स्वार्थे कन् ।

अहम्पूर्वमिच्छस्तियस्थाम् । ठन्वा ।

अहम्यतिः । स्त्री । अज्ञाने । अविद्यायाम् ॥ अहमिति विभक्तिप्रतिरूपक

अस्मद्व्ययमहङ्कारार्थकम् । अहम्य

अस्वप्ननामतिः ।

। णः । पुं । मांसे । अङ्गां गणः ॥

गङ्गाणां मध्यादिज्ञानार्थं श्वेतवराहकल्पावधिष्टष्वधिविब्रह्मसिद्धा

न्तोक्तकल्पावधिकस्याद्यब्दावधिवा इष्टकालपर्यन्तं परिगणिते दिनसमू

हे । दिनपिण्डे । सुष्टन्दे ।

अहर्जराः । पुं । संवत्सरे । वत्सरोहि अ

होभिः परिवर्त्तमानो लोकान् जरयतीति अहानिवाऽस्मिन् जीर्यन्त्यन्तर्भ

वन्तीति भाष्यकृता व्याख्यानात् । औपनिषदेय प्रयोगः ॥

अहर्दिवम् । न । अहन्यहनि ॥ अहनि

चदिवाच । अचतुरेत्यादिनावीप्सा

अहहा

याद्वन्द्वोऽच्प्रत्ययश्च ।

अहर्पतिः । पुं । सूर्ये । अङ्गः पतिः । अ

हरादीनां पत्यादिषु वारेफः । पक्षे अहः पतिः ।

अहर्वाग्धवः । पुं । दिवाकरे ।

अहर्मणिः । पुं । भास्करे ॥ अङ्गो मणि रिव । अर्कघृत्ते ॥

अहर्मुखम् । न । प्रत्यूषे । अङ्गो मुखम् । रोऽसुपीतिरः ।

अहल्यम् । त्रि । हलानाकृष्टक्षेत्रे । दे शभेदे ।

अहल्या । स्त्री । गौतमर्षिपत्न्याम् । इयम्यञ्चकन्यास्वेका । अशरोभेदे ।

अहस्कारः । पुं । भास्करे । अहः करोति । दिवाविभेतिटः । कस्कादिच्चात्सः ।

अहस्यतिः । पुं । यदाचयमासो भवति तदाचयमासस्य पूर्वोत्तरावधिमासौ

भवतः तयोः परस्मिन् अधिमासे । अहह । । अङ्गुते । खेदे । परिक्लेशे ।

प्रकर्षे । सम्बोधने ॥ अहंजहाति जिहीतेवा । ओहाकृत्यागे ओहाङ्

गती । अन्येभ्योपीतिडः । पृषोदरादिच्चान्मलोपः । भावेवाप्रत्ययः ।

अहहा । । अहहेत्यस्यार्थेषु । अहंजहाति जिहीतेवा । ओहाकृत्यागे ओहाङ्

ङ् गती । क्विप् । पृषोदरादिच्चान्मलोपः । भावेवाप्रत्ययः ।

अहिग

अहार्यः । पुं । पर्वते । त्रि । हर्तुमशक्ये
 ॥ हियते । हज्हरणे । ऋहलोग्यं
 त् । नहार्यः । अभेद्ये ।

अहि । पुं । वृचासुरे ॥ सर्पे ॥ सूर्ये ॥
 सीसके । राहो । पथिके । खले ।
 यथा ॥ विषधरतोप्यतिविषमः ख
 लवृत्तिनमृषावदन्तिविद्वास' । यद्
 हिनकुलद्वेषीस्वकुलद्वेषीपुन पिशुन
 इति । वप्रे । अश्लेषानक्षत्रे । अष्टमे ।
 षण्माचिकस्य षष्ठे । ॥ ५५ ॥ प्रभेदे ॥ आ
 हन्ति । हनर्हिंसागन्धो । आडिअ
 हनिभ्यांह्रस्वश्चेतीण् । सचडित ।
 डिच्चाडिलोप । आडोह्रस्वश्च ॥

अहिंसा । स्त्री । वाङ्मनःक्रयैः परपी-
 डावर्जने । प्राणिनापीडयानिदृ
 तौ । अशास्त्रीयप्राणिपीडनाभावे ।
 यथाहमनु । यावेदविहितार्हिंसानि
 यतास्मिंश्चराचरे । अहिसामेवतां-
 विद्या हेदादुर्मो हिनिकभाविति ।
 हिंसनम हिंसा । नहिंसा ॥

अहिंसा । स्त्री । ओषधिभेदे । कुलेखा
 डा इतिगौडभाषा । कुलिकद्रुमे ।
 हिंसाखौषधिप्रभेदे ॥

अहिकः । पुं । ध्रुवर्चे ॥

अहिका । स्त्री । शास्त्रलिदुभे ॥

अहिकात्तः । पु । समीर ॥ अह्ने कान्तः ॥

अहिरासः । पुं । पञ्चमाचिकस्य सप्त-

अहिप

म ॥ ५ ॥ प्रभेदे ॥ सर्पाणांसमृहे ॥

अहिच्छत्रः । पुं । देशविशेषे । प्रत्यश्रये ॥
 मेषशृङ्गीरुचे ॥

अहिच्छत्रा । स्त्री । जदेशप्रसि
 द्वे पुरीविशेषे ति प्रसिद्धाया
 शर्करायाम्

अहिजित् । पु । शके ॥ अहिंस
 र्पमिन्द्रवाऽजैषीत् । जिजये । क्विप् ॥
 अहिजिह्वा । स्त्री । नागजिह्वाख्यलता
 याम् ॥

अहित' । त्रि । शचौ । अपथ्ये । नहित
 मस्मात् ॥

अहितुण्डक' । पुं । व्यालग्राहिणि ।
 भिक्षायसर्पखेलके । संपेला तम ।
 ख्याते ॥ अहेस्तुण्डमुखम् तेन
 तीतिठक् । संत्रापूर्वकत्वाद्दृडा ण-
 व ॥

अहिद्विट् । पु । गरुडे ॥ शके ॥ मयूरे ॥
 नकुले ॥ हरौ ॥ अहिंदेष्टि । द्विष०
 । क्विप् ॥

अहिनकुलिका । स्त्री । अहिनकुलयो
 वैरे ॥ अहिनकुलयोवरम् । इन्द्राद्
 न वैरजैद्युनिकयोगितिवुन् ॥

अहिनिल्वयनी । स्त्री । सर्पनिर्माके ।
 सर्पलक्षि ॥ अहिर्निलीयतेऽस्यां सा

अहिनिल्वयनीति व्याख्यातार' ॥

अहिपति । पुं । वासुकिनागे ॥ शेषना

अहिल

गे । अहीनांपतिः

अहिपुत्रक' । पुं । तरालौ । नौकाज
लोत्सारके ।

अहिपूतनः । पुं । क्षुद्ररोगविशेषे ॥

अहिफेनम् । न । आफूके । अफीमद्व
तिविश्रुते ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

अहिव्रध्नः । पुं । रुद्रविशेषे । शिवे ॥

अहिव्रध्नेदेवता । स्त्री । उत्तरभाद्रपदा
याम् । अहिव्रध्नेदेवताअस्याः ॥अहिभयम् । न । राक्षांस्वपक्षप्रभवेभये
॥ अहिरिवगृहस्थत्वात् आहताकारक्षाच्च स्वस्थपक्षएवाहिः । अहेर्म
'म् । निजोधमित्रससमाश्रितश्च-बन्धतः कार्यसमुद्भवश्च । भृत्या
हीतोविविधोपचारैः पक्षंबुधास
विधंवदन्ति । सर्पभये ।

अहिभयदा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।

अहिभुक् । पुं । गरुडे ॥ बर्हिणि ॥ ना
कुल्याम् । गन्धनाकुल्याम् ॥ अहिं

भुङ्क्ते । भुजअभ्यवहारे । क्षिप् ।

अहिमः । चि । शीतस्पर्शशून्ये ॥

अहिमर्दनी । स्त्री । गन्धनाकुलीनाम
कन्दे ॥

अहिमारः । पुं । } अरिमेदकवृत्ते ।

अहिमेदक' । पुं । }

अहिलता । स्त्री । नागवल्याम् । अहि
लोकस्यपातालखलता । शाकपार्थि

अहोरा

वादिः । गन्धनाकुल्याम् ।

अहीनः । पुं । अहर्गणसाध्यसुत्याकक
तौ । अङ्गांसमूहः । अङ्ग ख क्रतौ ।अहीनयजनमशुचिकरमितिश्रुतिः
॥ अहिस्वामिनि ।अहीरणिः । पुं । द्विवक्त्राहौ । द्विमुख
सर्पे । इति चिकारुडशेषः ।

अहुतः । पुं । ब्रह्मयज्ञाख्येजपे ॥

अहे । । । क्षेपे । वियोगे ।

अहेर' । स्त्री । शतमूल्याम् । नहिने
ति । हिगतौ । वाहुलकाद्रुः ।अहैतुकः । त्रि । फलाभिसन्धानरहिते ॥
अहो । । । धिगर्थे । शोके । करुणार्थे । विषादे । सम्बोधने । प्रशंसा
याम् । विस्मये ॥ पादपूरणे ॥ अहूयायाम् । वितर्के । अहानम् । ओ
हाङ्गतौ । डोप्रत्ययः ।अहोराचः । पुं । दिनरात्रिमात्रात्मके
काले । सूर्योदयद्वयपरिच्छिन्ने चिंशन्मुहूर्त्तात्मकेकाले । सच (मानुषा
होराचः) षष्टिघटिकाभिर्भवति ।यथा । अहोराचेविभजतेसूर्योमा
नुषदैविके । रात्रिः स्वप्नायभूतानांचेष्टायैकर्मणामह इति ॥ मतान्तरे
तुचतुर्विंशतिहोराभिर्मानुषाहोराचोभवति । यथोक्तवह्निपुराणेगणभे
दनामाध्याये । चतुर्विंशतिवेलाभि

आ

रहोराचंमचक्षते । पश्चिमादर्द्धरा
त्राडिहोराणांविद्यतेक्रमइति ॥ (पै
त्राहोराचः) पैत्येरात्यहनीमासःप्र
विभागस्तुपक्षयोः । कर्मचेष्टास्वहः
कृष्णःशुक्लः स्वमायशर्वरी । (दैवा
होराचः) दैवेरात्यहनीवर्षंमविभा
गस्तयोःपुनः । अहस्तचोदगयनंरा
त्रिःस्यादक्षिणायनम् ॥ (प्राजापत्या
होराचः) युगसहस्राभ्यांप्राजापत्या
मेकमहोरात्रम् ॥ अहश्चरात्रिश्चत
योः समाहारः । रात्राङ्गाहाः पुंसि
। अहः सर्विकदेशेच्यच् समासान्तः ॥
अहोवत् ।। अनुकम्पायाम् । खेदे ।
सम्बोधने । अहोच वतच ।
अहोही ।। चित्रे । अहोच हीच ।
अज्ञाय ।। द्रुते । ऋवनम् । ऋड्अप
नयने । बाहुलकाद्भावे घञ् । दृडिः
। पृषोदरादित्वाद्दस्ययः । ततोऽनञ्
समासः ।

अहीकः । पुं । क्षपणके ।

अह्वला । स्त्री । भङ्गातकटके ।

आ

आ० स्मृतौ । स्मृतिस्मृचने यथा । आ

आकर्ष

एवं क्लिप्तत ॥ वाक्ये । वाक्यस्थान्य
यात्वेद्योत्ये यथा । आएवंमन्यसे । पू
र्वमैवंमंस्था इदानींत्वेवंमन्यसइत्य-
र्थः । अनुकम्पायाम् । आदेवदत्तो
दरिद्रः ॥ समुच्चये । देवेभ्यश्चमितृ
भ्यश्च आ । आप्नोति । आप्लव्यासौ ।
क्लिप् । पृषोदरादित्वात् पलोपः ॥
स्वीकारे । अयंप्रगृह्यसंज्ञकत्वात्पु
तप्रगृह्याअचीतिसन्धिंनयाति ।

आः । पुं । महेश्वरे । पितामहे ।

आकम्पितः । त्रि । कम्पविशिष्टे । प्रेखि
ते ॥ आकर्ष्यतेस्य । कपिचलने ।
गच्छर्थेतिक्त ॥

आकरः । पुं । निवहे । धातुरत्न
त्तिस्थाने । खनौ । श्रेष्ठे ।
न्यत्र एत्यकुर्वन्तिव्यवहारमस्मिन्वा ।
डुकृञ्करणे । आकीर्यन्तेधातवो ऽत्र
वा । कृविद्येपे । पुंसिसंज्ञायामिति
घः ।

आकरिकः । चि । आकरेनियुक्ते ॥ तत्र
नियुक्त इतिठक् ।

आकर्णनम् । न । श्रोत्रकर्मणि । अवग्रे ॥

आकर्णितः । त्रि । अवधृते । श्रुते ॥

आकर्षः । पुं । द्यूते ॥ इन्द्रिये ॥ पाशके

। शरिफलके । धन्वाभ्यासाङ्गे । को

दण्डाभ्यासवस्तुनि । आकर्षणे ॥ नि

कषोपले ॥ आकर्षणं माकृष्यते आ

आकषः

कर्षन्त्यङ्गिपूर्वा । कृषविलेखने । घ
ञ् । काष्ठविशेषे । आकृष्यतेऽनेन
खलादिगतं धान्यमित्याकर्षः ॥

आकर्षकः । पुं । अयस्कान्ते । चुम्बके
। त्रि । कर्षके । आकर्षणकर्त्तरि । आ
कर्षे कुशले । आकर्षे कुशलः । आक
र्षादिभ्यः कन् ।

आकर्षणम् । न । आकर्षे । बलादान
ने ॥

। कर्षणी । स्त्री । फलपुष्पाद्याकर्षक
॥ यष्टिकाविशेषे । आकडाइतिभाषा ॥

३ । कर्षिकः । पुं । वणिग्विशेषे । आक
कणचरति । आकर्षात् ष्टल् । स्त्री
। आकर्षिकी । डीष् ।

कलनम् । न । आकाङ्क्षायाम् ॥
प संख्याने । वन्धने । कलशब्दसं
ख्यानयोः । आङ्पूर्वाद्स्माद्भ्युट् ।

आकलितः । चि । अनुसृते । धृते ॥

आकल्पः । पुं । कल्पने ॥ वेधे । मण्ड
ने । आभरणे । त्रि । कल्पान्ताव-
धिके । आकल्पनम् । कृपूसामर्थ्ये ।
घञ् । कृपोरोलः । आकल्पतेवा ।
आकल्पयन्तिवा स्वार्थग्यन्तः ॥

आकल्पकः । पुं । तमोभोहग्रन्थौ । उ
त्कलिकायाम् । मुदि ।

आकषः । पुं । निकषोपले । कसौटी
तिख्याते कषपाषाणे । आङ्पूर्वात्

आकार

कषेरच् ।

आकषकः । त्रि । आकषेकुशले । आ
कषादिभ्यः कन् ।

आकस्मिकम् । त्रि । अकस्माद्भवे ।

आकाङ्क्षा । स्त्री । अभिलाषे । वाक्यार्थ
ज्ञानहेतौ पदस्यपदान्तरथतिरेक
प्रयुक्तान्वयाभावे ॥ आकाङ्चारहितं
वाक्यं नप्रमाणम् । यथागौरश्वःपु
रुषोहस्तीतिनप्रमाणमाकाङ्क्षावि
रहात् ॥ न्यायमते यत् पदस्यतेयत्प
दान्वयवोधो नभवतितत्पदेतत्पद
वचेति ॥ प्रतीतपर्यवसानविरहद्व
त्यालङ्कारिकाः ॥

आकायः । पुं । निवासे ।

आकारः । पुं । इङ्गिते । अभिप्रायानु-
रूपचेष्टाविष्करणे ॥ आकृतौ । मुखं
प्रसादवैवर्ण्यादि रूपेमीत्यप्रीतिस्त्
चकेदेहधर्मे ॥ मूर्त्तौ ॥ आकरणभ-
। घञ् । आकारश्चाद्यमानेपि नश
क्येविनिगूहितुम् । बलाद्धिविद्युणो-
त्येवभावमन्तर्गतनृणाम् ।

आकारकरभः । पुं । अकर्कराइतिप्रसि
द्धे ।

आकारगुप्तिः । स्त्री । रत्याद्युत्तरागा
दिगोपने । अबहित्यायाम् ॥ आका
रस्यशोकादिजनितमुखस्नान्यादेर्गो
पनम् । क्तिन् ॥ रत्यादिस्त्वचकोमु-

अकाशः

खरागादिराकारः अद्भवैकृतमिति
यावत् । गुप्तिर्गोपनम् । आकारस्यभ
यलज्जादिनागुप्तिराकारगुप्तिः ॥

अकारगोपनम् । न । आकारगुप्तौ ॥
आकारणम् । न । आह्वाने । आकर-
णम् । आङ्पूर्वात् कृञोऽण्यन्ताद्गुट् ॥
आकारणा । स्त्री । आकारणार्थे । हू-
तौ । आकारणम् । कृञोऽण्यन्ताद्गुच्
। टाप् ॥

आकारमौनम् । न । अवचनमात्रे ।

आकालिकम् । वि । क्षणध्वसिनि । आ-
शुविनाशिनि । पूर्वदिवसे मध्याह्ना
दावुत्पद्यदिनान्तरेतत्रैव नश्वरे ॥ स-
मानकालावाद्यन्तौयस्य । आकालि-
कडाद्यन्तवचनइति समानकालस्या
कालादेशः इकट्प्रत्ययस्यनिपातना
त् ॥ स्तनयित्री ॥ अकालोत्पन्नवस्तु
नि ॥ कालमर्यादीकृत्येत्याकालम् ।
अकालेभवम् । ठञ् ॥

आकालिक-लयः । पुं । कपिलशापेन
काले जन्तुप्रानरूपे मलयविशेषे ॥

आकालिका । स्त्री । विद्युति । आका-
लाङ्श्वेतिठन् ॥

आकालिकी । स्त्री । सौदामिन्याम् । आ-
कालाङ्श्वेति चकाराङ् । डीप् ॥

आकाशः । पुं । न । शब्दतन्मात्रादुत्प-
न्ने । वियति ॥ आकाशगुणास्तु । श

आकाश

ब्दः श्रोत्रेन्द्रियञ्चापिच्छिद्राणिचवि-
विक्रता । वियतः कथिताएतेगुणा-
गुणविचारिभिरिति ॥ आसमन्ता-
त्काशते इतियोगाद्द्रष्टव्यि । असङ्ग
स्वभावे ॥ यथाहः । आसमन्तात्का
शतैयमित्याकाशत्वमात्मनः । जग-
त्कारणतातस्यसर्ववेदान्तसम्प्रतेति ।
आसमन्तात्काशन्ते सूर्यादयोऽत्र ।
काशृदीप्तौ । हलश्चेतिघञ् । रि
ऽनतिरिक्तमेवाकाशमित्याहुः ॥

आकाशकल्पः । वि । आकाशादीष
उच्चमात्रांशेनन्यूनपरमात्मनि ॥
थाचोक्तम् । निरंशत्वाद्भिभुञ्जोरे ।
थाऽनश्वरभावतः । ब्रह्मव्योम्बो नि
स्तिचैतन्यब्रह्मशोधिकमिति ॥

आकाशजननी । स्त्री । प्रगण्डे अथ-
स्थितजनानांवाह्यार्थदर्शनार्थेषुक्षु-
द्रच्छिद्रेषु ॥ यद्वारा ऽऽमेयास्त्रगु-
का प्रक्षिप्यन्ते इतिराजधर्मः ॥

आकाशनिलयः । पुं । तापसविशेषे ॥
योह्याकाशएव वायुधारणावलेन
निलीयते न भूमौ सः ॥

आकाशप्रदीयः । पुं । तुलाया दीयमा-
ने राधादाभोदरसम्प्रदानके आ-
काशदीपे ॥

आकाशमांसी । स्त्री । निरालम्बाया-
म । सृक्षजटामास्याम् । केदारे

आकुल

उत्पत्तिरस्याः ॥१॥

आकाशमूली । स्त्री । पाना इतिगौड
भषाप्रसिद्ध कुम्भिकायाम् ॥ जलव
त्कले ।

आकाशरक्षी । पुं । प्रगण्डिस्थितप्रणि
धै । दुर्गवह्निः प्राचीरोपरिस्थिते
चरे । इतिराजधर्मः । मत्स्यार्थीय-
इन् ।

आशवल्ली । स्त्री । अमरवेल आको
अश्वेल इतिख्याते खताभिन्नेषे । खव
न्याम ।

आशवायी । स्त्री । अशरीरिण्यांवा
। दैववाण्याम् ।

आसलिलम् । न । दिव्योदके ॥

आशास्तिकायः । पु । अजीवपदार्थे
। २. च लोकाकाशास्तिकायो ऽलो-
काकाशास्तिकायश्चेति द्विरूपः ।

आकिञ्चन्यम् । न । अकिञ्चनिमनि ।

अकिञ्चनतायाम् ॥ भावे ष्यञ् ।

आकीर्यम् । त्रि । व्यासे । सङ्कीर्णं । ना
नाजातीयसम्मिलिते ॥ आकीर्यते-
स्य । क्वविच्छेपे । क्तः ।

आकुञ्चनम् । न । न्यायमते पञ्चप्रका
रकर्मान्तर्गतकर्माविशेषे । सङ्कोचे ।

आकुञ्चितः । त्रि । आभुञ्जे ।

आकुलम् । त्रि । व्यस्ते । व्याकुले ॥ चु
भिते । लोले । आकोलति । कुल

आकेक

संस्थाने । इगुपधेतिकः ॥

आकुलाकुलम् । त्रि । आकुलप्रकारे ॥
प्रकारेगुणवचनस्येति द्विर्भावः ।

आकुलितम् । त्रि । शोभिते । आकुली
कृते । सञ्चालिते ।

आकूतम् । न । अभिप्राये । आशये ।
इतिहेमचन्द्रः ॥

आकूतिः । स्त्री । स्वायम्भुवमनोः कन्या
याम् । क्रियायाम् ॥

आकृतिः । स्त्री । रूपे । वपुषि । जातौ ।
अवयवसंस्थानविशेषे । आकृतिर्जा

तिलिङ्गाख्या । न्यायसूत्रम् । जाति

लिङ्गमित्याख्या यस्याः जातेर्गोत्वा

देर्हि साक्षादिसंस्थानविशेषो लिङ्ग

म् । तस्यच परम्परया द्रव्यवृत्तिस्त्वम् ।

जातिर्द्रव्यासमवायिकारणतावच्छे

दिकालिङ्गं धर्मोयस्याः सेत्थर्थइति

कश्चित् । द्वाविंशत्यक्षरायांएतौ ।
आकरणम् । कृष्णं । क्तिन् । आकि

यतेऽयंगौरयमश्च इतिव्यज्यतेऽनेने-
ति आकृतिःसंस्थानम् ।

आकृतिच्छत्रा । स्त्री । घोषातक्याम् ।
आकृष्टम् । त्रि । आकर्षिते । कृताक
र्षणे । आकृष्यतेस्य । कृषविलेख
ने क्तः ।

आकेकरा । स्त्री । दृष्टिर्विशेषे ॥ यथा ।
दृष्टिराकेकराकिञ्चित्स्फुटापाङ्गे म

अक्रीडः

सारिता । मीलितार्द्धपुरालोकेता
राथावर्त्तनोत्तरेति नृत्त्यविलासो-
क्तेः ॥

आकोकेरः । पुं । मकरराशौ ॥

अकौशलम् । न । अकौशले ।

आक्रन्दः । पुं । क्रन्दने । आह्वाने ॥ मि
चे । दारुणयुद्धे ॥ भ्रातरि । शब्दे

॥ पार्थिवाहात् परस्मिन् रात्रि । दे
शाक्रमणाद्याचरतः पार्थिवाहास्ययो
नियामकस्तस्याऽनन्तरोन्वपतिरिष्य
र्थः । न । दुःखिनारोदनस्थाने । सा
रावदिते । आक्रन्दनम् आक्रन्दते

आक्रन्द्यतेऽस्मिन् आक्रन्दयतिवा ।
क्रदिआह्वानेरोदनेच । आङ्ः क्रन्द
सातत्ये । घञ् ॥ पचाद्यञ्वा ।

आक्रन्दिकः । त्रि । दुःखिनारोदनस्था
ने गमनकर्त्तरि । आक्रन्दं धावति ।

आक्रन्दाच्चेतिठञ् । स्त्री । डीप् ॥

आक्रमः । पुं । अधिक्रमे ॥ आक्रमण
म् । आङ् पूर्वात्क्रमेर्भावेघञ् ॥

आक्रमणम् । न । आक्रमकरणे । व्या
पने ॥ आङ्ःक्रमेर्भावेत्युट् ॥

आक्रान्तः । त्रि । कृताक्रमणे । व्याप्ते
॥ अभिभूते ॥ आक्रामद्विष्य । क्रमु

पाद्विच्चेपे । क्तः ॥

आक्रीडः । पु । उद्याने । राज्ञःक्रीडा
साधनेसाधारणेवने । लीलास्थाने

अचारि

॥ आक्रीडन्त्यत्र । क्रीडृविहारे । ह
लश्चेतिघञ् ॥

आक्रुष्टः । त्रि । निन्दिते । क्रोशतेः क
र्मणिक्तः । ब्रश्चेतिघञ्चेष्टुत्त्वम् ॥

आक्रोशः । पुं । अभिशापे । शापे ।
विरुद्धानुधाने । आक्रोशनम् । कुश
आह्वाने । भावे घञ् ॥

आक्रोशनम् । न । अभीषङ्गे ॥ आ
क्रोशे । आङ्पूर्वात्क्रुशेत्स्युट् ॥

आचक्षूतिकम् । न । अचक्षूतेन नि
त्तेवैरे । निर्दत्तेचक्षूतादिभ्यश्च
ठक् ॥

आचपाटिकः । पुं । अचदर्शके ।
थच्चे ॥

आचपाद्ः । पुं । नैयायिके । न ।
यशास्त्रे ॥

आचारः । पुं । आचारणायाम् ॥
आचारणम् । न । मैथुनार्थाक्रोशे ॥

चरसञ्चलने । प्रयोजकण्यन्ताङ्मुट् ।
आचारणा । स्त्री । मैथुनंप्रस्थाक्रोशे ।

परस्त्रीनिमित्तंपुंस' परपुरुषनिमि
त्तंस्त्रियावा दूषणे ॥ यथा कृताऽग

म्यागमनस्त्वं स्थानान्तरंगच्छेति ॥
आचारणम् । चारेः प्रयोजकण्यन्ता

त युच् ॥
अचारित' । त्रि । अभिशस्त । मिथ्याप

वाददृषिते ॥ परस्त्रियां परपुरुषे वा

आक्षेपः

मैथुनं प्रति मिथ्या दृषिते ॥ आक्षेप-
र्थं ते स्म । चरेण्यन्तात् क्तः ॥ आक्षे-
प र सञ्जातो ऽस्येति तारकादिच्चादि-
तच्चा ॥

आक्षेपः । पुं । आक्षेपगच्छ इति गौड
श्लेषा प्रसिद्धे आक्षेपकृत्त्वे । रञ्जनद्रौ
॥ चि । अक्षदेविनि ॥ अक्षैर्दीव्यति
अदेवीत् देविष्यति वा तैर्जयति
॥ तेन दीव्यतीति ठक् ॥ अक्षै-
र्जते ॥

आक्षेपः । चि । क्षिप्ते ॥ आक्षिप्यते-
त् । क्षिपे. क्त ॥

वः । पुं । शोभाञ्जने । अक्षीवे ।
मत्ते ॥ आक्षीवति आक्षीवय-
वा । क्षीवृ मदे । पचाद्यच् ॥

आक्षेपः । न । अक्षेपत्ते ॥

आक्षेपः । पुं । अपवादे । भर्त्सने ।
आक्षेपैः ॥ धनादिन्यासकरणे ॥ का-
व्याथीलङ्कृतिमभेदे । यथा । निषे-
धेवक्तु मिष्टस्ययो विशेषाभिधित्त-
या । वक्ष्यमाणोक्तविषयः स आक्षेपो
द्विधामतः ॥ विवक्षितस्य प्राकरणि-
कत्वा दनुपसर्जनीकार्यस्याशक्यवक्त-
व्यत्वं मतिप्रसिद्धत्वं वा विशेषं वक्तुं
निषेधो निषेध इव यः स वक्ष्यमाण-
विषय उक्तविषयश्चेति द्विधा आक्षे-
पः । क्रमेणो दाहरणम् । एतद्दि किं

आक्षेप

पि कीदृश अविचारणिकिञ्चिद्भगवामि अ-
लमहवा । अविचारिअकञ्जार अ-
आरिणी मरुण भणिसम् ॥ अस्य सं-
स्कृतं यथा । एतद्दि किमपि कस्या-
अपि कृते निष्कृप भगवामि अलमय-
वा । अविचारितकार्यारम्भकारिणी
प्रियतां न भणिष्ये ॥ एतद्व्यव्ययंसा-
नुनयसम्बोधने एहिआगच्छ । एहिं
वीतिपाठे इदानीमपीत्यर्थः । अथ
वेतिपूर्वाक्षेपे । अलं न भणिष्यामी-
त्यर्थः । खेदातिशयात् पुनरुक्तिः ।
अलंब्यर्थमिति । अविचारितेति स्व-
भावमनालोच्य अनुरागवर्द्धनपरे-
त्यर्थः । अत्र विरहदुर्दशातिशयोव-
क्ष्यमाणोवक्तु मशक्य तयानिषिद्ध-
त्याक्षेपालङ्कारः ॥ ज्योत्स्नामौक्तिक
दामचन्दनरसः शीतांशुकान्तद्रवः
कर्पूरं कदलीमृणालवलयान्यम्भोजि-
नी पल्लवाः । अन्तर्मानसमास्वया-
प्रभवतातस्या स्फुलिङ्गोत्तरथापारा
यभवन्ति हन्तकिमनेनेनेन न ब्रूमहे
इति ॥ आक्षेपणम् । क्षिपमेरणं ।
घञ् ॥

आक्षेपकः । पुं । निन्दाकरे । व्याधे ।
अनिलव्याधिविशेषे । तस्य कारणल-
क्षणे यथा । यदातु धमनीः सर्वाः कु-
पितोऽभ्येतिमासतः । तदाक्षिपन्त्या

आखानः

गुम्हुर्मुहुर्देहंमुहुश्चरः ॥ मुहुर्मु-
हुस्तदाक्षेपदाक्षेपकइतिस्मृतइति ॥

आक्षिपति । खुब् ।

आक्षोटः । पुं । शैलपीलौ ॥ अक्षोट ए
व । स्वार्थे अण् ॥

आक्षोडः । पुं । अक्षोटवृक्षे ॥

आखः । पुं । खनित्रे । आखनच्यनेन ।
खनु अवदारणे । खनेर्डः ।

आखण्डलः । पुं । सहस्राक्षे । आखण्ड
वति । खण्डि भेदने । वृषादिभ्यः क
रुच् ॥

आखन' । पुं । खनित्रे । आखनच्यनेन
। खनु० । खनो घचेति घः ।

आखनिकः । पुं । चैरे । शूकरे । मू-
षिके । देवताडवृक्षे । चि । खनित
रि । आखनति । खनु० । आडि-
पण्णिपनिपति खनिभ्यइति इकन् ॥

पुं । खनित्रे । आखनच्यनेन । खने
र्डडरइकइकवकावा च्याइतिइकप्र-
च्ययः ॥

आखनिकवक । पु । खनित्रे । आखन
-च्यनेन । खनु० । इकवकप्रच्यय' ॥

आखरः । पुं । खनित्रे ॥ आखनच्यनेन ।
खनु० । खनेर्डडर इतिडर प्रच्ययः ।

डिच्चसामर्थ्याद्भस्यापिटेर्लोपः ॥

आखानः । पुं । आखने । आखनच्यनेन
। खनु० । खनो घचेतिचकाराद्घञ् ॥

आखुपा

आखुः । पुं । मूषिके । शूकरे ॥ चैरे ॥

कृपणे ॥ यथा । विभवेसतिनैवात्ति
नददातिजुहेतिन । तमाहुराखुंत

स्यान्नंभुक्ताकृच्छ्रेणशुद्धतीति ॥ देव
ताडवृक्षे । आखनति । खनु० । आ
डपरयोः खनिशब्धाडिच्चेतिकुः ।

आखुकर्णपरिष्का । स्त्री । आखुपर्या
म् ।

आखुकर्णी । स्त्री । मूसाकानीइतिभा
षाप्रसिद्धायां भूमिचर्याम् । मूषक
कर्णाम् । पाककर्णेतिडीष ॥

आखुगः । पुं । गजानने । गणेशे ॥

अखुघातः । पुं । शूद्राद्यधमे । अ
न्ति । हन० । बाहुसकादण्

आखुपरिष्का । स्त्री । लताविशेष
पचित्रायाम् । वृषायाम् । गणेशे
कः ॥

आखुपर्णी । स्त्री । उंदुरकस्त्री इतिप्रसि
द्धायामूषकपर्याम् । वृषायाम् । आ
खुः पर्णमस्याः । तत्कर्णाकारपच
त्वात् । पाककर्णेति डीष । आखु
पर्णी कटुस्तिता कषाया शीतला ख
घु' । विपाके कटुकामूचकफामयकृ
मिप्रणुत् ।

आखुपाषाणः । पुं । पाषाणप्रभेदे ॥

आखुपाषाणनामायं लोह सङ्करका
रकः । इतिराजनिर्घण्टः ।

आख्यात

आखुभुक् । पुं । विडाले ॥ आखून् भु-
ङ्क्ते । भुजपाखनाभ्यवहारयोः । कि
प् ॥

आखुरथः । पुं । गणेशे । आखुरथेऽस्य ॥

आखुविषहा । पुं । देवताडष्टके । देव
दाखी खतायाम् ॥

आखेटः । पुं । मृगयायाम् । आखिञ्च-
न्ते प्राणिनोऽत्र । खिटवासे । इलश्चे
ति घञ् ॥

आखेटकः । पुं । मृगयायाम् । स्वार्थे-
कन् ॥

आग्नीर्षकम् । न । शुडङ्ग इति गौड
प्रसिद्धे कुट्टिमान्तरे । यथा ।
शीर्षं द्रुमशीर्षं तथाचाखेटशी
रम् । इतिकुट्टिमभेदाः स्युःशाब्दि-
रः समुदाहृता इति ।

आखेटिकः । पुं । विश्वकद्वी । मृगयाकु
शखकुक्षुरे ॥

आखोटः । पुं । अचोटे । पार्वतीये ।

आख्या । स्त्री । नान्नि । संज्ञायाम् । उ
क्तौ । आख्यानम् । ख्याप्रकथने । आ
तश्चोपसर्गइत्यङ् ॥

आख्यातम् । चि । कथिते । व्याख्याते ।
न । तिङि । क्रियाप्रधानमाख्यातमि
ति वैयाकरणा । भावप्रधानमाख्यात
मिति नैगमाः । आख्यायतेसा । ख्या°
। चच्चिङ् आदेशोवा । क्त° ॥

आगम

आख्याता । चि । प्रतिपादयितरि । व
। क्तिरि ष्टच् ॥

आख्यानम् । न । सौपर्यं मैत्रावरुणा
द्युपाख्याने । आङ्पूर्वात्ख्यातेर्ल्युट् ॥

आख्यानकी । स्त्री । आख्यानकीतौजगु
रुगञ्जे जतावनेजेजगुरुगुरुश्चे
दिति खच्चण लचितेवृत्ते ।

आख्यायिका । स्त्री । उपलब्धार्थकथायाम्
। यथा । प्रबन्धकल्पनास्तोकसत्त्वां प्रा
ज्ञाः कथाविदुः । परस्परश्रयायास्या

त्सामताख्यायिका क्वचिदिति ॥ ग
द्यपद्यप्रबन्धे । त्रि । कथके । आच
ष्टे । चच्चिङ् ख्याञ् । खलुल् ॥

आगतम् । चि । आयाते । उपस्थिते
॥ प्राप्ते ॥ गम्° । क्त° ॥

आगतिः । स्त्री । आगमने । क्तिञ्चन्त ।

आगन्तुः । त्रि । अतिथौ । आगमनशी
ले । अनियते । आगन्तूनामन्ते सं
न्निवेशः । आगच्छति । गन्तृगतौ
। सितनिगमीतितुन् ॥

आगन्तुकः । त्रि । अतिथौ । आहार्ये
। अनित्यस्थायिनि । स्वार्थेकन् ॥

आगमम् । न । तन्त्रशास्त्रे । अस्यार्थः ।
आगतंशिवक्रे भोगतश्चगिरिजामुखे
। सतंश्रीवासुदेवस्यतस्मादागममु-
च्यतेइति । तस्य खच्चणं यथा । खृष्टि
सुप्रखयश्चैवदेवतानांतथार्चनम् ।

आगंश

साधनञ्चैव सर्वेषांपुरश्चरण मेवच ।
 षट्कर्मसाधनञ्चैवधानयोगस्तु-
 विधः । सप्तभिर्लक्ष्यैर्युक्तमागमंतद्वि-
 दुर्बुधा इति । अपिच । पु । सिद्धंसिद्धैः
 प्रमायैस्तुहितं चात्रपरचच । आग-
 मःशास्त्रमाप्तानामाप्तास्तत्त्वार्थवेदि-
 नइति । शास्त्रमात्रे । उपदेशपरम्परा-
 याम् । आगतौ । साक्षिपत्रादौ । वे-
 दे । प्रकृतिमन्त्रयानुपधातिनि का-
 र्ये । एकादशभवने ॥ आगमनम् ।
 गन्तृ० । ग्रहदृष्टनिश्चिगमश्चेत्यप् ।
 आगमनम् । न । आगतौ । आवना इ-
 तिभाषा ।
 आगमवेदी । पुं । गौडपादाचार्ये । श-
 ङ्कराचार्यस्य परमगुरौ ।
 आगमापायी । त्रि । उत्पत्तिविनाशव-
 ति । आगमापायौ विद्येतेअस्य ।
 इति ।
 आगमार्थः । पुं । अद्वैतदर्शने ।
 आगमावर्त्ता । स्त्री । विद्याटी इति गौ-
 डभाषा प्रसिद्धे चपविशेषे । वृष्णि-
 काख्याम् ।
 आगमितम् । त्रि । अधीते । पठिते ।
 अगंरा । स्त्री । सुप्रपुरे । यथा । कालपी-
 न्दिरे, कालपीनस्तनी जारपीता-
 सवालीकपीतिप्रियम् । नागराजी
 मदीतिदिमिदस्विनी नागराजागतः

आग्निमा

साहजह्लाखदीतियवनाधिकारप्रसि-
 द्धायंशब्दः ॥
 आगवीनः । त्रि । गोःप्रत्यर्पणपर्यन्तं क-
 र्मकर्त्तरि । आङ्मर्यादाभिविध्यो-
 रिच्यव्ययीभावेउपसर्जनह्रस्वेचकृते-
 आगवीन इतिखः । गुणावादेशौ ।
 आगः । न । अपराधे । पापे । एति ।
 इण्गता । इण् आग अपराधेचेत्य-
 सुन् आगादेशश्च ।
 आगस्कृत । त्रि । अपराधिनि ।
 आगस्यः । पुं । अगस्यतनये । अग स्य-
 स्यापत्यम् । ऋष्यण् । बहुत्वे ग-
 स्तयः ॥ न । अगस्तिकुसुमा-
 आगाधम् । न । अगाधे । अतिर-
 आगामी । त्रि । आगन्तुके । प्रवा-
 ॥ भविष्यत्काले । आगमिष्यति । ग-
 न्तृ० । आङिदिदितिगमेरिनि ।
 आगारम् । न । मन्दिरे । गृहे ॥ अ-
 ग्यते । अगकुटिलायांगता । कर्मणि
 भावेवाघञ् । आगमच्छति । ऋग-
 तौ । कर्मण्यण् ।
 आगू । स्त्री । प्रतिज्ञाने । आगमनम् ।
 आगमे क्विपि गमः कावित्यन्त-
 लोपे ऊचगमादीनामित्युकारदि-
 श् । ओःसुपीतियणि अमि श्शश्च ।
 आग्मन्आग्म । शेषवधूवत् ॥
 आग्निमारुतम् । न । हविर्विशेषे । अ-

आग्नेया

द्विमरुतौदेवते अस्य । सास्यदेवते
त्यम् । देवताद्वन्द्वे चेत्युभयपदवृद्धिः ।
आग्निष्टोमिकः । पुं । अग्निष्टोमविदि
॥ अग्निष्टोममधीतेवेद्वा । क्रतू-
व्यादीतिठक् । ग्रन्थे । अग्निष्टोमस्य
व्याख्यानस्तत्रमवेधा । क्रतुयज्ञेभ्यश्चे-
ति ठक् ।

आग्नीध्रः । पुं । प्रियव्रतपुत्रेण्डपतिविशेषे
आग्नीध्रोनामण्डपतिर्जम्बूनाथोम-
ताःकुले । तज्जातण्डपसंज्ञामिः कथ्य-
मारतादयः । न । हेतुर्गृहे । अ-
ग्निमेधे । निरन्धीदीप्तौ । ङिप् ।
पः । अग्नीधः स्थानम् । अग्नी-
धरोरथमश्च । तांस्थ्यात्कृञ्छ्वि-
त् । प्याग्नीध्रउच्यते । आग्नीध्रमाधार-
कृत् । ङिप् । अग्निधितुङीपिआग्नीध्रीति
वोधम् ।

आग्नेयम् । न । स्वर्णे । रक्ते । महापुरा-
णे । यथा । अग्निनेक्तं पुराणं यदा
अग्नेयं वेदसम्भितम् । भुक्तिमुक्तिप्रद-
पुण्यं पठतांशुखतान्द्वयाभिति । दे-
वविशेषे । अग्निहिते । अग्निदेव-
ताके । स्यात्कीपाके । अग्निदेवता
अस्य अग्नायीदेवता अस्यवा । अग्ने-
यैर्गतिठक् । मस्याठइतिपुंषद्भावः ।

आग्नेयास्तम् । न । अग्निदेवताके अस्त-
विशेषे ।

आघातः

आग्नेयी । स्त्री । अग्निर्कोणे । अग्नि-
योषिति । स्वाहायाम् ॥ अग्निदे-
ताकायामृचि । ङीष् ।

आग्रयणम् । न । नवसस्येष्टग्राम् ।
आग्रहः । पुं । अनुग्रहे । आसङ्ग । अ-
क्रमे ॥ ग्रहणे ॥ आग्रहणम् । ग्रह-
पादाने । ग्रहट्टित्यप । आविशे-
आग्रहायणः । पुं । मार्गशीर्षे । आ-
हायण्या युक्तापौर्णमासी अस्ति
स्मिन् । ज्योत्स्नादिच्छादय ।

आग्रहायणिकः । पुं । मार्गशीर्षे । अ-
ग्रहायण्या मृगशिरसा युक्तापौर्णमा-
सी अस्मिन् । आग्रहायण्यन्वत्याट्टक-
मतान्तरे वक्षराद्यमासेयम् ।

आग्रहायणी । स्त्री । मार्गपूर्णिमायाम्
मृगशिरोनक्षत्रे । अग्नेहायनमस्य
मतमेदे मार्गशीर्षमारभ्यवर्षप्रद-
त्तेः । प्रज्ञाद्यम् । पूर्वपदादितिखञ्-
म् । गौरादिच्छान्ङीष् । आग्रह-
यणीपौर्णमासी तद्योगान्नक्षत्रम-
पितथा ।

आग्रहारिकः । पुं । अग्रहानिनि ।
आघट्टकः । पुं । रक्तापामार्गे ।

आघाटः । पुं । सीमायाम् । अघामार्गे

आघातः । पुं । वधस्थाने । आघट्टने
याम् । हनने । चोट इतिभाषा ।
आहन्यते अत्रआहनर्नवा । हन०

आघ्रात

घञ् ॥

आघ्रातनम् । न । बधस्यले । हनने ।
 आघ्रातः । पुं । घृते । वैदिकानां कर्म-
 विशेषे । ऋग्वेदिनां सुवेण चतुराज्यं
 सुचिन्त्वा प्रजापतिं मनसा घ्रात्वा-
 तूष्णी ममेवायथकोणादारभ्यामे-
 रीं यावद्विच्छिन्ना घृतधारा द्दोय-
 ते पुनश्च सुवेण चतुराज्यं सुचि-
 दत्त्वारन्ध्रं ध्यात्वा अग्नेर्नैर्ऋतीं दिश-
 मारभ्य ऐशानीं दिशमवधीकृत्य
 सन्तत्या घृतं चार्यते तस्मिन् कर्म
 णि ॥ यजुर्वेदिनां तु सुवेणमन्त्रोच्चार-
 णपूर्वकं पूर्वाक्तक्रमेण घृतधारादाने
 । इति पशुपतिः । आघ्राणम् । घृच
 रणदीप्त्योः । घञ् । सेके ।

आघ्राणम् । न । सेचने ।

आघ्राणितः । वि । आहते । घृणिते ।
 धामिते । घृणितनेत्रादौ ।

आघ्राष्टा । वि । ध्वन्यात्मकशब्दवत्-
 रि ।

आघ्राणम् । न । तृप्तिसामान्ये । गन्ध-
 ब्रह्मे । आघ्रायतेष्य । घ्रायन्धोपा-
 दाने । क्तः । नुदविदेतिवा नस्वम् ।

आघ्रातम् । वि । शिङ्गिते । घ्राणवि-
 षयीकृते ॥ अकान्ते । ह्रस्वे । आ-
 घ्राणतेष्य । घ्राण । क्तः । नुदविदे-
 त्वाघ्राण्यन्धोऽन्तरस्यामिति पाचि

आचम

को नस्वभावः ।

आङ् । । सीमायाम् । मर्यादायाम् ।
 तेन विनेत्यर्थे । यथा । आसमुद्रच्छि-
 तीशानाम् ॥ अभिव्याप्तौ । तेन सहे-
 त्यर्थे । यथा । आकुमारं यशः । कि-
 यायोगे । धातुनायोगे सति योर्थो-
 जायते तत्र । यथा । आरोहति । ई-
 षदर्थे । यथा । आपिङ्गलः । अतति
 । अतसात्त्यगमने । बाहुल्ये । अत्-
 डाङ्प्रत्ययः ।

आङ्गम् । न । कोमलाङ्गे । वि । अ धि
 कारीये । अङ्गसम्बन्धिनि । स्ते-
 दम् । अण् ।

आङ्गारम् । न । अङ्गारवन्दे ।

यां समूहः । भिच्चादिभ्योण् ॥

आङ्गिकः । वि । मार्द्ङ्गिके । अङ्गनघ-
 नभावव्यञ्जकभूत्सेपादौ । अङ्गजा-
 ते । अङ्गेनहस्तादिना निर्वृत्तम् ।
 निर्वृत्तेऽच्चदूतादिभ्यइति ठक् ।

आङ्गिरस । पुं । वाचस्पतौ । जीवे । अ-
 ङ्गिरसेऽपत्यम् । ऋष्यन्वकेत्यण्
 । बहुल्ले अत्रिभृग्वित्यणो लुक् । आ-
 ङ्गिरसः आङ्गिरसौ अङ्गिरसः ।

आचचाण । वि । ऋवाणे ।

आचमः । पुं । आचमने । जलप्राशने ॥

आचमनम् । न । उपसर्गे ॥ वैधकर्मा-
 रम्भात् पूर्वं दारत्रयजलपानानन्तरं-

आचम

यथा क्रमाष्टाङ्गस्यर्शरूपशुद्धिजनक-
क्रियायामित्यर्थ । अत्र प्रमाणम् ।
प्रक्षाल्यपाणीपादैश्चित्रि, पिवेदम्बु-
वीक्षितम् । अम्बुत्थाङ्गुष्ठमूलेन द्विः
प्रसृज्यात् ततोमुखम् । संहृत्यति-
सृभि, पूर्वमास्थमेव मुपस्पृशेत् । अ-
ङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादनन्तर-
म् ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्याश्च चक्षुःश्रोत्रे
पुनःपुनः । बाभिकनिष्ठाङ्गुष्ठेन हृदयन्तु-
तलेन वै । सर्वाभिश्च शिरःपश्चात् वा-
हूचाग्रेण संस्पृशेत् । इति दक्षः । आ-
श्रतं पर्वणां कृत्वा गोकर्णाकृतिवत् क-
रम् । सहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा
पाणिना द्विज । मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठाभ्यां
षेणाचमनं चरेत् । माषमज्जनमा-
श्रुत्सुसंगृह्य चित्रिः पिवेदपः । इति भार-
द्वाजः ॥ इच्छिये नोदकं पीत्वा वामेन
सस्पृशेदुधः । तावन्नशुध्यते तोयं याव-
द्वामेन नस्पृशेदिति देवीभागवतम् ।
अङ्गिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेन-
बुद्बुदैः । हृत्कण्ठतालुगाभिश्च यथा
संख्यं द्विजातयः ॥ शुद्धेरन् स्त्री च शूद्र-
श्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः । इति याज्ञव-
ल्क्यः । स्त्रियास्तैश्चिकंतीर्थं शूद्र-
जातेस्तथैव च । सकृदाचमनाच्छु-
द्धिरेतयोरेव चोभयोरिति । चमु-
दने । भावे ल्युट् । अदनं चान्न अन्न

आचारः

स्यैवेति व्याख्यातारः । आचम्यते अ-
स्योऽत्र । अधिकरणे बाल्युट् ।
आचमनकः । पुं । निष्ठीवनपात्रे । पत-
ङ्गुहे । प्रोण्डे ।
आचमनीयम् । न । मुखप्रक्षालनार्थं
जले । यथा । उदकं दीयते यत्तु मस-
कं फेनवर्जितम् । आचमनाय देवेभ्य-
स्तदाचमनमुच्यते इति ॥ कालिका-
पुराणम् ।
आचरणम् । न । आचारे । व्यवहारे
। आङ्पूर्वाच्चरतेर्भावे ल्युट् । रथा-
दैः ॥ आचरति गच्छत्यनेनेतिकर-
णे ल्युट् ।
आचरितम् । चि । कृताचरणे । व्यवह-
रे ॥ पारिभाषिकस्तद्यथा । दारपुत्र-
पशून् इत्वा कृत्वा द्वारोपवेशनम् ।
पार्थी दाप्यते र्थं स्वतदाचरितमुच्य-
ते । इति ।
आचर्यः । पुं । गन्तव्ये देशे । चरेरा-
चागुरावितियत् ।
आचान्तः । चि । कृताचमने ।
आचामः । पुं । आचमने । मत्तकण्ठे
। मासरे । आचम्यते । चमु० । अक-
र्त्तरीति घञ् । दृष्टिः । भाषेवाघञ् ।
आचारः । पुं । मन्वाद्युक्तेषामाचमना-
दिव्यवहारे । चरिषे । शीले । सर्व-
पास्यप्राधान्यं यथा । सर्वांगमात्मामा

आचार्यः

चारःप्रथमं परिकल्पते । आचारप्रभ
बोधर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युत इति महाभा
तम् । आचार. परमे। धर्मः श्रुत्युक्तः
स्मार्त्त एव चेति मनु. । अपिच । आ-
चाराद्विच्युतो विप्रो न वेद फल मश्नुते
। आचारेण तु सयुक्तः सम्पूर्ण फलभा
ग भवेत् । एवमाचारतो दृष्टा धर्मस्य
मुनयोगतिम् । सर्वस्य तपसो मूल
माचारं जगृहः परमिति च ॥ आच
र्यते । चरण घञ् ॥

आचारवर्जितः । वि । आचारवहिर्भू
ते । आचारेण वर्जितः । आचार
हीने । लोकवाह्यव्यवहर्त्तरि ॥

आचारहीनः । वि । गुर्वतिथिप्रच्यु
त्यानाद्याचारवर्जिते । आचारेण आ
चाराद्वाहीनः । आचारहीनं न पुन
न्निवेदाय व्यधीताः सहस्रद्विरङ्गै ॥

आचारी । वि । आचारवति । श्रुति
स्युत्पत्त्याचारयुक्ते । म० इतिः ॥

आचारी । स्त्री । हिलभोचिकायाम् ॥

आचार्यः । पुं । मन्त्रव्याख्याकृति । सा

ङ्गुत्तलवेदाध्यापयितरि । यथाहम-
नुः । उपनीयतु य. शिष्यं वेदमध्या
पयेद्विजः । सकल्पसरहस्यञ्चतमा-
चार्यं मन्त्रकृते । इति । मोक्षसाधन
स्योपदेष्टरि श्रीगुरौ ॥ सचोक्तः कु
लार्थवे । स्वयमाचरते शिष्यानाञ्चा

आच्छन्न

रेस्थापयत्यपि । आचिनोति हि-
शास्त्रार्थमाचार्यस्तेन कथ्यते ॥ आ
नायतत्त्व विज्ञानाञ्चराचरसमानतः
। यमादिवोगसिद्धत्वादाचार्य इति क
थ्यते । इति ॥ श्रीशङ्कराचार्ये ॥ द्रो
णाचार्ये ॥ आचर्यते । चरेर्गर्थत ॥

आचार्यकम् । न । आचार्यकर्मणि ॥

योपधाङ्गुहोत्तमाङ्गुञ् ॥

आचार्यमिश्रः । पुं । गौरवान्विते ॥

आचार्या । स्त्री । स्वयंमन्त्रव्याख्यान
कारिण्याम् ॥ पुंयोगाभावान्नानुगा
गमोडीष्च । टाप् ॥

आचार्यानी । स्त्री । आचार्ययोषिति ॥

आचार्यस्य स्त्रीत्यर्थे इन्द्रवक्त्रभव
शर्वेत्यादिना आचार्यशब्दस्याः

गमोडीष्च । आचार्यादग्नस्त्वंचे
ति णत्वाभावः ॥

आचिख्यासा । स्त्री । आख्यातुमिच्छा
याम् ॥

आचितः । पुं । शकटोन्मये । शकटे
भारे । छकडेकाभार इति भाषा ॥

द्वयुतपले । न । दशभारपरिमा
णे । २५ मण इति भाषा ॥ वि । स

ङ्गुहीते । छन्दे । व्याप्ते ॥ आचीयते
स्य । चिञ् चयने । क्तः ॥ ग्रथिते ।

गुम्फते ॥

आच्छन्नम् । वि । आच्छादिते । आवृ

आजम

ते ।

आच्छादः । पुं । वस्त्रे । इतिहेमचन्द्रः ।

आच्छादनम् । न । पिधाने । वस्त्रे । अ

पट्टतिमात्रे । छादयति । छदअपवार

णे आङ्पूर्वः । गत्यन्ताङ्पुट् । आच्छा

द्यते ऽनेनवा ।

आच्छादितः । वि । आद्यते । कृताच्छा

दने ।

अच्छिन्नः । वि । वखाद्गृते ।

आच्छुकः । पुं । आचगाद्य इतिगौड

भाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । पक्षी

के । रञ्जनद्रौ ।

आच्छुरितम् । न । सशब्दहास्ये ॥ नख

ब्राह्मे । नखाघातविशेषे । आच्छुर

म् । छुरच्छेदने । क्तः ।

आच्छुरितकम् । न । सशब्दहास्ये ॥ प

रस्यामर्षजनकेहास्ये । नखाघातवि

शेषे । आच्छुरणमपरच्छेदनम् । अ

छुरेर्भावेक्तः । स्वार्थेकः ।

आच्छीदनम् । न । मृगयायाम् । आ

च्छिद्यन्तेऽघ । छिद्दिर् । ल्युट् । पृषो

दरादिः ।

आजम् । न । घृते । षि । अजस्रमांसा

दौ ॥ यथा । तिलजतैलसुपाकसुपा

चितंकासमर्दसुरसेविमर्दितम् । स्र

पभूपभवधूपधूपितं वक्रिमान्द्यजरथं

रुजापहम् । यादृशाघातबोनृशाम

आजाने

जानामपितादृशा । अतोधातुविट्

ह्यर्थमाजंमांसं प्रशस्यते । इति । अ

जस्येद मित्यर्थे अण् ।

आजकम् । न । छागवृन्दे । अजानास

मूहः । गोवीचीप्रेतिवृज् ।

आजकारः । पुं । भरोवृष । शिवस्यट्

षे ।

आजगवम् । न । शिवस्यधनुषि । अ

जगवे । प्रज्ञाद्यण् ॥

आजन्मसुरभिपत्रः । पुं । मरुवके ॥

आजमीढ । पुं । युधिष्ठिरपाण्डवे ।

स्वार्थेऽण् ।

आजानम् । न । देवलोके । स्वभावे ।

आजानदेवः । पुं । देवताविशेषे ।

यथा । सृष्टेराजननादादौ देवत्वंये

प्रपेदिरे । आजानदेवास्तेवस्युः पू-

र्वेभ्यः सृक्ष्यमूर्त्तयः इति । पूर्वभ्यः पू

र्वपूर्वेभ्यः । अपिच । कल्पादावेवदेव

त्वंगता आजानदेवता इति ।

आजानुवाहुः । षि । जानुपर्यन्तदीर्घ-

वाहुविशिष्टे ॥ यथा । आजानुवाहुः

सुशिराः सुललाटः सुविक्रम इति

रामायणम् ॥

आजानेयः । पुं । स्त्री । कुलीनाश्वे । शो

भनाश्वे । यथा । शक्तिभिर्भिन्नहृद-

याः स्वलन्तस्वपदेपदे । आजानन्ति

यतः संज्ञामाजानेयास्तत स्मृताः ।

आज्ञा

इत्यश्वशास्त्रम् । अजनम् । अजग
 ति क्षेपणयोः । घञ् । आजैन क्षेपे
 ण आनेयः प्रापणीयः आयत्तोवा ।
 आजिः । स्त्री । समभूमौ । सङ्गामे ।
 आक्षेपे । क्षणे । मर्यादायाम् । य-
 था । आजैः शरणम् । अजन्यस्या-
 म् । अज० । अज्यतिम्याश्चेतीण् ।
 अजनम् । इणजादिभ्यद्गीण् विधा
 नसामर्थ्याद्जेर्नवी । अन्यथा । व्यादि
 भ्यद्ग्येवावक्ष्यत । बहुलंतणीति वा ।
 आजीवः । पुं । जीविकायाम् । आजी
 व्यते अनेन । जीवप्राणधारणे । हल
 ष्वेति घञ् ।
 आजीवी । पुं । एकदण्डिनि ।
 आजीव्यम् । न । उपजीव्ये ।
 आजुः । स्त्री । वेतनंविनाकर्मकर्त्तरि ।
 रेफान्तः ।
 आजूः । स्त्री । वेतनंविनाकर्मकर्त्तरि ।
 विष्टराम् ॥ वेठी वेठु इ० हिमश्रे-
 ण्यांप्रसिद्धम् । धेगारीत्यन्यत्र ॥ आज
 नति । जुगतौ । क्विप्चिमच्छोतिक्वि
 प् दीर्घा । हठाद्भृतिकः क्लेशोवि
 ष्टिराजूश्चकीर्त्यते ।
 आज्ञप्तः । वि । आदेशिते । प्राप्ताज्ञे ।
 आज्ञा । स्त्री । निदेशे । शासने । ल-
 भाद्देशसंस्थाने । आज्ञानम् । ज्ञा-
 नबोधने । आतशोपसर्गइत्युड ।

आज्यपाः

टाप् ॥
 आज्ञाकारी । वि । आज्ञानुवर्तिनि ।
 आज्ञयाकर्मकारिणि ।
 आज्ञाचक्रम् । न । भ्रुवोर्मध्ये । षट्च
 क्रान्तर्गतषष्ठक्रे । आज्ञासंज्ञक-
 चक्रम् । यथा । आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वेतु
 आत्मनाधिष्ठितं परम् । आज्ञासङ्गम
 यंतत्र तेनाच्चेति प्रकीर्तितम् । तत्र
 निहितचित्तस्य पुरुषस्य सर्वपदार्थान्वा
 ज्ञाकारेण एवं भूतमेवंवर्त्तते एवंभ
 विष्यतीतिज्ञानेन आज्ञायाद्गतः परं
 त्वयैवंकर्त्तव्यमिति परमेश्वराज्ञायाः
 सङ्क्रमणं भवति तेन हेतुना तदाज्ञा
 चक्रमतिकीर्त्तितं मिच्छ्यर्थः ।
 आज्ञापकः । वि । आज्ञाकर्त्तरि ।
 आज्ञापचम् । न । आदेशलिपौ । नि-
 देशलिखने । हुकम्नामा इतिपा
 रस्यभाषा ।
 आज्ञापनम् । न । विज्ञापने । जनाव-
 ना इति भाषा ।
 आज्ञाप्तः । वि । आज्ञाज्ञिविशिष्टे । ल
 व्याप्ते ।
 आज्यम् । न । घृते । आज्यतेऽनेन ।
 अज् व्यक्तिसंज्ञकान्तिगतिषु । आ
 ड्पूर्वाद्घञः संज्ञायामितिक्यप् । आ
 अनत्यनेनवा । श्रीवासे ।
 आज्यपाः । पुं । पुण्ड्रस्यतनयेषु वैश्या

आटिकी

नांपिहृषु । आर्ज्यपिशात । पापाने ।
क्विप् ।

आज्यभागः । पुं । वैदिकानामाहुति-
विशेषे । तष । ऋग्वेदिनामग्नेरुत्त-
रभागे स्रुवेणाग्निसम्प्रदानक घृताहु-
ति । तद्वक्षिणभागे सोमसम्प्रदान
काहुतिश्च । यजुर्वेदिनान्तुअग्नेरुत्त
रदक्षिणयो पश्चिमादिप्राच्यन्तघृत-
गरेति पशुपतिः ।

आज्यस्तोत्रम् । न । सामगानां प्रातः
सवनेगायत्रसाम्नागीयमानेष चतु-
र्धस्तोत्रेषु ।

आञ्जनेयः । पुं । इन्मति । यथा । उ
ल्लङ्घ्यसिन्धोः सखिलंसलीलयः शो
- वङ्गिजनकात्मजायाः । आदायतेनै
व रदाहलङ्घानमामितंप्राञ्जलिराञ्ज
नेयमिति । अञ्जनाया अपच्यम् ।
स्त्रीभ्योढक् ।

आञ्जनेयः । पु । अञ्जनहारी इतिभा-
षाप्रसिद्धे जन्तुविशेषे । इतिशब्द-
माला ।

आटरूषः । पुं । दृषे । वासके । अटरू
षएष । स्वार्थेऽण् ॥

आटिः । पुं । शरारिपक्षिणि । आअट
ति । अटगतौ । इन् ॥

आटिकी । स्त्री । अनुपजातपयोधरा-
दिस्त्रीव्यञ्जनायाम् ॥ गृहान्तराद्यट

आडूः

नाहच्चादाटिकी ।

आटिक्यः । वि । अटन् प्रवृत्ते ॥

आटीकनम् । न । वत्सानांगमने ॥ आ
ईषत् । टीकृगतौ । ल्युट् ॥

आटीकरः । पुं । दृषे ॥

आटीकखम् । न । वत्सानांकीडास्थ-
ल्याम् ॥

आटोपः । पुं । दर्पे । संरम्भे ॥ आजा-
हे । उदरेवायुजन्यगुडगुडाशब्दे ।

आडम्बरः । पुं । तूर्यस्वने । पच्छिणि ।
संरम्भे । कोपे । गजगर्जिते । युदुप
टहे ॥ हर्षे । आरम्भे ॥ दर्पे ।

यथा । असारस्यपदार्थस्यमावेष्टाड-
म्बरोमहान् । नहितादृक् भ्रनिः-
स्वर्णयादृक्कांस्थेप्रजायते इति । आ
डम्ब्यते । उचितेपे । चु० । घञ् । भा
वेवा । आडम्बराति रायतिवा । आ
तेनुपेतिकः । मूलविभुजेतिवाकः ।
आडम्बयतिवा । बाहुलकादरन् ॥

आडिः । स्त्री । शरालिखगे । स्वनाम्ना
ख्याते मत्स्यविशेषे । इति गौडाः ।

आअडति । अडउदमने । इन् ॥

आडिका । स्त्री । शरारिविहगे ।

आडी । स्त्री । शरालिपक्षिणि । कृदि
कारादितिडीष् ॥

आडूः । पुं । उडुमे । भेले । जलप्रवद्
व्ये । डौंगा डौंगी इतिभाषाप्रसिद्धे ।

आढकी

अणति । अणशब्दे । अणोडश्चेत्युः ।
 आढकः । पुं । न । धान्यमानभेदे । स
 र्वतोदशाङ्गुलमाने । प्रस्थचतुष्टये ॥
 चतुःप्रस्थमथाढकमित्युक्तेः ॥ चतुः
 पुष्कलमितेधान्यमानपात्रे । पुष्कला
 नितुचत्वारिआढक परिकीर्तित-
 इतिवचनात् । द्रोणचतुर्थोभागइति
 लीलालती ॥ अष्टमुष्टिर्भवेत्क्रुश्चि
 रिच्यादिवचनं षट्पञ्चाशदधिक
 द्विप्रतमुष्टिर्भवति । व्यवहारे षोड
 शसेरोविशतिसेरोवा । वैद्यकमते
 षट्शरावपरिमाणम् । तत्पर्यायः ।
 पाचं कंतम् भाजनमितिपरिभा
 षा ॥ अपचयविवक्षायामाढकिके
 त्यपिस्यादितिसारसुन्दरी ॥

आढकिकः । त्रि । आढकपरिमितत्री
 ह्यादिवापयोग्येचेचे । आढकस्यवा
 पः । तस्यधापरतिठञ् । आढकंपच
 ति । समवत्यवहरतिपचतीतिठञ्
 । टिट्ठेतिडोप् आढकिकी ।

आढकी । त्री । शमीधान्यविशेषे । तु
 त्र्याम । आहर इतिभाषा । अस्या
 गुणा यथा । आढकीतुमराह्वामधु
 राक्षीतलाहधु । ग्राहिणी धातजन
 नीवर्णोपित्तकफास्त्रजिदिति । चि

। परिमाणात्तरे । आसमन्तात्ढौ
 कते ढौक्यतेवा । ढौक्यगता । अच

आणिः

घञ्वा । पृषोदरादिः । आढकमस्ति
 अस्याःपरिच्छेदकत्वेन । अर्शआद्य
 ज्वा । गौरादित्वान्डीष ।

आढकीनः । त्रि । आढकिके । आढकं
 समवति अवहरति पचतिवा । आढ
 काचितपात्रात् खोन्यतरस्या मिति-
 खः ।

आण्यः । त्रि । युक्ते । विशिष्टे ॥ यथा गु
 णाण्यो धनाण्यइति । सम्पन्ने । हु
 धने । आध्यायति । ध्ये० । आतइति
 कः । पृषोदरादिः । यद्वा । आढौक
 ते जनायम् । ढौक्यगता । बाहुल
 कात् ख्यः । गृहंशरीरं मानुष्यगुणा
 न्यो ह्याण्युच्यते ।

आण्यचरः । त्रि । पूर्वमाण्ये । आण्येभू
 तपूर्व । भूतपूर्वचरट् । डोर् । आ
 ण्यचरी ।

आणकः । त्रि । अधमे । अणकएव ।
 स्वार्थेअण् ।

आणवम् । न । अणिमनि । अणुत्वे ।
 अणोर्भावः । इगन्ताञ्चेत्यण् ।

आणवीनम् । त्रि । अणथे । अणुधान्यो
 ङ्गो चिनचेचे ॥ अणूनां भवनं चे
 चम् । विभाषातिलमाधोमाभङ्गाणु
 म्यइतिङ् ।

आणिः । पुं । स्त्री । अचायकीले । रथ
 चक्राप्रस्थितकीले । अश्याम । के

आतता

टौ । सीमनि ।

आण्डम् । त्रि । अण्डसम्भवे ।

आण्डजः । चि । अण्डजे ॥ स्वार्थे अण् ।

आण्डीरः । चि । आण्डवति । आण्डो
स्थस्य । काण्डाण्डादीरन्नीरचावि
तीरच् ।

आतः । । इतोपीच्छर्थे ।

आतङ्कः । पुं । रोगे । सन्तापे । शङ्का

याम् । मुरञ्जध्वनौ ॥ भये । ज्वरे ॥

आतङ्कनम् । तकिक्कुच्छ्जीवने । घ

ञ् । हलश्चेतिकरणेवा ॥

आतञ्चनम् । न । प्रतीवापे । गलित

स्य स्वर्णादेर्द्रव्यान्तरेणाव चूर्णने ।

इति स्वामी । निःक्षेपणमिति सुभू

ः । उपद्रव इति रायमुकुटः । द्र

व्प्रथमक्षेपणोचित चूर्णमिति सार

सुन्दरी । दुग्धादौद्ध्यादिभावार्थं

तक्कादि प्रक्षेपे । जवने । वेगे ॥ प्रा

पणे । आप्यायने । तच्चुगतौ । ल्युट् ॥

आततः । चि । विस्तृते । व्याप्ते । आस

मन्तात्ततम् । आतन्यतेवा । तनु

विस्तारे । तनिमृङ्भ्याकिञ्चेतितन् ।

आतन्यतेस्यवा । क्तः । अनुदात्तोप

देशेतिनक्षोपः ॥

आततायी । चि । वधोद्यते । सद्यथा ।

अग्निदेगर्दश्चैव शस्त्रपाणिर्धनाप-

हः । श्वेपदारापहारी चषडेतेह्यात

आतर्प

तायिनः । आततायिनमायान्तहन्त्या

देवाविचारयन् । नाततायिवधे दौ

घोहन्तुर्भवतिकश्चनेति । द्रौहकारि

णि । आततं यथा तथा अयितुशील

मस्य ।

आतपः । पुं । प्रकाशे । द्योते । सूर्या

लोके ॥ अस्यगुणा यथा । आतपःक

टुकोल्लक्षःस्वेदमूर्च्छात्प्रषावह' । दा

हवैवर्ण्यजनने । नेत्ररोग प्रकोपण-

इति ॥ आतपति । तपसन्तापे । अच् ॥

आतपत्रम् । न । छत्रे ॥ आतपात् चा

यते । चैङ्पालने । आतोनुपेतिकः ।

सुपीतियोगविभागाद्वाक ।

आतपवारणम् । न । छत्रे ॥ आतपस्य

वारणम् ।

आतपाभाव' । पुं । छायायाम् ।

आतपोदकम् । न । समतृणाजले ।

आतपेनेष्णोदके ॥ आतपस्यउदक

म् ॥

आतरः । पुं । तरपण्ये । नद्यास्तरणा र

देयेकपर्दकादौ । यथा ॥ आतरला

घवहेतोर्मुंररिपुतरणीं तत्रावलम्बे

हम् । अपठंणमिहकुहणे नाविक

पुरुषे न विश्वासइति ॥ आतरन्त्यने

न । पुंसिसंचायाभितिघ ।

आतर्पणम् । न । प्रीणने । तृप्तौ । मङ्गला

लेपने । आङ्पूर्वात्तृपेर्भावेत्युट् ।

आतुः

आतापी । पुं । असुरविशेषे ।
 आतायी । पुं । चिह्ने । चील इति प्र०
 खगे । आतायते तच्छीलः । तायूस
 न्तानपालनयोः । सुप्यजाताविति
 णिनि । यद्यप्यत्रवृत्तिकारादिभिरनु
 पसर्गे इत्युक्तम् तथापि भाष्ये उपसर्गे
 णिनिः स्वीकृतः ।

आतारः । पुं । तरपण्ये । आतरे ।
 आतिः । स्त्री । शरारिविहगे । आअत
 ति । अत० । अज्यतिभ्यांचेतीण ।
 यद्वा । अतनम् । इणजादिभ्यतीण् ॥
 आतियेयम् । न । अतिथ्यर्थे । अतिथि
 भोजनादौ । चि । अतिथौ साधौ ।
 अतिथिसेवके । तत्रसाधुरित्थधिका
 रे । पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्ठञ् । स्त्री
 । डीप् ॥

आतिथ्यः । पुं । अतिथौ । त्रि । अति-
 थ्यर्थेवस्तुनिभक्ष्यभोज्यादौ । अति-
 थिसेवायाम् ॥ अतिथयेद्दम् । अ-
 तिथेर्ध्वः ।

आतिवाहिकः । पुं । अर्चिराहिमार्गे ।
 न । शरीरान्तरे । देवतायेनशरीरे
 य विशिष्टजीव परलोकं नयतितदा
 तिवाहिकं शरीरान्तरमिति व्याख्या-
 नात् ॥

आतुः । पुं । उडुपे । भेलके । डौंगा डौं
 गी इतिभाषा ।

आत्मगु

अ त्रि । आमयाविनि । रोगिणि
 ॥ कातरे । आतुतोर्त्ति । तुरत्वरणे
 । छान्दसाप्रपिकचिद्भाषायां प्रयुज्य-
 न्ते । इगुपधेतिकः ।

आतृप्यम् । न । आता इतिगौडभाषा
 प्रसिद्धे फलविशेषे । सरीफा इति भा
 षाप्रसिद्धे । अस्यगुणास्तु । तृप्तिजन
 कस्वरक्तवर्द्धकस्वस्वादुस्वशीतलक्षव
 लमांसकारिस्वहृद्यस्वदाहरत्तपित्त-
 वायुनाशित्त्वानीतिद्रव्यगुणः ।

आतोद्यम् । न । वीणावंश्यादिवाद्ये ।
 तच्चतुर्विधं भवति यथा । ततवीणा-
 दिकंवाद्य मानदुंसुरजादिकम् । वं-
 श्यादिकन्तुशुषिरं कांस्यतालादिकं-
 घनमिति । आसमन्तात् तुच्चः आ-
 च्यते । तुद्व्यथने । ग्यत् ।

आत्तः । चि । गृहीते । ग्रस्ते ।

आत्तगन्धः । चि । दूरीभूताहङ्कारे । अ
 भिभूते । आत्तः अरिणागृहीतः ग-
 न्धोर्गर्वायस्यसः । गृहीतगन्धे ।

आत्तगर्वः । चि । भय्नाहङ्कारे । आत्त
 गन्धे । आत्तः वैरिणा गृहीतोर्गर्वा-
 यस्य ।

आत्मगुणः । पुं । तार्किकसमयप्रसिद्धे
 षु बुद्ध्यादिषट्पदेषु ॥ तेचोक्ताः ।
 बुद्ध्यादिषट्कं सङ्ख्यादिषट्कं भा-
 वना तथा । धर्माधर्मौ गुणाएते

आत्मज

आत्मनःस्युत्तुर्द्वातेषुनवासाधारणगुणाः । पञ्चसाधारणगुणाः । इति । अत्राहुः । काणादजैमिनीवैर्येत्स्विच्छ । आत्मनोगुणाः । उक्तावृद्ध्यात्मनोनैतेकिन्तु लिङ्गात्मनोहिते इति ।

आत्मगुप्ता । स्त्री । कौचइति प्र० खता विशेषे । मर्कथ्याम् । शूकशिमथ्याम् । आत्मनागुप्ता दुस्पर्शत्वात् । कर्त्तृकरणे इतिसमासः ॥ त्रि । स्वरचिते । अक्षराही । चि । कुच्चिभरौ । स्विदरपूरके । स्वार्थिनि ।

आत्मघाती । त्रि । आत्महन्तरि । अवैधवृद्धिपूर्वकात्महनने । यथा । व्या । इयेत् । वृथात्मानस्वर्ययोऽन्युदकादिभिः । विहिततस्यनाशौचंनादिर्नाप्युदकादिकमिति कूर्मपुराणम् । आत्मघोष । पुं । काके । कुक्कुटे । काकारइतिशब्दात् आत्मानं घोषयति । घुषिर्विशब्दे । अण् ।

आत्मचैतन्यम् । न । निच्यज्ञानस्वरूपे ।

आत्मजः । पु । तनये । पुत्रे । आत्मनो देहाज्जातः । पञ्चम्यामजाताविति जनेर्दः ।

आत्मजन्मा । पुं । पुत्रे । सुते । आत्मनोजन्मास्य ।

आत्मा

आत्मजा । स्त्री । कन्यायाम् । दुहितरि ॥ बुद्धौ । आत्मनोजाता । डः । टाप् ।

आत्मतत्त्वम् । न । तत्तद्भासकेनित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्त्वस्वभावेप्रत्यक्चैतन्ये ॥

आत्मदः । पुं । अविद्यानिर्गमेनजीवस्वरूपाभिष्यञ्जकेश्रीगुरौ । हरौ ॥ आत्मानंददाति । दुदाब्दाने । आतइतिकः ॥

आत्मदर्शः । पु । दर्पणे । आत्मास्वरूपं दृश्यतेऽनेन अत्रवा । पुंसीतघ ॥

आत्मध्यानम् । न । आत्मनश्चिन्तने । ब्रह्मैवास्मीतिसद्बुद्ध्यानिरालम्बतया स्थितिः । ध्यानशब्देनविख्यातापरमानन्ददायिनी त्याचार्योक्तेः ।

आत्मा । पुं । स्वभावे । यथा । पुण्यात्मा ॥ प्रयत्ने । यथा । महात्मा ॥ शरीरे । यथा । कृष्णात्मा ॥ परव्यावर्त्तने । यथा । मैत्रेयात्मनाकृतम् ॥ मनसि । धृतौ । मनीषायाम् । अर्के । हुताग्ने ॥ वायौ ॥ जीवे । चेषत्ते । त्वंपदार्थे । निच्योपलब्धिस्वभावे । प्रत्यगात्मनि ॥ यथा । प्रत्यग्रूपः पराग्रूपाद्ब्यावृत्तौनुभवात्मकः । प्रथतेयः स आत्मेति प्राहु

रात्मविदोऽवधाइति ॥ अवस्थात्रयभावाभावसाक्षित्वेन सत्त्वज्ञानादिस्व

आत्मनी

रूपे । निरुपचरितस्वरूपे । ज्ञान
स्मृत्योराश्रये । सर्वजन्तूनां प्रत्यक्चे
तनेस्वसंवेद्ये प्रसिद्धे । मुख्यगौणमि
थ्येतित्रिविधेषु साच्चिपुत्रादिदेहादि
लक्षणेषु । भूतात्माचेन्द्रियात्माच
प्रधानात्मातथा भवान् । आत्माच
परमात्माचत्वमेकः पञ्चधास्थितः ॥
त्यज्यमानेपिनत्यक्तः प्राप्यमाणेपि
नाप्यते । आगमापायसाक्षीयः स आ
त्मानुभवात्मकः । विशुद्धचिद्रूपेत्व
म्पदलक्ष्ये तुरीये । अहंप्रत्ययवेद्ये
। इच्छावेषप्रयत्नसुखदुःखज्ञानान्या
त्मनोलिङ्गम् । न्यायसूत्रम् । १।१०
। यच्चाप्तोतियदादत्ते यच्चात्तिविष
यानिह । यच्चास्यसन्ततोभावस्तस्मा
दात्मेतिकीर्तितः । अततिसन्तत
भावेवजाग्रदादिसर्वावस्थास्वनुवर्त्त
ते । अतसातत्यगमने । सातिथ्यां
मनिन्मनिणावितिमनिष् । भावे
। ब्रह्मणि ॥ यथा । आत्मैवेदंसर्वम् ।
हार्दाकाशे ।

आत्मनीन' । पुं । सुते । श्याले । मा
णधारे । विदूषके । त्रि । आत्मने
द्विती । यथा । अद्यापि नैवात्मनीनं
कृतं कर्मायातं जनुः कापिलव्यं न वै श
र्म । किंदारदेहात्मजस्वर्यदृन्देनचे
तारतिविन्दसेचेन मुकुन्देनेति ॥ प

आत्मभू

थे । आत्मनेहितम् । आत्मन्विश्व
जनभोगोत्तरपदात् खः ।

आत्मपरिज्ञानम् । न । ब्रह्मात्मैक्यसा
क्षात् कारे । आत्मन' परिज्ञानम् ।
आत्मप्रकाश' । पुं । आत्मनः प्रकाशे
। आत्मनस्तत्प्रकाशत्त्वयत् पदार्था
वभामनम् । नाग्न्यादिदीप्तिवद्दी
प्तिर्भवत्यान्वयतोनिशि ॥

आत्मवन्धुः । पुं । पितृष्वसु' पुत्रे । आ
तुलपुत्रे । मातृष्वसुः पुत्रे । आत्म
नेवन्धुः ।

आत्मवीरः । पुं । प्राणवति । श्याल
के ॥ विदूषके ।

आत्मभवः । पुं । सुरज्येष्ठे । शिरय्यग
र्भे । विष्णौ ।

आत्मभावः । पुं । मनोवृत्तौ ।

आत्मभूः । पुं । ब्रह्मणि । पितामहे ।
चतुरानने । कामदेवे ॥ विष्णौ ।
शिवे । आत्मनेविष्णोः सकाशात्
आत्मनास्वयमेववाभवति । भू० ।
भुवःसंज्ञान्तरयोरितिक्रिप् ॥

आत्ममूली । पुं । दुरालभायाम् ।

आत्मस्मरिः । त्रि । स्वोदरपूरके । आ
त्मोदरमात्रस्य भरणकर्त्तरि । आ
त्मानंविभर्त्तीतिविग्रहे फलेग्रहिरा
त्मस्मरिश्चेतिआत्मनेमुक्त्वात्प्रभू
जहनमत्ययश्चनिपात्यतेः ॥

आत्मवा

आत्मयाजी । वि । सर्ववपरमात्मभा
 वनापुरस्सरं निश्चयं विहितकर्मणोनु
 प्रातरि । आत्मशुद्ध्यर्थं मेवस्वर्गाद्या
 सङ्गहिच्चायोदेवान्यजतेसहस्र्यर्थं ।
 आत्मयापनम् । न । काखक्षेपे । शरी
 ररक्षणे । आत्मनः स्वस्थयापनम् ।
 आत्मबोनिः । पुं । कामदेवे । परमे
 ष्ठिनि ॥ शिवे । विष्णौ । आत्मैव
 बोनिः उपादानकारणमस्य ।

आत्मरक्षा । स्त्री । महेन्द्रवाणीदक्षे
 । आत्मनोरक्षणे ।

आत्मलाभः । पुं । ज्ञाने । आत्मनो
 ह्यलाभोऽज्ञानमेव तस्मात् ज्ञानमे
 वात्मनोलाभः । नय्याज्ञानात्म-
 भवदप्राप्तिसहस्रआत्मलाभः स
 व्युत्पद्यतेभदाभावात् । आत्म
 लाभात्परोलाभोनास्तीति मुनयो
 विदुः ।

आत्मलोकः । पुं । स्वस्वहृदये ॥ आत्मै
 वलोकः ।

आत्मलोकः । न । श्वाश्रुणि । स्वलोक
 भावे ।

आत्मवान् । वि । अप्रमत्ते । अप्रमादि
 नि । सर्वदासावधाने । ज्ञानिनि ।
 स्वमहिम्निसदामतिष्ठिते ॥ धृतिमति
 । मनस्विनि । अक्षय्यैर्मनुष्यैः । आ
 त्मवान्सत्त्ववानुत्तरन्त्युत्पन्नवासाः ।

आत्महा

आत्मवश्यः । वि । मनोधीने । स्वाधी
 ने ॥ आत्मनोवश्यः । आत्मार्थोपयो
 स्यवा ।

आत्मवित्तुः । वि । मुक्त । आत्मभिस्वंग
 ब्दादिर्विषयबुद्धिप्रत्ययसङ्घिचिंशं यो
 वेदसतथा । कर्मिणि । आत्मानं
 रीरेन्द्रियाद्यतिरिक्तनिश्चयाद्यकरणे
 परलोकेदुःखभागिनवैत्ति विजाना
 तीति तथा ॥

आत्मशल्या । स्त्री । शतावय्याम् ।

आत्मशुद्धिः । स्त्री । चित्तशुद्धौ । आ
 त्मन शुद्धिः ।

आत्मसम्भावितः । वि । सर्वगुणविशि
 ष्टोऽभिच्यत्मानैव धृज्यताप्रापितो
 नकैश्चित् साधुभिस्तत्र । आत्मनास
 भावितः ।

आत्मसाक्षी । वि । बुद्धिदृष्टिचे ।

आत्मस्थः । वि । हृदिस्थे ।

आत्महत्या । स्त्री । आत्मघाते । स्व
 वधे ।

आत्महा । पुं । देवाजीवे । देवले । वि ।

आत्मघातिनि । उदरभेदिनि । अ
 नात्मन्यात्माभिमानिनि । अविदुषि
 । आत्मघातस्य प्राश्चित्तविधानाद
 र्शनात् संसरणमेवफलं निश्चितम् ॥

आत्मानं हन्तिक्लिप् । आत्माज्ञानं सर्वं
 पापस्य मूलम् । अविद्यादोषेषु विद्य

आत्माश्च

मानस्यात्मनस्तिरस्करणात् विद्यया
नस्यात्मनो यत्कार्यं फलमजरामर-
त्त्वदिसंवेदनादिलक्षणं तद्गतस्ये-
वतिरोभूत भवतीति प्राकृतोऽवि-
द्यानात्महेत्युच्यते । येयथासन्तमा-
त्मानमकर्तारं स्वयंप्रभुम् । कर्त्ता
भोक्तेतिमन्यन्तेतएवात्महनोजनाः ।
यथाहु गार्ग्याः । तत्राकथञ्चि-
न्नरजन्मदुर्लभं तत्रापिपुंस्वश्रुतिपा-
रदर्शनम् । यस्वात्ममुक्त्यै नयतेतम्
दधी. सद्यात्महास्वं विनिहन्यसद्
ग्रहादिति । नृदेहमाद्यंसुलभं सु-
दुर्लभं प्रवसुकल्पगुरुकर्णधारम् । म-
यानुकूलेन नभस्वतेरितं पुमानभ-
वाब्धिं नतरेत् सआत्महेति श्री-
भागवतम् ।

आत्माधीन । पुं । सुते । पुत्रे । प्राण-
धारे ॥ श्यत्ने । विदूषके । इतिहे-
मचन्द्रः । वि । स्वायत्ते । आत्मनो-
ऽधीनः ।

आत्माशी । पुं । मत्स्ये । इतित्रिकाण्ड-
शेषः ॥

आत्माश्रय । पुं । दोषविशेषे । स्वापे-
क्षत्त्वात्माश्रयः । स्वस्यस्वामेक्षत्त्वे
ऽनिष्टप्रसङ्गमात्माश्रयः । सचेत्पत्ति-
स्थितिसत्तिहारोपेधा । यथा । यद्य-
यंघटं एतद्घटमन्यः सति सदाएतद्

आचेयी

घटानाधिकरणक्षयोत्तरवर्ती नस्या-
त् । यद्ययंघटएतद्घटवृत्तिः स्यात् ए-
तद्घटव्याप्योनस्यात् । यद्ययंघट एत-
द्घटज्ञानाभिन्नः स्यात् ज्ञानसामग्री-
जन्यः स्यात् । एतद्घटभिन्नः स्याद्वि-
तिवासर्वत्रापाद्यम् ॥

आत्मीयः । वि । अन्तरङ्गे । स्वकीये ।

आत्मोद्भवः । पुं । आत्मजे । पुत्रे ।

आत्मोद्भवा । स्त्री । दुहितरि । पुत्र्या-
म् । माघपण्याम् ।

आत्मोपजीवी । पुं । भारिकादौ । दे-
हलोपोपजीविनि । आत्मनादेहे-
नउपजीवितुं शीलमस्य । सुप्यजाता-
वितिणिनिः ।

आच्यन्तिकम् । वि । अतिशयेनज ॥

आच्ययिकः । वि । अच्ययः प्रणे. जनम-
स्येच्यर्थे । अच्ययार्थे । विनयादि-
त्वात् स्वार्थे ठक् ॥

आचेयः । पुं । अविमुनेः पुत्रेषु । तेष-
चयः । दत्तोदुर्वासाश्चन्द्रश्चेति । अचे-
रपच्यम् । इतश्चानिजइतिठक् ॥ श-
रीरस्थरसधातौ । इतिहेमचन्द्रः ।

आचेयिका । स्त्री । ऋतुमच्याम् । इति-
ह्रस्वायुधः ।

आचेयी । स्त्री । ऋतुमच्याम् । पुष्यव-
च्याम् । नदीविशेषे । आचेयीवाऽ-
गम्यत्वात् । अपच्ये ठक् । डीप् ॥

आदानी

आथर्वण । पुं । अथर्ववेदसंवाह्ये ।
पुराहिते । आथर्वणिकस्यार्थं धर्मआ
न्नायोवा । आथर्वणिकस्येकलोपश्चे-
त्यण् इकोलोपश्च । न । अथर्वणास
महे ॥ भिच्चादिभ्योण् । शान्तिगृ
हे ।

आथर्वणिक । पुं । अथर्वाध्ययनपरे ।
अथर्वाण मधीते । वसन्तादिभ्यण्क् ।
शिल्डनायनेतिनिपातनाद्विलो प्रो
न भवति ।

आददानः । त्रि । उपादानं कुर्वति ।

आदमः । पुं । मुनिविशेषे ॥ अयच्चर-
मलप्रवर्त्तकोद्गापदानेवभूव ।

आदरः । पुं । आरम्भे । सन्माने । स
रादरे । दृविदागणे । आडपूर्व
कृत्वेण्यप् ।

आदर्शः । पुं । टीकायाम् । दर्पणे । प्र
तिपुस्तके । आदृश्यते रूपमत्र । दृ
शिर्प्रेक्षणे । हलश्चेति घञ् ।

आदहः । उपक्रमे ॥ कुत्सने ॥ हिंसा
याम् ।

आदाता । वि । ग्रहीतरि ।

आदानम । न । ग्रहणे । स्वीकारे । वा
जित्नामखङ्कारे । रोगलक्षणे । आ-
डपूर्वाद्वाजो ल्युट् ।

आदानी । स्त्री । ननुर्वा इति प्रसिद्धे
फलशाके । इस्तिघोषायाम् ।

आदिता

आदास्त्यन्ते । वि । गृहीप्यमाणे ।

आदि पु । प्रथमे । प्रागसस्त्वदस्त्व

याम् । नियतपृष्ठवृत्तिकारणे । उत्प

त्तै हेतौ ॥ आदिशब्द पदान्तेतुग

णस्यसूचकोमतः । यथा गर्गादि ।

सामीप्येयव्यवस्थायां प्रकारेऽव्यवेत

या ॥ आदिशब्दन्तुमेधावीचतुर्ष्वर्थे

घुल्लयेत् । आपथर्मदीयतेगृह्यते

। दुदाब् । उपसर्गेघो कि । यद्वा ।

अदनम् । अट् । इणजादिभ्यइती

ण् । पर्वकालवृत्तित्त्वमादिन्त्वम् ।

आदिकर । पु । प्रथमकर्त्तरि । आ

दे कर्त्तरि ॥ आदिकरोति । दिवावि

भेतिट् ।

आदिकविः । पुं । ब्रह्मणि । वास्मीकि

मुनौ । प्राचेतसे । आदौकविः ॥

कर्मधारयोवा ॥

आदिकारणम् । न । पूर्वनिमित्ते । मूल

हेतौ । निदाने । आदौ कारणम् ।

आदि मुख्यकारणम् ॥

आदिगदाधर । पुं । गयास्थदेवतावि-
शेषे ।

आदिजिनः । पुं । ऋषभदेवे ।

आदितः । आदावित्यर्थे ॥ आद्यादि

भ्यउपसंख्यानात्तसिः

आदितालः । पुं । तालविशेषे । यथा

एकएवसंघुर्धुर्वादितालः सकथ्यते

आदित्य

। गुरुस्तत् पुरतोवाच प्रायेणैतन्निद-
शनमितिसङ्गीतदामोदरः ॥

आदितेयः । पुं । देवे । अदित्याः अप-
त्यम् । कृदिकारादक्तिन इति डीष-
न्तात् स्त्रीभ्योठक । तस्य एयादेशः ।
आदित्यः । पुं । सवितरि । सूर्ये ॥ दे-
वे ॥ आदित्याद्वादशप्रोक्ताइतिवच-
नात् गणेष्वहुवचनान्तः । यथा । त-
त्रचद्वादशादित्याश्चैत्रादिषु तपन्ति
ये । विष्णुयमविवस्वन्तोऽशुमान् पर्ज-
न्य इत्यपि । वरुणेन्द्रधातुमिवा पूषा-
त्वष्टाभगः परइति । विष्णौ । आदि-
त्यमखडखान्तस्ये हिरण्ययेपुरुषे ।
अर्कवृक्षे । अदिते रादित्यस्यवाअ-
पत्यमित्यर्थे दित्यदित्येतिशयः ॥
अदितेरखण्डितायामद्याः अयंपति-
रित्यर्थेवा मत्थयः । पुनर्वसुनक्षत्रे
दिवचनान्तः । न । उपपुराणविशे-
षे ॥

आदित्यपत्र' । पुं । क्षुपविशेषे । अर्क-
पत्रे ॥

आदित्यपुष्पिका । स्त्री । लोहितार्के ।
आदित्यभक्ता । स्त्री । सुवर्चलायाम् ।
हुल्हुल् इति प्रसिद्धे शके ।

आदित्यभवमम् । न । उदयादौ । आ-

दित्योऽस्मिन् भवति प्रादुर्भवति ।

आदित्यवर्ष' । त्रि । सर्वजमतोऽवभा-

आदिष्टी

सके स्वभानेऽन्यप्रकाशानपेक्षे । आ-
दित्यःवर्षोऽस्य ।

आदित्यसूनुः । पुं । सुग्रीववानरे-
यमे । कर्णे । शनौ ॥ सार्वर्गिन्मनौ-
॥ वैवस्वतमनौ । आदित्यस्यसूनुः ॥
आदिदेवः । पुं । देवदेवे । महादेवे ।
नारायणे । विष्णौ । जगदुपादाना-
दिगुणवति वासुदेवे । विधातरि ।
आदिःकारणम् सचदेवस्य ।

आदिपुरुष' । पु । ब्रह्मणि । चतुर्वक्त्रे ।

आदिवराहः । पु । विष्णौ । हरौ ॥

आदिमम् । वि । आद्ये । प्रथमभवस्तु-
नि । आदौ भवम् । मथान्मरुत्य-
त्रादेश्चेतिवचनात् मः । यद्वा । अ-
त्रादिपश्चाद्धिमच् ।

आदिमत । त्रि । कार्ये । सकारखे ॥

आदिर्विद्यतेऽस्य । मतुप् ॥

आदिराजः । पुं । वृथुसंज्ञके ऋषे ।

आदौराजा । टच् ।

आदिशक्ति' । स्त्री । परमात्मशक्ती ।

आदिष्टम् । त्रि । आदेशिते । उपदिष्टे
। न । आचष्टे ॥ उच्छिष्टे । आदि-
श्यते । दिशः क्तः । आदिष्टमादेशि-
तेषु । आचष्टोच्छिष्टयोः क्लीव-
मिति मेदिनी ।

आदिष्टी । त्रि । आदेशकर्त्तरि । आ-
दिष्टमनेन । इष्टादित्यश्चेति इतिः

आदेशा

॥ पु । प्रज्ञाचारिणि । व्रतादेशनम आद । वि । प्रथमे । अदिभने । ३
 आदिष्टतदस्य स्ति । इनि ।
 आदीनव । पु । दोषे । परिक्लिष्टे । दु
 रन्ते । आदानम । दीड चये । भावे
 क । स्वादयञ्चोदित । ओदितश्चे-
 तिनञ्चम् । आदीनस्यवानम् । घञ
 र्थेकइति बाहुलकाद्वाते क ॥
 आदीपनम । न । आलिम्पने । सन्दी
 ने ।
 आदृत । वि । कृतादरे । सादरे ।
 अर्चिते । पूजिते । आद्रियतेस्य ।
 दृङ्आदरे । क्त ।
 आदेश । पुं । आचायाम् । शासने ।
 उपदेशे । शास्त्राचार्योपदेशगम्ये ।
 र्नासञ्चारे । ज्योतिष्शास्त्रफले ।
 वर्यस्यस्थाने वर्णान्तरोत्पत्तौ । प्रकृ
 तिप्रत्ययोपघातिकार्ये । आदेशनम्
 । आदिश्यते येनवा । दिश० घञ् ॥
 आदेशी । पुं । दैवज्ञे । गणके । वि ।
 आदेशवति । म० इनि । उपदेशके
 । आदिशतितच्छील ।
 आदेशा । पुं । आदेशकर्त्तरि । व्रति
 नि । यजमाने । यागविषये समेष्ट
 सम्पादनाय यज्ञार्थं कर्मकुर्विति ऋ
 त्विजांमेरके । आदिशति ऋत्विजा
 दीन् यागादिस्वेष्टसम्पादनाय मेर
 यति । दिशअतिसर्जने । लृच् ॥

आद्यून

आद्य । वि । प्रथमे । अदिभने । ३
 दनीये । न । धान्य । ३ दे ३२
 दिगादिभ्योयत ।
 आद्यकवि । पुं । धातरि । वाल्मीका ।
 आद्यमाषक । पु । माषकपरिमाणे ।
 पञ्चगुञ्जासु ॥ इद्रुणालेसमधते वि
 चये रौप्यमाषक इत्यपिदर्शना
 त् । केचित् अद्यभस्मिन्काले इत्या
 हु । पूर्वतु माषकंसप्तकृष्णाला इति
 । मव्यते । मषडिंसायाम् । हलश्चे
 ति घञ । क । आद्योमुख्यश्चासौ
 माषकश्च ।
 आद्यबीजम् । न । आदिकारणे । नि
 मित्ते । आद्यमुख्यबीजम् ।
 आद्या । स्त्री । उमायाम् । दुर्गायाम् ।
 काल्याम् । तारायाम् । त्रिपुरसुन्दर्या
 म् । भुवनेश्वर्याम् । प्रकृतौ ॥ यथा ।
 सत्येतुसुन्दरी आद्या चेतायांभुवने
 श्वरी । द्वापरेतारिणी आद्याकलौ
 काली प्रकीर्त्तिनेतिमुण्डभासात-
 न्त्रम् । आदौभवा । दिगादिच्वाद्य
 त् । टाप् ॥
 आद्याकाली । स्त्री । पत्न्या । प्रकृतौ ॥
 यथा । कालसङ्गसनात्कालीसर्वेषा
 मादिहूपिणी । कालत्वादादिभक्त
 त्वादाद्याकालीति गीयतइति श्री
 महानिर्वाणतन्त्रम् ।

आधारः

आद्यून । वि । आदिहीने । औदरिके ।
 विजिगीषाविवर्जिते ॥ विजिगीषा
 व्यवसायः कश्चित् प्रकर्षो वा आलस्या
 त् तेन विहीनेयः केवलमुदराधीन
 इति भरतः ॥ आदेवीत् । आङ् पू
 र्वाद्दीव्यतेरकर्मकत्वात् क्तः । दिवो
 विजिगीषायामिति निष्ठात्स्यनत्त्वम्
 । यस्य विभाषेति नेट् । ङोरिच्युठ् ॥
 आखोपान्तम् । न । पूर्वापरमित्यर्थे ॥
 आधमनम् । न । वन्धके । इति ष्युतिः ॥
 आधर्मिकः । चि । अधर्मशोले । अधर्मं
 चरति । अधर्माच्चेति वार्त्तिका ट्ठञ् ।
 चरतिरिहासेवायाम् । नत्त्वनुष्ठान
 माचे । तेन दैववशात् अधर्मे प्रवृत्तो
 पिसुवृत्तः आधर्मिक इति नोच्यते ॥
 आधर्मित् । चि । अधमानिते ।
 आधानम् । न । अग्न्याधाने । गर्भाधा
 ने । बीजप्रक्षेपकाले । आधीयते ।
 डुधाञ् । ल्युट् । वन्धके । स्थापित-
 द्रव्ये ॥
 आधानिकम् । न । गर्भाधानसंस्कारे ॥
 आधानम् प्रयोजनमस्य । प्रयोजन
 मिति ठक् ।
 आधारः । पुं । अधिकरणे । आश्रये ।
 औपक्षेपिके । वैषधिकेऽभिव्यापक
 श्चेत्याधारस्त्वुधा । यथा । कटे आ
 स्ते स्थाव्यां पचतीत्यौपक्षेपिकस्यो-

आधिक्य

दाहरणम् । मोक्षेच्छास्तीति वैष-
 यिकस्य । सर्वस्मिन्नात्मास्तीत्यभिव्या
 पकस्योदाहरणम् । अम्बुधारणे । चो
 द्वादिसेकार्थं सेतुना बहुनालंजलं
 निरुध्य यत्र स्थाप्यते स आधारो वदुक
 न्द्रादिः बाधवन्ध इति ख्यात टाका
 इति चेति भरतः ॥ मस्याद्यर्थं जल
 वन्धनमाधार इति वैकुण्ठः ॥ द्वेना
 दिसेकार्थं जलाधारस्थानमाधार
 इति मधुः ॥ आलवाले । आध्रियन्ते
 अस्मिन्निति आधारः । अध्यायन्या
 येति सूत्रे अवहाराधारे च्युपसंख्या
 नादधिकरणेषु ॥
 आधारशक्तिः । स्त्री । सर्वाधारशक्तिरूपा
 यां परदेवतायाम् ॥
 आधार्मिकः । चि । अधार्मिके ॥ इति
 चिकीण्डशेषः । नाधार्मिके वसे द्वा
 मे नव्याधिबहुलेभृशम् ॥
 आधिः । पुं । मनःपीडायाम् । मन्थ्याङ्ग
 याम् । अधिष्ठाने ॥ वन्धके । यथा ।
 आधिर्विनश्येद्दिगुणेषु नेयदिनमोच्य
 ते इति । व्यसने । यथा । आधिप्रज्ञो
 यानमुच्येत सधोरः । आधीयते दु
 खमनेन आधानं वा । डुधाञ् धारण
 प्रेषणयोः । उपसर्गघोः किः ॥
 आधिक्यम् । न । अतिशयतायाम् ।
 अधिकत्वे । अधिकस्य भावः । व्यञ्

आधिचे

आधिसः । त्रि । वक्रे ॥ व्यथिते । इत्य
जयपाल ।

आधिदैविकम् । त्रि । दाहशीताद्युत्पे
दुःखे । अतिवातातिट्प्यादिहेतु
केदुःखे । देवान् अग्निवाय्वादीन्
अधिकृत्यप्रवृत्तम् । अधिदेवंवाभ
वम् । अध्यात्मादेष्टुजिष्यते । अनुश
तिकादीनाञ्चेत्यभयपददृष्टि । यच्च
। चसविनायकग्रहाद्यावेशनिबन्धन
माधिदैविकदुःखमितिसाङ्ख्याः ।

आधिपत्यम् । न । अधपतिच्चे । प्रभु
च्चे । स्वामिच्चे । अधिपते.कर्मभावे
वा । ब्राह्मणादिच्चात् प्यञ् ।

आधिभोगः । पुं । वन्धकद्रव्यस्यभोगे ।
आधिभौतिकम् । त्रि । व्याघ्रसर्पादिप्र
युक्तदुःखादौ । भूतानिप्राणिनेधि
कृत्यप्रवृत्तमधिभूतंवाभवम् । अ-
ध्यात्मादेष्टुञ् । अनु० उ० ।

आधिमन्यवः । पुं । ज्वराम्नौ ।

आधिवेदनिकम् । न । स्त्रीधनविशेषे
। पितृमातृपतिभ्रातृदत्तमध्यग्न्यु
पागतम् । आधिवेदनिकञ्चैवस्त्रीधनं
परिकीर्तितमिच्छन्नाधिवेदनिकस्य
पृथक्चेन्नोक्तत्वात् तत्स्वरूपमाह ।
द्वितीयस्त्रीविवाहार्थिनापूर्वस्त्रिवैपा
रितोषिकं धनंयद्दत्तंदाधिवेदनिक
मुच्यते । यथा । अधिविन्नस्त्रिवैदेय

आध्यानः

माधिवेदनिकं समम् । नदत्तस्त्रीध
नंयस्यैदत्तेत्त्वर्द्धं प्रकीर्तितम् । इति
याज्ञवल्क्य' ।

आधिस्तेन. । पुं । वन्धकचोरे । यथा ।
नभोक्तव्योवलादाधिर्भुञ्जानोवृद्धिमु
त्सृजेत् । मूल्येनतोषयेच्चैनमाधि
स्तेनोन्यथाभवेदितिमनु. ।

आधुत. । त्रि । आधूते । आधुयतेस्स
। धुञ्कम्पने । क्तः ॥

आधुनिक. । त्रि । इदानीन्तने । नथे ।
अधुनाजाते ॥ ठञ् ।

आधूतः । त्रि । ईषत् कम्पिते । आधू
यतेस्स । धूञ् कम्पने । क्तः । यस्य
विभाषेतिनेट् ।

आधेयम् । त्रि । आधारिणि । आधार
स्थितवस्तुनि । आधातुंयोग्यम् ।
अचोयत् । ईषति । उत्पाद्ये ॥ य
था पक्कमन्मयपाचे रक्ततागुण. सव
हिसंयोगादिनानिष्पाद्यते ।

आधोरणः । पुं । निषादिनि । हस्तिप
के ॥ आधोरयति । धोर्द्धगति चा
तुर्थे । ल्यु' ।

आध्यात. । पुं । शब्दिते । दग्धे । त्रि ।
बातरोगविशेषविशिष्टे । यथा । सा
टोपसत्युग्ररजमाध्यातमुद्गरं मृश-
मिति । जानीयादित्यन्वयः ॥

आध्यानः । पुं । वातव्याधिविशेषे । त

आनक
 स्रम्बहूपम् । साटोपमत्युग्रहजमा
 भ्रातमुदरभृशम् । आध्यानमिति-
 जानीयाद्घोर वाततिरोधत्रमिति
 निदानम् । आनाह्ने ॥
 आधुनी । स्त्री । नन्विजानामगन्ध
 द्रव्ये ॥
 आधा २ । जिम्बे , ल्दृते ।
 आधात्मिकम् । न । शरीरादौ । शो
 कमे रज्ज्वरशरीरे गादिनिमित्त
 द्खादौ ॥ द खविशेषे ॥ आत्मा
 नन्वसद्वातमधिकुच्य प्रवृत्तम् । अ
 ध्यात्मभवं ॥ अध्यात्मादेप्रुञ् ॥
 तद्वाहिविधम् । शरीररुमानसश्च ।
 त्वशरीरव्याध्याद्युत्तम मानसंका
 माद्युत्तम् ।
 आधानम् । न । चिन्तने । उत्कण्ठा-
 पूर्वकस्मरणे । ध्यैचिन्तायाम् र्दुट् ॥
 आधापकः । पुं । अध्यापके । स्वार्थेण ॥
 आध्वर्यवम् । न । यजुर्वेदविहिते
 अध्वर्युसम्बन्धिनि ॥ अध्वर्योरिदम्
 पचाध्वर्युपरिषदश्चेत्यञ् । अध्व
 र्योः कर्मभावोवा । उद्गात्रादित्वा
 दञ् ॥
 आन । पुं । अनर्मुखश्चासे । उच्छासे ॥
 आनक । पुं । पटहे । भेर्याम् । र्द
 ह्ने । ध्वनदम्बुदे । सशब्दभेदे । आ
 नयति प्राणयति स्वास्त्राहान् करा
 नयति ॥

आनन्द
 तियोधान । आड पूर्वकात् अनप
 णनइत्यस्मात् खुल् ।
 आनकदुन्दुभिः । पुं । कृष्णजनके । इ
 सुदेवे । आनकैर्दुन्दुभिश्चोपलक्षित
 । वसुदेवजन्मनिदेवैरानकदुन्दुभि
 वादनात् । पुं । स्त्री । वृहडडक्का
 याम् ।
 आनतः । वि । नते । अवाये । अ मु
 खे । विनयनमे । आनमतिस्म । अ
 मप्रह्वत्त्वे । गत्यर्थेति क्त ।
 आनतिः । स्त्री । नप्रतायाम् ।
 आनदुम् । न । चर्मषट्मुखवाद्यमात्रे
 मुरजपटहादौ । वेशभृषादिक
 ल्पमात्र । वि । सन्दिते । गथिते ।
 वहे । व्याप्ते । यथा । आनदुःखि चि
 त्तैर्दोषैरिति । आनद्यते २
 गावध्यते । गृहवन्धने । २
 ह्नाथ ॥
 आननम् । न । नुखे । आ अनन्धनेन
 । अनप्राणने । र्दुट् ॥
 आनन्तर्यम् । न । अनन्तरे । चतुर्ब
 र्यादित्वात् स्वार्थेणञ् ।
 आनन्त्यम् । न । अनन्तमित्यर्थे । दे
 शकालवस्तुपरिच्छेदशून्ये । अनन्त
 भेव । अनन्तावसथेतिह भेषजाञ्
 न्य ॥
 आनन्द । पुं । सन्मदे । हर्षे । सुखं

नयति प्राणयति स्वास्त्राहान् करा नयति ॥ आनन्द । पुं । सन्मदे । हर्षे । सुखं

आनन्द

। मये । छन्दोभेदे । ढगणेऽ । आदि
गुरुत्रिकले । प्राक्पश्चिमोत्तरद्वार
गृहे । आत्मनि । बुद्ध्यादौप्रतिवि
म्बतयाऽ वस्थितस्यप्रियादिशब्दवा-
च्यस्य आनन्दमयस्यकारणभूते ।
ब्रह्मणि । आनन्दनम् । टुण्डिसम्
द्वौ । घञ् । ४८ वन्तरे । निष्पत्तिः
सर्वसस्यानांसर्वशस्त्रसमार्थता । घृतंते
१. समंयाति आनन्देनन्दतिप्रजाइति
ततफलम् । त्रि । आनन्दविशिष्टे ।
सुखिनि । हर्षयुक्ते । आनन्दः स्वहृ
पमस्य । आनन्दोस्ति अस्य अस्मिन्
वा । अर्गआदिभ्योऽच् ।

आनन्दयुः । पुं । सुखे । आनन्दे ॥ त्रि ।

खनि । टुण्डि० । द्वितोऽयुच् ।

आनन्द इत्त । पुं । मेहने ।

आनन्दनम् । न । गमनागमनसमये

सु-दादेग-खिन्नारोग्यस्वागतादि

प्रश्ना- आनन्दोत्पादने । सभाज

ने । षाप्रश्न । टुण्डि० । ल्युट् ।

आनन्दपट । पुं । न । नवोढावस्त्रे ।

आनन्दप्रभञ्ज । न । रेतसि । वीर्ये ।

आनन्दात् प्रभवोऽस्य ।

आनन्दभुक् । पुं । प्राप्ते ॥ यथा लोके

मिरायासखितःसुखी आनन्दभुगुच्य

ते तथा सुषुप्तोपि आनन्दभुक् । अ

पयन्तानायासरूपाहीयं सुषुप्तिरूपा

आनन्दी

स्थितिग्नेन प्राप्तेनानुभूयते तस्या
दानन्दभुक् प्राप्ते ॥

आनन्दमयः । पुं । जीवे । आनन्द प्र

चुरे । प्राप्ते ॥ मनसोविषयविषय्या

कारणान्दनायासदु खाभावादानन्द

मय आनन्दमाय' प्राप्तेऽच्यते ।

कारणशरीरे सर्वोपरमत्वात् सुषु-

प्तौस्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चलयस्थाने । पञ्च

मकोषे ॥ काचिदन्तर्मुखादृत्तिरान

न्दप्रतिबिम्बभाक् । पुण्यभोगे भोग

शान्तौ निद्रारूपेणवर्तते ॥ कादा

चित्कत्वतो नात्मा स्या दानन्दमयो

प्ययम् । प्राचुर्येमयट् । त्रि । आन

न्दप्रधाने । न । ब्रह्मणि ॥

आनन्दसम्प्रवः । पुं । परमानन्दे । आन

न्दसम्प्रवे खीनोनापश्यमुभयंमुने ॥

आनन्दा । स्त्री । विजयायाम् ॥ आरा

मशीतलायाम् ।

आनन्दार्णवः । पुं । परमेश्वरे । यात्रा

योगान्तरे । यथा । स्वाञ्चमूलत्रिको

णस्थःसौम्यःपापविवर्जित' । आनन्दा

र्णवयोगोय धर्मैशैवजयावह इति ॥

आनन्दि । पुं । कौतुके । हर्षे ॥

आनन्दितः । त्रि । आनन्दयुक्ते । आह्ला

दिते । हृष्टे ॥ आनन्द' सञ्जातोऽस्य

। तारकादित्वादितच् ।

आनन्दी । त्रि । सुखिनि । हृष्टे । आ

आनाय

नन्दविशिष्टे ॥ सर्वसम्पदासम्भवे ।
 नन्दोऽस्यास्ति । इति ।
 आनन्दी । स्त्री । आक्रमणता इति ।
 भौडभाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे ।
 आननस । न । सर्वतोभावेन जमने ।
 आन'मत' । वि । आवर्जिते ॥
 आनय । पु । उपनयने ।
 आनयनम् । न । स्थानान्तर्गत स्थाना-
 न्तर्गतीते । लाया इति भाषा ॥
 आनन्तः । पुं । द्वाग्का इति स्थाते देशे ।
 यथा । आनन्तान् स उपब्रज्यम्बुद्धान-
 जनपदान् स्वकान् । दध्नीदरव-
 रन्तेषां विषादं शमयन्निवेति । आ-
 नन्तदेशवासिनिजने । जले । रणे-
 । नृत्त्यशालायाम् । आनृत्त्यन्त्यच-
 । नृत्तीगात्रविशेषे । दन्तश्चेति घञ् ॥
 आनन्तपुग्म् । न । द्वारावत्यांपुर्याम् ।
 आनन्तित । वि । कम्पिते ॥
 आनान्य । वि । अभिभवतोये । आ-
 ड् पूर्वस्य नमते रभिभवाथे । प्रो-
 र्दुपधादितियतिप्राप्ते निपातना-
 म्भ्यत् ।
 आनाय । मु । जाले ॥ नयनम् । गी-
 ज् प्रापणे । अग्नीभूतेन उपसर्ग इ-
 तिञ्जम् । आसन्नान्नायोऽनेन ।
 यद् । आनयन्ति मन्थाननेन । जा-
 अनाज इति अन्नसोनिपातित' ॥

आनुक

आनाय्यः । पुं । दक्षिणामौ । आनी-
 यते । गीञ् ० । आनाय्योऽनित्ये-
 इत्याङ् पूर्वात्प्रयतेर्ग्यदायादेशश्च-
 निपात्यतेदक्षिणादिदिषये । दक्षि-
 णादिर्हिगार्हपत्यादानीयते अनि-
 त्यश्च सततमप्रज्वलनात् ।
 आनाह । पु । विष्णुवरोधकरोगे । वि-
 बन्धे । विष्टम्भे । तस्य सम्पत्तिरूपे य-
 था । आसंशकृद्धानिचितंक्रमेण यो-
 विवह्वंविगुणानिलेन । पूर्वर्तमानं न-
 यथास्वमेनविकार मानाह मुदाह-
 रन्तीतिनिदानम् । दैर्घ्ये । अ-
 हनम् आनह्यतेऽनेनवा । गृहवन्-
 ने । भावे करणे वा घञ् ।
 आनिलिः । पुं । हनमति । भीः ॥
 अनिलस्यापत्यम् । अत इत् ॥
 आनिली । स्त्री । स्वातिनक्षत्रे । अनि-
 लोदेवता अस्या । अण् । डीप् ।
 आनीतः । वि । आहृते । आनीयतेस्य-
 । गीञ् ० । क्त ॥
 आनीलः । पुं । नीलघोटके । वि । ई-
 घञ्नीले ।
 आनुकल्पित । पुं । अनुकल्पत्त । अनु-
 कल्पमधीने वेदना । उ० । ठक् ।
 आनुकल्पिक । वि । अनुकल्पे । अनुकू-
 लं वर्तते । तत्पत्यनुपूर्वमीपलाम् ।
 कुरुमिति ठक् ।

आनुश्र

आनुकूल्यम् । न । अनुकूलतायाम् ।

साहाय्ये ॥ भावे कर्मणि वा घञ् ।

आनुपदिक' । त्रि । अनुपदं धावमाने

। अनुपदं धावति । माथोत्तरपदप

द्व्यनुपदं धावतीति । ठक् । अनुप

दमधीते । उ० ठक् ॥

आनुपूर्वम् । न । अनुक्रमे ॥ पूर्वं पूर्वं

पूर्वानुक्रमेणवा । वीप्साया योग्यता

रां वा ऽव्ययीभाव' । अनुपूर्वभावः

वर्णदृढादिभ्यः घञ् चेति घञ् । डी

ष् । हलस्तद्धितस्येतियलोपः । स्त्रियां

वेतिपक्षेक्लीवता ।

आनुपूर्वी । स्त्री । परिपाठ्याम् । मूला

वधिक्रमे ॥ अनुपूर्वं भावः । वर्णदृढा

भ्यः घञ्चेति घञ् । षित्त्वान् डी

ष् । यलोपः ।

आनुमानिकम् । न । प्रकृतौ । प्रधाने

॥ त्रि । युक्तिसिद्धे । लैङ्गज्ञाने ॥ अनु

मानविषयीभूते ॥ अनुमानसम्ब-

न्धीये ।

आनुरक्तिः । स्त्री । अनुरागे ।

आनुलोमिकः । षि । अनुलोमे ॥ अनु

लोमं वर्त्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमित्या

दिना ठक् ॥

आनुश्रविकः । पुं । स्वर्गादिसाधनेकर्म

कलापे । शब्दप्रतिपक्षे स्वर्गभोगादौ ।

। गुरुपाठादनुश्रूयते इत्यनुश्रवावे-

आन्तर

दः । तत्र भवइत्यर्थे ठक् प्रत्ययः ॥

आनुषक् । ा । आनुपूर्व्याम् ।

आनूपम् । न । भौमपानीयप्रभेदे ।

यथा । वल्लम्बुर्बहुवृत्तश्वातस्रष्माम

यान्वितः । देशो ऽनूपइतिख्यात आ

नूपं तद्भवंजलम् । आनूपं वार्थमिष्य

न्दि स्वादुक्लिग्ध घनंगुरु । वक्लिहृत्

कफक्लिन्दि विकारान्कुरुतेवहूनि

ति । पुं । अनूपदेशस्यजन्तुभावे ।

आन्वत । त्रि । अन्वतस्वभावे । अन्वत

शीलमस्य । छत्रादिभ्योऽण् ।

आन्वशंस्यम् । न । अनुकम्पायाम् । अ

निष्ठुरतायाम् । भावेघञ् ।

आनेयः । पुं । भ्राष्ट्राद्वैश्यकुलाद्वा ओ

नीते दक्षिणामौ । त्रि । आनेतुंश

क्येघटादौ । आनीयते । णीञ् ० ।

अचोयत् ।

आन्तरः । त्रि । अभ्यन्तरे ।

आन्तरप्रपञ्चः । पुं । आभ्यन्तरेद्वैतवि

स्तारे । सचान्नमयादिपञ्चकोषशरी

रादित्रयास्तीच्यादिषड्भावविकार

त्वड्मांसादिषाट्कौशिकाशनापि-

पासादिषड्भिर्मात्रादिज्ञानेन्द्रिय-

पञ्चकवागादिकर्मेन्द्रियपञ्चकप्राणा

दिवायुपञ्चकमनआद्यन्त । करणचतु

ष्टयसङ्ख्याद्यन्त । करणदृश्यवस्थान्

यतद्यापारतदभिमानिविश्वतैजस-

अन्यस्ति

प्राप्तसमाधिमुच्छाकरणावटकाम -
 क्रोधाद्यरिषडुर्गसाधनचतुष्टयसा -
 त्तिकादिगुणत्रयसुखदु. खन्नानात्रा
 नपञ्चकेशमैत्र्यादिचैतुष्टययमाद्य-
 टाङ्गप्रत्यक्षादि प्रमाणचतुष्टयरो
 ग्युरोग्यादिसमुदायो यथायोग्य-
 विविधनामरूपगुणधर्मशक्त्याश्रयो -
 बोध्यः ।

अन्तरालः । पुं । आत्मनोऽणुत्तवादि
 नि ॥ अणुवदन्यान्तराला 'सूक्ष्मना
 डीप्रचारत' । रोमणः सहस्रभागेन
 तुल्यासु प्रचरत्ययम् ।

अन्तरीक्षम् । न । अन्तरीक्षे । गगने ।
 त्रि । अन्तरीक्षभवस्तुनि ।

अन्तिका । स्त्री । अन्तिकायाम् ।

अन्वम । न । अन्वे । अमतिथनेनवा ।
 अमगता । अमिचिमीतिक्तः । अनु-
 द्यसिकस्यकिभ्रलोरितिदीर्घः । त्रि
 अस्त्रसम्बन्धिनि ॥

अन्दोलनम् । न । पुनःपुनरालोचना
 याम् । कम्पने । चलने ।

अन्दोषितम् । त्रि । कृतान्दोलने । क
 र्त्विर्त्ति- चलिनेश्च

अन्यसिक' । त्रि । पाचके । रूपकादि ।
 अन्योभक्तशिल्पमस्य । शिल्पसिति-
 ठक् ।

अपक्वः । त्रि । अचलद्वारि । अचलद्वारा ।

आपक्व

अनाशुः ।

अन्यभाव्यम् । न । अन्यभावे । अन्यस्य
 भावोऽन्यभावः । ततोऽप्राप्त्यादिच्चा
 त् स्वार्थे ष्यञ् । अथवा अन्योभावे
 ऽन्यदस्तु तस्यभावइति भावे ष्यञ् ।

अन्वयिकः । त्रि । प्रशस्तकुलजे । सत्
 कुलोद्भवे । कौले । दिव्यभावरतेकु
 लाचारिणि साधके ॥ और्द्ध्वस्तोतसि
 कःशैबःकौल अन्वयिकःस्मृत इति
 विकारण्डशेषः । अन्वयेकुलेभवः ।
 ठक् ।

अन्वाहिकम् । त्रि । प्रतिदिनसम्पाद्ये
 पाकादौ ।

अन्वीक्षिकी । स्त्री । तर्कविद्यायाम् ।
 गौतमादिप्रणीते न्यायशास्त्रे सा
 त्तविद्यायाम् । अनुश्रवणोत्त मी-
 क्षणं परीक्षण मन्वीक्षा । सा प्रयोज
 न मस्या । प्रयोजनमिति ठञ् ।

अन्वीपिकः । त्रि । अनुकूले । अन्वीपं
 वर्त्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकू
 लमिति ठक् ।

आपः । पुं । अष्टवसुमध्ये वसुविशेषे ।
 न । अपांसमूहे । तस्यसमूहइत्य
 ण् ।

आपक्वम् । न । अभ्यूषे । भर्जितेहरित
 यवादौ । ईषत् पक्वम् । आङीपद
 र्थ इति समासः ।

आपद्

आपगा । स्त्री । नदीमात्रे । अपांसभूह
आपम् । तेनगच्छति । गन्तुं । अ
न्येभ्योपीतिङः ।

आपण । पुं । हट्टी हाट इतिभाषाप्र
सिद्धार्था क्रयविक्रयशालायाम् । नि
षद्यायाम् । आसमन्तात्पणायन्तेऽत्र ।
पणः । गोचरसम्पदरेतिघान्तःसाधुः ।

आपणिकः । पुं । वणिजि । पणयाजीवे
। आपणो व्यवहारोऽस्यास्ति । अत
इति ठन् ॥ आपणेन व्यवहरति इ
त्यर्थेवाठक् । यद्वा । आपणायत्ने ।
पणव्यवहारे । आडिपनिपतिखनि
म्यइति इकन् । आपणस्यधर्म्ये । त
स्यधर्म्यमितिठक् । आपणस्यावक्रये
। व्यवक्रय इति ठक् ॥

आपति १. । पुं । श्येने । वाज इतिभा
षाप्रसिद्धखगे । चि । दैवायत्ते ।
आपतति । पत्न्युगतौ । आडिपणी
ति इकन् ।

आपत्तिः । स्त्री । आपदि । प्रापणे ॥
दोषे । आपदनम् अनयावा । पद
गतौ । स्त्रियांक्तिन् ।

आपत्प्राप्तः । चि । आपन्ने । विपन्नस्ते
॥ आपदं प्राप्तः ।

आपद् । स्त्री । विपत्तौ । विपदि ॥ क्लेशे
। मनस्तापं नकुर्वीत आपदं प्राप्यपा
थिवः । समबुद्धिः प्रसन्नात्मासुखदु

आपत्ति

खेतमोभवेदित्युपदेश ॥ आपदाम्
पहर्तारं दातार सर्वसम्पदाम् । लो
काभिरामं श्रीरामभूयोभूयो नमाम्य
हम् ॥ आपदनमनयावा । पदे स
म्पदादित्वात् क्तिप् । आपत्कालेन
स्तिमर्यादा ।

आपदा । स्त्री । विपत्तौ । भागुरिमते
हलन्तादपि टाप् ।

आपनम् । न । मरिचे । प्रापणे ॥

आपनिक । पुं । इन्द्रनीलमणौ ॥ कि
राते ॥ आपनायते । पनव्यवहारे ।
आडिपणिपनीति इकन् ।

आपनेयः । चि । प्रापणीये । हन्तव्ये ॥

आपन्नः । चि । विपद्ग्रस्ते । आपत् प्रा
प्ते ॥ प्राप्ते ॥ यथा । आपन्नः संसृतिं
घोरं यन्नाम विवशो गृणान् । ततः
सद्योविमुच्येतयद्विभेतिस्वयं भयमि
तिभागवतम् । आपद्यतेस्य । पदग
तौ । क्तः । आगते ।

आपन्नसत्त्वा । स्त्री । गर्भवच्छ्याम् । आप
न्नः सत्त्वोजन्तुरनग स्थावा ।

आपत्तिच्यकम् । न । विनिमयात् प्रा
प्ते । परिवर्तनेनाप्ते । बदले कर्केल
यीजा वस्तु इति भाषा । अपमान
म् । मेड्प्रणिदाने । उदीचां माडो
व्यतीहारे इतिक्त्वा । कुगतीतिसमा
सः । समासेऽनजिति ल्यवादेशः । म

आपात

शतेरिदन्यतरस्यामितीक्ष्णम् । अप-
मिच्य निर्वृत्तम् । अपमिच्ययाचि
ताभ्यां कक्कना वित्तिकक ।

आपगच्छिकम् । चि । अपराच्छेतने । अ-
पराच्छेभवम् । कास्त्राड्ज् ॥

आपव । पुं । वशिष्टमुनौ ।

आपः । न । जले । आपोभिर्माज्जनं कृ-
त्तेतिस्मृतिः । आपोतेरसुनिसान्त
क्तीवम् । आप. कर्माख्यायां ह्रस्वोनु-
ट्चवेत्यत्र बाहुलकात् आप. आप
सो इत्युक्तं कौमुद्याम् । तत्रबाहुल-
का दिच्युपलक्षणम् ह्रस्वोनुटौ वास्त
इति व्याख्यानात् । तथाच ब्रुवते क
तमेपि नपुंसकमाप इतिकोशमुदा-
हृत्य सर्वमापोमयं जगदिति म
योगो दुर्घटवृत्तौ समर्थित इति ।

आपस्तम्बः । पुं । कल्पसूत्रकारे । शा-
खान्तने ।

आपस्तम्भिनी । स्त्री । लिङ्गिन्यांखता-
याम् ।

आपाकः । पुं । आवा इतिप्रसिद्धकुम्भका-
रखस्रत्पात्रदहनस्थाने । पवने ।

आपात । पु । पतने । तत्काले । तदा-
त्त्वे । पातने । मार्गः । आपतन्ति
सप्तरन्ति अस्मिन् । घञ् ।

आपाततः । । अवधारणविनेत्यर्थे ।
अकस्मादर्थे ।

आपूपि

आपानम् । न् । पानगोष्ठ्याम् । सुरा-
पानायसम्भूयोपवेशने । मद्यपानार्थं
सभायाम् । आसम्भूय पिवन्त्यत्र ।
पापाने । लुट् ।

आपानभूमिः । स्त्री । मधुपानस्थाने ।
अपिञ्जरम् । न । स्वर्णे ।

आपीडः । पुं । श्रेखरे । शिखामाल्ये ।
शिरोभूषणे । वहिर्निःसृतदारुणि-
आपीडयति पीडयवगाहने । पञ्चा-
द्यच् ।

आपीडितः । चि । आकृष्टे ॥ समस्ता-
त्पीडिते ॥

आपीतम् । न । माञ्चिकधातौ ।

आपीनम् । न । ऊधसि । आप्यायते
स्स । आप्यायीदृष्टौ । गत्यर्थे ।
। प्यायःपी निष्ठायाम् । सोऽर्गस्युन
। आङ्पूर्वस्यान्धसोःस्यादेवेति पी
भावः । ओदितश्चेतिनिष्ठानक्षम् ।
पुं । अन्यौ । कूपे । इतिवोपदेव ॥
चि । अतिस्थूले । ईषत्स्थूले ।

आपूपिकम् । न । पिष्टकसमूहे । अ-
पूपानांसमूहः । अचित्तहस्तिधेनो
प्लक् । चि । पिष्टकाजीवे । कान्दवि-
के । भक्ष्यकारे ॥ अपूपोपण्यमस्य
। तदस्यपण्यमित्ठक् । यद्वाप अपू-
पभक्ष्यं शीलमस्य । शीलमिति अ-
पूपभक्ष्यं हितमस्य । हितंभक्षा इ-

आप्तग	आप्तक
तिवाठक् । अपूपेसाधुर्वा । गुडादि भ्यपृञ् ॥	आप्तजन । पुं । हिते । हितोपदेष्टरि । आप्तश्चासौजनश्च ।
आपूष्य । पुं । सक्तुषु । अपूपार्थकपिष्टा दौ । चूर्णके ।	आप्तवचनम् । न । आप्तश्रुतौ । शब्दे । आप्तस्यवचनम् । कर्मधारयोवा ॥
आपूरितः । त्रि । अभिव्याप्ते । परिपू र्णे । यथा । आपूरितं महापात्र मिति ।	आप्तवाक्यम् । न । आगमे । आप्तवाक । स्त्री । वेदे । कर्मधारयु । बहुव्रीहिसामुनौ ॥ पुं ।
आपूर्तिः । स्त्री । ईषत्पूरणे । सम्यक् पूरणे ।	आप्तश्रुति । स्त्री । आप्तवचने । वेदे । आप्ताचासौश्रुतिश्च ।
आपूषम् । न । रङ्गे । राँग इतिभाषा ॥	आप्ता । स्त्री । जटायाम् । इतिहारा वस्त्री ।
आपृच्छा । स्त्री । आलापे । आभाषणे । आपृच्छनम् । पृच्छ° । गुरोश्चहल इत्यः ।	आप्तिः । स्त्री । सम्बन्धे । योगे । लाभे । सम्प्राप्तौ ॥ व्याप्तौ । आप्यते । आ प्तु° । स्त्रियांक्तिनावादिभ्यः ।
आपृष्टः । त्रि । अनुज्ञाते ।	आप्तोक्तिः । स्त्री । राट्टे । सिद्धान्तवाक्ये । प्राप्यम् । न । कुप्यौषधौ । त्रि । अन्ना ये । जलविकारे फेनादौ । कर्मशे षभूते मन्त्रादौ । प्राप्त्ये । अपर्ण विकार । तस्यविकारइत्यणान्ताच्च- तुर्वर्णादिच्चात्स्वार्थे षञ् । स्त्री । आप्या ।
आप्तः । त्रि । प्रत्ययिते । विश्वासाधारे । प्राप्ते । लब्धे ॥ सत्ये ॥ रागद्वेषादिव र्जितेयथार्थवक्त्रि ॥ हितोपदेष्टरि- । युक्ते । भ्रमादिशून्ये । तत्त्वार्थवेदि नि ॥ पुं । भ्रमप्रमादविप्रलिप्साक रणापाठवरूपदोषत्तुष्टयरहितेऽ प्यादौ । आप्यतेस्म । आप्तव्याप्तौ । क्तः । स्वस्मिन् ॥ जिने ।	आप्यायक । पुं । पुष्टिकरे । आप्यायनम् । न । तर्पणे । वृत्तौ । प्री णने ॥ परिपूके ।
आप्तकामः । त्रि । प्राप्तस्वरूपानन्द वृत्ते । आप्तः कामोयेन ।	आप्यायित । त्रि । वृत्ते । प्रीते ॥ पू रिते ।
आप्तगर्वः । त्रि । मासाहङ्कारे ।	आपृच्छनम् । न । आनन्दने । पृच्छ

आप्त

त्रीश्यायाम् । आङ्पूर्वायमानन्दना
र्थः । ल्युट् ।

आप्रदानम् । न । आदाने ॥

आप्रपदम् । न । पादाग्रपर्यन्ते ॥

आप्रपदीनम् । त्रि । पादाग्रपर्यन्तलम्ब
माने वस्त्रादौ । पादस्याग्रप्रपदम्
। तन्मर्यादीकृत्य आप्रपदम् । अ
प्रपदंप्राप्नोतीत्यर्थे अनेन खः ॥

आप्रवणम् । न । उत्प्लवने । उद्वरणे ॥
त्रि । ईषद्वनते ॥

आप्लव । पुं । स्नाने । आप्लवनम् । मृड्
गतौ । घञभावपक्षे ऋदोरप् ।

आप्लवव्रती । पु । स्नातके । समाप्तवेदा
ध्ययनकृतस्नाने । आप्लवते । मृड् ।
अच् । आप्लवश्चासौव्रतीच ॥ आप्लवः
स्नानम् । तत्रव्रतीनित्यस्नायीतिम्
कृतः ॥

आप्लावः । पुं । स्नाने । आप्लवनम् । मृड्
० । विभाषाङ्ङिर्मुवोरितिवा घञ् ।
आप्लाव्यम् । न । आप्लवे । आप्लवते । मृड्
० । भव्यमेवेतिसाधु ॥

आप्लवतः । त्रि । स्नाते । कृतस्नाने । पुं ।
स्नातके । आप्लवनम् । मृड् । क्तः ॥

आप्लवव्रती । पुं । श्रुतेः पाठात् स्नाते ।
स्नातके । आश्रमान्तरमगते समाप्त

वेदव्रते । आप्लवते । मृड् । गत्यर्था
कर्मकैतित्तः । सचासौव्रतीच । मुकु

आभर

टस्तु आप्तं स्नानं तत्रव्रती नित्यं
स्नायीत्याह ॥

आप्ता । पुं । वयौ । आप्तोर्त्सिर्वम् ।
आप्तृ० । श्रेयश्चेतिवन्नन्तः ॥

आफूकम् । न । अहिफेने । आफूकशो
षणं ग्राहिश्लेष्मस्रवातपित्तलम् । तथा
खसफले झूतवल्कलप्रायमित्यपि ॥

आवङ् । पु । दृढवन्धे । प्रेमिण ।
अलङ्कारे । भूषणे । पु । योक्ते । चि
। आप्ते । आवध्यतेस्म । वध० क्तः ॥

अवन्धः । पुं । वन्धने । प्रेमिण । योक्ते ।
आवध्यते ऽनेन । वन्धवन्धने । हलश्चे
ति घञ् ॥

आवाधा । स्त्री । पीडायाम् । द'खे ॥
भूखण्डे । विकोणक्षेत्रमधरज्जुः । रे
पेण यत्खण्डद्वय जायते त'स्नन् ।
वाधृलोडने । आङ्पूर्व गुरोश्चेत्यः ॥

आविलः । त्रि । अनच्छे । अप्रसङ्गे । क
लुषे ॥ आविलति । विलभेदने । इ
गुपधेतिकः ॥

आविलकन्दः । पुं । मालाकन्दे ॥

आवुत्तः । पुं । नाथ्योक्त्या भगिनीपतौ
॥ आपनम् आप् । सम्पदादिच्चात्
क्विप् । आपमुत्तनोति । अन्येभ्योपी
तिङः ॥

आभरणम् । न । निरूपणे ॥

आभरणम् । न । अलङ्कारे । भूषणे ॥

आभिम

आभिरतेऽनेन । भृञ्भरणे । ल्युट् ।
 आभा । स्त्री । उपमायाम् । कान्वयाम् ।
 शेभायाम् । दीप्तौ । वबूले । आभा
 वक्ष्यपर्याय कथित कोविदैरिहे
 रि भावप्रकाशे वातव्याधौ त्रिकशू
 लचि कस्ता ॥

आभाति । स्त्री । छायायाम् ।
 आभाषणम् । न । आलापे । कथने ।
 भाषव्यक्तायावाचि । आङ्पूर्व ।
 ल्युट् ।

आभाषितः । त्रि । अभिमुखीकृते ।
 आभासः । पुं । प्रतिविम्बे । दीप्तौ ।
 सदृशे ॥ आभिमुख्येनभासते । भास् ।
 । पचाद्यच् । ईषद्भासनवा ॥

आभ्र शरः । पु । चतुष्पष्टिसङ्ख्यकग
 णश्रेवताविशेषे ॥ आभास्वराश्चतुष्
 पष्टिरित्युक्ते ॥ द्वादशसङ्ख्यकेगण
 देवताविशेषे ॥ आत्माज्ञातादमोदा
 न्त शान्तिर्चानंशमस्तप । कामः क्रो
 धोमदोमोहोद्वादशाऽऽभास्वराइमे
 । आसमन्ताद्भासनशीलः । भास्दी
 प्तौ । स्थेशभासपिसकसोवरजितिव
 रच ॥

आभिजात्यम् । न । कैालीन्ये । पाण्डि
 न्ये । अभिजातस्यभाव । व्यञ् ।

आभिमन्यव । पुं । परीक्षिति ऋषे ॥
 अभिमन्योरपत्यम् । अण् ।

आभोर

आभिर । पुं । गोपे । आममन्तात भि
 यंराति । गदाने । आत इतिक ।
 आभिरूप्यम् । न । अभिरूपत्वे ।
 आभीक्षणम् । न । भृशे । अत्यन्ते ।
 अतिशये ॥ निच्ये । त्रि । तद्युक्त
 क्रियायाम् ॥

आभीक्ष्यम् । न । पौनः पुन्ये । भृशा
 र्थे । भावेष्यञ् ।

आभीर । पुं । अहीर इतिप्रसिद्धेगोपे
 । ब्राह्मणादम्बुषायामुत्पन्ने । वैश्यभे
 दएव आभीरोगवाद्युपजीवोतिस्वा
 मी । देशविशेषे । यथा । श्रीकोङ्क
 णादधोभागेतापीत । पश्चिमेपरे ।
 आभीरदेशो देवेशिविन्ध्यशैलेष्वव
 स्थित इतिशक्तिसङ्गमतन्त्रम् । न ।
 मात्रावृत्तप्रभेदे । यथा । एकादश
 कलधारि कविकुलमानसहारि ।
 इदमाभीरमवेहिजगणमन्तमनुधे-
 हि । यथा । तरलनयनवलितेन म
 दमन्यरचलितेन । सुमुखिहृदय म
 भिलाषि सपदिनकस्यकरोषीति ॥
 आअभिईरयति । ईरगतौकम्पनेच ।
 पचाद्यच् ॥

आभीरपत्नि । स्त्री । गोपग्रामे ॥ गो
 पगृहपङ्क्तौ । आभीराणांपत्नि ।

आभीरपत्नी । स्त्री । गोपग्रामे । घो
 षे । अहीरवासा इति भाषा । आ

आम.

भीराणांपत्नी ।

आभीरी । स्त्री । महाशूद्राणाम् । अहीरनी इति भाषा । आभीरस्त्री जाती या वा । पुंयोगादितिजातेरिति च ङीष् ।

आभीसस । न । वृच्छे । दुःखे । त्रि । कष्टयुक्त । भयानके । आसमन्तात् भिर्यत्नाति । ला० । क. ।

आभयः । त्रि । ईषदक्ते । आकुञ्चिते ।

आभेरी । स्त्री । रागिणीविशेषे ।

आभोगः । पुं । वरुणस्य च्छे । परिपूर्णतायाम् । यत्ने । आभोजनम् । भुज्० । भावे अधिकरणे वा घञ् । कविनाभयुक्त गानसमापककाव्ये । यथा । यत्रैव कविनामस्यात्स आभोग-इतीरितइतिसङ्गीतदामोदरः ।

आभ्यन्तरः । त्रि । अभ्यन्तरभवे । तत्र भव इत्यर्थः ।

आभ्युदयिकः । त्रि । अभ्युदयविमिते आहुगदिकर्मणि ।

आभ्रिनः । पुं । काष्ठकुहालेन खननकर्त्ता । अश्याखनति । तेनदीव्यती-शदिनाठकः ।

आभ्रम् । न । अङ्गीकारे । घाने । निश्चयस्मृतौ । प्रतिषधने । आभ्रयति । अभ्रगन्धादिषु गन्तः क्विप् ।

आभ्रम् । पुं । रोगभाषे । रोगविशेषे

आमन्त्रि

। मलवैषम्यरोगे । न । षट्पकारा

जीर्णरोगमध्ये रोगविशेषे । आह्वारस्यरसःसारो योनपक्वोऽम्लिखाघवात् । आमसंज्ञां सलभते वद्व्याधि

समाश्रयः । आममन्त्रसंके । त् केचित्तुमलसञ्चयम् । प्रथमादोषदुष्टिंवा केचिदामप्रचक्षते । आश्रयः ।

अविपक्व मसंसक्तं दुर्गन्धिषडुपिच्छिलम् । सादनंसर्वगात्राणामाभ्रमित्यभिगन्धितम् । तेनामेन सट्टायुक्तादोषादूष्याश्चतादृशाः । तद्गुण्णाम्

आमयाश्चसामादतिवुधैः स्मृताः । त्रि । अपक्वे । असिद्धे । पाकरहिते ।

आमगन्धि । न । शवाद्युत्पन्नयुक्ते । विश्वे । अपक्वमांसादिगन्धान्ते ॥

आमण्डः । पुं । शुक्लैरण्डे ।

आमनस्यम् । न । पीडायाम् । व्यथायाम् । आमनसे भावः । ब्राह्मणादिस्त्रात् घञ् ।

आमन्त्रणम् । न । सम्बोधने । आनन्दने ॥ निमन्त्रणे । कामचारानुज्ञायाम् । यस्याकरणे प्रत्यवायेनस्यात्

। यथा । इह शयीत भावन् । मन्त्रिगुप्तभाषणे । आङ्पूर्वः । स्युट् ॥

आमन्त्रणा । स्त्री । वृच्छायाम् । आमन्त्रितम् । न । सम्बोधनप्रथमायाम् । त्रि । निमन्त्रिते ।

आमवा

आमन्दः । पुं । वासुदेवे ॥

आमन्दा । स्त्री । खड्गभेदे ।

आमयः । पुं । रोगे । असुरोगे । भा

वे घञ् । आमयात्त्यनेन । याप्राप

णे । अन्येभ्योपीतिङ् । यद्वा । आम

यनमनेनवा । मीङ्ङिसायाम् ।

एरच् । घोवा । न । कुष्ठौषधौ ।

आमयाकी । त्रि । रोगिणि । मन्दान

लयुक्ते । विकृते । आमयो स्यास्ति

। आमयस्योपसंख्यानं दीर्घश्चेति-

विनि ।

आमर्शनम् । न । स्पर्शे ।

आमर्षः । पुं । कोपे । मर्षणम् । मृष

तितिच्चायाम् घञ् । नञ् समासः

। अन्येषामपीतिदीर्घः । निरुद्यो

ग्निरामर्षं निर्वीर्यमरिनन्दनमि-

तिप्रयोगः ।

आमलकः । पुं । वासकवृक्षे । न । धा

त्रीफले । क्षुद्रामलके । आमलते ।

मल । कुन्शिल्लिसंज्ञयोः । आ

मलक्या फलम् । फलेषुगितिषिका

रावयवप्रत्ययस्यलुक् । चि । धात्री

द्रुमे । तिष्यफलायाम् ।

आमलकी । स्त्री । अमृतायाम् । तिष्य

फलाद्रुमे । आमलते । मलधारणे

। कुन् । जातेरितिङीष् ।

आमवातः । पु । स्वनामख्यातेरोगवि

आमिची

शेषे । तल्लक्षणं यथा । युगपत् कुपि

तावेतौ त्रिकसन्धिप्रवेशकौ । स्वव्य

ञ्चकुरुतो गात्रमामवात'सञ्च्यते ।

एतौवातकफौ । त्रिकसन्धिप्रवेशकौ

वेदनयेतिवोदृष्यौ ॥

आमश्चाद्रम । न । आमाम्नाविहितश्चा

द्रे । आपन्ननग्नौतीर्थे च चन्द्रस्य य

ग्रहे तथा । आमश्चाद्रुद्विजै कार्यं शूद्रे

णतुसदैवहि । अपत्नीक प्रवासी च

भार्यायस्यरजस्वला । आमश्चाद्रुद्विजै

कार्यं शूद्रे णतुसदैवहीति च ।

आमातीसारः । पु । षट्प्रकारातीसा

रमध्येरोगविशेषे ॥

आमात्त्यः । पुं । अमात्त्ये ।

आमानस्यम् । न । पीडायाम् ॥

आमानम । न । अपक्वतण्डुलाद्यन्ते ।

आमाशयः । पुं । नाभिस्तनयोर्मध्यभा

गे अपक्वस्थाने ।

आमिचा । स्त्री । वैश्वदेव्याम् । तप्ते प

क्केचपयसि दधियोगेता जातायादु

ग्धविकृतौ । तत्रघर्नभूतः पिण्डश्चा

मिच्चा जलंवाजिनम् ॥ आमिष्यते ।

मिषुसेचने । त्राहुलकात्सक् । य

द्वा । आमक्षति । मक्षरोषे सञ्चर्षा

ते च । अच् । पृषोदरादिः ॥

आमिचीयम् । न । आमिच्ये । दधि

नि । आमिचायैहितम् । विभाषाश्च

आमिषि

विरूपादिभ्य इति छ ।

आमिच्यम् । न । आमिचीये । आमि
चायैहितम् । यत् ।

आमिषम् । न । पुं । भोग्यवस्तुनि ॥

सम्भोगे ॥ उक्तोचे ॥ पलजे । मांसे

॥ सुन्दराकाररूपादौ । लोभस्त्व

ये । लाभे । कामगुणे । रूपे ।

भोजने । लोभ्यवस्तुनि । विषये ।

आमिषति । मिषस्पृष्टायाम् । मेष

तिवा । मिषु मेषने । इगुपधेतिक ।

यद्वा । अमति । अमगत्यादिषु ।

अमेदीर्घश्चेतिटिषच् ॥ यद्वा । आ

मियते भुज्यते । मिषश्लेषणे । घ

ञ् । संज्ञापूर्वकत्वात्त्रगुणः । घञर्थे

क इतितुपरिगणनादयुक्तम् ।

आमिषप्रिय । चि । मांसाभिखाषिणि

॥ पुं । कङ्कपक्षिणि ।

आमिषभ्या । चि । मत्स्यमांसभोजन

शीले । शौक्ले ॥ आमिषमन्नाति ।

अशभोजे । सुपीतिणिनि ।

आमीचा । ख । आमिचयाम् । आड्

पूर्वान्निहेदीर्घश्चेति स ॥

आमुक्त । चि । पिनडे । परिहितवस्त्रा

दौ । परिहितकवचेजने । आमुच्य

नेस्स । मुहृमोचणे । क्त ।

आमुप । पुं । कण्टकयुक्तवंशविशेषे ।

आमुषिक । चि । स्वर्गसुखाद्यनुभवे ।

आम्नायः

अमुष्मिन् परलोकेर्भव' । ठक् ।

आमुप्यायण । चि । ख्यातवंशोद्भवे ।

सत्कुलजाते । अमुष्यापत्यम् । नडा

दिच्चात्फक् । षष्थ्या अलुक् ॥

आमूलम् । न । मूलपथ्यन्ते ।

आमोद' । पुं । अतिदूरगामिनिगन्धे ।

गन्धे । हर्षे । निश्वासगन्धे ॥ सुमह

द्गन्धे । आमोदनम् आमोदयतिवा ।

मुदहर्षे । आडपूर्व' । भावे छञ् ।

स्वार्थेण्यन्तः । पचाद्यञ्वा ।

आमोदनम् । न । आमोदकरणे । ल्यु

ट् ।

आमोदितः । चि । आनन्दिते । सहर्ष

॥ सुगन्धिते ॥ आमोद सञ्जातोऽस्य

। तारकादिच्चादितच् ।

आमोदी । चि । मुखवासने । व पूरा-

दिनानाद्रथरचितमुखवासाहर्षे

॥ आमोदो ऽस्ति अस्य अस्मिन्वा ।

इनिः ।

आम्नातः । चि । अभ्युक्ते । यथा । अना-

म्नातेष्वमन्त्रत्वमिति ।

आम्नाय । पुं । आगमे । निगमे । वेदे

॥ सम्प्रदाये । गुरुपरम्परागतसदुप

देशे । उपदेशे । वंशे । कथने । कुल

क्रमे । अभ्यासे । यथा । तस्यसन्दि

दिहे बुद्धिर्मुहु सीतानिरीच्यच ।

अम्नायानामयोगेनविद्यांप्रशिक्षिता

आम्रः

मिवेति रामायणम् ॥ आम्रायते अ
भ्यस्यते । अत्र अभ्यासं । कर्मुणिघञ् ।
ज्याङ्घ्रिधेतिष्ण । आम्रानंवा । भावे
घञ् । आत इति युक् ।

आलिकेय । पु । गार्त्तिकेये । स्कन्दे ॥
धृतराष्ट्रे राजनि ॥ अम्बिकाया अप
त्यम् । स्त्रीश्लोढक् ।

आम्रसिक । पुं । मत्स्ये । आम्रसावर्त्त
तं । ओजस्रहोम्रसावर्त्तते इति ठक् ।
ठस्येक' ।

आम्र । पु । चूते । रसाले ॥ अथांस्पु
ष्पादीना गुणा । आम्रपुष्पमतीसा
रकफपित्तप्रमेहनुत् । अष्टकट्टि
हरशीतं रुचिकृद् ग्राहिवातलम्

॥ आम्रशालकषायान्त्वं रुच्यंमारुत
पित्तकृत् । तरुणं तु तदत्यन्तरुच्यं
दोषत्रयास्रकृत् । * । आम्रमामत्त्व
चाहीन्न मातपेतीवशेषितम् । अ
न्त्वादु कषायस्याङ्गेदनकफवातजि
त । । पक्कन्तु मधुरं दृष्यन्निग्धं शुक्र
बलप्रदम् । गुरुवातहरहृद्यं बरुणं शी
तमपित्तलम् । कषायानुरसं वङ्गि
श्लेष्मशुक्रविवर्द्धनम् । * । तलेन वृक्ष
सम्पक्कं गुरुवातहरं परम् । मधुरा
न्त्सरकिञ्चित् भवेत् पित्तप्रकोपन
म् । । आम्रं कृत्रिमपक्कयत्तद्भवे
त् पित्तनाशनम् । रसस्यान्त्स्यहाने

आम्रः

स्तु माधुर्याच्च विशेषतः । चूषिततत
परवच्यबलवीयकरं लघु । शीतलं
शीघ्रपाकिस्था दातपित्तहरं सरम् । *
। तद्रसो गालितो बल्योगुरुधीतहर
सरः । अह्वयस्तर्पणो ऽतीव दृंहण -
कफवर्द्धनम् । । तस्य खण्डगुरुपररो
चनं चिरपाकिच । मधुरं वृंहणं बल्यं
शीतलं वातनाशनम् । वातपित्तह
रं रुच्यं दृंहणं बलवर्द्धनम् । दृध्यं वर्ण
करस्वादुदुग्धाक्तगुरुशीतलम् । * ।
मन्दानलत्वं विषमज्वरश्चरक्तामथ
वद्गुदोदग्च । आम्रातियोगेन
यनामयश्च करोति तस्मा दतितानि
नाद्यात् । । एतद् आम्रविषयमधुरा
मपरनुत् । मधुरस्य परं नेत्रहितत्वा
द्यागुणायतः । * । शुण्ठ्यन्मस्वनुपा
नस्य दास्राणा मतिभक्षणे । जीरक
वाप्रयोक्तव्यं सहसौवर्चलेन च । * ।
आम्रवीजं कषायं स्याच्छर्बतीसार
नाशनम् । ईषदन्त्त्वमधुरं तथा ह
दयदाहनुत् । * । आम्रस्य पल्लवं रुच्यं
कफपित्तविनाशनम् । पल्लवमचन
वदलम् । अस्य शाकप्रकारस्तु । स्वि
न्ना निष्पीडिता, कामकोकिलाहा
रपल्लवा । घृतसिन्धुत्यसंसिद्धा रुच्या
रामठवासिता । सपिषा खण्डयक्ता
स्नेतलिताश्चाम्रपल्लवा । लवङ्गाद्रं क

आम्र

सयुक्तामारीचैरुचिकारका ॥ * अ
स्यपल्लवमुकुलाना प्रकारस्तु । आम्र
स्यवैवनवताम्ररुचिप्रवाला खण्डी
कृताखवणमिश्रितपिण्डताम् । वा
ह्नीकधूपनजुषोघृतदुग्धसिद्धा सन्दी
पयन्ति पवनस्यसखहिएते । मुकुल
सहकारशाखिन, शृतखण्डीकृतसै
न्धवान्वित, दधिमध्यमगीचसस्कृत
स्मिरयातामरुचिच्छिनत्तिहि ॥ कफ
पित्तहरौहृद्यौमुखवैरस्यनाशनौ ।
वह्निसञ्जननौरुच्यौ चूतजौपुष्पपल्ल
वौ ॥ आम्रमामंजलस्विन्नमर्दितं
दृढपाणिना । सिताशीताम्बुसंयुक्तं
कर्पूरमरिचान्वितम् ॥ प्रपानकमि
दंश्रेष्ठुभीमसेनेननिर्मितम् । सद्यौरु
चिकरबल्यंशोमिन्द्रियतर्पणमिति
॥ अस्यते । अमगच्यादौ । अमित-
स्योर्दीर्घश्चेतिरकदीर्घश्च ॥

आम्रगन्धकः । पुं । समष्टिणायाम् । शा
कविशेषे ।

आम्रपेधी । स्त्री । शुष्काम्रखण्डे ।

आम्ररसाकृतिः । स्त्री । रसालायाः प्र
भेदे । यथा । किञ्चित्कुङ्कुमसंयुक्त
विमस्तुदधिगालितम् । सशर्कर भवे
त् पीतापक्काम्ररससन्निभा । पीता
शिशिरिणीया साल्ध्वीवर्णवतीहि-
सा । सुरच्यामधुरावल्यावातपित्तह

आम्राव

रापरेति ॥

आम्रवणम् । न । चूतवने । इति ।

शरेत्यादिनावननकारस्यण

आम्रात । पुं । आमडा अम्वाडा इति ।
विश्रुतेफलवृक्षविशेषे । कपीतने ।
पीतने । आम्रातमन्त्रवातमंगुरुष्णंरु
चिकृतपरम् । पक्कन्तुतुवरं स्वादुरस
पाकं हिमस्फुतम् ॥ तर्पणंश्लेष्मलंक्षि
ग्धवृष्यंविष्टमिष्टंहणम् । गुरुबल्यंम
रुत्पित्तक्षतदाहक्षयास्त्रजित् ॥ अ
मावट इतिख्याते आम्रातके । रा-
जाग्रे ॥

आम्रातकः । पुं । आम्राते । कपीतने-
वृक्षे । अमौट इतिख्याते आम्रावर्त्ते
॥ पक्कस्यसहकारस्यकटे विस्ता
रस' । घर्मशुष्कोमुहुर्दत्त आम्रात-
क इतिस्मृतः । आम्रमतति । अत
सातप्यगमने । कृजादिस्त्राहुन ॥

आम्रातकेश्वरः । पुं । सिद्धस्थानविशेषे
॥ आम्रातकेश्वरे सूच्यासूच्याख्याप
रमेश्वरीत्यागमः । सूच्यासाम्रात
केश्वरे इति देवीगीताय ॥

आम्रावर्त्तः । पुं । आम्रातके । अमावट
अमौट इतिभाषाप्रसिद्धे । आम्रा
वत्तस्तृषाङ्गर्हिवातपित्तहरःसरः ।
रुच्यःसूर्याशुभिःपाकास्तुप्रवसहि-
कीर्त्तितः ।

आयत

आग्नेडितम् । न । द्विस्त्रिहक्ते ॥ यथा ।

सर्पःसर्प इति । आग्नेड्यते आधिक्ये

नो च्यतेस्स । ग्रेडुउन्मादे । क्त. ॥

आन्लवेतस. । पुं । अन्लवेतसएच्चे ।

आन्ला । स्त्री । अन्लिकायाम् । तित्ति

डीवृच्चे । श्रीवल्त्याम् ।

आन्लिका । स्त्री । चिच्चायाम् । अन्लो

ज्ञारे ।

आय । पुं । धनागमे । प्राप्तौ । लाभे

। एकादशभवने ॥ वास्तुविषये ध्व

जाद्यष्टसु ॥ आयाध्वजेधूमहरिश्च

गोखरेभध्वाड्चकाः इत्युक्ते. ॥ ग्रा

मादिषुस्वामिग्राह्ये भागे । स्व्यगार

रचके ।

शूलिकः । चि । तीक्ष्णकर्माणि-

। तोच्छोपायेनयोऽन्विच्छेतसआ-

यःशूलिकोजनः । अयः शूलेन अर्था

नन्विच्छति । अयः शूखदण्डाजिना-

र्धाठक् ठआवितिठक् ।

आयतः । चि । दीर्घे । लम्बा इति भा

षा ॥ आयम्यतेस्स । क्तः । आयतते

वा । यतीप्रयतने । पञ्चाद्यच् । आकृ

ष्टे ॥ अतिप्रसक्ते ।

आयतच्छदा । स्त्री । कदस्थाम् । आय

ताश्छदाः यस्याःसा ॥

आयतनम् । न । आश्रये । विश्रामस्था

ने । यज्ञस्थाने । चैत्ये । देवस्थाने-

आयस्तः

। आयतन्तेऽत्र । यती० । अधिकरणे

ल्युट् ।

आयतिः । स्त्री । दैर्घ्ये । प्रभावे । को

षदण्डजे तेजसि । उत्तरकाले । आ

गामिकाले । फलदानकाले । प्रापये

। सङ्गे । संयमे । आयम्यते अनया अ

त्रवा आयमनं वा । यमउपरमे । स्त्रि

यांक्तिन् । आयास्यतिवा । याते वा

हुलकाडुति. ।

आयती । स्त्री । भविष्यत्काले । कृदि

कारादिति डीष् ।

आयत्तः । चि । अधीने । वशीभूते ।

आयततेस्स । यती० । अकर्मकत्वा-

त्कर्त्तरि क्तः ॥

आयत्तिः । स्त्री । स्त्रेहे । वशित्त्वे । वास

रे । वले । स्थासि । सामर्थ्ये । सीम

नि । आयतनम् । यती० । स्त्रिया ॥

क्तिन् ।

आयमनम् । न । आकर्षणे । यथादृढ

स्यधनुष आयमनमिति । आकृष्य

दीर्घीकरणे ।

आयल्लकम् । न । उक्तागठायाम् ॥ इति

हेमचन्द्रः ॥

आयसम् । न । लौहे । चि । अयसो-

विकारे । अयोनिर्मिते ॥ अण् ।

आयसी । स्त्री । लोहमयकवचे । अङ्ग

रच्चिग्याम् । जास्त्रिकायाम् । डीप् ।

आय

आयस्त. । वि. तेजिज्ञे । शरणदिना-
तीक्ष्णीकृते । चिप्ते ॥ कृषिन्ति ॥ कु
पिते । हते । उस्तुके । प्रयत्नदुर्वाणे
॥ यमुप्रयत्ने । कत्तरिक्त ॥

आयस्थानम् । न । स्वामिग्राहोभाग'
आय. स यस्मिन्नुत्पद्यतेतस्मिन् ।

आयात. । पि. आगते ।

आयानम् । न । स्वभावे । इतिजटा-
धरः ॥

आयाम्. । पुं. दैर्घ्ये । आयम्यते अने-
न वा आयमनं वा । घञ् । यद्वा ।
आयाति । यङ् । अर्त्तिस्तु सुद्धिति
मन ।

आयामवान् । वि. आयामिनि । आ-
योमोऽस्ति अस्य अस्मिन् वा । बला
दिभ्योऽस्तुवन्यतरस्वामिति मतुप् ॥
आयामी । वि. आयामवति । पच्चे
इनिः ।

आयासः । पुं. आयामे । अमे ॥ आय-
सनम् । यसु० । घञ् ।

आयी. । वि. आत्माभवति । मतुवर्धे इ-
निः ।

आयु' । पुं. छान्दसः । मनुष्ये । एति ।
इष्० । इन्द्रसीणइत्युष् । बहुखव
चनात् भाषायामपोति व्याख्यानकृ

त् । जीवितव्याप्यकाले । आयुषि ॥
वायुनाजगदायुनेतिवर्णविवेक । मा

आयुर्वे

वधिप्राजटायुंमामितिर्भाटः ॥ १ ॥
विन्ध्यस्याद्रेरभजतजटायेः प्रथमैज-
इत्यादिप्रयोगाश्वानुकूलस्तेषाम्
॥ अस्माति । या० । मृगव्यादिर्वा ।

आयुक्त. । वि. व्यापारिते । ईषद्युक्ते ।
कर्माध्यचे । नियोगिनि ॥

आयुत । वि. समन्तात्पुक्ते ।

आयुधम् । न । शस्त्रमात्रे ॥ आयुधाना
त्रयोभेद. प्रहरणानि पाणिमुक्तानि
यन्त्रमुक्तानि चेति । तत्र । प्रहरणानि
खन्नादीनि । पाणिमुक्तानि चक्रादी
नि । यन्त्रमुक्तानि अश्वशरास्त्रादीनि
॥ आयुध्यन्ते ऽनेनि । युधसम्प्रहारे
घञर्थेकविधानम् ॥

आयुधधर्मिणी । स्त्री । जयन्ती ॥

आयुधागारम् । न । अस्त्रगृहे ॥ अत्र
नियुक्तस्यलक्षणं मुक्तमात्ये १८८ अ
ध्याये । स्थापनाजातितत्त्वज्ञः सत
तं प्रतिजागरः । रात्रःस्वादायुधागा
रेदक्ष. कर्म सुचोद्यत इति ।

आयुधिक. । पुं. अस्त्रजीविनि । शस्त्रा
जीवे । काण्डपृष्ठे ॥ आयुधेनजीवति
। आयुधाच्छचेतिचाटुष् ।

आयुधीय' । पुं. आयुधिके ॥ आयुधे
न जीवति । छः ॥

आयुर्द्रव्यम् । न । औषधे ।

आयुर्वेदः । पुं. अष्टादशविद्यान्तर्गतध

आयुः

न्वन्तरिप्रणीत विद्याविशेषे । चिकित्साशास्त्रे । रोगोपशमपूर्वकानन्दफलके अष्टस्थानसयुते अथर्ववेदस्योपाङ्गे । आयुःशरीरेन्द्रियसत्त्वात्मसंयोग । तदस्मिन् विद्यते । अथवा आयुरनेन विन्दतीत्यायुर्वेदः । ऋग्वेदस्योपवेदे ॥ इति शैलकोक्तचरणबूहः ॥

आयुर्वेदी । त्रि । आयुर्वेदत्रे । चिकित्सके । वैद्ये ।

आयुर्योगः । पुं । औषधे ।

आयुष्मान् । त्रि । चिरजीविनि । दीर्घा युधि । अतिशयित मायुरस्य । मतुप् । तस्यैमत्त्वर्थे ॥ पुं । तृतीययोगे ॥ तत्रजातस्य फलं यथा । यस्यानजन्मकाले धनुष्मान् यानेयान्तस्य शेषकार्यम् । कुर्याद्भूतं क्रीडनं पुष्पवाद्यांदासैर्बासैरन्वितो गर्वितश्चेति ।

आयुष्यम् । त्रि । पथ्ये । आयुषोनिमित्ते । आयुषेहिते ॥ यत् ।

आयुः । न । जीवितकाले । परमायुषि । पथ्याग्निनांशीलवर्तानराणांसदृत्तिभाजां विजितेन्द्रियाणाम् । एवंविधानामिदमायुरत्र चिन्त्यं सदाष्टदुमुनिप्रवादः । दृते । अष्टमभवने । एति । इत्थंगतौ । एतेर्गिञ्चेत्युत्ति । शिच्चाद्बृह्णीकृतायामायादेशः ।

आरक्षः

आयुस्करः । त्रि । परमायुर्जनके । आयोग । पुं । गन्धमाल्योपहारे । व्यापृतौ । व्यापारे । रोधे । आयोजनम् । युजिर् । घञ् ॥

आयोगवः । पुं । शूद्राश्च श्यायामुत्पन्ने जातिविशेषे । काष्ठुतक्षणमस्यकर्म ।

आयोजनम् । न । आहरणे । द्रव्यासादने । यथा । कुत्रचित्तण्डुलासन्तिकचस्थालीकचन्धनम् । तेषामायोजनं कुर्वन् मुख्यकर्त्ताभिधीयत इति ।

आयोधनम् । न । युद्धे । वधे । युधसम्पहारः । भावे ल्युट् ।

आरः । पुं । मङ्गलग्रहे । शनिग्रहे । पित्तले । रेफल इति गौडभाषाप्रसिद्धे मधुराम्बुफले । दृक्षविशेषे ॥ न । मुण्डलोद्दे । पित्तले । रीच्याम् ॥ कोणे । प्रान्तभागे । ऋगतौ । भावे घञ् ।

आरकूटः । पुं । न । पित्तले । रीच्याम् । यथा । अकाञ्चनेकाञ्चननायिकाङ्गके किमारकूटाभरणेन न श्रियति ॥ आरंकूटयते । कूटदाहे । पचाद्यच् ।

आरक्षः । पुं । हस्तिकुम्भाधस्थले । गजकुम्भसन्धौ । हस्तिशीर्षमर्मणि । सैन्ये ॥ त्रि । रक्षके ॥ रक्षणीये ।

आरण्य

। स्त्री । रक्षायाम् । आरक्षति । रक्षपालने । पचाद्यच् ।

आरग्वधः । पुं । धनवहेडा सेनाखु गिरमाखव अमलतास इतिभाषाप्रसिद्धे राजदृष्टे । व्याधिघाते । अस्यगुणाः । आरग्वधोगुरुः स्वादुःशीतलः स्तंसनोत्तमः । ज्वरहृद्दोगपित्ताश्लवातोदावर्त्तशूलनुत् । तत्फलं स्तंसनं रुच्यं कुष्ठपित्तकफापहम् । ज्वरेतुसततं पथ्यं कोष्ठशुद्धिकरं परमिभिः । आरग्वधम् । रगेशङ्गायाम् । सम्पदादिच्चात् क्विप् । आरग्वरोगशङ्कामपिहन्ति । कर्मण्यण् । बहुस्तंतीति हन्तेर्वधः अदन्तः । यद्वा । रञ्जरागे । सम्पदादिच्चात् क्विप् । आरञ्ज-रोगशङ्कामपिहन्ति ।

आरङ्गः । पुं । अश्विनो देशविशेषे । आरङ्गजः । पु । आरङ्गदेशोद्भवघोटके । पारसीके । आरङ्गे जातः । जनी० । डः ।

आरणिः । पुं । पयसांश्रमे । आवर्त्ते । कुलहल्लके । इतिहारावली ॥

आरण्यः । त्रि । इतिचपत्तिमृगादौ । अरण्ये भवः । अरण्यास्तः । गोमये । वागोमयेषु ।

आरण्यकः । पुं । पथि । अर्धःये । न्याये । मिहारे । मनुष्ये । इतिनि ।

आरना

गजे । अरण्ये भवः । पथ्यध्यायाद्यर्थे अरण्यान्मनुष्यइतिबुञ् । गोमये । वा गोमयेषु । न । काखानर्नमाध्यन्दिनानाञ्चब्राह्मणविशेषः । अरण्येनूच्यमानच्चात् तस्य । अरण्येधयनादेतदारण्यकमुदाहृतम् । आरण्यकुक्कुटः । षं । वनकृकवाकौ । आरण्यकुक्कुटं सिग्धोऽहणः श्लेषलो गुरुः । वातपित्तत्रयवमीविषज्वरनाशनः ।

आरण्यपशुः । पुं । अरण्यजातपशौ । सचसप्तधा । यथा । महिषः । वानरः । ऋचः । सरीसृपः । क । । पृषतः । मृगः । इतितिथ्यादितत्त्वे पैठी नसिः ॥

आरण्यमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्य्यम् ।

आरण्यराशिः । पुं । मेषे । वृषे ॥ सिंहे । मकरप्रथमादौ ॥

आरतिः । स्त्री । उपरमे । निरुत्तौ । आरमणम् । रमक्रीडायाम् । क्तिन् ।

आरथः । पुं । एकाश्वगन्त्र्याम् ।

आरनाखमः । न । काञ्जिके । आरुनालन्तुगोधूमै रामैः स्यान्निस्तुषीकृतैः । पक्षैर्वासन्धितैस्तत्सौवीरसदृशंगुणैः । आर्च्छति । ऋगतौ । अर्चं । नक्षति । गलगन्धे । जैलतीतिथः ।

आरम्भ

। आरो नालोऽस्य ।

आरनालकम् । न । काञ्चिके । आरो
नालोऽस्य । शेषादिभाषेतिकप् ।आरवी । स्त्री । आरवनाम्नोऽच्छवि-
शेषदेशस्यभाषायाम् । अस्यपठनमु-
हूर्त्तःपारसीवद्वोध् ।आरव्यः । त्रि । कृतारम्भे । न । आरम्भे
आर । पुं । स्त्रेच्छदेशप्रभेदे ।आर । ग । स्त्री । आरवीभाषा-
याम् ॥

आरभटी । स्त्री । नाक्यवृत्तौ ॥

आरमणम् । न । आरामे ।

आरम्भ । पुं । त्वरायाम् । उद्यमे ।

स्वार्थंपरोपकारार्थंवागृह्येचादिस-
दनप्रयत्ने । वधे । दर्पे ॥ प्रस्ता-
वन् । गम् । उपक्रमे । प्रथमकृतौ ।

प्रारम्भे । आरम्भणम् । रभराभस्ये ।

वञ् । रभेरश्वलिटोरितिनुम् ।

आरम्भवाद । पुं । तार्किकाणां मीमां-
सकानाञ्चवादे ॥ सयथा । आत्मा

काशाणुमुखतः कारुणं पूर्वमिष्यते

। कुलाखादिव दण्डन्तुघटवज्जन्मना

शभाक् । पृथिव्यम्नोऽग्निवायूनां कर्म-

संयोजिताणवः । ह्यणुकादिक्रमेणा

ण्डमारभन्तद्दंमहदिति ।

आरम्भवादी । पुं । वैशेषिके । त्रि । त

न्मतवादिनि ।

आराती

आरम्भसिद्धि । स्त्री । कार्यसिद्धौ ।

आरम्भी । पुं । आरम्भवादिनि । वैशे-

षिके । समवाय्यसमवायिनिमित्त

कारणेभ्योभिन्नस्यकार्यस्ययोत्पत्ति-

स्तां योवक्तितस्मिन्नित्यर्थ । सचवै

शेषिक ।

आरव । पुं । शब्दमात्रे ॥ आरवणम् ।

रुशब्दे । विभाषाङ्किरूपुवोरितिघ

जोभावेऽदोरप ॥

आरा । स्त्री । चर्मप्रभेदकास्त्रे । चर्म

प्रभेदिकायाम् । आह्वयर्त्ति ऋच्छ

तिवा । ऋगतौ । अच् । आर्यतेवा

। भिदादावाराशस्व्यामितिपाठात्

साधुः । प्रतोदे । अर्यन्तेऽनयाऽम्ना ।

। आङ्पूर्वार्त्तिः । आङोर्त्तेश्च । उ

पसर्गादृतीति वृद्धि ॥

आराग्रम् । न । अर्द्धचन्द्रायस्त्रमुखे ॥

अर्द्धचन्द्रचुरप्रादिधाराग्रंमुखमुच्यते

। आराग्रन्तुमुखन्तेषांपुष्पपत्रादिभेद-

तः ॥ इतिहलायुध ॥

आरात् । । दूरे । समीपे ॥ आरा

ति । रादाने । बाहुलकादातिप्र

त्ययः ।

आराति । पुं । अरौ । शत्रौ ।

आगतीयः । त्रि । दूरस्थे । निकटस्थे ॥

आरात्भवः जातः आगतोवा । वृद्धा

च्छ ॥

आराम

आरात्रिकम् । न । नीराजनायाम् ।
नीराजननिमित्तदीपे । नीराजना
मत्रे । आदौ चतुष्पादतले च विष्णो
र्दीनाभिदेशे मुखमण्डलैकम् । सर्वे
षु चाङ्गेष्वपि सप्तवारानारात्रिकं भक्त
जनस्तु कुर्यात् ।

आराधनम् । न । पचने । साधने । अ
वाप्तौ । तोषणे ॥ पृजने । असार-
संसारविवर्तनेषु मायात तोषप्रसभ
ब्रवीमि । सर्वत्र दैत्याः समतामुपेतस
मत्त्वमाराधनमच्युतस्येति प्रह्लादः ॥
असारोयं संसारस्तत्र विवर्तनानि देव
मनुष्यतिर्यगादिजन्मानि तेषु तत्तदु
चि तैर्भोगैस्तीर्षमायात किन्तु सर्वत्र
सर्वेषु भूतेषु समतां समदर्शितामुपेत
प्रामुत । तदेवाच्युतस्य आराधनमि-
त्यर्थः । आराध्यतेऽनेन । राधसंसि
द्धौ । भावकरणादौ ल्युट् ॥

आराधना । स्त्री । साधनायाम् । से
वायाम् । परिचर्यायाम् । टाप् ।
आराधनीयः । चि । आराधयितुं योग्ये ॥
आराध्यः । चि । उपास्ये । सेव्ये ।
आरामः । पुं । उपवने । कृत्रिमवने ।
क्रीडार्थवने ॥ आरमन्थत्र । रमक्री
डायाम् । इत्यश्चेति घञ् ॥

आरामशीतला । स्त्री । सुगन्धिपत्रिवि
शेषे । आनन्द्याम् । गन्धाद्यायाम् ।

आरूढ.

आगलिकः । चि । पाचके । रूपकारे
॥ जिह्मगाभिनि ॥ अरालं कुटिलं
चरति । चरतीति ठक् ।

आराव । पुं । आग्ने । निनादे । नि
स्वने । आग्नेयम् । कश्चिद्दे । विभा
षाडिरुद्रो रिति घञ् ।

आरु । पुं । वृचविशेषे । कर्कटे । शू
करे ।

आरुणि । पु । उद्दालके । ॥
अरुणस्यापत्यम् । अत इञ् ।
आरुण्येय । पुं । श्वेतकेतुमुनौ । आ
रुणेरपत्यम् । ठक् ।

आरुरुक्षुः । चि । आरोढुमिच्छौ ।

आरुः । पुं । तरोर्भेदे । कर्कटे । दंष्ट्रि
णि । शूकरे । पिङ्गलवर्णे । चि ।
लवर्णवति ॥ ऋच्छति । अर्त् । वा ।
ऋगतिप्रापणयोः । णित्कसिपचर्त्से
रित्युः ।

आरूकम् । न । वीरसेनवृत्ते । आडू इ
ति भाषा । हिमाचलप्रसिद्धौषधी
विशेषे । आड इति गौडभाषा ॥ त
त्पत्रपुष्पादिभेदतश्चतुर्जाति ।

आरूढः । चि । कृतारोहणे ॥ उच्चस्थान
गते । आडू पूर्वाद्गृहेर्गच्यर्थेति क्त ।
। ठत्त्वधत्त्वटुत्त्वटलोपदीर्घाः ॥ आरू
ढौ नैष्ठिकंधर्मयस्तु प्रच्यवते पुनः ।
प्रायश्चित्तं न पश्यामि येन शुध्येत्स आ

आरोपि

त्वहा ।

आरेवतः । पुं । आरग्ध्रे । राजट्चे
। न । पारेवतट्चफले । आरेवय
ति निस्सारयतिमलम् सारकत्वात्
। रेवृप्रवगतौ । णिच् । विच् । अत
त्ति । अत० अच् । आरेव्चासौ अ-
तश्च ।

आरोग्यम् । न । अनामये । लाघवे ।

। गराहित्ये । अरोगस्य भावः । वा
ह्यणादिच्चात्प्यञ् । रोगाभावसा
ने ।

आ ग्यशास्त्रा । स्त्री । चिकित्साख्ये
। यथा । धर्मार्थकाममोक्षाणामारो
ग्यंसाधनंयत । अतस्त्वारोग्यदाता
रोभवति सर्वद' ॥ आरोग्यशा
स्त्रांशुर्वीतमहौषधपरिच्छदाम् । वि
दग्धवैद्यसंयुक्तां बह्वन्नरससंयुताम् ।
वैद्यस्तु शास्त्रवित् प्राज्ञोदृष्टौषधपरा
क्रमः । औषधीमूलतत्त्वज्ञः समुद्रुण
कालवित् । बलवीर्यविपाकज्ञः शा
स्त्रिमांसौषधीगणे । त्यागिवहेहिनां
तद्वदनुकूलः प्रियंवदइतिवैद्यकम् ।

आरोप' । पुं । मिथ्यारोपणे । यथार
ज्जासर्पारोपवत् वस्तुन्यबस्वारोप'
॥ मिथ्याधिष्करणे ॥

आरोपणम् । न । न्यासे । संस्थापने ।

आरोपितः' । त्रि । कल्पिते । कृतारो

आर्यम्

पये । निहिते । न्यस्ते ।

आरोह' । पुं । अर्बुरोहे । वरारोहाक
टौ । वरस्त्रियाःश्रोण्याम् । आरोह
णे । गजारोहे । दीर्घत्वे । समुच्
ये ॥ परिमाणविशेषे । नितम्बे । आ
रुह्यते अनेनवा आरोहणम् आरो
हतिवा । रुहेःकरणेभावेवा घञ् ।
अच्वा ।

आरोहकः । वि । आरोहणकर्त्तरि ॥

आरोहणम् । न । सोपाने । पैडी इति
भाषा । पाषाणादिनिर्मिते सौधाद्यु
परिगमनमार्गे । समारोहे । नीचा
दूर्ध्वगमने । चढना इतिभाषा ।
प्ररोहणे । अङ्कुरादिजनने । आरुह्य
तेऽनेन । अहप्रादुर्भावे । करणेष्युट् ।

आर्किः । पुं । अर्कपुत्रे । शनैश्चरे ।

आर्गवधः । पुं । राजट्चे । आरग्ध्रे ।

आर्धा । स्त्री । मधुमक्षिका विशेषे ।

यापीतादीर्घतुण्डा षट्पदसन्निभा
भवति ।

आर्यम् । न । मधुप्रभेदे । मधूकवृक्षा

निर्यासंजरत्कार्वाश्रमोद्भवाः । स्व

न्यार्थ्यं तदाख्यातं श्वेतकं मालवेपुन

। तीक्ष्णतुण्डास्तु या पीतामक्षिकाः

षट्पदोपमाः । आर्धास्तास्तत् कृतं

यत्तदार्यमित्यपरेजगु । आर्यम्

ध्वति चक्षुष्यकफपित्तहरं परम् ।

आर्त्तव

कषायं कटुकं पाके तिलञ्चबल पुष्टि
कृतम् ।

आर्त्तः । वि । अर्त्तावति । अर्त्तास्ति अस्य
अस्मिन्वा । प्रज्ञाअर्त्ताभ्योण इति
पाञ्चिकोणः ।

आर्त्तिकः । पुं । ऋचां व्याख्याने । वि ।
ऋक्षुभवे । ह्यजृद्वाह्यार्त्तकप्रथमाध्व
रपरश्चरणनामाख्याताडुकम् ।

आर्त्तवम् । न । अर्त्ताटिल्ये ॥ आर्त्तवंहि
कुटिलेषु न नोति । यथा हृदयव्य
हरणे । परप्रतारणाराहित्ये । पर
चित्तानुसारित्वे ॥ अर्त्तवनेषुओट
घुस्वज्ञातार्त्तासङ्गोपने । विहितप्रति
षिद्दुयोरेकहूपप्रवृत्तिनिवृत्तिशालि
त्वं शरीरमार्त्तवम् । ऋजोर्मा
वः । इगन्ताञ्चलघुपूर्वादित्यम् ।

आर्त्तः । वि । पीडिते । असुखे । जरा
व्याधादिना ऽवशंप्राप्ते । दुःखाभि
भूते ॥ पुत्रवियोगादिदुःखिते ।

आर्त्तगलः । पुं । नीलभ्रिण्य्याम् । वा
णायाम् । आर्त्तः क्षीणोगलति । ग
लअद्ने । प० अच् ।

आर्त्तभागः । पुं । ऋषिविशेषे । ऋतभा
गस्य गोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् ।

आर्त्तवर्मम् । न । रजसि । स्त्रीपुष्पे । पु
ष्पे । वि । ऋतुजे । ऋतुसम्बन्धि
नि । ऋतुः प्राप्तोऽस्य । ऋतोरण

आर्थीभा

॥ ऋतुरेववा । प्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् ।
आर्त्तवी । स्त्री । घोटक्याम् । वाजि-
न्याम् ।

आर्त्तिः । स्त्री । पीडायाम् । रोमे ॥
आडऋच्छतेः क्तिनिउपसर्गाट्टती-
तिट्टिः ।

आर्त्तिजीनः । पुं । ब्राह्मणे । यजमाने
। ऋत्तिककर्माहति । ऋत्तिजवा
अहति । यत्तर्त्तिग्भ्याघखजाति । त
सूचेण यत्तर्त्तिग्भ्यातत्कर्माहती-
तिचोपसङ्ख्या नमितिवात्ति न-
चखञ् । विद्वानयजेत विद्वाः या
जयेदितिद्वयोरपिविदुषोरधिकारा
त् । योवाद्दमांपदश्च म्वरशोक्षरशो
वाचविदधाति स आर्त्तिजीः
ति आर्त्तिजीनाः स्यामेत्यधेयंथाक
रणमितिभाष्यम् ॥

आर्त्तिज्यम् । न । ऋत्तिक्वाध्यकर्मणि
। ऋत्तिजः कर्म । व्यञ् ।

आर्थिकः । वि । अर्थग्राहके । अर्थादा
गते ॥ अर्थगृह्णाति । प्रतिपद्यार्थ
ललामच्चेतिठक् ॥

आर्थीभावना । स्त्री । भावनाविशेषे
॥ प्रयोजनेच्छाजनितयागादित्रिये
च्छाविषयव्यापार आर्थीभावना ।

साक्षाख्यातत्वांशेनोच्यते । आख्यात
सामान्यस्य व्यापारवाचित्वात् । सा

आर्द्रक

चांशत्रयमपेक्षते । साध्यंसाधनमि-
तिकर्त्तव्यताञ्च । किम्भावयेत् केन
भावयेत् कथंभावयेदिति । तत्रसा-
ध्याकाङ्क्षायां स्वर्गादिफलंसाध्यत्वे
नान्वेति । साधनाकाङ्क्षायांयागा-
दि करणत्वेनान्वेति । इतिकर्त्त-
व्यताकाङ्क्षाया प्रयाजाद्यङ्गजात-
मितिकर्त्तव्यतात्वेनान्वेति ॥

आर्द्रकः । पु । वृषके ॥

आर्द्र . । त्रि । सजलवस्तुनि । क्लिन्ने ।
स्तिमिते । भीजा गीला इतिभाषा ।
अर्द्यतेस्म । अर्दगता । अर्द्दीर्घ-
श्चेतिरक ॥ आर्द्रद्रव्यं द्विधा प्रोक्तं सर-
सं नीरसंतथा । सदुग्धं गुप्तरसकं द्वि-
नीरसमुच्यते । वास्तूकं सार्धं पंशा-
कं निर्गुणं च्योरण्डमार्धकम् । धत्तूरा-
द्यमिदं सर्वमार्द्रं सरसमुच्यते । वटाश्च
त्यकरीराद्यमार्द्रद्रव्यन्तु नीरसम् ।
सदुग्धन्तु द्विधा प्रोक्तं मृदुतीक्ष्णमिति
क्रमात् । शातलावज्जसी हुण्डसैरि-
ण्याद्यास्तु तीक्ष्णकाः । दुग्धिकार्क-
चीरिण्याद्या मृदुदुग्धा. प्रकीर्त्ति-
ताः ॥

आर्द्रकम् । न । मूलविशेषे । अपाकशा-
के । शृङ्गवेरे । अदरख इतिभाषा
। आर्द्रिकाभेदिनी गुर्वीतीक्ष्णोष्णा
दीपनी चसा । कटुकामधुरापाके

आर्द्रक

रूक्षावातकफापहा ॥ येगुणाः कथि-
ताः शुण्ठ्यास्ते पिसन्त्यार्द्रकेखिला ।
भोजनाग्रेसदापथ्यं लवणार्द्रक भक्षणा-
म् ॥ अग्निसन्दीपनं रुच्यं जिह्वाकण्ठ-
विशोधनम् ॥ कुष्ठेपाण्डुमधेकृच्छ्रे-
रक्तपित्तकफज्वरे । दाहेनिदाघेश-
रदिनैव पूजितमार्द्रकम् ॥ अपिच ।
चक्षुष्यं रोचनं स्वर्थं विकाशिविशदं स-
रम् । स्तम्भाटोपानिलघ्नञ्च लवणार्द्र-
कभक्षणम् ॥ गुडार्द्रकवातहरं चक्षु-
ष्यं पित्तनाशनम् । ज्वरघ्नं चातिदृष्य-
ञ्च वर्चो भेदिकफापहम् ॥ मृत्त्वचा-
रहितमङ्कुरत. सत् चालितं विमलकै-
र्वहुतोयैः । मिश्रितं लवणनिम्बुपयो-
भिर्वीलमार्द्रकमुपैतियोग्यताम् ॥
तैलासुरीरजनिसिन्धुजपङ्कसङ्गिप्र-
स्पन्दमाननवनिम्बुरसप्रसक्तम् । स्वा-
दुस्तरांशिशिरवासरभोजनेषु कस्यै-
तिवर्णनपथं खलु शृङ्गवेरम् ॥ दृष्यो-
ष्णं दीपनं हृद्यं संक्लेहं लघुपाचनम् ।
रोचनं तर्पणं दल्यं चार्द्रकं परिकीर्त्ति-
तम् ॥ वातपित्तकफेभानां शरीरव-
नचारिणाम् । एकएवनिहन्तास्ति-
लवणार्द्रककेशरी ॥ आर्द्रायाजातम्
। पूर्वाह्णापराह्णार्द्रेति बुन् ॥ आर्द्रं
यतिजिह्वायां वा । कुन ॥ आर्द्रसंज्ञ-
कं वा संज्ञायामितिकन् । अर्द्यतिक

ॐ ॐ ॐ

आर्थकः

फवा । अर्दं । अर्दं दीर्घश्चेतिरक् ।

३क ।

आर्द्रकवटः । पुं । मुद्गार्द्रकवटे ।

आर्द्रतामि स्त्री । पङ्क्तिवत्त्वे ॥

आर्द्रपटवासाः । पुं । तापसविशेषे ।

आर्द्रपटवासआच्छादनयस्य ।

आर्द्रभाषा । स्त्री । भाषाणीति गौड

भाषा मत्सिद्ध भाषपण्यम् ।

आर्द्रशाकम् । न । आर्द्रके ।

आर्द्रा । स्त्री । षष्ठ्यन्तश्चे । तत्रजात

स्यफलंयथा । चुधाधिकोरुक्मशरी

रकान्तिः कलिप्रियः कोपयुतोऽविनी

तः । प्रसूतिकाले च भवेत्किलार्द्रान

चारुचेता शरणागतेपीति । टाप् ।

आर्द्रालुब्धकः । पुं । केतुग्रहे ।

आर्द्राटिः । स्त्री । अर्द्धादरे । टी । स्त्री ।

आर्थ्यः । पुं । स्वामिनि । बुद्धे । गुरौ ॥

सुहृदि । त्रि । अष्टकलोत्पन्ने । मत्स्य

लोद्भवे ॥ पूज्ये । अष्टे । सङ्गते । ना

द्योक्त्या मान्ये । उ । अर्द्धान्तिते । स्व

च्छ्वान्ते । कर्त्तव्यमाचरन् कर्म

मकर्त्तव्यमनाचरन् । तिष्ठान्तप्रवृत्ता

चारे सतुआर्यइतिस्मृत । अर्त्तुंयो

ग्यः अर्थ्यतेवा । ऋग्तौ । ऋहलो

र्ष्यत ।

आर्थ्यकः । पुं । पितामहे । मातामहे ।

न । पिण्डपात्रादिपितृकार्ये । इति

आर्थिका

त्रिकाण्डशेषः ॥

आर्थिका । स्त्री । अष्टायांनार्थ्याम् ।

उदीचामात इति मच्चेइत्त्वभावः ।

आर्थ्यगृह्यः । त्रि । आर्यपञ्चाश्रिते । आ

र्यैर्गृह्यते । पदास्वरिवाह्यापद्ये षुचे

तिग्रहेः पद्येक्यप् ।

आर्थ्यधर्मः । पु । सदाचारे । त्रि । त

इति ।

आर्थ्यपुत्रः । पुं । भर्त्तरि । गुरुपुत्रे ।

आर्थ्यमिश्रः । त्रि । गौरवयुक्ते ।

आर्थ्यहलम् । । । बलात्कारे ।

आर्थ्या । स्त्री । उमायाम् । गौर्थ्याम्

पार्वत्याम् । मात्रावृत्तमभेदे । य

था । पादेद्वादशविषमे मात्राश्चा

ष्टादशद्वितीयेहि । पञ्चदशचे

ये कथितागाथा तथैवार्थ्या । सान

वधा । पथ्या विपुला चपला मुखचप

ला जघनचपलाच । गीत्युपगीत्यु

र्ज्ञातय आर्यागीतिश्चनवधार्यार्द्दि

आर्थ्यावर्त्तः । पुं । देशविशेषे । पुराणभू

मौ । यथा । आसमुद्रात्तुवैपूर्वादा

समुद्रात्तु पश्चिमात् । हिमवद्विन्य

योर्मध्य मार्यावर्त्तमनुर्जगौ । आ

र्याः आसमन्तात् वर्त्तन्ते पुनः पुन

वद्भवन्त्यप । वृत्तुं । इत्यश्चेतिषञ् ।

आर्थिका । स्त्री । आर्थिकायाम् । उदी

चामिति मच्चेइत्त्वम् ।

ॐ ॐ ॐ

ॐ ॐ ॐ

आर्हन्ती

आर्षः । वि । ऋषिमयीते । वेदोक्ते ॥
 पुं । विवाहविशेषे । वरात् गोद्वयं गृ
 हीत्वा तेनैवसह कन्यादाने ॥ यत्र
 स्थायत्विजैर्देव आर्ष आदाय गोयु
 गम् । चतुर्दशप्रथमज. पुनायुत्त-
 रजश्वषट् । इति याज्ञवल्क्य. ॥ ऋषे
 रिवायम् । अण् । ऋषिणाप्रोक्तम् ।
 तेनप्रोक्तमित्यण् ॥

ॐ । धर्मः । पुं । मन्वत्रिविष्णुहारीत
 याज्ञवल्क्यादिप्रणीतेधर्मो ॥

आर्षभिः । पुं । चक्रवर्तिनि । भरते ।
 ऋषभस्यापत्यम् । अतद्वञ् ॥

आर्षभी । स्त्री । कपिकच्छाम् ॥ मध्यम
 मार्गे नक्षत्र विशेषाणां संज्ञाविशेषे ॥

। । तथाद्देवापिफल्गुन्यौमघाचै-
 वार्षभीमतेति ।

आर्षभ्यः । पुं । षण्डतायोग्येष्टषे । ऋ
 षभस्यप्रकृतिः । ऋषभेऽपानहो-
 र्यः ।

आर्षिषेणः । पुं । मुनिविशेषे ॥ ऋषि
 षेणस्यगोत्रापत्यम् । विदावञ् ।
 अपत्यसामान्ये शिवावञ् ॥

आर्हतः । पुं । सप्तपदार्थवादिनिजिन
 विशेषे । वादवादिनि ।

आर्हन्ती । स्त्री । योग्यतायाम् ॥ अर्ह
 तोभावः । ब्राह्मणादिषु अर्हतानु-
 भवेतिनु भागम. ष्यञ्च । ङीष् ।

आलय

यलोपः ।

आर्हन्त्यम् । न । योग्यत्वे । अर्हतोभा
 वः । नुम्ष्यञौ ॥

आलयम् । न । हरिताले । वि । अनलो ।
 आआलयति । अलभूषादौ । अच् ।
 आलातिवा । ला० आतश्चोपेतिक. ॥

आलयित । वि । ज्ञाते ।
 आलयगर्दुः । पुं । अलगर्दुः । स्वार्थेऽण् ॥

आलयनम् । न । स्पर्शने ।

आलयम् । पुं । अवलम्बे । आश्रये ।
 घञ् ॥

आलयनम् । न । आश्रये । विभाववि
 शेषे । लविअवसंसने । आडपूर्वाद्
 स्माऽण्युट् ॥

आलयमितः । वि । धृते ।
 आलयम्बी । षि । आलयमितुंशीले । ल-

वि० । सुपीतिणिनि. ॥

आलयम् । पुं । वधे । मारणे । स्पर्शे ।
 आलयनम् । डुलभष् प्राप्तौ । घञ् ।

लभेश्च । उपसर्गात् खलघञोरिति
 नुम् ॥

आलयम्भ्य । वि । वधाद्धे ।

आलयम् । पुं । गृहे । आलीयतेऽञ् ।
 लीश्लेषणे । पुंसीतिघः ।

आलयम् । । मोक्षपर्यन्ते । लयंमर्या
 दीकृत्य ।

आलयविज्ञानम् । न । अहङ्कारास्पदे

आलापः

पूर्वापरानुसन्धातरि ।

आलवालम् । न । वृक्षमूलसेकार्थं स्व
लजलखाते । आवाले । आसमन्ता
ज्जलस्यलवमालाति । लाआदाने ।
मूलविभुजादित्वात्कः ।

आलसः । वि । अलसे । क्रियामन्दे । आ
लसति । लसश्लेषणे । पचाद्यच् ।

आलस्यम् । न । अलसत्त्वे । सतिसाम
र्थे अवश्यकर्तव्यकरणानुत्साहलक्ष
णे । कौसीद्ये । सत्यामप्यौदासीन्य
प्रच्युतौ कफादिना तमसाच कायचि
त्तयोर्गुरुत्वे ॥ व्याधित्त्वेनाप्रसिद्धम
पियोगविषये प्रवृत्तिविरोधिनि ॥
प्रष्ट्यसामर्थ्यरजः कार्यविरोधि आ
लस्यम् ॥ वि । अलसयुक्ते । तुन्दपरि
मृजे । मन्दे ॥ आलसएव । स्वार्थे ष्यञ्
। अलसस्य कर्मभावोवा । ब्राह्मणा-
दित्वात् ष्यञ् ॥ आलस्यमस्यास्ति ।
अ० अज्या ।

आलातम् । न । अङ्गारे ॥ स्वार्थेऽण् ॥

आलानम् । न । करिणी वन्धनस्तम्भे ॥

गजवन्धनरज्जौ । वन्धने । आलीय

तेऽव् । लीड् श्लेषणे । अधिकरणेल्यु

ट् । विभाषालीयतेरित्यात्त्वम् ।

आलापः । पु । आभाषणे । कथोपक

थने । सम्भाषणे ॥ आलपनम् । लपे

र्षञ् ।

आलिङ्गि

आलाप्यः । वि । आलापयोग्ये ।

आलावर्त्तम् । न । वस्त्रनिर्मितव्यजने ।

आलावुः । स्त्री ।

आलावूः । स्त्री । } अलाह्वाम् । तुम्व्याम् ॥

आलास्यः । पुं । कुम्भीरे ॥ इतिहेमच-

न्द्रः ॥

आलिः । पुं । भ्रमरे ॥ वृश्चिके ॥ स्त्री ।

वयस्यायाम् । सख्याम् ॥ सेतौ । लु

द्रसेतौ । आगन्तुजलवारणार्थं वा-

वृत्तौ । सस्यार्थजलधारणे ॥ पङ्क्तौ

। आरामस्थपुष्पादिगुल्मपङ्क्त्याम्

। सन्ततौ ॥ वि । विशदाशये । शुद्धा-

न्तकरणे ॥ अनर्थे ॥ अलति दंशेसम-

र्थो भवति । अलेर्वाहुलकदिग् ॥

आलयति । अलभूषणे । क् ॥

आ अलत्त्वम् ॥ अलवारणे । सर्वधा

तुभ्यइन् । अल्यतेऽनयावा । अलभू-

षादौ । इजजादिभ्यः ॥ आलति ।

आडिइन् ॥

आलिङ्गनम् । न । प्रीतिपूर्वकमिथोदे

हसंश्लेषे । उपगूहने । परिरम्भे ॥ का

मशास्त्रे तत्सप्तधा । यथा । आमो

दालिङ्गनम् । मुदितालिङ्गनम् । प्रे

मालिङ्गनम् । आनन्दालिङ्गनम् । रु

चालिङ्गनम् । मदनालिङ्गनम् ।

विनोदालिङ्गनमिति ।

आलिङ्गितः । वि । आलिङ्गिष्टे ॥

आलीढ

आलिङ्गी । पुं । मृदङ्गविशेषे । आलिङ्ग्ये ।

आलिङ्ग्यः । पुं । यथाकृतिमृदङ्गे । गोपुच्छाकृतिरालिङ्ग्यः ॥ शब्दार्णवेतु । चतुरङ्गुलहीनोङ्गान्मुखेचैकाङ्गुलेनय । यथाकृतिः सआलिङ्ग्य-आलिङ्ग्यसहिवाद्यते इत्युक्तम् । आलिङ्ग्यते । लिगिगता । ऋहोर्गर्थत ।

अलिञ्जरः । पुं । माट कुण्डा गोल जाला इत्यादि भाषामसिद्धे मणिके । जलभाण्डे । अलिञ्जरएव । स्वार्थे अण् ॥

आलिन्दः । पुं । अलिन्दे । स्वार्थे प्र० ।

आलिम्पनम् । न । मङ्गलालेपने । आतर्पणे । मण्डोदके । इतित्रिकाण्डशेषः ॥

आली । स्त्री । आलिशब्दार्थे ॥ कृदिकारादितिडीष ।

आलीढम् । न । धन्विनःपादन्यासप्रभेदे । दक्षपत्सङ्कोचान्यपादप्रसारणे । दक्षिणजङ्घाप्रसारवामपादसङ्कोचरूपावस्थानेच ॥ लक्षणं यथा । नमितापूर्वजङ्घाच पश्चिमाप्रगुणाभवेत् । असमोमध्यकायश्चस्यादालीढस्य लक्षणमिति । त्रि । अ

आलुः

शिते । भुक्ते ॥ चते । सेनान्यमालीढमिवासुरास्त्रे रितिचतेलक्षम् । आलेहनम् । लिङ्हेर्नपुंसकेभावेत्तः ।

आलीढकम् । न । तर्णकानांस्थलीषु क्रीडने ।

आलीनकम् । न । रङ्गे । राङ्ग इतिभाषा ।

आलुः । पु । कौकणदेशप्रसिद्धे कन्दविशेषे । कासकन्दे । कासालौ । विशालपत्रे । पत्रके ॥ स्त्री । भारी इति भाषामसिद्धे सनालजलपात्रे । कर्कश्याम् ॥ न । कचालू इत्यादिप्रसिद्धेषु मूलविशेषेषु । अत्रोच्यते । कन्दोवहुविधोलोकेआलुशब्देनभण्यते । कञ्चालुचैवघण्टालु पिण्डालु शर्करादिकम् ॥ इङ्गे जैर्यत्समानीतंविस्वातीपदपूर्वकम् कोषादिषुनदृष्टंतत्भक्षितश्चाविवेकिभिः ॥ निघण्टौनास्यपर्यायानगुणापरिकीर्तिताः । स्मार्त्तेनैतद्व्यवहृतमभक्ष्यंतद्वितार्थिभि । सावूदानायथाऽभक्ष्यस्तथैतत्कथितं वुधै । निजधर्ममजानङ्गिर्गृहीतवालिशैवृथेति । भेक्षके । आलाति । ला० । मितङ्गादिच्चात् 'डु' । इयर्त्ति अर्थतेवा । ऋ० । चोरश्चलइत्यत्र चोरितिछिन्नाऋधातेरपि म

आलूक

श्लेषात्तु शितिकेचित् ।

आलूकः । पु । नागाधिपे । श्लेषनागे । कासालौ । न । मूलविशेषे । तद्विवरणं यथा । आलूकमप्यालूकं तत्कथितं वीरसेनस्य । काष्ठालूकं शृङ्खालूकं हस्त्यालूकानिकथ्यन्ते । पिण्डालूकमध्वालूकरक्तालूकानिकथितानि । काष्ठालूकं काठिन्ययुक्तं कठारु । शङ्खालूकं श्लेतायुक्तं साँखालू । हस्त्यालूकं दीर्घतयुक्तं महाशरीरम् । पिण्डालूकं वर्तुलं । सुथनी । मध्वालूकं मधुरतायुक्तं रोमाञ्जितदीर्घं सुथनी । रक्तालूकं रतारु रतखडा इति च । एषांगुणाः । आलूकं शीतलसर्वविष्टम्भिन्मधुरं गुरु । सृष्टमूत्रमलं हृत्तुर्जरं रक्तापित्तनुत् । कफानिलकरं वल्यं वृष्यं स्तन्यविवर्द्धनमिति भावप्रकाशः । एलवालूके । शृङ्खली । स्त्री । अर्द्धं घृष्टा इति ख्याते । रक्तालुप्रभेदे । रक्तालुमेदेया ग्दीर्घतन्वी च प्रथितालुकी । आलूकी वल्लकृत् त्रिंशद्गुर्वीहृत्कफेनाश्रिनी । विष्टम्भकारिणी तैलैतलितानि रश्चिप्रदा ।

आलूः । स्त्री । आलुशब्दार्थे । आलुनाति । लूज्० । क्विप् ।

आलूकम् । न । आलूके । वीरसेने ॥

आवप

आलूकं शीतलं सर्वविष्टम्भिन्मधुरं गुरु ।

रु । सृष्टमूत्रमलं हृत्तुर्जरं रक्तापित्तनुत् । कफानिलकरं वल्यं वृष्यं स्तन्यविवर्द्धनम् । एलवालूके ।

आलूकः । चि । छिन्ने ।

आलेख्यम् । न । चिषे ॥ नानार्थे ॥

आलेख्यश्लेषः । चि । मृते ।

आलेपः । पुं । उपलेपे ।

आलोकः । पुं । द्योते । प्रकाशे । चार्दनाइति भाषा । दर्शने । देखनइति भाषा । वन्दिभाषणे । स्तुतावितियावत् । आलोकनम् । लोकादर्शने । घञ् ।

आलोकनम् । न । दर्शने । लोकांल्युट् ।

आलोकितः । चि । दर्शिते ॥

आलोचनम् । न । दर्शने । विवेचने ।

आलोचितः । चि । विवेचिते । कृतालोचने । इतिकर्तव्यतया प्रेषारिते ॥

आवनेयः । पुं । भौमग्रह्णे । चि । अवनीसम्भूते ॥

आवन्त्यः । पुं । घाटधाने । ब्राह्म्याद्वाह्वात्सवर्षायाम्पिपन्ने ॥

आवपनम् । न । इत्यस्थापनपाचे । भायडे । ग्राह्याम् । येषमक्षिप्य धान्यादिनीयते तस्याभिन्त्यर्थः । ओ

प्यते निक्षिप्यते धान्यमच । टुवप्वी

आवर्जि

जतन्तुसन्ताने । ल्युट् ॥ वपने । सम्यक्चुरिकर्मणि ॥

आवरकः । पुं । अपवरके । आच्छादके । आव्रियते अनेन । वृज् । कृजादिभ्यःसंज्ञार्यावुन् ॥

आवरणम् । न । ढाल इतिप्रसिद्धफलके ॥ आच्छादने । अविद्यादिवन्धने । अञ्जने ॥

आः रणच्युतिः । स्त्री । बन्धनाशे ॥

आवरणशक्तिः । स्त्री । अज्ञानशक्तौ । यथा ऽल्योपिमेघोऽनेकयोजन मायतमादिच्यमण्डल मवलोकयित्वा यनपथपिधायकतयाच्छादयतीव तथा ऽज्ञानं परिच्छिन्नमपि आत्मानं परिच्छिन्नम संसारिण मवलोकयित्वा बुद्धिपिधायकतयाच्छादयतीव तादृशं सामर्थ्यम् । अनया आवरणशक्त्या ऽऽ एतस्यात्मन कर्तृत्वभोक्तृत्व सुखित्वदुःखित्वादिसंसारसम्भावनापि भवति । यथा स्वाज्ञानेनावृतायारज्जौ सर्पत्वसम्भावना भवति । अन्तर्दृश्ययोर्भेदं वहिश्च ब्रह्मसर्गयोर्भेदं वा स्वात्मावलोकयित्वा बुद्धिमखण्डसञ्चिदानन्दस्वरूपं वा आवृणोति । वृज्वरणे । कर्त्तरिल्युट् । तदेवशक्तिः ।

आवर्जितः । वि । आहृते । प्रच्छिन्ने ।

आवर्त्त

यथा । हविरावर्जितं होतस्वयावधि वदग्निध्विति । आनमिते ॥

आवर्त्तः । पुं । चक्राकारेवारिभ्रमे ॥

ध्रुवाख्येरोमसंस्थानविशेषे । आवर्त्तने । चिन्तने ॥ राजावत्तना-

मोपरत्ने ॥ मेघनायकचतुष्टयान्तर्गतमेघाधिपविशेषे । आवर्त्तानर्जलोमेघः ॥ न । मात्तिकधाता ।

आवर्त्तनम् । वृत्तुः । भावेवञ् ।

आवर्त्तकी । स्त्री । लताविशेषे । भगतवल्ली इति कोकणेप्रसिद्धायाम् । मनोन्नायाम् । रक्तपुष्प्याम् ।

आवर्त्तनम् । न । अङ्गोमध्यमार्गे । ह्यर्थस्यपश्चिमदिगवस्थितच्छायायाः पूर्वदिग्गमनारम्भसमये । आवर्त्तनात्तु पूर्वाह्णे ह्यपराह्णस्ततःपरम । दुग्धादेरालोडने । औटाना इतिभाषा । धातुद्रव्यस्यद्रवीकरणे । गलावना इतिभाषा । पुं । जम्बुद्वीपोपद्वीपविशेषे । श्रीहरौ । पुनःपुनर्जननमरणसृष्टिप्रलयादिरूपसंसारचक्रेमावर्त्तयति । वृत्तुः । बहुलमन्यत्रापीतियुच् ॥

आवर्त्तनमणिः । पुं । राजावर्त्तनामोपरत्ने ॥

आवर्त्तनी । स्त्री । ताम्रादिधातुद्रव्यद्रावणार्थं मृतपात्रविशेषे । तैजसावर्त्त

आवस

न्याम् । मूषायाम् ।

आवर्त्तितः । त्रि । गुणिते ॥

आवर्त्ती । त्रि । आवर्त्तनशीले । आव
र्त्तवति ॥ प्रशंसायांशनिः ।

आवर्त्तिनी । स्त्री । अजशृङ्गीवृचे ॥

आवर्हः । पुं । उत्पाटने । आवर्हणम् ।
दृष्टव्यमे । घञ् ॥

आवर्हितः । वि । उत्पाटिते । उन्मू
लिते ॥

आवर्षिः । स्त्री । वीष्याम् । श्रेण्याम् ।
दृक्षादिपङ्क्तौ ॥ आवर्षति । वल्
सम्बरणे । आडि इन् । परम्परा-
वाम् ।

आवर्षितः । वि । चञ्चले ॥

आवर्षी । स्त्री । आवर्षी । श्रेण्याम् ।

आवर्ष्यम् । न । दौर्बल्ये । भावेष्यञ् ॥

आवर्ष्यकम् । न । अवर्ष्यभावे । मने
त्रादिच्वाहुञ् । अवर्ष्यानां भमात्र
इतिटिलोपः । अवर्ष्यकर्त्तव्ये ॥

आवसथ । पुं । गृहे । वेश्मनि ॥ आ
र्याकोषे । आर्याखन्दसि ग्रथभेदे ।
व्रतविशेषे । न । गृहे । गेहे । द्व
सिते । वसतिस्थाने । विश्रामस्था
ने ॥ आवसन्त्यत्र एत्य वसन्तिवचवा
वसनिवासे । उपसर्गवसेरित्यर्थः ॥

आवसथिकः । पुं । गृहस्थे । त्रि । गृह
वासिनि । आवसथे वसति । आवस

आवाप

धातृष्टल् । स्त्री । डीष् ।

आवसथ्य । पुं । आवसथसम्बन्धिनिलै
किकेम्नौ ॥ आवसथयव । अनन्तावस
थेतिहभेषजाञ्ज्यः ॥

आवसितम् । त्रि । ऋद्धे । निष्पन्नधा
न्ये ॥ आअवसीयतेस्य । षोन्तकर्म
णि । क्तः । रक्षार्थमाच्छादितेधान्ये
॥ आवस्यतेस्य । वसआच्छादने ।
क्तः । मर्दनानन्तरमपनीतदृष्टे । ह
लीकरणयोग्ये धान्यराश्यावितिर्
यमुकुटः ।

आवहः । पुं । कामदे । वायोः प्रथम
गणे । भूमिवायो ॥ यथा । द्यौश्चुक्तं
ज्योतिरादिस्थौ नन्दोहरिस्तथास्त-
था । चिबज्योतिः सत्त्वज्यो । गो
तिष्ठाम्स्त्वन्धआवहइति ॥ आभिमुख्ये
नवहतीति । अभिमुखमागच्छन्वा
वायुरावहः ॥ पचाच्चञ् ॥

आवहमानः । त्रि । क्रमागतौ ॥

आवापः । पुं । अलिवाले- पानभेदे
। प्रक्षेपे । भाण्डपवने । आपाके ॥
वलये । शत्रुचिन्तने । परराष्ट्रचिन्ता
याम् । निन्त्रोद्भूमौ ॥ प्रधानहोमे
॥ आवपन्तिजलमप । टुवुधेवीजतन्तु
सन्ताने । हलश्चेति षञ् ।

आवापकः । पुं । वलये । प्रकौटोभरणे
॥ आउप्यते । टुवुप० । कर्मविषय

आविक

। स्वार्थे संज्ञायां वाकन् ।

आवापनम् । न । सूत्रयन्त्रे । तांस्त इति
भाषा ॥

आवापस्थानम् । न । आहुतिप्रक्षेपप्र
देशे ॥

आवारि । न । हृद्गालये । हृद्गवेष्मनि ।
हाटघर इति भाषा ॥ इत्युणादिको
ष' ॥

आवारितः । चि । छादिते ॥

आवालम् । ा । वालमभिव्याप्येत्यर्थे-
। आङ्मर्यादाभिविधोरित्यव्ययी
भावः ॥

आवालम् । न । आलवाले । वृक्षमूल-
कृतजलाधारे ॥ आवलते ऽशोनेन
ऽसंवरणे । हलश्चेति घञ् । आ
ईषत्वाखाटच्चाः अत्रमा ॥

आवास' । पुं । गेहे । वासस्थाने ॥ आ
वसत्यप । वसेर्हलश्चेति घञ् ॥

आवाहनम् । न । आह्वाने । यथा ।
विनायकं तथा दुर्गा वायु माकाशमे-
व च ॥ आवाहयेद्वाहतिभिस्त्वथैवा-
न्त्रिकुमारकाविति मत्स्यपुराणम् । नि
मन्त्रये ॥

आवाहनी । स्त्री । पूजायां मुद्राविशेषे ॥

आविक । पुं । कम्बले । त्रि । मेघस
न्धनिनिर्मासादौ ॥ मेडीदुग्धे ॥

आविकंलवणं स्वादुस्निग्धौष्णं चाग्नि-

आविष्क

रीप्रणुत् । अहर्द्यतर्पणं केश्यंशु
पित्तकफप्रदम् । गुहृकासेनिलो-
द्भते केवलेचानिले वरम् ॥

आविद्य । पुं । करमर्हे । करोँदा इति
भाषा ॥ आविजतेस्व । ओविजीभ
यञ्चलनयोः । आङ्पूर्व । गत्यर्था
कर्मकेति क्तः । ओदितश्चेति च्त्वम्
भीते ॥

आविद्दुः । त्रि । कुटिली । पराहते । चिं
से । मूर्खे । अभिभूते । विद्दे अ
विद्द्यतेस्व । व्यधेः क्तः । सूम्प्रसारणं-
म् ॥

आविद्दुकर्णी । स्त्री । पाठायाग्
आविधः । पुं । वेधनास्त्रे । वेधसाधने
सूच्यादौ । भ्रमरसूच्यादौ । वर्मा इ
ति भाषा ॥ आविध्यन्त्यनेन आविध्य
ते येनवा । व्यधेः । घञर्थेकः

आविध्यः । पु । रावणमन्त्रिणश्चे ॥

आवि । ा । प्राकाश्ये । प्रादुः । अबते ।
उङ्शब्दे । इर् ॥

आविर्भावः । पुं । प्रकाश । दुर्भावे ।
देवान्नतरणे । उत्पत्तौ ॥

आविर्भूतः । चि । प्रकाशिते । प्रसदुर्भूते
। अबतीर्थे ॥

आविष्कारः । पुं । प्रकाशे ॥

आविष्कृतः । चि । प्रकटिते । प्रकटी कु
ते । आविः अकारि । उङ्शब्दे । क्तः

आवृतः

। आविः क्रियतेस्मवा ।

आविष्टः । चि । प्रेतवाहिते । भूतादि-
ग्रन्ते । आवेशयुक्ते । निविष्टे । व्याप्ते ।

आविष्टः । । माकाशे । स्फुटत्वे । प्रा-
दुः ॥ अयनिपातः प्रकाशवाची ॥

आवीतः । पुं । व्यतिरेकन्याये । य-
था । यत्कृतकं तदनिच्यमित्यन्व-
यादनिच्यत्वमवगम्य यन्नानिच्यंनत
तत्कृतकमिति व्यतिरेकइति । विशेषे
णस्यष्टमितोवीतः सनभवतिइत्यवी-
तः । अवीतएव आवीतः ॥

आवीरचूर्णम् । न । फागइति आवीरइ-
तिचभाषाविहिते फलानि ॥ यथा
। चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमद्रवसंयु-
तम् । आवीरचूर्णं रुचिरगृह्यतापर-
मेश्वरेति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्म-
खण्डे ८ अध्यायः ॥

आवुकः । पुं । नाव्योक्त्याजनके । अव-
ति । अव० । बाहुलकादुण् । सिन्ध्वा
दुपधादृद्धिः ।

आवृत् । स्त्री । अनुक्रमे । परिपाठ्याम् ।
। आवर्त्तनमत्रवा । वृत्तवर्त्तने ।
सम्पदादिस्त्रिप् ।

आवृत्तः । त्रि । कृतावरणे । आच्छादि-
ते । वेष्टिते । संवीते । आव्रियते
अ । वृत्तवरणे । क्तः । ब्राह्मणादुग्र-
कन्यायामुत्पन्ने ।

आवेश

आवृत्तिः । स्त्री । आवरणे ।

आवृत्तः । त्रि । व्यावृत्ते । निवृत्ते ॥
यथा । आवृत्तानांगुरुकुलादिप्राणां
पूजकोभवेदिति । कृतावरणे । आ-
वर्त्ततेस्म । वृत्त० । क्तः ॥

आवृत्तचक्षुः । चि । कार्यकारणभावा-
दुपरतकरणग्रामे ॥ आवृत्तानि वि-
मुखीकृतानि विषयेभ्यश्चक्षुषि कर-
णानियेन चक्षुर्ग्रहणस्योपलक्ष्यार्थ-
त्वात् ॥ निवृत्तचक्षुषि ।

आवृत्ति । स्त्री । अभ्यासे । पुनरुच्चारणे
। आवर्त्तनम् । वृत्त० । क्तिन् । ध्याने ।
आवेगः । पुं । त्वरायाम् । वेगे । आवे-
जनम् । आविजी० घञ् ।
आवेगी । स्त्री । वृद्धदारकवृत्ते गावे-
गोऽस्यस्याः । अर्शआद्यच् । गौर-
दिः ॥

आवेदनम् । न । निवेदने । आङ्पूर्वा-
दिदेत्युट् ।

आवेशः । पुं । अहङ्कारविशेषे । आटो-
पे । संरम्भे । अभिनिवेशे । सङ्गे ।
अनुप्रवेशे ॥ ग्रहामये । भूतसञ्चारे ।
भूतादिनारोगे । अपस्माररोगे ।
आवेशनम् । विश० घञ् ।

आवेशनम् । न । शिल्पशालायाम् ।
गृहादन्यस्त्रिनकारुणां कर्मस्थाने ॥
भूतावेशे । प्रवेशे ॥ कोपे । परिवेशे ॥

आशक्तः

। सूर्यादिपरिधौ । आविशन्त्यत्र । विश्वप्रवेशने । करणेति ल्युट् युच्वा ।
 आवेशिक । त्रि । अतिधौ । असाधारणे । स्वीये । अवेशे अगृहे भव ।
 अध्यात्मादिच्चाट्टञ् ।
 आवेशितः । त्रि । निवेशिते । स्थापिते । यथा । नमय्यावेशितधियां कामः कामायकल्पते । भर्जिता कथिताधा-
 ०१० प्रायोबीजायनेशते इतिश्रीभागवतेश्रीकृष्णोक्तिः ॥ मयि परमात्मनीच्यर्थः ।
 आवेष्टकः । पुं । प्राचीरादौ । घेर इतिभाषा ।
 आशंसा । स्त्री । इच्छायाम् । स्पृहाया । अप्राप्तप्राप्तीच्छायाम् ॥ आशंस र् । शंसुस्तुतौ । गुरोश्चेत्यः । टाप् ।
 आशंसितः । त्रि । वाञ्छिते । आख्याते । उंक्ते । नपुंसके भावेक्तः ॥
 आशंसिता । त्रि । इच्छावति । आकाङ्क्षाशीले । आशंसते । आङः शासुइच्छायाम् । टन् ॥
 आशंसुः । त्रि । इच्छे । इच्छाशीले । इष्टार्थप्राप्तीच्छौ । आशंसितरि । आशंसते । आङःशा० । सनाशंसेत्युः ।
 आशक्तः । त्रि । सम्यक्शक्तिविशिष्टे ।

आशा

आशङ्का । स्त्री । भये । पासे । सङ्कोचे ॥ ईषद्वितर्के ।
 आशनः । पुं । असनवृक्षे ।
 आशयः । पुं । अभिप्राये । पुनसे । आधारे ॥ विभवे । अजीर्णे । चेतसि ॥ वासनाख्ये संस्कारे । आफलविपाकाच्चित्तभूमौशेते इतिव्याख्यानात् । कोष्ठागारे ॥ सन्ताने । आलयविज्ञाने । आशेरते ऽस्मिन्कर्मानुभववासना इत्यर्थात् । किम्पचाने ॥ धर्माधर्मे । अदृष्टे ॥ शयने ॥ आशयनम् । श्रीह्रस्वमे । एरच् ॥ इहेशे ॥ यथा । अहमात्मागुडाकेशसर्वभूतांशयस्थितइति ।
 आशयाश । पुं । पावके । वङ्गौ । आशेरतेऽचेत्याशयः । एरच् । आधारः । तमश्नाति । कर्मण्यण् ।
 आशयिता । त्रि । भोजयितरि । अशेर्यन्तात् टृच् ।
 आशरः । पुं । अग्नौ । राक्षसे । आश्रयति । शृङ्गिसायाम् । पचाद्यच् ।
 आशा । स्त्री । दीर्घाकाङ्क्षायाम् । अशक्योपायार्थविषयायां तृष्णायाम् । अनवगतोपायार्थविषयायां वामार्थनायाम् । अप्राप्तवस्वाकाङ्क्षायाम् । अनिर्नातप्राप्तीष्टार्थमार्यनायाम् । आयतार्थातृष्णायाम् ॥

आशित

यथा । पिशाचमोचनंतीर्थं कतिधा-
नावगाहितम् । तथाप्याशा पिशा-
चीनामाशामिश्रंनमुच्यतीति । ह-
रिति । दिशि । आसमन्तादश्नुते ।
अशूड्याप्तौ । पचाद्यच् ।

आशापुरसम्भवः । पुं । भूमिजगुगुलौ
। आसापुरीधूप इतिभाषा ॥

आशावन्यः । पुं । समाश्रयसे । मर्कट
जालके । दिग्बन्धे ॥ आशयावन्य ।
आशायाः बन्धोवा ॥

आशान्वरः । त्रि । दिगन्वरे ।

आशास्यम् । त्रि । आशंसनीये । आ-
शीःसाथे ।

आशितः । त्रि । अशिते । भुक्ते । आ-
शायतेस्म । श्रोतनूकरणे । क्तः । शा-
छोरन्यतरस्वामितीक्ष्वम् ।

आशितङ्गवीनम् । त्रि । पुरागोस्तृप्ति
कृतस्थले । पहलैगायजहाँचरी ॥
इतिभाषा ॥ त्रिष्वशितङ्गवीनंतत
गोत्रोत्रेषुश्रिताःपुरा - ॥ आशिताः-
भोजिताः गावोयव । अषड्चाशित
ङ्ग्वलमितिखः । निपातनात्पूर्वस्य
मुम् ।

आशितम् १ । पुं । तृप्तौ । न । अन्ना
दौ । आशिते । भवत्यनेन आशि
तस्य भवनं वैतिविग्रहे । आशिते भु-
वःकरवभावयोरित्याशितशब्देप-

आशी

पदाङ्गवतेः करणभावयोः खच्प्रत्य-
यः । मुमागमः पूर्णपदस्य । यावता
ऽन्नेना तिथ्यादिर्भोजितो भवतिसय-
वमुच्यते । भावे आशितम्भवम् ॥

आशिता । त्रि । अद्भ्यरे । बहुभोजन
शीले ।

आशिरः । पुं । अशौ । सूर्ये । रा-
क्षसे । अश्नुते । अशूव्याप्तौ सङ्घा-
तेच । अश्रातिवा । अशभोजने ।
अशेरिर्दितिकिरच ।

आशी । स्त्री । हितस्याशंसने । मस्य
यदपेक्षितं तम्मतितदभिष्टप्रार्थ-
ने । आशीर्वादे ॥ सर्पतालुगद्वृते ।
आशीस्तालुगतादंष्ट्रा तथाविदेन-
जीवति । इति विषविद्या ॥ उ-
षायाम् । अमासप्रार्थने । ह नामौ-
षधौ । आशास्ते इतिविग्रहे । आ-
शासुइच्छायाम् । शासुअनुश्रितौ ।
अस्मात् क्विप्चेति क्विप् । आशासः
कौ उपधायाइत्त्वम् । यदा आशासनं
मनयावा । सम्पदादिः । आशासः क्व-
विसीत्त्वम् ।

आशीः । स्त्री । सर्पदंष्ट्रायाम् । सपविषे ॥
शिताशंसने ॥ आशीभिवक्त्रा सि-
न्दोरितिराजशेखरोक्त्रा ईकहा-
न्तायम् । आशीराश्रयिदंष्ट्रायामिति-
द्विरूपकोशाश्च ।

आशुशु

आशीर्वादः । पुं । आशीर्बचने । मङ्गलप्रार्थनायाम् । आशिषोवाद ।
 आशीविषः । पुं । विषधरे । सर्पे । आशिषि विषमस्य । पृषोदरादिः ।
 आशु । । चिप्रे ।
 आशुः । पुं । न । ब्रीहिप्रभेदे । वर्षाभवधान्येषष्टिकादौ । पाटले ब्रीहौ । न । द्रुते । शीघ्रे । शीघ्रेक्रियाविशेषणत्वेक्कीवम् । सत्त्वगामित्त्वे वाच्यलिङ्गम् । अश्रुते । अशूड्याप्तौ । कृवापाजिमिस्वदिसाथशूम्यउण् इत्युण् ।
 आशुगः । पुं । वायौ ॥ वाणे । शरे । अर्के । त्रि । शीघ्रगामिनि । आशुः । इति । अन्यचापीतिगमेर्डः ।
 आशुतोषः । पुं । महादेवे । महेश्वरे । चि । शीघ्रंशन्तुष्टे । आशुशीघ्रतोषस्तुष्टियस्य ।
 आशुपत्नी । स्त्री । गजभक्ष्यायाम् । शक्लकीलतायाम् ।
 आशुब्रीहिः । पुं । आशुधान्ये । पाटले । आशुसंज्ञकोब्रीहिः ॥
 आशुशुचिः । पुं । अश्वौ । वायौ । आसमन्तात् शोष्टुमिच्छति । आङ्पूर्वाच्छुच्यतेःसञ्ज्ञात् आङ्शिषुषेः सनश्चन्दसीच्यनिः । छान्दसानामपिकचिङ्गाषायां प्रयोगः ।

आश्रम

आशेकुटी । पुं । पर्वते । इति शब्दभ्राला ।
 आशौचम् । न । अशुद्धौ । वर्णाश्रमविहितकर्मानुष्ठानसङ्कोचावस्थायाम् । अशौचमेव । स्वार्थे अण् ।
 आश्वर्यम् । न । अपूर्वे । अद्भुते । चिचे । विस्मये ॥ त्रि । अद्भुतवति ॥ आइतिचर्यते अभिनीयते । आश्वर्यमनिच्य इति अभूततद्भावेसुट्निपात्यते । यथा । आश्वर्यंयदिसभुञ्जीत । अद्भुतमिच्यर्थ ।
 आश्रमः । पुं । अश्रमनोविकारे । तस्यविकारइत्यण् ।
 आश्रानः । पुं । अरण्ये । सूर्यसारथौ ।
 आश्रमरथः । पुं । ऋषिविशेषे । अश्रमरथस्य गोत्रापत्यम् । गर्गादिभ्यो यञ् ॥
 आश्रयानः । त्रि । शोषिते ॥
 आश्रम । पुं । न । ब्रह्मचारिणि । गृहिणि । वानप्रस्थे । भिक्षौ । यथा । ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोयतिस्तथा । एतेगृहस्थप्रभवाश्चत्वारः पृथगाश्रमाः । सर्वेपिक्रमशस्त्वैते यथा कालनिषेविताः । यथोक्तकारिणं विप्रंनयन्ति परमाङ्गतिमिति । अत्र कलौविशेषो यथा । ब्रह्मचर्याश्रमोनास्तिवानप्रस्थोपनिषे । गार्ह-

आश्रम

स्थोभैक्षुवश्चैव आश्रमौ द्वौकलौ
 योगे इति ॥ वने ॥ मठे ॥ मुनीनां वा
 स्थापिते ॥ आश्रमन्त्यत्रानेन वा । अ
 भूतपास खेदे च । घञ् । नोदात्तो
 पदंशस्येति षट्ठिर्न । यद्वा । आसम
 न्ताः क्लृप्तौ ऽव स्वधर्मसाधनक्लेशात् ॥
 परमात्मनि । आश्रमवत् सर्वेषां सं
 सारारण्ये भ्रमतां विश्रामस्थानं त्वा-
 दाश्रमः परमात्मा । अस्यार्थः । आ
 श्रमवदाश्रमः यथारण्ये चरतामाश्र-
 मश्चायादानां विश्रामस्थानम् एवं
 संसारारण्ये भ्रमतां प्राणिनां सुषुप्ते
 मोक्षे च विश्रामस्थानं भवति परमे
 श्वर इति ।

आश्रमधर्मः । पुं । आश्रमाणां ब्रह्मचा-
 रिप्रभृतीनां शास्त्रविहिते साधने ।
 यथा । ब्रह्मचारिणः स्वाध्यायः । गृ-
 हस्थस्य दानं दमश्च यज्ञश्च । वानप्रस्थ-
 स्य तपः । परिव्राजकस्य अभयसत्त्वसं-
 शुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिरिति । य-
 स्त्वाश्रमसमाश्रित्य अधिकारः प्रवर्त-
 ते । सखत्वाश्रमधर्मस्तु भिक्षादण्डा-
 दिको यथा । यतीनान्तु श्रमो धर्मो
 नियमो वनवासिनाम् । दानमेव गृ-
 हस्थानां शुश्रूषा ब्रह्मचारिणामिति
 श्रुतिः । महानिर्वाणेतु । पुरैव कथितं
 तावत्कस्मिन्संभवचेष्टितम् । तपःस्वा

आश्रमाः

ध्यायहीनानां नृणामत्यायुषाम्पि-
 । क्लेशप्रयासाशक्तानां कुतो देहपरिश्च-
 मः । ब्रह्मचर्याश्रमो नास्ति वानप्रस्थो
 ऽपि न प्रिये । गार्हस्थ्यो भैक्षुकश्चैव आ-
 श्रमौ द्वौकलौ युगे । गृहस्थस्य क्रियाः
 सर्वा आगमोक्ता । कलौ शिवे । नान्य-
 मार्गैः क्रियासिद्धि कदापि गृहमेधि-
 नाम् ॥ भैक्षुके प्याश्रमे देवि वेदोक्तं
 दण्डधारणम् । कलौ नास्त्येव तं वे-
 यतस्तच्छ्रौत संस्कृतिः । शैवसंस्कार-
 विधिनाव धृताश्रमधारणम् । तदे-
 व कथितं भद्रे संन्यासग्रहणं कलौ ।
 विप्राणामितरेषाञ्च वर्णानां प्रवृत्ते
 कलौ । उभयथाश्रमे देवि सर्वेषां
 अधिकारिता । सर्वेषामेव सं-
 कर्माणि शैववर्त्मना । विप्राणामितरे-
 षाञ्च कर्मलिङ्गं पृथक् पृथक् । इत्यु-
 क्ते रागमोक्त एव आश्रमधर्मः कला-
 वनुष्ठेयः । सच तस्मादेव तन्त्रो तम-
 दनुसन्धेयः ।

आश्रमवित् । पुं । दक्षप्रभृतिषु । तेषु
 आश्रमाः परमार्था इति समर्थयन्ते ।
 तदसत् । वेपथ्याश्रमशब्दार्थत्वे श्रुत्या
 देरपि वसङ्गात् । जातेषु दुर्विषे च न
 त्वात् । तन्मूलस्थीश्रमस्य दर्शयितुम-
 शक्यत्वात् । सखारस्य च देहसमवा-
 यित्वे पारलौकिकत्वायोगात् । अस

आश्रितः

ज्ञेचात्मनितदसम्भवात् ।

आश्रमिकः । षि । आश्रमयुक्ते ।

आश्रमी । पुं । ब्रह्मचर्याद्याश्रमविशिष्टे । अनाश्रमी न तिष्ठेत दिनमेकमपि द्विजः ।

आश्रयः । पुं । व्यपदेशे । सामीप्ये ।

आधारे । अबलत्वे । यथा । परिजन

स्यराजादिः ॥ निकेते । आयतने ।

गृहे । रात्रां सन्त्यादिषड्गुणान्तर्गत

गुणविशेषे । अरिणापीड्यमानस्य-

जिगीषोर्बलबदाश्रयणे । विषये ।

आश्रयणम् । अञ्ज एरच् ।

आश्रयाश्र । पुं । अज्ञौ । पावके । चिच

कट्चे । त्रि । आश्रयनाश्रके । आ

व्यसिनि । आश्रयमाधारमश्रा

ति अशभोजने । कर्मण्यण् ।

आश्रयासिद्धः । पुं । हेत्वाभासविशेषे ।

यथा । गगनारविन्दं सुरभि अरविन्द

स्त्वान् सरोजारविन्दवत् इति । अच

गवनारविन्दमाश्रयः सचनाख्येव ।

आश्रयः असिद्धोयस्यसः ।

आश्रवः । पुं । अङ्गीकृतौ । क्लेशे । त्रि ।

महत्तिनिवृत्त्योर्विधातुं शक्ये । वच

नस्थिते ॥ आश्रुषोतिकाक्यम् । श्रु

अवसे । पचाद्यच् । आङ्पूर्वाच्श्रुषो

तेर्द्धदारब्बा ।

आश्रितः । त्रि । आश्रयमाप्ते । शरणान्

आश्रय

ते । आधेये । उपविष्टे ॥ न्यायमतेप

रमाण्वाकाशादिनिच्यद्रव्यभिन्नस-

र्वद्रव्याणामाश्रितत्वंसाधर्म्यम् । आ

श्रयति आश्रीयतेस्य वा । अञ्च् ।

गच्छर्थेति कर्मणिवा क्त ।

आश्रुतः । षि । अङ्गीकृते । स्वीकृते ।

कृतश्रवणे । आकर्णिते । आश्रूयते

स्य । श्रुश्रवणे । क्तः ।

आश्लिष्टः । त्रि । आलिङ्गिते । श्लिषश्चा

लिङ्गने । गच्छर्थार्कर्मकेति क्तः ।

आश्लेषः । पुं । आलिङ्गने । एकदेशस

न्बन्धे । आश्लेषणम् । श्लिषच् । घञ् ।

आश्रम् । न । अश्रीये । अश्रुवृन्दे । अ

श्रानांसमूहः । ह्रस्वाभावे अण् ।

अश्रस्यकर्मभावयोः । प्राणभृज्जाति

त्वात् अञ् । षि । रथादौ । अश्रैश्च

ह्यते । शेषद्रव्येण् ।

आश्रतराश्रि । पुं । बुद्धिलमुनौ । अ

श्रतराश्रस्यापत्यम् । इञ् ।

आश्रत्यम् । न । अश्रत्यट्चफले । अ

श्रयस्यफलम् । प्रचादिभ्योश्च विधे-

र्न लुक् ।

आश्रयुजः । पुं । आश्रिनमासे । अश्र

युजीपौरुषमास्यस्मिन्नस्ति । साश्रि

न्पौरुषमासीति अण् ।

आश्रयुजी । स्त्री । आश्रिनपूर्णिमायाम्

। अश्रयुजायुक्तापौरुषमासी । नञ्

आषाढ

वेणुयुक्तकाल इत्यण् । टिट्ठेति-
डीप ।

आश्वलायन । पु । ऋषिविशेषे । अ-
श्वलस्यगोत्रापत्यम् । नडादिभ्यः
फक् ।

आश्वस्तः । चि । जातविश्वासे ।

आश्वसः । पु । निर्दत्तौ । आश्वयिका
परिच्छेदे । आश्वयप्रदाने । आश्व-
सनम् । श्वसप्राणने । घञ् ।

आश्वसकः । चि । आश्वसकारिणि ।

आश्विनः । पुं । शरद प्रथमेमासे । इषे

॥ तत्रजातस्यफलम् । रात्रांप्रियः का-
व्यकलाविदग्धः स्याद्दर्भगर्भाग्रसुती
च्छादुद्वि । सुखीवदान्योबहुमान

शाली भक्तो भवेदाश्विनमासजन्मे
ति । अश्विन्यायुक्तापौर्णमासी अ-
श्विनक्ति । साश्विनपौर्णमासीत्य-
ण् । रवेःकन्याराशिस्थितिकाले ।

आश्विनैयौ । पुं । अश्विनीकुमारवोः ।

स्वर्बैद्ययोः । अश्विन्याः अपत्ये । स्त्री
भ्योठक् । निर्यद्विवचनान्तः ।

आश्वीनः । चि । एकाहेनैकाश्वगम्य
मार्गे । अश्वेनैकाहेनातिक्रम्यते ।
अश्वस्यैकाहगम इति खञ् ।

आषाढः । पुं । ग्रीष्मद्वितीयमासे । शु-

चै । आषाढीपौर्णमासी अश्विन-
। साश्विनपौर्णमासीत्यण् । तत्र

आः

जातस्यफलम् । अनल्पजल्पी प्रमदा

भिलाषी प्रमादशीलो गुरुवस्तलश्च

। बहुव्ययो मन्दहुताशनस्या दाषा

ढमासप्रभवोमनुष्यइति । व्रतिनां

पालाशदण्डे । आषाढीपूर्णिमाप्र

योजनमस्य । विशाखाषाढादण् म

न्यदण्डयोरित्यण् । मलयचले ॥

रवेर्मिथुनराशि स्थितिकाले ।

आषाढकः । पुं । आषाढमासे ।

आषाढभवः । पुं । भौमग्रहे । चि ।

आषाढजाते ।

आषाढभू । पुं । कुजे । मङ्गलग्रहे ॥

आषाढा । स्त्री । पूर्वाषाढायाम् ॥ उ

त्तराषाढायाम् ॥

आषाढाभू । पुं । मङ्गलग्रहे ।

आषाढिः । पुं । रतिदेव्यास्थाने ॥

आषाढी । स्त्री । आषाढमासस्यपूर्णि

मायाम् । आषाढयायुक्ता पौर्णमा

सी । नक्षत्रेणयुक्तकालइत्यण् । त

तो डीप् ।

आषाढीयः । चि । आषाढायांजाते ।

अविष्ठाषाढाभ्यांछण् वक्तव्यः ।

आष्टम् । न । आकाशे । वियति । अ

श्रुते अश्रुत्याप्तौ सङ्घातेच । अश्रा

तिवा । अश्रभोजने । भ्रातृजगमिन

मीत्यादिनाष्टनृद्विश्च ।

आः । । स्वरणे ॥ अपाकरणे ॥ को-

आसक्तिः

पे ॥ आः रचस्तिष्ठतिष्ठ ॥ सन्तापे । यथा । विद्यामातरं माः प्रदर्शयन्पशून्भिज्जामहे निखुपाइति । पीडायाम् ॥ आः शीतम् । क्रोधाविष्कारे ॥ साटोपतर्जने । आस्ते । आसउपवेशने । किप् ॥ आङ्पूर्वादसतेर्वा ।

आस ।।। बभूवेत्यर्थे ॥

आसः । पुं । धनुषि । असन्तेशरा अने ॥ असु० । अकर्त्तरिचकारकेसंज्ञायामिति घञ् ।

आसक्तः । वि । आसक्तिविशिष्टे । विषयान्तरपरिहारेण सर्वदानिविष्टे । तत्परे । प्रसिते । अत्यन्तरते । न । नित्ये । अनवरते । आसक्ति । षञ् । कर्मणि क्तः ॥

आसक्तिः । स्त्री । अनुरागे । प्रीतौ । आनुरक्तौ । आङ्पूर्वात् षञ्चेत्तिन् । आसङ्गम् । न । अनवरते । नित्ये ॥ पुं । अभिनिवेशे । परिष्वङ्गे । प्राप्तस्योपस्थितेपि विनाशे संरक्षणाभिलाषे । कर्त्तृभिलाषिमाने । भोगाभिलाषे । वि । तद्युक्ते । स्त्री । तुवर्थ्याम् । सौराष्ट्रमृदि । आसञ्जनम् । षञ् । घञ् ।

आसङ्गिनी । स्त्री । वातभ्रमे । वाच्यायाम् ।

आसक्तिः । स्त्री । सङ्गमे । लाभे । स

आसनः

त्रिधौ ॥ पदसन्निधानकारणे । यत्पदार्थस्ययत्पदार्थेनान्वयोपेक्षितस्तथैव व्यवधानेनोपस्थितिकारणमिति न्यायमुक्तावलो ।

आसन । पुं । जीवकद्रुमे । अस्यर्ति । असुक्ष्मेपणे । ल्युः । प्रज्ञाद्यण् । न । विरदस्तन्देशे । यच्चमहामात्रो निवसति । पीठा चौकी इत्यादिभाषाप्रसिद्धे पीठे । विष्टरे । विजिगीषोर्दुर्गादीनवर्द्धयत् स्थितौ । याचानिवर्त्तने । अरिविजिगीष्वोः प्रतिवद्गुणशयो । काशप्रतीक्षयातूष्णीमवस्थाने । यथा । परस्वस्वस्यसैन्यानां साम्यत्वाविचक्षणः । आसनं स्वामिनेब्रूयान्मन्त्रीस्वामिहितेरतइति ॥ अष्टाङ्गयोगस्यतृतीययोगाङ्गे । पञ्चप्रकारकरचरणादि सस्थानविशेषे । यथा । पद्मासनं स्वस्तिकास्यं भद्रं वज्रासनं तथा । वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपञ्चकमिति ॥ एषालक्षणानि यथास्थानेद्रष्टव्यानि । अन्यच्च । आसनानि कुलेशानि यावन्तो जीवजन्तवः । चतुरशीति लक्षाणि चैकैकसमुदाहृतम् । आसनेभ्यः समस्तेभ्य साम्प्रतं द्वयमुच्यते । एकंसिद्धासननामद्वितीयकमसासनम् ॥ इति निबृत्तरतन्त्रम् । स्थिरमुखमासनमिति

आसवः

पतञ्जलिः ॥ सुखेनैव भवेद्यस्मिन्नज
स्त्रं ह्यस्त्रितनम् । आसनंतद्विजानी
र्यान्नंतरत्सुखनाशनमिति पूज्यपा
दा ॥ आस्यतेऽत्र । आस उपवेशने
। करणे ति ल्युट् ॥ शृङ्गारासनानि
बन्धशब्देद्रष्टव्यानि ।

आसनबन्ध । पु । उपवेशने ।

आसना । स्त्री । स्थितौ ॥ आस्यतेऽस्या
म । आस० ग्यासअन्धोयुच् ।

आसनी । स्त्री । विपणौ ॥ स्थितौ ।

आसन्दः । पु । वासुदेवे । श्रीकृष्णे ।

आसन्दी । स्त्री । क्षुद्रखड्गयाम् । पीठि
कायाम् । सभामध्यवेदिकायाम् ।
आस्यतेऽस्याम् । आस० अब्दाद्य
श्चेति साधुः ॥

आसन्नः । त्रि । निकटे । उपस्थिते ॥ आ
सीदतिस्म । गच्छर्थेतिक्तः । आसा
द्यतेस्मेतिवा । क्तः ।

आसन्यः । पु । प्राये । त्रि । आस्यभवे ।
आस्येभवः । यत् । पद्वन्नेत्यासन्नादे
शः प्रभृतिग्रहणस्यप्रकारार्थत्वात् ॥

आसवः । पुं । मद्यमाषे । मद्यविशेषे ।
मैरेवे । शीघ्रौ । शीघुरिक्षुरसैःप
क्षैरसकौरासवो भवेत् । मैरेयंघात
क्षीपुष्यगुडधानास्त्रसंहितमितिमा
श्वेनभेदकृतः । आर्षेरासायणेत् ।
शर्करासवमाञ्जीकाः पुष्यासवफला

आसित

सवाः । वासचूर्णैश्चिविधैर्दृष्टास्तैस्तैः
पृथक् पृथगिच्युक्तम् । कुम्भकभट्टस्तु ।
आसूयतेइत्यासवो मद्यानामवस्था-
विशेषः सद्यःकृतसंसाधनः सञ्जातम-
द्यभावइत्याह ॥ यदपक्वौषधान्मुभ्या
सिद्धंमद्यंसआसवः । आसूयस्यगुणा
श्चेयावीजद्रव्यगुणैः समाः । आसूय
यते । घुञ् अभिषवे । ञ्दोरप् ॥

आसवद्रुः । पु । तालवृक्षे ।

आसादनम् । न । सन्निधापने । स्थापने ॥

आसादितः । त्रि । प्राप्ते । लब्धे ॥ आलि
वंशीधरे कामकेलीपरे । किंमयासा
दितंमौनमारोपितम् । आयेजिते
। सन्निधापिते ॥ आसाद्यतेस्म ।
षट् ० । ग्यन्तः । क्तः ।

आसारः । पुं । धारासम्पाते । वेगवृष्टौ
। सुहृदले । प्रसरणे । सैन्यानांसर्व
तोष्यासौ । अन्वागच्छदले । आस
रणम् । आस्थियतेनेनवा । खगती ।
घञ् ।

आसिकः । त्रि । खड्गधारिणि + आसि ।
प्रहरणमस्य । प्रहरणमितिठक् ।
आसिका । स्त्री । आसने । आसउपवे
शने । धान्त्वर्थनिर्देशेखुल् ॥

आसिकः । त्रि । ईषत्सिक्के ॥

आसितम् । न । स्थानविशेषे । आस्यते
ऽस्मिन् । आस० ॥ तोषिकरस्येवेत्य

आसुर

धिकरणे क्तः ॥

आसीनः । पि । उपविष्टे । वैठा इतिभा
षा । आसनेपविष्टे ॥ अचले ॥ बुद्धा
वभिव्यक्तविज्ञानप्रकाशने ॥ आस्ते ।
आस० लटःशानच् । ईदासः ।

आसीनप्रचलायितम् । न । उपविश्य
निद्रावशेनदोलने । जंघना इति-
भाषा ॥

आसुतिः । पुं । अभिषवे । मद्यसन्धाने ।
मदचुवाना इतिभाषा । पुञ्० क्तिन् ॥

आसुतीवलः । पुं । कन्यापाले । शूद्र
जातिविशेषे ॥ यज्वनि ॥ शौण्डिके ।
आसुति रस्यास्ति । रज'कृष्यासुतिप
रिषदोवलच् । वले इति दीर्घः ॥

सुरः । पुं । असुरे । प्रजाद्यण् । ब्राह्मा
द्यष्टविवाहान्तर्गतविवाहविशेषे । आ
सुरेद्रविणादानात् इति याज्ञवल्क्य-
॥ ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्त्वा कन्यायै चैव श-
क्तितः । कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासु
रोधर्म उच्यते इति मनुः ॥ अस्यमानुष
इत्यपिसंज्ञा । शुक्लेनमानुष इतिहा-
रीतस्त्रुचात् । असुराणामिवायम् ।
अञ् । न । विडलवणे । असुरस्यकर्मभा-
वयोः । वि । असुरसम्बन्धिनि । अण् ।
'सुरनिश्चय' । पु । वेदार्थविरोधिनि
निश्चये ॥ आसुरो विपर्यासहूपोवेदा-
र्थविरोधीनिश्चयोयस्य ॥

आसुरी

आसुरभावः । पुं । हिंसान्वृतादिस्वभा-
वे । आसुराणा मसुरप्रकृतीना भा-
वः स्वभावः ।

आसुरस्वम् । न । अयज्वनांधने । यागा
दिशून्यानां वित्ते । अयज्वनान्तयद्
वित्त मासुरस्वं तदुच्यते इति मनोः ॥
आसुराणां स्वम् ॥

आसुरिः । पुं । कपिलमुनेः शिष्ये ब्राह्म-
णे ॥

आसुरी । स्त्री । राजिकायाम् । छेदभे-
दाद्यात्मिकायां चिकित्सायाम् । अ-
सुरस्येयम् । तस्येदमित्यण् । अम्य
तिवा । असेरन । प्रज्ञाद्यण् । टि
ट्ठेति ङीप् ॥

आसुरीप्रकृतिः । स्त्री । शास्त्रान्धनु-
ज्ञातविषयभोगहेतुरागप्रधानायां
राजस्यां प्रकृतौ । वैदिकनिषेधात्ति
क्रमेण स्वभावसिद्धरागवेषानुसारि
सर्वानर्थहेतुप्रवृत्तिहेतुभूतायां रा-
जस्यां प्रकृतौ । विषयभोगप्राधान्ये
न रागप्रावल्यादासुरीत्वम् ।

आसुरीसम्पत् । स्त्री । असुररम्यहेतु-
भूतायां रजस्तमोमय्या सम्पदि । अ-
शुभवासनासन्ततौ ॥ यथा । दम्भोदर्पो
भिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच । अज्ञा-
नंचाभिजातस्य पार्थसम्पदमासुरी-
मिति । शरीरारम्भकाले पापकर्मभि-

आस्कन्दि

रभिव्यक्ता मभिव्यक्त्यजातस्य कुपुरुष
स्य दम्भाद्या अज्ञानान्तादौ षाण्वभव
न्ति मत्त्वभयाद्यागुणाद्दृश्यर्थः ।

असेकः । पुं । असेचने ॥

असेक्यः । पुं । नपुंसकविशेषे ॥ तल्ल
क्षणयथा । पित्रोस्तु स्वल्पवीर्यत्वादा
सेक्यः पुरुषो भवेत् । स शुक्रं प्राश्य
लभते ध्वजोन्नतिमसंशयमिति ॥

असेचनः । त्रि । अट्टसिद्धति । असे
चनके । न आसिच्यतेमनोत्र । धि
चक्षरखे । करणेतिल्युट् ।

असेचनकम् । त्रि । असेचनके । असे
चने ॥ संघार्याकन् । तदासेचनकं
दृष्टेर्नास्त्यन्तोयस्य दर्शनात् ।

असेदिवान् । त्रि । आसन्ने ।

असेधः । पुं । राजाज्ञया ऽवरोधे ।

असेवनम् । न । पौनः पुन्ये ॥

असेवा । स्त्री । स्वारसिक्यां प्रष्टसौ ।

आस्कन्दनम् । न । तिरस्कारे । रणे ।
संशोधय । स्कन्दिर्गतिशोधययोः
भावे ल्युट्- ।

आस्कन्दितम् । न । अश्वगतिविशेषे ।
उत्तेरिताख्ये वेगे ॥ स च सम्यग्गतिः ।
आस्कन्दने । स्कन्देः स्वार्थण्यन्तात्
भावेत्तः । आस्कन्द सञ्जातोऽस्य ।
तारकादिच्चादितच्चा ।

आस्कन्दितकम् । न । आस्कन्दिते । अ

आस्तिका

श्वानांपञ्चममतौ । उत्तेरिते । उप
कण्ठे ।

आस्तः । षि । चित्से ।

आस्तरः । पुं । करिकम्बले । वस्त्राद्या
स्तरणे ।

आस्तरणम् । न । हस्तिपृष्ठस्थितचित्र
कम्बले । प्रवेण्याम् । भूलङ्गतिभा
षा । आस्तीर्यते ऽनेनवा । स्तृञ् आ
च्छादने । कर्मणि करणेण ल्युट् ।

आस्तारकः । पुं । माघेण्डरीप्रभृति
खाद्यद्रव्यसिद्ध्यर्थं स्थायीस्थजलोप-
रिदीयमाने दृशादौ । थर इति-
भाषा ॥

आस्तावः । पुं । यच्चीयदेशविशेषे । या
च्चिकानां संवाददेशे ॥ आगत्य
बन्धस्मिन् । टुञ्स्तुतौ । घञ् ।

आस्तिकः । पुं । मुनिविशेषे । सतुजर
त्कारमुनेः पुत्रः । तत्पिता गर्भस्थं तं
आत्वा अस्तीच्युक्त्वा गतद्रव्यस्मा-
दास्तिकः । इति महाभारतम् ॥ आ
स्तीके ॥ त्रि । नास्तिकभिन्ने । वेद
प्रमाणवादिनि । अट्टालौ । अस्तिप
रलोक इत्येवं मतिर्यस्यसः । अस्ति
नास्तिद्विष्टमतिरिति अस्तीतिनिपा
तात् यदा बचनसामर्थ्या दस्तीच्या
ख्यातात् ठक् ।

आस्तिकार्थदः । पुं । जनमेजयेरात्रि ॥

आस्पद

आस्तिक्यम् । न । अद्यायाम् । आस्ति
कस्यकर्म भावि वा । पुरो० यक् ।
आस्तीकं । पुं । मनसापुत्रे आस्तिक
मुनौ ।
आस्तीकजननी । स्त्री । मनसादेव्या
म् ।

आस्था । स्त्री । आलम्बनायाम् । स्था
ने । यत्ने । अपेक्षायाम् ॥ आस्था
न्याम् । आतिष्ठन्त्यस्थाम् आस्थानंवा
। ष्टा० । आतश्चोपेक्ष्यङ् । टाप् । ता
त्पर्येषवर्त्तने ।

आस्थानम् । न । सभायाम् ॥ निवास
स्थाने । आतिष्ठन्त्यस्मिन् । ष्टा० अ
धिकश्चे ल्युट् । यत्ने ॥

अस्य । न । सभाम् । सभायाम् । आति
ष्ठन्त्यस्थाम् । ष्टा० । अधिकरणे ल्युट्
। ङीप् ।

आस्थानी । स्त्री । सभायाम् । आति
ष्ठन्त्यस्थाम् । ष्टा० । अधिकरणे ल्युट्
। ङीप् ।

आस्थानाधूर्तः । वि । सभाधूर्तः ॥

आस्थितः । वि । आरूढे । प्राप्ते ॥ आ
डपूर्वात्तिष्ठतेर्गन्धर्वीतिक्तः । यति
स्यतीतीक्ष्णम् । अङ्गीकृतवति ।

आस्थितिः । स्त्री । आस्थायाम् । तात्
पर्येषवर्त्तने ॥

आस्पदम् । न । अदे । स्थाने । प्रतिष्ठा
याम् । यथा । अनुवाद्यमनुक्तात् न

आस्फोटा

विधेयमुदीरयेत् । नद्यलव्यास्यदं
किञ्चित्कुञ्चित् प्रतितिष्ठतीति* ।
कृत्ये ॥ प्रभुत्वे । दशमगृहे ॥ आ
पद्यते ऽस्मिन् । आत्मनः पदस्थानं-
वा । आस्पदं प्रतिष्ठायामितिनिपा
तनात् सुट् ॥

आस्पन्दनम् । न । कम्पने । स्पन्दने ।
आस्फालः । पुं । हस्ति कर्षास्फालने ।
भलम्भलायाम् ।

आस्फालनम् । न । ताडने । आटोपे
। प्रागल्भ्ये ।

आस्फुजित् । पुं । शुक्राचार्ये ।

आस्फोटः । पुं । अर्कद्रुमे । शूरादेर्वा
ह्वादिशब्दे । आस्फोटयति । स्फुटि
र विकसने । अच् ।

आस्फोटकः । पुं । खरोट इति भाषाप्र
सिद्धे शैलपीलौ ।

आस्फोटनम् । न । मुद्रणे ॥ विक्राशे
। वाह्वादिशब्दे । स्फुटने । आ स्फुटे
ल्युट् ॥

आस्फोटनी । स्त्री । वेधनिकायाम् ।
मुक्तादिवेधिन्याम् ॥ आस्फुत्यते ऽन
या । स्फुटभेदनेचुरादि* । करणे-
ल्युट् ॥

आस्फोटा । स्त्री । नवमल्ल्याम् । वनम
ल्ल्याम् । आस्फोटयति । स्फुटिर्* ।
पचाद्यच् ॥

आस्या

आस्फोटितम् । न । करास्फोटे ।

आस्फोतः । पुं । अर्कष्टचे ॥ कोविदा-

रे । भूपलाशष्टचे ॥ आस्फोटयति ।

स्फुटिर्० । पचाद्यच् । पृषोदरादिः ॥

आस्फोतकः । पुं । अर्कपर्ण ॥

आस्फोता । स्त्री । अपराजितायाम् ॥ व

नमह्याम् ॥ सारिवायाम् ॥ हापर-

माखीति गौडभाषाप्रसिद्धद्वन्द्ववि-

शेषे । कुष्ठविषरोगनाशित्व मस्यगु-

णः ॥ टाप् ॥

आस्माक' । त्रि । अस्मत्सम्बन्धिनि । यु

षदस्मदेरितिपक्षेऽण् । तस्मिन्नणि

त्रयुष्माकास्माकौ ॥

आस्यम् । न । मुखे । मुखमद्ये ॥ त्रि ।

मुखमद्यभवे । आस्यन्दते अन्हादि

ना प्रस्रवति । आस्यन्दतेवा अन्हा

दिना द्रवीक्रियते । स्यन्दप्रस्रवणे ।

अन्येभ्योपीतिडः ॥ यद्वा । अस्यते व

र्णोऽयेन अस्यतेग्रासेऽस्मिन्वा । असु

क्षेपणे । कृत्स्नल्युट इति श्यत् ॥

आस्यपचम् । न । पक्षे । आस्यमिवाच्चा

ण्यस्य ॥

आस्यक्षुब्धः । पुं । शूकरे ।

आस्यलोमं । न । श्लश्रुणि ।

आस्यशुद्धिः । स्त्री । मुखस्यप्रकृतरस

क्षे ॥

आस्या । स्त्री । स्थितौ । आसनम् । आ

आहतः

सउपवेशने । ऋह्लोर्ण्यत् । बाहु

लकात् यग्वा ।

आस्यासवः । पुं । खालायमम् ।

आस्रपः । पुं । मूलनक्षत्रे ।

आस्रवः । पुं । क्लेशे । अनेकान्तवादि

नां पदार्थान्तरे । चक्षुरादीन्द्रियप

ञ्चकस्य यथास्वं प्रवृत्तौ ॥ वृत्तिः

पञ्चविकल्पा ध्रुवध्रुवा चक्षुरादिव-

र्गस्य । यैषास्रवच्यजस्रंयतस्त तो

साविहास्रवःप्रोक्त इत्याहुः ॥

आस्वादः । पुं । रसे ॥ रसानुभवे ।

आस्वादवान् । त्रि । रसवति । स्वाद्यु

युक्ते ॥

आस्वादितः । त्रि । भुक्ते । लीढे ।

आह । अ । क्षेपे । नियोगे । दृढ स्मा

वने ॥ उवाचेत्यर्थे ॥ कालमात्रेनि

पातौयम् ॥

आहकज्वरः । पुं । नासाज्वरइतिप्रसिद्ध

नासारोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा ।

तनुनारक्तशोथेन युक्तोनासापुटान्त

रे । गात्रशूलज्वरकरः श्लेष्मणाह्या

हकज्वरइति ॥

आहत' । त्रि । गुणिते । ताडिते । मि

थ्योक्ते । स्र्घार्थके । वन्धासुतोसी

त्यादिवचने । चाते ॥ पुं । आनके ।

ढक्कायाम् । न । पुरातनेवस्त्रे । नू

तनेवस्त्रे । स्र्घार्थकवाक्ये । आघू

आहरः

शिते । आहन्यतेऽस्य । हन० क्तः ॥

आहतलक्षणः । चि । कृतलक्षणे । गुणैः
प्रसिद्धे । आहतमभ्यस्तलक्षणयस्य ।

आहरः । पुं । उच्छ्वासे । अन्तर्मुखश्वासे ॥

आहरणम् । न । द्रव्याद्यानयने । अ-
मानीते ।

आहव० । पुं । युद्धे । यज्ञे ॥ आह्वानम्
आहूयते ऽस्मिन्निति वा । ह्वेञ्-स्प-
र्द्धायांशब्देच । आडियुद्ध इत्यप्स-
म्यसारणञ्च ।

आहवनम् । न । यागे । आसमत्तात्
जुहोत्यस्मिन् । ल्युट् ।

आहवनीयः । पुं । यज्ञाग्निविशेषे । हो-
मार्हे । आहुत्यधिकरणे । गार्हप-
थाग्नेरुद्धृत्यहोमार्थं योग्निः संसृ-
यते तस्मिन् । आहूयते प्रीणयते प्र-
क्षिप्यते वा हविरच । कृत्यल्युट् इत्य-
धिकरणे अनीयर् । यद्वा । आहवन-
मर्हति । तदर्हतीतिङ् ।

आहाः । पुं । अभियोक्तारि । आजिही-
ते । ओहाङ्गता । विच् । विश्वपा-
वत्प्रक्रिया ।

आहारः । पुं । द्रव्यगन्ताय । करणे । जे-
मने । भोजने । चर्ष्यचोष्यलेह्यपे-
यात्मके दृष्टफले । सात्त्विकराजस-
तामसभेदात्त्रिविधे । आहरणम्
हृञ् । घञ् । यद्वा । आहरन्ति

आहित

रसमस्मात् । अकर्त्तरिचेति घञ् ।

आह्रियते इ० व्यु० अन्ते । हारे ।
आहरणे ।

आहारसम्भवः । पुं । शरीरस्थरसधातौ ।

आहार्यम् । चि । आगन्तुके । आहर-
णीये । आरौप्यमाणे । आहर्त्तुं
योग्यः । हृञ् । ऋहलोर्यत् । पुं ।
नाभ्योक्तौ भूषादिना रचिते व्यञ्जक-
विशेषे ।

आहार्यशोभा । स्त्री । कृत्रिमशोभा-
याम् । चित्रभूषादिना कृतद्युतौ ।

आहावः । पुं । निपाने । कूपसमीपे
पंश्वादीनां जलपानाय प्रस्तरादि-
निर्मिते जलाशये । खेळ इतिभाषा
। आह्वाने ॥ युद्धे । विग्रहे । आहूयन्ते
ऽच । ह्वेञ् स्पर्द्धायांशब्देच । निपा-
नमाहाव इति ह्वेञ् । सम्प्रसारण-
मप्रच्ययश्च निपाने निपात्यते ।

आहिकः । पुं । पाणिनिमुने । केतुग्रहे ॥

आहिण्डकः । पुं । निषादेन वैदेह्याज-
निते अन्त्यजविशेषे । अख्यच बन्ध-
नस्थानेषु० बाह्यसंरक्षणा दाहिण्ड-
कानामित्यौशनसेवृत्तिरुक्ता । का-
रावराहिण्डकयोः समानमातापि
तृकश्चेपि वृत्तिभेदात् संज्ञाभेदः ।

आहितः । चि । अर्पिते । निहिते ।
न्यस्ते । स्थापिते । संपादिते । कृते ।

आहुत्य

यथा । आहितो जयविपर्ययोपि मे
 स्नाय्य एव परमेष्ठिना त्वयेति रघु-
 वंशे रामं प्रति भार्गववाक्यम् । आधी-
 यते स्म । उधाञ्० क्तः । दधातेर्हि ।
 आहितलक्षणः । षि । सौन्दर्यादिगुण
 विशिष्टे । गुणैः प्रतीते । प्रख्यातगु-
 षे । आहितानिलक्षणाणि यस्मिन् ॥
 आहिताग्निः । पुं । अग्निहेचिणि । सा
 ग्निके ॥ आहितः अग्निर्येन । बाहि
 ताग्न्यादिः ।
 आहितखण्डकः । त्रि । व्याख्यार्हादिणि ॥
 अहेस्तु खडं मुखं तेन दीव्यति । तेन
 दीव्यतीति ठक् ॥
 आहुकः । पुं । उग्रसेने ।
 आहुतम् । न । भूतयज्ञे । पञ्चमहा-
 यज्ञान्तर्गतन्द्ययज्ञे । त्रि । हुतव-
 स्तुनि । समिधादिहविर्भिराभिमुख्ये
 नहुते ।
 आहुतिः । स्त्री । देवयज्ञे । हेमने । देव
 मुद्दिश्यमन्त्रोच्चारणपूर्वकाम्नौ ह-
 विर्निक्षेपे । तत्रविशेषो यथा । अल्पे
 रुद्धे सस्फुलिङ्गे वामावर्त्ते भयानके
 । आर्द्रकाष्ठैः समुत्पन्ने फुत्कारवति
 पावके । कृष्णार्चिषि सुदुर्गन्धे तथा
 लिहति मेदिनीम् । आहुतिं जुहु
 याद्यस्तु तस्य नाशो भवेद्भ्रुवमिति ।

आहुत्यम् । न । तरवट इ० काश्मीरा-

आहोस्वि

दिषु प्रसिद्धेषु पविशेषे । काञ्चनपु
 ष्ये । शिन्वीफले ।

आहूतः । त्रि । कृताह्वाने । ह्वयतेः
 कर्मणि क्ते सम्प्रसारणदीर्घौ ।

आहूतसम्प्रवः । त्रि । प्रलयकालपर्य
 न्ते । आहूतस्य विश्वस्य सम्प्रवः सखि
 ले सम्यक् प्रवर्तनं यत्र ।

आहूतिः । स्त्री । आह्वाने । आहुःपूर्वात्
 ह्वेञ् स्त्रियां क्तिन्निति भावेक्तिन ।
 सम्प्रसारणम् ।

आहृतः । चि । आनीते ।

आहेयम् । त्रि । अहिसम्बन्धिविषास्थ्या
 दौ ॥ अहौभवम् । इतिकुक्षीच्या
 दिना ठक् । स्त्री । आहेयी ।

आहो । अ । मन्त्रे ॥ विकल्पे । त्रि ॥
 । आहन्ति । इन्नेर्डा प्रत्ययः ।

आहोपुरुषिका । स्त्री । दर्पोत्यात्मस-
 भावनायाम् । आत्मनि शक्त्या विष्कर
 षे । अहो अहम्पुरुषः । शुष्पेति स
 मासः । अहो इति अहमित्यर्थे । मयू
 रथ्यं सकादित्वादासमासः । अहोपु
 रुषस्य भावः मनो० वुञ् । आहोपुरुषि
 कादर्पाद्यास्यात् सभावनात्मनी च्य-
 मर ।

आहोस्वित् । अ । विकल्पे । आहो ।
 आहो चस्वित्च ।

आहू । पुं । अह्नां समूहे । खण्डिका

इ

दिच्चा इच् । अङ्गष्टखारेवेति नियमा
ट्टिलेपमान ।

आङ्गिकः । दिननिर्वर्त्ये । दिनसाथे ।
दिनसम्बन्धिनि । न । प्रकरणसमू
हे । ग्रन्थभागे । भोजने । नित्यक्रि
यायाम् । अङ्गानिर्वृत्तम् । तेननि
र्वृत्तमिर्भित्तेषु । आङ्गिकश्चचिसन्धा-
न्तंभवति ।

आश्रादः । पुं । मेघशब्दे । स्तनने ।

आश्रादः । पुं । आनन्दे । इर्षे ।

आश्रादितः । त्रि । आनन्दिते । हृष्टे ।

आश्रायः । पुं । नामनि । आश्रायति-
इत्याश्रायः । आतोनुपसर्ग इति के
प्राप्ते कविधौ सर्वत्रप्रसारणिभ्योड
-तडः । तैर्यायते प्राप्यते । या० ।
घञर्थकः ॥

आश्रा । स्त्री । नाम्नि । संज्ञायाम् ।

आश्राणमाश्रा । आतश्चोपसर्ग
इत्यड् ॥

आश्राणम् । न । आवाहने । आका
रणे । श्रूतौ ॥ नामनि । आङ्पूर्वा
त ह्ये जो ल्युट् ।

इच्चुः

अनुकम्पायाम् । खेदे ॥ सम्बोधने ।
जुगुप्सायाम् ॥ विस्मये ॥ प्रत्यक्षस
न्निधावितिकश्चित् ।

इः । पुं । कामदेवे । मद्ने । इकारे ।

इकटः । पुं । वंशाङ्कुरे ।

इकटः । पु । टण्विशेषे । बहुमूले ।

इक्षवः । पुं । इक्षुमात्रे । इतिशब्दरत्ना
वली ॥

इक्षाणिका । स्त्री । अनिचौ ।

इक्षु । पुं । ईख इतिस्वनामप्रसिद्धेरसा
ले । मधुतृण्ये । गुडतृण्ये । असिपत्रे । मृ
त्युपुष्ये । अथगुणाः । इक्षवोरक्तपि
त्तन्नावल्याट्ट्याः । कफप्रदाः । स्वादु
पाकरसाः । क्षिग्धागुरवोमूत्रलाहिमा ।
॥ अस्यभेदाः । पौण्ड्रकोभीरुकश्चा
पिर्वंशकः शतपोरकः । कान्तारस्ता
पसेक्षुश्चकाण्डेषु सूचिपत्रकः । नै
पालोदीर्घपत्रचनीलपोरोथकोश-
कृत् । इत्येताजातयस्तेषांगुणावो
ध्यायथास्थलम् ॥ वालइक्षु । कफकु
र्यान्मेदोमेहकरश्चसः । युवातुवा
तह्वत्स्वादुरीषत्तीक्ष्णश्चपित्तनुत
। रक्तपित्तहरोवृद्ध चतह्वद्वलवीर्य-
कृत् । मूलेतुमधुरोत्थर्थं मध्ये पि-
मधुरः स्मृतः । अग्रेग्रन्थिषुचत्तेयइ
क्षु । पटुरसोजनैः ॥ * ॥ दन्तनिष्पी
डितस्येक्षोरसः पित्तास्त्रनाशनः ।

इः

इ । अ । भेदे । श्लोक्तौ । अपाकरणे ॥

इक्षुग

शर्करासमवीर्यः स्याद्विदाहीकफ-
प्रदः । मूलाग्रजन्तुग्रन्थ्यादिपीडना
नमलसङ्करात् । किञ्चित्कालंविधृ-
त्याचविकृतिंयाति यान्त्रिकः । त-
स्याद्विदाहीविष्टभीगुरुः स्याद्यान्त्रि
कोरसः । रसः पथ्युषितोनेष्टोह्य-
क्लोवातापहोगुरुः । कफपित्तकरः
शोषीभेदनश्वातिमूत्रख । * । प
कोरसोगुरुःस्निग्धःसुतीक्ष्णः कफवा
तनुत । गुल्मानाहप्रशमनःकिञ्चित्
पित्तहरःस्यूतः । * । इक्षोर्विकारा
स्तृट्दाहमूर्च्छापित्तास्त्रनाशनाः ।
गुरुवोमधुरावल्याः स्निग्धावातहराः
सराः । वृष्यामोहहराः शीतावृंह
णाविषहारिण इति ॥ इष्यते । इष्य
च्छायाम् । इषेःक्तुः । षढोःकःसि
। आदेशप्रत्यययोः । कषयोगेचः
। अस्यविकाराः । खसीकाफाणित
गुडखण्डमत्स्यण्डकासिताः । स्निग्धी
खालघवोत्रेया, शोतवीर्यायथोक्षर
मिति ॥ कोकिलाचटचे ॥
इक्षुकाण्डः । पुं । मुञ्जे । काशटणे ॥
इक्षुकुट्टकः । पुं । गौडिके । इक्षुन्कुट्ट
यति । कुट्टच्छेदने । कुन्शिल्पिसं
ज्ञेयार पूर्वस्यापि ॥

इक्षुगन्धः । पु । काशटणे । क्षुद्रगो
चरे ॥

इक्षुय

इक्षुगन्धा । स्त्री । कोकिलाचे । क्रोष्ट्रा
म् । शुक्तविदार्याम् । कृष्णभूमिकू
ष्माण्डे । काशे ॥ गोक्षुरे । इक्षुग
न्धइवगन्धोऽस्याः । वा इक्षु. गन्धो
ऽस्याः । इक्षुशब्दस्तत्रन्धसदृशेगौर्ये ॥
इक्षुगन्धिका । स्त्री । भूमिकूष्माण्डे । इ
क्षुगन्धैव ।
इक्षुज. । पुं । फाणितादिषु । फाणित
श्चैवमत्स्यण्डोगुडः खण्डकमेव च ।
सितासितोपलाचैतेषड्भेदाइक्षुजा
मताः ।

इक्षुतुल्या । स्त्री । आनाखुइतिगौड-
भाषाप्रसिद्धे तृणविशेषे । इक्षुवालि
कायाम् ।

इक्षुदर्भा । स्त्री । तृणविशेषे
त्रिकायाम् । सुदर्भायाम् ॥

इक्षुनेत्रम् । न । इक्षुमूले ।

इक्षुपत्रः । पुं । जुन्हरीजुवार इति च
प्रसिद्धेधान्ये । यावनाले ॥

इक्षुमः । पुं । शरटणे ॥

इक्षुवालिका । स्त्री । तालमखाणाइ-
तिप्रसिद्धे क्षुरके । इक्षुवालिकायाम् ॥
काशे ॥

इक्षुमती । स्त्री । सरिद्विशेषे ।

इक्षुमूलम् । न । मोरटके । वंशनेत्रेवृक्षे ॥

इक्षुयन्त्रम् । न । कोल्हू वेल्ना इति-
चप्रसिद्धे इक्षुनिष्पीडनयन्त्रे ॥

इत्थाकुः

इत्थुयेनिः । पुं । पुण्ड्रकेचौ ।

इत्थुर' । पुं । गोत्थुरे । तालमखाया
इतिभाषामसिद्धे कोकिलाच्चे । का
शे ॥ इत्थुम् इत्थुगन्धं राति । रादाने
। अतोनुपेतिकः ।

इत्थुरक' । पुं । कोकिलाचष्टचे । स्थूल
शरे । काशटये ।

इत्थुरम्नः । पुं । काशटये ।

इत्थुरसकायः । पुं । गुडे ।

इत्थुरसोद' । पुं । इत्थुसमुद्रे ।

इत्थुबल्लरी । स्त्री । } चीरकन्दे । चीर
इत्थुबल्ली । स्त्री । }

विदार्याम् । सिराले इतिहिमगिरि
भाषा ।

इत्थु' टिक । स्त्री । }

इत्थुवाटी । स्त्री । } पुण्ड्रके ।

इत्थुवेष्टन । पुं । भद्रमुञ्जे ।

इत्थुशर' । पुं । काशे ।

इत्थुशाकटम् । न । इत्थुशेपे । इत्थुशा
भवनं शेषम् । भवने शेषेशकटशा
क्रिनौ ।

इत्थुशाकिनम् । न । इत्थुशाकटे । शा
किनः ।

इत्थुसौरः । पुं । गुडे ।

इत्थाकु' । पुं । वैवस्वतमनुपुत्रे । सतु
सत्ययुगे अयोध्यायांस्वर्यवंशीयश्चा
दिराजः । स्त्री । कटुतुम्ब्याम् । इ

इत्थुदः

इत्थुमाकरोति । मित्तुद्वादिच्चाट् डुः
॥ इत्थुइतिश्च ब्दमकति । अकगतौ ।
वाहुलकादुष्वा ॥

इत्थुवारिः । पुं । } काशटये ।
इत्थुखलिक' । पुं । }

इत्थुखलिका । स्त्री । इत्थुतुल्यायाम् ।

इत्थु' । पुं । अद्भुते । ज्ञाने । जङ्गमे
इत्थुते । इत्थुनम् । इत्थुगता । घञ्
। इत्थुतिवा । पचाद्यच् ।

इत्थुना । स्त्री । संज्ञायाम् ॥

इत्थुनितम् । न । इत्थुतेभावे । चेष्टायाम् ।
अभिप्रायसूचकेवचनस्वरादौ
शरीरव्यापारे । आकारे । अभिप्रा
यानुरूपचेष्टाविष्करणे । इत्थुनम् ।

इत्थुगि० क्तः । इत्थुताकाराभ्याश्च भा
वज्ञानमिच्छादौ तु गोवलीवर्द्धन्या
येन इत्थुनितं चेष्टितम् आकारो मुख
रागादिरिच्छ्यभियुक्ताः ॥ गमने ।

इत्थुनितञः । त्रि । भावचे ॥ इत्थुनितं जा
नाति । ज्ञा० आतइति कः । नही
इत्थुनितञोऽवसरेऽवसीदति ।

इत्थुद' । पुं । इत्थुदीष्टचे । इत्थुगुआ हि
गोटा इतिच० प्रसिद्धे तापसतरौ ॥

इत्थुदधति । दोअवखण्डने । आतौ
नुपेतिकः । पृ० । इत्थुदः कुष्ठभूतादि
ग्रहव्यविषकृमीन् । इत्थुदः श्विनः
शूलमस्तिककः कटुपाकवान् ।

इच्छा

इङ्गुदी । स्त्री । तापसतरौ । तनुपचे । विषकण्ठे । तैलफले । हिंशोटा इतिभाषा । इङ्गुदाज्जातेरिति-
ङ्गीष् ।

इङ्गुलः । पुं । } इङ्गुदस्यार्थे ।
इङ्गुली । स्त्री । }

इङ्गेजः । पुं । लण्डजजने । लेण्डजे ॥ यथा । पूर्वाभाये नवशतं षडशीतिः मकीर्तिताः । फिरङ्गभाषय रन्ना स्तेषांसंसाधनात् कलौ । अधिगाम गण्डलानाञ्च सङ्गामे च्चपराजिताः । इङ्गेजा नवषट्पञ्चलेण्डजाश्चाधिभा विन इतिमेवतन्त्रे २३ मकाशः ॥

इच्छकः । पुं । रुचके । टावानेषू इति गौडभाषाप्रसिद्धे । त्रि । इच्छायुक्ते ।

इच्छा । स्त्री । मनोधर्मविशेषे । वाञ्छायाम् । लिप्सायाम् । सुखे तक्ताधने चेदमे भूयादिति स्पृहात्माचित्तिष्ट-
त्तिः कामइति रागइतिचोच्यते ॥ न्या यमते अस्या कारणम् । निर्दुःख च्च सुखे चेच्छातज्ज्ञानादेवजायते । इच्छातुतदुपायेस्यादिष्टोपायत्त धीर्यदि । चिकीर्षाकृतिसाध्यत्त्वप्रका रेच्छातुयाभवेत् । तद्देतु कृतिसा-
ध्येष्टसाधनत्वमतिर्भवेत् ॥ अस्याः प्रतिबन्धः । बलवह्निष्टहेतुत्वमति-
स्यात् प्रतिबन्धकेति भाषापरिच्छे

इज्याशी

दः । एषशमिच्छा । इच्छेतिस्त्वेण इषेः शप्रत्ययेनिपातितः ॥

इच्छावती । स्त्री । धनादीच्छायुक्तायां स्त्रियाम् । कामुकायाम् । इच्छास्त्र स्याः । मतुप् ।

इच्छावसुः । पुं । कुबेरे ।

इच्छितः । त्रि । वाञ्छिते । इच्छासं जाताऽस्य । ता० इतच् ।

इच्छुः । त्रि । इच्छाविशिष्टे । आकाङ्क्षा युक्ते ॥ इच्छाशीले ॥ इच्छतितच्छी लः । इषइच्छायाम् । विन्दुरिच्छु-
रितिसाधुः ।

इज्जलः । पुं । हिज्जलवृक्षे । निचुले । इति । इषा० क्विप् तुक् । इत् जल मस्य ।

इज्यः । पुं । सुरगुरौ । वृहस्पतौ । पु ष्यनक्षत्रे । श्रीहरौ । येयजन्तिमह्यै-
पुण्यैर्देवतादीन् बहूनपि । आत्मान मात्मनानिन्त्यं विष्णुमेवयजन्ति ॥ इतिहरिवंश । त्रि । पूज्ये । श्रीगु रौ ॥ इज्याऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् ॥

इज्या । स्त्री । दाने । अध्वरे ॥ अर्चायां म् । सङ्गमे । गवि । कुट्टन्याम् । यजनम् । यजदेवपूजासङ्गतिकरण दानेषु । ब्रजयज्जोर्भावेक्यप् । वचि स्वपीच्यादिनासम्प्रसारणम् । टाप् ।

इज्याशीलः । पुं । यायजूके । पुनः पुनः

इतः

यन्नकर्त्तरि ॥ इज्याशीलमस्य ॥ इज्यां
शीलति शीलयति वा । शीलसमाधौ
। शीलिकामिभक्ष्याचारिभ्योश्च इति
श्च ।

इच्चाकः । पुं । इच्छला मेाचाचिङ्डी
इति गौडभाषा प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥
इट्चर । पुं । षण्डे । गोपतौ ॥ एषण
म् । इट् । इष० क्लिप् । इषाचरति
। पचाद्यच् ।

इडविडा । स्त्री । पुण्ड्रभाषायाम् ॥
इडा । स्त्री । इच्छाकोस्तनयायाम् ।
वृधग्रहस्य भाषायाम् ॥ गवि । सौर
भेष्याम् ॥ वचने । भूमौ । वसुमन्त्र्या
म् ॥ स्वर्गे ॥ नाडीविशेषे । वाममु
क्ताध. स्थाधनुर्वक्राधामनासापर्यन्त-
गताया नाडीसेडेच्युच्यते ।

इडाचिका । स्त्री । गन्धोल्याम् । वर
व्याम् । ततैया वरडै भिरड चिमडी
इत्यादिभाषाप्रसिद्धायाम् ।

इडावत्सरः । पुं । संबत्सरे ।

इडिका । स्त्री । भूमौ । इडैव । स्वार्थे
कः । इत्त्वम् ।

इडिकः । पुं । वनच्छगले ॥ इति हेमच
न्द्रः ॥

इडुत्सरः । पुं । संबत्सरे ।

इत् । अ । इत्यमेव ।

इतः । त्रि । गते । स्मृते ॥ इय० गत्य

इतः

र्थे तित्तः । प्राप्ते । ज्ञाते । एतेः क
र्त्तरित्तः ।

इतरः । चि । अन्यस्मिन् । पामरे । नी
चे ॥ तरणंतरः । त० ऋदोरप् । एः
कामस्यतरः । इनाकामेन तीर्यते
वा तरति वा । पचाद्यच् । यद्वा । इतंग
मर्न करोति । तत्करोतीति णिच् ॥
यद्वा । इतेन ज्ञानेन चीयते । प्रातिप
दिकाद्वात्त्वर्थ इति णिच् । वाहुलका
दरः । यद्वा । इ इत्यव्ययमपकर्षे । द्वि
वचने तितरप् द्रव्यप्रकर्षत्वान्नाम् ।

इतरविशेषः । पुं । अन्यप्रभेदे ।

इतरेतरम् । त्रि । अन्योन्यस्मिन् । पर
स्यरे ॥

इतरेतरवोगः । पुं । सङ्गत्प्रधान्ये चा
र्थविशेषे । यथा । प्रचक्षन्त्यग्रोधश्च
प्रचक्षन्त्यग्रोधौ । धवश्च खदिरश्च पुत्राश्च
श्च धवखदिरपलाशा ।

इतरेतराश्रयः । पुं । इतरेतरयोराश्र
ये ।

इतरेद्युः । अ । अन्यदिने । इतरस्मिन्न
क्षनि । सद्यः परत् परार्थेषु मद्रत्या
दिना इतरशब्दादेद्युसु प्रत्ययः ॥

इतश्चेतस्य । अ । अविद्यतदिग्देशे ।

इतस्ततः । अ । अपतत्त्वं ।

इतः । अ । अपादानार्थे । पञ्चम्यर्थे । अ
स्मात् । पञ्चम्यास्तसिङ् इदमइत् ॥

इत्कटः

इति । अ । हेतौ । प्रकाशने । निदर्श
ने । प्रकारे । परवृत्तौ । अनुकर्षे ।
समाप्तौ । प्रकरणे । स्वहृषे । सा
न्निध्ये । विवचानियमे । मते ॥
प्रत्यये । अवधारणे । व्यवस्थायाम् ।
विवक्ष्यमाणे ॥ परामर्शे । माने ।
इत्यमर्शे । एवमर्शे । प्रकर्षे । उक्त
क्रमे । एति अयतिवा । इत् । क्ति
च् ।

इतिकथः । त्रि । अपार्थवाच्चि । अश्रद्धेये ।
जष्टे । इतिइत्यम्कारेणकथायस्य ।
इतिकर्त्तव्यता । स्त्री । कल्पे । पदुतौ ।
इतिह । अ । उपदेशपारम्पर्ये । ऐतिह्ये ॥

इति एवम् इ किल ।

इतिहा । अ । पारम्पर्यप्राप्तोपदेशे ॥
इतिहासः । पुं । पूर्वर्षांकथायाम् ॥ पुरा
वृत्ते । व्यासादिप्रणीते पुरावृत्तप्र-
काशनि भारतादिग्रन्थे । धर्मार्थका
ममोक्षाया मुपदेशसमन्वितम् ।
पूर्ववृत्तकथायुक्तमितिहासंप्रचक्ष-
ते । इतिस्मृतिः । इतिहइतिपारम्प-
र्योपदेशेऽथम् । सआस्तेऽस्मिन्स ।
आसः । इत्सश्चेति घञ् ।

इतिहासपुराणम् । न । आथर्वणब्राह्म
णभागे ॥ प्रसिद्धयोरितिहासपुराण
योः ।

इत्कटः । पुं । ओकडा इति गौडभाषा

इदम्

प्रसिद्धेवृत्तविशेषे । बहुमूले । खर
च्छदे ।

इत्किला । स्त्री । रोचनायाम् । गन्धद्र
व्यविशेषे ।

इत्यम् । अ । एवम्कारे । अनेन एतेनै
वा प्रकारेणेत्यर्थे इदमस्यमुप्रत्यय
। एतेतौरथोरितिइदादेशः ॥

इत्यम्भूतः । चि । एवम्कारसमे । क
श्चित् प्रकारंप्राप्ते । इममेतवा प्रका
रमापन्नः । द्वितीयान्तादपिद्यमु ।
तथाच सौत्रीव्यवहारः । लक्षणेत्यम्भू
ताख्यानेत्यादिः । एतेन कथम्भूतो
व्याख्यातः ।

इत्या । अ । इत्यमर्शे । अनेन एतेनवा
प्रकारेणेत्यर्थे प्रकारवचने याम् ।

इत्थः । त्रि । गम्ये ॥

इत्या । स्त्री । शिविकायाम् । ईयते ऽ
नया । इत् । संचायांसमजेतिक्यप् ।

इत्खरः । त्रि । क्रूरकर्मणि । पथिके ।
दुर्बिधे । नीचे । पुं । षण्डे । एति
तच्छीलः । इत् । इत् न गजिसर्त्ति
भ्यःकरप् ।

इत्खरी । स्त्री । अभिसारिकायाम् । अ
सत्याम् । एतितच्छीला । इत् । क
रप् । टिट्ठेतिङीप् ।

इत्त्वा । स्त्री । गन्व्याम् ।

इदम् । चि । पुरोवर्त्तिनि । दृश्येचराच

इधुम्

रात्मके जगति । सन्निकर्षे । सन्नि
धानादनन्तरीक्तमिदमेविषयः । ए
ति । इण्गता । इणोदमुगितिदश
पादीवृत्तिः । इन्दति । इदिपरमै-
श्वर्ये । इन्द.कमिनलोपश्चेतिदीचि
त' । पुं । प्रथमैकवचने । अयम् ।
तथैतद्देशकालादौ दृष्टोयमितिकी
र्त्यते । स्त्री । प्रथमैकवचने । इयम् ॥

इद्दार्था । स्त्री । दुरालभायाम् ।

इदानीम् । अ । सम्प्रत्यये । वाक्याल
ङ्कारे । अस्मिन्काले । दानीम् ।
इदमद्दश ॥

इदानीन्तनः । चि । आधुनिके । सम्प्र
तिजाते । इदानीम्भवः । सायश्चिर
त्त्यादिनाभ्युः ।

इदावत्तरः । पु । संवत्तरादिपञ्चान्तर्ग
तवत्तरविशेषे ॥

इदुम् । न । आतपे । दीप्ते । आश्वर्ये
। चि । निर्मले ॥ वर्द्धिते । जिहन्धी
दीप्तौ । शीतःकइतिवर्त्तमानेकः ॥

इदुशासनः । चि । अग्रतिहतात्ते ॥

इद्वा । अ । प्राकाश्ये ॥ समिदुमिदुशम
होद्दासि ।

इधुम् । न । समिधि । अग्निसन्दीपन
काष्ठे । इध्यते अग्निरनेन । जिहन्धी०
। इषियुधीतिमक् । अनदितामिति
न लोपः ।

इन्दुः

इनः । पुं । अर्के । सूर्ये । पत्न्यौ । प्रभौ
। नृपमेदे । यति ईयतेवा । इण्० ।
इण्षिञ्जिति नक् ॥

इनानी । स्त्री । वटपत्रीवृक्षे ॥

इन्दम्बरम् । न । इन्दीवरे । नीलोत्पले ॥

इन्दिन्दिरः । पुं । भ्रमरे । षट्पदे ॥

इन्दिरा । स्त्री । श्रियाम् । लक्ष्म्याम् ॥

इन्दिरामन्दिरम् । न । विष्णो । इति
राजवल्लभः ॥

इन्दिरालयम् । न । पद्मे ॥ इन्दिरायाश्चा
लयः । क्लीवस्त्रमभिधानात् ॥

इन्दिरावरम् । न । नीलोत्पले ॥ इन्दि
रायावरम् प्रियमिष्टमितियावत् ॥

इन्दिवरम् । न । नीलोत्पले ॥ इन्दति-
। इदिपरमैश्वर्ये । इणुपधात् किदि-
ति इन् । इन्दिः लक्ष्मीः तस्याः वर
मिष्टम् ॥

इन्दीवरम् । न । कुवलये । नीलाम्भो-
जे । इन्देरिन्नन्तात् कृदिकारादिति
ङीष् । इन्दी लक्ष्मीस्तस्याः वरमि
ष्टम् ॥

इन्दीवरिणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् ॥

इन्दीवरी । स्त्री । शतमूल्याम् । शता
वर्थाम् । इन्दीवरमस्त्यस्याः । अर्श-
आद्यच् । गौ० । ङीष् ॥

इन्दुः । पुं । चन्द्रमसि । कर्पूरे ॥ मृग-
शिरोनक्षत्रे । एकाङ्के । उनत्ति अ-

इन्दुले

सूत्ररसेनै सर्वाभिमिभुर्वक्त्रां करौ
ति । उन्दीक्रेदने । उन्देरिच्चादेशइ
त्युः ।

इन्दुकः । पुं । अश्रुन्तकवृत्ते ॥

इन्दुकमलम् । न । सितोत्पले ।

इन्दुकलिका । स्त्री । केतक्याम् ।

इन्दुकान्तः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । इ
न्दुःकान्तोऽस्य ।

इन्दुकान्ता । स्त्री । रजन्याम् । इन्दुःका
न्तोयस्याः ॥

इन्दुक्षयः । पुं । अमावास्यायाम् ।

इन्दुजनकः । पुं । समुद्रे । इदोः जनकः ।

इन्दुजा । स्त्री । नर्मदायाम् । सोमो
द्गवायाम् ।

इन्दुपुत्रः । पुं । वृषग्रहे । इन्दोः पुत्रः ।

इन्दुपुष्पिका । स्त्री । विषलाङ्गला इति
विषलाङ्गलिया इति च गौडभाषा-
प्रसिद्धे कलिकारीवृत्ते । स्वर्गपुष्पा
याम् ।

इन्दुभम् । न । मृगशिरोनक्षत्रे ।

इन्दुभा । स्त्री । कामुद्याम् । ज्योत्स्ना-
याम् ।

इन्दुभृत् । पुं । शिवे । इन्दुभिभर्त्ति । उ
भृज् । क्विप् ।

इन्दुमती । स्त्री । पूर्णिमायाम् ।

इन्दुरत्नम् । न । मुक्तायाम् ।

इन्दुलेखा । स्त्री । अमृतायाम् । गुडु

इन्द्रकु

चाम् । सोमलतायाम् ॥ शशिनः क
लायाम् ॥ यमानिकायाम् । इन्द्रो
र्लेखेव ।

इन्दुलोहकम् । न । रौप्ये ।

इन्दुवल्ली । स्त्री । सोमलतायाम् । गुडु
चाम् ॥

इन्दुव्रतम् । न । चान्द्रायणे ।

इन्दूरः । पुं । मूषिके ।

इन्द्रः । पुं । देवराजे । पुरन्दरे । शने ।

अन्तरात्मनि । परमेश्वरे । इन्द्रोमा

याभिः पुरुषु पश्यते इति श्रुतौ परमे
श्वरस्य प्रकरणात् ॥ आदित्यविशेषे

। कुटजवृत्ते । राषौ । भारतवर्षोप
दीप विशेषे । षण्मात्रस्य चतुर्थे ॥ १ ॥ १

प्रभेदे । ज्येष्ठानक्षत्रे । विष्कः । दि
षु षड्विंशयोगे । तत्रजातस्यफलम्

। प्रतापशीलोवलवान्गुणान्नः श्लेष्मा
धिकः श्रीकमलाम्युपेतः । किलेन्द्र

योगो यदिजन्मकाले महेन्द्रतुल्यः पु
रुषः प्रसन्न इति । इन्द्रति । इदि०

। ऋज्वेन्द्रेत्यादिनारन् ॥

इन्द्रकम् । न । सभागृहे । इतिन्द्रेम
चन्द्रः ।

इन्द्रकीलः । पुं । हिमवतोदक्षिणेकुला-
न्तपीठसन्निहितेद्रिविशेषे । मन्दर

पर्वते ॥

इन्द्रकुञ्जरः । पुं । ऐरावते ॥ इन्द्रस्यकु

इन्द्रजि

जरः ।

इन्द्रकोषः । पुं । मञ्चके । खट्वायाम् ।
इन्द्रगोप्यम् । तीज इति बीरबहुष्टी
इति च भाषाप्रसिद्धे वर्षाभवरक्तवर्ण
कीटे । शक्रगोपे । अग्निके । इन्द्रो
गोपोऽस्य ।

इन्द्रचन्दनम् । न । हरिचन्दने ॥

इन्द्रचिर्भिटी । स्त्री । खताविशेषे । यु
ग्मफलायाम् । दीर्घवृत्तायाम् ॥

इन्द्रच्छदः । न । सहस्रगुच्छे हारे ॥

इन्द्रजालम् । न । कुहके । जाले । कु
हृतौ । मन्त्रौषधादिना यथास्थित
स्य तस्तनोऽन्यथाप्रत्यायने । माया
कर्मणि । भानुमतीकाखेल इति भा

॥ वृद्धास्तु । एतस्मात्किमि वेन्द्र
जालमपर यद्गर्भवासस्थितं रेतश्चे-
तति हस्तमस्तकपदप्रोङ्गतनानाङ्गुर
म । पर्यायेण शिशुश्च यौवनजरावे
षैरनेतैर्वृतं पश्यत्यक्षिशृणोति जि
घ्रतितथागच्छत्यथागच्छतीत्या

हु' । इन्द्रेण योगविशेषेण जालम् ।
क्षुद्रोपायविशेषे ॥

इन्द्रजालिकः । पुं । कुहककारिणि ।
शौभिके । भानुमती इति भाषा ॥

इन्द्रजित । पुं । रावणात्मजे । मेघना
दे । इन्द्रमजैषीत् । जि० । क्षिप्तु
कौ ।

इन्द्रपु

इन्द्रजिद्विजयी । पुं । लच्छाणे ।

इन्द्रतूलम् । न । आकाशे उट्डीयमा
ने सूचे । ग्रीष्महासे । वंशकर्फे ॥

इन्द्रतूलकम् । न । इन्द्रतूले ।

इन्द्रदारु । न । देवदारुणि ॥

इन्द्रदिक् । स्त्री । पूर्वदिशि ॥

इन्द्रद्युम्नः । पुं । ऋषिबिशेषे । भाल्लवे
ये । नृपतिविशेषे ॥

इन्द्रद्रुः । पुं । अर्जुनवृक्षे । कुटजवृक्षे ॥
इन्द्रस्यद्रुः ॥

इन्द्रधनुः । न । वक्रभीतैरोहिते । शक्र
धनुषि । रविकिरणा बहुवर्णावाते
नविलोडितानभसि । शक्रायुधसंस्था
नादृश्यन्ते तत्तु इन्द्रधनुः ॥

इन्द्रध्वजः । पुं । राज्ञादृष्यर्थं क्रियमा
णो उत्तवविशेषे । शक्रध्वजे ॥ यद्यो
क्तं भविष्योत्तरपुराणे । एवंयः कुरुते
यात्रामिन्द्रकेतोर्युधिष्ठिर । पर्जन्य
कामवर्षीस्यात्तस्मिन् राज्येन संशय
इति ॥

इन्द्रनील । पुं । पन्ना इति भाषाप्रसि
द्धे मरकतमयो ॥ चीरमध्ये चिपेक्षी
लं चीरश्चेन्नीलतां व्रजेत् । इन्द्रनी
लमिति ख्यातमिति परीक्षा ॥

इन्द्रपुष्पा । स्त्री । लाङ्गलिकीवृक्षे । वि
षलाङ्गला इति गौडभाषा प्रसिद्धे ॥

इन्द्रपुष्पिका । स्त्री । विषलाङ्गला इति

इन्द्रलु

गौड भाषा प्रसिद्धे कलिकारो वृक्षे ॥
 इन्द्रमस्थः । पुं । न । युधिष्ठिरनिर्मितेपुरो
 त्तमे । वज्रराजधान्याम् । पार्थनग
 रे । दिल्ली इतियवनभाषा ।
 इन्द्रमहरणम् । न । पर्वो । वज्रे ॥ इन्द्र
 स्यप्रहरणम् ।
 इन्द्रभम् । न । ज्येष्ठानक्षत्रे ।
 इन्द्रभूतिः । पुं । अहतांगणाधिपभेदे ।
 इन्द्रभेषजम् । न । शुश्याम् ।
 इन्द्रमहकामुकः । पुं । कुकुरे ।
 इन्द्रयवः । पुं । न । इन्द्रजै इतिभाषा
 प्रसिद्धेतिक्तवोजविशेषे । कलिङ्गे ।
 भद्रयवे । कुटजवोजे । ऐन्द्रयबंषि
 दोपत्रसङ्ग्राह कटुशीतलम् । ज्व
 रातिसाररक्तार्शः कुमिवीसर्पकुष्ठनु
 त् । दोपनगुदकोलास्रवातास्रक्षे
 षशूलजित । यवाकारवीजत्वात् य
 वम् । इन्द्रसंज्ञस्यष्टक्षय यवम् ॥
 इन्द्रलुप्तः । पुं । केशनाशकरोगे ।
 केशघ्ने । न । मस्तकोद्भवरोगविशेषे
 । खालत्ये । तस्यलक्षणम् । रोम
 कूपानुगंरक्तं पित्तेनसहमूर्च्छितम्
 । प्रच्यावयति रोमाणिततः श्लेष्मास
 शोणितः । रुग्णद्विरोमकूपांस्तुततो
 न्येषामसम्भवः । तदिन्द्रलुप्तंखालत्यं
 रुज्येतिचविभाष्यते ॥ खालत्यंरुज्ये
 तितस्यपर्यायकथनम् । तथाचभो

इन्द्रवा

जः । तदिन्द्रलुप्तमित्याहुःखल्लीर
 ज्याञ्चकेचनेति । कार्तिकस्रवाह । इ
 न्द्रलुप्तंशुश्रुणिभवति खालत्यं शि
 रोरुहेष्वेव रुज्यासवेदनेति आगम
 स्तत्रनास्तोति नि । नटीका ॥

इन्द्रलुप्तकम् । न । इन्द्रलुप्तरोगे ।
 इन्द्रलुप्तिकः । त्रि । इन्द्रलुप्तरुज्यान्विते
 । निष्केशशिरसि ॥

इन्द्रवंशा । स्त्री । वर्णवृत्तविशेषे । वंश
 स्थटत्तेर्यदिपूर्वमक्षरं दीर्घप्रयुक्तं क-
 वितावतारकैः । गौडावनीनाथ कु
 लप्रकाशक स्यादिन्द्रवंशेत्यभिधान
 तस्तदा ।

इन्द्रव्रजा । स्त्री । वर्णवृत्तविशेषे । क
 र्णाध्वजैगण्डमृगेन्द्रहारा राज्ञिनिय
 स्याश्चरयोसमस्ते । तामिन्द्रवध्याम-
 तिमात्रकान्तां भोगीन्द्रवक्त्राजमर
 न्दधाराम् । यथा । रक्ताम्बुनेदि
 तलम्बमाला शीतांशुचण्डातपकु-
 षडलाभ्याम् । तारांशुतारावलिह
 चहारैः स्वीयांश्रियम्भूषयतीवस-
 न्येति ।

इन्द्रवज्राहतपक्षः । पुं पर्वते ।

इन्द्रवाकणिका । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥

इन्द्रवारुणी । स्त्री । राखालससा इति

गौडप्रसिद्धतायाम् । विशाला-
 याम् । पीतपुष्पायाम् । तोसनुंवी

इन्द्र

कीजड जोश्वेतवर्ण और अतिकड
वीहोती है इन्द्राण्योतिचभाषा ।
इन्द्रं वारयति । वृञ्० चु० । कृवृदा
रीतिबाहुलकरयन्तादुनन् ।

इन्द्रवृक्षः । पुं । देवदारुणि ।

इन्द्रवृद्धा । स्त्री । ब्रणरोगविशेषे । तल्लच
णम् । पद्मकर्णिकवन्मध्येषिडकापि
डकाचिताम् । इन्द्रवृद्धान्तुतांविद्या-
दातपित्तोत्थितांभिषगिति ।

इन्द्रव्रतम् । न । राक्षोव्रतविशेषे । यथा ।
वार्षिकींश्चतुरोमासान् यथेन्द्रोऽभि
प्रवर्षति । तथाभिवर्षेत्स्वराष्ट्रकामै-
रिन्द्रव्रतंचरन्निति ।

इन्द्रशत्रुः । पुं । इन्द्रासुरे । इन्द्रस्यशत्रुः शा
यिता इन्तेतिषष्ठीसमासेन वृत्रस्ये
न्द्रहन्तृत्वम् । इन्द्रे ॥ इन्द्रःशत्रुर्यस्ये
तिवहुव्रीहिट्चस्येन्नेणवध्यत्वात् ।

इन्द्रसावर्णिः । पुं । चतुर्दशमेनौ ।

इन्द्रसुतः । पुं । जयन्ते ॥ वाखिनामवा
नरराजे । अर्जुनपाण्डवे । अर्जुनवृ
क्षे । इन्द्रस्यसुतः ।

इन्द्रसुरसः । पुं । इन्द्रसुरिसे ।

इन्द्रसुरिसः । पुं । निर्गुण्ड्याम् । सिन्दु-
वारे । म्यौडी इति काशी भाषा ।
सभालू इति भाषा । वन्हाँ इति पर्व
तभाषा ।

इन्द्रसूनुः । पुं । इन्द्रसुतस्यार्थे ।

इन्द्रास

इन्द्रसेनः । पुं । मूचद्वीपस्येऽद्रिविशेषे ।

इन्द्रा । स्त्री । फणिज्भकेट्चे ॥

इन्द्राक्षः । पुं । ऋषमौषधौ ।

इन्द्राग्निधूमः । पुं । हिमे ।

इन्द्राणिका । स्त्री । इन्द्रसुरिसे । निर्गु
ण्ड्याम् । इन्द्रस्यजन्या । इन्द्रवरुणे-
तिङीषानुकौ । जन्यजनकलक्षणो
पिपुंयोगस्तत्रगृह्यते । कन् । ह्रस्व
त्वञ्च । यद्वा । इन्द्रमानयति । अने
र्यन्तात् कर्मण्यण् । डः । कन् ।
ह्रस्वः ।

इन्द्राणी । स्त्री । इन्द्रपत्न्याम् । शच्या
म् । इन्द्रस्यस्त्री । इन्द्रवरुणंति डी
षानुकौ । दुर्गायाम् । यथा । ऐश्व
र्यं परमंयस्याःवशेचै वसुरासुरा । इ
दिच परमैश्वर्यं इन्द्राणीतेनसाशिवे
तिदेवी पुराणम् । इन्द्रसुरिसे । स्त्री
यांकरणे । नीलसिन्दुवारे । सूक्ष्मौ
लायाम् । स्थूलैलायाम् । मातृका
विशेषे ॥

इन्द्रानुजः । पुं । विष्णौ ।

इन्द्रायुधम् । न । इन्द्रधनुषि । शक्रायुधे ।

इन्द्रारिः । पुं । असुरे । इन्द्रस्यअरिः ।

इन्द्रावरजः । पुं । विष्णौ । इन्द्रस्यावरं
जातः । अन्येष्वपीतिडः ।

इन्द्राशनः । पुं । भङ्गायाम् । संविदि ।

इन्द्रासनम् । न । पञ्चमात्रिकस्यप्रथमे

इन्द्रिय

।९९ प्रभेदे ।

इन्द्रियम् । न । विषयिणि । हृषीके ।
 चक्षुरादिषु । सात्त्विकाहङ्कारोपा-
 दानानि इन्द्रियाणि । तानिच बुद्धी
 न्द्रियकर्मेन्द्रियभेदाद्द्विविधानि ।
 उभयमपि इन्द्रस्यात्मनो विषयोपल-
 धिकरणातया लिङ्गत्वादिन्द्रियमुच्य-
 ते । तत्र श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनाघ्राणा-
 खानि ज्ञानेन्द्रियाणि भवन्ति । वा-
 क्पाणिपादपायूपस्थानिच कर्मेन्द्रि-
 याणि प्रथन्ति । उभयात्मकमनः ।
 अलिङ्गत्वाद्दशानीन्द्रियाणि भव-
 न्ति ॥ भूतप्रकृतिकानीन्द्रियाणीति
 नैयायिकाः । तथाच गौतमप्रणी-
 तं सूत्रम् । घ्राणरसनचक्षुस्त्वक्-
 श्रोत्राणीन्द्रियाणि भूतेभ्यः । १। १२॥
 विषयग्रहणकार्यानुभेयकरणमि-
 न्द्रियम् । इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गम् इ-
 न्द्रेणदृष्टं ज्ञातं ममचक्षुर्मम श्रोत्र-
 मित्यादिक्रमेण इन्द्रेणदृष्टम् इन्द्रे-
 णजुष्टम् प्रीणितं सेवितंवा इन्द्रेणद-
 त्तं यथायथंविषयेभ्यः । इतिशब्द-
 ह्रस्वे प्रकारे तेनइन्द्रेण दुर्जयम् इ-
 'शाक्यैष इन्द्रियमिन्द्रेलिङ्गेत्यादि
 निपातनादिन्द्रशब्दात्षच् । रेतसि
 । वीर्ये ।

इन्द्रियकर्मा । न । बाह्यानांश्रोत्रवागा

इन्द्रिय

दीना मान्तरयोश्चमनोबुद्धोःकर्मा-
 सु । तानिचशब्दश्रवणस्पर्शग्रहण
 रूपदर्शनरसग्रहणगन्धग्रहणानि व-
 चना दानगमनविसर्गानन्दाख्यान-
 सङ्कल्पाध्यवसायौच यथासङ्गमभव-
 न्ति ॥

इन्द्रियग्रामः । पुं । इन्द्रियसमूहे ।

इन्द्रियनिग्रहः । पुं । विषयेभ्यश्चक्षुरा-
 दिवारणे । चक्षुश्श्रोत्रादिज्ञाने-
 न्द्रियाणां वाक्पाण्यादिकर्मेन्द्रिया-
 णाञ्च तत्तज्ज्ञानकोपरोधमात्रेणह-
 ठान्निरोधइत्यर्थः ॥ इन्द्रियाणान्तु
 सर्वेषांयद्येकं चरतीन्द्रियम् । तेना-
 स्थ चरतिप्रचादृतेःपात्रादिवोदक-
 म् ।

इन्द्रियबधः । पुं । एकादशविधे इन्द्रिया-
 णान्बधे । यथा । बाधिर्यं कुष्ठतान्ध-
 त्वं जडताऽजिघता तथा । भूकता
 कौण्ड्यपङ्गुत्वकैथ्योदावर्त्तमत्तताः ।
 यथा सङ्गमेकादशानामेकादशव-
 धाभवन्ति ॥

इन्द्रियवृत्तिः । स्त्री । श्रोत्रादीनांशब्दा-
 दिषु । बागादीनां वचन्यादिषु । म-
 नोबुद्धोः सङ्कल्पाध्यवसाययो ॥ य-
 थाहुः साङ्गाः । शब्दादिषुपञ्चाना-
 मालोचनमात्रमिष्यतेवृत्तिः । वच-
 नादानविहरणोत्सर्गानन्दाश्चपञ्चा

इन्द्रिया

नाम् ॥ बुद्ध्याणां सम्बुद्धवस्तुमा
त्रदर्शनमालोचन मुक्तम् । यथाहुः ॥
सम्बुद्धं वस्तुमात्रं प्राग्गृह्णात्य
विकल्पितम् । तत्सामान्यविशेषा
भ्यां कल्पयन्ति मनीषिण इति । त
था । अस्ति ह्यालोचनं ज्ञानं प्रथमं नि
र्विकल्पकम् । बालमूकादिबिज्ञान
सदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥ तत्परंपुनर्ब
स्तुधर्मैर्जात्यादिभिर्यथा । बुद्ध्यावसी
यते सापिप्रत्यक्षत्वेन सम्मतेति ।

इन्द्रियस्वापः । पुं । प्रलये ।

इन्द्रियात्मा । पुं । इन्द्रियेषु ।

इन्द्रियादिः । पु । इन्द्रियाणां कारणे रा
जसाहङ्कारे ॥

इन्द्रियार्थः । पुं । शब्दस्पर्शरूपरसग
न्धाख्ये । विषये । गोचरे । गन्ध
संरूपस्पर्शशब्दाः पृथिव्यादिगुणास्त
दर्थः । इति न्यायसूत्रम् । १ । १४
॥ वै गेषिकाणां द्रव्यगुणकर्मसु अर्थ-
शब्दाभिधेयत्वम् । अतः पञ्चानां गन्धा
दीनामेव कथं तत्त्वमित्याशङ्कानिरा
सायद्बद्धार्था इत्युक्तम् । तेषामिन्द्रि
याणामर्थाविषया उद्दिष्टा अपि तए
वेत्याशयः । इत्यत्र तदर्थत्वं लक्षणा
मिति मन्तव्यम् । तच्छब्देन वहिरि
न्द्रियाणि परामृश्यन्ते । तथाच एकै
कवहिरिन्द्रियमप्यग्राह्यविशेषगुण-

इभद

त्वं वहिरिन्द्रियद्वयाग्राह्यवहिरिन्द्रि
यग्राह्यगुणत्वं वा तदर्थः । पृथिव्यादि
गुणा इति लक्ष्यनिर्देशः । तैके गुणा
इत्याकाङ्क्षायां गन्धेत्यादि । पृथि
व्यादीनां गुणा इति षष्ठीसंज्ञास्ये भा
ष्यसम्मत । तेन गुणगुणिनोरभेदे
नेति सूचितम् ॥ इन्द्रियैरर्थ्यते । अ
र्थयाज्ञायाम् । कर्मणि घञ् ॥

इन्द्रियायतनम् । न । शरीरे ।

इन्द्रियार्थसन्निकर्षः । पुं । प्रत्यक्षज्ञान
हेतौ । सच षड्विधः । संयोगः । सं
युक्तसमवायः । संयुक्तसमवेतसमवा
यः । समवायः । समवेतसमवायः ।
विशेषणविशेष्यभावश्चेति ॥

इन्द्रियेशः । पुं । आत्मनि । जीवे ॥

इन्द्रेज्यः । पुं । बृहस्पतौ । इन्द्रेज्यः ॥
इन्धनम् । न । बहिसन्दीपनार्थं तृणं का
ष्ठयोः । पाकार्ककाष्ठे । एधसि । इ
न्द्रेऽग्निरनेन । अिन्धी० । करणेति
ल्युट् ।

इभः । पुं । गजे । इस्तिनि ॥ उत्तरप
दस्यः श्लेष्टे । अष्टमे । एति ईयतेषा
। इण्० । इणः किदितिभः ।

इभकणा । स्त्री । गजपिप्यल्याम् । इभइ
वकणा ॥

इभदन्ता । स्त्री । नागदन्त्याम् । पर्वपु
ष्याम् । विषौषधौ ॥

इराव

इभनिमीलिका । स्त्री । भङ्ग्याम् ॥

छलंमिषञ्चवैदग्धीभङ्गिश्चेभनिमी
लिकेतिषिकाखडशेषः ॥

इभपालकः । पुं । हस्तिपके ।

इभभरः । पुं । गजसमूहे ॥ इभानां-
भरः ॥

इभमात्रलः । पुं सिंहे ।

इभया । स्त्री । स्वर्गचीरीवृक्षे ॥

इभाख्यः । पुं । नागकेशरष्टके ॥

इभोषया । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥

इभ्यः । त्रि । आद्ये । धनवति । पुं । रा-
त्रि । हस्तिपके । इभमर्हति । द-
ण्डादिस्त्रात्पत् । यद्वा । एःकामा-
त् भ्यसते । भ्यसभये । अन्धेभ्योपी-
तिङ् ॥

इभ्यग्रामः । पुं । हस्तिपकानांसवसथे ॥

इभ्या । स्त्री । शङ्खकीवृक्षे ॥ करेखाम्
। टाप् ॥

इभ्यिका । स्त्री । इभ्यायाम् । इभ्यैव ।
स्वार्थेकम् । उद्दीचामितीहा देशः ।
पक्षे इभ्यिका ॥

इयत् । त्रि । इदम्परिमाणविशिष्टे । य-
तावति । इदम्परिमाणमस्य । कि-
मिदम्भावोघइतिवत्पु वस्यघः ॥

इदङ्गिमोरीशुकी । यस्येतिलोपः ।
प्रख्ययमाभनवशिष्यते । पठन्तिचा-
पवैयाकरणाचार्योपनिषदाश्च । उदि-

तवतिपरस्मिन्प्रच्ययेशास्त्रयोनौग

तवतिविलयञ्चप्राकृतेपिमपञ्चे । स

पदिपदमुदीतं केवलं-प्रच्ययोयत्

तदियदितिभिमीतेकोहृदापण्डि-

तोपीति । पुं । इयान् । स्त्री । इयती ॥

इयत्ता । स्त्री । सीमायाम् ॥ परिमा

ये । संख्यायाम् ॥ इयतोभावः । त

ख् ॥

इरम्भदः । पुं । मेघज्योतिषि । वज्राग्रौ

। इराउदकम् तेनमाद्यतिदीप्यते

अविन्धनस्त्रात् इत्यर्थे उग्रम्पश्येरन्

देच्यादिनाखश् प्रच्ययोभुमामम-

स्यनिपातितः । वाडवोपिइरम्भद-

इतिकेचित् ॥

इरा । स्त्री । भुवि । वाचि । वाय्यां र्

। सुरायाम् ॥ इं कामंरति । रा

दाने । आतोनुपेतिकः । अम्बुनि ।

जले । इयगती । एति ईयतेवा ।

ऋज्जेन्द्राग्रेसिद्धाधुः । निपातनाहुया

भावः । अन्धे ॥

इराचरम् । न । करकायाम् । वर्षोप

ले । त्रि । भूचरे । अम्बुचरे । इरा

यांचरति । चरेष्टः ।

इराजः । पुं । कन्दर्पे ॥

इरावती । स्त्री । वटपत्नीवृक्षे । पद्मा

गमेदीविशेषे ॥ परीच्छिद्रूपतेर्भाया

याम् ॥

इलावृ

इरियाम् । न । ऊषरभूमौ । शून्ये ।
निराश्रये । ऋच्छति । ऋगतिमा
पणयोः । अर्त्तं किदिच्चेतिइनन् ।
इरिमेदः । पुं । अरिमेदे । विट्खदिरे
। इरिमेदः कषायोष्णोमुखदन्तग
दास्त्रजित् । हन्तिकण्डुविषश्लेष्मकृ
मिकुष्ठविषग्रहान् ।

इरवेत्तिका । स्त्री । मस्तकोद्भवव्रण
जन्यपीडाविशेषे । तल्लक्षणम् । पि
डकामुत्तमाङ्गस्यांष्टत्तामुग्ररुजान्व-
राम् । सर्वात्मिकासर्बखिङ्गाजानी
यादिक्रिवेत्तिकाभिति ।

इरेशः । पुं । विष्णौ । वरुणे । वागीशे
। रात्रिः । इरायाः ईशः ।

इर्वीशः । स्त्री । कर्कश्याम् ।

इर्वीशुक्तिका । स्त्री । फूट इतिभाषा
प्रसिद्धे इर्वीशुविशेषे । निर्भिन्नकर्क
श्याम् ॥

इरलः । त्रि । प्रेरके ॥ इरलति प्रेरणां क
रोति । इरलप्रेरणे । इगुपधलक्ष-
णः कः ।

इरलविला । स्त्री । पुलस्त्यभार्यायाम् ।
हविर्भुवि । कुवेरस्यजनन्याम् ।

इरला । स्त्री । सौम्यकलचे । वृधयोषि
त्ति ॥ धरित्व्याम् । गवि । वाचि ।

इरलति । इरलउत्तचेपे । इगुपधेतिकः ॥

इरलावृत्तम् । न । जम्बुद्वीपस्य नववर्षा

इल्लखाः

न्तर्गतवर्षविशेषे । तच्चसुमेरुसंवे-
ष्व्यास्ते । पश्चान्मात्यवतः प्राच्यांग-
न्धमादनशैलतः । इलावृत्तनीलगिरे
र्याम्यतौनिषधादुदकः ।

इल्लिका । स्त्री । अचलाग्राम् । भुवि ।
इल्लैव । स्वार्थकः ।

इल्ली । स्त्री । ईल्याम् । करवालिकाया
म् । कटारी हाथजुरी इतिभाषा ।
इल्लगतौ चेपेच । इन् । कृदिकारा-
दितिवाडीष् ।

इल्लीशः । पुं । इल्लिशे । हिलशे माच
इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ।

इल्लिशः । पुं । इल्लीशे । इल्लिशोमधुरः
क्लिग्धोरोचनो वल्लिवर्द्धनः । पित्तहृत्
कफकृत् किञ्चिल्लघुर्दध्योनिन्लापहः ।

इल्लीशः । पुं । इल्लिशे ।

इल्लकाः । स्त्री । इल्ललासु । निर्यवहु
वचनान्तः ।

इल्ललः । पुं । वातापेर्भ्रातरि दैत्य
विशेषे । मत्स्यप्रभेदे । पक्षिविशेषे ।
इल्लति । इल्लस्वप्ने चेपयेच । सान-
सिवर्णसि पर्यसीत्यादिनावलच ॥ गु
णाभावश्च निपाच्यते ।

इल्ललाः । स्त्री । मृगशिरःशिरोदेश-
स्थतारकासु । मृगशिर शिरस्था

नां पश्चानांस्वल्पतारकाया यस्तार
कास्तच्छिरोदेशेनिवसन्ति ताः इल्ल

इषुः

खाः । इषन्ति । इष० । निपातनाद्
खच् गुणाभावश्च । निख्यवहुवचना
न्तोयम् ॥

इष । अ । उपमायाम् । सादृश्ये । साम्ये ।
ईषदर्थे । उत्प्रेक्षायाम् । वाक्याख
ङ्कारे ।

इषः । पुं । आश्विनमासि । इषगतौ । ए
षणम् इट्यात्रा । भावेक्तिप् । साऽस्मि
नस्ति जिगीषूखाम् । अर्श आद्यच् ॥
इषिका । स्त्री । गजास्त्रिगोलके ॥ ईष्य
ते । ईषउञ्छे । ईषगतिहिंसादर्शने
षु । ईषेः किड्रु स्वश्चेतीकन् । धातो
र्शस्वश्च । तूखिकायाम् ॥ इष्यते । इ
षगत्यादौ । वृजादिभ्योवुन् ।

इषितः । चि । अभिप्रेते । इष्टे ।

इषिरः । पुं । अग्नौ । इष्यति । इषग-
तौ । इच्छतिवा । इषइच्छायाम् ।
इषमदीत्यादिना किरच् ।

इषीका । स्त्री । काशे । मुञ्जामध्यवर्ति
तृण्ये । सीक तुली इतिचभाषा । ई
षति । ईषतेवा । ईषउञ्छे । ईषगति
हिंसादर्शनेषु । ईषेः किड्रु स्वश्चेतिर्
कन् ॥ दर्भशलाकायाम् ।

इषुः । पुं । स्त्री । वाणे । सायके । प-
ञ्चसु । ईष्यतेऽनेन । ईषगत्यादौ ।
ईषते हिंसेस्तिवा । ईषेः किञ्चेत्पुरा
देरित्त्वञ्च ।

इष्टका

इषुधिः । पुं । स्त्री । इषूणांस्थाने । तूणी
रे । इषबोधीयन्तेऽत्र । डुधाञ् । क
र्मण्यधिकरणेचेतिकिः ॥

इषुपुङ्गा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् ।

इषुमाला । स्त्री । शराबल्याम् ।

इषूपलयन्त्रम् । न । शरशिलाक्षेपके
यन्त्रविशेषे ।

इष्टम् । चि । आर्शंसिते । पूजिते ॥ प्रे
ये । इष्यमाणे । इष्यते । इषइच्छाया
म् । मतिबुद्धीतिक्तः । पुं । सप्ततन्त्रौ
। यज्ञे ॥ एरण्डवृक्षे । न । संस्कारे ॥
क्रतुकर्मणि ॥ क्रतुर्यज्ञः कर्मचदाना
दि तयोः समाहारः तदिष्टशब्दवा-
च्यम् । अतएव मनुः । एकाग्रिकर्म
हवनं च्चेतायां यच्चहूयते । अन्वय
श्चयहानमिष्टन्तदभिधीयते इति ।
अग्निहोचंतपः सत्यंवेदानाञ्चार्थ-
पालनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवश्चप्राहु
रिष्टञ्चनाकदम् । यजनम् । यजदे-
वपूजादौ । नपुंसके भावेक्तः । अनु
कूलवेदनीये देवादिखक्षेयागादि
फले । ईश्वराराधनादौ । एषणम् ।
इषेः क्तः । परमानन्दरूपत्वेन सर्वेषां
प्रियत्वादिष्टः परमात्मैव ।

इष्टका । स्त्री । गृहादिनिर्माणाथं दग्ध
मृत्खण्डविशेषे । ईंटइतिप्रसिद्धे ।
इष्यते । इष० । इष्यसिध्यांतकौन

इष्टिः

इष्टकेषीकामाखानामिति निर्देशात्
प्रत्ययस्थादितिनेत्वम् ॥

इष्टिकापथम् । न । इष्टिकाभिर्निर्मितैप-
थि । उशीरे । वीररामूले । इष्टिका
पथमस्य अधोवायुकरत्वात् । यद्वा ।
इष्टकेव दृढः पन्थायस्य । इष्टिकाया-
मपि पन्थायस्येतिवा ॥

इष्टकामधुक् । त्रि । अभीष्टभोगप्रदे ।

इष्टानांकामधुक् ।

इष्टकाव । त्रि । इष्टकावति । इष्टकाः
सन्त्यस्यास्मिन् वा । अन्येभ्योपिदृश्य
तद्विदुमन्त्ययः ।

गन्धः । चि । सुगन्धौ । न । बालुके ।

इष्टश्चासौ गन्धश्च । इष्टेगन्धोयस्य
सन् वा ।

इष्टा । स्त्री । शमीदृक्षे ।

इष्टापूर्त्तम् । न । यच्चखातादिकर्मणि-

॥ यथा । अग्निहोषंतपः सत्यं वेदाना
ञ्चानुपाखनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवश्च
इष्टमित्यभिधीयते । वापीकूपतडा
गादिदेवतायतनानिच । अन्नप्रदा
नमारामः पूर्त्तमित्यभिधीयते ।

इष्टश्च पूर्त्तश्च अनयोः समाहारः ।

इष्टार्थोबुक्तः । त्रि । उत्सुके । उत्साह
युक्ते । इष्टेयासावर्थश्च तत्रउबुक्तः ।

इष्टिः । स्त्री । यागे । दर्शपूर्णमासेष्व्या
म् । अभिलाषे ॥ श्लोकसङ्ग्रहे ॥ ए

इष्टत्यः

षयम् । इष० । त्तिन् ॥ इज्यतेऽनये
ति वा । यज० त्तिन् ॥

इष्टिकापथिकम् । न । सामञ्जकदृष्टये
। इतिराजनिर्घण्टः ।

इष्टिपथः । पुं । दैत्ये । दनुजे ।

इष्टिमुट् । पुं । दैत्ये । इष्टिमुष्प्रति ।
मुष्स्तेये । क्विप् ।

इष्टुः । स्त्री । इच्छाविशेषे ॥

इष्मः । पुं । कामे । वसन्ते । इष्यति ।
इषगतौ । इच्छतिवा । इषइच्छाया
म् । इषियुधीतिमक् ।

इष्यः । पुं । वसन्तर्त्तौ ॥

इष्वः । त्रि । उपदेष्टरि । इष्यतेऽसौ ।

इष० । सर्वनिष्टष्वरिष्वलष्वशिवपद्व
प्रक्षेष्वाअतन्नेइष्टिकङ्गुशाभावश्च-
निपात्यते ।

इष्वसनः । पुं । चापे । अस्यतेअनेने-
त्यसनः । इषूनामसनः ।

इष्वासः । पुं । धनुषि । चि । इषुक्षेप
के । धन्विनि । इषवो वाणा अस्य-
न्तेअनेन । असु० । इलश्चेतिषञ् ।

इ३ । अ । दुःखभावनायाम् ॥ सन्तापे ।
कोपे ।

इष्ट । अ । अस्मिन् । अच । अधिकरणे
। व्यवहारभूमौ । अस्मिन् । इद्
मेष्टः । इष्टमइष्टः ।

इष्टत्यः । त्रि । इष्टभवे । इष्टज्ञातादौ

इच्छा

१ अख्ययान्त्यप् ।

इहामुचार्थफलभोगविरागः । पुं । ए
हिकपारत्रिकविषयभोगेभ्योनित-
रांविरतौ । मुक्तेर्दिसीयसाधने । ऐ
हिकानांस्तकचन्दमादिविषयभोगा
नाङ्गर्मजन्यतया अनित्यत्ववत् आ
मुष्किकाणामप्यसृतादिविषयभोगा
नामनित्यतया तेभ्यो नितरांविर-
तौ ।

इही । अ । त्वङ्गच्छेत्यर्थे । इन्तप्रतिह
पकम् ।

ईः

—><—

ई । अ । त्रिषादे । दुःखभाषने । अनु
कम्पायाम् । क्रोधे । प्रत्यक्षे । सन्नि
धौ । सम्बोधने ॥

ईः । स्त्री । लक्ष्म्याम् । अस्य स्त्री । डीष् ॥
ईच्छाम् । न । दर्शने । चक्षुषि । दृशि
॥ ईच्छतेऽनेन । ईच्छद् । ल्युट् ।

ईच्छणिकः । पुं । इक्षुरेखाद्यवलोकनपू
र्वकशुभाशुभफलकथनेनजीविनि ॥
शुभाशुभयोरीच्छणमल्लस्य ठन् ।

ईच्छणिका । स्त्री । देवनायाम् । लक्ष
णादिना जनानांशुभाशुभनिरूपि
ण्याम् । म० ठन् । ईच्छते । ईच्छ

ईदृक्

दर्शनाङ्गनयोः । खलुस्त्वा ।

ईच्छणीयः । चि । शोभमाने ॥ ईच्छितु
योग्यः । अनीयर् ॥ अवलोकनीये ।

ईच्छा । स्त्री । दृष्टौ । ईच्छणम् । ईच्छ०
गुरोश्चेत्यः । टाप् ।

ईच्छितः । त्रि । अवलोकिते । ईच्छ०
नपुंसके भावेक्तः ।

ईजान । पुं । यजमाने । कर्मिणि ।
जते । ईज० । शानच् ।

ईडा । स्त्री । स्तुतौ । ईडनम् ।
स्तुतौ । गुरोश्चेत्यः । टाप् ॥

ईडितः । त्रि । स्तुते । कृतस्त्ववे । ई श
तेस्व । ईड० । क्तः ।

ईड्यः । चि । स्तुत्ये । वन्द्ये । स्तुत्ये ।
ईडितुयोग्यः । ग्यत् ॥

ईतिः । स्त्री । डिम्बे । अच्चे । उत्पा
ते ॥ प्रवासे । कृषे । षट्प्रकारोपद्र
वविशेषे । यथा । अतिदृष्टिरनादृ
ष्टिः शलभामूषकाः शुकाः । अत्या
सन्नाश्वराजानः षडेता ईतयः स्मृ-
ताः इति । ईयतेऽनया । ईड् गतौ
। क्तिन् ।

ईदृचः । चि । ईदृशे । दृचेचेतिईश् ॥
ईदृक् । त्रि । ईदृशे । इस्केन्याय इस्

प्रकार इतिभाषा । अयमिवदृश्यते
। इदमिवपश्यतिवा । दृशिरप्० ।
त्यदादिषुदृशइतिक्तिन् । इदंकिमे

ईर्या

रीरकी ॥

ईदृशः । चि । ईदृशि ॥ अयमिव दृश्य
ते । इदमिव पश्यति वा । दृशेत्यदा
दिष्वितिकञ् । इदम ईश् ॥

ईशा । स्त्री । आसुमिच्छायाम् ॥

ईषित^{र्ष} । चि । अपेक्षिते ॥ अभिप्रेते
॥ इष्टे । आसुमिष्टम् । आप्तृव्यासौ

। सन् । क्त । आप्तृषुधामोत । अ
त्रलोपेभ्यासस्येत्थभ्यासलोप ।

ईसु^{र्ष} । चि । आसुमिच्छौ ।

ईयिवान् । चि । उपगते । इण्^० । उपे
यिवाननाश्चाननूचानश्चेति खिटः

कसुर्द्विचमभ्यासदीर्घत्वंवसोरिट्च
निपात्यते । सूचे उपदन्त्यविवचि
म् ।

ईरणः । पुं । वायौ । ईरति ईरयतिवा
। ईर^० । युच् । ल्युर्वा । न । चलने ।

ईरितम् । चि । प्रोक्ते । प्रेरिते ॥ खिते
। ईर्यतेस्व । ईरगतौ कम्पनेच ।

क्तः ।

ईरितात्मा । पुं । प्रकटितस्वरूपे ।

ईर्याम् । न । ब्रणे । ईरति सुखम् । ईर
गतिप्रेरणयोः । बाहुलकान्मक् ।

ईर्या । स्त्री । ध्यानमौनादिकस्य भिक्षु
व्रतस्थानुष्ठाने । चर्यायाम् ॥ चर्या

न्वीर्याविदुर्बुधाः । ईर्यते । ईरगतौ
। ऋहलोर्ण्यत् ।

ईलितः

ईर्यापथ । पुं । ध्यानाद्युपाये । ईर्या^०
याः पन्याः । ऋक्पूरित्यः ॥

ईर्वाक् । पुं । स्त्री । कर्कश्याम् । ईरण
म् । ईर^० । स^० क्तिप् । ईरदृशोति

वारयतिवा । वृञ्^० । बाहुलका
दुण् ।

ईर्षा । स्त्री । अक्षमायाम् ।

ईर्षालु । पुं । अक्षमे । ईर्षायुक्ते ॥

ईर्ष्यक^{र्ष} । पुं । दृष्टियोन्याख्यक्तीवे । दृ
ष्ट्याव्यवायमन्येषां व्यवायेय^{र्ष} प्रवर्त्तते

। ईर्ष्यक^{र्ष} सतुविज्ञेयोदृष्टियोनिश्च
सस्मृतः ॥

ईर्या । स्त्री । अक्षान्तौ । परोत्कर्षास
हिष्णुत्वे । परोत्कर्षाऽक्षमेर्ष्यास्याद्दौ

र्जन्यान्मन्यतोपिच । ईर्ष्यणम् । ई
र्ष्य^{र्ष} ईर्ष्यायाम् । गुरोश्चेत्यः ॥

ईर्ष्यालुः । चि । अक्षान्तिशीले । कुह
ने । सेर्ष्ये । ईर्ष्यालाति । खा । मि

तद्वादिस्त्वाड्डुः ।

ईला । स्त्री । धरिव्याम् । गवि ॥ बा-
चि । सौम्यकलचे ।

ईलिः । स्त्री । इस्वगदाकारेहस्तदण्डे ।
करपालिकायाम् । कटारी कटार

इत्यादिभाषा । ईर्त्ते ईर्यतेवा ।
ईर^० । इन् । कपिलकादि^{र्ष} । ईर्यते

वा । ईड^० । डलयोगभेदः ।

ईलितः । चि । स्तुते । ईर्यतेस्व । ई

ईशानः

उ० । त्तः । उलयोरभेदात्तः ॥

ईली । स्त्री । इस्वगदाकारे ह्रस्वदण्डे
। करपालिकायाम् । कृदिकारादि
तिपाच्चिकोडीष् ।

ईट् । पुं । परमेश्वरे ॥ ईष्टे । ईश ऐश्वर्ये
। क्तिप् ।

ईशः । पुं । महादेवे । सदाशिवे । ई
शानकोणाधिपतौ ॥ सर्वेषामीशि
तरि । विशुद्धसत्त्वप्रधानमायोपाधि
के परमेश्वरे । हिरण्यगर्भे । चि ।
प्रभौ । स्वामिनि । एकादशसु । ई
ष्टे । ईश० । इगुपधेतिकः ॥

ईशवल्लभ । न । पाशुपतानां द्वितीये
पाशे । ईष्टे स्वातन्त्र्येशइति ईशः ।
तद्दीयं वल्लरोधशक्तिर्द्वितीयः पाशः ।
तथाचोक्तम् । तासांमाहेश्वरीश
क्तिः सर्वानुग्रहिकाशिवा । धर्मानु
वर्तनादेवपाशइत्युपचर्यतेइति ।

ईशमखा । पु । कुबेरे । ईशःसखास्य ॥
ईशा । स्त्री । पार्वत्याम् । दुर्गायाम्
। ईष्टे । ईश० । कान्ताट्टाप ।

ईशानः । पुं । शिवे । महादेवे ॥ एका
दशरुद्रान्तर्गतरुद्रविशेषे ॥ शिवाष्ट
मूर्त्यन्तर्गतसूर्यमूर्त्तौ । शमीवृक्षे
। न । ज्योतिषि । चि । ईशितरि ।

नियन्तरि । स्वामिनि । ईष्टे तच्छ्री
ल । ताच्छील्यवधोवचनशक्तिषु

ईश्वरः

चानश् ।

ईशानी । स्त्री । स्कन्दमातरि । दुर्गा
याम् । इशानस्यस्त्री । पुंयोगलक्षणे
डीष् ॥ शमीवृक्षे ।

ईशिता । स्त्री । ईशित्त्वे । अशिमाद्य
ष्टैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषे । प्रभुत्वे
॥ येनस्थावराअप्याज्ञाकारिणो भव
न्ति ॥ ईशोऽस्यास्ति । अतइनिठना
विति इनिः । ईशिनो भावः । तस्य
भावस्वतत्त्वावितितल् ।

ईशिता । चि । ईश्वरे । अधिपतौ । प्र
भौ । नियन्तरि । ईष्टे । ईश० । त्
न तृष्वा ।

ईशित्वम् । न । ईशितायाम् । देवाना
मष्टैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषे ॥ रभू
तभौतिकानां प्रभवव्यूहव्ययाना मी
शिताभवति । ईशिनोभावः । त्वः ॥

ईश्वरः । पु । शिवे । मन्मथे । विशुद्ध
सत्त्वप्रधानाज्ञानोपहितचैतन्ये । ई
शनादिशक्तियुक्ते जगद्धिष्ठातरि ।
हिरण्यगर्भे । विचित्रशक्तित्वात् सर्व
समर्थे सर्वनियन्तरि नारायणे । उ
क्तश्चापदेवीगीतायाम् । तत्रयाप्रकृ
तिः प्रोक्तासाराजन द्विविधामता ॥
सत्त्वात्मिकातुमायास्याद्विद्यागुण-
मिश्रिता । स्वाश्रयं यातु संरक्षत सा
भायेतिनिगद्यते ॥ तस्यां यत्प्रति

ईश्वर

विम्बस्याद्विम्बभूतस्य चेशितुः । सर्वेश्वरः समाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान् परः ॥ तस्यां स्वाश्रयाव्यामोहकास्त्रियां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामीशितुः परमात्मनोयत् प्रतिविम्बंपतति तत् प्रतिविम्बमीश्वरः । सचेश्वरः स्वाश्रयं व्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवान् भवति माययातदाधारब्रह्मणो नाबरयात् । सर्वज्ञः सर्वकर्त्ता च सर्वानुग्रहकारकः । इति । देहेन्द्रियसङ्घातस्य स्वामिनिजीवे ॥ ईश्वरशीले । समर्थे । सर्वान्तर्यामिणि । क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः इति पतञ्जलिः । ईश्वराहमच्छर्थेन च मामीश्वरते परः । इदामिच्छसदैश्वर्यमीश्वरस्तेन कीर्तितः । प्रभवादिष्वेकादशेऽब्दे । सुभिच्छेसमारोग्यकार्पासस्य महार्घता । लवणं मधुगव्यञ्च ईश्वरे दुर्लभं प्रिये । त्रि । आद्ये । स्वामिनि । ईशितुं शीलमस्येति । स्वेशभासपिसकसोवरच् इति वरच् । ईष्टे । ईश्वर । वरच् ॥ यद्वा । अश्रुते । अश्रुत्यासौ सङ्घाते च । अश्रुतेराशु कर्मणिवरट्चेति वरट् । चादुपधाया ईश्वरत्वम् ।

ईश्वरप्रणिधानम् । न । शौचादिपञ्च-

ईषत्क

नियमेषु पञ्चमे नियमे । ईश्वरस्य मानसैरुपचारैरभ्यर्चने । सर्वकर्मणां तस्मिन् परमगुरौ फलनिरपेक्षतया अर्पणे ॥ ईश्वरे प्रणिधानम् ।

ईश्वरभावः । पुं । प्रजापालनार्थमीशितव्येषु प्रभुशक्तिप्रकटीकरणे ।

ईश्वररथचरणः । पुं । कालचक्रे । ईश्वररथस्य चरणः ।

ईश्वरसेतुः । पुं । मर्यादायाम् । वर्णाश्रमादिधर्मैः । ईश्वरस्य सेतुरिव ।

ईश्वरा । स्त्री । उमायाम् । श्रीवाण्यादिशक्तिषु । वरजन्तादीश्वरशब्दात् टाप । पुंयोगविवक्षाभावान् न डीप् ।

ईश्वरी । स्त्री । गौर्याम् । दुगायाम् । श्रीवाण्यादिशक्तिषु । अश्रुते विश्वम् । वरजन्तादीश्वरान् डीष् । यद्वा । ईष्टे । ईश्वर । वनिष् । वनोरचेति डीष्ठी । लिङ्गिनीवृत्ते । वन्द्याकर्कोटक्याम् । वरजटासतायाम् । नाकुलीकन्दे ॥

ईषत् । अ । अल्पे । किञ्चित् । ईषणम् । ईषगच्छादौ । अत्प्रत्ययः ।

ईषत्कर । पुं । अत्यल्पे । अनुबन्धे । गन्धे । लेशे । त्रि । ईषत्क्रियमाणे

वस्तुनि । ईषत्क्रियते । ईषद्ः सुष्वितिभावे कर्मणिवा अकृच्छार्थेषु ख

ईषीका

ख प्रत्ययः ॥

ईषत्पाखडुः । पुं । धूसरवर्णे ॥

ईषदुष्णम् । न । कवोष्णे । मन्दोष्णे ।

षि । तद्वति । ईषञ्चतदुष्णञ्च ।

ईषद्दास्यम् । न । मन्दहास्ये । स्मिते ।

ईषञ्चतद्दास्यञ्च । षि । तद्वति ।

ईषद्भक्तः । पुं । अरुणे । त्रि । तद्वति ।

ईषा । स्त्री । हलयुगयोर्मध्यस्थकाष्ठे ।

खाङ्गलदण्डे ॥ ईषते । ईषगन्त्यादैः ।

। इगुपधेतिकः । करणे गुरोश्चेत्यो

वा ॥

ईषादन्तः । पुं । दीर्घदन्तगजे । उदग्र

दन्ते । ईषेवदन्तावस्य ।

ईषिका । स्त्री । अस्त्रिकूटे । गजास्त्रिगे

खके । ईषाखाङ्गलकीलिका सेव ।

इषेप्रतिकृतावितिकन् । तूलिकाया

म् । अस्त्रविशेषे । यथा । सेभिम्

न्व्यशरेषीका मीषिकास्त्रेणवीर्य-

वान् । काकंतमभिसन्धायससर्जपु

रुषर्षभः ॥ इतिरामायणम् ॥ ईष्य

ते ईषतिवा । ईषगन्त्यादैः ईषउ-

ञ्छेवा । कुन् ।

ईषिरः । पुं । अयौ । पावके ॥

ईषीका । स्त्री । इषीकायाम् । तूलि-

कायाम् । ईषीकास्यादिषीकापी-

ति द्विरूपकोषः । पर्फरीकादिस्त्वा

त् साधुः ।

उः

ईषः । पुं । कामदेवे । वसन्तर्त्ता । ईष

ति ईषतेवा । ईषउञ्छे'ईषगितिहिं

सादर्शनेषु । इषियुधीच्यत्र ईषीति

दीर्घादि पाठस्याप्युक्तत्वान् मक् ।

ईहा । स्त्री । उद्यमे । चेष्टायाम् ॥ वा

ञ्छायाम् ॥ ईहचेष्टायाम् । गुरो-

श्चेत्यः । टाप् ।

ईहामृगः । पुं । कृत्रिममृगे । नाटक

रूपकभेदे । कोके । एके । भेडि

या इतिभाषा ॥ ईहा मृगेष्वस्य ।

ईहां मृगयते वा । मृगअन्वेषणे । क

र्मण्यम् ॥ ईहाप्रधानो मृगोवा । शा

कपार्थिबादिः ।

ईहितः । षि । अपेक्षिते । न । उद्योगे ।

चरिते ।

उः

.....

उ । अ । सम्बोधने । रोषोत्तौ । अनुक

म्पायाम् । नियोगे । पदपूरणे ॥

पादपूरणे । विस्मये । अवनम् । उ

ञ्छ शब्दे । क्विप् । तुङ् ।

उः । पुं । शम्भौ । चन्द्रमौलौ । शिवे ।

उकारे ।

उच्चय

उकनाहः । पुं । पीतरक्तवर्णे तुरङ्गे ।

उक्तः । त्रि । कथिते । भाषिते । जल्पिते । अभिहिते । न । एकाचरायां वृत्तौ । श्रीछन्दसि । उच्यतेऽस्य । वचपरिभाषणे । ब्रूजोवचिर्वा । क्तः । सम्प्रसारणम् ।

उक्तिः । स्त्री । व्याहारे । वचने । वचः । क्तिन् । सम्प्रसारणम् ।

उक्थः । पुं । यज्ञविशेषे । न । प्राणे । सामभक्तौ । सामवेदे । वचायची यातपरैणं यानिसामानिगीयन्ते तान्युक्थानि । महाव्रताख्येकतौ प्रधानभूतंशस्त्रमुक्थशब्दार्थः । उच्यते । वचः । पातुदीत्यादिनाथक् ।

उक्थशाः । पुं । यजमाने । उक्थानि उक्थैर्वा शंसति । शंसुस्तुतौ । मन्त्रे श्वेतवह्नीकथशस्पुरोडाशोऽश्विनित्यत्र श्वेतवहादीनाडस पदस्येतिवक्तव्यम् । यत्रपदस्त्वभावि तत्रडस् । उक्थशाब्ध्याम् । अन्यत्रशिवः । उक्थशासौ उक्थशासद्द्व्यादिवोधम् ।

उक्था । स्त्री । एकाचरवृत्ते । साद्विधिधा । श्रीः १ सर्वगुरुः । श्रीस्ते सास्ताम् ॥ उः २ सर्वलघुः । उरवतु ।

उक्तेदः । पुं । वान्तौ ।

उच्चः । त्रि । सित्ते । धैते ।

उच्चयम् । न । सेचने ।

उग्रः

उच्चतर' । पुं । तृतीयवयःप्राप्तवृष्टे ।

तनुरुक्षा । वस्तोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्त्व इतिष्टरच् । ङीषि । उच्चतरी ॥

उक्षा । पु । वलीवर्दे । वृषे । उच्चति उच्चसेचने । श्वकृच्चन्नितिकनिन । ऋषभौषधौ । त्रि । सेत्तरि ।

उच्चितः । त्रि । सित्ते ॥ लिप्ते ।

उखर्बलः । पुं । तृणविशेषे । भूरिपत्रे । सुतृणे ।

उखलः । पुं । उखर्बले । तृणोत्तमे ।

उखा । स्त्री । पिठरे । रन्धनस्थाय्याम् । ह्यँडी भरथिया भाडू इत्यादिभाषा । ओखति । उखगता । इगुपधेतिक । उखन्यतेवा । खनुश्रवदारणे । अन्येभ्योपीतिडः । टाप् ।

उख्यम् । त्रि । पैठरे । उखायां पक्के मांसादौ । उखायां संस्कृतम् । शूलोखाद्यत् ॥

उग्रः । पुं । महादेवे । रुद्रे । वायुमूर्तिरयम् । चत्रियाच्छूद्राबामूढायामुत्पन्ने । आगुरि इतिगौडभाषामसिद्धे जातिविशेषे । चत्रियाच्छूद्रकन्यायांक्रूराचारविहारवान् । ऋत्रशूद्रवपुर्जन्तुरुग्रोनामप्रजावते । ऋत्रुग्रपुक्कसानान्तुविलौकोवधबन्धनमिति-मनुः । करणेनसमाचास्यवृत्तिर्भागीर्गवनिर्मिता । शोभाञ्जनद्रुमे । वेर

उग्रशे

लदेशे ॥ याष्टीके ॥ न । क्रूरसंचक-
नक्षत्रेषु । पूर्वोत्तरद्वारगृहे ॥ वस्तु
नामाख्यविषे । त्रि । उल्कटे । दाह-
णकर्मकर्त्तरि । उच्यति क्रुधासम्बन्ध
ते । उच्यसमवाये । ऋज्जेन्द्रेत्यादि
नारक् गश्चान्तादेशः ।

उग्रकम्प्या । पुं । हिंस्रे । उग्रकर्माख्य ॥

उग्रकाण्डः । पुं । कारवेस्त्रे ।

उग्रगन्धः । पुं । चम्पके । कटफले । अ-
र्जकवृक्षे । लघुने ॥ न । हिङ्गुनि ।
षि । उल्कटगन्धयुक्ते । उग्रोगन्धो-
ऽस्य ।

उग्रगन्धा । स्त्री । अजमोदायाम् । व-
चायाम् । छिक्किकौषधौ । अजग-
न्धायाम् । यवान्याम् । उग्रोगन्धोऽ-
स्याः ।

उग्रचण्डा । स्त्री । देवीविशेषे ।

उग्रतारा । स्त्री । देवीविशेषे । उग्राद्
पिभयात् प्राति यस्माद्भक्तान् सदा-
न्विकेनिरुक्तिः ।

उग्रत्वम् । न । उग्रतायाम् । चण्डता-
याम् । उग्रस्य भावः । त्वः ।

उग्रधन्वा । पुं । इन्द्रे । शशुवधायोद्यत
धनुष्के ॥ उग्रधनुर्गस्य । धनुषश्चेति
नेङ् ।

उग्रनासिक । त्रि । दीर्घनासाविशिष्टे ॥

उग्रशेखरा । स्त्री । भीष्ममातरि । ग

उञ्चटा

ज्ञायाम् ।

उग्रश्रवा । पुं । रोमहर्षणसुते । स्रुते ।

उग्रसेन । पुं । आहुके । कंसजनके ।

उग्रसेनसुतः । पुं । कंसे ॥

उग्रा । स्त्री । कनखलाधिष्ठात्र्याऽमन्वा
याम् । वचायाम् । यवान्याम् । छि
क्किकौषधौ । उग्रजातेभार्यायाम् ॥

धन्याके । प्रखरायांनार्याम् ॥ टाप ।
उचितम् । त्रि । न्यस्ते । परिमिते । स
मञ्जसे । ग्राह्ये । उच्यते । वचपरि-

भाषणे । रुचिबचिकुचिकुटिभ्यः कि
तच् । युक्ते ॥ ज्ञाते । विदिते ।

उञ्चः । त्रि । उञ्चते । तुङ्गे । प्रांशौ ॥

उञ्चिनेति । चिञ् । अन्येऽप्योपी
तिड ॥ उञ्चैस्त्वम् अस्ति अचवा । अ

र्श आच्यच् । अव्ययानामितिटिलोप
। नासिकेरे ।

उञ्चकैः । अ । अतिशयोक्ते । उञ्चैः ।
अव्ययसर्वनाम्नामितिप्राग्वीषेऽप्यर्थे
घुटेः प्रागकच् ।

उञ्चटा । स्त्री । दम्भे ॥ चर्चयाम् । ल
शुनप्रभेदे । गुञ्जायाम् । भूम्याम्

लक्ष्याम् । नागरमुस्तायाम् । जटि
लौषधौ । चूडाखायाम् । मुस्तावि

शेषे । खेतागुञ्जोञ्चटामोक्तेतिभाव
प्रकाशः । उञ्चटति । चटगतौ । अ

न्तर्भावितशब्दर्थः । अच् ।

उच्चाक

उच्चण्डः । वि । त्वरायुक्ते । अविखम्बिते
। प्रचण्डे । उच्चण्डनम् । चण्डिकोपे
। घञ् ।

उच्चतरः । पुं । नारिकेले ।

उच्चतालम् । न । पानगोष्ण्या नृत्ये ॥
इति हेमचन्द्रः ।

उच्चदेशः । पुं । श्रीकृष्णे । गोविन्दे ।

उच्चन्द्रः । पुं । रात्रिशेषे ।

उच्चयः । पुं । नीव्याम् । परिधानवस्त्रग्र
न्या । इति हेमचन्द्रः ।

उच्चलम् । न । मनसि । चञ्चले । पुं ।
ध्वजस्योर्द्विकूर्चे ।

उच्चलखाटा । स्त्री । उच्चतलखाटव-
च्याम् ।

उच्चाजतः । वि । प्रस्थिते ॥

उच्चाटनम् । न । वैरिण एकदेशेऽनव
स्थाकरणे । उच्चाटनंस्वदेशादे भ्रंस
नंपरिकीर्तितमितिभारदातन्त्रम् ॥

उच्चारः । पुं । उच्चारणे । विद्यायाम् ।
उच्चार्यते त्यज्यते । चरगतौ । गत्यन्तः ।
घञ् ॥

उच्चारणम् । न । कथने । शब्दप्रयोगे ।

उच्चारितः । वि । उदाहृते ॥ प्रका-
शिते ॥

उच्चावचः । वि । बहुविधे । नैकभेदे
। उत्कृष्टापकृष्टे । उदक्च अवाक्च
। मयूरव्यंसकादिस्वात्साधुः ।

उच्छर

उच्चिकमिषा । स्त्री । उक्त्रान्तुमिच्छा
याम् । उठवेकी इच्छा इतिभाषा ।

उच्चिद्रटः । पुं । तृणगडमत्स्ये । वि ।
कोपनपुरुषे ।

उच्चूडः । पुं । उच्चूले । अस्योच्चूडात्चू-
डाख्याबूर्द्धाघो मुखचूडकावितिध्व-
जाङ्गेषुहलायुधः ।

उच्चूळः । पुं । ध्वजस्योर्द्विकूर्चे । भ्रण्ड
कीपाघ इतिभाषा ॥

उच्चैःश्रवाः । पुं । श्वेतवर्णसमुद्रमन्यने
त्यिते इन्द्रस्यघोटके ।

उच्चैर्घुष्टम् । न । घोषणायाम् । उच्चै-
र्घुष्यतेऽस्य । घुषिर् विशब्दने । क्तः ।

उच्चैश्श्रवाः । पुं । इन्द्रस्याश्वे । श्रवानां
मध्येभगवतोविभूतौ । अयंसप्तमुखः

। यथोक्तभागवते । गृहीतोऽस्य स-
प्तमुखस्त्वयान्पवलात्किलेति । उ-

च्चैर्महानश्रवोयशोयस्य । उच्चैःश्रव-
सीयस्यवा । यद्वा । उच्चैःश्रुणोति ।

श्रुश्रवणे । अमुन् । उच्चैश्श्रवससच्च-
न्तुप्रणिपत्यसमर्पित्वात्त्यचतुपृषो-

दरादित्वाद्गागमोऽधः । आका-
शस्थैर्दिवौकसैरितिहरिवशोक्तिवत् ।

। वि । वधिरिरे ॥

उच्चैः । अ । अत्यर्थे । महति । उच्चते
॥ उच्चैयते । चिञ् ० । उदिचेर्द्विसिः ।

उच्छन्नम् । वि । नष्टे ।

उच्छ्रनः

उच्छ्रलत् । वि । उत्पतति ।
 उच्छ्रितः । वि । उल्लङ्घिते ॥ शशपु
 तगताविच्यस्मात् । कः ॥
 उच्छ्रादनम् । न । उक्तादने । उद्धर्त्त
 ने । गन्धद्रव्यद्वाराशरीरनिर्मलीक
 रणे ।
 उच्छ्राखम् । वि । शास्त्रप्रतिषिद्धे ।
 शास्त्रविरुद्धे ॥ उद्गतं शास्त्रात् ।
 उच्छ्रिखः । वि । उद्गतज्वाले ।
 उच्छ्रित्तिः । स्त्री । उच्छेदे । उच्छेद
 नम् । क्तिन् ॥
 उच्छ्रिनः । वि । नष्टे । उच्छेदिते ।
 उच्छ्रियतेस्म । छिदिरद्वैधीकरणे ।
 कः ।
 उच्छ्रिलीन्ध्रम् । न । छत्राके । छत्रिका
 याम् ।
 उच्छ्रिष्टः । वि । भुक्तावशेषे । ऊँठ ऊँठ
 न ऊँठा इतिभाषा ॥ त्यक्ते ।
 उच्छ्रिष्टभोजनम् । वि । देवनैवेद्यवलि
 भोजनकर्त्तारि । इति हेमचन्द्रः ।
 उच्छ्रिष्टमोदनम् । न । सिक्थके । मै
 ण सित्या इतिभाषा ।
 उच्छ्रीर्षकम् । न । शिरःप्रदेशे । उप
 धाने । सिराहना इतिभाषा ।
 उच्छ्रूनः । वि । स्फीते । उन्नने । वर्द्धिते
 । अवीदाहगन्ति प्राचीनाः । कामि
 न्याः कियदुच्छ्रूनमुरः प्रेयानसमीक्ष

उच्छ्रसि

ते । नव्यशालिमि बोत्पन्नमतिदी
 नःकृषीवलइति । उत्तश्रीषतेस्म ।
 दुओश्विगतिदृष्टोः । क्तः । ओदित
 श्चेतितस्यनः । यजादित्त्वा त्ममसा
 रणे पूर्वरूपेचहल इतिदीर्घः ॥
 उच्छ्रूनता । स्त्री । जृम्भणे । भावेतल् ।
 उच्छ्रृङ्खलः । वि । अवाधे । बन्धनर
 हिते । अनियन्तृतवस्तुनि । निरर्ग
 ले । उद्गतंशृङ्खलंनिगडयस्य ।
 उच्छेदः । पुं । विनाशे ॥
 उच्छेदी । वि । विनाशिनि ॥
 उच्छेषयाम् । न । उच्छ्रिष्टे ।
 उच्छोषणः । वि । सन्तापकरे ॥
 उच्छ्रयः । पुं । द्रुमादीनामुच्चनायाम्
 । उक्तेधे ॥ उच्छ्रयणम् । श्रिज से
 वायाम् । बाहुलकादेरच् ।
 उच्छ्रायः । पुं । उच्छ्रये । उच्छ्रयणम् ।
 श्रिज् ० । उद्दिश्यति यैतीति घञ्
 । उक्कृष्टः आयोवा ।
 उच्छ्रितः । वि । सज्जाते । समुद्भूदे ।
 उन्नते । प्रवृद्धे ॥ उच्छ्रयति उच्छ्री
 यतेस्सवा । श्रिजोगन्त्यर्थेतिकर्म्मणि
 वा क्तः ॥
 उच्छ्रित्य । अ । सन्तद्येत्त्यर्थे ॥ निख
 न्येत्त्यर्थे ॥
 उच्छ्रित्तः । वि । प्रफुल्ले । विकसिते ।
 जीविते ॥ स्फुरणे । फरकना इति

उज्जितः

भाषा । उत्सृष्टि । श्वस० क्तः ।

उज्जासः । पुं । अन्तर्मुख्यासे । आहरे
। प्राणने । आख्यायिकापरिच्छेदे ।
श्रीश्यासे । उज्जसनम् । श्वसप्राणने ।
घञ् ।

उज्जयनी । स्त्री । विशालायांपुरि । अ
वन्त्याम् ।

उज्जयन्तः । पुं । रैवतपर्वते ।

उज्जयिनी । स्त्री । महाकालपुर्याम् ।
अवन्तिकायाम् ।

उज्जासनम् । न । वधे । मारणे । जसृहिं
सायाम् । स्वार्थपण्यन्त' । भावे ल्युट् ॥

उज्जृम्भः । त्रि । प्रफुल्ले । मस्फुटिते ।
इतिहेमचन्द्र' ॥ उज्जृम्भणम् । जृ-
भि० । घञ् ॥

उज्जृम्भणम् । न । उज्जृम्भे ॥

उज्जृम्भितः । त्रि । प्रफुल्ले । न । चेष्टा
याम् । उज्जृम्भःसञ्जातौऽस्य । तार-
कादिस्त्रादितच् ।

उज्ज्वलः । पुं । शृङ्गाररसे ॥ न । स्वर्णे
। त्रि । दीप्ते ॥ विशदे ॥ विकशिनि ।
उज्ज्वलति प्रकाशते । ज्वलदीप्तौ ।
अच् । नतुज्वलितीतिशः । तत्राऽनु-
पसर्गादिस्थनुष्टोः ।

उज्ज्वलः । पुं । त्यागे । विसर्जने ।

उज्जितः । त्रि । उज्जृष्टे । त्यक्ते । व-
र्जिते ।

उडुः

उज् । अ । सतर्के । सम्बोधने । पूरणे ।

उज्जः । पुं । उज्जशिले । ऋते । धान्य
कणोच्चये । कणशब्दाने ॥ अबाधि
तस्थानेषु पथिवा चेत्तेषुवा अप्रति
हतावकाशेषु यत्रयत्रौषधयो विद्यन्ते
तत्रतत्राङ्गुलीभ्यामेकैककर्ण समुच्च-
यित्चेतिवैधायनस्मृतेर्दर्शनात् एकै
कधान्यगुडकोच्चयनमुज्ज । उज्ज
नम् । उज्जिउज्जे । घञ् ।

उज्जनम् । न । आपणादिपतितुक्कणो
पादाने । उज्जनाइतिभाषा । ल्युट् ।

उज्जशिलम् । न । आप्तशस्यात् चेत्त्रा
च्छस्यस्यसञ्चवे । ऋतदृष्टौ ॥

उज्जश्च शिलश्चेत्येकवद्भावः ।

उज्जशीलः । त्रि । उज्जजीविनि । उ-
दृतशस्यस्यशेषाहरणकर्त्तरि ।

उटाः । पुं । तृणपर्णादौ ।

उटाजः । पुं । न । मुनीनां तृणपर्णादिर
चिताख्ये । पर्णाशलायाम् । उटा
ज्जायते । जनी० अन्यभापीतिडः ।

उडु । न । भे । तारकायाम् । जले ।
उ रोषोक्तिपूर्वकं डयते । डीङ् वि०
। मितद्वादिस्त्रात् डु प्रत्ययः ॥

उडु । स्त्री । नक्षत्रे । ऋचे । अघति
इति उः । डयते डुः । डीङो मित-

द्वादिस्त्रात्डुः । उश्चासौडु श्चेतिवि-
ग्रहः । उडुः उडू । उडवः इत्यादि

उत्

धेनुवत् ।

उडुपः । पुं । न । प्रवे । कोले । भेले ॥

चर्मावनद्धे यानपाचे ॥ पुं । चन्द्रे ॥

उडुनेऽह त पमति । पारचणे ।

सुपिस्थइत्थ्यवसुपीति योगविभागा

त कः । उडुनि जले पातीति वा ॥

उडुपतिः । पुं । चन्द्रे । उडूनाम्पतिः ॥

उडुपथः । पुं । आकाशे ।

उडुराट् । पुं । चन्द्रे । उडुषु नचचेषु-

राजते । राजृ० । क्विप् ॥

उडूपः । पुं । न । उडुपे । पुं । चमन्द्रसि ।

उडुयनम् । न । नभोगतौ । उडान इ-

तिभाषा ॥

उडुामरः । चि । अष्टे । उडुटे । पुं । त-

न्वदिशेषे ॥

उडुीनम् । न । खगानामूर्ध्वगतौ । उ-

र्द्ध्वडयनम् । डीङ्० । नपुसके भावे

क्तः । स्वादयञ्जेदितइत्थ्योदित्त्वान्नि

ष्ठानत्त्वम् ।

उडुीयमानः । त्रि । उडुयनविशिष्टे ख-

गे । उडन्त उडता इतिभाषा ।

उडुीशः । पुं । आगमशास्त्रविशेषे ॥ च

रडीशे । शिवे ।

उत् । अ । प्रश्ने । वितर्के । संशये ॥ अ-

न्त्यर्थे । भृशे । ऊर्द्धे । अप्यर्थे ।

उत् । अ । अन्त्यर्थे । विकल्पे ॥ समुच्च-

ये । वितर्के । प्रश्ने । पदपूरणे ॥ अ-

उत्कटः

प्यर्थे । एवार्थे । जयते स्म । उड्-

शब्दे । क्तः ।

रनम् । त्रि । स्यूते । वुना इतिभाषा ॥

जयते स्म । वेञ्० । क्तः । यजादि-

त्त्वात्सम्प्रसारणम् ।

उतथ्यः । पुं । गौतमपितरि मुनिविश्वे-

षे । अङ्गिरसः अज्ञायामुत्पन्नेवृहस्प-

तेर्ज्येष्ठभ्रातरि ।

उतथ्यतनयः । पुं । गौतममुनौ ।

उतथ्यानुजः । पुं । देवाचार्ये । वृहस्प-

तौ ॥

उतथ्यानुजन्मा । पु । वृहस्पतौ । जीवे ।

उताहो । अ । परिमन्त्रे । विचारे । वि-

कल्पे । उतच आहोच अनयोः स-

माहारः ।

उक्तः । चि । अन्यमनस्के । उन्मनसि ।

उद्गतमनो ऽस्य । उत्कउन्मनाइतिउ-

द्गतमनस्कएतेरच्छब्दात् स्वार्थेक-

न् ॥

उत्कटः । पुं । मत्तेभे । रक्तेचौ । शरे ।

न । त्वक्पञ्चे । गुडस्त्वचि । तजाख्यौ-

षधौ । दारचीनी इतिभाषा । अ-

न्यत उत्कटसुगन्धित्वात्स्वार्थे उच्छ-

ब्दात् कटच् । चि । तीव्रे । मत्ते ।

विषमे । उद्गतः कटआवरणम् आ-

वरकोवाअस्य । यद्वा । उद्गतमदृ-

त्तेरच्छब्दात्स्वार्थे सम्प्रोदश्चेतिक-

उत्कर्षः.

टक् ।

उत्कर्षकौसनः । चि । विषमासने ।

उत्कर्षटा । स्त्री । सैहखीलतायाम् ॥

उत्कर्षणः । पुं । शृङ्गारस्य षोडशवन्धा-
न्तर्गतबन्धविशेषे । आसनइति यस्य
प्रसिद्धिः । तल्लक्षणम् । नारीपादैः
चहस्तेनधारयेज्जलके पुनः । स्तना-
पितकरःकामी बन्धश्चोत्कर्षणसच-
नः इति ॥

उत्कर्षण । स्त्री । उत्कलिकायाम् । इ-
ष्टलाभे कालक्षेपासहिष्णुतायाम् ॥
उत्कर्षणम् । कठिशोके । गुरोश्चह-
सइत्यम् ॥ आकाङ्क्षायाम् ॥

उत्कर्षिष्ठतः । चि । उत्सुके । उत्कर्षण-
गते ॥ उत्कर्षणसञ्जातास्य । तारका-
दिस्त्रादितच् ॥

उत्कर्षिष्ठता । स्त्री । स्वीयादिनायिका-
भेदे ॥

उत्कर्षता । स्त्री । गजपिप्यल्याम् । उत्क-
र्षणायाम् ॥

उत्कर्षः । पुं । धान्यादिराशौ । स्तूपे ।
अवकरे । हस्तपादादिविचेषे । उ-
त्कीर्यते । ह्यविशेषे । ऋदोरप् ॥

उत्कर्षः । पुं । अतिशये । स्वकालात्-
परकालकर्त्तव्ये । इतिस्मृतिः । अवि-
द्यमानधर्मारोपे । उत्कर्षणम् । कृ-
षवि० । घञ् । चि । अतिशययुक्ते ॥

उत्कारः.

उत्कलः । पुं । औद्देशे । उडीसाइति
भा० यथा । जगन्नाथमान्तदेश्शीक-
लः परिकीर्तितइति । व्याघ्रे । चि ।
भारवाहके । मोटिया इति भाषा ॥

उत्कलिका । स्त्री । उत्कण्ठायाम् । इष्ट-
प्राप्तौकालक्षेपासहिष्णुत्वे । कामा-
दिजातस्मृतौ ॥ कालिकायाम् ॥ हे-
लायाम् । सलिलतरङ्गे ॥ उत्पूर्वा-
त्कले । कृचादिभ्योबुन् । कुन्वा ॥

उत्कलिकाप्रायम् । न । गद्यप्रभेदे । यथा
। भवेदुत्कलिकाप्रायसमीसार्यं दृढा-
चरमिति यथा । प्रणिपातप्रबन्धसप्रधा-
नाशेषसुरासुरादिदृन्दसौन्दर्यप्रकट-
किरीटकोटिनिविष्टस्रष्टमणिमयूख-
च्छटाच्छुरितचरणखचक्रविक्रमो-
द्दामवामपादाङ्गुष्ठनखशिखरखण्डि-
तब्रह्माण्डविवरनिस्सरच्छरदम्बत-
रप्रकरभास्वरसुरवाहिनीप्रबाहप-
विचीकृतपिष्टपत्रितयकैटभारे क्रूर-
तरसंसारसागरनानामकारावर्त्तवि-
त्तमानविग्रहं मामनुगृहाणेति ।

उत्कलितः । चि । उन्मनसि । वृद्धिमति ।

उत्कलितः । चि । उद्दृष्टे ॥

उत्का । स्त्री । उत्कर्षिष्ठतायां नायिका-
याम् ।

उत्कारः । पुं । धान्यस्योर्द्ध्वेपणे । नि-
कारे । धान्यस्यगशीकरणे । उत्कर-

उत्क्रोशः

गम् । हृविचेपे । हृधान्ये इति घञ् ।
 उत्क्राग । स्त्री । प्रतिवर्षमसूताया-
 ङ्गवि ॥
 उत्क्रासिका । स्त्री । वमनव्याधौ ।
 उत्क्रिर । वि । निःक्षेपकर्त्तरि । उत्क्रि-
 रति विक्षिपति । कृ० इगुपधेतिक' ।
 उत्क्रोर्ण । वि । उत्क्रिखिते । कृतवेधने
 । उत्क्रोर्ण्यतेऽस्म । कृ० । क्तः । नक्षम् ।
 उत्क्रुटम् । न । उत्क्रानशयने ।
 उत्क्रुणः । पुं । उर्द्ध्वे । मत्क्रुणे ।
 उत्क्रूट' । पुं । क्वे ॥ इतिहारावली ।
 उत्क्रुतिः । स्त्री । षड्विंशत्यक्षरायां-
 दृत्तौ ।
 उत्क्रुष्टः । वि । प्रशस्ते । उत्तमे । अ-
 तिप्रशययुक्ते । उत्कर्षविशिष्टे । उत्क्रु-
 ष्यतेऽयम् । कृषेः कर्मशित्तः ।
 उत्क्रोचः । पुं । स्त्री । उपदायाम् । ढौ
 कने ।
 उत्क्रोचकः । वि । कार्यिभ्योर्धंगृहीत्वा
 अयुक्तकार्यं कुर्वाणे ।
 उत्क्रमः । पुं । व्यतिक्रमे । व्युत्क्रमे ।
 उत्क्रमणम् । न । उत्क्रान्तौ ।
 उत्क्रान्तः । वि । निर्गते ।
 उत्क्रान्तिः । स्त्री । उत्क्रमणे ।
 उत्क्रोशः । पुं । स्त्री । पक्षिविशेषे । कु-
 ररे ॥ उत्क्रोशति । क्रुशआह्वाने ।
 पचाद्यच् ।

उत्खात

उत्क्लेदः । पुं । वमनोपस्थिताविवेच्य-
 र्थे । उक्लाद् इति यस्यप्रसिद्धिः ।
 उत्क्लेशः । पुं । पीडायाम् । वमनायो-
 पस्थितौ । उक्लाद् इतिभाषा । य-
 था । कफोत्क्लेशः । कफस्य वमनायो-
 पस्थिति' । उक्तञ्च । उत्क्लिश्यान्नं न
 निर्गच्छेत् प्रसेकंष्टीवनेरितम् । हृदयं
 पीयतेचास्यतमुत्क्लेशविनिर्दिशेदि-
 ति ॥ उत्क्लेशइत्येके ॥
 उत्क्षिप्तः । पुं । धत्तूरफले ॥ वि । ऊ-
 र्वक्षिप्ते ।
 उत्क्षिप्तिका । स्त्री । कर्णाभरणविशेषे
 । ललाम्याम् । कर्णादौ । कानतड-
 का इतिभाषा ।
 उत्क्षेपः । पुं । ऊर्ध्वक्षेपणे । उक्लना-
 इतिभाषा ॥
 उत्क्षेपकः । वि । उत्क्षेपकर्त्तरि ॥
 उत्क्षेपणम् । न । व्यजने । धान्यमर्दन-
 वस्तुनि । षोडशपणे । उदञ्चने ।
 ऊर्ध्वदेशसंयोगहेतौ । ऊर्ध्वक्षेपे । अ-
 धःस्थितस्यवस्तुनऊर्ध्वनयने । उत्-
 ऊर्ध्वक्षेपणम् ।
 उत्खला । स्त्री । मुरानामगन्धद्रव्ये । तां-
 लपर्याम् ।
 उत्खात' । वि । उन्मुखिते । उखाडा
 इतिभाषा ।
 उत्खातकेलिः । स्त्री । धप्रक्रीडायाम् ॥

उत्तमः

यथा । उल्लातकेलिः शृङ्गाद्यैर्बप्रकी
डानिद्यते इतिशब्दार्णवः ।

उत्तः । त्रि । आर्द्रवस्तुनि । क्लिन्ने । भी
जा इतिभाषा ॥ उनचिस्स । उ
न्दीक्लेदने । अकर्मकत्वात्कर्त्तरिक्तः ।
। नुदविदेति पक्षेनत्वाभावः ।

उत्तंसः । पुं । कर्णपुरे । कर्णाभरणे ॥
शेखरे । शिरोभूषणे ॥ उत्तंसयति
उत्तंस्यतेनेनवा । तसि । सौचोभूषा
र्थः । पचाद्यच् । हलश्चेति घञ्वा ॥

उत्तप्तः । त्रि । सन्तप्ते ॥ परिप्लुते । न ।
शुष्कमासे । उत्तप्यतेस्स । तप० ।
क्तः ॥ चञ्चले ॥

उत्तव्यः । त्रि । उत्तभिते ॥ उत् ऊर्ध्व
धः ॥

उत्तभितम् । त्रि । उन्नमिते ॥

उत्तमः । त्रि । उत्कृष्टे । अनुत्तमे ।
बरेण्णे ॥ पुं । प्रियव्रतराजः पुत्रे तृ
तीयमनौ ॥ वैशिकाख्यनायके ॥
अतिशयेनउत्कृष्टः । उत्कृष्टार्थदृत्ते
रुच्छब्दात्तमप् । द्रव्यप्रकर्षार्थत्वा
न्नाम् । यद्वा । उत्ताम्यति । तमु ।
अच् ॥ उत्तम्यतेवा । घञ् । नोदा
त्तेतिनष्टदिः ।

उत्तमःश्लोकः । त्रि । पुरययशसि । श्री ह
रौ ॥ उन्नच्छतितमोयस्सातसउत्त
माः । उत्तमाःश्लोकोयशोयस्य ॥

उत्तमा

उत्तमफलिनी । स्त्री । दुग्धिकावृक्षे ॥

उत्तमर्थाः । पुं । ऋणदे । ऋणस्यदात
रि । धनस्वामिनि । महाजन इति
भाषा ॥ उत्तमऋणमस्य । ऋणमाध
मर्ण्ये इतिस्त्रुचे आधमर्ण्यशब्देनथ्यव
हारविशेषो लक्ष्यते । तेनोत्तमर्णो
पिसिध्यति । लक्षणायास्तु धारेरुक्त
मर्ण्यइतिनिर्देशो लिङ्गम् । देवर्षिपि
तृण्ये ॥

उत्तमश्लोकः । त्रि । पुरययशसि ॥

उत्तमसङ्ग्रहः । पुं । सम्यक्सङ्ग्रहणे ।
निर्जने परभार्ययासह केशाकेशिप
रस्परालिङ्गनसहासनादिरूपमिद्यु
नीभावे । इतिमिताचरा ।

उत्तमसाहसः । पुं । दण्डविशेषे । साशी
तिपणसाहस्ये ॥ साशीतिपणसाहस्यो
दण्डउत्तमसाहसः । इति याज्ञव-
ल्क्योक्तेः । सहस्रपणमिते ॥ यथाह
मनुः । पणानांदेशतेसार्द्धे प्रथमःसा
हसःस्मृतः । मध्यमः पञ्चविंशत्यस
हस्रं त्वेवचोत्तम इति ।

उत्तमा । स्त्री । उत्कृष्टार्थानार्थ्याम् ।
वरारोहायाम् ॥ दुग्धिकौषधौ । स्वी
यादिनायिकाप्रभेदे । अहितकारि
ण्यपिप्रिये हितकारिण्याम् । टाप् ।

उत्तमाङ्गम् । न । मस्तके ॥ उत्तमञ्च
तदङ्गञ्च । सन्महदितिसमास ॥

उत्तर

उत्तमाम् । न । नवविधास्तुष्टिषु तुष्टिविशेषे । नानुपहृद्यभूतानि विषयोपभोगोभवतीति हिंसादोषदर्शनाद्विषयोपरमेसति यातुष्टिः सा पञ्चमी उत्तमाम् उच्यते ।

उत्तमारणी । स्त्री । इन्दीवर्याम् ।

उत्तमः । पुं । स्वतःफलतोवा तथाऽनर्थानुबन्धिच्छशङ्कायाः प्रवृत्तिप्रतिबन्धिकाया विगमे ।

उत्तमनम् । न । वर्द्धने । उत्समनम् । उद'स्यास्तम्भोः पूर्वस्य ।

उत्तम्वितः । त्रि । विधृते । उत्सम्वितः ।

उत्तरम् । न । प्रतिवाक्ये । वदन् इति भाषाप्रसिद्धे प्रश्नस्य भङ्गने । प्रश्नश्चेद्यधियापृच्छा तस्य भङ्गनमुत्तरम् ॥ उत्तरीर्यते निस्तीर्यते प्रकृताभियोगोऽनेन । तस्य स्वरूपम् । पञ्चस्य व्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् । अत्र व्याख्यागम्यमित्येवमुत्तरं तद्विदो विदुरिति । तस्य भेदाः । मिथ्यासम्प्रतिपत्तिश्च प्रत्यवस्कन्दनं तथा । प्राङ्न्यायश्चोत्तराः प्रोक्ताश्चत्वारः शास्त्रवेदिभिः । इति नारदः । काश्चायनेनापि व्यवहारविषये चतुर्विधमुत्तरमुक्तम् । तस्य मिथ्योत्तरश्चैव प्रत्यवस्कन्दनं तथा । पूर्वन्यायविधिश्चैव

उत्तर

मुत्तरं स्याच्चतुर्विधमिति ॥ सिद्धान्तानुक्रमतर्कोपन्यासे । उत्तरणम् । च्छेदोत्तरम् । पुं । सदाशिवे । हरौ । संसारसागरादुत्तारयतीति व्युत्पत्तेः । विराटराजसुते । त्रि । ऊर्द्धे । उदीचे ॥ प्रवरे । श्रेष्ठे । अनन्तरे । दिव्ये । वामभागे । उत्तरति । तृप्पवनतरणयोः । पचाद्यच् । यद्वा । अतिशयेनोक्तः । तरप् । द्रव्यमत्तं च्छान्मः ।

उत्तरकालः । पुं । भविष्यत्काले । गौणकाले ॥ यथा १ एव मागामियागीयमुख्यकालादधस्तनः । न्यकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्वस्य कर्मण इति हरिहरपट्टितिः ।

उत्तरकुम्भः । पुं । जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषे । रम्यकश्चोत्तरं वर्षं तस्यैवान्तर्हिरण्ययम् । उत्तराः कुरवश्चैव यथावै भारतंतथा । उत्तरमेरोः ।

उत्तरकोशला । स्त्री । अयोधायाम् । रामपुरि । साकेते । अवधपुरी इति भाषा ।

उत्तरक्रिया । स्त्री । अन्तिमक्रियायाम् । सांवत्सरिकश्राद्धादिपितृक्रियायाम् ॥ यथा । प्रेतेषु पितृत्वमापन्नेसपिण्डीकरणानु । क्रियन्ते याः क्रि

उत्तर

याः पितृव्यः प्रोच्यन्ते तादृशोऽक्षरा इति
विष्णुपुराणम् ।

उत्तरङ्गम् । न । द्वारोर्दुवक्रदाक्षिणि ।
त्रि । उत्तरतरङ्गे ।

उत्तरच्छदः । पुं । शब्दाया उपस्थांस्तर
णवस्त्रे । निचोले ।

उत्तरकाम् । न । नद्यादिपारगमने । उ
त्तरणा इतिभाषा ।

उत्तरतः । अ । उत्तरादि स्वर्थे । दि-
शिदेशेकालेष्ववाच्ये । दक्षिणोत्तरा-
भ्यामतस्य च स्वार्थे । उत्तरतोऽवस-
त्यागतोरभययीयवा ।

उत्तरपक्षः । पुं । विचारसिद्धान्ते । स
माधाने । कृतान्ते । समाधौ । सि-
त् न्तानुकूलतर्कोपन्यासे ॥ उत्तरश्चा
पक्षश्च ।

उत्तरपादः । पुं । चतुष्पादव्यवहारान्त
र्गतद्वितीयपादे । उत्तरे ॥

उत्तरपूर्वा । स्त्री । ईशानकोशे । उत्तर
स्याः पूर्वस्याश्चदिशोन्तरालम् । दि
ङ्नामान्यन्तराल इति समासः ।

उत्तरफल्गुनी । स्त्री । द्वादशेनक्षत्रे ।
अस्याः स्वरूपम् । दक्षिणोत्तरमिलित
तारकादयम् ॥ पर्यङ्करूपं तारकादय
ञ्च । अस्यां जातस्य फलम् । दाता ह
यास्तु स्वजने सुशीले । विशालकी-
र्त्तिः सुमतिः प्रधानः । धीरोऽनरोऽ

उत्तर

त्यन्तमदुस्वभाव श्वेदुत्तराफल्गुनि
कामसूतिरिति ।

उत्तरफल्गुनी । स्त्री । अर्यमदेवायाम्
। उत्तरफल्गुन्याम् ।

उत्तरभाद्रपत् । स्त्री । उत्तरभाद्रपदाया
म् ।

उत्तरभाद्रपदा । स्त्री । अहिब्रह्मदेवता
याम् । प्रौष्ठपदायाम् । अस्यारूपम्
। उत्तरे सुमुखि भारमूर्तिभृत्युत्तमा
ङ्गमिलितेदितारके । नीलचामरक
चेन्दुगमतोऽलोचनाचलकक्षाः प्रसा
यिता इति काचिदासः । पर्यङ्करूपम्
ष्टतारात्मकमिति दीपिका । अत्र जा
तस्य फलम् । धनी कुलीनः कुशाक्षः क्रि
यादौ भूपालमान्यो वलवान्महिजाः ।
सत्कर्मकर्त्तानिज वन्धुभक्तो वरुण-
राभाद्रपदाप्रसूतः इति ।

उत्तरमीमांसा । स्त्री । ब्रह्ममीमांसा
याम् ।

उत्तरवादी । त्रि । उत्तरस्य वक्ता । आ
सामी इतिभाषा ।

उत्तरसाक्षी । त्रि । स्वपक्षस्यैव न्विसा
ध्येपरिभाषतां साक्षिणा यः स्वयं श्रु-
योतिपर्यिनाश्रयते वा सः स्वार्थः ।
तथाच न रदः । साक्षिणा अपि सा
क्ष्यं स्वपक्षं परिभाषताम् । अवस्था च
द्रावणाद्वापि ससाध्युत्तरसंज्ञक इति

उत्तरा

॥ परसाची इतिगौड भाषा ॥

उत्तरसाधकः । पुं । साधकसहाये । स
हकारिणि ॥उत्तरा । अ । उत्तराहि अर्थे । उत्त
राच्चेति पच्चेआच् ।उत्तरा । स्त्री । उदीच्यान्दिशि । कैवे
र्याम् । उत्तरफाल्गुन्याम् ॥ परी
क्षिन्मातरि । वैराग्याम् । उत् ऊर्द्ध
तरन्त्यत्र । तृ० । ऋदोरप् ।उत्तरात् । अ । दिशि । देशे ॥ काले
। उत्तरात् वसति आगतो रम
णीयंवा । उत्तराधरदक्षिणादातिरि
तिस्वार्थे आतः ।उत्तराधिकारी । वि । प्रथमाधिकारि
णः पश्चादधिकारिणि । दायादे ।
अंसी इति भाषा ॥उत्तरापथजन्मा । पु । जातिविशेषे ।
यथा । उत्तरापथजन्मान'कीर्त्तयि-
ष्यामितानपि । यौनकान्बोजगान्धा
राः किराताबर्बरैःसह । एतेपापकृ
तस्तातचरन्तिपृथिवीमिमामिति ॥

उत्तरापेशानम् । न । हस्तावसेचने ॥

उत्तराभासः । पुं । दुष्टोत्तरे ॥ तथाच
काच्यायन । प्रकृतेनत्त्वसम्बन्धमन्त्य
ल्पमतिभूरिच । पच्चैकदेशव्याप्येव
तच्चनैवोत्तरं भवेदिति ॥

उत्तरायणम् । न । साधादिषण्मासा

उत्तरी

त्मकेस्वर्यस्योत्तरदिग्गमनकाले ।

देवानामहनि । माघादिमासयग्नै
स्तु ऋतवःषट्क्रमादितः । उत्तरा
यणमाद्यैस्तैस्त्रिभिःस्यादक्षिणायन-
मिच्युते । मकरसङ्क्रान्तौ ।

उत्तराशापतिः । पुं । कुबेरे ॥

उत्तराषाढा । स्त्री । एकविंशतितमे
नक्षत्रे । वैश्वदेवे । अस्यारूपम
सूर्पाकृतिताराचतुष्टयात्मकमिर्त-
कालिदासः । गजदन्तवदष्टताराम
यमितिदीपिकाटीका ॥ तत्रजात
स्यफलम् । दातादयावान्विजयी-
विनीतःसत्कर्मचेताविभवैः समेतः
। कान्तासुतावासमुखोनितान्तवैश्वे
सुवेशःपुरुषोमनीषीति ॥उत्तरासङ्गः । पुं । प्रावारे । उत् यां
शुके । उत्तरेऊर्द्धभागे आसज्यते ।
पञ्चसङ्गे । घञ् ।उत्तराहि । अ । उत्तरादर्थे । अस्ताते
विषये उत्तराच्चेत्याहिप्रत्ययः दूरे
चेद्वधमान् । उत्तराहि वसति र
मणीयंवा ॥उत्तरीयम् । न । संथाने । उत्तरासङ्गे
। उपवीतवद्दृत्वस्त्रे ॥ उत्तरेऽस्मिन्
देहभागे भवम् । गहादिच्चाच्छ् ॥
यथायज्ञोपवीतं हिधार्यतेचद्विजोत्त
मै । तथासन्धार्यतेयत्रादुत्तराच्छ् ॥

उत्तापः

दनंशुभमितिस्मृतिः॥ एकश्वेदासोभ
वति तस्योत्तराङ्गं न प्रच्छादयतीति
पारस्कर. । नस्यात्कर्मणिकशुकी ।
उत्तरेण । अ । उत्तरदिग्देशकालेषु ।
एनबन्धतरस्यामदूरेऽपञ्चम्या इति
स्वार्थे एनप् अदूरेचेदवधिमानवधे
वर्त्तते । उत्तरेण वसति रमणीयवा ।
उत्तरेणुः । अ । आगामिदिने । उत्त
रस्मिन्नहनि इत्यर्थेसद्य परुदितिउ
त्तरशब्दादेशुस् प्रत्ययेनिपाति-
तः ।

उत्तलितः । त्रि । उत्तचित्ते ।

उत्तस्थूः । चि । उत्थिते ॥

उत्तानः । त्रि । अगभीरे । ऊर्द्धमुखश
ते ॥ उद्गतस्तानोविस्तारोस्मात् ।

उत्तानकः । पुं । उच्चटायाम् ।

उत्तानपत्रकः । पुं । रत्नैरखडे ।

उत्तानपादः । पुं । स्वायम्भुवमनोःपुत्रे
नृपतिविशेषे ।

उत्तानपादजः । पुं । उत्तानपादस्यपुत्रे ।
ज्योतीरथे । ग्रहाधारे । भ्रुवे ॥

उत्तानशयः । चि । अतिशिशौ । डिम्भे
। स्तनपे ॥ उत्तानःशेते । ग्रीडस्व
मे । पार्श्वदिषूपसंख्यानमित्यच् ।

उत्तानशया । स्त्री । स्तनभ्ययाम् ॥ टा
प् ।

उत्तापः । पुं । उष्णतायाम् । तेजसि ।

उत्तोलि

सन्तापे । उत्तापयति । तपेर्गन्तात्
पचाद्यच् ॥

उत्तारः । त्रि । वह्निर्निर्गतनेचे । मह
ति । उद्गटे । उदारे ।

उत्तारी । चि । चपत्ते । इतिभूरिप्रयो
गः ।

उत्तास्तः । त्रि । उल्लटे । श्रेष्ठे । विकरा
ले । प्रवङ्गमे ॥ त्वरिते । उन्नते ।

उत्तिष्ठोमः । पुं । वषट्कारप्रयोगा
न्ते ॥ याज्यापुरोनुवाक्यान्ते ।

उत्तिष्ठमानः । चि । वर्द्धमाने ।

उत्तीर्णः । त्रि । मुक्ते । पारगते ।

उत्तुङ्गः । त्रि । उच्चै । उन्नते ।

उत्तुण्डितः । त्रि । अनिर्गतशल्येव्रणे ।

उत्तुषः । पुं । भृष्टधान्ये । खानिके । ला
जाम् । खील इतिभाषा ॥

उत्तेजना । स्त्री । प्रेरणायाम् । व्यग्रकर
णे ।

उत्तेजितम् । न । अश्वचतुर्थगतौ । रे
चित्ते ॥ उत्तेजितमध्यवेगंयोजनंश्च
थवल्गयेत्युक्तेः । त्रि । प्रेरिते ॥

उत्तेरितम् । न । अश्वपञ्चमगतौ । आ
स्क्रन्दिते । उपकण्ठे । उत्तेरितेति
वेगान्धोनश्रयोतिनपश्यति ।

उत्तोलनम् । न । ऊर्द्धनयने । उठावना
इतिभाषा ॥

उत्तोलितः । त्रि । उदस्ते ।

उत्पत्ति

उत्पत्तिः । वि । ऊर्ध्वचिक्षे । परिच्यते ॥

उत्पासः । पुं । भये ॥

उत्पानम् । न । उत्पमे ॥ तन्त्रे ॥ पौरु

षे ॥ पुस्तके । रणे । प्राङ्गणे ॥ उत्त

मे ॥ हर्षे ॥ मलरोगे । मलोत्सर्गे ॥

वास्वन्ते ॥ चैत्ये ॥ सन्निविष्टोद्गमे ॥

उत्पियतेऽच । षागतिनिवृत्तौ । अ-

धिकरणे भावे वा ल्युट् ॥

उत्पानैकादशी । स्त्री । कार्तिकशुक्लै-

कादश्याम् ॥

उत्पापनम् । न । उत्तोलने ॥

उत्पितः । वि । उत्पन्ने ॥ प्रोचते ॥ वृद्धि

मति ॥ उत्पिष्ठतिस्स । षा० गन्त्यर्थे

ति क्त ॥

उत्पिताङ्गुलि । पुं । चपेटे । विस्तृताङ्गु

लिकरतले । चपेटा थाप इतिभा

षा ॥

उत्पत । पुं । खगे । पच्छिणि ॥

उत्पतनम् । न । उत्पत्तौ ॥ ऊर्ध्वगम

ने ॥ कूर्द्धने ॥

उत्पतितः । वि । उद्गते । उत्पन्ने ॥ उ-

च्छ्रिते ॥

उत्पतिता । वि । ऊर्ध्वगमनशोले । उ-

त्पतिष्ठा ॥ उत्पतति तच्छील ॥ प

तल्लुगतौ । हन् ॥

उत्पतिष्णुः । वि । समुद्गते । उत्पतित-

रि । ऊर्ध्वपतनशोले ॥ उत्पतति ॥

उत्पत्ति

पतल्लुगतौ । अलङ्कृतितीष्णुच् ॥

उत्पत्तिः । स्त्री । देहसम्बन्धे ॥ जन्मनि

॥ आविर्भावे । सत्कार्यवादेहि मृत्पि

ण्डेविद्यमानस्य घटस्याविर्भाववो-

त्पत्तिर्यथा तथैवकारणात्मना विद्य-

मानानां तत्त्वानामाविर्भाववोत्प-

त्तिर्विवक्षिता ॥ उत्पदनम् । पदग

तौ । क्तिन् ॥

उत्पत्तिक्रमः । पुं । उत्पत्तेरनुक्रमे ॥ स

यथा । आत्मन आकाशः आकाशा

द्वायुः वायोरग्निः अग्नेरापः अद्भ्यः

पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधी

भ्योऽन्नम् अन्नात्सर्वाणि भूतानीति

श्रुतिप्रसिद्धः ॥

उत्पत्तिमत् । वि । अनित्येवस्तु ॥

उत्पत्तिविधिः । पुं । कर्मस्वरूपमात्रवा

धकेविधौ ॥ यथा । आग्नेयोऽष्टाक

पालोभवति । यथावा । अग्निहो

त्रंजुहोतीति । अत्रचविधौकर्मण

कर्तृत्वेनान्वयः । अग्निहोत्रहोमे

नेष्टम्भावयेदिति । ननुयागस्यद्वेरू

पे द्रव्यं देवताच । तथाच रूपाश्रव

णे अग्निहोत्रंजुहोतीतिकथमुत्प-

त्तिविधि अग्निहोत्रशब्दस्य तत्प्र

खन्यायेन नामधेयत्वादितिचेन्न ।

रूपाश्रवणेष्यस्योत्पत्तिविधिच्चात् ॥

अन्यथारूपश्रवणाद्भाजुहोतीत्य-

उत्पल

यमेवेत्यत्तिविधि' स्यात् । तथाचा
गिहोचं जुहोतीतिवाक्यमनर्थकं-
स्यात् ।

उत्पत्तिव्युत्क्रम. । पु । उत्पत्तेर्विप-
र्यस्तक्रमे ॥ अयमर्थः । पृथिवीगन्ध
तन्मात्रात्मिका रसतन्मात्रात्मिकाप-
मात्राभवति । आपश्चता रूपतन्मा-
त्रात्मकतेजोमात्रं भवन्ति । तच्च ते
जः स्पर्शतन्मात्रात्मकवायुमात्रं भव-
ति । सच वायुः शब्दतन्मात्रात्मका
काशमात्रं भवति । सचाऽऽकाश
स्वकारणभूताऽज्ञानोपहितचैतन्य-
मत्र भवतीति ॥

उत्पन्नः । त्रि । प्राप्तजन्मनि । उद्भूते ।
यते ॥ उत्पद्यतेस्म । पद० । क्त. ।
राम्यामिति नत्वम् ।

उत्पलम् । न । इन्दीवरे । नीलकमले
॥ कुष्ठौषधौ ॥ जलजपुष्पमात्रे ।
कुवलये ॥ जलजपुष्पविशेषे । कां
ञि इतिभाषा ॥ चि । मांसशून्ये ॥
उत्पलति । पलगतौ । पचाद्यच् ॥

उत्पलगन्धिकम् । न । चन्दनविशेषे ।
वृषाताम्रे । गोशीर्षे ।

उत्पलपत्रम् । न । कुवलयदले ॥ स्त्री
नखक्षते । तिलके ॥

उत्पलशारिवा । स्त्री । अनन्तायाम् ।
श्यामालतायाम् । उत्पलमस्यस्या ।

उत्पाटि

उत्पलाकारपुष्पत्वात् । अर्शआद्यच्
॥ यद्वा । उद्यतपलमनया । उत्पला
चासौशारिवाच ॥

उत्पलाची । स्त्री । सुपर्णाखतीर्थदे
व्याम् ॥

उत्पलिनी । स्त्री । कैरविष्याम् । छे
टीकोजी इतिभाषा ॥ पद्मसमूहे
। उत्पलाकरे ॥ उत्पलानि सन्त्यस्या
म् । पुष्करादिभ्योदेशे इति इनिः ॥

उत्पली । स्त्री । तुषचर्पव्याम् ।
उत्पाटः । पुं । वृक्षनिर्यासे ॥ वैदिको
यम् ।

उत्पवनम् । न । कुशखिकायांपवित्र-
मध्येन जलादेवत्क्षेपणे ॥

उत्पश्यः । त्रि । उन्मुखे । ऊर्ध्वदृष्टिवि-
शिष्टे ॥

उत्पाटः । पुं । योगविशेषे ॥ यथा । र
वैविशाखा सोमे पूर्वाषाढा सौमि
धनिष्ठा बुधेरेवती गुरौरोहिणी
शुक्रपुष्या शनाबुत्तराफाल्गुनी चे
दुत्पाटयोगः ॥

उत्पाटनम् । न । उन्मुखेन उपाडना
इति भाषा ॥

उत्पाटिका । स्त्री । वृक्षस्यनीरसाया-
स्त्वचि ॥ वैदिकोऽयम् ॥

उत्पाटितः । चि । उन्मुखिते । उपाडा
इतिभाषा ॥

उत्पातः

उत्पातः । पुं । अजन्त्ये । उपद्रवे । दि
 व्यान्तरीक्ष्यभूमिजापसर्गे ॥ तच्चदि
 व्यो यथा । अपर्वणिचन्द्रादित्यग्रा
 सः । आन्तरीक्ष्यो यथा । उल्कापा
 तनिर्घातादिः । भौमोयथा भूकम्पा
 दिः । आध्यात्मिकाधिदैविकाधि-
 भौतिकभेदभिन्ने प्राणिनांशुभाशुभ
 सूचके महाभूतविकारे ॥ * अचोत्पा
 ताध्यायः । यानचेरुत्पातान् गर्गः
 प्रोवाचतानहंवच्ये । तेषांसङ्घेपो
 यं प्रकृतेरन्यत्त्वमुत्पातः । अपचा
 रेणनराणां मुपसर्गः पापसञ्चयाद्भ
 वति । संसूचयन्तिदिव्यान्तरिक्षभौ
 मास्तमुत्पाताः । मनुजानामपचा
 रादपरक्तादेवताः सृजन्त्ये तान् । त-
 त्प्रतिघातायन्वपः शान्तिराष्ट्रे प्रयु
 क्षीत ॥ दिव्यग्रहर्षवैकृत मुत्कानि
 र्घातपवनपरिवेषा । गन्धर्वपुरपुर-
 न्दरचापादियदान्तरिच्यतत् । भौमं
 चरस्थिरभवंतच्छान्तिभिराहतंशम
 मुपैति । नाभसमुपैतिमृदुतांशाम्य
 तिनेादिव्यमित्येके । दिव्यमपिशम
 सुपैतिमभूतकनकाद्गोमहीदानैः
 । रुद्रायतनेभूमौगोहोहात्कोटि-
 होमाच्च ॥ आत्मसुतकोशवाहनपु-
 रदारपुरोहितेषुलोकेषु । पाकमु
 पयातिदैवं परिकल्पितमष्टधान्दप-

उत्पातः

तेः । अनिमित्तभङ्गचलनस्वेदास्तु-
 निपातजल्पनाद्यानि । लिङ्गार्चाय
 तनानां नाशायनरेशदेशानाम् । दै
 वतयाचाशकटाचक्रयुगकेतुभङ्ग
 पतनानि । समपर्यासनसादनसद्गा
 श्वनदेशन्वपशुभदाः । ऋषिधर्मपितृ
 ब्रह्ममोक्षतंवैकृतं द्विजातीनाम् । यद्रु
 द्रलोकपालोद्भवपशूनामनिर्घतत् ।
 गुरुसितशनैश्चरोत्परोधसांविभ्युज
 श्व लोकानाम् । स्कन्दविशाखसमुत्थ
 माण्डलिकानानरेन्द्राणाम् । वेद
 व्यासेमन्त्रिणि विनायकेवैकृतंचमू-
 नाथे । विधातरिसविश्वकर्मणिलो
 काभावयनिर्दिष्टम् । देवकुमारकु
 मारीवनिताप्रेष्येषुवैकृतंयत्य ५ ।
 तन्नरपतेः कुमारकुमारिकाद् . . . र
 जनानाम् । रक्षःपिशाचगुह्यकना
 गानामेव मेवनिर्दिष्टः । मासै-
 श्चाप्यष्टाभिःसर्वेषामेवफलपाकः ।
 बुद्धादेविकारंशुचिःपुरोधाव्यहो
 षितःस्नात । स्नानकुसुमानुलेपनव
 स्त्रैरभ्यर्चयेत्प्रतिमाम् । मधुपर्केण
 पुरोधामर्च्यैर्वलिभिश्चविधिवदुपति
 ष्टेत् । स्थालीपाकंजुहुयाद्विधिवन्म-
 न्त्रैश्चतस्त्रिभिः ॥ इतिविविधविकारेशा
 न्तयस्सप्तराचं द्विजविविधगणार्चागी-
 तन्वच्योक्त्वाश्च । विधिवद्वनिपा

उत्पातः

लैर्यैः प्रयुक्तानतेषां भवति दुरितपा-
 क्कोदक्षिणाभिश्चरुद्रः । राष्ट्रेयस्यानग्निः
 प्रदीप्यते दीप्यते च तेन्यनवान् । मनु-
 जेश्वरस्य पीडा तस्य चराष्ट्रस्य विघ्नेया
 ॥ जलमासाद्रज्ज्वलने नृपतिवधः प्रह-
 रणे रणो रौद्र' । सैन्यग्रामपुरेषु च ना-
 शो वक्त्रे भवं कुरुते । प्रासादं भवनतो-
 रणकेत्वादिषु चानलेन दरुषु । त-
 तावाषण्णासात् परचक्रस्यागमो-
 नियमात् ॥ धूमो नग्निसमुत्थोरज-
 स्तस्यश्वाङ्गिजं महाभयदम् । व्यभेनि-
 श्चुनाशो दर्शनमपि च्छिदोषक-
 रम् ॥ मग्नरचतुष्पादण्डजमनुजा-
 नां भयकरं ज्वलनमाहुः । धूमाम्नि-
 ति त्पिङ्गैः शय्यान्वरकेशैर्गर्भैः ॥
 आयुधज्वलनसर्पणस्वनाः कोषनि-
 र्गमनवेपनानिवा । वैकृतानियन्त्रि-
 वायुषेप । गद्याशु रौद्रराणसङ्कुलं वदे-
 ॥ मन्त्रैराग्नेयैः क्षीरदद्यात्समि-
 द्धिर्होतव्योऽपि सर्पिषा च ।
 अग्नादीनां च ज्ञान्तिरेवंदेय-
 ॥ शा-
 केत्साधु चाखानिर्दिशेद्गणो-
 योः । वसने देवभृशं रुदिते च-
 क्तं महत्त्वम् ॥ राष्ट्रविभेदस्त्वन्-
 मासकघोतीव कुसुमितेवाले । वृ-
 क्षात्क्षीरस्रावे सर्वद्रव्येषु भवति

उत्पातः

॥ मध्ये वाहननाशः सङ्ग्रामः शोणिते
 मधुनि रोधः । केहेदुर्भिक्षभयं मह-
 ज्जयं निस्सृते सखिले ॥ शुष्कविरोहे
 वीर्यासङ्क्षयः शोषणेषु विक्राना-
 स् । पतितानामुत्थाने स्वयम्भयं दैव-
 जनितम् ॥ पूजितवृक्षे ह्यन्वतौ कुसु-
 मफलान्दपप्रधाय निर्दिष्टम् । धूमस्त-
 स्त्रिन्ज्वालाय वा भवेन्मृपप्रधायैव ॥
 सर्पस्तु तरुषु जल्पत्सु वापि जनसङ्क्ष-
 यो विनिर्दिष्टः । दद्यात्सर्वैकृत्ये दश-
 भिर्मासैः फलविपाकः ॥ स्वगन्धधू-
 पाग्नरपूजितस्यै च विधायोपरि पा-
 दपस्य । कृत्वा शिवं रुद्रजपोत्तका-
 र्यो रुद्रेभ्यश्च त्र्यषड्वे होमः ॥ पाय-
 सेन मधुना च भोजयेद्वाह्याणानघृत-
 युतेन भूपतिः । मेदिनीनिगदिता च-
 दक्षिणा वैकृते तरुकृते हितार्थिभिः
 नालेऽजयवादीनामेकस्मिन् दि-
 विसम्भवे मरणम् । कथयति तदधि-
 पतीनां यमलं जातं च कुसुमफलम् ॥
 अतिद्विः सस्यानां नानाफलकुसुम-
 सस्यवेष्टये । भवति हि यद्येकस्मिन्
 परचक्रस्यागमो नियमात् ॥ अर्धेन
 यदा तैसां भवति तिलानामतैस्त-
 वास्यात् । अन्नस्य च वैरस्यंदा तु विद्या-
 द्भयं सुमहत् ॥ विद्वत्कुसुमफलं
 वाग्रामादशवापुराद्विष्कार्यम् ।

उतपातः

सौम्योत्रचरुः कार्योनिर्वाख्योवापशुः
 शान्त्यै ॥ सस्ये चट्टाविकृतिप्रदेयं त
 तक्षेत्रमेवंप्रथमं द्विजेभ्यः । तस्यैवम
 ध्येचरुमचभौमंकृत्त्वानदोषसमुपै-
 तितज्जम् ॥ दुर्भिक्षमनावृष्टावति
 वृष्टौक्षुद्रयपरभयञ्च । रोगोह्यन्वत्
 भवार्यान्वपतिवधोऽनभ्रजातायाम् ॥
 श्रीतोष्णविपर्यासो नोसम्यगृतुषुस-
 म्यवृत्तेषु । षण्मासाद्राष्टमयंरोगभ
 यदैवजनितञ्च ॥ अन्यत्तौससाहंप्र
 वन्धवर्षेप्रधानन्दपमरणम् । रक्तेश्चो
 द्योगोमांसास्थिवसादिभिर्मरकः ।
 ॥ धान्यहिरण्यक्षकफलकुसुमाद्यैर्व
 र्षितेभयंविद्यात् । अङ्गारपांसुवर्षे
 विनाशमायातितन्नगरम् ॥ उपला
 विनाजलधरैर्विकृतावाप्राणिनोय
 दावृष्टाः । छिद्रंवाप्यतिष्ठैसस्याना
 मीतिसञ्जननम् ॥ यद्यमलेकेच्छाया
 नदृश्यते दृश्यतेप्रतीपावा । देशस्य
 तदासुमहद्भयमायातंविनिर्हेश्यम् ॥
 व्यधेनभसोन्द्रधनुर्दिवायदादृश्यते
 यवारात्रौ । प्राच्यामपरस्यां वातदा
 भवेत्क्षुद्रयंसुमहत् ॥ सूर्येन्दुपर्ज
 न्यसमीरणानां यागः स्मृतौवृष्टिवि
 कारकाले । धान्यान्नगोकाञ्चनद
 क्षिणाश्च देयास्ततः शान्तिमुपैतिपा
 पम् ॥ अपसर्पणं नदीनां नगरादक्षि

उतपातः

रेणशून्यतां कुरुते । शोषाश्वाशोषा
 णामन्येषांवाहदादीनाम् ॥ स्वेहा
 सृङ्मांसवहाः सङ्कुलकलुषाः प्रती
 पगाश्चापि । परचक्रस्यागमनं नद्यः
 कथन्तिषण्मासात् ॥ ज्वालाधूमक्वा
 था* रुदितोत्कृष्टानिचैवकूपानाम् ।
 गीतप्रजल्पितानिचजनमरकायोप
 दिष्टानि ॥ सलिलोत्पत्तिरखाते-
 गन्धरसविपर्ययेचतोयानाम् । ताल
 लाशयानां विकृतौ महद्भयं तत्रशा-
 न्तिमिमाम् ॥ सलिलविकारे कुर्त्यात्पू
 जांवरुणस्य वारुणैर्मन्त्रैः । तैरेवचज
 पहेमंशममेवं पापमुपयाति ॥ प्र-
 सवविकारेस्त्रीणां द्वित्त्रिचतुष्प्रभृति
 सम्प्रसूतौवा । हीनातिरिक्त ने-
 चदेशकुलसङ्घयो भवति ॥ बड-
 वोष्ट्रमहिषगोहस्तिनीपयमलोद्भ-
 वमरणमेषाम् । षण्मासात् सृष्टि
 फलंशान्शोकोचगर्गीतौ ॥ ना-
 र्यः परस्यविषयेत्यक्त्यास्ताहितार्थि
 ना । तर्पयेच्चद्विजानकामैः शान्ति-
 श्चैवान्नकारयेत् ॥ १ ॥
 यूथेभ्यस्तथाः परंभूमिं नगरं
 स्वामिनंयूथमन्यथातुविना ॥ २ ॥
 २ ॥ परयोनावभिगमनं भवति
 रश्चामसाधुधेनूनाम् । उच्चाणो ।
 न्योन्यं पिबतिश्वावासुरभिपुत्रम् ॥

उत्पातः

मासत्रयेणविद्यात्तस्मिन्निः संशयंप-
रागमनम् । तत प्रतिघातायैतौश्लो
कौगर्गेणनिर्दिष्टौ ॥ त्यागोविवास-
नंदानंतत्तस्याशु शुभं भवेत् । तर्पये
द्वाह्याणांश्चात्रजपं होमश्चकारयेत् ॥
१ ॥ स्थाली पात्रेण धातारं पशुना-
चपुरोहितः । प्राजापत्येनमन्त्रेणय
जैश्चक्ष्मन्दक्षिणम् ॥ २ ॥ यानंवाह
। न पुक्तंयदिगच्छेन्नत्रजेच्चवाहयुतम् ।
राष्ट्रभयंभवतितदाचक्राणांसादभङ्गे
च ॥ अनभिहततूर्थ्यनादः शब्दोवाता
डितेषुयदिनस्यात् । व्युत्पत्तौवातेषां
परागमोन्वपतिमरणंवा ॥ गीतरव
तूर्थ्यशब्दानभसियदावाचरस्थिरान्य
८ । मृच्युस्तदागदावाविस्वरतू-
र्थ्यंपराभिभवः ॥ गोल्लाङ्गलयोः सङ्गे
दर्वीशूर्पाद्युपस्करविकारे । क्रोष्टुक
नादेच तथा शस्त्रभयंमुनिवचश्चेद-
म् ॥ वायव्येष्वेवन्वपतिर्वायुंसक्तुभि-
रर्चयेत् । आवायोइति पञ्चर्वाजस
व्यःप्रयतैर्द्विजैः ॥ ब्राह्मणान्परमान्ने
क्षयाभिश्चतर्पयेत् । वक्ष्मन्द-
क्षिणोहोमःकर्त्तव्यश्चप्रयत्नतः ॥ पुर
पक्षिणोवनचरावन्यावानिर्भयाविश
न्तिपुरम् । नक्तंवादिवसचराः चपा
चरावाचरन्त्यहनि ॥ सन्ध्याद्वयेपि
मण्डलमावभन्तो मृगाविहङ्गावा ।

उत्पातः

दीप्तायांदिश्यथवाक्रोशन्तः संहता-
भयदा' ॥ श्येनाःप्ररुदन्तइवद्वारेक्रो-
शन्तिजम्बुकादीप्ताः । प्रविशेन्नरेन्द्रभ
वनेकपोतक' कौशिकोयदिवा ॥ कु
कुटरुतंप्रदोषेहेमन्तादौच कौकि
लालापा । प्रतिलोममण्डलचराः-
श्येनाद्याश्चाम्बरेभयदाः ॥ गृहचैत्य-
तोरणेषु द्वारेषुचपक्षिसङ्घसम्पातः ।
मधुवल्मीकामोरुहसमुद्भवश्चापिना
शाय ॥ श्वभिरस्थिशवावयवप्रवेशनं
मन्दिरेषुमरकाय । पशुशस्त्रव्याह्रा
रेन्वपमृच्युर्मुनिवचश्चेदम् ॥ मृग
पक्षिविकारेषु कुर्याद्भोमान्सदक्षि-
णान् । देवा'कपोतइतिचजसन्ध्याःप
ञ्चभिर्द्विजैः ॥ १ ॥ सुदेवाइतिचैकेन-
देयागावश्चदक्षिणाः । जमेच्छाकुन
सूक्तंवामनो वेदशिरांसिच ॥ २ ॥
शक्रध्वजेन्द्रकीलस्तम्भद्वारप्रपातभ-
ङ्गेषु । तद्वत्कवाटतोरणकेतूनांरप
तेर्मरणम् ॥ सन्ध्याद्वयस्यदीप्तिर्धूमो
त्पत्तिश्चकाननेनग्नौ । छिद्राभावेभू
मेर्दंरयंकम्पश्चभयकारी ॥ पाषण्डा
नांनास्तिकानाञ्चभक्तःसाध्व'चारप्रो
ज्जितःक्रोधशीलः। ईर्ष्यःक्रूरोविग्रहा
सक्तचेतायस्मिन् राजातस्यदेशस्थना
शः। प्रहरहरच्छिन्धिभिन्धीत्यायुधका
ष्ठाश्रमपाणयोबालाः । निगदन्तःमह

उत्पातः

रन्तेतत्रापिभयं भवद्भ्याशु ॥ अङ्गार
 रैरिकाद्यैर्विब्रूतप्रेताभिलेखनं य-
 क्षिन् । नायकचिचित्तमथवाचयेच्च
 यंयातिनचिरेण ॥ खूतापटाङ्गशव-
 लंनसन्धयोः पूजितं कलहयुक्तम् ।
 निन्द्योच्छिष्टस्त्रीकच्यदृष्टं तत्क्षयं
 याति ॥ दृष्टेषुयातुधानेषुनिर्दिष्टे
 न्मरकमाशुसम्प्राप्तम् । प्रतिघाता
 यैतेषांगर्गशान्तिश्चकारेमाम् ॥ म
 हाशान्योथवल्लयो भोज्यानिमुमहा
 न्तिच । कारयेतमहेन्द्रश्चमाहेन्द्री
 च्चसमर्चयेत् ॥ * ॥ अथयत्रकालेउत्पा
 तादृष्टाविफलाभवन्तितत् प्रदर्शन-
 यमाह ॥ नरपतिदेशविनाशकेतो
 रुदयेथवाग्रहेकेन्दैः । उत्पातानां
 प्रभवःस्वर्तुभवश्चाप्यदेशाय ॥ येच
 नदोषानजनय न्युत्पातास्तावदुस्व
 भावकृतान । ऋषिपुत्रकृतैःशोकैर्वि
 द्यादेतैःसमासेतैः ॥ * ॥ तत्रवसन्ते ॥ व
 ज्ञाशुनिसह्यीकम्पसन्ध्यानिर्घातनि
 स्वनाः । परिवेशरजोधसुरताकास्त
 मयोदयाः ॥ द्रुमेभ्योऽरसस्त्रेवबहु-
 पुष्पफलोद्गमाः । गोपत्रिसदृष्टिश्च
 शिवाग्रसधुमाधवे ॥ * ॥ ग्रीष्मे ॥ तारो
 क्काप्रतकलुप्रंकपिलाकेन्दुमखल-
 म । अजस्रिज्वलनस्फोटधसुरेखनि
 लाहृतम् ॥ रक्तपट्टाक्यासन्ध्यानभः

उत्पातः

क्षुब्धार्थवोपमम् । सरितांचामुसंशो
 षट्दृष्टाग्रीष्मेशुभंवदेत ॥ * ॥ वर्षीसु ॥
 शक्रायुधपरिवेशैर्विद्युच्छुक्कर्वि रोह
 णाम । कम्पोदत्तनवैकृत्थरसनं दर
 यांचिते ॥ स रोन्द्युदपानानांबुद्धं
 तरणप्रवाः । शरखंचाद्रिगेहानांवर्षी
 मुन्भयावहम् ॥ * ॥ शरदि ॥ दिव्यस्त्री
 भूतगन्धर्वविमानाङ्गतदर्शनम् । ग्रह
 नचत्रताराणांदर्शनश्चदिवाम्ब ॥
 गीतवादित्रनिर्घाषावनपर्वतसानुषु
 । सस्यदृष्टिर्पांशानिरपापाः शरदि
 स्मृताः ॥ * ॥ हेमन्ते ॥ शीतानिलतुषा
 रत्त्वेनर्दनंमृगपञ्चिणाम् । रक्षोयज्ञा
 दिसत्त्वानांदर्शनंवागमानुषी ॥ दि
 शोधूमान्धकाराश्च सन्नभोः पर्व-
 ताः । उच्चैःसूर्योदयास्तौचहेमन्ते-
 शोभनाःस्मृताः ॥ * ॥ शिशिरे ॥ शिम
 पाताऽनिलोत्पाताविरुपाङ्गतदर्शन
 म् । कुष्णाञ्जनाभमाकाशतारोक्का
 पातपिञ्जरम् ॥ चित्रगर्भाङ्गवाः स्त्री
 पुगेजाश्चमृगपक्षिषु । पत्राङ्गुरल
 तानाश्चविकाराः शिशिरे शुभम् ॥ * ॥
 अत्रविशेषमाह ॥ अतुस्वभावजास्ते
 तेदृष्टाःस्वर्त्तैःशुभप्रदाः । अतोरत्यत्र
 चोत्पातादृष्टास्तेचातिदायकाः ॥ य
 चदिशेषेणफलप्रदंभवतितत्तदाह ॥
 उन्मत्तानाश्चया गाथाः शिशूनांश्च

उत्पादि

भाषितम् । खिद्योयञ्चप्रभाषन्तेतस्य
नास्तिव्यतिक्रमः ॥ येनकारणेनैतत्
सत्यरूपं भवति तत्प्रदर्शनार्थमाह
॥ पर्बे चरति देवेषु पश्चाच्चरति मानुषा
न् । ज्ञाचेदितावाग्वदति सत्याद्ये
षासरस्वती ॥ उत्पातशास्त्रस्य प्र
भावमाह ॥ उत्पातान् गणितविव
र्जितोपिवुद्धाविख्यातो भवति नरेन्द्र
वह्निभश्च । एतत् तन्मुनिवचनं रहस्य
मुक्तं यज्ज्ञात्वा भवति नरस्त्रिकाखद-
र्शी ॥ इति बाराह्यां चतुश्चरिंशोऽ
ध्यायः ॥ ४४ ॥ अकस्मादायाति ॥
उत्पतनम् । पतल्लुगता । घञ् ।
उत्पतति वा । ज्वलतीति णः ॥

उत्पत्तम् । न । यस्मिन्नक्षत्रे उत्पातः
सम्भूतस्तस्मिन् ॥

उत्पादः । पुं । उत्पादने ॥

उत्पादकः । पुं । पशुविशेषे । कुञ्जरारा
ता । शरभे ॥ चि । उत्पादयितरि ।
जनके ॥ उत्पादयति । षट् । शबु
क्ष ॥

उत्पादनम् । न । उत्पन्नकरणे ॥

उत्पादना । स्त्री । क्रियायाम् । भावना
याम् ॥

उत्पादशयनः । पुं । स्त्री । टिट्ठिभप-
त्तिणि ॥

उत्पादिका । स्त्री । देहिकानामकीटे

उत्प्रेक्षा

॥ पूतिकायाम् ॥ हिलभोचिका-
याम् ॥

उत्पाद्यः । पुं । पुरोडाशादिकर्मविशे
षे ॥ त्रि । उत्पादितुं योग्ये ॥

उत्पाखी । स्त्री । आरोग्ये । मुख्यताया
म् ॥

उत्पिञ्जलः । त्रि । भृशमाकुले । रभु
त्पिञ्चे । अतिशयव्याकुले ॥

उत्पित्तुः । चि । उत्पतितुमिच्छौ । पत
तेः सन्नन्तादुप्रच्ययः । सनिमीमेती
सादेशः । अत्रलोपोभ्यासस्य ॥

उत्प्रासः । पुं । उपः ॥ उत्प्रासन-
म् । असुक्ष्मेपणे असगतिदीप्त्यादा
नेषुवा । घञ् ॥

उत्प्रेक्षा । स्त्री । अनवधाने ॥ काव्या
लङ्कारविशेषे ॥ यथा । सम्भावनमथो
त्प्रेक्षाप्रकृतस्य समेन यत् । अस्यार्थः
। प्रकृतस्य उपमेयस्य समेन उपमा
नेन यत्सम्भावनम् मिथ्यात्वेन वर्णन
मिति । उदाहरणम् उन्मेषं येन
मनसहते जातिवैरी निशया मि-
न्दो रिन्दीवरदलदृशा तस्य सौन्द-
र्यदर्पः । नीतः शान्तिं प्रसभमनया व
क्तकान्धे तिहर्षाङ्गया मन्ये खलित
तनु ते पादयोः पद्मखच्छीः ॥ लिम्प
तीवतमोज्ञानिवर्षतीवाञ्जननभः ।
असत् पुरुषसेवेषदृष्टिर्निष्कलताङ्ग

उत्सन्नः

ता ॥ उत्प्रेक्षयम् । ईषदृशनाङ्गन-
योः । गुरोश्चेत्त्वः । टाप् ॥

उत्प्रेक्षायञ्चकम् । न । शब्दविशेषे ॥ य
था । मन्येशङ्के भ्रुवंनूनंकिवा प्रायो-
नु वेद्मिच । ननुनानहिजानामि उ
त्प्रेक्षेचोव्यञ्जकानिचेति ॥

उत्प्लवनम् । न । उल्लङ्घने । फलाङ्
ना इतिभाषा ॥

उत्प्लवा । स्त्री । नौकाप्रभेदे ॥

उत्फालः । पुं । लम्फे ॥

उत्फुल्लः । त्रि । प्रफुल्ले । विकसितेपु
ष्पे । दृष्ट्वाः योन्यविशेषे ॥ उत्ता
ले ॥ न । स्त्रीयांकरणे ॥ उत्फल
ति । अिफला० । अीतः क्तः । आ
दितश्चेतीडभावः । उफुल्लसम्फुल्ल
योः उपसस्थानमितिनिष्ठातस्यञ्च ॥

उत्सः । पुं । प्रस्रवणे । पर्वतात्स्त्रवज्ज
स्यपातस्थाने ॥ स्त्रवञ्जले ॥ गिरे
रुपरिनिभरान्द्युत्याम्बुसङ्घे ॥ उन
त्तिञ्जलेन । उन्दी० । उन्दिगुभिक्षु
षिभ्यश्चेतिसः । किदिच्छनुष्टप्तेन
लोप ॥

उत्सङ्गः । पुं । अङ्गे । क्रोडे ॥ चि । अ
सङ्गे ॥

उत्सङ्गवर्ची । त्रि । क्रोडस्थिते ॥

उत्सप्तिः । स्त्री । उच्छेदे ॥

उत्सन्नः । त्रि । उद्गते ॥ नष्टे ॥

उत्साद

उत्सर्गः । पुं । सामान्ये । सामान्यवि-

धौ ॥ न्याये ॥ त्यागे ॥ दाने ॥ बर्ज
ने ॥ साम्प्रिकर्त्तव्यक्रियाविशेषे ॥ नी
लोदाहादादौ ॥ अपानवायोर्वापारे
॥ बाहुल्यदृष्ट्यवखवत्त्वे ॥ उत्सर्ज
नम् उत्सृज्यतेषां । घञ् ॥

उत्सर्जनम् । त्रि । शब्दकुर्वति ॥

उत्सर्जनम् । न । अपवर्जने । विद्यापि
ते । दाने । त्यागे ॥ उत्सृज० ।
स्युट् ॥

उत्सर्पणम् । न । उल्लङ्घने ॥ उत्सृ
ज्यपुरतोगमने ॥

उत्सर्पिणी । स्त्री । जिनानांकाशचक्रा
ऽवयवे ॥

उत्सर्पितः । चि । उपरिभावंप्रा०

उत्सर्पी । चि । ऊर्ध्वप्रसारिणि ॥

उत्सवः । पुं । नियताङ्गादजनकथापा
री उपनयनविवाहादौ । महे । उ
द्भवे । उत्सेके ॥ इच्छाप्रसरे ॥ को
पे ॥ उत्सुवति । षूरेण्ये । पञ्चाद्य-
ञ् ॥ यद्वा । उत्सवनम् । षूणसवैश्च
र्ययोः । ऋदोरप् ॥

उत्सवसङ्केतः । पुं । पार्वतीयानां गण्ये ॥
यथा । गणानुत्सवसङ्केतानजयत स
सपाण्डव इतिमहाभारतम् ॥

उत्सादनम् । न । समुल्लेखे ॥ उदाह
ने ॥ उद्दत्तने ॥ उत्साद्यतेऽनेन । ष

उत्साह

दृ० । ग्यन्त । ल्युट् ॥

उत्सादित । षि । कृतोत्सादने । उद्ध
र्त्तिते । निर्मखीकृतशरीरे ॥

उत्सारकः । पुं । द्वारपाले ॥ षि । उत्सा
रणकर्त्तरि ॥

उत्सारणम् । न । दूरीकरणे ॥ चाल
ने ॥ स्थानान्तरप्रापणे ॥

उत्सारित । षि । अपसारिते ॥

उत्साहः । पुं । उद्यमे । अध्यवसाये ।

इदमहङ्करिष्याम्येवेतिनिश्चयात्मिक
बुद्ध्याधृतिहेतुभूते ॥ कर्त्तव्यार्थेषुस्ये
यसिप्रयत्ने । उत्साहोमन्त्रमूर्खस्या
दितिनीतिविदांमतम् । प्रभुशक्ति
मन्त्रमूलात्स्मादुत्साहवान्भवेत् ॥

।कोत्तरेषुकार्येषुस्येयसिप्रयत्ने ॥
सूत्रे ॥ उत्साहनम् उत्साह्यते अने
न वा । षह० । हलश्चेति घञ् ॥ क
र्मसुसुकरप्रत्ययः दृढयत्नकारको-
भावोवाउत्साहः ॥ सङ्गीतोक्ते श्रुव
कविशेषे ॥

उत्साहवान् । षि । उत्साहविशिष्टे ।

उत्साहनि ॥ उत्साहोऽख्यस्य । व
लादिभ्योमतु वन्यतरस्याम् ॥

उत्साहवर्द्धनः । पुं । उद्यमवृद्धौ । वी

ररसे ॥ उत्साहेन वर्द्धते । वृधु० ।
अनुदात्तेतश्चहलादेरितियुच् ॥ उ

त्साहवर्द्धयतीति वा । ल्युः ॥

उत्सृष्टः

उत्साहशक्तिः । स्त्री । राजाशक्तिविशेषे
षे ॥ विक्रमवलमुत्साहशक्तिरित्यु-
क्ते ।

उत्साही । षि । उत्साहवति ॥ यथा
दिभ्योमतु वन्यतरस्यामिति पञ्चे इ-
नि ॥

उत्सिक्तः । षि । उद्धते ॥ गर्भिते ॥ व-
र्द्धिते ॥ उद्रिते ॥ उपप्लुते ॥ त्यक्तम-
र्यादे ॥ उत्पूर्वात् सिचिःक्तः ॥ सिक्ते ॥

उत्सिच्यमानः । षि । उद्रिच्यमाने । दृढि
मति ॥

उत्सुकः । षि । ईषितकर्माद्युते । इष्टा-
र्याद्युक्ते ॥ अद्यममगुरागमिष्यती
त्युक्त्वाविशिष्टे । उक्त्विष्टे ॥ उत्
उद्योगंशुवति सौति सुनोतिवा । घु
प्रसवैश्वर्ययोः घुञ्अ० । विधिसंज्ञा-
पूर्वकत्वात् गुणाभावः । क्षिपिआग-
मशास्त्रस्यानिश्चयत्वात्तुग भावोवा ।
ततःसंज्ञायान्कन् ॥ यद्वा । उत्सुवति
। घूप्रेरणे । मितद्वादिच्चाउर्द्धुः । स
त्त्वितिक्त्विवा । कनि केणइतिह्रस्वः ॥

उत्सूरः । पुं । दिनावसाने ॥ इतिहेम-
चन्द्रः ॥

उत्सृष्टः । षि । कृतोत्सर्गे । त्यक्ते । वि
धूते ॥ यथा । आमंशूद्रस्यपक्वाणं प
कमुत्सृष्टमुच्यते इति ॥ उत्सृज्यते
स्य । सृजवि० । क्तः ॥

उदकि

उत्सेकः । पुं । उत्सेचनेन शोषणे ॥ उद्दु
त्यवहिःसेचने ॥ उद्रेके ॥ उत्सेच-
नम् । पिचक्ष० । घञ् ॥

उत्सेचनम् । न । उर्ध्वसेके ॥

उत्सेधः । पुं । गिरिद्रुमादीनामुन्नतौ ।
उच्छ्रये ॥ न । शरीरे । संहनने ॥
उत्सेधनम् अनेनवा । पिधुग० ।
घञ् ॥

उत्खनः । पुं । उच्चशब्दे । चि । तद्वति ॥

उद् । अ । प्रकाशे ॥ विभागे ॥ प्रावल्ये ॥
अस्वास्थ्ये ॥ शक्त्याम् । प्राधान्ये ॥ व
न्धने ॥ भावे ॥ मोक्षे । लाभे ॥ ऊ
र्ध्वकर्मणि ॥ ऊर्ध्वे ॥ उत्कर्षे ॥ प्राकच्ये
॥ नैकच्ये ॥

उदम् । न । जले ॥ जगत्त्रयान्तोदधिस
सम्प्रबोधेनारायणस्योदरनाभिना-
लादितिभागवतोक्तेः ॥

उदकम् । न । जले । वारिणि ॥ उन-
त्ति । उन्दीक्ते० । उदकमित्युणादि
सूत्रेणसाधु ॥

उदककुम्भः । पुं । उदकुम्भे ॥ उदकस्य
कुम्भः ॥

उदकपरीक्षा । स्त्री । दिव्यविशेषे ॥

उदकलोर्लः । चि । जलप्रिये ॥

उदकिलः । चि । उदकवति ॥ उदकम्
स्यस्य अस्मिन्वा ॥ पिच्छादिच्वादि
लच् ॥

उदङ्कः

उदकीर्णः । पुं । महाकरञ्जे ॥

उदकीर्थः । पुं । डालकरम्चा डहर
करञ्ज इतिगौडभाषामसिद्धे करञ्ज
विशेषे ॥

उदकुम्भः । पुं । जलकलशे ॥ उदकस्य
कुम्भः । एकहलादाविच्युदादेशः ॥

उदक्तम् । चि । कृपादिभ्यउत्थितैजला
दैः ॥ उत्पूर्वादञ्चतेःक्तः ॥

उदक्या । स्त्री । ऋतुमत्त्याम् । रजस्व
लायाम् ॥ उदकमर्हति । संज्ञाया
मितियत् ॥ चि । जलार्हे ॥ दण्डादि
च्चाद्यत् ॥

उदगद्रिः । पुं । हिमालयपर्वते ॥

उदगयनम् । न । उत्तरायणे । देवानां
दिवसे ॥

उदगाहः । पुं । जलावगाहने । उदक
स्यगाहः अवगाहनम् । मन्यौदनेत्या
दिनोदादेशः ।

उदग्भृमः । पुं । उत्कृष्टस्थाने । सङ्गुमै
॥ कृष्णोदकपाण्डुसंख्यापूर्वायाभूमे-
रजिष्यते ॥

उदग्रः । चि । उच्चे ॥ उन्नतमग्रमस्य ॥

उदग्रदन् । पुं । उच्चदन्तेहस्तिनि ॥ चि ।
वृहदन्तयुक्ते ॥ उदग्रौदन्तावस्य ।
अग्रान्तशुद्धशुभ्रदृषवराहेभ्यश्चेतिद
न्तस्यदट् ॥

उदङ्कः । पुं । चर्ममयेष्टतादिपात्रे ॥ उ

उदधिः

द्वयते उद्वियतेऽस्मिन् । अच्० ।
उदङ्कोऽनुदकइतिघञ् । तैलोदङ्क
घतोदङ्कः ।

उदक् । अ । उदग्दिग्भवे ॥ उदग्देशो
द्भवे ॥ उदक्कालोत्पन्ने ॥ उदीच्यां
दिशि उदीच्याःदिशः उदीचीदिग्वा
। दिक्शब्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमा
भ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः ॥ अच्० लुं
गिच्यस्तातेर्लुंक् । एवंदेशेकालेच ॥
उदङ् । पुं । दिशि ॥ देशे ॥ काले ॥ त्रि
। तद्भवे ॥ उत्कृष्टमञ्चति । अच्० ।
ऋत्विगितिक्विन् । नलोप । नुम् ।
संयोगान्तलोपः । कुत्त्वम् ॥

उदज् । पुं । पशुप्रेरणे ॥ उदजनम् ।
अज० । समुदोरजःपशुष्वित्यप् । अ
घञ्प्रोरितिपर्युदासाद्दीभावेन ॥

उदञ्चनः । पुं । भाण्डे ॥ न । पिधाना
र्थपात्रे । ढकना ढकनी इतिभाषा ॥
उदञ्चतेऽस्मिन् । अच्० । ल्युट् । उद
कोदञ्चनम् ॥ ऊर्द्धचेपथे ॥

उदञ्चितः । त्रि । ऊर्द्धचित्से ॥ पूजिते ॥
उत्ऊर्द्धमञ्चितम् ॥

उदण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे ॥ सर्प
प्रभेदे ॥

उदथा । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ॥

उदधिः । पुं । समुद्रे ॥ उदकानिधीयन्तेऽ
त्र । कर्मण्यधिकरणेचेतिधाञ्किः ॥

उदयः

घटे ॥

उदधिमखः । पु । समुद्रफेने ॥

उदधिमेखला । स्त्री । पृथिव्याम् ॥

उदन्त' । पुं । वार्त्तायाम् । वृत्तान्ते ॥

साधौ ॥ उन्नतोन्नोयस्य ॥

उदन्तकः । पुं । उदन्तार्थे ॥ स्वार्थेकन् ॥

उदन्तिका । स्त्री । तृप्तौ ॥

उदन्त्या । स्त्री । पिपासायाम् ॥ उदन्त्य
ति उदकस्येच्छावा । सुपञ्चात्मनःक्य
च् । अशनायोदन्येति ईत्वाभावःक्य
चि उदकस्यउदन्भावश्चनिपात्त्यते ।
अप्रत्ययादिप्ये ॥

उदन्वान् । पु । उदधौ । पारावारे ।
समुद्रे ॥ उदकानिसन्त्यत्र । उदन्वानु
दधौचेत्युदकस्योदन्भावो निपाति-
तो मतुपि ॥ ऋषिविशेषे ॥

उदपान् । पुं । न । कूपे ॥ क्षुद्रजला-
शये ॥ उदकंपिवन्त्यस्मिन् । अधिक
रणेष्वुट् । उदकस्योद' ॥

उदमान् । पुं । आढकस्यपञ्चाशत्तमे-
भागे ॥ कुल्यास्यादष्टभिर्द्रोणैर्द्रोण-
पादेनचाढकः । अतोर्दृशतिकोभा-
गउदमानउदाहृतइत्युक्ते । ॥

उदमेयः । त्रि । उदकंमेयंयस्यतस्मिन् ॥

उदकस्योद' संज्ञायाम् ॥

उदयः । पुं । पूर्वपर्वते । उदयाचले ॥

उदयाऽचलसम्बन्धे । लभे ॥ दैर्यञ्चट्

उदर

शयते भास्वान् सतेषामुदयः शृतः ।
तिरोधानश्चैतितदेवास्तमनंर
त्रेः ॥ नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः स
र्वास्ततः । उदयास्तमनेनामदर्शना
दर्शने रवेः ॥ उदयन्ति ग्रहा अस्मा-
त् । इण् । एरच् ॥ वृद्धौ । समुन्नतौ
॥ महिनि ॥ उत्पत्तौ ॥

उदयनः । पुं । वत्सराजे । वत्सेशे ॥ अ
गच्छे । घटोद्भवे । कुसुमाञ्जलिग्र
न्यकर्त्तरि । उदयनाचार्ये ॥ न । उ
दये ॥

उदयसन्ध्या । स्त्री । अर्द्धाकाद्यात् प्रां
तर्घटिकाचये ॥

उदरम् । न । जठरे । तुन्दे । कुक्षौ ।
नाभिस्तनयोर्मध्यभागे ॥ अन्तःसुषि
रे ॥ युधि । रणे । पुं । उदररोगे ।
उत्प्लुणाति । ऋगतौ । अच् । य-
द्वा । उदृच्छति । उद्विचर्त्तिवा । ऋ
गतौ । अच् ॥ यद्वा । वृणाति । दृ-
विदारणे । उद्विष्टातेरजलौपूर्वप
दान्त्यलोपश्च ॥

उदरग्रन्थिः । पुं । गुल्महजि ।
उदरत्राणम् । न । उदरवन्धवस्त्रादौ ।
नागोदे । पेटी कमरवन्ध इतिभा
षा ॥ उदरस्य चाण्येन ॥

उदरधिः । पुं । समुद्रे ॥ वियन्मणौ ।
हृदये ॥ उत्प्लुच्छति उदर्यते वा ।

उदरि

ऋ० । उदरैस्त्रिदितिगधिन् ॥

उदरपिशाचः । वि । सर्वात्रभण्डके ।
सर्वात्रीने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उदरभेदी । त्रि । आत्महनि ॥

उदरभरिः । वि । स्वोदरमात्रपूरके ।
आत्मभरौ ॥ उदरम्बिमर्त्ति इति
विग्रहे उदरस्यमुभागमोमृष इन्-
प्रत्ययश्चनिपातसिद्धः ॥

उदररोगः । पुं । जठरव्याधिविशेषे ।

उदरी इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

उदरव्याधिः । पुं । उदररोगविशेषे ॥

यथा । कदलीयवधारन्तुपानीयेन
प्रसाधितम् । तदास्वाहनाद्भवन्ति
उदरव्याधयोऽखिला इतिगारुडे-
१९४ अध्यायः ॥

उदरशाण्डिल्यः । पुं । उपनिषद्प्रि
हे अतिधन्वनः शिष्येऽपि विशेषे ॥

उदरामयः । पुं । अन्नगन्धै । अतिसा-
ररोगे ॥

उदरावर्त्तः । पुं । नाभौ । तुन्दकूप्या
म् ॥

उदरिकः । वि । उदरिले ॥ ठक् ॥

उदरिणी । स्त्री । गर्भवत्याम् ॥

उदरी । वि । तुन्दिले । पिचिण्डिले ॥

अतिशयितमुदरमस्य । तुन्दादिभ्य
इलच्चेतिचकारादिनिः ॥

उदरिखः । वि । वृहत्कुक्षौ । उदरिणि

उदन्वि

॥ अतिशयितमुदरमस्य । तुन्दादि
म्यरुक्षतेतिइत्यत्र ॥

उदर्कः । पुं । एष्यत्काशीनफले । भा
विनिकर्मफले ॥ मयनफल इतिप्रसि
द्धे मदनपृच्छस्य करणके ॥ उदर्कते
। अर्कस्तवने । घञ् ॥ उदर्च्यते वा
। अर्चपूजायाम् । उदृच्यतेवा । ऋ
चस्तुतौ । घञ् ॥ भविष्यत्काले ॥

उदर्शः । पुं । अग्नौ ॥ शिवे । हरे ॥
कन्दर्पे । दर्पके ॥ त्रि । उत्तमे ॥ उ
त् ऊर्द्धमूर्ध्नी रशिर्यस्वसः ॥

उदर्हः । पुं । रोगविशेषे ॥ तल्लक्षणम्
। वरटीदृष्टसंस्थानः शोथःसंजाय
तेषहिः । सकण्डुस्तोदवहुष्यर्हि
ष्वरविदाहवान् ॥ उदर्हमितितंवि
द्याच्छीतपित्तमथापरे । वाताधिकं
श्रीतपित्तमुदर्हश्चकफाधिकमिति ॥

उदखावणिकम् । त्रि । खवखाभसासि
द्वेष्यजनादौ ॥

उदवसितम् । न । आखये । भवने । गृ
हे ॥ उत् ऊर्द्धमवसीयते स्य । षोड
शकर्मणि षिञ्बन्धनेवा । क्तः । च
तिस्थतीतीत्वम् ॥

उदन्वित् । न । अर्द्धजलयुक्ते घोले ॥ त
क्रंष्टुदन्विन्मथितं पादाम्बुर्द्वाम्बुनि
र्जलमित्युक्तेः ॥ छच्छिकायाम् ॥ उ
दकेनश्वयतिवर्द्धते । टुष्पोन्विगतिर्

उदायु

द्योः । क्षिप् तुक् । उदकेस्योदः सं
ज्ञा । अम् । उदन्वितइतिनिर्देशादस
म्यसारणम् ॥ उदन्वित्कफकृद्व्यं
श्रमभ्रंपरमंतम् ॥

उदसनम् । न । अपनयने ॥ उत्चेपये ॥
उदस्तः । त्रि । उत्तोषिते ॥ उर्द्ध्वक्षिप्ते ॥
उदाजः । पुं । पशुभिन्नानांप्रेरणे ॥ उ
दजनम् । अज० । घञ् । अघञपो
रित्युक्ते र्धीभावोऽन ॥

उदात्तः । पुं । स्वरप्रभेदे ॥ उच्चैरुदात्त
इतितत्स्वरूपम् । उत् उच्चैरादीय
तेष्य । क्तः । अचउपसर्गात् इतिता
देशः ॥ काव्याखङ्कारविशेषे । उ
दात्तवस्तुनः सम्पत् । समृद्धिमदस्तु
वर्णनमुदात्तः । इत्यखङ्कारसूत्रम् ॥
षि । दयात्यागादिसम्पन्ने ॥ महति
॥ ह्ये ॥ दातरि ॥

उदानः । पुं । कण्ठदेशस्थेवायौ । कण्ठ
स्थानीये ऊर्द्धगमनवच्युत्क्रमणवा
यौ । स्रन्दयत्यधरंचक्रानेषभागप्र
कोपनम् । उद्वेजयति मर्माणिद्यु
दानेनाम मादतः ॥ उदानोद्वल्क
णता लुभूमध्यमूर्द्धवृत्तिर्वायुः ॥ ऊ
र्द्धेन अनिति अनेन । अन० । हल
श्चेति घञ् ॥ उदरावर्त्ते ॥ भुजङ्ग
मविशेषे ॥

उदायुधः । षि । गृहीतशस्त्रे ॥

उदासी

उदारः । त्रि । दातरि ॥ महति ॥ ऋ
ज्वाशये । दक्षिणे । सरले ॥ गम्भी
रे ॥ असाधारणे । उल्कृष्टमासमन्ता
त् राति । रा । आतश्चेतिकः ॥ उ
दर्यते । ऋगतिप्रापणयोः । कर्म
णि घञ्वा ॥ उदुञ्चैरासमन्तात् ऋ
च्छति । पचाद्यच् ॥

उदारधीः । त्रि । महावुड्ढौ ॥ उदारा
धीर्यस्य ॥

उदावत्सरः । पुं । संवत्सरादिपञ्चान्त
र्गतवत्सरविशेषे ॥

उदावर्त्तः । पुं । रोगविशेषे । गुद्ग्रहे ॥
मलमूत्रवायुरोधकरोग इतिस्पष्टा-
र्थः ॥ यत्रोर्द्धं जायते वायोरावर्त्तः स-
चिकित्सकैः । उदावर्त्त इति प्रोक्तो-
व्याधिस्तत्रानिलः प्रभुः । अपिच । वा
तविण्मूत्रजृम्भास्तु च वोद्गारवमीन्द्रि-
यैः । [*] चुटुष्णोक्त्वासनिद्राणां धृ-
त्योदावर्त्तसम्भवः ॥ जलावर्त्त ॥

उदावृत्तः । त्रि । ऊर्द्धनीते ।

उदासः । पुं । उत्क्षेपे ॥ उद्गावे ।

उदासीनः । त्रि । परतरे । शत्रुमित्रभि
न्ने । शत्रुमित्राभ्यां परस्मिन् राजनि
॥ विजिगीषोः शत्रुमित्रभूमितो व्य-
वहिते ॥ व्यवहितत्वादेव नोपकारी
नाप्यपकारी केवलमूर्द्धमासीन इव ।

इति भरतः ॥ अनुत्यशुभाशुभे । वि-

उतपातः

वदमानयोः भयोरप्युपेक्षके । योन
कस्यचिन्मिवादेः पञ्चं भजते मध्यस्ये
॥ उदास्ते । आस० खटः शानच । ई
दास इति ईत्त्वम् ॥ विषयानन्तरो रा
जाशत्रुर्मित्रमतः परम् । उदासीनः
परतरोन्नेयः कार्यविशारदैः ॥

उदास्थितः । पुं । द्वारपाले । प्रतीहा
रे ॥ अद्यक्षे । पञ्चवर्गान्तर्गतचारवि
शेषे । प्रत्रज्यावसिते प्रत्रज्यारूढपति
ते नष्टसन्धासे । प्रत्रज्यारूढपति-
त उदास्थितः । तं लोकेषु विदित-
दोषं प्रज्ञाशीघ्रयुक्तं वृत्त्यर्थिनं चा-
त्वा रक्षसिराजा ब्रूयान् । यस्य दु-
र्दन्तं पश्यसि तत् तदानीमेव मधि-
वक्तव्यमिति । तच्च ब्रूत्यत्तिकमरेस्था
पयेत् । प्रचुरसंस्थोत्पत्तिकमभूम्य-त-
रञ्च तद्दृत्त्यर्थमुपकल्पयेत् । सचा
न्येषामपि प्रत्रजितानां राजचारकर्म
कारिणां ग्रसाच्छादनादिकं दद्यात् ॥
२ ॥ उदाङ्पूर्वात् षाधातोर्गन्त्यर्था
कर्मकेतिकः । अतिस्यतीतीत्त्वम् ॥

उदाहरणम् । न । उपोद्गाते । दृष्टान्ते
। एकदेशप्रसिद्ध्याऽशेषप्रसिद्ध्यर्थं यदु
दाह्रियते तस्मिन् ॥ उदाङ्पूर्वाद्द्वर-
तेर्लुट् ॥

उदाहारः । पुं । उपोद्गाते । उदाहृतौ ॥

उदाहरणम् । घञ् ॥

उदीचीः

उदाहृतः । त्रि । उद्गिरिते ॥

उदाहृतिः । स्त्री । उदाहरणे ॥ उदा
पूर्वात् ह्रजः स्त्रियांक्तिन् ।

उदितः । त्रि । उक्ते ॥ उद्यतेस्य । वद-
व्य० । क्तः । इट् । वचिस्वपीतिसम्प्र-
सारणम् ॥ उद्गते । उद्गते ॥ यथा ।
उदिते अग्रतीनाथे य कुर्यादन्तधा
घ्नन् । सपापिष्ठ' कर्षव्रूते पूजयामि
अनादंनमिति । वहे ॥ ऊर्जिते ॥
उद्यतेस्य । दो अ० क्तः । वतिस्यती
तीक्ष्णम्- ।

उदितोदित' । त्रि । शास्त्रे ।

उदीची । स्त्री । उद्गरदिशि । उत्त-
त्तर मन्वच्यर्कम् । उत्क्रान्तं दृष्टिपथ
मन्वतिस्त्रयंवा । उदर्दित्थश्चेरतर्द
कारः । ऋत्विगादिनाक्तिन् । उगि
तश्चेतिङीप ।

उदीचीनः । त्रि । उद्गभवे । उदक् ।
विभाषाश्चेरिति खः ।

उदीच्यः । पुं । शरावस्था पश्चिमोत्तर
देशे ॥ अथोदीच्यदेशाः । वाह्लीका
वाटधानाश्चआभीराः काबतोयकाः
। परन्धाश्चैवशूद्राश्च पञ्चवाश्चात्मख
ण्डिकाः । गान्धाराजवनाश्चैव सि
न्धुसौवीरमद्रकाः । शकाद्रुह्या.पुलि
न्धाश्चपारदाहारमूर्त्तिकाः ॥ रामठाः
कराकाराश्च केकयादेशमानिकाः ।

उदुम्ब

अचियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुला-
निच ॥ आभेयोथभरद्वाज'प्रस्थलाः
सदशेरकाः । लम्पकास्तलगानाश्चै
निकाःसहसाकुजैः ॥ एतेदेशाउदी-
चास्तुपुराणेमत्स्यसंज्ञके ॥ न । वा-
लनामगन्धर्ष्ये । ह्रीवेरे ॥ च्चि । उ
द्गभवे ॥ उदीचिजाते ॥ उदीची
भव'जात आगतोवा । सुप्रागपागु-
दक्प्रतीचायत् ॥

उदीरसम् । न । कथने । उद्गारस्ये ॥
उदीरितः । त्रि । उक्ते ॥ उदीपिते ॥ उ
द्दीपिते ॥ उद्गते ॥ उदीर्वतेस्य ।
ईर् । क्तः ॥

उदीर्षः । त्रि । उदारे । महति ॥

उदुत्तमः । त्रि । अतिशयेनोत्तमे ॥ उ
त्तुत्तमः ॥

उदुम्बरः । पुं । अन्तुफलवृक्षे । यद्वाङ्गे
। हेमदुग्धे । उदुम्बररतिभाषा । उ
दुम्बरोहिमोरुक्षोगुरुः पित्तकफा-
स्त्रनुत् । मधुरस्तुवरोवर्णोव्रणशोध-
नरोपणः ॥ देहल्याम् । गृहावग्रह
श्याम् ॥ पण्डके । नपुंसके ॥ कुष्ठ-
विशेषे ॥ न । ताम्बे ॥ यथा । यदुदु
म्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् ।
पीतं नगमयेतस्वर्गं किन्तत् क्रतुगतं
नयेदित्ययंश्लोकः सौत्रामणीयाने-
सुरापानस्य दुष्टस्य मुद्गावयति । तत्र

उदूख

महाभाष्यकारआह । प्रमत्तगीतए
षः तत्रभवतोयस्वप्रमत्तगीतस्तत्
प्रमाद्यमिति । प्रमत्तगीतइति । प्र
मादेनविप्रतिपन्नत्वेनगीत इत्यर्थइ
तिकैयटः । विप्रतिपन्नत्वेन वेदविष
यविप्रतिपत्त्याश्रयत्वेन तत्त्वंस्वस्मि
न्कारोप्यद्वैतनाशाय पूज्यस्यापिभग
वतईश्वरस्यतथोक्तिरिति सन प्रमा
द्यमितिभाव इतिविवरणकारः ॥ उं-
शम्भुं वृणोति । वृष्णं । संज्ञायांभृ-
तृवृणीतिखच् । अर्द्धिषदितिमुम्
। उल्लृष्टम् उम्बरम् । प्रादिसमासः ।
उल्लङ्घितमम्बरमनेन ॥ उदतिशये-
नान्वते वा । अविशब्दे । बाहुचका
दरन् । षुषोदरादिः ॥ अशीतिरक्ति
कापरिमिते । कर्षे ॥

उदुम्बरदद्या । स्त्री । दन्तीदृचे ॥ उदु
म्बरस्येवदद्यान्वस्थाः ॥

उदुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तिकौषधौ ॥ उ
दुम्बरस्येवपर्षान्वस्थाः । पाककर्षेति
ङीष् ॥

उदूखलम् । न । तखडुत्वादिकखडुनार्थ
काष्ठादिनिर्मिते कखडुनसाधने । उ
खल्ले । उखल इतिभाषा ॥ गुग्गु
ले । गुग्गुलौ ॥ ऊर्द्धं चतत्खलम् । ऊ
र्द्धं वाति । वा आ० । आतोनुपेति
कः । षुषोदरादिः ॥

उद्गाता

उदूढः । चि । ऊढे ॥ स्थूले ॥ उदुद्यते
स्य । वह० कः ॥

उद्गतः । चि । उत्पन्ने । उदिते ॥ ऊर्द्धं ग
ते ॥ उद्गान्ते । ऊर्द्धितवस्तुनि ॥ नि
स्युते ॥ यथा । वदनोद्गतावासी । उ
द्गम्यते स्य । गम्बु० । कः ॥

उद्गता । स्त्री । विषमदृष्टविशेषे ॥ स
जसादिमेसखधुकेष नसजगुर्बुकेष्य
योद्गता । अंघिगतममजसागयुता । त
जसाजगौघरसमेकतः पठेत् । इति
तल्लक्षणम् ॥

उद्गमः । पुं । आविर्भावे । उदये ।
ऊर्द्धं गमने ॥ उद्गमनम् । गम्बु० ।
ग्रहवृद्धनिधिगमश्चेत्यप् ॥

उद्गमनम् । न । ऊर्द्धं गमने ॥ स्युट् ॥

उद्गमनीयम् । न । प्रस्थापितांशुक . ५
॥ उद्गम्यते अभिलष्यते । गम्बु० । अ
नीयर् । इयद्ग्रन्थविवक्षितम् । गृही
तवन्त्युद्गमनीयवस्त्रे । इतिदर्शनात् ॥
चि । ऊर्द्धं गम्ये ॥

उद्गरणम् । न । उद्गारे ॥

उद्गाढम् । न । अतिशये । अत्यर्थे ॥ चि
। अतिशययुक्ते ॥ उद्गाहतेस्य । गा-
हूवि० । कः ॥ क्रियाविशेषखल्ले स्त्रीव
त्त्वम् । द्रव्यविशेषखल्लेतुवाच्यखिद्ग-
ता ॥

उद्गाता । पुं । सामवेदप्रश्निभिः ॥ उद्गा

उन्नीयः

वतिसाम । गौशब्दे । टन्तुचौशंसि
शब्दादिभ्यः संज्ञायाम्प्रानिटा ॥

उन्नारः । पुं । उन्नमने ॥ उकार इतिभा
षाप्रसिद्धनागवायोः कर्मणि । कण्ठ
गर्जने ॥ उन्नरखम् । गृशब्दे । उन्नो
ग्रंइति घञ् ॥

उन्नारशुद्धिः । पुं । सधूमान्नोन्नारामा-
त्रे ॥

उन्नारशोधनः । पुं । कृष्णजीरके ॥

उन्निरखम् । न । ऊर्द्धमुखस्य वायोः-
क्रियायाम् । छर्दी ॥ टन्मउन्निरखे
इतिधातुपाठेन निपातनात् गिर-
तेः ऋतइत्त्वम् । अन्यथागुणेसति उ
न्नरखमिति स्यात् । यद्यप्यर्थनिर्देश-
आधुनिकः तथासति घृषोहरादि
श्वंवाधम् ॥

उन्नीतम् । वि । उन्नैर्गीते ॥

उन्नीतिः । स्त्री । उन्नैर्गाने ॥ आर्याप्रभे
दे ॥ यथा । नारायणस्यसन्तत मुन्नी
ति. संस्पृतिर्भक्त्या । अर्चाया मास
क्ति दुस्तरसंसारसागरे तरयिरि
ति ॥ उदुन्नैर्गीतिः गानम् ॥

उन्नीयः । पुं । प्रथमे ॥ सात्वामुन्नाने ॥
सामविशेषे ॥ पाञ्चभक्तिकस्य सात्वो
द्वितीयार्यां तृतीयार्यां वा भक्तौ ॥

उन्नीयतेचौ । गश्चेदीति घञ् ॥

उन्नीयः । वि । उन्नमिते ॥ भवितस्या

उन्ननः

पकर्षणे ॥

उन्नूर्यः । वि । उन्नते । उन्नोचिते । उ
न्नोन्नधृतेवखादौ । उन्नूर्यतेष्वा ।
गूरीउन्नमे । क्तः ॥

उन्नून्यः । वि । उन्नूने ॥

उन्नूर्यखम् । न । उन्नूहे । ऊर्द्धग्रहणे ॥
उपसंहरणे ॥ उन्नूर्द्धग्रहणम् ।

उन्नूर्यः । पुं । वादप्रभेदे । विस्र-
विचारे ॥ उन्नूर्ये । ऊर्द्धीकृत्यक-
स्यचिन्नूर्ये ॥ उन्नूर्यम् । ग्रहउपा
दाने । उद्विग्रहइति घञ् ॥

उन्नूर्यमङ्गः । वि । वादसमर्थे ॥ उन्ना
हेमङ्गइव ॥

उन्नूर्यिणी । स्त्री । पात्राख्यरञ्जौ । फां
सा इतिभाषा ॥

उन्नूर्यितः । वि । उपन्यक्ते । वहे ॥ उ
दीर्घे ॥ ग्रहिते ॥ प्रख्यायिते ॥

उन्नूर्यः । पुं । इक्षुपुटे ॥ वक्रौ ॥ स्वाधा-
याम् ॥ उदुन्नयते उदुन्नूटोच्चायते ।
इन्तेःकर्मयस्यप् टिलोपास्यत्त्वनिपा
तनात् ॥ देहजानिले ॥ वि । प्रका
खे । प्रथमे ॥ उदुन्नित्नीचताम् ।
उत्पूर्वाद्इन्तेः सङ्गोद्गौ गद्यप्रशंसयो
रितिनिपातितः । मनुष्योद्गः । अ
स्यरूढिशब्दात् प्रशंसावचनैश्चे-
तिसमासः । प्रथकोमनुष्यइत्यर्थः ॥

उन्नूनः । पुं । काष्ठतच्छसधने । अघः

उद्घाटि

काष्ठे ॥ निधायतच्यते यत्रकाष्ठे का
 षंसउद्घनः । ऊर्द्धुहन्त्यते ऽस्मिन् । उ
 द्घनोच्याधानमिति अधिकरणेअप॥
 उद्घर्षः । पुं । घर्षणे । भ्रामकेन गाचा
 दिघर्षणे ॥

उद्घर्षणम् । न । भ्रामकेन पादादिगा
 चघर्षणे ॥ इष्टकयोद्घर्षणे गुण्या ।
 कण्डुकोठनाशित्वम् त्वग्गताम्रिते
 जनत्वम् । शिरामुखकारकत्वम् ॥

उद्घसम् । न । मांसे ॥ इतिहारावली ॥

उद्घाट् । पुं । उद्घाटने ॥ गृहविशेषे ।
 चौकीकाघर इतिभाषा ॥

उद्घाटकम् । न । पुं । कूपाज्जलोद्घृत्य
 र्थेयन्तविशेषे । घटीयन्त्रे । अरहट
 इतिभाषा । घिनी इतिच ॥

उद्घाटनम् । न । कूपाज्जलोत्तोलनार्थे
 यन्त्रे । घटीयन्त्रे । अरहटहंटरइतिच
 भाषा ॥ कूपातसलिलमुद्घाद्यतेऽ
 नेनवा । घटसङ्घाते । गण्यन्तः । ल्युट् ॥

उद्घाटितः । चि । अपावृते । कृतोद्घा
 टने । उघाडा खुलाइतिभाषा ॥ गृ
 हेऽनुद्घाटितद्वारिनाहूतः प्रविशन्
 र । वारितार्थप्रवक्तापिपञ्चाहमश
 नंत्यजेदितितन्त्रशास्त्रम् ॥ घटेः क्तः
 । इट् ॥

उद्घाटिताङ्गः । पुं । प्राज्ञे ॥ त्रि । अना
 दतगात्रे ॥ ऊर्द्धाटितानिअङ्गन्यस्या ॥

उद्घान

उद्घातः । पुं । पादखलने ॥ समुप
 क्रमे ॥ पवनाभ्यासयोगायकुम्भकादि
 त्रये । पवनाभ्यासयोगस्यकालभेदे
 ॥ नाभिमूलात् प्रेरितस्यवायोर्विचि
 च्यमानस्यशिरस्यभिहनन मुद्घात
 इत्युच्यतेसेयंकालपरीक्षा । प्राणेन
 प्रेर्यमाणेनअपानपीड्यतेयदि । ग
 त्वाचोर्द्ध्वनिवर्त्तत एतदुद्घातलक्ष
 णम् । उत्तुङ्गे ॥ मुङ्गरे ॥ आरम्भे ॥
 शस्त्रे ॥ ग्रन्थपरिच्छेदे ॥ उत्हनन
 म् । हन० । घञ् । हनस्तोच्चिखलोः
 ॥ पाषाणादिभिःप्रतिघाते । ठीकर
 आखलीत्यादिभाषाप्रसिद्धे ॥ यथा
 । यथावनुद्घातमुखेन मार्गमिति
 घुः ॥

उद्घुष्टः । त्रि । उद्घोषिते । नास्ते ॥

उद्घोषः । पुं । उद्घोषणे ॥ घुषघुष्टौ
 । घञ् ॥

उद्घोषितः । त्रि । उद्घुष्टे ।

उद्घंशः । पुं । उल्कुर्ये । मल्कुर्ये । कोण
 कुर्ये । किटिभे ॥ उल्कुर्योद्घंशः ॥

उद्घण्डपालः । पुं । सर्पविशेषे ॥ मत्स्य
 प्रभेदे ॥

उद्घन्तुरः । त्रि । उत्तुङ्गे ॥ कराले ॥ उ
 ल्कटदन्ते ॥

उद्घानम् । न । बन्धने ॥ उत्पूर्वात्
 तेर्भावेऽल्युट् ॥

उद्दीप

उद्दान्तः । चि । उल्कृष्टमिने ॥

उद्दामः । पुं । प्रचेतसि । वरुणे ॥ प-
ञ्चचत्वारिंशदक्षरायां वृत्तौ ॥ त्रि ।
अप्रतिबद्धे । बन्धरहिते ॥ स्वतन्त्रे ॥
महति ॥ यथा । उद्दामदन्तुरविधु
न्तुददन्तघातैः । इतिप्रब्रज्या ॥ गभी
रे ॥

उद्दामगीः । चि । मगल्लवाचि ।

उद्दालः । पुं । बहुवारके । लसौडा इ
तिभाषा ॥ वनकोद्रवे ॥ उद्दालस्तु
भवेदुष्णोग्राहीवातकरोभृशम् ॥ उ
द्दालयति । दलविशरणे । शिजन्ता-
दच् ॥

उद्दालकः । पुं । वेदादिषुप्रसिद्धे ऋषिवि
शेषे । श्वेतकेतोःपितरि ॥ बहुवार
कवृत्ते । स्वार्थकः ।

उद्दालकपुष्पभञ्जिका । स्त्री । क्रीडा
विशेषे ॥ यथा । विधिविष्णुमुखाम
रोदयस्थितिनाशेषुशिवोप्यनीश्वरः ॥
जगदन्वतवत्त्वयङ्क्रमः क्षणमुद्दाल
कपुष्पभञ्जिकेति ॥ उद्दालकस्यश्ले-
ष्मातकस्यपुष्पाणिभज्यन्तेयस्यांकी-
डायां सा । संज्ञायामितिखुल् ॥ नि
ख्यंकीडाजीविकथोरिति षष्ठीसमा
सः ॥

उद्दिष्टः । चि । उपदिष्टे ॥

उद्दीपकः । त्रि । उद्दीपनकर्त्तरि ।

उद्गतः

उद्दीपनम् । न । प्रकाशने ॥ विभाव
विशेषे ॥

उद्दीपितः । त्रि । प्ररोचिते ॥ व्यक्ते ॥

उद्दीप्तम् । चि । अतिप्रकाशिते ॥ उद्दी
प्यतेस्म । दीपीदीप्तौ । क्तः ॥

उद्देशः । पुं । अनुसन्धाने । अन्वेषणे ॥
सोपपत्तिकस्वहूपसङ्क्षेपे ॥ कीर्त्त
ने ॥ यथा । नवने नन्दनोद्देशे नचै
त्रयसंश्रये । इतिरामायणेप्रयोगः
॥ उद्दिश्यते । दिशअतिसर्जने । इल
श्चेतिघञ् ॥

उद्देशकः । त्रि । उद्देशकर्त्तरि ॥ उद्दा
रणे ॥

उद्देशतः । अ । एकदेशेन ॥ सार्वविभ
क्तिकस्तसिल् ॥

उद्देश्यः । त्रि । उद्देश्ये । उद्देशनीये ।
प्रयोजने ॥ यमुद्दिश्यविधेयस्यप्रवृ
त्तिर्भवति ॥

उद्देशिका । स्त्री । कीर्त्तविशेषे । उपाज
ह्निकायाम् ॥

उद्द्योतः । पु । प्रकाशे ॥ उद्द्योतनम् ।
द्युत० । घञ् ॥

उद्द्रावः । पुं । पलायने । सन्द्रावे ॥ उद्द्रा
वम् । द्रुगतौ । उद्दिश्यतिवैतिपू
द्रुवति घञ् ॥

उद्गतः । पुं । राजमन्त्रे ॥ त्रि । चञ्चले ।

वाक्पाणिपादचापलवति । अविनी

उद्धारः

ते । अशान्ते ॥ प्रगल्भे ॥ आहतं ॥

उद्गतमनस्त्वम । न । अभिमाने । ग
र्वे ॥

उद्भूतिः । स्त्री । उद्भूतौ ।

उद्भूतम् । न । उद्भूते । मुक्तौ ॥ वान्ता
म् ॥ उन्मूलने ॥ अज्ञानशुद्धौ ॥ उद्भवे

॥ उद्भियते । उद्भूते स्त्रीः भावेवा ॥

उद्दुर्षः । पुं । उद्दुस्त्वे । उद्दुर्षयति । उ
द्दुष्करीकेणिकम् । उद्गतोद्दुर्षोपेति
वा । घञ् ॥

उद्दुर्षणम् । न । रोमाञ्चे ।

उद्दुवः । पुं । कृष्णमातुले । कृष्णशिष्ये
। दृष्णीनांसन्मतो मन्त्री कृष्णस्यद
धितः सखा । शिष्योद्दुहस्यतेः साक्षा
उद्दुवो बुद्धिसत्तम इति श्रीविष्णुभाग
व्यम् ॥ उद्दुस्त्वे । महे ॥ क्रतुपावके
। यन्मातौ ॥ उद्दुनोति दुःखम् । धू
ञ् कम्पने पचाद्यच् ॥

उद्द्वानम् । न । चुड्याम् ॥ उद्द्वीयतेऽञ्
। उद्द्वान् ० । स्युट् ॥ त्रि । उद्द्वते ।
वमिते ॥

उद्धारः । पुं । उद्भूतौ । मुक्तौ ॥ यथा ।
यच्छित्तोपिद्भिर्मुखोऽसौ शक्तिवृत्तोप्य
शक्तिकः । यः संसाराज्जात्मानं समु
त्सृज्यितुं चम इति वज्रपुराणम् ।
उद्दुम् ॥ परहस्तगतद्रव्यस्य पुनरादा
ने ॥ उद्भियते । उद्द्वान् ० । धूञ् ० वा ।

उद्भूतिः

कर्मविघ्न ॥

उद्धारणम् । न । उद्धारकरण ॥

उद्दुरः । चि । निर्भरेः । इडे । अकूप
रिष्यादिनासमासान्तः ॥

उद्भूतः । त्रि । अतिशयिते ॥ उद्भ्यापिते ॥

उद्भूतनम् । न । उद्भूतप्रचेपणे ॥

उद्भूतनम् । न । व्यञ्जनोपकरणभूतेषु
र्षे ॥ यथा । एलाखवङ्गकपूर्वकस्तू
रीमरिचस्रवाम् । चूर्यस्योद्भूतं
देयं भोज्येऽतीरेषु सम्भवे ॥ व्यञ्जनेषु
च सर्वेषु शाकजेष्वनजेषु च । मांस
मत्स्यभवेष्वेवंप्रलेहतखनादिषु ॥ आ
दावेवपचेत्चेहे ततोद्भिद्भूदकंश्चिपे
त् । वेसवारं सखवर्गश्चिह्नातत्पि
शितंपचेत् ॥ अर्द्धस्विन्नेषिपेत्कम
यवा द्वाडिमीरसम् । सिद्धेपाके
चदातव्यं चूर्यमद्भूतनस्यतदिति ॥

उद्दुषणम् । न । रोमाञ्चे ॥ इतिहला
युधः ॥

उद्दुतः । त्रि । उद्दुत्सिसे ॥ परिभुक्तौ
जिह्वते ॥ कृतोद्दुर्ये । समुदक्ते । उ
ढाया इतिभाषा । पृथक्कृते ॥ उद्दु
दिते ॥ उद्भियतेऽञ् । उद्द्वान् ० । धूञ्
वा । क्तः ।

उद्दुतपाणिः । त्रि । उत्तरीयादृष्टि
तदृष्टिवाहौ ॥ उद्दुतः पाणिर्यम ॥

उद्भूतिः । स्त्री । उद्भूते ॥ धूञ् क्तिन् ।

उद्भासि

उद्धानम् । न । चुल्लिषाचे । चूलहा
भट्टी इतिभाषा ॥ उत् ध्यायतेऽग्निर
त्र । ध्याशब्दाग्निसंयोगयोः । ल्यु
ट् ॥

उद्घा । पुं । नदे ॥ उज्ज्वल्युदकम् । उ
ज्ज्वल्युत्सर्गं । भिक्षोद्घौनदे इति क
र्त्तारिक्यप् उज्ज्वल्युत्सर्गनिपात्यते ॥

उद्दम्बनम् । न । उज्ज्वल्युत्सर्गं । गलेमेर
खीदेकरखटकमर्ना फांसी इति-
भाषा ॥

उद्दुः । त्रि । विकसिते ॥ इतिचक्षायु-
धः ॥

उद्दोषः । पुं । किञ्चिद्ज्ञाने ॥

उद्दुष्टः । पुं । कच्छपे ॥ शूर्पे । प्रस्फो
र्त्तने । रूप इतिभाषा ॥ ग्रन्थाद्दहि-
र्भूतश्लोके ॥ त्रि । श्रेष्ठाशये । महा-
शये । महात्मनि ॥ प्रवरे ॥

उद्भवः । पुं । जन्मनि । उत्पत्तौ ॥ उ-
त्कर्षेभगवद्विभूतिशब्दिते ॥ उद्भवन
म् । उद्भवत्यस्यादितिवा । भू० । ऋ
दोरप् ॥ हरौ ॥ प्रपञ्चप्रत्युपादा
नकारणत्वात् । उद्भवतोभवात् संसा
रादा । उत्कृष्टजन्मत्वेच्छयाभजते इ
ति वा ॥

उद्भावनम् । न । कल्पने ॥

उद्भावितः । त्रि । उत्थापिते ॥

उद्भासितः । त्रि । प्रकाशिते ॥

उद्भेदः

उद्भिज्जः । त्रि । उद्भिज्जजाते । बीजका
ण्डप्ररोहिस्थ्यावरमाचे । भूमिमुद्भि-
ज्जजातेऽण्डप्ररोहिदा ॥ यथा । उद्भि
ज्जा स्यावराः सर्वे बीजकाण्डप्ररो-
हिण्य इतिमनुः ॥ उद्भेदनमुद्भित् ।
सम्पदादिक्रिप् । उद्भिदोजातम् । प
ञ्चम्यामजातावितिड् ॥

उद्भिद् । पुं । यागविशेषस्थानानि ॥
उद्भिद्यते पशुफलमनेन यागेनेति-
निरुक्तेः ॥ त्रि । उद्भिज्जे ॥ तत्पञ्च
विधम् । तृषष्ट्यगुल्मवतावल्लीभे-
दात् ॥ भुवमुद्भिन्नत्ति । भिद्विर्वि०
। इगुपधेतिकः ॥

उद्भूतम् । त्रि । उत्पन्ने । जाते ॥ उद्भ
वतिस्स । भू० । क्तः ॥ प्रत्यक्षयोग्ये ॥

उद्भिदम् । त्रि । तरुगुल्मादा ॥ उद्भि-
ज्जे ॥ न । पांशुलवणे ॥ उद्भिन्नत्ति-
। भिद्विर्वि० । इगुपधेतिकः ॥

उद्भूतरूपम् । न । नयनगोचररूपे ॥
यथा । उद्भूतरूपंनयनस्यगोचरोद्भ-
व्याणितदन्तिपृथक्त्वसङ्ख्ये । विभाग
संयोगपरापरत्वस्वेद्द्रवत्वं परिमा-
ण्युक्तम् ॥ क्रियांजातिंयोग्यवृत्तिंस
मवायञ्चतादृशम् । गृह्णातिचक्षुस्य
न्वन्धाहालोकोद्भूतरूपयोरितिका-
रिकावली ॥

उद्भेदः । पुं । रोमाञ्चे ॥ उद्भिद्यतेऽ

उद्योगः

स्मिन्वा । अकर्त्तरि चेति घञ् ॥ स्फु
रणे ॥

उद्गमः । पुं । उद्देजने । उद्देगे ॥ उद्गम
यम् । भ्रमुन्नवस्थाने । घञ् । नोदा
त्तोपदेशेति न वृद्धिः ॥

उद्गन्तः । वि । भ्रमान्विते । भ्रान्तिमा
पन्ने ॥ न । बाहुमुद्यम्य मण्डलाका
रेण खण्डभ्रामणे ॥

उद्यतः । वि । प्रवृत्ते ॥ उद्गूर्णे ॥ उद्गूर्ण-
वृत्ते ॥ पुं । ग्रन्थपरिच्छेदे ॥ उद्यम्य
तेऽस्य । यमउप० । क्तः ॥

उद्यमः । पुं । उद्योगे । गुरणे ॥ उद्यम
नम् । यमउपरमे । घञ् । संज्ञापू
र्वकत्वाद्बृह्मभावः । अउउद्यमइति-
निर्द्देशाद्वा ॥

उद्यमनम् । न । उत्क्षेपणे ॥

उद्यमितः । वि । प्रेरिते ॥

उद्यानम् । न । निस्सरणे ॥ प्रयोजने ॥
आम्नीडे । फलप्रधानेरात्रः सर्वोप-
भोगयोग्येवने ॥ उद्गमे ॥ उद्यान्त्यने
न अस्मिन्वा । या प्रापणे । करणेत्यु-
ट् ॥

उद्यानपात्रः । पुं । मात्री इतिख्याते
ध्रात्रीद्वरक्षके ॥ उद्यानाध्यक्षे ॥

उद्युक्तः । वि । उद्यमयुक्ते । उद्योगवि
शिष्टे । उद्योगिनि ॥

उद्योगः । उद्यमे । यत्ने । चेष्टायाम् ॥

उद्घर्ष

यथा । उद्द्योगादनिवृत्तस्य सुसहा
यस्य धीमतः । छायेवानुगतातस्य
निन्त्यश्रीः सहचारिणीति ॥

उद्योगी । वि । उद्योगयुक्ते । उद्यमिनि
॥ यथा । उद्योगिनंपुरुषसिंहमुपैति
सस्त्रीर्दिवेनदेयमितिकापुरुषावद-
न्ति । देवनिहत्यक्रुद्धपौरुषमात्मश
क्त्यायत्नेकृतेयदिनसिद्धतिकोऽत्रदे
षइति ।

उद्योजकः । वि । प्रवर्त्तके ॥

उद्गः । पुं । जलजन्तुविशेषे । अम्बुविडा
स ओउविडास इति चभाषा ॥ उन
त्ति । उन्दी० । स्फापीतिरक् ॥

उद्गङ्गः । पुं । } प्रतिमार्गके । वङ्गे ॥
उद्गङ्गः । पुं । }

उद्गथः । पुं । रतकीले ॥ ताम्रचूडखगे ॥

उद्गिक्तः । वि । स्पष्टे । स्फुटे ॥ उद्गि च्यते
स्य । रिच० । क्तः ॥

उद्ग्रेकः । पुं । अतिशये । वृद्धौ ॥ उपक्र
मे ॥

उद्ग्रेका । स्त्री । महानिम्बे । डेक वका
यन इति चभाषा ॥

उद्गस्तरः । पुं । वस्तरे ॥

उद्गमनम् । न । उद्गरणे ॥

उद्घर्त्सः । वि । अतिरिक्ते । उधरा इति
भाषा ॥ यथा । उद्घर्त्सश्चिन्त्यः सम

धिकफलमाचष्टे ॥

उदाह

उद्धर्तनम् । न । उत्पत्तने । ऊर्ध्वगतौ
 ॥ विलेपने ॥ घर्षणे ॥ उक्तादने ।
 शरीरनिर्मलीकरणगन्धद्रव्यादौ ।
 उवटना इतिभाषा ॥ उद्धर्त्यतेऽने
 न । हंतुव० ग्यन्तः । ल्युट् ॥
 उद्धर्तितः । चि । उद्गामिते ॥
 उद्धर्तनम् । न । अन्तर्हासे ॥
 उद्धर्तितः । चि । उद्धृते ॥
 उद्धसनः । चि । वासोरहिते ॥
 उद्धहः । पुं । पुषे ॥ सप्तवाय्वन्तर्गतथा
 युविशेषे ॥ सप्तप्रवहवायोहूर्ध्वस्थि
 तः ॥ इतिशिरोमणिः ॥ उत्ऊर्ध्वेन
 वहति । वहप्रापये । पचाद्यच् ॥ ना
 यके ॥
 उद्ध । स्त्री । कन्यायाम् । पुत्र्याम् ॥
 उद्धान्तः । पुं । निर्मदेगजे ॥ उद्गतं वान्त
 मन्तर्मदं वमनमस्मात् ॥ चि । उद्ध
 मिते । उद्गते । वमिच्चान्यक्तोऽनादौ
 ॥ उद्धम्यतेस्स । टुवम् उ० । क्त ॥
 उद्धासनम् । न । वधे । मारये । वास
 च्छेदने । चुरादिः । भावे ल्युट् ॥
 उद्धाहः । पुं । विवाहे । दारपरिग्रहे ।
 भार्यास्त्वसम्पादकग्रहणे । परिग्रहे
 ॥ उक्तृष्टं उद्धनम् । वह० । घञ् ॥
 उद्धाहनम् । न । विवाहे । रणारणे ॥
 द्विगुणाकृते । द्विसीत्ये । द्विवारकृ
 टेच्चे ॥

उद्देगः

उद्धाहनी । स्त्री । रज्जौ । वराटके । र
 स्त्रीइतिभाषा ॥
 उद्धाहितः । पुं । परियोत्ते ॥
 उद्धाहिता । स्त्री । परियोत्तायाम् ॥
 कश्चिकाले आगमोक्तान्यमार्गेण वि
 वाहितागर्हिता भवति । यथा । उद्धा
 हितापियानारीजानीयात्सातुग-
 र्हितेत्या गमसिद्धान्तः ॥
 उद्धाहुः । चि । ऊर्ध्ववाहुपुरुषे । उद्य
 तहस्ते ॥ उद्धाहुरिववामनः ॥
 उद्धिमः । चि । क्षुभिते । उद्देगयुक्ते ।
 दुःखपरिहाराक्षमतया व्याकुलचित्ति
 शे ॥ भीते । औविजीभयक्षयनयोः
 । क्तः । औदितश्चेति तस्य न । स्त्री
 दितइतिनेट् ॥
 उद्धिममनाः । चि । कम्पितहृदये ॥
 उद्धिवर्धयाम् । न । उद्धुरणे ॥
 उद्धृत्तः । चि । उत्क्षिप्ते । उत्क्षिते ॥
 परिभुक्तोष्किते ॥ दुर्दृष्टे ॥
 उद्देगः । पुं । उद्देजने । उद्देगे । एका
 कीविजने कथं सर्वपरिग्रहशून्योऽजी
 विव्यामीत्येवंविधे व्याकुलताहूपे
 चित्तवृत्तिविशेषे ॥ विरहजन्येदु खे ।
 उद्देमने ॥ भये ॥ न । गुणाकफले ।
 सुपारी इतिभाषा ॥ उद्धतोवेगोऽ-
 स्मात् ॥ चि । स्तिमिते ॥ शीघ्रगा-
 मिनि ॥ उद्धाहौ ॥ उद्देजनम् ।

उन्न'

श्रीविजी० । धञ् ॥

उद्वेजनम् । न । उद्वेगे ॥

उद्वेजनीयः । चि । उद्वेगकरे ॥

उद्वेस । चि । वेखामुल्लङ्घ्यवर्त्तमाने
सिन्धौ ॥ उन्नतो वेखाम् । अत्त्याद
य इतिसमासः ॥उद्वेष्टवम् । न । हस्तपादयोर्दृष्टौ । वां
जटा सरली इतिभाषा ॥ उन्मुक्तव-
न्धविश्लेषे ॥उद्वोढा । पुं । परियेत्तरि ॥ कलिकाले
आगमोक्तान्यमागण विवाहकुर्वा-
योगर्हितो भवति । यथा । उद्वोढापि
मद्वैत् पापी संसर्गात् कुलनायिके ।
वेश्यागमनजं पापं तस्यपुंसोदिनेदि-
ने । इतिमहानिर्वाणतन्त्रम् ॥

उन्न । चि । निकृष्टे ॥

उन्ननुन्नः । चि । निकृष्टेन विद्धे ॥

उन्नः । पुं । क्लेदने । आर्द्राभावे ॥

उन्ननम् । न । क्लेदने ॥

उन्नह' । पुं । मूषिके ॥ इतिद्विरूपकोष' ॥

उन्दुरः । पुं । मूषिके ॥

उन्दुरः । पुं । आखौ । मूषिके ॥ उन्नति

। उन्दी० । बाहुलकादुरः ॥

उन्दुरकर्षी । स्त्री । आखुकर्षीसता
धाम् ॥

उन्दुरः । पुं । मूषिके ॥ इतिहेमचन्द्र ॥

उन्नः । चि । क्लिप्ते ॥ इयापरे ॥ उन्नति

उन्नादः

स्य । उन्दीक्ते० । कर्त्तरिक्तः । नुद्-
विदेतिपञ्चे मत्त्वम् ॥उन्नतः । चि । उन्ने । प्रांशौ ॥ उन्नम
तिष्ण । शमप्रहृत्त्वे । गत्यर्थेतिक्तः ॥
महति ॥ उन्नताना मनुगमने खलु
सम्पदेऽद्यतःस्थाः ॥

उन्नतनाभिः । चि । वृद्धनाभौ ॥

उन्नतभूतलम् । न । माले ॥ उन्नतश्च
तत्भूतलश्च ॥ चित्रमाहृत्त्वात् ॥उन्नतानतम् । चि । उन्ननीचस्थानादौ
। वन्दुरे ॥ उन्नतश्चतदानतश्च ॥उन्नतिः । स्त्री । उदये ॥ समुद्रौ ॥ ग
हभार्यायाम् ॥उन्नतीश' । पुं । गरुडे । वैनतेये ॥ स
मृद्धे ॥

उन्नदुः । चि । उक्तटे ॥ उद्वे ॥

उन्नमितः । चि । उत्तोलिते ॥ ऊर्ध्वीकृ-
ते ॥उन्नय । पुं । कृपादेर्जलादे हृद्भन-
यने ॥ उन्नयनम् । शीञ्० । क्वचि-
दपवादविषयेषु त्सर्गाभिनिक्षिप्ते-
इत्येरच् ॥उन्नयनम् । न । वितर्के ॥ उन्नये ॥ चि
। शोभके ॥ शीञ्० । स्फुट् ॥उन्नसः । चि । उन्नतनासिके ॥ उन्नतान्ना-
सिकाऽस्य । उपसर्गाच्चेतिनसादिश्च ॥

उन्नादः । पुं । महच्छब्दे ॥

उन्मादि

उन्माय । पुं । ऊर्ध्वनयने । उन्नये । उ
ठाना इतिभाषा ॥ उन्नयनम् । शी
अ प्रापणे । अवेदोर्निय इतिघञ् ॥

उन्माहम् । न । काञ्जिके ॥

उन्मिद् । त्रि । उत्फुल्ले । विकसिते ।
प्रवृद्धे ॥ अत्रनादुद्धे ॥

उन्मज्जकः । पुं । तपेविशेषाह्वयसंज्ञे
तापसविशेषे ॥ कस्यदमजलेस्थित्वा
तपःकुर्वन्प्रवर्तते । उन्मज्जकः स-
विज्ञेयस्तापसोऽहोऽकपूजितः ॥

उन्मत्त । पुं । धत्तूरे । धूसूरे ॥ मुचु
कुन्दष्टके ॥ त्रि । उन्माह्वति । अहवा
ताद्यावेशवति ॥ उन्माह्वतिश्च । म
दीर्घर्षे ॥ गत्यर्थेति ऋः । नथ्या
येति न नञ्चम् ॥ उन्मत्तयतिवा ।
तर्करोतीतिणिच् । पचाद्यच् ॥

उन्मत्तकः । पुं । तापसान्तरे ॥ उन्नतो
मत्तो मत्तस्त्वयस्यसः । स्वार्थेकः ॥

उन्मयनम् । त्रि । व्यथके ॥ बाहुल
कात्कर्त्तरि ल्युट् ॥

उन्मथित । त्रि । उद्धर्षिते ॥

उन्मद् । पि । उन्मादविशिष्टे । उन्मदि
षो ॥ उन्नतोमदेर्घर्षोऽस्य ॥ मद्
करे । उन्मदयति । पचाद्यच् ॥

उन्मदिष्णुः । त्रि । उन्मादशीले । उन्म
हे ॥ उन्मदनशीलः । मदीर्घर्षे
अलङ्कृतीनीष्णुच् ॥

उन्माद

उन्मनाः । पि । उल्के । उल्काशितमन
सि ॥ उन्नतमनोऽस्य ॥

उन्मनी । स्त्री । योगिनोवस्थाविशेषे ।
यथाहुः पूज्यपादाः । उन्मन्यवस्थाधि
गमायविद्वन्मुमाथमेकतन्निर्दिशा-
मः । पश्यन्नुदासीनदृशाप्रमत्तसङ्क
त्यमुन्मूलवसाकथानइति ॥

उन्मन्यः । पुं । मधे । मारणे ॥

उन्माथः । पु । कूटयन्त्रे । मृगादिषधोप
युक्ते यन्त्रे । आभिषद्दृष्ट्वाह्वगपच्चि
बन्धनार्थं यत्सन्धामयन्त्रमिवेश्यते-
तस्मिन् ॥ उन्मथ्यतेऽनेन । मयेवि-
लोडने । हलश्चेति घञ् ॥ मारणे
॥ घातके ॥ उन्मथयन्म् । अथर्षिसा
याम् । घञ् ॥

उन्मादः । पुं । चित्तविभ्रमे ॥ भूतान्धा
वेशाच्चित्तानवस्थितौ ॥ मिरहिष्णः
कस्मिन्चिद्वस्थाविशेषे ॥ घातिकरो
गविशेषे । मतिभङ्गे ॥ मह्यन्त्युन्न
तादोषायस्मादुन्मार्ममास्थिता
मानसोयमतौव्याधिरन्मादइतिकी
र्त्तितः ॥ उन्मदनम् । मदीर्घर्षे ।
घञ् ॥

उन्मादक । पि । उन्मत्तताजनकेधत्त
रादौ ॥

उन्मादन । पुं । स्मरस्यपञ्चवाक्यान्तर्ग
तवागविशेषे ॥

उन्मूलि

उन्मादवान् । चि । उन्मत्ते । वातकृत
चित्तविभ्रमे ॥ उन्मादोऽस्यास्ति । म
तुप् ॥

उन्मादी । चि । उन्मद्विष्णौ ॥ उत्पूर्वा
न्मदेः शमित्यष्टाभ्योघिनुष् ॥

उन्मानम् । न । ऊर्द्धमाने ॥ द्रव्यान्त
रपरिच्छिन्नगुरुत्वेन पलादिशब्दवा
च्येन पाषाणादिना तुलादावारोपि
तेन येन सुवर्णादेर्गुरुत्वं मुन्मीयते
तदूर्द्धारोपणादूर्द्धमानमिति शब्देन
विवक्षितं तदुन्मानमिति ऊर्द्धमानं
क्विलोन्मानमिति वार्तिकार्थे दीक्षि
तोक्तेः ॥ वैश्वक्रपरिभाषया तु द्रोण
परिमाणे ॥ सामान्यतो लोकव्यव-
हारेण तु परिमाणमात्रे ॥

उन्मिषित । चि । प्रफुल्ले । विकसिते ।

उन्मीलनम् । न । उन्मेषे । विकासने
॥ उन्मीलनं चित्तकुतूहलानाम् ।
मीलनिमेषणे ल्युट् ॥

उन्मीलित । चि । प्रस्फुटिते । विक
सिते ।

उन्मुखः । चि । उत्पश्ये । ऊर्द्धास्ये ॥ उ
दूर्द्धं मुखं यस्य ॥ उच्युक्ते ॥

उन्मुद्रः । चि । प्रफुल्ले । विकसिते ॥

उन्मूलनम् । न । उपाटने ॥ उन्मूलनं
पाचविनिन्दकानाम् ॥

उन्मूलित । चि । उत्पाटिते । कृतो

उपका

त्पाटने ॥

उन्मेषः । पुं । चक्षुषोरुन्मीलने ॥ उ-
न्मिषति । मिषश्लेषणे । इगुषधे-
तिकः ॥

उप । अ । अधिकार्थे ॥ हीनार्थे ॥ आस-
न्ने । सामीप्ये ॥ सादृश्ये ॥ प्रतियत्ने ।
गुणाधाने ॥ व्याप्तौ ॥ पूजायाम् ॥
शक्तौ ॥ आरम्भे ॥ दाने ॥ दोषा-
ख्याने ॥ आश्चर्यकरणे ॥ अत्यये ॥
निदर्शने ॥ उद्योगे ॥

उपकरणम् । न । ग्रामान्ते । उपग्र-
ल्ये ॥ अश्वस्य पञ्चमगतौ । आस्कन्दिते
॥ कण्ठासन्ने ॥ चि । निकटे । समीपे
॥ उपगतः कण्ठम् । अत्यादय इति
समासः । उपगतः कण्ठः सामीप्य-
स्येति वा ॥

उपकरणम् । न । नृपादीनां कृष्याम
रादौ । परिच्छदे ॥ साधनसामग्र्या
म् ॥ यथा । भोजनादौ व्यञ्जनादि ।
पूजायां गन्धादि । रणे शस्त्रादि । मृ
गवन्धनादौ वागुरादि । एवमन्यद्-
प्यूह्यम् ॥ उपक्रियते । कृ० । ल्युट् ॥

उपकर्त्ता । चि । प्रतिकर्त्तरि ॥ उपका-
रकारिणि ॥

उपकल्पितः । चि । समर्पिते ॥

उपकारः । पुं । उपकृतौ ॥ विकीर्णं कु-
सुमादिषु ॥ उपकरणम् । कृञ् ।

उपकृ

घञ् ॥

उपकारिका । स्त्री । उपकारकर्त्र्याम् ॥
पिष्टभेदे ॥ सामान्यनृपालये । पट
मण्डपादिराजसदने । उपकरोति-
। खुल् । इत्त्वम् ॥

उपकारी । वि । उपकारकर्त्तरि । उप
कारविशिष्टे । उपकारिणि मिषेवो
नोपकुर्यात्कथञ्चन । तंधिगस्तुनरंदे
दौ भवेच्चट्टणवद्भुवि ॥ देवौनासच्या
वितिसंबोध च्यवनोक्तिः ॥ म० इनिः ॥

उपकारी । स्त्री । सामान्यसौधे । पट
मण्डपादिराजसदने ॥ उपकारय
ति । पचाद्यजन्तात् गौरादिच्चान्-
डीष ॥

उ - र्थः । वि । उपकारयोग्ये ॥ कृ-
ओण्यत् ॥

उपकार्या । स्त्री । नृपालये । सामान्य
राजगृहे ॥ पटमण्डपादिराजसदने
। पटभवने ॥ उपक्रियते । कर्मणि
ऋहलोर्यत् । टाप् ॥

उपकृच्चिः । स्त्री । कृष्णाजीरके ॥ कला
जाज्याम् ॥

उपकृच्चिका । स्त्री । कृष्णाजीरके ॥
कलाजाज्याम् ॥ तुल्यायाम् । सूक्ष्मै
खायाम् ॥ उपकृच्चति । कृच्चकौटि
ल्ये । खुल् ॥

उपकृष्णाणः । पुं । सावधिब्रह्मचर्यवति ।

उपक्रम

स्वाध्यायग्रहणार्थिनि ॥

उपकृत्या । स्त्री । वैदेह्याम् । पिप्पल्या
म् ॥ उपकोलति । कुलसख्यनेबन्धु
षुच । अघ्न्यादिः ॥ त्रि । कुल्यामन्ने
॥ उपगता कुल्याम् ॥

उपकूजितम् । वि । नादिते । शब्दिते ॥
उपकूपः । पुं । कूपसमीपस्थजलाशये ।
आहावे ॥ उपगतः कूपम् ॥ न । कू
पसमीपे ॥

उपकृतिः । स्त्री । उपकारे ॥ उपकरण
म् । स्त्रियांक्तिन ॥

उपकोसलः । पुं । वेदप्रसिद्धे कामला-
यनर्षी ॥

उपक्रमः । पुं । उपधायाम् । राज्ञा धर्मा-
र्थकामभयै रमाच्यादेः परीक्षार्थ ॥
उपधाऽमृत्त्यपरीक्षामितिस्वामी-
। उक्तोच इतिनव्याः ॥ ज्ञात्वारम्भे
। अथमस्योपायः अनेनैतत् सिद्धास्ती
तिज्ञात्वा प्रथमारम्भे ॥ यथा माने
नन्दस्य प्रथमारम्भः उपक्रमःसुः । उ
पायपूर्वप्रारम्भे ॥ प्रथमारम्भे ॥ विक्र
मे ॥ चिकित्सायाम् ॥ उपक्रमणम्
अनेनवा । क्रमु० । भावे घञ् । उपक्रा
म्यते इतिकर्मणिवा घञ् । नोदात्तो
पदेशस्येतिनवृद्धिः ॥

उपक्रमोपसंहारौ । पुं । तात्पर्यनिर्णाय
कषड्विधलिङ्गेषु प्रथमलिङ्गयोः ॥ प्र

उपग

काणप्रतिपाद्यस्यार्थस्य तदाद्यन्तयो
रुपादनमुपक्रमोपसंहारौ । यथा
छान्दोग्येष्वष्टप्रपाठके प्रकरणप्रतिप्रा
द्यस्याद्वितीयवस्तुन' एकमेवाद्विती
यमित्यादौ ऐतदात्म्यमिदं सर्वमि-
त्यन्तेचप्रतिपादनम् ॥ उपक्रमश्च
उपसंहारश्चतौ ॥

उपक्रान्तः । त्रि । तते । विस्तृते ॥

उपक्रोशः । पुं । निन्दायाम् । परीवा
दे ॥ उपक्रोशनम् । क्रुशआह्वाने ।
भावे घञ् ॥ न । क्रोशासन्ने ॥

उपक्रोष्टा । पु । स्त्री । गर्हभे ॥ त्रि ।
निन्दके ॥

उपकृतः । चि । विन्यस्ते ॥ उपभोगा
र्थकृतसंस्कारे ॥ रचिते ॥

उपक्लेशः । पुं । मदादिषु ॥

उपकण्ठः । पुं । वीणानिनदे ॥

उपकाणः । पुं । वीणायाः कणिते ॥
कणशब्दे । कणोवीणायाश्चेतिपा-
च्चिको घञ् ॥

उपचेपणधर्माः । पुं । शूद्रस्वामिकामा
न्नस्य पाकार्थं ब्राह्मणगृहे समर्पणे ॥
इति शुद्धितत्त्वेकल्पतरुः ॥

उपगतः । त्रि । स्वीकृते ॥ आसन्ने ॥
ज्ञाते ॥ उपगम्यतेस्य । गन्तृ० । क्तः
। माप्ते ॥

उपगतिः । स्त्री । उपाये ॥ उपगम्यतेऽ

उपग्रा

नया । गन्तृ० । त्तिन् ॥

उपगमः । पुं । अन्तिकगतौ । समीपग
मने ॥ अङ्गीकारे । उद्गमनम् ।
गन्तृ० । ग्रहवृद्धिनिश्चिगर्भे ॥ ल्यप् ॥
उपगीतिः । स्त्री । आर्याप्रभेदः । आर्या
पराङ्मसदृशं प्रथमार्द्धमपीरितयस्या
म् । उपगीतिर्यश्वन्तचितिनायक
सोदिताकविभिः ॥ नवगोपसुन्दरी
यां रासोक्तासेमुरारातिम् । अस्या
रयदुपगीतिः स्वर्गकुस्कीदृशांगी-
तिम् ॥

उपगूढः । चि । गृहीते ॥ उपगूहने ॥

उपगूहनम् । न । आक्षेपे । परिरम्भे ॥
गुहू० । ल्युट् ॥

उपग्रहः । पुं । प्रग्रहे । कन्दो ग्रहः । दौ
। वन्दीवान् वंदुवा इतिप्रघा । व
द्ग्राम् ॥ उपयोगे ॥ अनुकूलने ॥
अनुकूलवति ॥ सवत्सभद्रचक्रोक्तो
त्कादौ ॥ उपगृह्यते । ग्रहउपादा
ने । ग्रहवृद्धित्यप् ॥

उपग्रहणम् । न । उपग्रहे ॥

उपग्रामम् । च । ग्रामाधिकारेण्ये । ग्रा
मेदित्यर्थे ॥ ग्रामे इति । विभक्त्यर्थे
व्ययीभावः ॥

उपग्राह्यम् । न । उपायने । उपढौक
ने । भेट इतिभाषा ॥ उपगृह्यते ।
ग्रह० । ग्यत् ॥

उपचा

उपघातः । पुं । रोगे ॥ अपकारे ॥ उप
पहननम् । उपहन्यतेऽनेन वा भावे
करणे वा हन्तेर्घञ् ॥

उपघ्नः । पुं । निकटाश्रये ॥ उपहन्यते
उपहननंवा । उपघ्नआश्रयइति-
साधुः ॥

उपचक्रः । पुं । चक्रधाक-प्रक्षिणि ॥

उपचक्रः । पुं । उन्नतौ । इद्वौ ॥ अरि-
कर्मभदुश्चिक्यसंज्ञकगृहेषु । न-
चेद्भवन्ति ते दृष्टाः पापस्वस्वामिशु-
भिः ॥ उपचयनम् । चिञ् । एरच् ॥

उपचरितः । षि । उपासिते । शुश्रूषि-
ते । सेविते ॥ उपचर्यतेऽस्य । चर० ।
क्तः ॥

उपचर्यः । षि । उपचरणीये ॥

उपचर्या । स्त्री । चिकित्सायाम् ॥ उ-
पसमीपे चर्या ॥

उपचाय्यः । पुं । यज्ञामौ ॥ अग्निधार-
णार्थेऽस्यलविशेषे ॥ उपचीयते अग्नि-
धारणार्थमिष्टकाचयनेन निर्मितं स्थ-
रमग्निः तस्मिन्नभिधेये उपपूर्वाच्चि-
नेतेः अमौपरिचाय्यौपचाय्यसमूह्या-
इतिपञ्चदायादेशौनिपात्येते ॥

उपचारः । पुं । रक्प्रतिक्रियायाम् । नि-
ग्रहे । रोगप्रतीकारे । चिकित्साया-
म् ॥ सेवायाम् ॥ व्यवहारे ॥ उक्तो-
चे ॥ पूजाद्रव्ये ॥ उपचर्यते उपचर-

उपचि

शांवा । चर० । घञ् ॥

उपचारच्छलम् । न । धर्मविकल्पनिर्ह-
शेऽर्थसङ्गावप्रतिषेधे ॥ तथाचि । ध-
र्मशब्दस्याऽर्थेनसम्बन्धः तस्य विक-
ल्पो विविधः कल्पः शक्तिलक्षणान्य-
तररूपः । तथाचशक्तिलक्षणयो-
रेकतरवृत्त्याप्रयुक्ते शब्दे तदपरवृ-
त्त्यायःप्रतिषेधः सउपचारच्छलम् ।
यथा । मन्वाः क्रोशन्ति नीलोघट-
इत्यादौ मन्वस्था एवक्रोशन्ति नतु
मन्वाः एवंघटस्य कथनीलरूपामेद-
। एवमर्हनिच्यइतिशक्त्याप्रयुक्ते अमु-
कस्मादुत्पन्नत्वंकथनिच्यइतिप्रति-
षेधोऽप्युपचारच्छलम् । वाचभिप्रेता-
र्थस्यादूषणेन छलस्यासदुत्तरत्वम् ।
नचश्चिष्टलाक्षणिके प्रयोगाद्वादिन-
अपराधःस्यादितिवाच्यम् । तत्तदर्थ-
बोधकतयाप्रसिद्धस्य शब्दस्य प्रयोगौ-
वादिनोऽनपराधात् । अन्यथापर्वतो-
वह्निमानिच्युक्ते पर्वतोऽर्थं कथमवह्नि-
मानिच्य्यादिदूषणेनानुमानाद्युच्चे-
दः स्यात् ॥

उपचार्यः । पुं । चिकित्सायाम् । रो-
गप्रतीकारे ॥

उपचितः । त्रि । दग्धे ॥ समद्रे ॥ समा-
हिते ॥ निदग्धे ॥ लेपादिनावर्द्धिते
॥ पुष्टे ॥ सञ्चिते ॥ उपचीयतेऽस्य ।

उपजा

चिञ्० । क्तः ॥

उपचितिः । स्त्री । पूजायाम् ॥

उपचित्रम् । न । एकादशाक्षरवृत्तविशेषे ॥ यथा । मुरवैरिवपुस्तनुतामुदं हेमनिभांशुकचन्दनलिसम् । गगनंचपलामिलितं यथा शारदनीरधरै रुपचित्रमिति ।

उपचित्रा । स्त्री । मूषिकपर्णाम् ॥ दन्तीवृक्षे ॥ स्वातीनक्षत्रे ॥ उपगताचित्राम् ॥

उपच्छन्नः । वि । गूढे ॥

उपजनः । पुं । नानाविधदेहभेदसङ्ग्रहे ॥ समीपजने ॥ उपसमीपेजनः ॥

उपजप्यः । पुं । उपजापार्हे ॥ रिपुर्वश्या राज्यार्थिनः क्षुब्धामात्याश्वोपजापाहाभवन्ति ॥

उपजातिः । स्त्री । वर्णवृत्तप्रभेदे ॥ यथा उपेन्द्रवज्रापदसङ्गतानि यदीन्द्रवज्राचरणानिसन्ति । तदोपजातिः कथिताकवीन्द्रभेदाभवन्तीह च तुर्हशास्याइति ॥

उपजपः । पुं । खलादीनामिथोभेदकभाषिते । भेदे । विच्छेदे ॥ उपांशुजपनम । जपथक्तायांवाचि । जपमाप्तसेच । घञ् ॥

उपजापसह । वि । भेदयोग्ये ॥ सहते । षड्मर्षणे । पचाद्यच् । उपजापे

उपत

सहः ॥

उपजिह्वा । स्त्री । कीटविशेषे । वय्याम् ॥ दीमक स्त्रीमक इतिचभाषा ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उपजिह्विका । स्त्री । प्रतिजिह्वायाम् । घण्टिकायाम् ॥ कीटविशेषे । उत्पादिकायाम् ॥

उपजीविका । स्त्री । उपजीव्ये । जीवोपाये ॥ उपजीव्यतेऽनया । जावप्रा० । गुरोश्चेत्यः । संज्ञायांकन् कृत्वा ॥

उपजीवी । वि । आश्रिते ॥

उपजीव्यम् । न । उपजीविकायाम् ॥

उपजोषम् । अ । आनन्दे । सु० ॥ कल्याणार्थे ॥ उपजोषणम् । जु० प्रीतिसेवनयोः ॥ अमप्रत्ययः ॥ यथा कर्मभोगमित्यर्थे ॥

उपजोषणम् । न । सेवने ॥

उपज्ञा । स्त्री । आद्यज्ञाने ॥ यथापाणिनेर्याकरणस्य वाल्मीकेः श्लोकनिर्माणस्य । उपज्ञायते । ज्ञानवोधने । आतश्चोपसर्ग इतिकर्माण्यङ् । उपज्ञानंषा ॥ विनोपदेशेनाद्यज्ञाने ॥

उपज्ञातः । वि । विनोपदेशेनज्ञाते ॥

उपहौकनम् । न । पारितोषिकद्रव्ये ।

उपहारे । उपायने ।

उपतन्त्रम् । न । शास्त्रविशेषे ॥ यथा ।

उपता

सैद्धान्त्यानुपतन्त्राणि कापिलोक्तानि
यानिच । अङ्गुतानिचतन्त्राणिजैमि
न्युक्तानियानिच ॥ वशिष्ठ.कपिलश्चै
वनारदोगर्गएवच । पुलस्त्यो भार्ग
वः सिद्धोयाज्ञवल्क्यो भृगुस्तथा ॥ शु
क्रोवृहस्पतिश्चैव अन्ये ये मुनिसत्त
माः । एभिः प्रणीतान्यन्यानि उप
तन्त्राणियानिच ॥ न सङ्ख्यातानि
तान्यत्र धर्मविद्भिर्महात्मभिः । सा
रात्सारतराण्येव सङ्ख्यातानिनि
बोधतेति वाराहीतन्त्रम् ॥

उपतपनम् । न । सन्तापकरे ॥ तपस
न्तापे । करणे ल्युट् ॥

उपतप्ता । पुं । उपतापकमात्रे । स्पृष्टरि
उपतपति । तप० । टच् । उपत
पनम् । कृत्यल्युटोवहुत्वमितिभा
वे टच्वा ॥

उपतापः । पु । त्वरायाम् ॥ उतापे ॥
उपघाते । गदे ॥ इष्टवियोगादिना
मानसपीडायाम् ॥ उपतापयति ।
तपदाहे । चुरादि । अच् ॥ उपत
पनं वा । तपसन्तापे । घञ् । यथा ।
परोपतापनंकर्म नकसंभ्यं कदाचन-
। नसुखंविन्दतेप्राणी परपीडापराय
णइति ॥

उपतापी । वि । ज्वराद्युपतापवति
॥ म० इतिः ॥

उपदी

उपत्यका । स्त्री । अद्रेरासन्नायांभूमौ ॥
तराई इतितखटोटूय इतिचभाषा
॥ उपासन्ना । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्ना
रूढयोरिति त्यकन् । त्यकनश्चनिषे
धइतीत्याभावः ॥

उपदंशः । पुं । अवदंशे । मद्यपानरोच
के भक्ष्यद्रव्ये ॥ मेढ्ररोगविशेषे ॥ त
स्यनिदानम् । हस्ताभिघातान्नखद
न्तघाता दधा वनादख्यपसेवनाद्वा ।
योनिप्रदे । षाच्चभवन्तिशिश्रे पञ्चोप
दंशाविविधापचारैरिति ॥ समष्टिख
ट्त्वे । शिश्रुट्त्वे ॥ दंशने ॥ उपदर्शयते
। दंशदशने । कमणिभावे वाघञ् ॥

उपदर्शकः । पुं । द्वारपाले ॥ दर्शयि
तरि ॥

उपदा । स्त्री । उक्तोचे ॥ उपायने ॥
उपदीयते । उदाञ्० आतश्चोपस
गंइत्यङ् ॥

उपदानम् । न । उक्तोचे ॥ उपायने ॥
उपदीयते । उदाञ्० ल्युट् ॥

उपदानकम् । न । उपदाने ॥ स्वार्थेकः ॥

उपदिका । स्त्री । वम्याम् ॥ इतिहेम-
चन्द्रः ॥

उपदिष्टः । वि । देशिते । प्राप्तोपदेशे ॥
उक्ते ॥ उपदिश्यते । दिशअतिसर्ज
ने । क्तः ॥

उपदी । स्त्री । वन्दायाम् । वन्दाके ।

उपद्र

उपदेशः । पुं । अनुशासने ॥ चोदना
याम् । प्रवर्त्तकवाक्ये ॥ हितकथने ॥
मन्त्रकथने । दीक्षायाम् ॥ यथा ।
चन्द्रसूर्यग्रहेतीर्थे सिद्धक्षेत्रे शिवा
लये । मन्त्रमात्रप्रकथनमुपदेशः -
स उच्यते इतिरामार्चनचन्द्रिका ॥
गुरुसम्प्रादाये ॥ यत्रापेक्षितस्यार्थजा
तस्य प्रतिपादकौग्रन्थसन्दर्भः, पठ्यते
स उपदेशः ॥ उपदेशनम् । दिश् ०
घञ् ॥ साधनहीनायोपदेशो निर-
र्थकः ॥

उपदेशः । पुं । उपदेशकर्त्तरि । आचा-
र्ये ॥ उपदिशति । दिश् ० टच् ॥ आ-
चार्यद्वारा आत्मसुखोपदेशके चि-
द्रूपे ॥

उपदेशः । पुं । वृद्धौ ॥

उपदेशिका । स्त्री । कीटविशेषे । उप-
जिह्वायाम् । दीमक इतिभाषा ॥
उपद्रवः । पुं । उत्पाते ॥ रोगारम्भक
दोषप्रकोपजन्येऽन्यस्मिन् विकारे ॥
यथा । योव्याधिस्तस्ययोहेतुर्दोषस्त-
स्यप्रकोपत् । योव्योविकारो भवति
स उपद्रव उच्यते ॥ उपद्रवणम् । ड्रुग
। ऋदोरप् ॥

उपद्रष्टा । त्रि । उपदर्शके । उदासीन
बोधरूपत्वेन गुणप्रचारदर्शिनि ॥
देहचक्षुर्मनोबुद्ध्यात्मसु द्रष्टृसुमथे-

उपधा

वाह्यान्देशादीनपेक्ष्याऽत्यऽव्यवहि-
ते द्रष्टात्मनि पुरुषे । साच्चिपुरुषे ॥
यथा । ऋत्विग्यजमानेषु यजनक-
र्मव्यापृतेषु तत्समीपस्थोऽन्यः स्वय-
मव्यापृतो यत्रविद्याकुशलत्वात् ऋ-
त्विग्यजमानव्यापारगुणदोषाणा-
मीक्षिता तद्वत् कार्यकरणव्यापारे-
षु स्वयमव्यापृतो विलक्षणस्तेषांका-
र्यकरणानां सव्यापाराणां समीपस्था
द्रष्टा उपद्रष्टा साच्चिपुरुषः ॥ उपप-
श्यति । ट्शिर् ० वाहुलकात् टन् ॥

उपद्रुतः । वि । व्याकुले ॥

उपधर्मः । पुं । पाषण्डे ॥ इतिश्रीभाग-
वतम् ॥

उपधा । अ । भेदे ॥

उपधा । स्त्री । पदोपान्त्यवर्णे ॥ धर्मा-
द्यैः परीक्ष्ये । राज्ञा धर्मार्थकाम-
भयोपन्यासेन अमात्यादीनामा-
शयान्वेषणे । यथोक्तं 'कालिका-
पुराणे । धर्मार्थकाममोक्षैश्चप्रत्येकं
परिशोधनैः । उपेत्यधीयतेयस्मा
दुपधापरिकीर्तिता ॥ अर्थकामोप-
धाभ्योतु भार्याः पुत्रांस्तुशोधयेत् ।
धर्मोपधाभिर्विष्वांस्तु सर्वाभिः सच्चि-
वान पुनरिति ॥ उपधीयते शुद्धिज्ञा-
नमत्र । डुधाञ् ० । प्रातश्चोपसर्गइ-
त्यङ् । टाप् ॥ ॥

उपधा

उपधातुः । पुं । अष्टप्रधानधातुसदृशेषु
स्वर्णमाच्चिकादिसप्तसु ॥ यथा । स
प्तोपधातवः स्वर्णमाच्चिकं तारमा-
च्चिकम् । तुल्यं कांस्यच्चरी तिस्रु सिन्दू
रश्चशिलाजतु ॥ उपधातुषुसर्वेषुत
त्तदातुगुणाऽपि । सन्ति किन्वेषुते
गौणास्तत्तदशांशभावतइति ॥ श
रीरस्थधातुभवापधातवश्चसप्त । य
था । रसात् स्तनदुग्धम् १ । रक्तात्
स्त्रीरज २ । मांसात् वसा ३ । मेद
सो घर्मः ४ । अस्मोदन्तः ५ । मज्ज
नः केशः ६ । शुक्रात् स्त्रोजः ७ इति
वैद्याः ॥

उपधानम् । न । विषे ॥ गण्डौ । उप
० । सिराहना इति भाषा ॥ प्रण
ये ॥ ब्रते ॥ उपधीयते आरोप्यतेशि
रोऽच । डुधाञ् ० । करणेतिव्युट् ॥
विशेषे ॥

उपधानीयम् । न । उपवर्हे । शिरोधा
ने ॥

उपधिः । पुं । कपटे । व्याजे ॥ रथचक्रे
॥ उपधीयते आरोप्यतेऽनेन । डुधा
ञ् ० । उपसर्गेषोः किः ॥

उपधूपितः । चि । आसन्नमरणे ॥ परि
धूपिते ॥

उपधृतिः । स्त्री । किरणे ॥

उपधानीयः । पुं । पफयोः पूर्वमर्द्धवि

उन्मूलि

सर्गसदृशे विसर्गविशेषे ॥

उपनतः । त्रि । उपस्थिते ॥ प्राप्ते ॥

उपनयः । पुं । उपनयने ॥ यथा । गृह्यो
क्तकर्मणायेन समीप्रनीयतेऽहो ।
। वालोवेदा यतद्योगाद्वालस्योपनयं
विदुरिति स्मृतिः ॥ अत्रविशेषे ॥ य
था । उदाहरणापेक्षस्तथेत्प्रसहा
रो नतथेतिवा साध्यस्योपनयः ॥ न्य
ह् ० १ । ३७ साध्यस्यपक्षस्य उदाह
रणापेक्षउदाहरणानुसारी ये उपसं
हारः उपन्यासः प्रकृतोदाहरणोपद
र्शितव्याप्तिविशिष्टहेतुविशिष्टपक्षवि
शिष्टबोधजनकोपायावयवइत्यर्थः ।
निगमनंहेतुविशिष्टत्वेन नपक्षबोध
कम् किन्तुपक्षवृत्तिहेतुबोधकमिति
तद्व्युदासः । अत्रच अन्वयव्यतिरे
कव्याप्तोरन्यतरत्वादिनाभुगम' का
र्यं । उदाहरणोपदर्शितेति तु परिचा
यकमात्रमितितु नवाच्यम् । उदाहर
णविपरीतव्याप्त्येपदर्शकोपनयवार-
कत्वात् । वस्तुतोऽवयवयदेनैव तद्व्यु
दासः । सचोपनयोऽद्विविधोऽन्वयि
व्यतिरेकिभेदात् । तथेति साध्यस्यो
पसंहारोन्वयुपनयः । नतथेति सा-
ध्यस्योपसंहारोव्यतिरेकुपनयः । अ
त्रच तथाशब्दप्रयोगावश्यकत्वे न ता
त्पर्यम् किन्तुव्याप्तिविशिष्टवत्त्वबोधे

उपना

। तथाचवङ्गिथाप्यधूमवांश्चायमि-
तिवा तथाचायमितिवोपन्यासः । एवं
व्यतिरेकिण्यपि वङ्गप्रवभावव्यापकी
भूताभावप्रतियोगिधूमवांश्चायमि-
तिवा नतथेतिवोपन्यासः ॥

उपनयनम् । न । आन्नायैर्वटुकृत्त्याया
म् । ब्राह्मणक्षत्रियविशां यज्ञसूत्र
धारणादिहूप्रधानसंस्कारे । व्रतव-
न्दे । अथयनार्थमाचार्यस्य उपसमी-
पनीयते येनकर्मणातस्मिन् ॥ षी
ओल्युट् ॥ पादयोर्निपतने ॥ प्रापणे ॥

उपनागरिका । स्त्री । वृत्त्यनुप्रासघट-
कवृत्तिप्रभेदे ॥ माधुर्यव्यञ्जकैर्वर्णैरु-
पनागरिकेयते ॥ उदाहरणम् । अ-
पसारय घनसारं कुरुहारंदूरएवकिं
कमलैः । अलमलमालिमृगालैरि-
तिवदतिदिवानिशंवालेति ॥ वैद-
र्भीरीतौ ॥

उपनायः । पुं । उपनयने ॥

उपनायनम् । न । उपनयने ॥ उपनय-
नमेव । अन्येषामपिदृश्यत इतिर्दी-
र्घः ॥

उपनाहः । पुं । ब्रह्मलेपनपिण्डे । प्र-
लेपइतिभाषा ॥ वीणायां यत्तन्त्री
निबध्यते तस्योर्द्धभागे । निबन्धने
॥ वीणादितन्त्रवन्धनस्थाने ॥ उपन-
यतेस्मिन् । यज्ञ० । हलश्चेति-

उपनि

घञ् ॥

उपनिधिः । पुं । विद्यास्यः । निवस्तुनि ।
उपन्यस्तवस्तुनि । न्यासे । वासन-
स्वमनाख्याय हस्ते न्यस्यदर्पितम्
। द्रव्यमुपनिधिः प्रोक्तः स्मृतिषुस्मृ-
तिवेदिभिः ॥ उपनिधीयते । डुधा-
ञ् ० । उपसर्गघोःकिः ॥

उपनिषत् । स्त्री । वेदशिरोभागे ॥ त-
न्नाशीतिसहितशताधिकसहस्रस-
ङ्ख्याका उपनिषदश्चतुर्णां वेदाना-
म् । तथाहि । ऋचएकविंशतिः । यजु-
षोनवाधिकशतम् । साम्नःसहस्रम् ।
यच्चाशदुपनिषदोऽथर्वणस्य ॥ ब्रह्म-
विद्यायाम् । ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारे
॥ यथाहुः । अत्रचोपनिषच्छब्दोऽप्य-
विद्यैकगोचरः । तच्छब्दावयवैर्यस्य
विद्यायामेव सम्भवात् ॥ उपोपसर्गः
सामीप्ये तत्प्रतीचिसमाप्यते । सा-
मीप्यतारतम्यस्यविश्रान्ते । स्वात्मनी-
चक्षात् ॥ त्रिविधस्यसदर्थस्य निशब्दे
पिविशेषणम् । उपनीयत मात्मानं
ब्रह्मापास्त द्वयंयतः ॥ निहन्त्यविद्यां-
तज्जञ्चतस्मादुपनिषद्भवेत् । निह-
त्यानर्थमूलंस्वाविद्यां प्रत्यक्तयापर-
म ॥ गमयत्यस्तसम्भेदमतोवोपनि-
षद्भवेत् ॥ प्रवृत्तिहेतून्निःशेषांस्तन्मू-
लोच्छेदकश्चतः । यतोऽवसादयेद्वि-

उपन्य

द्यातस्मात्पनिषद्भवेत् ॥ यथोक्तवि
द्याहेतुर्त्वाङ्गन्योपितदभेदतः ॥ भवेदु
पनिषद्नामालाङ्गलं जीवनंयथेति ॥
उपनिषदनम् उपनिषीदति श्रेयो-
ऽस्यांवा ॥ षड्विंशत्खण्डवत्सादने
षु । सं० क्विप् सत्सूक्ष्म इतिवा-
। सदिरप्रतेरितिषः ॥ धर्म्ये ॥ नि
र्जनस्थाने । रहसि ॥ समीपसद-
ने ॥ व्रतविशेषे ॥ रहस्यग्रन्थे पुराणोप
निषदादौ ॥

उपनिष्करम् । न । महति राजमार्गे । पु
रस्यघण्टापथे ॥ उपनिष्करन्ति सैन्या
न्यत्र । हविस्त्रेपे । घः ऋदोरपत्तुन ।
अपोवाधकस्यल्युटोपि घस्याऽपवाद-
त् ॥ यद्वा । उपनिष्कीर्यते सैन्ये
र्हन्यते । कृहिसायाम् । कर्मण्यप् ।
इदु दुपधस्येति षः ॥

उपनिष्क मणम् । न । निष्क मणायसं
स्कारे ॥ प्रधानमार्गे । राजपथे ॥

उपनिष्पूर्वात्क्रमे ल्युट् ॥

उपनिहितः । षि । निश्चिते ॥

उपनीतः । पुं । कृतोपनयने ॥ वि ।
प्रापिते ॥ समर्पिते ॥ उपपूर्वान्नय
तेः क्तः ॥

उपनेचम् । अ । स्फटिकादिनिर्मितेने
त्रोपकारके ॥ नेचयोः समीपम् ॥

उपन्यस्तः । षि । समर्पिते ॥

उपपा

उपन्यासः । पुं । वाङ्मखे । वाक्योपक्रमे
॥ उपन्यसनम् । असुक्षेपण्ये । घञ् ।
उपपतिः । पुं । जारे ॥ उपमितः पत्न्या
। अवाद्यः कृष्टार्थे तृतीययेतिस
मासः । उपसृष्टः पतिरनेनवा । प्रा
दिभ्योधातुजस्यवाच्योवाचोत्तरपद
लोपश्चेतिसमासः ।

उपपत्तिः । स्त्री । सङ्गतौ ॥ समाधाने
। सिद्धान्ते ॥ अनुग्राहिकायांयुक्तौ ।
युक्तौ ॥ षड्विधलिङ्गेषुषष्ठलिङ्गे ॥ य
था । प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र
श्रूयमाणायुक्तिरुपपत्तिः । यथा ।
छान्दोग्येषष्ठेप्रपाठके यथासोम्यैके
न मृत्पिण्डेन सर्वमृन्मयं विचार्तंस्या
त्वाचारम्भखं विकारो नामधेयं मृ
त्तिकेत्येवसत्यमित्यादावद्वितीय-
वस्तुसाधने विकारस्य वाचारम्भणमा
त्रत्त्वयुक्तिःश्रूयते ॥ उपपदनम् । पद
गतौ । स्त्रियांक्तिन् ॥

उपपत्तिमत् । षि । युक्तियुक्ते ॥

उपपदम् । न । पदस्यसमीपपदे । समी
पौच्चारितेपदे । व्यावर्त्तके ॥ यथाना
मोत्तरे शर्मावर्मादि ॥ लेशे ॥ समभि
व्याहृतस्वार्थपौषकपदे ॥ यथा प्रहा
रादौ प्रादि ॥ उपोच्चारितं पदम् ॥

उपपन्नः । वि । अर्हे ॥ युक्ते । सङ्गते ॥

उपपातकम् । न । पापविशेषे ॥ यथाह

उपपा

मनु । गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपार-
 दार्थात्मविक्रया । गुरुमातृपितृ
 त्यागः स्वाध्यायाग्न्योःसुतस्य च ॥
 परिवर्त्तितानुजेनेते परिवेदनमे
 वच- । तयोर्दानश्चकन्यायास्तयोरेव
 चयाजनम् । कन्यायादूषणञ्चैव वा
 दुर्घ्यं व्रतलोपनम् । तडागारामदा
 राणामपत्यस्य च विक्रयः ॥ ब्राह्म्यता
 वान्धवत्यागो भृत्याध्यापनमेव च ।
 भृताञ्चाध्ययनादान मपण्यानाञ्च-
 विक्रयः ॥ सर्वाकरेष्वधीकारो महा
 यन्त्रप्रवर्त्तनम् । हिंस्रौषधीनां स्त्रिया
 जीवोऽभिचारो मूलकर्म च ॥ इन्ध
 नार्थमशुष्काणां द्रुमाणां मवपातनम्
 । आत्मार्थञ्चक्रियारम्भो निन्दिता
 न्नादनंतथा ॥ अनाहिताग्नितास्तेय
 मृद्यानामनपक्रिया । असच्छास्त्राधि
 गमनं कौशील्यस्य च क्रिया ॥ धा
 न्यकुप्यपशुस्तेयं मद्यपस्त्रीनिषेवण
 म् । स्त्रीशूद्रविट्चक्रवधो नास्ति
 क्यश्चोपपातकमिति ॥ अस्यार्थः । गो
 वधनम् १ । जातिकर्मदुष्टानां याजन
 म् २ । परपत्नीगमनम् ३ । आत्म
 विक्रयः ४ । गुरुत्यागो मातृत्यागः
 पितृत्यागः ७ । गुर्वादीनां शूद्राद्य
 करणमिच्छार्थः ॥ सर्वदा ब्रह्मयज्ञत्या
 गः ८ । अग्नेश्चस्यार्त्तस्य त्यागः ९ । सु

उपपा

तस्य च संस्कारभरणाद्यकरणरूप -
 ख्यागः १० ॥ कनिष्ठैस्तादौ विवाहे
 कृते ज्येष्ठस्य परिवर्त्तिता भवति
 ११ । अकृतदारज्येष्ठस्य कृतदा-
 रस्य कनिष्ठस्य परिवेदनम् १२-
 । तयोश्चकन्यादानम् १३ । तयोरे
 वविवाहहोमादियागेष्वर्त्विज्यम्-
 १४ ॥ कन्याया मैथुवर्जमङ्गुलीप्रचे
 पादिना दूषणम् १५ । वृद्धिजीवन
 म् १६ । व्रतलोपनं ब्रह्मचारिणो मै
 थुनम् १७ । तडागविक्रयः १८ । आ
 रामविक्रयः १९ । भार्याविक्रयः २०
 अपत्यविक्रयः २१ ॥ यथाकालमनु
 पनयनं ब्राह्म्यता २२ । वान्धवानां
 पितृव्यादीनामननुवृत्तिः २३ । ति
 नियतवेतनग्रहणपूर्वकमध्यापनं भृ
 त्याध्यापनम् २४ । प्रतिनियतवेत
 नप्रदानपूर्वक मध्ययनञ्च भृतादध्य
 यनादानम् २५ । अविक्रयाणां तिल
 लाक्षागौरसादीनां विक्रयः २६ ॥
 सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु राजाज्याऽ
 धिकारः २७ । महतां जलप्रवाहप्रति
 बन्धहेतूनां यन्त्राणां सेतुबन्धादीनां
 प्रवर्त्तनम् २८ । औषधीनां जाति
 भावादीनां हरितानां धान्यानां हिं
 सनं नाशः २९ । भार्यादिस्त्रीणां वेष्या
 च्छं कृत्वा तदुपजीवनं स्त्रिया जीवः ३०

उपपा

श्येनाद्विद्येनानघराद्वस्य भारणम
भिचारः ३१ । मन्त्रीषधादिना व
शीकरणं मूलकर्म ३२ ॥ इन्धनार्थम
शुष्काणां द्रुमाणां छेदनम् ३३ ।
अनातुरस्य देवपित्राद्युद्देशमन्तरेण
पर्वाद्यनुष्ठानमात्मार्थं क्रियारम्भः
३४ । निन्दितस्य लशुनादेर्भक्षणं
निन्दितान्नादनम् ३५ ॥ सत्यधिका
ऽग्न्यनाधानमनाहिताग्निता ३६
स्तेयं सुवर्णादन्यस्य सारद्रव्यस्या
पहारः ३७ । देवर्षिपितृणामृगस्य
अनपक्रियाऽशोधनम् ३८ । असच्छा
स्त्रस्य श्रुतिस्मृतिविरुद्धस्य शिक्षणं
३९ । कौशील्यस्य तैर्यत्रिकस्य उप
नसततानुष्ठानम् ४० ॥ धान्य
स्तेयम् ४१ । कुप्यस्य ताप्रलोहादे
शौर्यम् ४२ । पशूनांचौर्यम् ४३ ।
द्विजातीनां पीतमद्यायां स्त्रियां ग
मनम् ४४ । स्त्रीवधः ४५ । शूद्रवधः ४६
वैश्यवधः ४७ । क्षत्रियवधः ४८ । अ
दृष्टार्थकर्माभावबुद्धिर्नास्तिक्यम्
४९ । एतत्प्रथमेकमुपपातकमि
त्यर्थः ॥

उपपादनम् । न । सम्यक्कथने ॥

उपपादितः । त्रि । सम्यक्कथिते ॥ सम
पिते ॥

उपपादी । त्रि । उपपादनशीले ॥

उपजा

उपपापम् । न । उपपातके ॥
उपपुरम् । न । शाखानगरे ॥ पुरसन्धि
धौ ॥ उपसमीपे पुरम् ॥
उपपुराणम् । न । व्यासोक्ताष्टादशपुरा
णसदृशनानामुनिप्रणीताष्टादशपु
राणेषु ॥ तानियथा । आद्यं सनत्कु
मारोक्तं १ नारसिंहमतः परम् २ ।
तृतीयं वायवीयञ्च ३ कुमारैणानु
भाषितम् । चतुर्थं शिवधर्माख्यं ४
साक्षान्द्वितीयं भाषितम् । दुर्वासो
क्तमाश्वर्यं ५ नारदीयमतः परम् ६
॥ नन्दिकेश्वरयुग्मञ्च ७ तथैवोशन
सेरितम् ८ । कापिलं ९ वासुदेवं १०
शाम्भं ११ काशिकाह्वयमेवञ्च १२ ॥
माहेश्वरं १३ तथापाद्यं १४ देव
सर्वार्थसाधकम् १५ । पराशरोक्तम
परं १६ मारीच १७ भास्कराह्वय
म् १८ ॥ इतिकूर्मपुराणम् ॥ देवं
देवीपुराणम् ॥

उपपुष्पिका । स्त्री । जृम्भायाम् । उ
ष्पिकायाम् ॥ इतिहारावली ॥

उपप्रदानम् । न । उक्तीचे ॥ उपसमी
पेप्रदाम् ॥ दानाख्यउपावे ॥ भूमि
धनादीनांप्रदानमुपप्रदानम् ॥

उपप्रवः । पु । सैहिकेये ॥ विप्रवे ॥ उ
त्पाते ॥ ग्रहणे ॥ यथा । उ प्रवेचन्द्र
मसोरवेत्तेति स्मृतिः ॥ उपप्रवणम्

उपमा

। मुङ्गतौ । ऋदोरप् ॥

उपपत्नी । त्रि । सभये ।

उपपुत्र । त्रि । ऋदिते ॥ प्रवमाने ॥
पीडिते ॥

उपहंसितः । त्रि । बर्द्धिते ॥

उपभुक्तिः । स्त्री । उपभोगे ॥ उपभो
जनम् । भुज० । क्तिन् ॥

उपभूषणम् । न । घण्टाचामरादि
षु ॥ यथा । घण्टाचामरकुम्भादि
पात्रोपकरणादिकम् । तद्भूषणान्त
रेदं प्राचक्ष्मात् तदुपभूषणमिति ॥
प्रावरः पानपात्रञ्चगेण्डुकोगृहमे
वच । पर्यङ्गादियदन्यच्चसर्वतदुपभू-
षणमिति कालिकापुराणे ६८ अ-
ध्यायः ॥

उपभृत् । स्त्री । स्रुचेभेदे । चक्राका
रे ऋषाचे ॥ आश्वत्थ्युपभृदित्याप
स्तम्बः ॥ उपविभर्त्ति । उभृज् । क्तिप् ॥

उपभोगः । पुं । निर्वेशे । भोजनप्रतिरि
क्तभोगे ॥ उपभोजनम् । भुज० ।
घञ् ॥

उपसन्त्रणम् । न । रहस्युपच्छन्दने ॥

उपसन्धुः । पुं । मुनिविशेषे ॥

उपसर्हः । पु । धर्मनिवृत्तौ धर्मन्तरप्र
योगे ॥ यथा अस्तेर्भूः ॥ अभावे ॥

उपमा । स्त्री । उपमाने । सादृश्ये ॥
अलङ्कारविशेषे । यथा । उपमायत्र

उपमा

सादृश्यलक्ष्मीरल्लसति ह्ययो । हंसी

वकृष्णते कीर्त्तिः स्वर्गज्ञामवगाहते-

॥ यत्रोपमानोपमेययोः सहृदयहृद-

याङ्गादित्त्वेन चारुसादृश्यमुद्भूततयो

ल्लसति व्यङ्ग्यमर्यादाविनास्यष्टप्र-

काशते तत्रोपमालङ्कारः । हंसीवे-

त्युदाहरणम् । इयञ्चपूर्णापमेत्यु-

च्यते । हंसीकीर्त्तिः स्वर्गज्ञावगाहन

मिवशब्दश्चेत्येतेषा मुपमानोपमे

यसाधारणधर्मोपमावाचकानाञ्च-

तुर्यामप्युपादानात् ॥ यथावा । गु-

णदोषौ बुधोगृह्णन्निन्दुल्लेडाविवे

श्वरः ॥ शिरसाश्चाघतेपूर्वं परकर्णेनि

यच्छति ॥ अत्रयद्यप्युपमानोपमेययो

र्नैकसाधारणधर्मः । उपमानेऽश्वरे

चन्द्रगरलघोर्ग्रहणमुपादानं तयोर्म

ध्ये पूर्वस्य चन्द्रस्य शिरसाश्चाघनं वह

नम् । उत्तरस्य गरलस्य कण्ठे निय

मनंस्थापनम् । उपमेये बुधे गुणदो

षयोर्ग्रहणं ज्ञानं तयोर्मध्ये पूर्वस्य गु

णस्य शिरसाश्चाघनं शिरःकम्पनेना

भिनन्दनम् । उत्तरस्य दोषस्य कण्ठेनि

यमनं कण्ठादुपरि वाचा अनुद्घाट

नमिनिभेदात् । तथापि चन्द्रगरल

योर्गुणदोषयोश्च विम्बप्रतिविम्बभा

वेनाभेदात् उपादानज्ञानादीनां गृ

ह्णित्वाद्येकशब्दोपादानेनाभेदा

उपमा

श्रुवसायाञ्च साधारणधर्मतेति पूर्व
स्माद्विशेषे । वस्तुतोभिन्नयोरप्युप
मानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्या
दभिन्नयोः पृथगुपादानं विन्वप्रति
विम्बभाव इत्याखण्डकारिक समयः ॥

* ॥ उपमाने ॥ उपपूर्वान्माडोभावे
करणेवा अड् ॥ उपमानं येनोपमी
यते याचोपमिति. सोपमेत्यर्थ ॥

उपमाता । स्त्री । मातुस्तुल्यायाम् ॥
सौषड्विधा । यथा । मातुस्वसा-
मातुलानो पितृथस्त्री पितृष्वसा ।
श्वश्रुपूर्वजपत्नीच मातृतुल्या.प्रकी
र्त्तिताः इतिस्मृतिः ॥ धायइतिभाष-
याभाषितायां धाव्याम् ॥ त्रि । उप-
मानकर्त्तरि ॥

उपमानम् । न । उपमायाम् । सादृश्ये
॥ अधिकगुणेचन्द्रादौ ॥ सादृश्यज्ञा
ने । उपमितिकरणे । यथा गौ गवय
स्तथेतिवाक्ये ॥ प्रसिद्धसाधर्म्यात् सा
ध्यसाधनमुपमानमिति न्यायस्त्वम्
। १ । ६ । प्रसिद्धस्यपूर्वप्रमितस्यगवा
देः साधर्म्यात् सादृश्यात् तज्ज्ञाना
त् साध्यस्यगवयादिपदवाच्यत्वस्यसा
धनंसिद्धिरुपमानं मुपमितिर्यतइ-
त्यध्याहारेणच करणलक्षणम् । अ
थवा साध्यसाधनमिति करणल्युटा
करणलक्षणमेवेदम् । अचचवैधर्म्यो

उपमि

पमितिमपिमन्यन्ते टीकाकृतः । य
थाच अतिदोर्घग्रोवत्त्वादिपमन्ता,
वैधर्म्यज्ञानादुपेकरभपदवाच्यताग्र-
हः । एवमन्योप्युपमानस्य विषय
इतिभाष्यम् । तथामुङ्गपणी सदृसी
श्रोषधी विषहन्तीत्यतिदेशवाक्या
र्थे ज्ञाते मुङ्गपर्णीसादृश्यज्ञानेजा-
ते इयमोषधी विषहरणीत्युपमि-
त्या विषयी क्रियते इत्यादि ॥ उप
मितौ । उपमित्यनुयोगिनि ॥ उप
मीयतेयेन तदुपमानम् । उपपूर्वा
न्माडः करणे ल्युट् । प्रादिसमासः ।
उपपूर्वकोमाड् सादृश्यहेतुके परि
च्छेदेरुढः । येनवस्त्वन्तरं सादृश्ये-
न परिच्छिद्यते तदुपमानमिच्यर्थः ।
यथागौरिव गवय । इहहिगौःकरण
म् । सादृश्यहेतुः । पुरुष परिच्छेत्ता
। सहिगोसादृश्येन गवयंपच्छिरन-
त्ति ॥

उपमितः । त्रि । सादृश्यज्ञते ॥ उपमे-
ये ॥

उपमिति । स्त्री । उपमायाम् ॥ मिति
भेदे । संज्ञासंज्ञिसम्बन्धज्ञाने ॥ न्या
यमतेन सादृश्यज्ञानजन्यज्ञाने । उ
पमाने ॥ यथा गोसदृशोगवयपद-
वाच्यइत्याकारशक्तिज्ञानम् । अस्य
करणंगवादिसादृश्यवत् पिण्डप्रत्य

उपमे

क्षम् । अस्यव्यापारः अतिदिष्टवाक्या
 र्थस्वरणम् । इत्युपमानखण्डम् ॥
 अपिच । ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यते
 गवयादिकम् । सादृश्यधीर्गवादी-
 नां यास्यात्सोपमितिः स्मृता ॥ वा
 क्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्व्यापारउ-
 च्यते । गवयादिपदानान्तु शक्तिधी
 रूपमाफलम् ॥ पदज्ञानन्तुकरणं श
 क्तिधीरूपमाफलमिति भाषापरि-
 च्छेदः ॥ उपमानम् । उमिञ् ।
 क्तिञ् ॥

उपमेतः । पुं । शालवृक्षे ॥ इतिशब्दच
 न्द्रिका ॥

उपमेयम् । त्रि । उपमिते ॥ उपमीय
 ते यत् तत् । माङ् । अचोयत् । ई
 षति ॥

उपमेयोपमा । स्त्री । अर्थालङ्कारविशेषे
 ॥ यथा । पर्यायेणद्वयोस्तु द्वेदुपमे
 योपमासता । धर्मार्थद्वयपूर्णश्रीर-
 थोर्धर्मद्वयत्वयि ॥ द्वयोः पर्यायेणोप
 मानोपमेयत्वकल्पनं तृतीयसादृश्य
 थवच्छेदार्थम् । धर्मार्थम् । धर्मार्थ
 योर्धर्मकस्यचित् केनचित्सादृश्ये व-
 र्णिते तस्याप्यनेन सादृश्य मर्थसिद्ध
 मपिमुखतोवर्णमानं तृतीयसादृ-
 श्य व्यक्त्यर्थफलमिति । यथावा ।
 खमिव जलं जलमिवखं हंसश्चन्द्रइव

उपया

चन्द्रइवहंसः । कुमुदाकारास्तारा
 स्ताराकाराणि कुमुदानि ॥ पूर्वपू
 र्णश्रीरितिधर्म उपात्तः इहामखत्वा
 दिधर्मोपात्त इति भेदः । उदाह
 रणद्वयेऽपिप्रकृतयोरेवोपमानोपमे
 यत्वकल्पनम् । राक्षि धर्मार्थसमृद्धे
 शरदि गगनसलिलादिनैर्मल्यस्यच-
 वर्णनीयत्वात् । प्रकृताप्रकृतयोरप्ये
 षा सम्भवति । यथा । गिरिरिवगज
 राज्ञाय गजराजइवोच्चकैर्बिभाति-
 गिरिः । निर्भरइवमदधारा मदधा
 रेवास्थनिर्भरःस्रवतीति ॥

उपयन्ता । पुं । दयिते । पत्न्यौ ॥ उपय
 च्छति । यमउपरमे । तृच ॥

उपयमः । पुं । विवाहे ॥ उपयमनम् ॥
 यम० । यमः समुपनिविषुचेत्य ॥

उपयमनम् । न । विवाहे ॥

उपयाचकः । त्रि । समीपे याञ्जाकर्त्त-
 रि ॥

उपयाचितः । पि । दिव्यदोहदे । स्वे-
 ष्ठार्थसिद्धये देवायदेवे वस्तुनि ॥ प्रा
 र्थिते ॥

उपयाचितकम् । त्रि । उपयाचिते । स्वे
 ष्ठलब्धये देवदेवे ॥

उपयाजः । पु । यज्ञाङ्गे ॥ एकादशोप-
 याजाः । उपपूर्वाद्यजेर्धञि प्रयाजानु-
 याजयोः । प्रदर्शनार्थत्वात्कुत्वाभावः ॥

उपर

उपग्रामः । पुं । विवाहे ॥ उपयमनम

। यम० । यम.समुपनिविषुचेतिपक्षे
घञ् ॥उपयुक्त । वि । उचिते । योग्ये ॥ उ
पयुज्यते । युजिर० । क्त ॥उपयोग । पु । आचरणे ॥ इष्टसिद्ध-
र्थव्यापारे ॥ उपयुज्यते । युज० ।
घञ् ॥उपयोगिता । स्त्री । आनुकूल्ये । प्रयो-
जने । फलसाधनतायाम् ॥ उपयो-
गिनो भाव । तल् ॥उपयोगी । वि । अनुकूले । उपयुक्तद्र-
व्यादौ । क्रियासाधने ॥ उपयोगो-
ऽस्ति अस्यास्मिन् वा । अतद्गठना-
वित्तीनि. ॥उपरक्त । पु । स्वर्भानौ । राहौ ॥ रा-
हुग्रस्ते इन्दौ स्वर्धे च । राहुकर्त्तृक
ग्रहणकर्मीभूते चन्द्रे अर्के च ॥ वि ।
व्यसनार्त्ते । दैवमानुषान्यतरपीडा-
युक्ते ॥ आसक्ते ॥ उपरज्यतेस्त्र । र-
ञ्जरागे । कर्मणिक्त ॥

उपरक्षक । वि । रक्षितरि ॥

उपरक्षणम् । न । रक्षायैसैन्यविन्या-
से । सज्जने । चौकी पहरा इति
च भाषा ॥उपरत । वि । सर्वेषणाविनिर्मुक्तेपरि-
ब्राजि । संन्यासिनि ॥ मृते ॥ विरते

उपर

। निवृत्ते ॥

उपरतस्यृह । वि । इच्छासहिते ॥ स-
त्यपिसत्त्वे स्वगतधनेच्छारहिते ॥उपरति । स्त्री । विषयेभ्यइन्द्रियाणां
परावृत्तौ । निवर्त्तितानामेषाश्चो-
त्रादिपञ्चेन्द्रियाणां श्रवणादिव्यति-
रिक्तविषयेभ्यउपरमणे ॥ विहितानां
कर्मणा विधिनापरिच्योगे ॥ पुम-
र्थ कर्मणानेति धीरेषोपरतिर्भवेदि-
त्युक्ते. ॥ खाभप्राप्तावौदासीन्ये ॥
विरतौ ॥ उपरमणम् । रमक्रीडायाम्
। क्तिन् ॥उपरत्नम् । न । गौणरत्ने ॥ तानियूथा
। उपरत्नानिकाचश्च कर्पूराश्चातथै-
वच । मुक्ताशुक्तिस्तथाशङ्खइत्यादी-
निवहून्यपि ॥ गुणायथैवरत्नानामु-
परत्नेषुतेतथा । किन्तुकिञ्चित्ततो-
हीनाविशेषोयमुदाहृत इति ॥

उपरथा । स्त्री । क्षुद्रवीथिकायाम् ॥

उपरन्ध्रम् । न । अश्वस्यरन्ध्रोपरिभागे
॥ यथोक्तम् । कुक्षिनाभ्यन्तरेरन्ध्र-
मुपरन्ध्रंतथोपरीति ॥

उपरम । पुं । उपरतौ । वैराग्ये ॥

उपरमणम् । रम० । घञ् । यम-
उपरमेइति निपातनान्नदृष्टिः ॥ ना-
शे ॥ उपरमतेऽस्मिन्वा ॥

उपरमणम् । न । परावृत्तौ ॥

उपरा

उपरस' । पुं । गन्धकादिषु ॥ यथा ।
 गन्धोहिङ्गुलम भ्रतालकशिलास्त्रो-
 तोन्ननटङ्कणं राजावर्तकचुम्बकौ स्फ-
 टिकयाशङ्खः खटीगैरिकम् । कासी
 संरसकंकपद्सिकताबोलाशुककुंठ
 कं सौराष्ट्रीचमताअमोउपरसाःसू-
 तस्यकिञ्चिद्गुणैः ॥ अथैषांशोधनवि-
 धिः । सूर्यावर्तौवज्रकन्दः कदली
 देवदालिका । शिशुकोषातकीव-
 न्याकाकमाचीचवालुकम् ॥ एषा
 मेकरसेनैव त्रिस्वारैर्लवणैःसह ।
 भावयेदक्षवर्गैश्चदिनमेक प्रयत्नतः
 ॥ तत पचेच्चतद्द्रावैर्दोलायन्नेदिनं
 सुधीः । एवंशुद्धान्तिसर्वे प्रोक्ताउ-
 परसाहिये ॥ विशेषश्च । कङ्कुठंगै-
 रिकशङ्खकासीसंठङ्कणंतथा । नीला
 अन्नंशुक्तिभेदाः चुल्लकाः सवराटि-
 काः ॥ जम्बोरवारिणास्त्रिन्नाः चालि-
 ताः कोष्णवारिणा । निच्यमायान्य
 मोयोज्याभिषग्भिर्धोगसिद्धयेइति ॥
 उपरागः । पुं । ग्रहणे । राहुग्रस्तार्कच-
 न्द्रयोः । राहुकर्तृकचन्द्रादिकर्मक
 ग्रहणहूपक्रियायाम् ॥ दुर्नये ॥ग्रह
 कल्लोले ॥ व्यसने ॥ विगाने । नि-
 न्दायाम् ॥ उपरज्यतेऽनेन सूर्यश्चन्द्र-
 श्च । रज्जरागे । हलश्चेति घञ् ।
 घञिचभावकरणयोरितिनलोपः ॥

उपरी

सम्बन्धे ॥ यथा । गुणोपरागःस्वेच्छा
 त पुरुषस्यकल्पत इतिसहस्रनाम्
 भाष्यम् ॥
 उपराम । पुं । निवृत्तौ । विरतौ ॥
 उपरमणम् । रम° । घञ् । रमे
 रनुदात्तोपदेशत्वात् न वृद्धिनिषेधः ॥
 निरहङ्कारत्वे ॥
 उपरि । अ । ऊर्ध्वे ॥ ऊर्ध्वे ऊर्ध्वाया-
 म् ऊर्ध्वात् ऊर्ध्वाया ऊर्ध्वमूर्ध्वावा
 वसत्यागतोरमणीयंवा । उपर्युप
 रिष्ठादिति ऊर्ध्वस्योपादेशोरिल् प्र-
 च्ययश्च ॥
 उपरिचरः । पुं । वसुविशेषे ॥ विमाने
 नेर्ध्वनिरन्तरंगमनादुपरिचर इति
 नामास्य । त्वमति एवचेदिदेशाधिप-
 तिरासीत् ॥
 उपरिवुद्धिः । चि । उत्तानवुद्धौ ॥ उप-
 र्युपरिवुद्धीनां चरन्तीश्वरवुद्धयइत्य-
 चउपरिवुद्धीना मुत्तानवुद्धीना मु-
 परिचरन्तीत्यर्थात् ॥
 उपरिष्ठात् । अ । ऊर्ध्वे ॥ ऊर्ध्वे ऊर्ध्वाया-
 म् ऊर्ध्वात् ऊर्ध्वायाः ऊर्ध्वम् ऊर्ध्वा
 वा वसति आगतो रमणीयंवा । उ-
 परिउपरिष्ठादित्यूर्ध्वस्य उपादेशो-
 रिष्ठात्तिल्च प्रच्ययः ॥
 उपरीतक । पु । शृङ्गारबन्धविशेषे ॥
 तल्लक्षणं यथा एकपादमुरौ कृत्वा

उपल

द्वितीयं स्वन्धसंस्थितम् । नारीका
मयतेकामीबन्धः स्यादुपरीतकइति
॥ अत्रविपरीतको पिपाठः ॥

उपरुद्धः । त्रि । मूत्रादिवेगवति ॥

उपरूपकम् । न । नाटकप्रभेदे । स
चाष्टादशविधो यथा । नाटिका चोट
कंगोष्ठी सदृकं नाट्यरासकम् स्या
नेह्लाप्यकाव्यानि प्रेङ्खणं रासकं
तथा ॥ संलापक श्रीगदितं शिल्पक
अविलासिका । दुर्मल्लिकाप्रकरणी
हल्लीशोभाणिकेतिसिच ॥ अष्टादशमा
हुरूपरूपकाणिमनीषिणः । विनाधि
शेषंसर्वेषांलक्षणानाटकवन्मतमिति-
साहित्यदर्पणे ई परिच्छेद ॥

उपरोधः । पुं । अनुरोधे ॥ उपरोधन
म् । रुधिरं । घञ् ॥

उपरोधकम् । पुं । न । गर्भागारे । वास
गृहे ॥ त्रि । उपरोधकर्त्तरि ॥

उपल' । पुं । पाषाणे । प्रस्तरे ॥ मणौ
। रत्ने ॥ उपलति । लादाने । आ-
तइतिकः ॥ उंशम्भुप्रति औशम्भौ वा
पलति । पलगतौ । पचाद्यच् ॥ औः
शम्भोः पल. बोधको वा ॥

उपलचकः । त्रि । लचयितरि ॥

उपलक्षणम् । न । अत्रहतस्वार्थलक्षणा

याम् । एकपदेन तंदर्थान्यपदार्थक
यने ॥ यथा । देशान्तरे मृते प्रत्यै

उपल

साध्वी तत्पादुकाद्वयम् । निधायोर-
सिसंशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसम् ॥ अ
त्रपादुकाद्वयमित्युपलक्षणम् द्रव्या
न्तरस्यापि ॥ उपसमीपस्थं लक्षणमा
लोचनंयत्र ॥ स्वसिद्धयेपराक्षेपःपरा
र्थस्वसमर्पणम् । उपादानंलक्षणञ्चे
त्युक्ताशुद्धैवसाद्विधा ॥ यथाकुन्ताःम
विशन्तीत्युपादानम् । गङ्गार्यां घोष
इत्युपलक्षणमितिकाव्यप्रकाशः ॥

उपलक्षणभावः । पु । शक्यतावच्छेदक
त्वे ॥

उपलक्षित' । चि । बोधिते ॥ ज्ञाते ॥

उपलक्षिप्रियः । पुं । चमराख्यवनजन्तौ
॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

उपलब्धः । त्रि । दृष्टे ॥

उपलब्धार्थः । चि । अनुभूते ॥ उपल
ब्धःअर्थोऽस्य ॥

उपलब्धार्था । स्त्री । आख्यायिकायाम् ॥

उपलब्धः केनापि प्रमाणेन अर्थोऽभि
धेयं यस्याः सा । भूतार्थाशब्दरचने-
ति यावत् ॥

उपलब्धिः । स्त्री । मत्स्याम् ॥ प्राप्तौ ॥
ज्ञाने ॥ उपलम्भे ॥ उपलभ्यते ऽन-
या । दुलभष० पिच्छात् प्राप्तमड-
वाधित्वा बाहुलकात् क्तिन् ॥

उपलब्धा । पुं । आत्मनि ॥

उपलभेदी । पुं । पाषाणभेदिनि स्या-

उपव

वरे ॥

उपलम्भः । पु । उपलब्धौ । अनुभवे ॥

उपलम्भनम् । डुलभष् प्राप्तौ । घञ् ।

उपसर्गात् खल्वञ्जोरितिनुम् ॥

उपलम्भनम् । न । उपलम्भे ॥ उपलम्भ्य
ते । डुलभष् । कर्मणिभावेवाल्युट् ॥

उपलम्भितः । त्रि । ज्ञापिते ॥

उपलम्भ्यः । त्रि । स्तवोपयुक्ते । स्तव्ये
॥ यथा । उपलम्भ्यः साधु । इति
मुग्धबोधव्याकरणम् ॥उपल्ला । स्त्री । अश्लक्ष्णपायांश्चदि ॥ श
कंरायाम् ॥ उपल्लाति । लाआदाने
। आतश्चोपसर्गइतिक' । उंशर्मुं प्रति
ञ्चौ शम्भौवा । पल्लति । पल्लगतौ ।
पचाद्यच् । टाप् ॥उपलिङ्गम् । न । अरिष्टे । उपद्रवे ॥
इति हेमचन्द्र' ॥

उपलेपः । पु । उपलेपने ॥

उपलेपनम् । न । गोमयादिना आले
पे । उपाञ्चने ॥ उपलिप्यते । लि-
पउपदेहे । कर्मणि ल्युट् ॥

उपवट' । पुं । प्रियालवृक्षे । पियाले ॥

उपवनम् । न । आगमे । कृत्रिमेष्ट्य-
समूहे ॥ पुष्यप्रधाने रोपितवृक्षस-
मूहे ॥ उपगत वनम् । प्रादयोगता
द्वय इतिसमास' ॥

उपवर्तनम् । न । देशे । विषये । स्था

उपवा

नमाचे ॥ उपवर्तन्तेऽत्र । वृत्तु भिघ

जोत्युटोपवादत्त्वादन्यथापीतियुच् ॥

उपवर्ष' । पुं । मुनिविशेषे । वृत्तकोटौ ॥

उपवर्हः । पुं । शिरोधाने । उपर्धाने ॥

उपवृह्यतेऽवानेनवा । वृह्यट्टौ वृह्य
उद्यमनेवा । घञ् ॥उपवर्हणम् । न । उपवर्हे । उच्छीर्ष-
के ॥ उप वृह' । ल्युट् ॥उपवह्निका । स्त्री । अमृतस्रवास्तता-
याम् ॥उपवसथः । पुं । ग्रामे ॥ उपवसन्तियत्र
। वस' । उपसर्गवसेरित्यथ' ॥उपवस्तम् । न । उपवासे । उप तन
म् । वसुस्तम्भे । भावे क्तः । अनेका
र्थत्वाद्भोजनेवृत्तिः ॥उपवासः । पुं । उपवस्ते । अहोरात्रभो
जनाभावे ॥ तपनेाद्यमारभ्य यामाष्टकमभोजनम् । उपवासः सविज्ञेय
प्रायश्चित्तविधीयते । शास्त्रोदिते नि
त्ये काम्येवा अहोरात्रभोजने ॥ वै
धोपवासे भोजनचतुष्टयनिवृत्तिरु-क्तामहाभारते । सायमाद्यन्तयोर
होः सायम्यातश्च मध्यमे । उपवास
फलं प्रेक्षोर्षर्ज्यं भक्तचतुष्टयमिति ॥काम्योपवासाश्च महाभारते । त्रिरा
त्रं पञ्चरात्रंवा पञ्चतमथापिवा । मा-
सोपवासान् कुर्याद्वाचान्द्रागणमथा

उपवा

ऽपिवेति ॥ उपावृत्तस्य पापेभ्यो यस्तु
 वासोगुणैः सह । उपवासः सविज्ञे-
 यः सर्वभोगविवर्जितः ॥ उपावृत्तस्य
 नित्तवृत्तस्य । पापेभ्यः पापकर्मभ्यः । गु-
 णाः सः । तेषु दया चान्तिः अनसूया
 शौचम अनायासं मङ्गलम् अकार्प-
 ण्यम् अस्पृहा च । सर्वभोगविवर्जितः
 शास्त्राननुमतञ्च्यगीतादिमुखर-
 हित इत्यर्थः ॥ उपवासासामर्थ्ये-
 प्रतिनिधयः स्कन्दपुराणे । पुत्रं वा वि-
 नयोपेतं भगिनीभ्रातरंतथा । एषा
 सभावएवान्यं ब्राह्मणं विनियोजयेत्
 ॥ गरुडपुराणे । भार्याभर्तृव्रतं कु-
 र्यात् भार्यायाश्चपतिस्तथा । असा-
 र्थ्ये द्वयोस्ताभ्यां व्रतं भङ्गो न जायते ॥
 अनकल्पमाह वायुपुराणे । नक्तं हवि-
 विष्यान्नमनेऽनश्च फलं तिला ची-
 रमथाम्बुचाज्यम् । यत् पञ्च गव्यय-
 दिवाथवायः प्रशस्तमचोत्तरमुत्तरञ्चे-
 ति ॥ उपवासासामर्थ्ये विशेषमाह ब्रह्म-
 वैवर्ते । उपवासासामर्थ्यश्चेदेक विप्र-
 न्तुभोजयेत् । तावदुना विवादाद्याद्य-
 द्भक्ता द्विगुणं भवेत् ॥ सहस्रसंनि-
 नादेर्वीर्यमेवा प्राणसंयमान । कु-
 योद्वा दशसंख्याकान्यथा शक्तिव्रतेन
 रः ॥ वैश्यायनस्वाह । अष्टौतान्यव-
 तन्नानि आपोमूलं फलं पयः । हवि-

उपवि

ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौषध-
 मिति ॥ अत्र श्रीसदाशिवः ॥ क-
 लावन्नगताः प्राणानोपवासः प्रश-
 स्यते । उपवासप्रतिनिधावेकं दानं वि-
 धीयते इति ॥ उपवसनम् । वसनि-
 वासे । घञ् ॥ उपवासफलं नश्येद्दि-
 वास्वप्नाच्च मैथुनात् । स्त्रीणां सम्ये च
 णात्स्पर्शात् ताभिः सङ्गथनादपीत्ये-
 कादशीतत्त्वम् । सङ्गथनम् । सम्यग्-
 भाषणम् ॥

उपवासी । चि । उपवासयुक्ते । व्रतोप-
 वासनिष्ठे तपस्विनि ॥ उपवासोऽस्या-
 स्ति । इनि ॥

उपवाह्यः । पुं । राजवाहकहस्तिनि ।
 राजवाह्ये ॥

उपविषम् । न । कृत्रिमविषे । गरे । चा-
 रे ॥ पुं । गौणविषे ॥ अर्कचीरं सु-
 हीचीरं तथैव कलिहारिका । करवी-
 रोथधत्तूरः पञ्चोपविषाः स्मृताः
 ॥ तत्र तद्गुणाह्येषां द्रष्टव्याः सुवि-
 चक्षयै ॥

उपविषा । स्त्री । महौषधे । शृङ्ग्या-
 म् । अतीस इति भाषा ॥ विषमुपग-
 तां । शुक्लकन्दाचोपविषा भङ्गुराद्युण-
 वल्लभा ॥

उपविष्टः । चि । आसीत्ते । आसनाव-
 स्थिते । समासीने । वैठा इति भा-

उपवे:

उपविशतैःक्तः ॥

उपविष्टहोमः । पुं । स्वाहाकारप्रयोगा-
न्ते याज्यापुरोनुवाक्यारहिते होमे ॥उपविष्टिः । स्त्री । आस्थायाम् । स्थि-
तौ ॥उपवीतम् । न । वामांसस्थापिते यज्ञ-
सूत्रे । यज्ञोपवीते । त्रिगुणीकृत्य-
त्रिगुणितेकार्पासादिस्त्रुचविशेषे ॥
तदुक्तं लन्दोगपरिशिष्टे । ऊर्ध्वन्तुचिवृ-
तं कार्यं तन्तुत्रयमधोवृतम् । त्रिवृ-
तश्चोपवीतं स्यात् तस्यैकोऽग्रन्यरिष्य-
तइति ॥ उपवीयतेस्म । अजग० अजे-
र्यघजपोः । वीगत्यादिषु वा । क्तः ॥
यद्वा । उपाजतिस्म उपवेतिस्मवा ।
गन्त्यर्थेतिक्तः ॥ उपवीतं यज्ञसूत्रं-
प्रोद्धृतेदक्षिणेकरे । प्रोद्धृतेष्विस्त्रु-
तेसति वामस्त्रुन्धार्पितइत्यर्थः ॥उपवीती । पुं । उपवीतवतिद्विजे ॥ उ-
द्धृतेदक्षिणेपाशावुपवीत्युच्यतेद्विजः ।
दक्षिणेपाशा उद्धृते वामस्त्रुन्धस्थि-
ते दक्षिणकक्षावक्षत्रे यज्ञसूत्रेवस्त्रे-
वा उपवीती द्विजः कथ्यतइत्यर्थः ।
उपवीतमस्यास्ति । अतइनिठनावि-
तीनिः ॥

उपवृद्धितं । चि । वृद्धिते ॥

उपवेदः । पु । प्रधानवेदातिरिक्तेवेदे ॥
सचतुर्विधः । आयुर्वेदाधनुर्वेदागा-

उपश

अथर्ववेदोऽर्थशास्त्रमितिभेदात् । त-
थर्ववेदस्यायुर्वेदोपवेदः । यजुर्वेदस्य
धनुर्वेदः । सामवेदस्य गान्धर्ववेदः ।
अथर्ववेदस्य शस्त्रशास्त्राणीति शौन-
कोक्तचरणव्यूहः ॥

उपवेशनम् । न । स्थितौ ॥

उपव्याघ्रः । पुं । मृगान्तके । चित्रके ।
चीताइति भाषा सिद्धे ॥

उपव्याख्यानम् । न । विस्पष्टप्रकथने ॥

उपशमः । पुं । शमे । इन्द्रियाणां संयमे
। तृष्णाच्चये ॥ यतेरुपशमोऽधर्म इति
स्मृतिः ॥ अभावे । प्रतीकारे ॥ सा-
वशेषनाशे ॥ उपशमनम् । शम ।
भावेघञ् ॥ उपशाम्यन्त्यनेनवा । इ-
च्छश्चेति घञ् ॥उपशयः । पुं । निदानपञ्चकान्तर्गतरो-
गज्ञानजनके ॥ तल्लक्षणम् । हेतु-
व्याधिविपर्यस्तविपर्यस्तार्थकारिणाम् ।
औषधान्नविहारणामुपयोगंसु-
खावहम् ॥ विद्यादुपशयव्याधेःसहि-
सात्म्यमितिस्मृतः ॥ इतिनिदानम्
॥ व्याधिहेतुविपरीतौषधादितः सु-
खावहोपयोगे ॥ न । समीपशयने
॥ त्रि । शयमाप्ते ॥ उपशयनम् । शी-
उ० एरच् ॥उपशल्यम् । न । ग्रामान्ते । ग्रामान्तभा-
गे ॥ शल्यमुपगतम् । प्रादिसमासः ॥

उपसं

उपशान्तः । चि । वाधिते । समयवाधि
ते ॥ यथा । उपशान्तजगज्जीवशि
ष्याचाव्यश्वरभ्रममिति ॥

उपशान्तिः । स्त्री । शमे ॥ उपशमनम्
। शम० । च्चिवां क्तिन् ॥

उपशायः । पुं । प्रहरिणांक्रमेणशयने ।
विश्राये ॥ उपशयनम् । शीङ्० । व्यु
पयोः शनेः पर्याये इति घञ् । तवा
शराज्ञापशाय ।

उपश्रुतम् । चि । अङ्गीकृते । स्वीकृते ॥
उपश्रूयतेस्स । श्रुश्रवणे । क्त ॥

उपश्रुतिः । स्त्री । दैवप्रश्ने ॥ यथा । न
क्तनिर्गच्छयत्किञ्चिच्छुभाशुभकरं व
चः । श्रूयते तद्विदुर्धीर । दैवप्रश्न मुप
श्रुतिमिति ॥ उपश्रूयते । श्रु० । कर्म
श्चिवां क्तिन् ॥

उपश्रुः । पु । सम्बन्धविशेषे ॥ यथा-
आधाराधेययोरन्यत्रसिद्धयोः प्रादे
शिक्र सम्बन्ध उपश्रेष । कटेआस्ते
स्थाल्यापचतीत्यचौपश्रेषिकाधिक-
रणे सप्तमी ॥

उपश्रुक्त्वम् । न । स्त्रुणायाम् ॥ पु । आ
धिक्ये ॥

उपसंयमः । पुं । उपसंहारे ॥

उपसंभ्यानम् । न । परिधानांशुके । अ
न्तरीये ॥ उपसंवीयतेऽनेन वा । व्ये
ञ् संवरणे । कृत्त्यल्युटइतिल्युट् ॥

उपस

उपसंहरणम् । न । उपसंहारे ॥ ल्युट् ॥

उपसंहारः । पुं । समाप्तौ ॥ सङ्गहे ॥
उपसंहरणम् । ह्रञ्० । घञ् ॥

उपसङ्ग्रहः । पुं । अभिवादे । पादम्भश
पूर्वकनमस्कारे । पादग्रहणे ॥ म्भ
ने ॥ उपसङ्ग्रहणम् । ग्रहउपादाने
। ग्रहदृष्टनिश्चिगमश्चेत्यप् ।

उपसङ्ग्राह्यः । चि । अभिवाद्ये । उपस
ङ्ग्रहणीये ॥

उपसत्तिः । स्त्री । सेवायाम् । सङ्गमाचे
॥ प्रतिपादने ॥ उपसदेर्भावेक्तिन् ॥

उपसद् । पु । प्रवर्ग्याहः प्रसिद्धायामि
ष्टौ ॥ गार्हपत्यादित्रयभिन्नेऽग्नौ ॥
यथा । गार्हपत्योदक्षिणाग्निस्तथैवा
हवनीयकः । एतेऽग्नयस्त्वयोमुख्याः
शेषाश्चोपसदस्त्वयइतिवक्त्रिपुराणे ग
णभेदनामाध्यायः ॥

उपसद्गती । पु । उपसत्सु इष्टिषुव्रतंप-
योमात्रमक्षयतदुपेतं ॥

उपसन्नः । चि । उपनते । उपस्थिते ॥
यथा । भगवन्नुद्घौ मृतिजन्मजले
सुखदुःखभक्षे पतितं व्यथितम् । कृप-
याशरणागत मुद्गरमा मनुशाध्युप
सन्नमनन्यगतिमितितोऽटकाचार्या
॥ शरणागते ॥ उपासदत्त उपसा
दतिस्सवा । षड्ढु० । गत्यर्थेतिक्तः ॥

उपसमाधानम् । न । राशीकरणे ॥

उपस

उपसम्पन्नः । षि । प्रमीते । प्रीक्षिते ।
यज्ञार्थहतपशौ ॥ प्रणीते । सुसंस्कृ-
ते । पाकेनसंस्कृते मांसादौ ॥ पर्या-
से ॥ प्राप्ते ॥ मृते ॥ उपसम्पद्यते स्म ।
तौपद्ग । कर्त्सरिकर्मणि वा गन्थश्च
तिक्तः ॥

उपसम्भाषा । स्त्री । उपसान्त्वने ॥ स-
म्भाषणे ॥

उपसरः । पुं । स्त्रीगव्यादिषु पुंङ्गवादी-
नां प्रथमगर्भाधानाय मैथुनाभियो-
गे । प्रजने ॥ उपसरणम् । सृगतौ ।
प्रजनेसर्त्तेरिच्छप् । यथा गवामुप-
सरः ॥

उपसरणम् । न । समीपगमने ॥ उप-
सर्त्तव्ये ॥ सृ० ल्युट् । उपसमीपे स-
रणम् ॥

उपसर्गः । पुं । रोगप्रभेदे ॥ उपप्रवे ।
उत्पाते । उपह्वे । शुभाशुभसूचक-
महाभूतविकारे ॥ क्रियायोगे प्रपरा-
दिषु ॥ यथा । निपाताश्चादयोच्चेया
उपसर्गास्तु प्रादयः । स्रोतकक्षात्
क्रियायोगे लोकाद्वगताइमे ॥ स-
त्रिधा । धात्वर्थे वा धते कश्चित् क-
श्चित्तमनुवर्त्तते । तमेवविशिष्टप्र-
त्ययउपसर्गगतिस्त्रिधा ॥ क्रमेणोदाहर-
णानि यथा । आदत्ते प्रसूते प्रथम-
तीति ॥ अपिच ॥ उपसर्गेण धात्वर्थो

उपसृ

बलादन्यत्रनीयते । प्रहाराहारसंहा-
रविहारपरिहारवत् ॥ उपसर्जनम्
उपसृज्यते वा । सृज० । घञ् ॥

उपसर्जनम् । न । प्रधानभिन्ने । गौ-
शे । अप्राग्ने । अमुख्ये । विशेषणे ॥
त्यागे ॥ उपसृज्यते । सृज० । कर्म-
णि ल्युट् ॥

उपसर्त्तव्यम् । षि । उपगन्तव्ये ॥

उपसर्पकः । षि । उपासके । उपसर्प-
णकर्त्तरि ॥

उपसर्पणम् । न । अनुगमने । अनुवृ-
त्तौ ॥ सृप्तृगतौ ल्युट् ॥

उपसर्था । स्त्री । ऋतुमन्थ्यां गवि । का-
ल्यायाम् । गर्भाधानार्थं दृषभेणोप-
गन्तुं योग्यायाम् ॥ उपस्त्रियते वृषे-
ण । सृगतौ । उपसर्थाकाल्याप्र-
जने इति साधुः । काल्यापसर्थाप्रजने इ-
त्यमरः ॥

उपसादितः । षि । प्रापिते ॥

उपसार्थः । षि । समीपगमनीये ॥
प्राप्तव्ये ॥ कर्मणि श्यत् ॥

उपसुन्दः । पुं । रामायणप्रसिद्धे सुन्द-
भ्रातरिराक्षसे ॥

उपसूर्यकम् । न । चन्द्रार्कमण्डले ।
चन्द्रार्कसमीपवर्तिनिमण्डले ॥ उप-

गतंसूर्यम् । उपसूर्यम् । प्रादिसमा-
सः । ततःस्वार्थकम् । चन्द्रपक्षे उप-

उपस्था

सूर्यमिव । इवार्थेकम् ॥

उपसूर्यकमण्डलम् । न । परिवेषे ॥

उपसृप्यः । चि । गम्य ॥

उपसृष्टम् । न । मैथुने । सुरते ॥ त्रि

। उपसर्गयुक्ते । विहृष्टे ॥

उपसेकः । पुं । सेचनेन मृदुकरणे ॥

उपसेचनम् । न । घृते ॥ उपसिच्यते ।

षिचचरणे । ल्युट् ॥

उपस्कारः । पुं । कटककुण्डलहारादौ

॥ वसवारे । व्यञ्जनादिसंस्कारार्थं ध

न्याकसर्षपादिपिष्टे ॥ दृशदुपलसू-

र्पादौ । गृहोपकरणकुण्डसम्भार्ज

न्यादौ ॥ उपकरोति व्यञ्जनेन सम

वैति । डुकृञ् । समवायेचेतिमुट् ॥

उपस्कारणम् । न । परिकरे ॥

उपस्कृतः । त्रि । मण्डिते ॥

उपस्तरणम् । न । आस्तरणे ॥ उपस्ती

र्यते । स्तृञ् । ल्युट् ॥

उपस्थः । पुं । न । लिङ्गे । शेफसि ॥ भ

गे । मद्दनागारे ॥ क्रोडे ॥ चि । स

मीपस्थे ॥ उपतिष्ठते । ष्टा० । सुपी-

तिकः । श्रुद्धर्चादिः ॥

उपस्थपत्रः । पुं । भाण्डीरे । वटे ॥

उपस्थाता । त्रि । भृत्ये । सेवके ॥

उपस्थानम् । न । नमस्कारणे ॥ उपेत्थ

स्थानम् ॥ उपस्थीयते । ष्टा० । ल्यु

ट् ॥ सङ्गतौ ॥

उपहा

उपस्थितः । चि । आगते ॥ निकटस्थि

ते । उपसन्ने ॥ प्राप्ते ॥ उपपूर्वात्-

तिष्ठते र्गन्थर्याकर्मकेति क्तः । यति

स्यतीतीत्वम् ॥

उपस्पर्शः । पुं । स्पर्शमात्रे ॥ स्नाने ॥ आ

चमने ॥ उपस्पर्शनम् । स्पृशस्पर्श

घञ् ॥ उपस्पृश्यन्ते खान्यच्च । हल-

श्चेत्यधिकरणे घञ्वा ॥

उपस्पर्शनम् । न । उपस्पर्श ॥ स्पृशे

ल्युट् ॥

उपस्पृष्टः । त्रि । आचान्ते ॥ सन्निधिमा

त्रेण सेविते ॥ उपस्पृशेः क्तः ॥

उपस्वत्वम् । न । उत्पन्ने । लभ्ये । त-

द्भिन्ने ततएवोपजाते स्वत्वास्पदीभू

तभूम्यादिलब्धनादौ ॥

उपहतः । चि । तिरस्कृते ॥ विघट्टिते

॥ अशुद्रद्रव्ये ॥ उत्पातग्रस्ते ॥ नष्टे ॥

यथा । कृत्वाशस्त्रविभीषिकां कति

पयग्रामेषुदीनाः प्रजा मग्नन्तोषिटञ्

ल्पितैरुपहताः क्षोणीभुजस्तेकिल

। विद्वांसोपिवयं किल चिजगतस

र्गस्थितिव्यापहामीशस्तत्परिचर्यया

नगणितोयैरेषनारायणः इति ॥

उपहसितम् । न । हास्यप्रभेदे ॥

उपहारः । पुं । उपायने । भेट इतिभा

षा ॥ नैवेद्यादिपूजासामग्र्याम् ॥ उ

पह्रियते । हृञ् । घञ् ॥

उपाक

उपहारपाणिः । त्रि । उपायनहस्ते

॥ उपहारः पाणौ यस्य ॥

उपहासक. । पुं । कुन्तलाख्यदेशे ॥

उपहासः । पुं । परीहासे । निन्दार्थवा
क्यादौ । हांसी ठट्टा इति भाषा ॥

उपहासाय किं न स्यादसत्त्वज्ञो म
नीषिणाम् ॥

उपाहत. । त्रि । आहिते ॥ उपधीयते
स्य । दुधाञ् ०क्तः । दधातेर्हिरिति-
प्रकृतेर्हिरादेशः ॥

उपहतः । त्रि । समर्पिते ॥

उपह्वरः । पुं । रथे ॥ न । एकान्ते । र
इति ॥ निकटे ॥ उपह्वरे गन्तव्येस
मीपदेशे इति वेदभाष्यम् ॥ उपह्वर
न्त्यत्र । ऋकैटिल्ये । पुंसीतिघः ॥

उपांशु । अ । विजने । रहसि ॥ अप्र-
काशोच्चारणे ॥

उपांशुः । पुं । जपविशेषे ॥ यत्समीप
स्थोपिपरोनशृणोति तदुपांशुरित्यु-
च्यते । यत्तदोच्चारणमर्थः । जिह्वी
ष्ठीचालयेत् किञ्चिद्देवतागतमान-
सः । निजश्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः
सजपः स्मृतः ॥ विधियन्नाज्जपयन्नो
विशिष्टोद्देशभिर्गुणैः । उपांशु. स्या-
च्छतगुणः ॥ उपगताः अंशवोयद् ॥

उपाकरणम् । न । श्रुते. संस्कारपूर्वग्र
हयेत ॥ संस्कार उपनयनं पूर्वयद् तत्

उपाजे

तच्चतद्गृह्यम् । संस्कारपूर्वग्रहणं स्यात्

दुपाकरणं श्रुतेरित्यमरः ॥ श्रावय्या
दिविधातव्ये संस्कारविशेषे ॥ प्रारम्भे
॥ संस्कारपूर्वपशूनां हनने ॥ उपा
क्रियतेऽनेन तत् । कृञो ल्युट् ॥

उपाकर्म । न । उपाकरणे ॥

उपाकृतः । पुं । अध्वरे अभिमन्त्यहते-
पशौ ॥ उपद्रवे ॥ चि । उपद्रुते ॥
प्रारब्धे ॥ उपाक्रियतेस्य । कृञ् हिं-
सायाम् । क्त ॥

उपाख्यः । चि । प्रत्यक्षत उपलब्धे । प्र
त्यक्षे ॥ उप आख्यायते । ख्या० । आ
तश्चोपसर्गइत्यङ् ॥

उपाख्यानम् । न । आख्याने । पुराणा
दिग्रथितवार्त्तायाम् । वर्णने ॥ उपा
ङ्पूर्वात्ख्यातेर्ल्युट् ॥ विशेषकथने ॥
उपागमः । पुं । समोपगमने ॥ स्वीका
रे ॥ उपागमनम् । गन्तृ० । ग्रहवृद्धि
त्यादिना अप् ॥

उपाङ्गः । पु । तिलके । तमालपत्रके ।
पत्रलेखायाम् ॥

उपाजे. अ । दुर्बलस्यसामर्थ्याधाने ॥ स
समीप्रतिरूपकोऽर्थनिपातः ॥

उपाजेकृत्य । अ । दुर्बलस्यबलमाधा
येत्यर्थे ॥ उपाजेऽन्वाजे इति गतिसं
ज्ञा । कुगतीतिसमासः ॥

उपाजेकृत्वा । अ । उपाजेऽशब्दार्थे ॥

उपादे

उपाङ्गनम् । न । उपलेपने ॥

उपात्तः । पुं । निर्मदहस्तिनि ॥ त्रि । गृहीते । स्वीकृते ॥ प्राप्ते ॥ चयंकेचिदुपात्तस्यदुरितस्यप्रचक्षते ॥

उपात्त्ययः । पु । शास्त्रतो लोकव्यवहारान् व्यतिक्रमे ॥ अतिक्रमे । क्रमोल्लङ्घने ॥ उपात्त्ययनम् । इण् ० एरच । उपगतस्यातिक्रम्यायनं वा ॥

उपादानम् । न । स्वस्वविषयेभ्य इन्द्रियाणां विकर्षणे । प्रत्याहारे ॥ हेतौ ॥ ग्रहणे ॥ अननुष्ठितस्यानुष्ठाने ॥ समवायिकारणे ॥ प्रवृत्तिजनकज्ञाने ॥ उत्पादके । उत्पत्तिस्थितिनाशायकारणे ॥ उपादानोल्लुट् ॥ आरम्भे ॥

उपादानाख्या । स्त्री । तुष्टेः प्रभेदे ॥ यातुप्रकृत्यापि विवेकख्याति' नसा प्रकृतिमात्राद्भवति मास्मभूत् सर्वस्य सर्वदातन्मात्रस्यसर्वान् प्रत्यविशेषात् । प्रब्रज्यायास्तुसा भवति तस्मात् प्रब्रज्यामाददीयाः कृतं ते ध्यानाभ्यासेनेत्यायुषान्निच्युपदेशे या आध्यात्मिकातुष्टिः सा उपादानाख्या नामद्वितीया सखिलमुच्यते ॥ उपादानमिच्छाख्यायस्याः ॥

उपादिकः । पुं । कीटविशेषे । वय्याम् । देहिकायाम् ॥

उपादेयः । त्रि । उत्कृष्टे । उत्तमे । ग्रा

उपाध्या

ह्ये ॥

उपाधिः । पुं । धर्मचिन्तायाम् ॥ कुटुम्बव्याधृते ॥ छले ॥ विशेषणे ॥ यथा । शर्मादेवश्च विप्रस्य वर्णावाताच भूभुजः । भूतिर्दत्तस्यवैश्यस्यदासः शूद्रस्यकारयेदिति ॥ यः स्वधर्ममन्यनिष्ठतया भासयति सः । उपाधेः प्रतिविम्बपक्षपातित्वं न विम्बपक्षपातित्वं । लक्षणात्तु । यावत्कार्यमवस्थायिभेदहेतो रूपाधितेति ॥ अयथार्थव्यवहृतौ ॥ साध्यव्यापकत्वे सति हेतोरव्यापके ॥ यथा । धूमवान् वह्निरित्यत्र आर्द्रकाष्ठमुपाधिः । यत्र धूमस्तत्रार्द्रेन्धनसंयोगइति साध्यव्यापकता । यत्र वह्निस्तत्रार्द्रेन्धनसंयोगइति नास्ति अयोगालके आर्द्रेन्धनाभावात् । अस्यप्रयोजनम् । व्यभिचारस्यानुमानम् ॥ समीपआधे' । उपपन्नआधिर्वा । आधानमाधिः । उपसर्गेघोः किः । उपगत आधिम् । अत्यादय इति समासः । उपधीयतेऽनेनेतिवा ॥

उपाध्यायः । पुं । अथापके ॥ वेदैकदेशाध्यापके ॥ यथाह मनुः । एकदेशन्तुवेदस्यवेदाङ्गान्यपिवापुनः । यो ध्यापयति त्वत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते इति ॥ उपेत्यास्मादधीयते इति वि-

उपान

ग्रहः । इडश्चेति घञ् ॥

उपाध्याया । स्त्री । उपाध्याय्याम् । स्व
यंविद्योपदेशिन्याम् ॥ उपेत्याधीय
तेऽस्याः । इडश्चेतिस्त्रु च अपादाने
स्त्रियामुपसङ्ख्यानतदन्ताच्चवाडी
षित्तिघञ् । टाप् ॥

उपाध्यायानो । स्त्री । उपाध्यायपत्न्या
म् ॥ उपपाध्यायस्य स्त्री । मातुलोपा
ध्याययोरानुग्वा

उपाध्यायी । स्त्री । उपाध्यायायाम् ।
स्वग्रविद्योपदेशिन्याम् ॥ उपेत्यअ-
स्याअधीयतेइति विग्रहे यातुस्वयमे
वाभ्यापिकातत्रवाडीष्वाच्यइति इ-
डश्चेतिस्त्रु चस्त्रवार्त्तिकात् घञ्पचे
डोष् ॥ उपाध्यायान्याम् ॥ उपाध्या
यस्य स्त्री । मातुलोपाध्याययोरानुग्
केत्त्वानगभावः ॥

उपावती स्त्री । पन्नध्याम् । पादुकाया
म् । वर्षादिनिर्मितेपादकौषे ॥ अ-
स्या धारणाविधिर्यथा । वर्षातपादिके
खत्री इण्डी राव्यटवीषुच । शरीर
त्रायकमोवै सोपानत्क.सदात्रजेदि
ति ॥ गुणायथा । पादूप्रधारणं वृथ्य
मोजस्यं चक्षुषोर्हितम् । सुखप्रचा
रमायुष्यं वक्ष्यं पादरुजापहमिति ॥

पादे उपनद्यते वध्यते । पादम् उप
नद्यतिवा । णङ्गवन्धने । सम्पदादि

उपाय

त्वात् क्विप्चेतिवाक्विप् । नद्विवृति
वृषीतिपूर्वपदस्यदीर्घः ॥

उपान्तः । त्रि । निकटे ॥ प्रान्ते ॥

उपान्त्यम् । त्रि । अन्यसमीपे ॥ उत्तर
भाद्रपदायाम् ॥

उपायः । पुं । राजादीनामरिवशीकर
णहेतौ सामादिचतुष्टये । भेदेद-
ण्डःसामदानमित्युपायचतुष्टयमि-
त्युक्ते ॥ कश्चित् सप्तोपाया अप्युक्ताः
। यथा । सामदानञ्चभेदश्चदण्डश्चे
तिचतुष्टयम् । मायोपेक्षेन्त्रजाल-
ञ्चसप्तोपायाः प्रकीर्त्तितारिति । शृ
ङ्गारेतुपुराविद्भिर्बपायौद्वौ प्रकीर्त्ति
तौ ॥ यथा । उपायौद्वौप्रयोक्तव्यौ
कान्तासु सुविचक्षणैः । सामदानवि
तिप्राहुः । शृङ्गाररसको विदाः ॥ भेदे
प्रयुज्यमानेहि रसाभासस्तु जायते ।
निग्रहेरसभङ्गस्यात्तस्यास्तौदूषि-
तौबुधेः ॥ भेदेकपटस्यावय्यं जायमा
नत्वात् कपटंविनाभेदासम्भवात् स
तितस्मिन्कपटे रसाभास एव ॥ उ
पगतौ ॥ स्वार्थसम्पादके । साधने ।
पुरुषकारे ॥ उपायतेऽनेन । अयं
। इडश्चेति घञ् ॥

उपायज्ञः । चि । कार्यसाधनकुशले ॥

उपायनम् । न । तोषकारिणि । उपहा
रे ॥ व्रतादिप्रतिष्ठायाम् ॥ उपगमने

उपास

॥ उपेयते उपायतेवा । इण्गतौ अ
यग्तौवा । कर्मणि ल्युट् ॥

उपारतः । त्रि । सन्निवृत्ते ॥

उपाज्जनम् । न । उद्योगादिना ऽर्थस
ङ्गहे । अज्जने ॥ स्वस्वहेतुभूतव्यापा
रे इतिस्मृतिः ॥

उपाज्जितः । त्रि । कृतोपाज्जने ॥

उपालब्धः । त्रि । अधिचिप्ते ॥

उपालम्भः । पुं । दुर्वचने । दुर्वाक्ये ॥

सचगुणाविष्करणेन स्तुतिपूर्वकः । य
था । महाकुलस्य भवतः किमिदमु
चितमिति । निन्दापूर्वकश्च । यथा ।
बन्धकीसुतस्य भवतः स्तदिदमुचित
मिति ॥ परपक्षदूषणे ॥ उपालभ्य
ते । लभ० । घञ् । उपसर्गात् खल्
घञोरितिनुम् ॥

उपावृत्तः । त्रि । अमशान्थर्थं मुहुर्भू
मौ लुठिताश्चे । लुठिते ॥ पुनरागते
॥ निवृत्ते ॥ उपावृत्तस्य पापेभ्यः पा
पेभ्यो निवृत्तस्येत्यर्थात् ॥ उपावर्त्त
तेस्म । वृत्० । क्त ॥

उपाश्रयः । पुं । आश्रये ॥ उपाश्रयण
म् । श्रिञ्० । एरच् ॥

उपाश्रितः । त्रि । एकान्तप्रेमभक्त्या श
रणङ्गते ॥ उपाश्रयति उपाश्रीयते स्म
वा । श्रिञ्० । गत्यर्थेति कर्मणि क्तः ॥

उपासकः । पुं । स्त्री । शूद्रे । सेवके ॥

-उपास

त्रि । उपासनाकर्त्तरि ॥ शाक्लः शेषा
वैष्णवश्च सौरोगाणपतस्तथा । दि
व्योवीरः पशुश्चैव तेषु भावा स्त्वये
मताः ॥ सात्त्विकादिविभेदेनपुनश्चै
ते विभेदिताः ॥ उपासते । उप आ
स० । ल्युट् ।

उपासङ्गः । पुं । तूणीरे ॥ उपासज्जन्ते
शराः अत्र । घञ्सङ्गे । हलश्चेति-
घञ् ॥

उपासनम् । न । शराभ्यासे ॥ उप असुचे
पणे । भावे ल्युट् ॥ उपास्तौ ॥ आस
ने ॥ सगुणब्रह्मविषयकमानसव्या-
पाररूपे शाण्डिल्यविद्यादौ ॥ शुश्रू
षानमस्कारादिप्रयोगेण सेवने ॥
भावनायाम् ॥ लौकिकात्माभिमान
वत् यावत्तत्तद्देवतादिस्वरूपात्मा-
भिमानाभिव्यक्ति स्तावस्तौकिकप्रत्य
याऽव्यवधानेन स्वेष्टदेवतादिरूपं म
नसेपगम्य आसनंचिन्तनमित्यथ ॥
नकैवल्यमुपासनात् ॥ आसउपवेश
ने । भावे ल्युट् ॥

उपासना । स्त्री । वरिवस्यायाम् । शु-
श्रूषायाम् । परिचर्यायाम् ॥ देवा
राधने । देवताचिन्तने ॥ अचोक्तं
श्रीदेवीभागवते । नु विश्वूपासना
नित्यं वेदेनोक्तातु कुञ्चित् । नवि-
ष्णुदीक्षानित्यास्ति शिवस्यापि सत्त्वैव

उपाह

च ॥ गायत्र्युपासनानि न्यासर्ववेदैः
समीरिता । यथाविना स्वधः पातौ-
ब्राह्मणस्यास्ति सर्वथा ॥ तावता कृत
कृत्यत्वं नान्यापेक्षाद्विजस्यहि । गा
यत्रीमाचनिष्णातो द्विजो मोक्षम-
वाप्नुयात् ॥ कुर्यादन्यत्रवा कुर्यादि
तिप्राहमनु'स्ववम् । विहायतान्तुगा
यत्रीविष्णु पास्तिपरायणः ॥ शिवो-
पास्तिरतोविप्रोनरकंयातिसर्वथा ।
तस्मादाचयुगेराजन् गायत्रीजपत
त्पराः ॥ देवीपादाम्बुजरता आसन्
सर्वद्विजोत्तमाः ॥ इति ॥ उपासना
प्रयोजनं चित्तैकाग्र्यम् सूक्ष्मार्था
वधारणसमर्थत्वम् । सत्यलोकप्राप्ति
रुपासनाया अवान्तरफलम् ॥ उपास
नम् । आस० ग्यासेतियुच् । टाप ॥
उपासितः । वि । बरिवसिते । सेविते ।
कृतोपासने ॥ उपास्यते स्म । आस०
। गत्यर्थेति क्तः ॥

उपासीनः । वि । समीपस्थे ॥ उपसमी
पे आसीनः ॥ कृतोपासने ॥

उपास्तिः । स्त्री । सेवायाम् । तात्पर्ये-
शानुष्ठाने ॥ उप आस० क्तिन् ॥

उपास्यः । वि । आराधे ॥ ध्येये ॥ उपा
सितुं योग्यः । ग्यत् ॥ उपास्यं यन्नत

द्ब्रह्मतत्त्वमित्येषडिण्डिमः ॥

उपाहतम् । वि । ताडिते ॥ उपाहन्य

उपेन्द्रः

ते स्म । हन । क्तः ॥

उपाहितः । पुं । अनलोत्पाते । उल्का
पातादौ । अग्न्युत्पाते ॥ उपआस
न्नमाहितफलं यस्य ॥ वि । आरोपि
ते ॥ संयोजिते ॥ उपाधीयते स्म । द
घातेर्हिः । क्तः ॥

उपाह्वयः । पुं । उपनामनि ॥

उपेक्षकः । वि । द्वयोर्विवदमन्त्रयोर्जय
पराजयासंसर्गिणि । तत्कृतवृषविधा
दाभ्यामसंसृष्टे । उदासीने ॥ प्रती
काररहिते ॥

उपेक्षणम् । न । त्यजने । वर्जने ॥

उपेक्षा । स्त्री । क्षुद्रोपायभेदे । त्यागे ॥
अयन्तुयुद्धविषये ॥ औदासीन्ये । अ
नपेक्षणे ॥ यथा । अपुण्यवस्तुचौदा
सीन्यमेवभावये नानुमोदनं नधाहे
षम् ॥ उपेक्षणम् । ईच् ० । गुरोश्चे
त्त्वः । टाप ॥

उपेक्षिता । वि । उपेक्षायाः कर्त्तरि ॥

उपेक्ष्य' । वि । उपेक्षावृद्धिविषये । य
चेष्वाद्देशयो रभावस्तस्मिन् ॥

उपेतः । वि । युक्ते ॥ अनुगते ।

उपेता । पुं । उपायेनोपेयस्य साधके-
आत्मनि ॥

उपेन्द्रः । पुं । केशवे । विष्णौ ॥ इन्द्रमु
पगतोऽनुजत्वात् । कुगतीतिसमा

सः ॥ इन्द्रलोकादप्युपरिलोकेवर्त्स

उपोद्

मानस्त्राद्वा । समोपरियथेन्द्रस्वस्था
पितोगोभिरीश्वर । उपेन्द्रइतिक्व-
ष्णात्त्वां गाक्ष्यन्ति दिविदेवताः । इति
हरिवंश ॥ न । इन्द्रसन्निधौ ॥ श्रव
णार्च ॥

उपेन्द्रवज्रा । स्त्री । त्रिष्टुभेदे । एकाद
शाक्षराष्टतिविशेषे ॥ यथा । यदी-
न्द्रवज्रा चरणाद्यवर्णा नरेन्द्रसर्वेष्व
वो भवन्ति । उपेन्द्रतुल्यामलशील-
शाखिन्दुपेन्द्रवज्राभिहितातदानीम्
॥ यथा । उपेन्द्रवज्रादिमणिच्छटाभि
र्विभूषणानां कुरितं वपुस्ते । स्मरामि
गोपीभिरुपास्यमानं सुरद्रुमूलेमणि
मखडपस्थमिति ॥

उपोः । चि । उपायसाधे । प्राप्तये ॥
उपेयिवान् । चि । उपगते ॥ उपेयिवा
ननाश्वाननूचानश्चेतिक्वमुप्रत्यया-
न्तोनिपात ॥

उपेयुषी । स्त्री । सङ्गतायाम् ॥ क्वमुप्र
त्ययान्ता दुगितश्चेति ङीप् ॥

उपोढ । पुं । बलविन्यासे । ब्यूहे ॥ त्रि ।
निकटे ॥ ऊढे । विवाहिते ॥ वहेः
कर्त्तरिक्त ॥

उपोती । स्त्री । पूतिकायाम् । पोईशा
क ॥

उपोत्तमम् । ग । अन्त्यस्य समीपे ॥

उपोदकी । स्त्री । पूतिकायाम् ॥

उपोष

उपोदिका । स्त्री । पोतक्याम् । मोह-
न्याम् । पोई इतिप्रसिद्धे पत्रशाके
॥ यथा । एकाहं षडुसोपेता । कम
न्यै र्यञ्जनान्तरैः । तण्डुलैरानतया
जैर्हसत्येषा उपोदिका ॥ वटपत्रव
च्छुभपत्रिका परितप्ततैलमुषाचि
ता । नवहिङ्गुवाससुवासिता पारं
भोक्तृचित्तविकासिका ॥ सुतप्ततै
लविपाचिता सुधनाम्बतक्रविपाचि
ता । सुपोलिकाज्यविभर्जिता भो-
क्तुराशुरसनाग्रनर्त्तकी ॥ पोदिका-
शीतलावल्याश्लेषलावातपित्तहा ।
यथाचदेशप्रमनी निद्रापुष्टिकरी-
मतेति ॥ उपाधिक मुदकमस्याम् ।
उत्तरपदस्यचेत्युदकस्योदादेश ।
कम् । टाम् ॥

उपोदोका । स्त्री । पोतक्याम् ॥

उपोद्घातः । पु । उदाहारे । प्रकृतोप
पादके । प्रकृत्यर्थवर्णयितुमर्थान्त
रवर्णने । प्रस्तोष्यमाणोपपादके
प्रतिपाद्यमर्थं बुद्धौसङ्गृह्य तदर्थम-
र्थान्तरवर्णने । युक्त्याप्तार्थनिदर्शने ॥
चिन्ताप्रकृतसिद्धार्थामुपोद्घातंविदु
र्बुधाः ॥ उपसमीपे उद्दननं प्रापन
म् । घञ् ॥ निर्दिष्टोपपादकत्वमु-
पोद्घात इतिजगदीशतर्कालङ्कार ॥

उपोषणम् । न । उपवासे । अभोजने

उभयः

॥ उषदाहे । ल्युट् ॥

उपोषितम् । न । उपवासे ॥ उपवसन
म् । वसनिवासे । भावे गच्छर्थेति
क्तः । वसतिच्चु घोरितीट् । शासिव
सीति घः ॥ त्रि । कृतोपवासे ॥

उत्तः । चि । कृतवपने । वोया । इति
भाषा ॥ अवकीर्णं । वखेरा । इति
भाषा ॥ उष्यते । टुवप० । क्त' ॥ मु
ण्डिते ॥

उत्तकृष्टम् । चि । सवीजकृष्टचेचे । वी
जवपनानन्तरं कर्षितचेचे । वीजा
कृते ॥ उत्तश्चतत् कृष्टश्च । पूर्वका
लेत्ति समासः ॥

उत्ति । स्त्री । वपने ॥ टुवप् । क्तिन् ॥
उभौ । त्रि । द्वयोः ॥ द्वित्वविशिष्टस्य वा
चकोनिच्यद्विवचनान्तोर्यशब्दः ॥

उभय । त्रि । द्विवचनोऽङ्गितद्वयोः । यु
गले । दो इतिभाषा ॥ उभौ अवय
वौ अस्या तयप् । उभादुदात्तोनिच्य
मितितयपोऽयजादेशः । कथमुभये
देवमनुष्याइति यतोवहूनामुभावय
वौ नघटतः । नैषदोष । अत्रहि दौ
राशीसमुदायस्यावयवौ । एकोदेवा
नाम् अपरोमनुष्याणामिति ॥ उभा
दुदात्तोनिच्यमितिनित्यग्रहणस्येद
मप्रयोगजनम् वृत्तिविषये उभयशब्द
प्रयोगोऽभाभूत् उभयशब्दस्यैव यथा

उमागु

स्थादिति ॥

उभयतः । अ । पार्श्वद्वये ॥ सर्वतः ॥
उभयस्मात् । तसिच् ॥

उभयथा । अ । उभयप्रकारे ॥ उभयैः
प्रकारैः । प्रकारवचनेथाच् ॥

उभयद्युः । अ । उभयदिने । उभयोर
ङ्गोः ॥ द्युस्योभयाइत्तथ्यइतिसाधुः ॥

उभयेद्युः । अ । दिनद्वये । उभयोर-
ङ्गोः ॥ सद्यःपरुदिति उभया देद्युस्
निपातितः ॥

उम् । अ । रोषे ॥ अङ्गीकृतौ ॥ प्रन्ने ॥
अवनम् । उङ् शब्दे । उम्प्रच्ययः ॥

उमा । स्त्री । काच्यायन्याम् । दुर्गाया
म् ॥ ओर्महेशस्य मा लक्ष्मीः ॥ उमे
ति मात्रा तपसेनिषिद्धत्वाद्वा । अ क्त'
रान्तादपिटाप् । टायामिति भाष्य-
प्रयोगात् । अजादित्वाद्वा ॥ उंशिवं
माति । मामाने मिसीतेवा । मा
ङ्मानेशब्देच । आतोनुपसर्गेतिकः
। अजादित्वाद्वाप् ॥ अवति जयते
वा । उङ् शब्दे । विभाषातिङ्मा-
घोमेतिनिपातनान् मक् ॥ अत्-
स्याम् ॥ हरिद्रायाम् ॥ कीर्त्तौ ॥
कान्त्याम् ॥ शान्तौ ॥

उमाकटम् । न । हरिद्रादिरजसि ॥ उ
मायारजः । अलावृत्तिर्लेतिकटच् ॥

उमागुरुः । पुं । हिमालयाचले ॥

उरगः

उमाचतुर्थी । स्त्री । ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्या
म ॥ यथोक्तं ब्रह्मपुराणे । ज्येष्ठशुक्ल
चतुर्थ्यान्तुजाता पूर्वमुमासती । त
स्मात् सातवसम्पूज्या स्त्रीभिः सौभा
ग्यदृष्टये इति ॥

उमाधवः । पुं । सदाशिवे ॥ उमाया
धवः ॥

उमापति । पुं । शिवे ॥ उमायाःपतिः
उमावनम् । न । वाणपुर्थ्याम् । शोण
तपुरे । देवी कोटे

उमासुतः । पुं । } कार्तिकेये ॥ षष्ठी
उमासूनुः । पुं । } समासः ॥
उमेशः । पुं । } महादेवे । ईश्वरे ॥
उमेश्वरः । पुं । } षष्ठीसमासः ॥

उरः । पुं । द्वारोर्द्धकाष्ठे ॥ देहल्याम् ॥
उम्बी । स्त्री । उम्बीतिलोकप्रसिद्धे च
बीणे ॥ मञ्जरीत्त्वर्द्धपद्मा या यवगोधू
मयोर्भवेत् । तृणानलेनसम्भृष्टा बुधै
रुम्बीतिसासृता ॥ उम्बीकफप्रदा
वल्यालक्ष्मीपित्तानिलापहा ॥

उम्यम् । न । उमाच्चेवे । औमीने ॥
उमानां भवनंचेन्नम् । विभाषाति
लमाषोमेतियत् ॥

उरःसूचिका । स्त्री । मुक्ताकृतहार
विशेषे ॥ उरसः सूचमिव । इवेप्र
तिवृतावितिकम् ॥

उरगः । पु । वासुकिप्रभृतौ पद्मगे ॥

उररी

उरसागच्छति । उरसोलोपश्चेति
उप्रत्ययः सकारलोपश्च ॥ सीसके
॥ खले ।

उरगस्थानम् । न । पाताले ॥

उरगाशनः । पुं । गरुडे ॥ उरगानन्ना
ति । अश० । ल्यु ॥ उरगा अशनम
स्येतिवा ॥

उरणः । पुं । मेषे ॥ ऋच्छति अर्थते
वा । ऋगतौ । अर्त्तं क्युरुञ्चेति क्यु
रादेशः ॥

उरणाच्चः । पुं । पद्माटौषधौ । दद्रुघ्ने
॥ उरणस्य मेषस्याच्चिद्ववाच्चि यस्य
तत्तुल्यपुष्पत्वात् । अस्त्रोद्गर्भनादि
त्त्वच् ॥

उरणाख्यः । पुं । पद्माटे । चक्रमर्दके
। पत्रांड इतिभाषा ॥ उरणस्यमेष-
स्यआख्या आख्याऽस्य ॥

उरभ्रः । पुं । स्त्री । मेषे ॥ उरभ्रमति
। भ्रमुचलने । अन्येभ्योऽपीतिडः ।
पृ० ॥ यदा । उनाशम्मुनारभ्यते ।
रभराभस्ये । बाहुलकाद्रक् ॥

उररी । अ । अङ्गीकृतौ ॥ विस्तारे ॥
वयतेर्बाहुलकात् ररीक् । सम्प्रसा
रणश्च ॥

उररीकार । पुं । अङ्गीकारे ॥

उररीकृतम् । त्रि । अङ्गीकृते । स्वीकृते
॥ विस्तृते ॥ उररीक्रियतेस्य । क्तः ॥

उरस्वा

उरश्चदः । पुं । कवचे ॥ उरश्चाद्यते
ऽनेन । छद्मप्रवारणे । पुंसीतिघ ।
छादेर्घइतिह्रस्व ॥

उरः । न । वच्च स्थले । वच्चसि ॥ श्रेष्ठे
॥ इयर्त्ति । ऋगतौ । अर्त्तेरुच्चेत्य-
सुन् । उरादेशः क्तिञ्च ॥

उरसिजः । पुं । स्त्रीस्तने ॥ उरसिजाय
ते । जनी० । सप्तम्यामितिङः । ह
लदन्तादित्यलुक् ॥

उरसिलः । पि । प्रशस्तवचोयुक्ते । उर
स्वति ॥ प्रशस्त मतिशयितंवा उरो
वलयस्य । पिच्छादिच्चादिजच् । उ
रसावलं लक्ष्यते इतिस्वामी ॥

उरस्काट' । पुं । वार्त्तानामुत्तरीयविशे
षे । वाङ्मयञ्चोपवीतके । पञ्चवटे ।
मुक्वाञ्छाड इतिगौडभाषाप्रसिद्धे ।
गाती इतिभाषा ॥

उरस्वम् । न । उरश्चदे ॥

उरस्वाणम् । न । नागोदरे । वच्चस्त्रा
यकवचे ॥

उरस्यः । त्रि । श्रौतसेपुषे । म्वजाते ॥

उरसानिर्मित. पुत्रः । उरसोऽयुचे
तियत् ॥ उरसा एकदिक्वा । उरसो
यश्चेतियत् ॥ चात्तसिः । उरस्त. ॥
उरस्ववा । शाखादिभ्योयः ॥

उरस्वान् । त्रि । उरसिले ॥ प्रशस्तम
तिशयितंवा उरोयस्य विशालत्वात्

उरोजः

। मतुप् । मादुपधाया इतिवः ॥

उरी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥ व
यतेरीक । सम्प्रसारणञ्च वाहुल
कात् ॥

उरीकारः । पुं । स्वीकारे ॥ विस्तारे ॥

उरीकृत. । त्रि । स्वीकृते ॥ विस्तृते ॥

उरीक्रियतेस्म । क्तः ॥

उरु. । त्रि । विशाले । विपुले । महति

। वडे ॥ ऊर्णोति । ऊर्णूज्० । मह

तिह्रस्वश्चे तिकुप्रत्ययो नुलोपो ह्र
स्वश्च ॥

उरुकाल' । पुं । } महाकाललतावाम् ।
उरुकालकः । पुं । }

उरुक्रमः । त्रि । भगवति ॥ उरुर्महान्
क्रमः शक्ति र्यल्य ॥

उरुगायः । पुं । श्रीकृष्णे ॥ बहुकीर्त्ति
मति ॥

उरुचक्षाः । त्रि । विस्तीर्णतेजसि ॥

उरुमान. । पुं । पूजायाम् ॥

उरुरी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥

उरुवुकः । पुं । रत्नैरण्डे ॥

उरुवूक' । पुं । रण्डे ॥ रत्नैरण्डे ॥

उरुमहान्तं वायति । श्रौवैशोपणे ।

उलूकादयश्चेत्युक्कः ॥ काथेऽस्यमूलं
ग्राह्यम् ॥

उरुव्यचाः । पुं । राक्षसे ॥

उरोजः । पुं । स्तने ॥

उर्वी

उर्जितः । चि । वर्द्धिते ॥

उर्द्रः । पुं । उद्रे । अम्बुविडाले ॥

उर्वटः । पुं । वत्सरे ॥ इतिषिकाण्ड
शेषः ॥

उर्वरा । स्त्री । सर्वशस्यान्वभूमौ ॥ भू
मिमाचे ॥ ऋच्छति । ऋगतौ । प
चाद्यच । यद्वा ईर्यते । ऋदोरप् ।
उरूणामरा ॥ यद्वा । उर्व्यते । उर्वीहि
सायाम् । खनोघचेति घः । उपधा
याच्चेतिदीर्घ स्तुसंज्ञापूर्वकत्वात् ।
उर्वराति । कः ॥ यद्वा । सम्पदा
दिच्चात्क्विप् । राहोप- ॥ उर्चा-
सौवराच्च । ऊर्षुवरा वा ॥

उर्वरितः । चि । परिशिष्टे । अवशिष्टे ।
लवरा इतिभाषा ॥ शेषिते ॥

उर्वशी । स्त्री । स्वर्गवेश्यायाम् ॥ उरून्
महतोऽश्रुते व्याप्नोति वशीकरोती
तियावत् । मू० कः । उरु अस्नाती
तिवा ॥

उर्वशीरमणः । पुं । चन्द्रवंशीयनृपति
विशेषे । पुरुरवसि । एले ॥

उर्वशीवल्लभः । पुं । पुरुरवसि । वैधे ॥

उर्वाहः । पुं । कर्कव्याम् ॥ स्वादुर्कर्क
व्याम् ॥

उर्वाहकः । पुं । कर्कटिकाखेचिभिंटिका
खेषा फलविशेषे ॥

उर्वी । स्त्री । भूमौ ॥ ऊर्णति । ऊर्णञ्० ॥

उलूख

महतिह्रस्वश्चेतिकुर्नुलोपोह्रस्वश्च ।

वोतोगुणवचनादिति डीष् ॥

उलूपः । पुं । न । गुल्मिन्याम् । शाखा
पत्रप्रचयवत्यां खतायाम् । वीरुधि
॥ पुं । कोमले तृणविशेषे । वल्लजे
षु । उलूखड इतिगौडभाषा ॥ वल
ति । वलसंवरणे । विटपविष्टपविशि
पोलपा इतिवलेः सम्प्रसारणं कप
श्च ॥ उल्यते । उल सौत्रः आवरणा-
र्थोदाहार्योवा । कपश्चाक्रवर्मणश्चे
तिकपो वा ॥

उलिन्दः । पुं । देशविशेषे ॥ इत्युणादि
कोषः ॥

उलूकः । पु । पेचके । घूके । दिवान्धे
। कौशिके । उल्लू इति भाषा ॥ इ-
न्द्रे ॥ शकुनिपुत्रे । भारतयोधिनि ॥
न । तृणविशेषे ॥ उचति । उचस
मवाये । उलूकादय इतिसाधुः ॥
यद्वा । वलते । वल० । उलूकादिच्चा
द्वलेः सम्प्रसारणमूकश्च ॥

उलूकी । स्त्री । ताम्रायाः सुता शुकी-
तस्याः कन्यायाम् ॥ शुकी शुक्रान
जनयत् उलूकीप्रत्युलूक्रानिति
विष्णुपुराणे १ अशे २१ अध्यायः ॥

उलूखलम् । न । उदूखले ॥ गुग्गुलौ
॥ ऊर्द्धखमुलूखम् । पृषोदरादि ।

उलूखं खाति खात्रादाने । आतो

उल्का

नुपेति कः ॥

उलूखलकम् । न । उलूखलार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

उलूतः । पुं । अजगरसर्पे ॥

उलूपी । पुं । शिशुके । शोशु इतिप्रसिद्धे मत्स्यप्रभेदे ॥ चुलुम्पिनि । गौडभाषायाम् उपल इतिप्रसिद्धे अतिचञ्चलेमत्स्यविशेषे ॥ शिशुमाराकृतौ मत्स्यविशेषे ॥ उ विस्मयजनकरूपमस्यास्ति । अतइनि । रलयोरैक्यम् । ओशमोः रूपमस्यास्तीतिवा ॥

उलूपी । स्त्री । अर्जुनभार्यायाम् । कैारथनाम्नो नागस्य कन्यायाम् ॥

उलूलुः । पुं । उत्सवकालिके गौडादिदेशप्रसिद्धे स्त्रीभिरक्रियमाणे शब्दविशेषे ॥

उल्का । स्त्री । अग्निनिर्गतज्वालायाम् ॥ अनले ॥ तेजःपुञ्जे । रेखाकारेऽन्तरीक्षात् पतञ्ज्योतिषि ॥ अस्यारूपप्रदर्शनन्तु । दिविभुक्तशुभफलानां पततां रूपानि यानि तान्युल्काः । धियोल्काशनिविद्युत्तारा इतिपञ्चधाभिन्नाः ॥ अस्यालक्षणम् । उल्काशिरसिविशाला निपतन्ती वर्द्धतेप्रतनुपच्छा । दीर्घाश्चभवति पुरुषं न द्वादशबोभवन्त्यस्याः ॥ काश्यपेऽपि । दृक्छिखाचक्षुःक्ष्माग्रा रक्तनीलशि

उल्लाघः

खोज्जला । पौरुषीयप्रज्ञेन उल्का

नानाविधास्मृता । इति ॥ ओषति ।

उषदाहे । अयंतेवा । ऋगतौ । शु

कवल्कोल्का इति साधुः ॥

उल्कापातः । पुं । अग्निशिखावहोजः

पाते ॥ उल्काया पातः ॥

उल्कामुखी । स्त्री । खिखौ । लोमा-

शिकायाम् । दीप्तजिह्वायाम् । लो

मडीइतिभाषा ॥ उल्कामुखेअस्याः ॥

उल्मुकम् । न । अङ्गारे । अलाते ॥

ओषति । उष० उल्मुकदर्वीतिनि

पातनादातो षस्यलः मुकप्रत्य

यश्च ॥

उल्लङ्घनम् । न । अतिक्रमणे ॥ अन्यथा

करणे ॥ उत्लघेर्लुट् ॥

उल्ललः । त्रि । रोमशे । बहुरोमयुक्ते ॥

उल्ललन् । त्रि । उत्प्रवमाने ॥

उल्ललितः । त्रि । आन्दोलिते । नरलि

ते ॥ चलिते ॥

उल्लसनम् । त्रि । शोभमाने ॥

उल्लसनकम् । न । रोमाश्चे ॥

उल्लसितः । त्रि । उद्धते ॥ उद्धृते ॥ वि

चिचिते ॥

उल्लाघः । त्रि । शुचौ ॥ ऊष्णे । मरिचे

॥ दध्ने ॥ गदान्निर्गते । नीरोगे ॥

उल्लाघतेस्स । लाघसामर्थ्ये । गत्य

र्थेतिक्तः । उल्लाघ्यतेस्स । अनुपसर्गा

उल्लेख

तु फुल्लचीवेतिवा साधुः ॥

उल्लापः । पुं । काकुवाचि । शोकरोगा
दिनाध्वनेर्विकारे ॥

उल्लापनम् । न । वर्त्तिकादिऋजुकर
ये ॥

उल्लासः । पुं । ग्रन्थपरिच्छेदे ॥ प्रकाशे
॥ आह्लादे ॥ वृद्धौ ॥ उल्लसनम् ।
खसश्लेषाक्रीडनयोः । घञ् ॥ अल
ङ्कारविशेषे । एकस्यगुणदोषाभ्या
मुल्लासोन्यस्यतौ यदि ॥

उल्लिखितः । त्रि । उल्लिखिते ॥ तनूकृते
॥ उपरिखिखिते ॥ चिचिते ॥

उल्लिङ्गितः । चि । भङ्गिभिरेवसम्यगव
ज्ञाते ॥

उल्लेखः । पुं । उच्चारणे । कथने ॥ अ
लङ्कारविशेषे । बहुभिर्बहुधेः उल्लेखा
देकस्योल्लेखइष्यते । एकानबहुधेः
ल्लेखोप्यसौविषयभेदतः ॥ स्त्रीभिः
कामोऽर्थिभिः स्वर्द्रु कालः शत्रुभि
रैक्षि स' । गुरुर्वचस्यर्जुनोऽयंकी-
र्त्तौभीष्मः शरासने ॥ उल्लेखनम् ।
उत् लिखेर्घञ् ॥

उल्लेखनम् । न । वमने ॥ खनने ॥ उ
च्चारणे ॥ यथा । मासपक्षतिथीना
म्निमित्तानाम्बसर्वशः । उल्लेखन-
मकुर्वाणोनतस्यफलभाग्भवेदिति
॥ लिख० । ल्युट् ॥

उग्रना

उल्लोचः । पुं । विताने । चन्द्रातपे । चं
दोष्वा इतिभाषा ॥ ऊर्द्धं लोचति ।
लोचृभासने । अञ् ॥ ऊर्द्धं लोच्यते
वा । लोचृदर्शने । घञ् ॥ कुञ्चन्तुन
निष्ठायामनिट इतिवचनात् । अस्य
तुतन्न सेट्त्वात् ॥

उल्लोलः । पु । कल्लोले । मन्हेर्मा ।
वडढेउ इतिगौडभाषा ॥ उत्लो
डयति । लोडृउन्मादे । णिच् । प
चाद्यच् । उल्लयोरेकत्वम् ॥

उल्लुम् । न । जरायौ । गर्भवेष्टनच
र्मणि ॥ कल्ले ॥ गर्त्ते ॥ उल्लीयते
। लोडृश्लेषणे । उल्ल्वाद्यश्चेति सा
धु । यद्वा । ओलति उल्यतेवा । उ
ल्लू सौचोदाहे । वल्यते वा वलप्राण
ने । अथवा उच्यति उच्यते समवैत्य
त्र वा । उचसमवाये । प्राग्वत् ॥

उल्लूणः । त्रि । व्यक्ते । स्पष्टे ॥ उद्गण
ति वणशब्दे । पचाद्यच् । पृषोद-
रादिः ॥

उग्रन । चि । कामयमाने ॥

उग्रत्तमः । त्रि । क्मनीये ॥

उग्रना । पुं । भार्गवे । शुक्रे ॥ वष्टि ।
वशकान्तौ । वशः कनसिः । अद्या
दिन्वात सम्प्रसारणम् । ऋदुग्रन-
सिच्यनड् । उग्रना उग्रनसौ । अ
स्यसम्बुद्धौ वा अग्रनड् नलोपश्चवा । ते

उषः

न । हेउशनन् हेउशन हेउशनः ॥
 उषिक् । पुं । अग्नौ । वीतिहोत्रे ॥ घ
 ते ॥ चि । कमनीये ॥ यथा । न
 यद्वक्षिषपदं हरेर्यशोजगत्पविचंप्र-
 गृणीत कर्हिचित् । तद्वायसंतीर्थं
 मुशन्ति मानसा न यत्रहंसा निरम
 न्युषिकक्षया इतिश्रीभागवतम् ॥
 षष्टि उष्यतेषा । वश० । वशः किदि
 तिइजिप्रक्षयः ॥

उशीः । स्त्री । वाञ्छाविशेषे ॥

उशीनरः । पुं । गान्धाराख्ये देशविशे
 षे । खन्धारइति प्रसिद्धे ॥ चन्द्रवंशो
 द्भवस्यशिविन्दपतेः पितरि ॥

उशीरः । पुं । न । वीरणाड्वौ । नल
 दे । खस् इतिप्रसिद्धे ॥ उष्यते । व
 श० । वशः किदितीरन् अस्य गुणा
 यथा । उशीरं पाचनं शीतंस्मभनं
 खघुतिक्तकम् । मधुरं ज्वरहृद्वान्ति
 मदनुत्कफपित्तहृत् ॥ तृष्णास्रवि
 र्षवीसर्पदाहकृच्छ्रव्रणापहमिति ॥

उशीरिक । चि । उशीरविक्रेतरि ॥
 उशीरंपण्य मस्य । किसरादिभ्यः
 ष्टन् ॥

उशीरी । स्त्री । लघुकाशे । नीरजे ॥
 उशीरीमधुराशीतापित्तदाहक्षया
 न्दरेत् ॥

उषः । पुं । कामिनि ॥ गुग्गुलौ ॥ रा

उषः

विशेषे ॥ न । पांशुलवणे ॥

उषणम् । न । मरिचे ॥ पिप्पलीमूले
 ॥ औषति । उष० । बाहुलांतक्य
 न् । ल्युङ्गा । संज्ञापूर्वकत्वात् गुणा
 भावः ॥

उषणा । स्त्री । कणायाम् । पिप्पल्या
 म् ॥ शुएय्याम् ॥ टाप् ॥ चविके ॥
 उषती । स्त्री । अकल्याणवचसि । नि
 न्यार्थायांवाचि ॥ उषेःशतरि आग
 मशासनस्यानित्यत्वात्नुमभावः ॥
 चि । अशुभयुक्तेवचसि ॥ उषन् थ्या
 हारः उषतवचः ॥

उषपः । पुं । सूर्ये ॥ अग्नौ ॥ औषति
 । उष० । उषिकुटिदलिकचिखलि
 भ्यः कषन् ॥

उषवुधः । पुं । कृशानौ । पावके ॥ र
 क्तचित्रके ॥ उषसि सन्ध्यायां बुध्यते
 प्रकाशते । बुध० । इगुपधत्वात्कः ।
 अहारादीनामित्यस्य व्यवस्थितवि
 भाषात्त्वान्नित्यंरः ॥

उषः । न । प्रच्युषसि । अहर्मुखे ॥ एत
 त्यस्वरूपन्तु पञ्चपञ्चउषः कालइति
 । पञ्चपञ्चाशत्घटिकोत्तरमुषः का
 लइत्यर्थः ॥ औषत्यन्धकारम् । उ
 षदाहे । उषः किदित्यसिः ॥ दश
 पाद्यान्तुवसः किदितिपाठः । वसति
 सूर्येणसहेति उषाः । अपोभीति

उषा

ऋच स्ववस्वतवसोर्मासउषसश्च
तद्रूप्यते इतिवार्त्तिकस्य समुषद्भिर्
च्युदाहरणं विवृण्वद्भिर्हरदत्तादि-
भिरयं पाठः पुरस्कृतः ॥ स्त्री । दिवो
दुहितरि देवतायाम् ॥

उषसी । स्त्री । पितृप्रस्वाम् । सायंस
न्यायाम् ॥

उषस्मिः । पुं । ऋधिविशेषे । चाक्रा
यणे ॥

उषस्यम् । न । हविर्विशेषे ॥ चि । तद्दे
वताकद्रथे ॥ उषस् शब्दोदिवोदुहि
तरं देवता माचष्टे । सा देवता अस्य
। वाय्वृतुपिचुषसो यत् ।

उषा । अ । रात्रौ ॥ रात्र्यन्ते ॥ ओष
ति । उष० । का प्रच्ययः ॥ सातु न
चत्रतेजः परिहानिमारभ्य भानोर
र्द्धादयं यावद्भवति । यथाह वराहः ।
ऋर्द्धात्समयात् सन्याव्यक्तीभूता न
तारकायावत् । तेज परिहानि रू
षा भानोरर्द्धादयं यावदिति ॥

उषा । स्त्री । वाणासुरसुतायाम् । अ
निरुद्धस्य भार्यायाम् ॥ रात्रौ । धे
नौ ॥ सायंसन्यायाम् ॥ ओषति ।
उष० । इगुपधेतिकः । टापु ॥ यात्रामु
हूर्त्तान्तरे ॥ यथा । प्रभ्रष्टद्युतितार
कास्फुटतटी प्राचीभवे निर्मलात्वी
षद्रक्तविलोहितान्तधवलादेवैः सदा

उषुगो

वाञ्छिता । नो वारं न तिथिनं योगके
करणं लग्नं नाम्नेष्यते हस्ता देव
सहस्र सन्धयमुषा नूनं करोत्युन्नति
ति ॥

उषाकलः । पुं । कुकुटे । ताम्रचूडे ॥

उषायां कलोऽस्य ॥

उषापतिः । पुं । अनिरुद्धे । कामात्मजे
॥ उषाया पतिः ॥

उषारमणः । पुं । अनिरुद्धे । कन्दर्पत
नये ॥ उषायाः रमणः ॥

उषितः । चि । व्युषिते । पर्युषिते ।
वुसाइतिभाषा ॥ पुष्टे । दग्धे ॥ स्थि
ते । कृतनिवासे ॥ त्वरिते ॥ उष्य
तेः । उष० । क्तः ॥ वसेर्गन्धर्था
कर्मकेतिकः । यजादि । अनुदात्त
त्वादिट् प्रतिषेधे प्राप्ते वसतिचुघो
रितीट् ॥

उषेशः । पुं । अनिरुद्धे ॥

उषुः । पुं । कण्टकाशने । मरुद्विपे ।
क्रमेणके । लम्बोष्ठे ॥ ओषति उष्य
तेवा । उष० । उषिखनिभ्यां किदि
तिष्टन् । वाद्यरथे ॥ इतिधरणी ॥

उषुकाण्डी । स्त्री । रक्तपुष्याम् । कर्ण
पुष्याम् ॥ उंटाटी इति गौडभाषा ॥

उषुगोयुगम् । न । उषुयोः ॥ द्वाबुष्टौ ।
द्वित्वेगोयुगञ् ॥

उषुगोष्ठम् । न । उषुशालायाम् ॥ उषु

उषः

न । हेउशनन् हेउशन हेउशनः ॥
 उशिक् । पुं । अग्नौ । वीतिहोत्रे ॥ घृ
 ते ॥ चि । कमनीये ॥ यथा । न
 यद्वचश्चिपदं हरेर्यशोजगत्पविचंप्र-
 गृणीत कर्हिचित् । तदायसंतीर्थं
 मुशन्तिमानसा न यत्रहंसा निरम
 न्युशिकक्षया इतिश्रीभागवतम् ॥
 वष्टि उश्यतेषा । वश० । वशःकिदि
 तिद्रजिप्रच्ययः ॥

उशी । स्त्री । वाञ्छाविशेषे ॥

उशीनरः । पुं । गान्धाराख्ये देशविशे
 षे । खन्धारइति प्रसिद्धे ॥ चन्द्रवंशो
 द्भवस्यशिविन्दपतेः पितरि ॥

उशीरः । पुं । न । वीरणाड्वौ । नल
 दे । खस् इतिप्रसिद्धे ॥ उश्यते । व
 श० । वशः किदितीरन् अस्य गुणा
 यथा । उशीरं पाचनं शीतंस्तम्भनं
 लघुतिक्तकम् । मधुरं ज्वरहृद्धान्ति
 मदनुत्कफपित्तहृत् ॥ तृष्णास्त्वधि
 र्षवीसर्पदाहकृच्छ्रवणापहमिति ॥

उशीरिक । चि । उशीरविक्रेतरि ॥
 उशीरंपण्य मस्य । किसरादिभ्यः
 ष्टन् ॥

उशीरी । स्त्री । लघुकाशे । नीरजे ॥
 उशीरीमधुराशीतापित्तदाहक्षया
 न्दरेत् ॥

उषः । पुं । कामिनि ॥ गुग्गुलौ ॥ रा

उषः

विशेषे ॥ न । पांशुलवणे ॥

उषणम् । न । मरिचे ॥ पिप्पलीमूले
 ॥ औषति । उष० । बाहुलांतक्य
 न् । ल्युङ्गा । संज्ञापूर्वकत्वात् गुणा
 भावः ॥

उषणा । स्त्री । कणायाम् । पिप्पल्या
 म् ॥ शुण्ठ्याम् ॥ टाप् ॥ चविके ॥
 उषती । स्त्री । अकल्याणवचसि । नि
 न्दार्थायांवाचि ॥ उषेःशतरि आग
 मशासनस्यानित्यत्वात्नुमभावः ॥
 चि । अशुभयुक्तेवचसि ॥ उषन् व्यो
 हारः उषतवचः ॥

उषपः । पुं । सूर्ये ॥ अग्नौ ॥ औषति
 । उष० । उषिदुटिदलिकचिखलि
 भ्यः कषन् ॥

उषवुधः । पुं । कुशानौ । पावके ॥ र
 क्तचित्रके ॥ उषसि सन्ध्यायां बुध्यते
 प्रकाशते । बुध० । इगुपधत्वात्कः ।
 अहारादीनामित्यस्य व्यवस्थितवि
 भाषात्त्वान्नित्यंरः ॥

उषः । न । प्रच्युषसि । अहर्मुखे ॥ एत
 त्यस्वहूपन्तु पञ्चपञ्चउषः कालइति
 । पञ्चपञ्चाशत्घटिकोत्तरमुषः का
 लइत्यर्थः ॥ औषत्त्यन्धकारम् । उ
 षदाहे । उषःकिदित्यसिः ॥ दश
 पाद्यान्तुवसः किदितिपाठः । वसति
 सूर्येणसहेति उषाः । अपोभीति

उषा

ऋच स्ववस्वतवसोर्मासउषसश्च
तद्रूप्यते इतिवार्त्तिकस्य समुषद्भिरि
त्युदाहरणं विवृण्वद्भिर्हरदत्तादि-
भिरयं पाठः पुरस्कृतः ॥ स्त्री । दिवो
दुहितरि देवतायाम् ॥

उषसी । स्त्री । पितृप्रस्वाम् । सायंस
न्यायाम् ॥

उषस्त्रिः । पुं । ऋषिविशेषे । चाक्रा
यणे ॥

उषस्यम् । न । हविर्विशेषे ॥ वि । तद्दे
वताकद्रव्ये ॥ उषस् शब्दोदिवोदुहि
तरं देवता माचष्टे । सा देवता अस्य
। वाय्वृतुपिचुषसो यत् ।

उषा । अ । रात्रौ ॥ रात्र्यन्ते ॥ ओष
ति । उष० । का प्रच्ययः ॥ सातु न
चत्रतेजः परिहानिमारभ्य भानोर
र्द्धोदयं यावद्भवति । यथाह वराहः ।
ऋद्धोत्समयात् सन्ध्याव्यक्तीभूता न
तारकायावत् । तेज परिहानि ह
षा भानोरर्द्धोदयं यावदिति ॥

उषा । स्त्री । वाणासुरसुतायाम् । अ
निरुद्धस्य भार्यायाम् ॥ रात्रौ । धे
नौ ॥ सायंसन्ध्यायाम् ॥ ओषति ।
उष० । इगुपधेति कः । टापु ॥ यात्रामु
द्धूर्त्तान्तरे ॥ यथा । प्रभ्रष्टद्युतितार
कास्फुटतटी प्राचीभवे निर्मला त्वी
षद्रक्तविलोहितान्तप्रवणादेवैः सदा

उष्रगा

वाञ्छिता । नो वारं न तिथिं न योजके
करणं लग्नश्च नाप्रेक्ष्यते हत्वा देव
सहस्र सन्धयमुषानूनं करोत्युञ्जति
ति ॥

उषाकलः । पु । कुकुटे । ताम्रचूडे ॥

उषायां कलोऽस्य ॥

उषापतिः । पु । अनिरुद्धे । कामात्मजे
॥ उषाया पतिः ॥

उषारमणः । पुं । अनिरुद्धे । कन्दर्पत
नये ॥ उषायाः रमणः ॥

उषित' । वि । व्युषिते । पर्थ्युषिते ।
वुसाइतिभाषा ॥ सुष्टे । दग्धे ॥ स्थि
ते । कृतनिवासे ॥ त्वरिते ॥ उष्य
तेस्म । उष० । क्तः ॥ वसेर्गच्यर्था
कर्मकेतिक्तः । यजादि । अनुदात्त'
स्वादिट् प्रतिषेधे प्राप्ते वसतिचुघो
रितीट् ॥

उषेशः । पुं । अनिरुद्धे ॥

उष्रः । पुं । कण्टकाशने । मरुद्विषे ।
क्रमेणके । लम्बोष्ठे ॥ ओषति उष्य
तेषा । उष० । उषिखनिभ्यां किदि
तिघ्रन् । वाद्यरथे ॥ इतिधरणी ॥

उष्रकाण्डी । स्त्री । रक्तपुष्प्याम् । कर्ण
पुष्प्याम् ॥ उंशटी इतिगौडभाषा ॥

उष्रगोयुगम् । न । उष्रयोः ॥ द्वाबुष्टौ ।
द्वित्वेगोयुगच् ॥

उष्रगोष्ठम् । न । उष्रशालायाम् ॥ उष्रा

उष्णकः

शांस्थानम् । गोष्ठञ् ॥

उष्णसुरपुच्छिका । स्त्री । विह्वती वि
चिटीति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षवि
शेषे ॥

उष्णपादिका । स्त्री । मदनमालोतिगौ
डभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे । भूमि
मत्तायाम् ॥

उष्णशिरोधरम् । न । उष्णशिवसंज्ञे भ
गन्दरोगविशेषे ॥ तस्यलक्षणम् ।
प्रकोपणैः पित्तमतिप्रकोपितं करो
तिरक्तापिटकांगुदागताम् । तदाशु
पाकाहिमपूतिवाहिनी भगन्दरन्तू
ष्णशिरोधरं वदेतिनिदानम् ॥

उष्णिका । स्त्री । मृद्गाण्डप्रभेदे । मृन्म
येमद्यभाण्डे ॥ करभयोषिति । ऊं
टिनीइतिभाषा ॥ वृषिकालीवृक्षे ॥
उष्णी । स्त्री । मृद्गाण्डविशेषे ॥ करभ्या
म् । वाय्याम् ॥ उष्णेः प्रकृतान्डीष् ॥
उष्णा । पुं । ग्रीष्मर्तौ । निदाघे ॥ आ
तपे ॥ पलाण्डौ ॥ नरकान्तरे ॥ त्रि
। अशीते ॥ ओषति । उष्णं । इण
षिञ्जिदीडुष्यविभ्योनगतिनक् ॥
निरालस्ये । हतुरे । दक्षे ॥ उष्णा
त्वंशीघ्रकारित्वमस्यास्ति । अर्श-
आद्यञ् ॥

उष्णकः । पुं । निदाघे ॥ ज्वरे ॥ वि । क्षिप्र
कारिणि ॥ आतुरे ॥ उष्णमिव उष्णम्

उष्णिक

। तंकारोति । शीतोष्णाभ्यांकारि
णीतिकन् ॥ उष्णं कार्यमस्य । कालप्र
योजनाद्रोगे इतिकन् ॥ यावादिषु
च्युता बुष्णशीतइतिस्वार्थेकन्वा ॥

उष्णगुः । पुं । सूर्ये ॥ उष्णागावोऽस्य ॥
उष्णनदी । स्त्री । वैतरिण्याम् ॥
उष्णरश्मिः । पुं । सूर्ये ॥ उष्णारश्म
योऽस्य ॥

उष्णवातः । पुं । मूत्राघातविशेषे ॥
उष्णवारणम् । न । आतपचे । छषे ॥
उष्णवीर्यं । पुं । शिशुमारो ॥ त्रि । वी
र्योष्णवस्तुनि ॥ उष्णं वीर्यमस्य ॥
उष्णा । स्त्री । क्षयव्याधौ ॥ सन्तापे ॥
पित्ते ॥

उष्णांशुः । पु । सूर्ये ॥
उष्णागमः । पुं । निदाघकाले ॥ उष्णा
स्य आगमो यस्मिन् ॥
उष्णालुः । त्रि । उष्णपीडिते ॥ उष्णं
नसहते । शीतोष्णोत्थालुः ॥
उष्णासहः । पु । हेमन्तर्तौ ॥
उष्णिका । स्त्री । यवागदाम् । जाउ इ-
तिगौडभाषा ॥ अल्पमन्त्रमस्याम् ।
प्राक्ष्णक्रेष्णकेसंज्ञायामितिकन् ।
निपातनादन्नशब्दस्योष्णादेशः ॥ द
क्षायाम् ॥

उष्णिक । स्त्री । सप्ताक्षरायां हत्तौ ॥ य
था । रङ्गे बाहुविरुग्णात् कुम्भीन्द्रा

उष्कः

नन्दलेखा । लम्नाभून्मुरशत्रो' क
स्तूरीरसचर्चा इति ॥ उत् स्त्रिह्यति ।
स्त्रिह्यतीति । ऋत्विगित्यादिना उत्तू
र्वात् स्त्रिह्येः क्विन् । निपातनादुपस
र्गान्तलोपः घत्त्वच् । क्विन्नन्त्वात्
कुत्त्वेनहस्य घ ॥

उष्णीषः । पुं । न । शिरोवेष्टनवस्त्रे ।

पाघ पघडीइतिभाषा ॥ इत्यगुणा
यथा । उष्णीषं कान्तिकृत् केश्यंरजा
वातकफापहम् । लघुचेच्छस्यते
यस्याद्गुरुपित्ताच्चिरोगकृदितिभा
वप्रकाशः ॥ किरीटे ॥ लक्षणात्
रे ॥ उष्णमीषतेहिनस्ति । ईषगति
हिंसादर्शनेषु । इगुपधेतिकः । श
कम्वादिः ॥

उष्णोद्दकम् । न । तप्तजले ॥ क्वाथ

भानपादावशेषादूर्वावशेषपादहीन-
जले । अस्यगुणाः । तत्पादहीनंवा
तप्तं मध्यहीनन्तुपित्तनुत् । कफघ्नं
पादशेषस्थं पानीयं लघुदीपनमि-
ति ॥ उष्णञ्चतत् उद्दकञ्च ॥

उष्णोपगमः । पुं । निदाघे ॥ उष्णःउप

गमोऽत्र ॥

उष्मः । पुं । निदाघे ॥ आतपे ॥ वसन्त
काले ॥उष्कः । पुं । ग्रीष्मर्तौ । ऊषति रुज
ति । ऊषरुजायाम् । अन्येभ्योपीति

उहः

मनिन् । यावादिच्चात् कन् ॥

उष्मपाः । पुं । पितृगणविशेषे ॥ उष्म
पास्तुकवे. पुषाः ॥ उष्मार्णपिवन्ति
। पापाने । क्विप् ॥ या वदुष्णंभवत्य
न्नं यावदस्नन्ति वाग्यताः । पितरस्ता
वदस्नन्तियावन्नोक्ताहविर्गुणा. इति
स्मृतिः ॥

उष्मागमः । पुं । आतपे । निदाघे ॥

ओषतीत्युष्मा । अन्येभ्यइतिमनि
न् । आगच्छतीत्यागमः । अच् ।
उष्माताप आगमोऽत्र ॥

उस्त्र । पुं । वृषे ॥ मयूखे । किरणे ॥

वसन्ति रसा अस्त्रिन् । वस०स्फाधि
तश्चीतिरक् । यजादिच्चात् सम्प्रसा
रणम् । नरपरेतिषत्त्वाभावः ॥

उस्त्रा । स्त्री । अर्जुन्याम् । गवि ॥ उप

चित्रायाम् ॥ वसति चीरमस्याम ।
उस्त्राट्टाप ॥

उह । अ । सम्बोधनाय ॥ एवार्थे ॥ उ

च हचेतिविग्रहः ॥

उहह । अ । सम्बोधने ॥ उहच हच ॥

उहानः । पुं । देशविशेषे ॥

उह्यमानः । त्रि । आकृष्यमाणे ॥ वहने

नप्राप्यमाणे ॥ वहेःकर्मशिशानच् ॥

उहः । पुं । अनुडुहि ॥ वहति । वह० ।

दशपाद्यां स्फायितश्चीतिरूचेदम्भि
वहिवसीतिपाठात् रक् ॥

उधः

जः

.....

ऊ । अ । वाक्यारम्भे ॥ रक्षायाम् ॥ अ
मुकम्पायाम् ॥ सम्बोधने ॥

ऊः । पुं । महेश्वरे ॥ चन्द्रे ॥ प्रापिते ॥
अवति । अवरक्षायाद्दौ । कर्त्तरि क्ति
प् । अवरक्षरेऽप्युठ ॥ अकारे ॥

ऊठः । वि । विवाहिते ॥ बह्वनकर्मणि
। कृतबह्वने ॥ धृते ॥ उद्यतेऽस्य ।
वह । क्तः ॥

ऊठकङ्कटः । त्रि । वर्धिते । सन्ने । व
हसन्नाहे ॥ ऊठो धृतः कङ्कटः कवचो
येन ॥

ऊठा । स्त्री । भार्यायाम् ॥ टाप् ॥

ऊतः । त्रि । स्यूते ॥ ऊयतेऽस्य । ऊयी
तन्तुसन्ताने । क्तः ॥

ऊति' । स्त्री । रक्षणे ॥ स्यूतौ । सिमा
इतिभाषा ॥ लीलायाम् ॥ अवन
म् । अव० । अतियूतीत्यादिनाक्ति
न् । अवरक्षरेऽप्युठ ॥

ऊधन्वम् । त्रि । ऊधसेहिते ॥ गवादि
षु ऊधसेनङ्चेति यत् ॥

ऊधः । न । आपीने । खीराशये ॥ व
हति उनत्तिवा । बह्वप्रापणे उन्दीक्रे
हनेवा । असुन् । ऊधसेनङ्कित्तिनि

ऊधप

ईशात् ऊधादेशः ॥

ऊधस्यम् । न । दुग्धे । ऊधसि भवम् ।
यत् ॥

ऊनः । त्रि । न्यूने । हीने । असम्पूर्णं ॥ ऊ
नयति । ऊनपरिहाने ॥ पचाद्यच् ॥

ऊम् । अ । रोषोक्तौ ॥ पृच्छायाम् ॥
ऊयते । ऊयी० मुक्प्रच्ययः ॥

ऊमम् । न । नगरे ॥ अवति । अव० ।
अविसिवीत्यादिनामन्कित् ॥

ऊररी । अ । अङ्गीकारे ॥ ततौ । वि-
स्तारे ॥ ऊयते । ऊयी० बाहुलका
त् ररीक् ॥

ऊरथः । पुं । वैश्ये ॥ ब्रह्मण ऊरोर्जा-
तः । शरीरावयवाद्यत् । गुणावादे
शौ ॥ त्रि । ऊरुसमुद्भवे ॥

ऊरी । अ । अङ्गीकृतौ ॥ विस्तारे ॥
ऊयते । ऊयी० बाहुलकाद्रीक् ॥

ऊरीकृतः । त्रि । अङ्गीकृते ॥ तते ।
विस्तृते ॥ ऊरीकृततेऽस्य । क्तः ॥

ऊरुः । पुं । जानूपरिभागे । सक्थिनि ॥
ऊरुयते आच्छाद्यते । ऊरुञ्० ऊ
रुतेर्नुलोपश्चेति कर्मणि क्तुः ॥

ऊरुजः । पुं । वैश्ये ॥ ऊरोर्जात । ज
नी० पञ्चम्या मजातावितिडः ॥

ऊरुपर्वा । पुं । न । जानुनि । अष्टीवति
। घौटू घुटना इति भाषा ॥ ऊरो'
पर्व ॥

उर्जस्व

उररी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥

उरस्तम्भः । पुं । रोगविशेषे ॥ तस्यरूपम् । परकीया विषगुरुस्यातामतिशयथै । धानाङ्गमर्दस्तै मित्यतन्द्राद्यर्थश्चिञ्चरैः ॥ संयुतौ पादसदनकृच्छ्रोद्धरणसुप्तिभिः । तमूरस्तम्भमित्याहु राश्यावातमथापरेइति ॥

उरस्तम्भा । स्त्री । कदलीवृक्षे ॥

उर्क । न । बले ॥ अन्ने ॥ उर्कस्तच्छीलादिषु भ्राजभासेति क्विप् ॥ अमृतशब्दाभिधेयोऽत्यन्तसारभूतः सूक्ष्मोन्नरस उर्गुच्यते इतिमीमांसकाः ॥

उर्कः । पुं । कार्तिकमासे ॥ उत्साहे ॥ बले ॥ प्राणने ॥ कार्तिकनामिवर्षविशेषे ॥ न । जले । पानीये ॥ उर्जयति उत्साहयति जिगीषून् । उर्ज्वलप्राणनयोः । एयन्तात् पचाद्यच् ॥ असुनि सान्तोष्यम् ॥

उर्जस्वलः । त्रि । बलाधिके । उर्जस्विनि ॥ अतिशयितः उर्जावलमस्यास्ति । ज्योत्स्नातमित्येति उर्जसेवलच् । अदन्त उर्जशब्दाद्बलचि सगपिनिपाच्यः ॥ अलङ्कारविशेषे ॥ रसभेदतदाभासतत्प्रकाशमानानिवन्धनेन रसवत् प्रापक उर्जस्वलाङ्कार इति सूत्रात् । तत्प्रकाशमा

उर्जना

नवन्धने समाहिताङ्कारइत्यर्थः ॥

उर्जस्वी । चि । बलाधिके । उर्जस्वले ॥ अतिशयित उर्जावलमस्यास्ति । ज्योत्स्नातमित्येति विनिः । अदन्तात् विनिवृत्ते सगपिनिपाच्यः ॥ न । अलङ्कारविशेषे ॥ उर्जस्विह्रुवाङ्कारमिति तस्यलक्षणम् । साहङ्कारवस्वभिधानमित्यर्थ ॥

उर्जितः । चि । बलाद्यतिशययुक्ते । बलप्रकर्षशालिनि ॥ बलार्थादूर्जशब्दात्तारकादित्वादित्च् ॥ बलार्थादूर्जेगन्त्यर्थार्कर्मकेत्यादिनाकर्त्तरित्तो वा ॥

उर्जितशासनः । पु । नारायणे ॥ श्रुतिस्मृतिलक्षणमूर्जितशासनमस्य । यथा । श्रुतिस्मृती ममैवाचे यस्ते उल्लङ्घ्यवर्त्तते । आत्ताछेदी ममदेषी मङ्गलोपि न वैष्णवः ॥ इति भगवद्वचनम् ॥

उर्जिति । स्त्री । उत्कर्षे ॥

उर्जनाभः । पुं । मर्कटके । लूतायाम् । तन्तुसर्जने प्रसिद्धजीवे । मर्कटी इतिभाषा ॥ उर्जेव तन्तुर्नाभावस्य । अजितियोगविभागाद्च् । डयापौरितिह्रस्वः ॥

उर्जनाभिः । पुं । लूतायाम् ॥ उर्जनाभावस्य ॥

ऊर्ध्वकः

ऊर्ध्वा । स्त्री । मेघादिलोम्नि । जनइति
भाषा ॥ भुवोरन्तरावर्त्ते ॥ सतुभूद्वय
मध्येऽखालतन्तुसूक्ष्मः शुभायत ए
क प्रशस्तावर्त्तो महापुरुषखक्षयम्
। चक्रवर्त्यादीनां महायोगिनाञ्च
भवति ॥ ऊर्ध्वाति । ऊर्ध्वाज्० । अ
न्येभ्योपीतिङः । ऊर्ध्वातेर्ङ इतिङो
वा ॥

ऊर्ध्वायु । पुं । चयमङ्गे । ऊर्ध्वनाभे ॥
भेदे ॥ मेघलोमकम्बले । पट्टू देव
दु लोर्ध्वं प्रकृषी बतिभाषा ॥ ऊर्ध्वा
अस्यास्त्र । ऊर्ध्वायायुस् । सिञ्चात्
पदञ्चम् । तेनयस्येतिलोपोन ॥

ऊर्ध्वरः । पुं । राक्षसे ॥ शूरे ॥ ऊर्ध्वम
अदृणाति । दृ० । ऊर्ध्वदृणातेरल-
चौपूर्वपदान्त्यलोपश्च । अलचोः स्वरे
भेदः ॥

ऊर्ध्वः । वि । उच्छ्रिते ॥ तुङ्गे ॥ उपरि
ष्टात् उपर्यर्थे ॥ दण्डवत् स्थिते ॥
ऊर्ध्वशब्दो दीघादिनिर्वकारः सव-
कारश्चदृश्यते ॥

ऊर्ध्वकः । पुं । मृदङ्गविशेषे ॥ यवमथा
कृतिर्हर्षकः ॥ शब्दार्थवस्तु । ऊर्ध्व
कोगोपुच्छवत् सत्रितालोऽष्टाङ्गुलो
मुखे । धृत्त्वोर्ध्वं वाचते तेषां वादनं दु
र्जनं नना ॥ इति ॥ अपिच । हरी त
क्याकृतिस्वङ्गुस्तथाखिडग्योयवाकृ

ऊर्ध्वपुं

ति' । ऊर्ध्वकोदण्डतुल्यः स्यान्मुरजा
भेदतोमताः ॥ ऊर्ध्वः कायति । कै
शब्दे । सुपीतिकः ॥

ऊर्ध्वकण्ठी । स्त्री । महाशतावर्याम् ॥
ऊर्ध्वङ्गमः । पु । ऊर्ध्वस्थे ॥ इतित्रिका-
ण्डशेषः ॥

ऊर्ध्वजानुः । वि । उपरिभागेस्थूलजा
नुके । ऊर्ध्वञ्चौ ॥ उर्ध्वजानुनीयस्य ॥

ऊर्ध्वमः । वि । ऊर्ध्वजानुनि ॥

ऊर्ध्वञ्चु । वि । ऊर्ध्वजानुनि ॥ ऊर्ध्व-
जानुनीयस्य । ऊर्ध्वादिभाषेतिपञ्चे
ञ्चुः ॥

ऊर्ध्वदेवः । पुं । विष्णौ । हरौ ॥

ऊर्ध्वपादः । पुं । शरभे ॥

ऊर्ध्वपुण्ड्रः । पु । तिलकविशेषे ॥ सत्सो
ब्राह्मणखलाटे पुण्ड्रेऽनुवत् चन्दना
दिनाकृतोर्ध्वरेखात्रयरूपः । यथा ।
ऊर्ध्वपुण्ड्रेत्रिपुण्ड्रं स्यात् त्रिपुण्ड्रेनोर्ध्वं
पुण्ड्रकमिति । ऊर्ध्वपुण्ड्रं द्विजः कुर्या
द्वारिमृद्गमचन्दनैरिच्छादिष्ववह-
व' । ऊर्ध्वपुण्ड्रं मृदाकुर्यात् त्रिपुण्ड्रं
भस्मनासदा । तिलकं वै द्विजः कुर्या
च्चन्दनेनयदृच्छया ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रं द्वि-
ज कुर्यात् त्रिपुण्ड्रं त्रिपुण्ड्रकम् ।
ऊर्ध्वचन्द्रन्तु वैश्यश्च त्तुलं शूद्रयोनि
जः ॥ इतिब्रह्माण्डपुराणम् । अशु-
चिर्वाप्यनाचारोमनसापापमाचरे-

ऊर्ध्वम्

त। शुचिरेवभवेन्नित्यमूर्ध्वपुण्ड्राङ्गि
तो नरः ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रधरो मर्त्यामिय
तेयश्चकुवचित् । श्रपाकोपिविमा-
नस्थो ममलोकेमहीयते । इति ॥
वैदिकातिरिक्तएवास्याधिकारी ॥
यथोक्तं देवीभागवते श्रीनारायणेन
। ऊर्ध्वपुण्ड्रं विशूलश्चवर्तुलं चतुरस्र
कम् । अर्धचन्द्रादिकलिङ्गवेदनिष्ठो
नधारयेत् ॥ जन्मनालब्धजातिस्तु-
वेदपन्यानमाश्रितः । पुण्ड्रान्तरंभ्र-
माहापिललाटेनैवधारयेत् ॥ ख्या-
तिकान्त्यादिसिद्धार्थं चापि विष्णवाग
मादिषु । स्थितं पुण्ड्रान्तरं नैवधारये
द्वैदिको जनइत्यादि ॥ ऊर्ध्वश्चासौ
पुण्ड्रश्च ॥

ऊर्ध्वम् । अ । ऊर्ध्वशब्दार्थे ।

ऊर्ध्वमानम् । न । उन्माने ॥ पलादि
शब्दवार्चनपाषाणादिनातुलादावा
रोपितेन येन सुवर्णादेर्गुरुत्वमुन्मी
यते तदूर्ध्वारोपणादूर्ध्वमानमिति श
ब्देन विवक्षितम् । वट्ट वाट इति च य
स्यभाषा ॥ ऊर्वा दौ ॥ ऊर्ध्ववस्थि
तेन येन मीयते तत् प्रथमश्च द्विती
यश्च ऊर्ध्वमाने मतौ ममेति महाभा
ष्योक्तेः । प्रथमद्वितीयौ द्वयसज्द-
प्रचौ ॥

ऊर्ध्वमुखम् । न । नक्षत्रविशेषेषु । य-

ऊर्ध्वः

या । आर्द्रापुष्या धनिष्ठा चप्रताख्या
श्रवणातथा । रोहिणी च्युत्तराचैव-
नवैवोर्ध्वमुखाः स्मृताः इति ॥

ऊर्ध्वमूलः । पुं । संसारवृत्ते ॥ ऊर्ध्वमु
त्कृष्टं कारणञ्च कार्यापेक्षया परम
व्याकृतं मूलमस्येति । अस्ति हि संसा
रस्य मूलम् । नेदममूलं भविष्यती
ति श्रुतेः ॥

ऊर्ध्वरेताः । पुं । महादेवे । सदाशिवे
॥ मुनिविशेषे । सनकादिषु ॥ भ्रा-
म्णे ॥ सन्न्यासिनि ॥ ऊर्ध्वरेतो यस्य
सः । न पतति वीर्यं यस्येत्यर्थः ॥

ऊर्ध्वलिङ्गः । पुं । महेशे । देवदेवे ।
शिवे ॥

ऊर्ध्वलोकः । पुं । दिवि । स्वर्गे ॥

ऊर्ध्वस्थः । चि । उपरिस्थिते ॥ ऊर्ध्वेति
ष्ठति । षा० । सुपिस्थ इति क ॥

ऊर्ध्वस्थितिः । स्त्री । उपरिस्थितौ ॥

ऊर्ध्ववर्त्तं ॥ सतु अश्वस्यपृष्ठस्थानम् ॥

ऊर्ध्वसितः । पु । तरमुखे ॥ कारवेक्ष्णे
॥ त्रि । ऊर्ध्वोपवेशिते ॥ ऊर्ध्वमसि-
तः आसितो वा ॥

ऊर्ध्वः । पुं । स्त्री । वीच्याम् ॥ प्रकाशे ॥

वेगे ॥ भङ्गे । स्वल्पतरङ्गे ॥ वक्षस-

ङ्गोचरेखायाम् ॥ वेदनायाम् ॥ पी-

डायाम् ॥ उत्तराहायाम् ॥ वृभक्षा

दिषट्सु । बुभुक्षा च पिपासा च प्रा

जर्बसी

यस्य मनसः स्युतौ । शोकमोहौ शरीरस्य जरामृत्युषडूर्मयद्रत्युक्तेः ॥ ऋच्छति । ऋगतौ । अर्त्तेरुच्चेति मिः । अर्त्तेरुरादेशः ॥ अश्वगति-विशेषे ॥ यथा । पङ्कीकृताना मस्यानां नमनोन्नमनाकृतिः । अतिवेगसमायुक्ता गतिरुर्मिर्बदाहतेति वैजयन्ती ॥

जर्बिका । स्त्री । अङ्गुलीये ॥ वस्त्रभङ्गे ॥ तरङ्गे ॥ उत्कण्ठायाम् ॥ भृङ्गनादे ॥ जर्भिरिष । इवेप्रतिकृतावितिकन् । जर्भिं प्रकाशं कायति वा । कै० । आतोनुपेतिक० ॥

जर्भिमान् । त्रि । वक्त्रे । अराले । वाँकाइतिभाषा ॥ तरङ्गिणि ॥ जर्भिरस्यास्ति । मतुप् । यवादिः ॥

जर्भिमासी । पुं । समुद्रे । अङ्गुपारे ॥ जर्भिर्णामालासाअस्तिअस्य । इनिः ॥

जर्भिन्ना । स्त्री । सरिति ॥ लङ्गाणभार्यायाम् ॥ काचमालायाम् ॥ जर्भिन्नाति । आतोनुपेतिकः ॥

जर्बरा । स्त्री । उर्वरायाम् नौ ॥

जर्बसी । स्त्री । नारायणोर्निर्भिससभूता वस्त्रर्शिनीतिहरिवंशप्रसिद्धायां स्वर्गवेश्यायाम् । उर्वश्याम् ॥ ऊरौ उषितेति । वसनि० । जर्बसी दीर्घादिर्दन्त्यान्तापृषोदरादिषु व्यु

जषा

त्पादिता ॥

जष्यङ्गम् । न । गोमयच्छत्रिकायाम् । शिखीन्धके ॥

जषः । पुं । चारुमदि ॥ प्रभाते ॥ प्रातःसन्धायाम् ॥ रन्ध्रे ॥ चन्दनाद्रौ ॥ श्रवोविले ॥ ऊषति । ऊषरुजायाम् । इगुपधेतिकः ॥

जषकम् । न । ऊषे । स्वार्थेकन् ॥

जषणम् । न । मरिचे ॥ पिपलीमूले ॥ शुण्ठ्याम् ॥ पुं । चित्रके ॥ ऊषति । ऊषणवाहुलकात्क्युन् ल्युङ् ॥

जषणा । स्त्री । पिपल्याम् ॥ अथे ॥ टाप् ॥

जषरः । पुं । चारुभूमैः । ऊषवति ॥ यचवीजमुत्संन प्ररोहति तस्मिन्नि-त्यर्थः ॥ ऊषोस्त्वस्मिन् । ऊषमुषीतिरः ॥ रेणुकादिनवतीर्थेषु ॥ यथा । रेणुका सूकरः काशी काली कालौ वटेश्वरौ । कालिञ्जरोमहाकाशऊषरानवमुक्तिदा इति वराहपुराणम् ॥

जषरजम् । न । पांशवखण्डे ॥ रोमकनामायस्त्रान्तभेदे ॥ इतिराजैनिर्घण्टः ॥

जषवान् । त्रि । ऊषरे ॥ मत्तुप् ॥

जषा । स्त्री । वाणसुतायाम् ॥

जषा । पुं । निदाघे ॥ ऊषाणः शषस

ऊहः

हाः । ऊष्मावायुस्तत्प्रधाना इत्यर्थः ।
एतच्चसोष्माणइत्यस्य वायुनासहव
र्त्तन्तइत्यर्थ इति प्रातिशाख्यभाष्ये-
स्पष्टम् ॥

ऊष्मा । स्त्री । ऊष्मणि ॥ टावन्तः । ऊ
ष्मया सार्द्धमृष्म पीतिद्विरूपः ॥

ऊहः । पु । अध्याहारे । तर्क ॥ अपूर्वो
त्प्रेक्षणे इतिजैमिनिः ॥ आगमाऽ
विरोधिना न्यायेन आगमार्थपरी
क्षणे ॥ परीक्षणञ्च संशय पूर्वपक्षनि
राकरणेनोत्तरपक्षव्यवस्थापनम् ।
तदिदं मननमाचक्षते आगमिनः
सा तृतीया सिद्धि' तारतारमुच्यते
। अन्येतुव्याचक्षते । विनोपदेशादि
राप्राग्भवीयाभ्यासवशात् तत्त्वस्य
स्वय मूहनंयत सा सिद्धिरुहइति ।
विमर्शात्मकतर्क ॥ समूहे ॥ असम

ऊहा

वेतार्थकपदव्यागपूर्वकसमवेतार्थ-
कपदसमभिव्याहारकरणे ॥ साका
ङ्गवाक्यस्य पदान्तरेणाकाङ्क्षापूर-
णे ॥ आरोपे ॥ ऊहनम् । ऊहवि-
तर्क । भावे घञ् ॥

ऊहत्वम् । न । मानसत्त्वव्याप्ये जाति
विशेषे । तर्कवामीत्यनुभवसिद्धे ॥
अन्यथाश्रुतस्यशब्दस्य अन्यथा लि
ङ्गवचनादिभेदेन विपरिणामनमू-
ह स्तस्यभावे ॥

ऊहनम् । न । ऊहे ॥

ऊहनी । स्त्री । शोधन्याम् । सम्मार्ज-
न्याम् ॥

ऊहा । स्त्री । अध्याहृतौ ॥ ऊहनम् ।

ऊह० । गुरोश्चहलइत्यप्रत्ययः ।
टाप ॥

ऋचग

ऋः

.....

ऋ । अ । गर्हणे ॥ वाक्ये ॥ मन्त्रस्तोम
वचने ॥ ऋकारे ॥ स्त्री । देवान्वा
याम् ॥ पुं । स्वर्गे ॥

ऋक्यम् । न । धने ॥ स्वर्गे ॥ ऋच्यते-
ऋचशब्दे । वाहुलकात् थक् ॥

ऋचः । पुं । गिरिविशेषे ॥ तापीप
योष्णीनिर्विन्ध्याप्रमुखा ऋचसम्म-
वाः ॥ भल्लूके ॥ शोणके । प्रयोनाक
प्रभेदे ॥ पुं । न । नक्षत्रे । भे ॥ मे
षादिराशौ ॥ त्रि । कृतवेधने ॥
अच्छे ॥ ऋषति । ऋषीगतौ । स्रुत्र
श्विक्वृष्यधिभ्यः किदिति ऋषे जातौ
सः । षढोःक्रासि ॥ यद्वा । ऋचणो-
ति । ऋचहिंसायाम् । अच् ॥

ऋचगन्धा । स्त्री । ऋषिजाङ्गलिक्याम्
। ऋषिजाङ्गल इति गौडभाषाप्रसि
द्ध्याम् ॥ क्षीरविदार्याम् । महाश्वे
तायाम् ॥ दृढदारके । ऋगलाव्याम् ।
वीरताड इति गौडभाषा ॥ चृचान्
गन्धयति । गन्धग्रहणे । मूलविभुजा
दिच्चात्कः ॥ यद्वा । ऋचोगन्धोऽ
स्याः । चृचशब्दस्तद्गन्धसदृशे गौणः ।
ऋचस्येवगन्धोऽस्याः । समासान्तस्या
निच्यच्चात् उपमानाच्चेतिनेकारः ॥

ऋक्

ऋचगन्धिका । स्त्री । क्षीरविदार्याम् ।
श्वेतभूकूपारण्डे ॥ ऋचगन्धार्थे ॥
ऋचगन्धैव स्वार्थेकन् ॥

ऋचगिरिः । पुं । ऋचाभिधे कुलाच
ले ॥

ऋचरः । पु । ऋत्विजि ॥ न । वारिधा
रायाम् ॥ ऋषति । ऋषीगतौ । त
न्यृषिभ्यां ऋरन् ॥ ऋचरः कण्टक-
इति वेदभाष्यम् ॥

ऋचराजः । पुं । जान्मवति ॥ चन्द्रे ॥
ऋचाणां राजा । टच् ॥

ऋचवान् । पु । नर्मदातीरस्थे पर्वतवि
शेषे ॥ ऋचाः सन्त्यस्मिन् । मतुप् ॥

ऋचविडम्बी । पुं । नक्षत्रसूचके ॥

ऋचहरीश्वरः । पु । सुग्रीवे ॥

ऋचेशः । पुं । चन्द्रमसि । सोमे ॥

ऋचोदः । पु । पर्वतविशेषे ॥

ऋग्देदः । पुं । देवदैवत्ये ऋग्ब्राह्मणस
मुदाये । ऋचि ॥

ऋग्देदाधिपतिः । पुं । गुरौ । बृहस्पतौ ॥
यथा । ऋग्देदाधिपतिर्जीवः सामवे
दाधिपः कुजः । यजुर्वेदाधिपः शुक्रः
शश्विजोऽथर्ववेदराट् । इति ॥

ऋक् । स्त्री । नियताक्षरपाद्युते देव
दैवत्ये एकविंतिशाखात्मके वेदभा
गे । समानाक्षरपाद्वन्धसमन्विते-
सन्धविशेषे ॥ तस्यलक्षणम् । यद्वा

ऋजु.

र्थवशेन षाडव्यवस्थितिः । अस्यार्थः ।
। यत्रार्थवशेन एकान्वयित्त्वेनानुष्टुवा
दिषादस्थितिः । इति जैमिनिः ॥
ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवा अनया । ऋचस्तु
तौ । क्विप् ॥

ऋचीषम् । न । पिष्टपचनपाचे ॥ ऋच
ति । ऋचशब्दे । बाहुलकात् की
षन् ॥

ऋच्छरा । स्त्री । वेश्यायाम् ॥ ऋच्छति ।
ऋच्छगतीन्द्रियमलयमूर्त्तिभावेषु ।
ऋच्छेररः ॥

ऋजिमा । पुं । आर्जवे ॥ ऋजोर्भावः ।
इमानिच् ॥

ऋजीकः । चि । दुष्टे ॥ तपोधने ॥ अ
जते । ऋजगतिस्थानार्जनेपार्जनेषु
। ऋजोश्चेति ईकन् ॥ यद्वा । ऋजे
कीकन् । ऋजीक इन्द्रो धूमश्चेति
कौमिदी ॥

ऋजीषम् । न । कटाहिकातन्विकादौ
पिष्टभर्जनपाचे । पिष्टपचने ॥ धने ॥
उद्धृतरसि सोमलतायाः शेषे । एत
च्चमन्त्रभाष्ये स्पष्टम् ॥ नरकविशेषे ॥
अत्रपिष्टपचन प्रक्षेपः ॥ अर्ज्यते । अ
र्ज्यर्जने । अर्जे ऋजचेति ईषन् ॥

ऋजुः । चि । अवके । अजिह्वे । प्रगुणे
। प्राञ्जले । सीधा इतिभाषा ॥ ऋज
वेहिब्राह्मणा नेतरस्वभावतः ॥ अ

ऋज्यञ्च

र्जति । ऋर्ज्यञ्जने । अजिह्वीति
साधुः । अर्ज्यति गुणान्वा ॥

ऋजुकायः । पुं । कश्यपमुनेः । त्रि । अ
वक्रशरीरे ॥ ऋजुः कायोस्य ॥

ऋज्जः । त्रि । गतिमति । ऋज्जान् इति
मन्त्रे ऋज्जा गतिमन्तोऽश्वायस्येति वे
दभाष्यात् ॥ नायके ॥ अर्जयते अ
र्जयतिवा । ऋजगत्यादिषु । ऋज्जे
द्धेतिरन् । निपातनानुशाभावः ॥

ऋज्जसानः । पुं । मेघे ॥ ऋज्जते । ऋ
जिभर्जने । ऋज्जिवृधीति असानच्
कित् । वेदभाष्ये तु यौगिकार्थ एव
पुरस्कृतः ॥

ऋज्यम् । न । अधमर्त्येनोत्समर्णात् पुन
र्देयतयास्वीकृत्यगृहीतेधने । पर्यु
दधने । उद्धारे । उधार इतिभाषा ॥
जले ॥ दुर्गे ॥ दुर्गभूमौ ॥ अर्जतेस्य ।
ऋगतौ । क्त । ऋज्यमाधमर्त्ये इति
शात्वम् ॥

ऋज्यत्रयम् । न । त्रिविधे ऋज्यविशेषे ॥ य
था । देवानाञ्च पितृणाञ्च ऋषीणा
ञ्चतथानर । ऋज्वान् जायते यस्या
त्तन्मोक्षे प्रयतन्तसदा ॥ तत्परिशो
धनस्तु । देवाना मन्वणो जन्तु र्यज्ञै-
र्भवति मानवः । अत्यवित्तश्च पूजाभि
रुपवासव्रतैस्तथा ॥ आद्वेनप्रजयाचै
व पितृणामन्वणो भवेत् । ऋषीणां

ऋणादा

ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा तथा ॥ इ
तिविष्णुधर्मोत्तरम् ॥

ऋणमत्कृणः । पुं । } प्रतिभुवि । लम्
ऋणमार्गाणः । पुं । } के । जामिन्
जमान इतिचभाषा ॥

ऋणमुक्तिः । स्त्री । विगणने । ऋणप
रिशोधने । ऋणस्य ऋणाद्दामुक्तिः ।

ऋणमोक्षः । पुं । ऋणमुक्तौ ॥

ऋणहर्ता । पुं । भौमे ॥ ऋणस्यहर्ता ॥

ऋणादानम् । न । उत्तमर्थेनाधमर्था
त्सखाभधनग्रहणे । व्यवहारविशेषे
॥ तत्सप्तविधम् । यथा । ईदृशम
यं देयम् १ । ईदृशम देयम् २ । अ
नेनाधिकारिणा देयम् ३ । अस्मिन्
समये देयम् ४ । अनेन प्रकारेण देय
म् ५ । इत्यधमर्थेपञ्चविधम् । उत्त
मर्थे तु दानविधिः ६ । आदानविधि
श्च ७ । इतिद्विविधम् । तथाच नार
दः । ऋणं देयमदेयञ्च येन यत्र यथा
भवेत् । दानग्रहणधर्माश्च ऋणादा
नमिति स्मृतम् ॥ अदेयमितियदुक्तं
तदाह कात्यायनः । नस्त्रीभ्यो दास
वालेभ्यः प्रदद्यात् किञ्चिदुद्धृतम् ।
दातान खभते तत्तुतेभ्यो दत्तान्तु त
दसु ॥ तत्रविशेषमाह वृहस्पतिः । प
रिपूर्णे गृहीत्वा धिं वन्धवा साधु खन
कम् । लेखारूढं साक्षिमद्वा ऋणं द

ऋतप

द्या दुनीसदा ॥ इतिविवादार्यावसे
तुः ॥

ऋणान्तकः । पु । कुजे । मङ्गलमन्त्रे ॥

ऋणापनोदनम् । न । ऋणापनयने ॥

ऋणिकः । त्रि । अधमर्थे ॥

ऋणी । त्रि । ऋणवति । अधमर्थे । ऋ
णग्रस्ते ॥

ऋणोद्गाहणम् । न । अधमर्था गृहीतार्थं
ग्रहणे ॥

ऋतम् । न । ब्राह्मणस्योत्तमवृत्तौ । उ
च्छ्रिते ॥ ऋतमुच्छ्रितं ज्ञेयमित्यु
क्तेः ॥ जले ॥ सत्ये ॥ मोक्षे ॥ कर्म
फले ॥ सन्धतायां वाचि ॥ यथाशास्त्रे
यथाकर्त्तव्ये बुद्धौ सुपरिनिश्चितेर्षे ॥
अवितथस्वभावे परमार्थभूतवस्तुनि
॥ मानससत्ये ॥ त्रि । दीप्ते ॥ पूजि
ते ॥ अर्थतेस्य ऋच्छतिवा । ऋगतौ
। निष्ठेति गच्छर्थेतिवाऽर्त्तः क्त ॥

ऋतजित् । पुं । यच्चविशेषे ॥

ऋतधामा । पुं । विष्णौ ॥ ऋतं सत्यं धा
म अस्य ॥

ऋतपः । पुं । संसारिणिजीवे ॥ ऋतं क
र्मफलं पिबति । पा० । कः ॥

ऋतपर्यः । पुं । राजर्षिविशेषे ॥ यथा ।

कर्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्यानखस्य
च । ऋतपर्यस्य राजर्षेः कीर्त्तनं क
श्चिनाशन मिति महाभारतम् ॥

ऋतुः

ऋतम् । अ० । सत्यमित्यर्थे ॥
 ऋतम्भरा । स्त्री । प्रज्ञाविशेषे ॥ ऋतं
 ऋत्नमेव विभर्त्ति न तत्र विपर्यासग
 न्धोप्यस्तीति यौगिक्येवेयं समाख्या ॥
 मूच्छदीपस्य नदीविशेषे ॥
 ऋतव्यम् । त्रि । ऋतुदेवताके हविरा
 दौ ॥ ऋतुर्देवताऽस्य । वाय्वृतुपितृ
 षसोयत् । गुणावादेशौ ॥
 ऋतिः । स्त्री । कल्याणे ॥ वर्त्मनि ॥ जु
 गुप्सायाम् ॥ स्पृष्टायाम् ॥ गतौ ॥
 अशुभे ॥ ऋगतौ । क्तिन् ॥
 ऋतीया । स्त्री । अर्त्तने । जुगुप्सायाम्
 ॥ ऋतिः सौत्रः । ईयङ् पच्चे । अप्रत्य
 यादित्यः । टाप् ॥
 ऋतुः । पुं । कालविशेषे ॥ सतु शिशिरा
 दिभेदात् षड्विधः । यथा । मासद्वया
 त्मकः कालऋतुः प्रोक्तो विचक्षणे रिति
 । मलमासे तु मासद्वयात्मक एको मा
 सः तेन मासद्वयात्मकत्वमधिरुद्धम्
 । षट्शतुदिवसैर्मासः कथितो वाद
 रायणैरित्युक्ते ॥ शिशिरः पुष्पसम
 यो ग्रीष्मो वर्षाशरद्धिमः । माघादि
 मासयुग्मैस्तु ऋतवः षट्क्रमादितः ॥
 उत्तरायणमाद्यैस्तैस्त्रिभिः स्याद्दक्षि
 णायनमिति ॥ ऋतूनां व्यत्यये जाते
 यदुक्तं तद्वलिख्यते । यद्वा । ग्रीतेर्
 णातां विपर्यासे ऋतूनां विपुञ्जं भवम्

ऋतुः

। पुष्पफले च विकृते राक्षीमृत्त्युंतश्चा
 दिशेदिति ॥ सत्रिवधोपि । कार्त्तिक
 काग्रहायणपौषमाघाः शीतः १
 फाल्गुनचैत्रवैशाखज्येष्ठाः ग्रीष्मः २
 आषाढश्रावणभाद्राश्विनाः वर्षा । ३ ॥
 द्विविधोपि । कार्त्तिकदिषणमासा
 शीतः । १ । वैशाखादिषणमासाः
 ग्रीष्मः । २ । इति स्मृतिः ॥ स्त्रीपुष्पे
 आर्त्तवे । रजसि । शोणितदर्शने-
 पलचिते गर्भधारणयोग्ये स्त्रीणां स
 वस्थाविशेषे ॥ ऋतुः स्वाभाविकः स्त्री
 णां रात्रयः षोडशस्मृताः चतुर्भिरि
 तरैः सार्द्धं महोभिः सद्दिगर्हितैः ॥
 दीप्तौ ॥ सुवीरे ॥ मासे ॥ इयर्त्ति
 गच्छति असाधारणं लिङ्गम् । ऋग
 तौ । अर्त्तेश्चतुरितितुः । चात्कि
 त्वम् । ऋच्छति वा ॥
 ऋतुमासः । त्रि । फलितरौ । फले ग्रहौ
 । अवन्ध्यष्टचादौ ॥ ऋतुः प्राप्त्तोने
 न ॥
 ऋतुमती । स्त्री । रजस्वलायाम् । उद
 क्थायाम् ॥ ऋतुरख्यस्याः । मतुप् ।
 डीप् ॥
 ऋतुराजः । पुं । वसन्ते ॥ ऋतूनां राजा
 । राजाहः सखिभ्यष्टच ॥
 ऋतुवृत्तिः । पुं । वर्षे । संबत्सरे ॥ ऋ
 तूषु वृत्तिरस्य ॥

ऋत्विक्

ऋतुसन्धि । पु । ऋतुद्वयसन्धिकाले । ऋत्त्वोरन्यादिसप्ताहयोः ॥ आहवाचवाग्भट् । ऋत्त्वोरन्यादिसप्ताहादृतुसन्धिरिति स्मृतः । तत्रपूर्वाविधिस्त्याज्य सेवनीय.परोविधिरिति ॥

ऋतुज्ञानम् । न । रजस्वलायाश्चतुर्थी हकर्त्तव्येज्ञाने ॥ तत्ज्ञानानन्तरं भर्तुं मुखं द्रष्टव्यम् । नान्यस्य । भर्तुः सन्धिधाने भर्तारं मनसि ध्यात्वा सूर्ये वि लोकयेदितिकाशं खण्डम् ॥

ऋते । अ वर्जने । विना ॥ ऋतीयते । ऋतः सौचोधातुः । ततः के प्रत्ययः ॥

ऋत्विक् । पुं । पुरोहिते । याजके ॥ ऋतैयजति ऋतुं यजति ऋतुप्रयुक्तौ वायंजति । रूढिरेषा यथाकथञ्चिद्भुत्याद्या । यजदेवपूजादौ । ऋत्विगादिनाक्विन्नन्तो निपातितः ॥ अग्न्याघेयं पाकयज्ञानग्निष्टोमादिकान्मखान् । यः करोति वृत्तौ यस्य सतस्य त्विगिहोच्यते इति मनु ॥ तेचयज्ञेषोऽथ भवन्ति । तेषां नामानि यथा । अश्वर्युः १ । प्रस्थाता २ । नेष्टा ३ । उन्नेता ४ । ब्रह्मा ५ । ब्राह्मणा च्छंसी ६ । अग्नीध्रः ७ । पोता ८ । उक्ताता ९ । प्रस्तीता १० । प्रतिह

ऋनामा

र्त्ता ११ । अस्तु ब्राह्मणः १२ । हेता १३ । भैवावरुणः १४ । अच्छावाकः १५ । ग्रावस्तुत् १६ । इति ॥ ऋडम् । न । आवसिते धान्ये । सम्पन्नधान्ये ॥ परिपक्वमर्दितधान्ये ॥ सिद्धान्ते ॥ त्रि । सुसमृद्धे ॥ ऋथ्यति स्म । ऋधुवृद्धौ । क्तः ॥

ऋद्भिः । स्त्री । समृद्धौ ॥ देवताविशेषे । पार्वत्याम् ॥ अष्टवर्गान्तर्गतौषधिविशेषे । लक्ष्याम् । सिद्धौ ॥ अस्याः स्वरूपम् । यथा । ऋद्भिर्दृष्टिश्चकन्दौ द्वौ भवतः कोषयामले । श्वेतलोमान्वितः कन्दोलताजाल सरम्भकः ॥ स एव ऋद्भिर्दृष्टिश्चभेदमप्येतयोर्बुधे । तूलयन्धिसमा ऋद्भिर्वासावर्त्तफलाचसा ॥ वृद्धिस्तुदक्षिणावर्त्तफलाप्रोक्ता महर्षिभिः ॥ ऋद्भिर्वस्थात्रिदोषघ्नी शुक्लामधुरागुरुः । प्रायैश्वर्यकरी मूर्च्छारक्तपित्तविनाशिनी ॥ औषधकरणे ऋद्भिर्दृष्टौ स्थाने वाराहीकन्दो बलादा देया ॥ ऋद्भिर्दृष्टौ । क्तच् । यदा करणे क्तिन् ॥

ऋधक् । अ । सत्ये ॥ वियोगे ॥ शीघ्रे ॥ सामीप्ये ॥ लाघवे ॥

ऋनामा । स्त्री । अदितौ । देवमातरि ॥ ऋनाम अस्याः । डावभाभ्याम

ऋषिकः

ऋषभध्वजः पुं । चन्द्रमौलौ । स
दाशिवे ॥ ऋषभोष्टपो ध्वजश्चिह्न
मस्यध्वजे अस्यवा ॥ प्रथमजिने
न्द्रे ॥

ऋषभी । स्त्री । नराकारयोषिति ॥ शू
कशिव्याम् ॥ शिरालायाम् ॥ विध-
वायाम् ॥

ऋषिः । पुं । वेदे ॥ दीधितौ । किरणे
॥ सन्नद्रष्टरि । शास्त्रकृदाचार्ये । स
स्थवाचि । भृगुवशिष्टादिमुनेः । गो
वप्रवर्त्तके कश्यपभरद्वाजशाण्डि-
त्यादौ । सप्त ब्रह्मर्षिदेवर्षिमहर्षि
परमर्षयः । काण्डर्षिश्श्रुतर्षिश्चरा
जर्षिश्चक्रमावरा इतिरत्नकोषः ॥ त
त्रब्रह्मर्षयो वशिष्ठाद्याः १ । देवर्षयः
कणादयः २ । व्यासाद्या महर्षयः ३ ।
भेलाद्याः परमर्षयः ४ । जैमिन्याद्या
काण्डर्षय ५ । सुश्रुताद्याः श्रुतर्षयः
६ । ऋतपर्णादयोराजर्षयः ७ । ए
तेपुराणप्रसिद्धाः । इतित्रिकाण्डशे
षः ॥ ब्रह्मपुस्तु विवेचनसमर्थे । स
व्यासिनि ॥ मन्त्रे ॥ ज्ञानिनि । त
ज्ञाननिष्ठे ॥ ब्रह्मपुत्रे । अवगतप
रमार्थे ॥ ऋषति जानाति पश्यति
सर्वान्मन्त्रान् । ऋषीगतौ । इगुपधा
वृकिद्वितीन ॥

ऋषिकः । पुं । ऋषीके ॥

ऋष्यग

ऋषिकुल्या । स्त्री । नदीमात्रे ॥ शुक्ति
मतपादोद्भवायां नद्याम् ॥ ऋषिकु
लहितायाम् ॥ ऋषीणांकुल्या ॥
ऋषिजाङ्गलम् । न । ऋषिजाङ्गलिक्या
म् ॥

ऋषिजाङ्गलिकी । स्त्री । ऋचगन्ध्या
म् । ऋषिजाङ्गलवृत्ते ॥

ऋषिपुत्रः । पुं । आचार्यविशेषे ॥

ऋषिप्रोक्ता । स्त्री । माषपर्याम् ॥

ऋषियज्ञः । पुं । ब्रह्मयज्ञे । स्वाध्याये ॥

ऋषिसर्गः । पुं । सर्गविशेषे ॥

ऋषीकः । पुं । काव्याद्यृषिपुत्रे ॥

ऋष्टिः । पुं । असौ । खड्गे ॥ उभयतो धा
रेखड्गे ॥ ऋषति । ऋषीगतौ ।
क्तिच् ॥

ऋष्यः । पुं । मृगविशेष ॥ ऋष्योनीला
ण्डको लोके सरोभद्रतिकीर्तितः
॥ ऋषति । ऋषी० अघन्यादित्वात्-
साधुः ॥

ऋष्यकेतनः । पुं । अनिरुद्धे ॥

ऋष्यकेतुः । पुं । अनिरुद्धे । कामदेवपु
त्रे ॥ कामदेवे ॥ ऋष्योऽसंगः । केतुर-
स्य ॥

ऋष्यगता । स्त्री । ऋष्यप्रोक्तायाम् । अ
तमूल्याम् ॥

ऋष्यगन्धा । स्त्री । ऋषिजाङ्गलिक्याम्
॥ वृद्धदारके ॥

लृ

ऋष्यप्रोक्ता । स्त्री । शतावर्थ्याम् ॥ अति
बलायाम् ॥ शूकशिंथ्याम् ॥ ऋष्यै
र्षुगैः प्रोक्ता । ऋषिभिरप्रोक्तावा ॥

ऋष्यमूकः । पुं । अद्रिविशेषे ॥ ऋष्यमूक
स्तुपम्पाया' पुरस्तात्पुष्पितद्रुमः ।
सुदुःखारोहणानाम शिशुनागाभि
रक्षित ॥ अषवालिभयात्सुग्रीवा
दयः पञ्च वानराः स्थिता आसन्नि
तिरामायणम् ॥

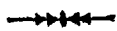
ऋष्यशृङ्गः । पुं । विभाण्डकसुते मु-
निविशेषे ॥ अस्य भार्या लोमपादरा
जकन्या शान्ता । इतिरामायणम् ॥

कृ.

कृ । अ । वाक्यारम्भे ॥ रक्षायाम् ॥
कृ । न । वक्षसि ॥ पु । भैरवे ॥ दनुजे
॥ कृकारे ॥ स्त्री । देवान्नायाम् ॥ द
नौ ॥ स्मृतौ ॥ गतौ ॥

लृः

लृ । अ । देवतात्मायाम् ॥ देवमातरि

एकः

॥ भुवि ॥ कुभे । पर्वते ॥ मन्त्रस्तोभ
वचने ॥ लृकारे ॥

लृः

लृ । अ । देवनार्याम् ॥ नार्यात्मनि ॥
मातरि ॥ पुं । महादेवे ॥ लृकारे ॥
स्त्री । दैत्यभार्यायाम् ॥ दनुजमा
तरि ॥ कामधेनुमातरि ॥ इत्येका
क्षरकोषः ॥

ए

ए । अ । स्मृतौ ॥ असूयायाम् ॥ अनु
कम्पायाम् ॥ आमन्त्रणे ॥ हूतौ । आ
ह्वाने ॥

एः । पुं । विष्णौ ॥ एकारे ॥

एकः । वि । प्रथमसङ्ख्यायाम् ॥ सङ्
ख्येये । यथैकोविप्रः । नतुविप्रस्यैका
॥ एकाकिनि । केवले ॥ एकादाकि
निष् च्चासहाये । चात्पक्षेणुक् ॥
श्रेष्ठे ॥ इतरस्मिन् ॥ सत्ये । अदि
तीये । सजातीयविजातीयादिभे
दशून्ये । गुणगुणिभावशून्ये । अनु

एकच

पमे ॥ एकोन्यार्थे प्रधानेच द्विती-
येकेवले तथा । साधारणे समानेऽ-
लोसङ्ख्यायाच्च प्रयुज्यते ॥ इति ।
इयगतौ । इयभीकापाश्रयतिम-
र्चिभ्यःकन्नितिकन् ।

एककः । त्रि । असहाये । एकाकिनि ।

एकला इतिभाषा ॥ एकादाकिनि-
च्चासहाय इत्यत्र चकारात्पक्षेकन् ॥

एककार्यः । पुं । परस्परस्मारके अन्ते
वासिप्रभृतिगणे ॥ एककार्यमस्य ॥

एककार्यत्वम् । न । सङ्गतिविशेषे । ए-
ककार्यकारित्वे ॥

एककालः । त्रि । अभिन्नस्मये ॥ एकः
कालोयस्य ।

एककालिकः । त्रि । समानकालभवे ॥
एककालेभवः । क ज्ञाद्वञ् ॥

एककालीनः । त्रि । एककालिके ॥

एककुण्डलः । पुं । वरुणभे ॥ कुबेरे ॥
एककुण्डलमस्य ।

एकगम्यः । त्रि । निर्बिकल्पकज्ञानप्राप्ये ॥

एकगुरुः । पुं । सतीर्थ्ये ॥ सतीर्थ्यास्वेक
गुरवः ॥ एकोगुरुर्गेषांते परस्परमे-
कगुरवोभवन्ति ॥

एकचक्रम् । न । शुद्धपुर्थ्याम् । हरिगृ-
हे ॥ पुं । असुरविशेषे ॥

एकचक्रा । स्त्री । पुरोविशेषे ॥

एकचक्रः । पुं । हिंस्रपशुविशेषे । गण्ड-

एकत

के ॥ त्रि । एकाकिचारिणि । सर्पा-
दौ ॥ व्याघ्रादौ ॥ एकश्चासौ चर-
श्च । एक एवचरतिवा । चर०पचा
इच् ॥ एकचर्थ्या । स्त्री । असहायग-
मने ॥

एकचारी । पुं । बुद्धसहचारिणि ॥
एकके ॥

एकचित्तः । त्रि । अनन्यमनसि ॥ एक
म् अनन्यविषयचित्तंयस्यसुः ॥

एकजटा । स्त्री । उग्रतारायाम् ॥

एकजन्मा । पुं । मण्डलेशे । भयापहे ॥
शूद्रे ॥ एकं जन्मास्य ।

एकजातिः । पुं । शूद्रे ॥ यथा । ब्राह्म-
णः क्षत्रियो वैश्यस्तुयोवर्णादिजात-
यः । चतुर्थं एकजातिस्तु शूद्रे ना-
स्तितुपञ्चमइतिस्मृतिः ॥ एका जाति
र्जन्म अस्य ।

एकजातीयः । त्रि । तुल्यजातीये ॥ ए-
कः प्रकारः । प्रकारवचनेजातीयर् ॥

एकजीववादी । त्रि । एकश्चैतन्यमेक
यैवाविद्ययावर्द्धं संसरति तदेव कदा-
चिन्मुच्यते नास्मादादीनां बन्धमे-
चौक्तः इत्येवंवदनशीले । अयम्व-
वादश्रुतिर्ब्रह्मृतत्वान्मुमुक्षुभिर-
नुपादेयः ॥

एकतमः । त्रि । बहूनांमध्ये एकस्मिन् ॥
॥ एकात्रप्राचामिति उतमच्च । क

एकद

तमो भवतां साधुः ॥

एकतरः । त्रि । द्वयोर्मध्ये एकस्मिन् ॥

एकाच्चप्राचामितिडतरच् । कतरो
भवतोर्देवदत्तः ॥

एकतः । अ । एकस्मात् ॥ तसिन् ॥

एकता । स्त्री । एकत्वे ॥ एकस्यभावः
। तल् ॥

एकतानः । चि । अनन्यवृत्तौ । एकवि
षयासक्तचित्ते । तद्गते ॥ एकतानय
ति । तनुश्रद्धोपकरणयो । कर्मण्य
ण् । एकस्तानो विस्तारो स्थेतिवा ॥

एकतानकः । पुं । एकाग्रे । अनन्यहृद
ये ॥ स्वार्थे कं ॥

एकतालः । पुं । समन्वितलये । न्वच्य
गीतवाद्यानांयत्साम्यं तथेति याव
त् । विच्छेदरहिते ॥ एकः समस्ता
लोमानमस्येति ॥

एकत्र । अ । एकस्मिन् ॥ त्रल् ॥

एकत्वम् । न । एकतायाम् । अभेदे ।

भेदव्यावर्तके ॥ सायुज्यमुक्तौ ॥ ए

कस्यभावः । तस्यभावस्त्वतस्त्वा वि-
तित्वः ॥ एकवचने ॥ यथा । एक-

त्वं न प्रयुञ्जीतगुरावात्मनिचेत्यरे इ
ति ॥

एकदंष्ट्रः । पुं । गणेशे । विघ्नराजे ॥ ए

कादंष्ट्रा अस्य ॥

एकदण्डी । पुं । विदिततत्त्वे सञ्ज्ञासि

एकधु

नि ॥ यथा । यदातुविदितं तत्त्वं प

रम्ब्रह्मसनातनम् । तदैकदण्डं सङ्गृ

ह्य सोपवीता शिखां त्यजेत् ॥ गौर्न

योगासनं योगस्तितिश्चैकान्तशीख

ता । निस्पृहत्वं समत्त्वञ्च सप्तैतान्ये

कदण्डिन इति ॥ एकदण्डमस्यास्ति

। इनिः ॥

एकदन्तः । पु । विनायके । गणेशे ॥

एकोदन्तोऽस्य शब्देनेत्याटितदन्त
त्वात् ॥

एकदा । अ । युगपत् ॥ एकस्मिन् का

ले । सर्वैकान्यकिंयत्तदः कात्वेदा ॥

एकदृक् । पुं । काके ॥ शम्भौ । महा

देवे ॥ चि । काणे ॥ एकादृक्यस्य ॥

एकदेशः । पुं । अवयवे । प्रतीके ॥ ए

कश्चासौदेशश्च ॥

एकदेशी । पुं । अवयविनि ॥ एकदेश

शब्दोऽवयवेरुद्धः । सोस्यास्ति । अ

तइनि । यद्यपीह एकगोपूर्वादिदि

ठञ प्राप्तस्तथापि पूर्वापराधरोत्तर

मेकदेशिनेतिनिर्देशादिनि ॥

एकदेहः । पुं । चन्द्रजे । बुधग्रहे ॥

एकधा । अ । एकप्रकारे ॥ प्रकारे धा ॥

एकधुर । त्रि । एकधुरीणे । एकभार-

वाहके गवादौ ॥ एकाचासौधूश्च ।

चक्रपुरिष्यः समासान्तः । परबह्वि

ज्ञात्स्वीत्वम् । टाप् । एकधुरां वह

एकप

ति । एकधुराङ्गुक्चेतिखस्यलुक् ॥
 एकधुरावहः । वि । एकधुरे । एकभा
 रिके ॥ वदति इतिवहः । अच् । ए
 कधुरायावहः ॥
 एकधुरीणः । वि । एकधुरे ॥ एकाधूः ।
 पूर्वकालैकेतिसमास' । ऋक्पूर्वित्यः
 । एकधुरां वदति । एकधुराङ्गुक्चेति
 चकारेण खस्यानुकर्षणसामर्थ्यात्
 पचे अवनम् ॥
 एकनटः । पु । कथके । मुख्यनटे । ना
 टकवर्णनकर्त्तरि ॥
 एकपद्यः । वि । अनन्यगे ॥ सहाये ॥
 एकःपचोयस्य ॥
 एकपत्नी । स्त्री । सपत्न्याम् ॥ साध्वरा
 म् ॥ एकः पतिर्यस्या इतिविग्रहे नि-
 च्यंसपत्न्यादिविति एकपतिशब्दस्य
 नकारान्तादेशे ऋन्नेभ्य इतिङीप् ॥
 एकपत्रिका । स्त्री । गन्धपत्रायाम् ॥
 एकपदम् । न । तत्काले ॥ पुं । शृङ्गा
 र्वन्धविशेषे । तल्लक्षणम् । पादमे
 कं इतिस्थाप्यद्वितीयं खन्धसंस्थित
 म् । सन्नैधृत्वारमेत् कामीवन्धस्त्वे
 कपदः स्मृतइति ॥
 एकपदी । स्त्री । पथि ॥ एकःपादोऽस्या
 म् । कुम्भपदीषुचेतिनिपातः ॥ यद्वा
 । सङ्ख्यासुपूर्वस्येति पादस्यान्तलो-
 पः । पादेन्यतरस्यामितिङीप् । स्वा

एकह्र

ज्ञाचेतिङीष्वा । पाद.पत् ॥
 एकपदे । अ । अकस्मादिच्यर्थे ॥
 एकपात् । पुं । शिवे ॥ विष्णौ ॥ एकः
 पादोऽस्य । सङ्ख्यासुपूर्वस्येति अन्त
 लोप' । पादोऽस्येतिश्रुतिः ॥
 एकपिङ्गः । पुं । कुबेरे । धनाधिपे ॥ सा
 ह्यं गौरीनिरीक्षणे तत्प्रभावात्
 वामेचक्षुषिनष्टे रुद्रानुनयात् तत्
 पिङ्गिमचिर्कं देव्या दत्तम् । अतएकं
 पिङ्ग मस्य ॥
 एकपिङ्गलः । पुं । गुह्यकेश्वरे । कुबेरे
 ॥ एकंपिङ्गलाति । स्त्री । आतोनु
 पेतिकः ॥
 एकभक्तव्रतम् । न । रात्रिभोजनाभाव
 विशिष्टे दिवाभोजने ॥ तदुक्तंखन्द
 पुराणे ॥ दिनार्द्धसमयेऽतीतेभुज्य
 ते नियमेनयत् । एकभक्तमितिप्रो
 क्तं रात्रौतन्नकदाचनेति ॥
 एकमूला । स्त्री । शालपण्याम् ॥ अत
 स्याम् ॥
 एकयष्टिका । स्त्री । शरविशेषे । एका व
 स्याम् । एकलङ्गीकाहारइतिभाषा ॥
 एकरजः । पुं । भृङ्गराजे । भंगरा । इ
 तिभाषा ॥
 एकराड् । पुं । चक्रवर्तिनि ॥
 एकह्रपः । वि । समानाकारे ॥ एकह्र
 पं यस्य सः ॥

एकविं

एकविंशतिः । पुं । कूर्च्ये ॥ एक एव ऋषति
गच्छति । इन् ॥

एकलः । त्रि । एकाकिनि । अद्वितीये
। इतिपद्यावली ॥ अनवयवे ॥

एकलिङ्ग । पुं । कुवेरे । त्र्यम्बकसखे ॥
न । साधनस्थलविशेषे ॥ तथाचाग
मः । पञ्चक्रोशान्तरे यत्र न लिङ्गान्त
रमीच्यते । तदेकलिङ्गमाख्यातं तत्र
सिद्धिरनुत्तमेति ॥

एकवचनम् । न । येन पदेनैकोऽर्थ उच्य
ते तस्मिन् । एकस्यार्थस्य वचनम् ।
वचः करणे ल्युट् ॥ कर्मणिषष्ठ्यास
मासः ॥

एकवर्णी । स्त्री । वाद्यप्रभेदे । करता
द्याम् । कङ्कमासायाम् ॥

एकवर्षिका । स्त्री । एकहायन्याङ्गवि ॥
एकवर्षीयस्या । एकवर्षेव । कः ।
इत्त्वम् ॥

एकवाद्यः । पुं । डिण्डिमवाद्ये ॥

एकविंशतिः । स्त्री । एकाधिकविंशतौ
॥ यथा । नियुक्तस्तु यथान्यार्थं यो
मांसं नास्ति मानवः । सप्रेत्य पशुतां
याति सग्नवानेकविंशतिमितिमनुः
॥ नैयायिकमते एकविंशतिदुःखा
निपथा । षडिन्द्रियाणि षड्रूपाद्
योविषयाः षड्रूपादिज्ञानानि सु
खम् दुःखम् शरीरञ्चेति । एकविंश

एकहा

तिदुःखनिवृत्तिर्मुक्तिरिति ॥

एकवीरः । पुं । वृक्षविशेषे । महावीरे
। सकृद्दीरे ॥ हैहये । कृतवीर्यपि
तरि ॥

एकवृक्षः । पुं । स्थानविशेषे ॥ यथा । च
तुष्क्रोशान्तरे यत्र न वृक्षान्तरमीच्य
ते । एकवृक्षः सविज्ञेयः इत्यागमः ॥

एकशफः । पु । अश्वे ॥ एकखुरेजन्तु-
माचे ॥ यथा । खरोऽश्वोऽश्वतरोऽगौरः
शरभश्चमरीतथा । एतेचैकशफाः
क्षत्तः शृणु पञ्चनखाभ्यश्चानि ति
श्रीभागवतम् ॥

एकशृङ्गः । पुं । हरौ ॥ एकशृङ्गे पशौ ॥

एकशेषः । पु । समासप्रभेदे ॥

एकश्रुतिः । स्त्री । उदात्तानुदात्तस्व
रितानामभिभागेनोच्चारणे ॥ एकौ
चासौश्रुतिश्च ॥

एकषष्टिः । स्त्री । सङ्ख्यासङ्ख्येयवि
शेषे ॥ एकाधिकाषष्टिः ॥

एकसर्गः । त्रि । अनन्यमनसि । एक
ताने । एकाग्रे ॥ एक एकस्मिन्वा स
र्गो निश्चयोऽस्य ।

एकसूत्रः । पुं । डमरुवाद्ये ॥

एकस्थः । त्रि । एकवस्थिते ॥ एकस्मि
न् तिष्ठति । षा० । कः ॥

एकहायनी । स्त्री । एकाब्दायांगवि ॥
एकहायनोयस्याः । दामहायनान्ता

एकाग्र,

इति डीप् ॥

एका । स्त्री । आर्यायाम् । कोट्टय्याम् ।
पार्वत्याम् ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ।
यथा । एकैवाहंजगत्त्यजेति । एकै
वशक्तिः परमेश्वरस्य भिन्ना चतुर्धा
व्यवहारकाले । भोगे भवानी पुरुषे
षुविष्णुःकोपेषु कालोसमरेषुदुर्गे-
तिच ॥

एकाकी । चि । एकके । एकले ॥ एका
दाकिनिञ्जासहाये ॥

एकाक्षः । पु । काके ॥ चि । काणे ॥ ए
कमक्षि यस्य । षच् ॥

एकाक्षरम् । न । प्रणवे ॥ एकश्चतदक्ष
रम् ॥

एकाग्रः । चि । अनाकुले ॥ विषयान्त
रन्त्याच्चित्तचित्ते । एकताने । विक्षेप
रहिते ॥ एकम् एकस्मिन्वा अग्रम
स्य । अग्रंप्रयोगतन्नेयमितिस्वामी ॥
चित्तस्य चतुर्थ्याम्भूमौ । एकाग्रचित्-
त्ते ॥ एकविषयकधारावाहिकवृत्ति
समर्थात्त्वोद्रेकेण तमेगुणकृतत-
न्द्रादिहूपलयाभावादात्माकारावृ-
त्ति साच रजेगुणकृतचाञ्चल्यरूप
विक्षेपाभावादेकविषयैवेति शुद्धे स
त्ते भवति चित्तमेकाग्रम् । अस्यां
भूमौ संमत्तात्समाधिः तत्रध्येया-
कारावृत्तिरपि भासते ॥

एकाद्

एकाग्र्यम् । चि । एकाग्रे ॥ एकमग्र्यमस्य ॥

एकाङ्ग । पुं । वुधग्रहे ॥ न । चन्दने ॥
एकाङ्गीसुगन्ध । पुं । कपूरादीनाङ्गणे
। सुगन्धगणे ॥

एकात्मा । पुं । परमात्मनि विष्णौ ॥ ए-
क. केवलोऽद्वितीयश्चासावात्माचेत्ये-
कात्मा । जीवेश्वरभेदस्य जीवानां-
परस्परभेदस्य जडतद्भेदस्यच मिथ्या
त्वात् ॥ ज्ञानंज्ञेयं तथाज्ञाता त्रितयं
भाति मायया । विचार्यमाणे त्रितये
आत्मैवैकोऽवशिष्यत इतिश्रीमहा-
निर्वाणतन्त्रोक्तेश्च ॥ आत्मनोऽन्यद्वि
जानीहिसर्वं चैवचागमादिष्युक्ते
श्च ॥

एकादश । चि । एकादशानाम्पूरणे ।
तस्य पूरणेडट् ॥

एकादशक । पुं । इन्द्रियाह्वयेगणे ॥

एकादश । चि । एकाधिकदशसङ्ख्या-
याम् । ११ ॥ सङ्ख्येये ॥ यथा । ए-
कादशेन्द्रियाणीति । तत्र । वुद्धीन्द्रि-
याणि चक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनत्वगाख्या-
नि । वाक्पाणिपादपायूपस्थान् क-
र्मेन्द्रियाण्यहो ॥ उभयात्मकमत्र
मनः ॥ मनोधिष्ठितानामेवहि चक्षु-
रादीनां वागादीनाञ्चस्वस्वविषये
षुप्रवृत्तेः । एकादशसु इन्द्रियेषु म-
ध्ये मन उभयात्मकम् ॥

एकान्त

एकादशद्वारम् । न । शरीराख्यपुरे ॥ एकादशद्वाराणि अस्य । सप्तशीर्षण्यानि नाभ्यासहार्वाच्चि चीणि शिरस्येकम् । तैरेकादशद्वारभवति शरीराख्यम्पुरम् ॥

एकादशी । स्त्री । हरिदिने । हरिवासरैः ॥ सातु युक्तपक्षे सूर्यमण्डलात् चन्द्रमण्डलस्य निर्गमरूपैकादशकलाक्रियारूपा । कृष्णपक्षे सूर्यमण्डले चन्द्रमण्डलस्य प्रवेशरूपैकादशकलाक्रियारूपा ॥ तत्रजातस्यफलम् ॥ क्रोधोत्कटः क्रेशसहः सुभाषी यागादिकर्त्ता स्वजनैकभर्त्ता । महामतिर्देवगुरुप्रियः स्यादेकादशी जौमनुजातिहृष्टः ॥ एकादशानां पूरणी । उडन्तान्डीप ॥

एकादशविंशतिः । त्रि । एकोनविंशत्याम् ॥ एकेन न विंशतिः । एकादिश्चैकस्य चादुक् ॥

एकानंशा । स्त्री । पार्वत्याम् ॥

एकान्तम् । न । अत्यन्ते । अतिमात्रे । निर्भरे ॥ नियते ॥ क्रियाविशेषणत्वेऽस्य क्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणत्ववाच्यलिङ्गत्वम् ॥ चि । निर्जने । जनैरेजास्तीर्ये ॥ एकः अन्तः निश्चयोऽत्र ।

एकस्मिन्नत्र अन्तःसमाप्तियेस्यवा ॥

एकान्ततः । अ । अर्थः । चारिणि ॥

एकाय

एकान्तवादी । पुं । सप्तपदार्थवादिनि नास्तिकविशेषे ॥

एकान्ती । त्रि । विष्णुभक्तविशेषे ॥ यथा । एकान्तेनासमो विष्णुर्यस्यादेषां परायणः । तस्यादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भागवतचेतसद्व्यादिगारुडे १३१ अध्यायः ॥

एकान्नः । त्रि । एकभक्ते ॥

एकान्नविंशतिः । त्रि । एकोनविंशतौ ॥ एकेन न विंशतिः । नञोविंशत्या समासेकृते एकशब्देन सह तृतीयेति योगविभागात् समासः । अनुनासिकविकल्पः ॥

एकापारम् । न । तुष्टे' प्रभेदे ॥ सेवादयोऽर्जनेपायाः तेचसेवकादीन्दुखाकुर्वन्ति । दृष्यदुरीश्वरद्वारस्यदण्डदण्डार्हचन्द्रजाम् । वेदनाभावयन् प्राञ्ज क. सेवासुप्रसज्यते ॥ एवमन्ये ऋर्जनेपायाः दुःखा इति विषयोपरमे या वाद्यातुष्टि' सा एकापारमुच्यते ॥

एकाब्दा । स्त्री । एकहायन्याङ्गवि ॥ एक. अब्दोयस्याः सा ॥

एकाम्बरम् । न । पुरुषोत्तमक्षेत्रसन्निधौ वर्त्तमाने भुवनेश्वरनाम्ना विश्रुते परशक्त्याप्रतिष्ठिते पवित्रस्थाने ॥

एकायनः । त्रि । एकाश्रये ॥ एकताने

एकाव

॥ एकमयनमस्य ॥ न । नीतिशास्त्रे ॥
 एकायनगतः । त्रि । एकाग्रो । एकताने ॥
 एकश्चतदयनश्च । एकायनंगत' ।
 'एकस्मिन्नयने गतं ज्ञानमस्येति वा ॥
 एकावली । स्त्री । एकयष्टिकाख्ये हारे ॥
 एकपङ्क्त्याम् ॥ अर्थालङ्कारप्रभेदे
 ॥ यथा । गृहीतमुक्तीत्यार्थश्रेण्यिरे
 कावलीमता । नेचे कर्णान्तविश्रा
 न्ते कर्णौ दे।स्तम्भदे।लिनौ ॥ दे।स्त
 भौजानुपर्यन्तप्रलम्बनमनोहरौ ।
 जानुनी रत्नमुकुराकारे तस्य द्विभू
 भुजः ॥ उत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वविशे
 षण्णभावः पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरविशे
 षण्णभावो वा गृहीतमुक्तीतिः ।
 तत्राद्यः प्रकार उदाहृत' । द्वितीयो
 यथा । द्विकालात्मसमैव यस्य विभु
 ता यस्तत्रविद्योतते यस्यामुष्य सुधी
 भवन्ति किरणा राशेः स यासामभूत्
 । यस्ततपित्तमुष'सुयोस्य हविषं य
 स्तस्य जीवातवे बोढा यद्गुणमेषम
 न्मथरिपोस्ता' पान्तु बोमूर्त्तयः ॥ अ
 पिच । स्थाप्यतेऽप्योद्यतेषापि यथा
 पूर्वपरम्परम् । विशेषणतया यत्रवस्तु
 वैकावली द्विधा ॥ पूर्वपूर्व प्रतिपत्तौ
 उत्तरोत्तरस्य वस्तुनोवीक्षयाविशेषण
 भावेन यत् स्थापनं निषेधोवासम्भव
 तिसा द्विधावत्रैरैकावली भण्यते ।

एकाष्टी

क्रमेणोदाहरणम् । पुराणियस्यां स
 वराङ्गनानि वराङ्गनारूपपुरस्कृता
 उग्यः । रूपंसमुन्मीलितसद्विलास
 मखं विलासाः कुसुमायुधस्य ॥ नत
 ज्जलं यन्न सुचारुपङ्कजं न गृहजत
 चदलीनषट्पदम् । नषट्पदे श्रौ
 कलगुञ्जितो न यो न गुञ्जितं तपुं ज
 हारयन्मनः ॥ पूर्वत्रपुराणां वराङ्ग-
 नास्तासामङ्गविशेषणमुखेन रूपं त
 स्य विलासास्तेषामप्यस्त्रमित्यमुना
 क्रमेण विशेषणं विधीयते । उत्तरत्र
 प्रतिषेधेऽप्येवंयोज्यम् ॥ एकाचासौ
 आवलीच ॥

एकाश्रय' । त्रि । अनन्यगतौ । अनन्य
 गतिके ॥

एकाश्रितगुणः । पुं । एकवृत्तिधर्मो ॥
 यथा । रूपम् १ रसः २ गन्धः ३ स्पर्शः
 ४ एकत्वम् ५ एकपृथक्त्वम् ६
 परिमाणम् ७ परत्वम् ८ अपरत्वम्
 ९ बुद्धिः १० सुखम् ११ दुःखम्
 १२ इच्छा १३ द्वेषः १४ यत्नः १५
 गुह्यत्वम् १६ द्रवत्वम् १७ स्नेहः
 १८ संस्कारः १९ अदृष्टम् २० शब्दः
 २१ ॥ इतिसिद्धान्तमुक्तावली ॥

एकाष्टीः । पुं । वकपुष्पे । त्रिषमस्य
 म् ॥ एकमस्थि लाति । स्त्री । कः ।
 सुषामादिस्वातपत्त्वम् । दीर्घस्त्वम् ॥

एजन

एकाष्टीला । स्त्री । पाठायाम् । वनति

क्तिकौषधौ ॥ टाप् ॥

एकाङ्गः । पुं । एकदिने ॥

एकाङ्गम' । चि । एकाङ्गम्यमार्गे ॥

एकाङ्गेन गम्यते । कर्त्तृकरणे कृते
तिसमासः ॥

एकाङ्गारः । पुं । एकदिनवृत्त्येकवार

भोजने ॥ यथा । एकाङ्गारः सदा

कार्ये न द्वितीयः कदाचन । पर्य

ङ्कशायिनी नारी विधवा पातयेत् प

तिमितिस्मृतिः ॥ चि । तद्वति ॥

एकीभावः । चि । विवेकानर्हत्वेनावि

शेषतां प्राप्ते ॥

एकीयः । चि । एकपक्षे । सहाये ॥

एकेन्द्रियसंज्ञा । स्त्री । वैराग्यविशेषे । इ

न्द्रियवृत्त्यसमर्थतया पक्वानां कषा

याणांमौत्सुक्यमात्रेण मनसि व्यव

स्थाने ॥ अथवा दृष्टानुश्रविकविषय

प्रवृत्तेर्दुःखात्मकत्वबोधेन वहिरि

न्द्रियप्रवृत्तिमजनयन्त्या अपि तृष्णा

या औत्सुक्यमात्रेण मनस्यवस्थाने ॥

एकोद्दिष्टम् । न । प्रेतोद्दिश्यकश्चाद्दे ॥

एकोद्दिष्टविधिकसांवत्सरिके ॥ एक

एव उद्दिश्यतेयत्र तत् ॥ एकमुद्दिश्य

यच्छ्राद्धमेकोद्दिष्टं तदुच्यते ॥

एकोशिका । स्त्री । पाठायामौषधौ ॥

एजनम् । न । कम्पने ॥ पुं । वहिः श्वा

एजाः

से ॥ १५ । कम्पदे ॥

एङः । पुं । लोषे ॥ चि । वधिदे ॥ इङ

ति । इङस्वमे । घञ् । उङ्योरे-

क्यम् ॥ यद्वा । आसर्वतः ईङ्यते । ई

उस्तुतौ । घञ् । अञ्वा ॥

एङक' । पुं । वनच्छगले ॥ एङकस्य प

लं ज्ञेयं मेघामिषसमं गुणैः ॥ पृथुशृ

ङ्गेमेघे । मेढ्रे । उरभे ॥ इङति । एङ

यतिवा । इङस्वमन्त्रेपथयोः । इङुङ्

। उङ्योरेकता ॥

एङका । स्त्री । मेघ्याम् ॥ अजादिख्या

ङ्गाप् । चिपकादिख्यान्त्रेकम् ॥

एङगज' । पुं । दद्रुमे । चक्रमर्दके ॥ ए

ङो मेघ एव गजो यस्य भञ्जकत्वात्

॥ यद्वा । एङनम् । इङ्ये स्वमे

घ । घञ् । उङ्योरेकता । एङे स्वमे

गजति । गजमदेशब्दे च । अङ् ॥

एङमूकः । चि । नाक्श्रुतिवर्जिते ॥ श

ठे ॥ एङोवधिरश्वासौ मूकश्च ॥

एङुकम् । न । एङुके ॥

एङुकम् । न । अन्तर्न्यस्तर्कीकसे कुञ्चे

॥ ईङ्यते । ईङस्तुतौ । उङ्योरेक-

श्चेतिसाधु ॥

एङोकम् । न । एङुके ॥ इतिद्विरूपको

षः ॥

एजाः । पुं । कृष्णवर्णे मृगे । हरिण

जातिविशेषे ॥ अस्यर्नासगुणाः । ए

एतन.

शः कषायो मधुरः पित्ताहृक्कफघात
हृत् । सङ्ग्राही रोचनो बल्यो ज्वरप्र
शमन. स्मृत इति ॥ अपिच । एणो
निलकफध्वंसी किञ्चित् पित्तकरो ल
घुः । उष्णो ग्राही रसेस्वादु बल्यो
ज्वरहरः स्मृत इति ॥ एति । बाहुल्य
कासः ॥

एणकः । पुं । एणो ॥ स्वार्थेकः ॥

एणतिलकः । पु । चन्द्रमसि ॥ एणस्ति
लकमिव यस्य ॥

एणभृत् । पुं । चन्द्रे ॥

एणी । स्त्री । मृग्याम् ॥ एणस्य स्त्री ।
पुंयोगादितिङीष् ॥

एणीनयना । स्त्री । मृगाच्याम् ॥ ए-
ण्याः नयने इव नयने यस्यः । ए-
णीनयने केलीकलहे प्रेयान् वदकिं
किं नो कुर्वते । धन्या रमणी सर्वं
सहते दुःखं सुखवत् स्वान्ते मनुते ॥

एतः । पुं । कर्बुरवर्णो ॥ त्रि । आगते ॥
कर्बुरवर्णयुक्ते ॥ एति वर्णान् । इण् ०
। हसिमृगिण् वामिदमिखूपूधूर्विभ्य
स्तन्निति एतेस्तन् ॥

एतद् । चि । आसन्नवद्विस्थे । पुरोवर्ति
वाचके सर्वनामनि ॥ एति इण् ० ।
एतेस्तुट्चेत्यदिः ॥ नित्यापरोक्ष-
आत्मनि ॥

एतनः । पुं । निश्वासे ॥

एधः

एतर्हि । अ । सम्प्रति । इदानीम् ॥ अ
स्मिन्काले । इदमेतर्हिख । एतेतौ
रथोः ॥

एतश्च । पु । द्विजोत्तमे । ब्राह्मणे ॥ ए
ति । इण् ० । इणस्तश्चनत्तश्चमुना
विति तश्चन् ॥

एतशाः । पुं । ब्राह्मणे ॥ एति । इण् ०
। इणस्तश्चनितितश्चमुन् ॥ अस्त्वस
न्तस्येतिदीर्घः । एतश्चौ । एतश्चसः ॥

एता । स्त्री । आगतायाम् ॥ कर्बुरवर्णा
याम् ॥ वर्णादनुदात्तात् तोपधात्
तोनेति पाञ्चिकोडीव् तत्सन्नियो
गशिष्टस्तकारस्य नकारादेशश्च न ॥

एतावान् । त्रि । एतत्परिमाणविशिष्टे
॥ एतत् परिमाणमस्य । यत्तदेते-
भ्यः परिमाणेवतुप् । आसर्वनाम्नः ॥
एतावान् साङ्ख्ययोगाभ्यां स्वधर्म
परिनिष्ठया । जन्मलाभः परः पुंसा
मन्ते नारायणस्मृतिः ॥

एधः । पुं । इन्धने । ईधन इति भाषा ॥
इधतेऽनेनाग्निः । जिन्धीदीप्तौ ।
इखश्चेति करणेघञ् । अवादैधौ-
अप्रश्चयहिमश्चवा इति घञिनलो
योगुणश्चनिपातितः ॥

एधतुः । पुं । पुष्ये ॥ अमी ॥ एधते ।
एध ० । एधिवद्योश्चतुः ॥

एधः । न । वल्लिसन्दीपनार्थे काष्ठे ।

एरण्डः

समिधि । इन्धने ॥ एधतेऽनेन । ए
ध० । असुन् ॥

एधा । स्त्री । समृद्धौ ॥ एधनम् । एध०
। गुरोश्चेत्य् । टाप् ॥

एधितः । त्रि । प्रवृद्धे । वर्द्धिते ॥ एधते
गच्छर्थेतिक्तः ॥

एधः । न । पापे ॥ अपराधे ॥ एतिग
च्छति प्रायश्चित्तेन । इण आगसी
त्यसुन नुडागमश्च ॥

एनी । स्त्री । एतायाम् ॥ अत्रपाचिको
डीप् तकारस्य नकारादेशश्च ॥

एरका । स्त्री । निर्ग्रन्थित्वाविशेषे । ए
रकागुन्द्रमूलाच शिन्वी गुन्द्रा शरी
तिचेतिनामान्तराणि । पटेला इति
भाषा ॥ एरका शिशिरा वृष्या चक्षु
ष्या वातकोपिनी । मूत्रकृच्छ्राशरी
दाहपित्तशोषितनाशनी ॥

एरङ्गः । पुं । अरङ्गा रङ्गा इतिगौडेषु
प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे । एरङ्गो मधुरः
स्निग्धोविष्टमी शीतलो गुहरिति-
चास्यगुणाः ।

एरण्डः । पुं । अरण्ड इतिभाषाप्रसिद्धे
वृक्षविशेषे । उरुबुके ॥ अस्यगुणा
यथा । एरण्डयुग्मं मधुर मुष्णं गुरु
विनाशयेत् । शूलशोथकटीवस्ति-
शिरः पीडोदरज्वरान् ॥ ब्रध्नश्चास
केफानाहकासकुष्ठाममारुतानिति ।

एरण्ड

एरण्डयुग्मम् शुक्लरत्नैरखडौ ॥ एर

खडपत्रं वातघ्नं कफकृमिविनाशनम् ।

मूत्रकृच्छ्रहरञ्चापि पित्तरक्तप्रकोप

याम् ॥ वातार्थग्रहणं गुल्मवस्तिशूल

हरम्परम् । कफवातकृमीन् हन्ति

वृद्धिसप्तविधामपि ॥ एरण्डफलम-

त्युष्णं गुल्मशूलानिलापहम् । यकृत

प्लीहोदराग्नां कटुकं दीपन परम्

॥ तद्वन्मज्जा च विड्भेदी वातश्लेष्मो

दरापहः इति ॥ क्वाथेऽस्यमूलसंघ्रा

ह्यभित्याहुरपरेजनाः ॥ आ ईरय

ति वायुम् । ईरगतौ कम्पनेच । वा

हूलकादखड्च ॥

एरण्डकः । पुं । एरण्डे ॥ स्वार्थे क ॥

एरण्डतैलम् । न । एरण्डस्यस्नेहे ॥

स्नेहेतैलम् ॥ गुणा यथा । एरण्डतै

लंतीक्ष्णोष्ण दीपनं पिच्छलं गुरु-

। वृष्यं त्वच्यं वयःस्थायि मेधाकान्ति

वलप्रदम् ॥ कषायानुरसं हृच्छंयो

निशुक्रविशोधनम् । विश्वंस्वादुरस

पाके सतिक्तं कटुकं सरम् ॥ विषमज्व

रहृद्रोगपृष्ठगुद्यादिशूलहृत् । हन्ति

वातोदरानाहगुल्माष्ठीलाकटिग्रहा

न् ॥ वातशोषितविड्वन्ध्रध्मशोधा

मविद्रधीन् ॥ आमवातगजेन्द्रस्य श

रीरवनचारिणः । एकएवनिहन्ताय

मेरण्डस्नेहकेशरीति ॥

एलवा

एरण्डपत्रिका । स्त्री । दन्तीवृक्षे ॥
एरण्डफलम् । न । रेडोइतिप्रसिद्धे ए
रण्डस्य फले । एरण्डे ॥ एरण्डंको
मखं ग्राह्यं फलं तक्रेण स्वेदितम् । पा
चितं कटुतैलेन हिङ्गुनाति सुवासि
तम् ॥ कफानिलहरं दृष्यं हू चमु-
ष्णञ्च पित्तलम् । अग्निसञ्जननं रुच्यं
गुरुपाकेति पिच्छिलम् ॥

एरण्डफला । स्त्री । लघुदन्त्याम् ॥

एरण्डा । स्त्री । } पिप्पल्याम् ॥ इति
एरण्डी । स्त्री । }
शब्दचन्द्रिका ॥

एर्ष्वारः । पुं । कर्कटोप्रभेदे । लोमशा
याम् । इस्तिदन्तफलायाम् ॥ आर्ष-
रबम् । ईर० सम्पदादित्वात् क्विप्
। एरंठयोति वारयतिवा । वृञ्०
बाहुलकादुष् ॥

एलकः । पुं । मेघे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥
एलकः । पुं । मत्स्यविशेषे । गौडभाषायां
रायकडा रायखाँडा एलाङ्गा इति
च ख्याते ॥ एलङ्गो मधुरो वृष्यः
सङ्गाद्धी कफवातहा । मेघाग्निपुष्टि
क्षीरीच शीतलोगुरुवच ॥ श्लेष्म-
प्रसादनः प्रोक्तो निर्घण्टे राजपूर्वके ॥

एलवालुकम् । न । सुगन्धिद्रव्यविशेषे
। बालुके । ऐलेये । बालुका इति गौ
डभाषा ॥ एलति । इलप्रेरणे । पचा

एलवालु

द्यच् । टाप । एलाइव वलते । वलप्रा
णने । बाहुलकादुष् । स्वार्थे कन् ।
डयापोरिति ह्रस्वः ॥

एला । स्त्री । इलायचीति भाषासिद्धा
यां बहुलगन्धायाम् । ऐन्द्राम् ॥
सा द्विविधा । सूक्ष्मास्थूलेति भेदा
त् ॥ सूक्ष्मोपकुम्बिका तुल्याको
रङ्गी त्रिपुटा चुटि रिच्यादिनाम
भिः प्रसिद्धा ॥ स्थूलात् । वृष्वी-
का चन्द्रवालाच निष्कुटिर्वहुलात्
येत्यादिभिः ख्याता ॥ अस्यागु शास्तु
सूक्ष्मैलायां स्थूलैलायाञ्च द्रष्टव्याः ॥
एलयति । इलप्रेरणे । पचाद्यच् ।
टाप ॥

एलापत्रः । पुं । नामविशेषे ॥

एलापर्णी । स्त्री । सुवहायाम् । रा-
जायाम् । युक्तसायाम् । काँटाभा
मरुली एलानी इति गौडभाषा ॥
एलायाइव पर्णान्यस्याः । पाककर्षेति
डोषः ॥

एलावालुकम् । न । ऐलेये । एलवालु
के ॥ ह्रस्वाभावः प्रक्रियापूर्ववत् ॥

एलीका । स्त्री । सूक्ष्मैलायाम् ॥

एलवालु । न । एलवालुके ॥ एलवालु क
टुकं पाके कषायं शीतलं लघु । इ
न्ति कण्डूव्रणच्छर्दिट्टकासारचिह्न
द्रुजः ॥ वलासविषपित्तास्त्रकुष्ठमूत्र-

एवम्

गदकृमीन् ॥

एव । अ । औपथ्ये ॥ अनवकृतौ । अ
नियोगे ॥ वाक्यपरशे ॥ अवधारणे ॥
चारनियोगे ॥ विनिग्रहे ॥ एवका
रस्त्रिविधः । विशेष्यसङ्गतः विशेषण
सङ्गतः क्रियासङ्गतश्चेति । तत्र विशे
ष्यसङ्गतस्यैवकारस्य अन्ययोगव्यव-
च्छेदोऽर्थः । पार्थिव धनुर्द्वर इत्या
दौ विशेषणे धनुर्द्वरे पार्थिवयोगव्य
वच्छेदबोधात् । धनुर्द्वरपदस्योत्कृष्ट
धनुर्द्वरेलाक्षणिकत्वात् तथैवतात्प
र्यात् । पार्थिवयोगस्तादात्म्यम् ॥
विशेषणसङ्गतस्यैवकारस्या योगव्यव
च्छेदोऽर्थः । शङ्खः पाण्डुर एवेत्यादौ
विशेष्ये शङ्खे पाण्डुरत्वा योगव्यवच्छे
दबोधात् ॥ क्रियासङ्गतस्यैवकारस्य
चाक्ष्यन्तायोगव्यवच्छेदोऽर्थः । सम्भ
वाभिप्रायके नीलंसरोजं भवत्येवे
त्त्वादाधन्वयितावच्छेदकसरोजत्वं
सामानाधिकरण्येन सरोजनील
भवनकर्तृत्वाक्ष्यन्ताऽयोगव्यवच्छेद
बोधादिति सम्प्रदायः ॥ परिभवे ॥
ईषट्थे ॥ अयनम् । इण् शीर्ष्यां वन ॥

एव' । चि । गन्तरि । गमनकर्त्तरि ॥ ए
ति । इण् ॥ इण् शीर्ष्यां वन् ॥

एवम् । अ । उपमायाम् । सादृश्ये । व
त् । वा । यथा । तथा । इवेत्यस्य

एष्टव्य'

पर्याया ॥ यथा । अग्निरेव विप्र ।
अग्निरिवेत्यर्थ ॥ इदप्रकारे । इ
त्यम् ॥ यथा । एवं वादिनि विप्रर्षी
। अवधारणे । यथा । एवमेतत् ॥ अ
ङ्गीकारे ॥ अर्थप्रश्ने ॥ परकृतौ ॥ पृ
च्छायाम् ॥

एषण । पु । लौहमयेवाणे ॥

एषणा । स्त्री । इच्छायाम् । पुत्रलोक
वित्तकामनासु ॥ न कश्चिदन्यः सं
सार उक्तादख्येषणत्रयात् ॥ इषेल्यु
टि टाप् ॥

एषणिका । स्त्री । एषणायाम् । नारा-
च्याम् । स्वर्णकारादीनांतुलायाम् ।
नक्ति इति गौडभाषा । कांटा इति
देशभाषा ॥ इष्यतेऽनया । इषगतौ ।
ल्युट् । स्वार्थे कः । टाविच्चे ॥

एषणी । स्त्री । एषणिकायाम् ॥ ब्रह्ममा
गानुसारिण्याम् । ब्रह्मबेधशलाका
याम् । बेलकार इति गौडभाषाप्रसि
द्ध्याम् ॥ चेतनाभिदि । इष्यतेन-
या । इषग० । ल्युट् । गौरादिष् एष
णः करणइति ङीष् ॥

एषितव्यः । चि । अन्तेष्टव्ये ॥ एषितुं यो
ग्यः । तव्यः ॥

एष्टव्यः । चि । एषितव्य ॥ यथा । एष्ट-
व्या वहवः पुत्रा यद्ये कोपि गयां ब्रजे
त् । यजेत वाश्वमेधेन नीलं वाष्टष

ऐकान्यं

मुत्सृतेदिति ।

एः

.....

ए । अ । हृतौ । आह्वाने ॥ स्मृतौ ॥
आमन्त्रणे ॥ शोचने ॥ ऐकारे ॥

ए । पुं । महेश्वरे ॥

ऐकथम् । अ । एकधार्थे ॥ एकाद्बोध
मुजन्यतरस्यामिति धा प्रत्ययस्य थ
मुञ् ॥

ऐकभाष्यम् । न । एकभावत्वे ॥ ब्राह्म-
णादिच्चात् ष्यञ् ॥

ऐकरस्यम् । न । सामरस्ये ॥ रकरसस्य
भावः । ष्यञ् ॥

ऐकागारिकः । चि । चैरे । तस्करे ॥
एक असहाय मगारं प्रयोजनमस्य ।
ऐकागारिकट् चैर इति द्वकट् वृद्धि
श्च निपातनात् ॥ स्त्रियां टिच्चान्डी
पि । ऐकागारिकी ॥

ऐकाग्र । चि । एकताने ॥ एकाग्रत्
स्वार्थे ऽण् ॥

ऐकात्म्यम् । नभे ऐक्ये ॥ एकात्मनो भा
वः । ष्यञ् ॥

ऐकान्तिकः । चि । अर्थभित्तिरिति । सा
धनानन्तर मवश्यभाविनि ॥

ऐकान्तिकः । पु । एकापपाठेच्छात्रे ॥
वस्याध्ययने प्रवृत्तस्य परीक्षाकाले

ऐच्चाक

विपरीतोच्चारणरूपं स्वल्पितमेक-
जातसोनेनोच्यते । एकमन्यदृत्तम
स्य । कर्म । धयनेदृत्तमिति ठक् । ए
कमन्यदिति विगृह्य तद्वितार्थ इति
समासः । ततश्चक् । एवं दैयन्यिकः
चैयन्यिक ॥

ऐकाहिकः । त्रि । एकाहनिघण्टे ॥ पुं ।

एकदिनानन्तरभवे ज्वरे ॥ दिनेदि
ने एककालेसमागतज्वरे ॥ समुद्रस्यो
त्तरे तीरे द्विविदे नामवानरः । ऐ
काहिकज्वरं हन्तितस्य नामानुकी-
र्त्तिनात् ॥ एकाहेभवः । ठक् ॥

ऐक्यम् । न । अभेदे । एकात्मभावे ।

एकत्वे व्यतिरेकाभावे ॥ भावे ष्यञ् ॥

ऐचवम् । न । मोरटे । इच्छोर्मूरे ॥

इच्छोरिदम् । अण् ॥ त्रि । इच्छोर्वि
कारे । गुडादौ ॥ तदपयवे ॥ वि
ल्वाद्दण् ॥

ऐच्चाकः । पुं । सूर्यवर्ष्यन्धपे ॥ इच्छाको

रपत्यम् । जनपदशब्दात्तच्चचियाद्

ञ् । बहुत्वल्लुक् । इच्छाकूणां दुरामे

र्थत्वदधीनाहसिद्वय इतिप्रयोगः ॥

इच्छाकुषु जनपदेषु भवः । कोपधाद्

ण् । अस्यबहुत्वेपिनल्लुक् । ऐच्चाकेषु

चमैथिलेषु च फलन्त्वच्चाकमद्याशि

षइतिमुरारिः ॥ हाण्डिनायनेत्यु

कारलोपः ॥

ऐनस

ऐङ्गुदम् । न । इङ्गुदीवृक्षस्यफले ।

हिगोटा इतिभाषा ॥ इङ्गुद्याइदम्

। प्रत्नरुदिभ्योणविधेर्नाणोलुक् ॥

ऐङ्गुविड । पुं । ऐलविले । कुवेरे ॥

ऐङ्गुकम् । न । ऐङ्गुके । सास्थिकुचे ॥

स्वार्थे ऽण् ॥

ऐणम् । त्रि । ऐणस्य चर्मादौ ॥ ऐणस्य

अवयवो विकारो वा । प्राणिरजता

दिभ्योञ् ॥

ऐणिकः । त्रि । ऐणहन्तरि ॥

ऐण्येयम् । त्रि । ऐणीत्त्वगादौ ॥ ऐण्या

सृग्याविकारोऽयवो वा ऐण्याठञ् ॥

स्त्रीणारतिवन्धविशेषे ॥

ऐतरेय । पुं । ऋग्वेदोपनिषदि । त

क्षाखायाम् ॥ त्रि । इतराया अप

त्ये ॥

ऐतरेयी । पुं । ऋग्वेदीयशाखाविशेषा

ध्यायिनि ॥

ऐतिह्यम् । न । इतिह्य । पारम्पर्योप

देशे ॥ तच्चानिर्दिष्टप्रवक्तृकं पारम्प

र्यप्रवादमात्रम् इतिह्य ऊचुर्दुडा इ-

ति ऐतिह्यम् । यथेह वटे यच्च प्र-

तिवसतीति । इतिहेति निपातस

मुदायः उपदेशपारम्पर्ये । तदे

व । अनन्तार्थस्येतिह्यभेषजाज्यम् ॥

यद्वा चतुर्वर्णी । जाट् । स्वार्थे ष्यञ् ॥

ऐनसः । पुं । ऐनसि ॥ स्वार्थिकः प्रज्ञा

ऐन्दी

द्यम् ॥

ऐन्दवम् । न । मृगशिरोनक्षत्रे ॥ त्रि ।

इन्दुसम्बन्धिनि ॥ इन्दोरिदम् । त-

स्येदमित्यण् ॥

ऐन्दवी । स्त्री । सोमराज्याम् ॥ डीप ॥

ऐन्द्र । पु । अर्जुने ॥ वालिवानरे ॥ दै

वसर्गान्तरे ॥ त्रि । शक्रसम्बन्धिनि

॥ इन्द्रस्यायम् । तस्येदमित्यण् ॥ न ।

ज्येष्ठानक्षत्रे ॥ मूलविशेषे । वनाद्र्

कायाम् ॥ इन्द्रदेवताकेहविरादौ ॥

इन्द्रोदेवतास्य । सास्यदेवतेत्यण् ॥

ऐन्द्रजालिकः । पु । मायाकारके । मा

याविनि ॥ इन्द्रजालेन चरति । च

रतीतिठञ् ॥

ऐन्द्रशुक्तिकः । त्रि । केशमरोगविशिष्टे

। खल्लीटे । गञ्जा इतिभाषा ॥

ऐन्द्रि । पुं । जयन्ते । इन्द्रपुत्रेण । काके

॥ अर्जुने ॥ वालिवानरे ॥ अपत्येथे

इञ् ॥

ऐन्द्रियकम् । त्रि । प्रत्यक्षे । इन्द्रियमा

द्ये । इन्द्रियविषये ॥ इन्द्रियेणा ऽ

नुभूयते । कुलाखादिस्त्वादुञ् ॥ २ ।

ऐन्दी । स्त्री । शच्याम् ॥ दुर्गीयाम् ॥

अखल्लग्राम् ॥ एखायाम् ॥ इन्द्रवार

ण्याम् । राखालसप्ता इतिगौडभा

षा । इन्द्रायण इतिभाषा ॥ प्राच्यान्दि

शि ॥ इन्द्रस्येयम् । तस्येदमित्यण् ॥

ऐराव

टिड्हेतिडीप् ॥

ऐभी । स्त्री । हस्तिघोषायाम् ॥

ऐर । पुं । मण्डे ॥ इराअन्नम् तन्मयः ॥

न । ऐरंमदीयंसर इतिश्रुतिप्रसिद्धे
मण्डेन पूर्णे मदकरे ब्रह्मलोकस्थे स
रसि ॥

ऐरखडम् । न । ऐरखडस्यफले ॥

ऐराकः । पुं । खुरासानमध्येच्छेदे
शविशेषे ॥ तन्मध्ये चोत्तरे देवि ऐ
राकः परिकीर्तितः । तन्मध्ये खुरा
सानमध्ये इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ऐरावणः । पुं । अभ्रमातङ्गे । ऐरावते
। इन्द्रगजे ॥ इरया उदकेन वसति-
। वस्यशब्दे । पञ्चाक्षत् । इरावण एव ।
स्वार्थे प्रज्ञाक्षत् ॥ यद्वा इरा सुरा
वन मुदकं यस्मिन् । पूर्वपदादितिण
क्षम् । इरावणे भवः । तत्रभव इ-
त्यत् ॥ऐरावतः । पुं । नारङ्गे ॥ लकुचद्रुमे ॥
नागभेदे ॥ पञ्चमात्रस्य प्रथमे ।ऽऽप्र
भेदे ॥ शक्रद्विपे । अभ्रमुवल्लभे ।
चतुर्हन्तगजे ॥ इराउदकानि सन्त्य
स्मिन् । मतुप् । इरावान् समुद्रः ।
इरावत्यब्धौ भवः तत्रभवइत्यत् ॥
इरावत्या विद्युत् इवायंवा । तस्येद
मित्यत् ॥ न । महेन्द्रस्य ऋजुदी
र्घशरासने ॥

ऐशानी

ऐरावती । स्त्री । वटपचीवृक्षे ॥ विद्यु
ति ॥ विद्युद्भेदे ॥ इराआपः सन्त्यस्य
इरावान् मेघः । तस्येयम् । तस्येद
मित्यत् । डीप् । ऐरावतेनैकदि-
क् । तेनैकदिगित्यत्वा ॥ उत्तर-
मार्गेनक्षत्रविशेषाणां संज्ञाविशेषे ॥
यथा । पुष्याश्लेषा तथादिच्यावीशी
चैरावतीस्मृतेति ॥

ऐरिणम् । न । पांशवलवणे ॥

ऐरेयम् । न । मद्यविशेषे ॥ वि । कुजे
॥ इराया अपत्यम् । स्त्रीभ्योक् ॥ऐलः । पुं । चन्द्रवंशीये पुरुवरसि नृ
पे ॥ इलाया अपत्यम् । अण् ॥ऐलवालुकम् । न । ऐलेये । वालुके ।
हरिवालुके । गन्धद्रव्यमिदम् । ए-
लवालुकमेव । स्वार्थेऽण् ॥ऐलविल । पु । कुनेरे । पुण्यजनेश्वरे ॥
इलविलाया अपत्यम् । इडविला-
याया अपत्यमिति विग्रहे । ऐडविलो
पि । अट्टाभ्योनदीत्यत् ॥ उल्लयो
रेकत्वस्मरणादैडविलोपि । इडवि
डा अस्तिमातृत्वेन अस्येति विग्रहे
ज्योत्स्नादिच्चादयि ऐडविडोपि ॥ऐलेयम् । न । १ । बवालुकनामगन्धद्रव्ये
॥ इलाया अपत्यम् । स्त्रीभ्योठक ॥ऐशानी । स्त्री । ईशदिशि । ईशानको
शे ॥ ईशानस्येयम् । अण् डीप् ॥

ऐहलौ

ऐश्वरम् । न । अघटनघटनाचातुर्ये ॥
त्रि ॥ ईश्वरसम्बन्धिनि ॥ ईश्वरस्येद
म् । अण ॥

ऐश्वरी । स्त्री । ईश्वरसम्बन्धिर्न्याशक्तौ ॥
ऐश्वर्यम् । न । विभूतौ । अणिमाद्यष्ट
सिद्धिषु ॥ सात्त्विको बुद्धिधर्म ऐश्वर्यम्
। यतोऽणिमालघिमामहिमाप्राप्ति
प्राकाम्यवशित्त्वे शिचकाभावसायि -
त्त्वानां प्रादुर्भावः । ऐश्वर्या द्विघा
त इच्छाया भवति । ईश्वरोहि यदेवे
च्छतितत्करोति ॥ सम्पत्तौ ॥ निय
न्तृत्वे ॥ ईश्वरस्यभावः । गुणवचने
तिष्यञ् ॥

ऐषमठ । अ । वर्त्तमानवत्सरे । ऐसौ ई
भिभाषा ॥ अस्मिन् संवत्सरे । सद्यः
अस्तकार्येषमस्ति इदमदृश सम
सण प्रत्ययश्च संवत्सरे निपात्यते ॥
ऐषमस्तनः । चि । ऐषमोभवे ॥ ऐषमो
ह्यः श्वसोन्यतरस्यामिति शैषिकेष्व
र्थेषु पक्षेऽनुच्युलौ ॥

ऐषमस्यः । चि । ऐषमस्तने । ऐषमो
भवे जाते इत्यप्यर्थेषु ॥ ऐषमोह्य
सिति पक्षे च्यप् ॥

ऐहलौकिकम् । न । धने ॥ चि । इह
लोकोपयेगिनि ॥ यथा । ऐहलौ
किक मीहन्ते मांसशोणितवद्भनम् ।
पारलौकिककार्येषु प्रसुसाभृशना-

ओकः

स्तिका इति महाभारते पावकाथ
यनम् ॥ इहलोकेभवम् । अध्यात्मा
देष्टविष्यते ॥

ऐहिकः । चि । इहलोकभवे प्रतिपन्न
शरीरसम्बन्धिनि सूक्चन्दनवनि-
तागृहचेत्रपशुभृत्यादिविषयजन्य-
सुखदुःखादिस्वरूपेभोगे ॥ इहभव
म् । कालाट्टञ् ॥

ओः

—+—

ओ । अ । सम्बोधने ॥ आह्वाने ॥ स्म
रणे ॥ अनुकम्पायाम् ॥ ओकारे ॥
ओः । पुं । ब्रह्मणि ॥ इत्येकाचरको-
षः ॥

ओकः । पुं । शकुन्ते ॥ दृषले ॥ उचेरि
गुपधलक्षणेके गुणः कुत्त्वञ् ओकञ्
चः के इति निपात्यते ॥

ओकणः । पुं । } केशकीटे । यूकायाम्
ओकणिः । पुं । } । जू इति भाषा ॥

ओकः । न । पुं । आश्रयमात्रे ॥ गृहे
। मन्दिरे ॥ उच्यते समवैच्यत्र । उ-
चसमवाये । असुन् । गुणः । न्यङ्
क्वादिच्वात् कुत्त्वम् ॥

ओङ्कारः

ओघः । पुं । प्रवाहे । जलस्य वेगे ॥ वृन्दे । सङ्घाते ॥ परम्परायाम् ॥
 उपदेशे ॥ काखाख्यायांतुष्टौ ॥ यथा । प्रब्रज्यापिन सद्यो निर्वाणदेति सै
 व कालपरिपाकमपेक्ष्य सिद्धिं तेवि-
 धास्यति अलमुत्तमतया तवेत्युप
 देशे या आधात्मिकातुष्टि साकाला
 ख्या ओघ उच्यते ॥ द्रुतन्वत्ये ॥ नृ
 त्यङ्गुत्पलक्षणं गीतवाचयोः ॥ ओ
 चनम् । उच० घञ् । पृषोदरादि
 च्चात्घः ॥ वहतिवा । वह० पचा-
 चञ् । न्यङ्क्वादिच्चात् साधुः ॥ य
 द्वा । आऊङ्गतेऽनेन । ऊङ्० हल
 श्चेतिघञ् ॥

ओङ्कारः । पुं । प्रणवे । वेदितव्ये ब्रह्म
 णि वेदनसाधने ॥ अवति । अवरच
 खादौ । अवत्तेष्टिलोपश्चेतिमन् ।
 मनप्रत्ययस्यैवायं टिलोपो नतु प्र
 कृते । अन्यथाडिदित्येव ब्रूयात् ।
 ज्वरत्तरेच्छूट् । गुणः । वषट्कार-
 इति लिङ्गात् समुदायादपिकार प्र
 त्ययः ॥ अत्राहापस्तम्ब ॥ ओङ्का
 रः स्वर्गद्वारं तद्ब्रह्म ऽध्येष्यमा
 ण एतदादि प्रतिपद्येत विकथांचा
 न्याङ्कुत्वा एवंलौकिक्यावाचाव्या
 वर्त्तते इति ॥ लौकिक्यावा चाव्याव
 र्त्तते तयामिश्रितं न भवतीत्यर्थः ॥

ओजः

ओङ्कारा । स्त्री । वृद्धशक्तिविशेषे । ता
 रायाम् ॥

ओजः । पुं । विषमसङ्ख्यायाम् ॥ ओ
 जेनौजससमःपादे ॥ इतिभरता-
 दयः ॥

ओजतिथिः । पुं । विषमतिथौ ॥

ओजः । न । दीप्तौ ॥ अवष्टम्भे ॥ प्र-
 काशे ॥ प्राणवले । निजवले । सा-
 मर्थ्ये ॥ प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तम
 नवमैकादशराशिषु ॥ धातुतेजसि
 ॥ शस्त्रादिकौशले ॥ ज्ञानेन्द्रियाणां
 पाटवे ॥ काव्यगुणे गौडीरीत्याम्
 ॥ तल्लक्षणम् । बहुसमाससंयुक्त
 वर्षपदाडम्बरः । यथा ओजः प्रसाद
 माधुर्यगुणतितयभेदतः । गौणवैद
 र्भपाञ्चासीरीसपः परिणीसितः
 ॥ ओजस्समासभूयस्त्वं मांसखं पदड
 न्बरम् ॥ तस्योदाहरणं यथा । गङ्गो
 लुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाग्रजाग्रत्फ
 णिस्फूर्जत्फूत्कृतिभीति सम्भृतचम
 त्कारस्फुरत्सम्भ्रमा । आनन्दाम्भश
 वापिकां विदधती चित्तं गिरीशप्र-
 भो स्त्वां पायान्भवसङ्गमे भगवतीं
 ज्जावती पार्वतीति ॥ रसहिंससंधा
 तुसारभागजधातुविशेषे ॥ यथा ।
 हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्त मीषत्स
 पीतकम् । ओजश्शरीरे सञ्जातं त

ओड्रपु

नाशान्नाश मृच्छति ॥ भ्रमरैःफल
पुष्पेभ्यो यथासम्प्रियतेमधु । तद्
दोजश्रुशरीरेभ्योधातुःसम्प्रियतेनृ
णामिति वैद्यकशास्त्रम् ॥ उज्जत्त्य-
नेन । उज्जभ्रार्जवे । उज्जेर्बलेवलो
पञ्चेत्यसुन् ॥

ओजिष्ठ । त्रि । ओजस्विनि ॥ सारत
मे ॥ उभयत्र विन्यन्ता दोजस्विशब्दा
दिष्ठन् । विन्मतेोखुंगिति लुक् टि
लोपश्च ॥

ओडवः । पु । पञ्चस्वरयुक्तरागे ॥ सतु
क्प वर्जितः । ष ग म ध नि युक्तः ।
यथा मङ्गारादयः ॥ इतिसङ्गीतदा
मोदरः ॥

ओडिका । स्त्री । उडिधान् इतिगौडभा
षामसिद्धे धान्यविशेषे । नीवारे ॥

ओडी । पुं । ओडिका धान्ये ॥

ओड्र । पुं । जवापुष्पे ॥ जवापुष्प वृक्षे
॥ जने ॥ आर्षदुनन्ति । उन्दी ।
स्फायितश्चीतिरक् । बाहुलकाद-
स्यडत्त्वम् ॥

ओड्राः । पुं । भूमि । उडीसा इति प्र-
सिद्धे नीवृक्षिशेषे ॥

ओड्रपुष्पम् । न । ओडर गुडहर इ-
तिप्रसिद्धायांजवायाम् । जवावृक्षे ॥
ओड्रं पुष्प मस्य । ओड्रपुष्पकुसुम-
प्रियेन्बिके इतिहरानन्दः ॥

ओम्

ओड्राख्या । स्त्री । जवावृक्षे ॥

ओतः । त्रि । पटेदीर्घतन्तौ ॥ अन्तर्था
सौ ॥

ओतुः । पुं । स्त्री । विडाले ॥ अवति-
विष्ठाम् आखुभ्योगृह्णवा । अवरक्ष-
णादौ । सितनीतितुन् । ज्वरस्वरे
त्थूठ् । गुणः ॥

ओतुमदः । पुं । मार्जारघर्मे ॥

ओदनः । पु । न । अने । भक्ते । भात
इति भाषा ॥ उनन्ति । उन्दी० उ
न्देर्नलोपश्चेति युच् ॥ यद्वा ऊर्द्धते-
ऽनेन । ऊर्द्धक्रीडायाम् । करणे
ल्युट् । पृषोदरादिः ॥

ओदनपाकी । स्त्री । ओषधिविशेषे ।
नीलभिरुष्टयाम् ॥ पाककर्णेति-
डीष् ॥

ओदनाह्वा । स्त्री । महासमङ्गायाम् ॥

ओदनिका । स्त्री । महासमङ्गायाम् ॥
वलायाम् ॥

ओदनी । स्त्री । वलायाम् ॥

ओद्म । पुं । उन्दने ॥ उन्दी० । औ-
णादिके सन् प्रत्यये । अबोदैषौद्म
प्रश्नश्चिन्मश्चया इतिनलोपोगुणश्च
निपातितः ॥

ओम् । अ । उपक्रमे ॥ प्रणवे ॥ अम्भु
पगमे । अनुमतौ ॥ अपाकृतौ । अ
स्वीकारे ॥ मङ्गले । शुभे ॥ वेद्ये

ओषधी

ह्यखिवेदनसाधने ॥ भवति । अव-
रक्षणादौ । अवतेष्टिलो पश्चेतिम-
न् । मनएवटिलेपः । अ त्वरेत्यु-
ठ् । गुणः ॥

ओखः । पुं । अर्शोमे । शूरयो । कन्दे ॥
त्रि । आर्द्रे । गीला भीजा इतिच
भाषा ॥

ओखः । पुं । ओले । शूरयो ॥ ग्राम्यक-
न्दस्तुदोषलः ॥ त्रि । आर्द्रे । आला
गीला इतिचभाषा ॥

ओषः । पुं । दाहे प्रोषे । प्रोषे ॥ ओ-
षणम् । उष० । घञ् ॥

ओषणः । पुं । कटुरसे । भाल इति-
भाषा ॥

ओषणी । स्त्री । पुष्या इतिगौडभाषा
प्रसिद्धे शाकविशेषे ॥

ओषधिः । स्त्री । कलपाकान्ते कदल्या-
दौ । ब्रीहियवादौ ॥ जातिमात्रवि-
वचायानोपवेशब्दस्य प्रयोगो भव-
ति ॥ ओषः ऋषः द्वे त्रिर्वाधीयते
॥ उधाञ्० । कर्त्तव्यधिकरणेचे-
ति किः ॥

ओषधिप्रस्थः । पुं । हिमालयस्य न-
गरविशेषे ॥

ओषधी । स्त्री । कलपाकान्ते ब्रीहिय-
वादौ ॥ विप्रत्ययान्तात् वृद्धिकारा-
दितिष्ठीष् ॥ जातिमात्रविवचाया

ओष्ठः

सस्य प्रयोगो भवति । ओषध्यः प-
ञ्चधाख्याता लतागुल्माश्चशाखिनः ।
पादपाः प्रसराश्चेति तेषां वक्ष्यामि
लक्षणम् ॥ गुडूच्याद्यालताः प्रोक्ताः
गुल्माः पर्पटकादयः । आम्नाद्याः शा-
खिनोच्चेया वटाश्चत्यादि पादपाः ॥
कण्टकार्यादिकाः सर्वाः प्रसरा इति
कीर्त्तिताः

ओषधीपतिः । पुं । इन्दौ । चन्द्रमसि
॥ ओषधीनांपतिः ॥

ओषधीशः । पुं । ग्लावि । चन्द्रे ॥ ओ-
षधीना मीशः ॥ कर्पूरे ॥

ओष्ठः । पुं । दशनवाससि । रदनच्छ-
दे । ऊपरला ह्येठ इतिभाषा ॥ अ-
धरे । नीचला ओष्ठ ह्येठ इतिच
भाषा ॥ उष्यते उष्णाहारेण । उष०
। उषिकुषीतिथन् ॥

ओष्ठपुष्पः । पुं । वन्धूकपुष्परत्ने ॥

ओष्ठरोगः । पुं । आस्यरोगान्तर्गतौष्ठ-
भवव्याधौ ॥ विशेषोस्यनिदाने ॥

ओष्ठी । स्त्री । विम्बफले । कंदूरी इ-
तिभाषा ॥

ओष्ठोपमफला । स्त्री । विम्बिकायाम्
। कंदूरी इतिभाषा ॥ ओष्ठोपमा-
नि फलानियस्याः ॥

ओष्ठः । पुं । ओष्ठभवेवर्णे ॥ त्रि ।
ओष्ठहिते ॥ ओष्ठेभवः । शरीराव-

श्रौचक

यथाश्चेति यत् ॥ श्रौष्ठयोर्हितः । श
रीरावयवाद्यत् ॥

श्रौष्णम् । चि । ईप्रदुष्णे ॥ आउष्णम् ॥

श्रौः

.....

श्रौ । अ । आह्वाने ॥ सन्बोधने ॥ वि
रोधे ॥ निर्णये ॥ शूद्राणां प्रणवे ॥
यथा । चतुर्दशस्वने यो सौ सेतुरौ
कार संज्ञितः । सचानुस्वारनादाभ्यां
शूद्राणां सेतुरुच्यते इतिकालिका
पुराणम् ॥ श्रौकारे ॥

श्रौः । पुं । अनन्ते ॥ निस्वने ॥ स्त्री ।
विश्वम्भरायाम् ॥

श्रौक्थिकः । पुं । उक्थ्याध्ययनकर्त्तरि ॥
उक्थमधीते वेदवा । क्रतूक्थादी
ति ठक् ॥

श्रौक्थिकम् । न । श्रौक्थिकानां धर्म
॥ तेषामान्नायेपि ॥ छन्दोगीक्थिके
तिष्ण्यः ॥

श्रौक्षम् । न । वृषसमूहे ॥ उक्षणां स
मूहः तस्यसमूहश्चक्षुषः । श्रौक्ष
मनपत्य इतिठिलोपः ॥ अपत्येतु ।
श्रौक्षः । षपूर्वहने न्यलोपः ॥

श्रौक्षकम् । न । उक्षणां समूहे । वृ

श्रौत्तरे

षट्ठन्दे ॥ गोत्रोच्चोष्टेति-बुञ् ॥

श्रौख्यम् । चि । स्यालीपक्के ऽन्नादौ ।

पिठरपक्के ॥ उख्य मेव स्वाद्यध्यञ् ॥

श्रौचित्ती । स्त्री । श्रौचित्ये ॥ सत्ये

॥ उचितस्य भावः । ब्राह्मणादित्त्वा-

तध्यञ् । डीष् । इलसद्वितस्यिति

यलोपः ॥

श्रौचित्यम् । न । उचितत्वे । योग्य

त्वे ॥ सत्ये ॥ उचितस्य भावः ।

ब्राह्मणादेराकृतिगणत्वात् ध्यञ् ॥

श्रौजसिकः । पुं । शूरे ॥ श्रौजसा वर्त्त

ते । श्रौजस्यहोमसावर्त्तत इति-

ठक् ॥

श्रौद्रः । पुं । श्रौद्रदेशोद्भवे श्रौद्रौ

श्रौद्रिये पश्चाद्ब्राह्मणादर्शनैः क्रिया

लोपादिनाञ् शूद्रत्वमापन्ने दक्ष्युप-

दवाचे ॥ चि । श्रौद्रदेशजे ॥

श्रौत्कर्ष्यम् । न । उत्कर्षतायाम् ॥ भा

वे ब्राह्मणादित्त्वात् ध्यञ् ॥

श्रौत्तरपथिकः । चि । उत्तरपथेनाह-

ते ॥ तेनगच्छति उत्तरपथेनाहृत

श्चेति ठक् ॥

श्रौत्तरपदिकः । चि । उत्तरपदग्रान्धि

शि ॥ उत्तरपदं गृह्णाति । ठक् ॥

श्रौत्तराहः । चि । उत्तरस्मिन्जातः भ

वः ततः आगतोवा ॥ उत्तरादाहञ् ॥

श्रौत्तरेयः । पुं । परीचिन्मृतैः ॥ उत्त

औदार्य

रायाः अपत्यम् । स्त्रीभ्योठक् ॥

औत्तानपादिः । पुं । भ्रुवे । स्वायम्भुव
मनोःपौत्रे ॥ उत्तानपादस्यापत्यम्
। इञ् ॥

औत्सर्गिकः । वि । उत्सर्गार्ह ॥ सामा
न्यविधिसर्गः । उत्सर्गमर्हति ।
ठञ् ॥ सामान्यत्वे ॥

औत्सुक्यम् । न । उत्कण्ठायाम् ॥ उत्सु
कस्य कर्मभावेवा । प्यञ् ।

औदनिकः । वि । रूपकारे ॥ औदनं
शिल्पमस्य । शिल्पमिति ठञ् ॥

औदमेयिः । पुं । उदमेयस्यापत्ये ॥
अतइञ् ॥

औदमेयी । स्त्री । उदमेयजातौ ॥ इञ्
न्नात् इतोमनुष्यजातेरिति डीष् ।

औदरिकः । वि । उदरमात्रपूरके ।
आद्यूने । पेटार्थी इतिभाषा ॥ अत्य
न्तबुभुक्षिते । बुभुक्षयात्यन्तपीडिते
॥ उदरे प्रसितः । उदराद्गाद्यूनइ
तिठक् ॥

औदश्वितम् । न । अर्द्धजलयुक्ते घोले
॥ वि । उदश्विति संस्कृते ॥ उदश्वि
तेन्यतरस्यामिति पक्षेऽण् ॥

औदश्वित्कः । पुं । औदश्विते ॥ उदश्वि
ति संस्कृतम् । उदश्वितोन्यतरस्या
मिति ठक् । इसुसुक्तान्तात्कः ॥

औदार्यम् । न । उदारतायाम् ॥ उदा

औदाल

रस्यभावः । गुणवचनेति प्यञ् ॥

औदासीन्यम् । न । शुभाशुभयोरुपे
क्षायाम् ॥ ताटस्थे ॥ उदासीनस्यभा
वः । प्यञ् ॥

औदास्यम् । न । अकर्तृत्वे ॥ वैराग्ये ।
अनुरागादिशून्यतायाम् ॥ मनोयो
गाभावे ॥

औदुम्बरः । पुं । आह्वदेवे । यमे ॥ न ।
कुष्ठरोगप्रभेदे ॥ तस्यलक्षणम् । इ

गदाहरागकण्डूभिः परीतं रोमपि
ञ्जरम् । उदुम्बरफलाभास कुष्ठमौदु

म्बरं वदेदिति ॥ ताम्रे ॥ उदुम्बरमे

व । प्रजाद्यय ॥ यन्नाङ्गशाखिनःफ

लादौ ॥ फलमौदुम्बरं बाल मन्त्रत

क्रेणसाधितम् । वेसवारभृते सा षे

पाचितं सैन्धवान्वितम् ॥ शीतं कषा

यं मधुरं रक्तपित्तप्रणाशनम् । मूत्र

कृच्छ्रहरं सम्यग् विवन्धाध्यानकार

कम् ॥ उदुम्बरस्या वयवोविकारो-
वा । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् ॥ चि
। ताम्रजे पात्रादौ ॥
औज्ञात्रम् । न । सामवेदविहिते उज्ञा
तुः कर्मणि भावेच ॥
औदालकम् । न । बल्मीककीटसंम्
भृते मधुनि ॥ प्रायोबल्मीकमध्य-
स्थाः कपिलाः स्वल्पकीटकाः । कु
र्वन्तिकपिलं स्वल्पतत् स्यादौदाल-

औपग

कंमधु ॥ औद्दालकं रुचिकरं स्वयं
कुष्ठविषापहम् । कषायमुष्णभस्त्रे-
ष्व कटुपाकश्चपित्तकृत ॥

औद्दालकि । पुं । गौतमे ॥ उद्दाल-
कस्यापत्यम् । अतद्भज् ॥ आरु-
ण्यौ ॥

औद्दुत्त्यम् । न । अविनीतभावे ॥ उ-
द्दुत्तस्य भावः । ष्यञ् ॥

औद्भिज्जम् । न । पाशवलवणे ॥

औद्भिदम् । न । रेह इति प्रसिद्धे पां-
शुलवणे ॥ औद्भिदं पांशुलवणं य-
ज्जातंभूमित् । स्वयम् । चारं गुरु क-
टु किण्ठं श्लेष्मलंवातनाशनम् ॥ भौ-
मस्य पानोयस्य प्रभेदे ॥ यथा । वि-
दार्यं भूमिं निम्ना यन्महत्याधारया
स्रवेत् । तत्तोप्रमौद्भिदं नाम बद्ध-
न्तीति महर्षयः ॥ औद्भिदंवारि पि-
त्तघ्न मविदाह्यतिशीतलम् । प्रीणनं
मधुरं वल्यमीषद्वातकरं लघु इति ॥

औद्वाहिकम् । न । उद्वाहसम्बन्धिधना-
दौ ॥ भार्याप्राप्तिकाले लब्धे भार्याध-
ने ॥ तद्भ्रातृभिरविभाज्यम् । यथाह
धाम्नवल्लभियः । पितृद्रव्याविनाशेन य-
दन्यत् स्वयमर्जयेत् । भैत्रमौद्वाहिक-
श्चैव दायादानां न तद्भवेदिति ॥

औपगवः । पुं । उपगवपत्ये ॥ उपगौर-
पत्यम् । तस्यापत्यमित्यण् ॥ उप-

औपच्छ

समोपे गौ र्यस्य इति उपगुर्गोप ।

लक्षणायाः तत्पुरोहितोऽपि । यथा-
ह हागीतः । यंवर्यं याजयेद्यस्तु सत-
द्वर्यं चत्वमामुयात् । सदोवर्षेण वर्षे
श्चेत्येवमेवाप्रवीद्भगुः ॥ तथाच ल-
क्षणाया वाह्यगोप्युपगुपदवाच्यः ।
तस्या पत्य औपगवः ॥ इति श्रीधर-
स्वामिनः ॥

औपगवकम् । न । औपगवाना समू-
हे ॥ गोत्रोच्चोष्टेतिवुञ् ॥

औपचारिक । त्रि । उपचारार्थे ॥ वि-
नयादिच्चात् स्वार्थेठक् ॥

औपच्छन्दसिकम् । न । वैतालीयच्छ-
न्दोविशेषे ॥ तत्रैवान्ते ऽधिकेगुरौ
स्या दौपच्छन्दसिकं कवीन्द्रहृदयमि-
तिलक्षणम् ॥ यथा । आतन्वानं सु-
रारिकान्ता स्वौपच्छन्दसिकं हृदावि-
नोदम् । कंसं योनिर्जघानदेवो व-
न्दे तं जगनां स्थितिदधानमिति ॥ पु-
ष्पिनाग्राभिर्धकेचि दौपच्छन्दसिर्ज-
विदुः ॥ अन्यच्च । विषमे ससजा गुरु-
समेचेत् स्मरयाच्छन्दसिकं तदौप-
पूर्वम् । यथा । स्मरगागमयो वपु-
स्तमिस्रा परितस्ताररवेरसत्थान-
वश्यम् । प्रियमापदिवापिको किले-
खी परितस्ताररवेरसत्थवश्यमि-
ति ॥

औपव

औपघेयम् । न । उपघौ । रथाङ्गे ॥

छदिरुपधीतिस्वार्थे ढञ् ॥

औपनिधिकम् । न । उपनिधौ । प्री-
त्याभोगार्थमर्पिते द्रव्ये ॥

औपनिषद् । वि । श्रुतिबेद्ये परमा-
त्मनि ॥ उपनिषदा दृश्यते गृह्यते
वा । उपनिषदो व्याख्यान स्तत्रभवे
वा । शेषइति अण्ङ्गयनादिभ्यद्
ति वा । अण् ॥

औपनिषदस्मान्यः । पुं । भर्तृप्रपञ्चे ॥
अयंवेदान्तैकदेशी ॥ वि । अन्यत्र ॥

औपनीविकम् । वि । नीविसमीपे व्या-
पृते ॥ भवार्थे उपजानूपकर्णनीवे-
ष्टक ।

औपमन्थवः । पुं । प्राचीनशालाख्यर्षी ॥
उपमन्थोर्गोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् ॥

औपम्यम् । न । अनुहारे । उपमाया-
म् । साम्ने ॥ उपमैव । चतुर्वर्णादि-
त्वात् ष्यञ् ॥

औपयिकः । वि । उपयुक्ते ॥ न्यायागत-
वस्तुनि । लभ्ये ॥ उपावन्थनेन । अ-
यगतौ । ह्रस्वेति घञ् ॥ उपायएव
। उपायो ह्रस्वत्त्वेतिठक् ह्रस्वश्च ॥

औपरोधिकः । पुं । पीलुदण्डे । पैलवे
॥ वि । उपरोधसम्बन्धिनि ॥

औपवस्तम् । न । उपवासे ॥ उपवस्त-
मेव । प्रचाद्यञ् ॥

औरभि

औपवस्तम् । न । उपवासे । भोजना

ऽभावे ॥ उपवसति । टच् । उपवस्तु-
रिदं कर्म । तस्येदमिच्छ्यञ् । माघा-
न्मधुमसूरांश्चवर्जये दौपवस्तुक-
मितिस्रुतिः ॥

औपसर्गिकः । पुं । सन्निपातरोगविशे-
षे ॥ तस्य लक्षणम् । कफोनुलोमवा-
तेन यदिपित्तानुगो भवेत् । स्वेदशै-
त्यादिभिर्जुष्ट स्तदाभवतिमानवः ॥
प्रतिलोमः पुनस्तेनस्वासुष्यमाया-
तितत्क्षणात् । औपसर्गिकएवान्य-
सन्निपातउदाहृत इति ॥ वि । उप-
सर्गसम्बन्धिनि ॥

औपस्थम् । न । उपस्थेन्द्रियसुखे ॥

औपानद्यः । पुं । मुखे ॥ न । चर्मणि ॥
उपानहे अयम् । ऋषभोपानहे-
र्ज्यः ॥

औमीनम् । वि । उम्ये ॥ उमानाम्भ-
नं चेषम् । विभाषातिस्वमाषोमे-
ति पक्षे खञ् ॥

औरगम् । न । फण्डिमे ॥ वि । सर्पस-
म्बन्धिवस्तुनि ॥ उरगस्येदम् । अण् ॥

औरभ्रः । पुं । कन्बले । रक्षके ॥ उर-
भ्रस्य इदम् । अण् ॥

औरभ्रकम् । न । मेषदन्डे ॥ उरभ्राणां
समूहः । गोत्रोद्योष्टोरभ्रेतिबुञ् ॥

औरभ्रिकः । वि । मेषजीवने ॥

ऋषिः

औरसः । पु । स्त्री । उरस्ये । स्वात्मजे ।
 ऊढसवर्णार्या जनितामत्ये ॥ यथा ।
 सवर्णया संस्कृतायां स्वयमुत्पादये
 त्तुयम् । औरसं तं विजानीयात्
 पुत्रप्रथमकल्पितमिति ॥ उरसानि
 र्मितः । उरसोऽण् चेत्यण् ॥
 औरसिकः । चि । उर इवेत्यर्थे ॥ अङ्
 ष्यादिभ्यष्ठक् ॥
 और्युदैहिकम् । चि । और्युदैहिके ॥
 केचिदस्यानुश्रुतिकादिषु पाठं ने
 च्छन्ति ॥
 और्युदैहिकम् । चि । प्रेतकर्मणि । प्रे
 तदाने । प्रेतमुद्दिश्य मरणदिनमार
 म्य सपिण्डीकरणपर्यन्तं प्रत्यहं
 दीयमाने जलपिण्डादौ । मृतार्थं
 तदहेदानं त्रिषु स्यादौर्युदैहिकम्
 ॥ देहादूर्युः ऊर्त्युदैहः । राजदन्ता-
 दिः । उर्त्युदैहेभवम् । अध्यात्मादि
 त्वाङ् ॥ अनुश्रुतिकादिच्चादुभय
 पददृष्टिः ॥
 और्युस्त्रोतसिकः । चि । शैवे ॥ इति चि
 काण्डशेषः ॥
 और्युः । पुं । वाडवानले ॥ सतुभूगोल
 स्य दक्षिणसीमा । तत्र सर्वे नरकाः
 दैत्याश्च वसन्ति ॥ पञ्चप्रवरान्तर्गत
 मुनिभेदे ॥ उर्वस्य मुने रपत्यम् । ऋ
 ष्यण् । गोत्रापत्ये विदाद्यङ् ॥ न ।

औषध

पांशवखण्डे ॥
 और्युरः । चि । भौमे । रजसि ॥
 और्युश्रेयः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥
 और्युलूकम् । न । पेचकसमूहे ॥ उलू
 कानां समूहः । खण्डिकादिच्चादङ् ॥
 और्युलूक्यः । पुं । वैशेषिके । वैशेषिक
 दर्शनाभिज्ञे ॥
 और्युशनसम् । न । शास्त्रविशेषे । वि-
 चित्रनिर्माणप्रतिपादके शिल्पशा
 स्त्रे ॥ उशनसा प्रोक्तम् । तेन प्रोक्तमि
 त्यण् ॥ उपपुराणविशेषे ॥
 और्युश्रिजः । पुं । उश्रिजि ॥ स्वार्थिकः-
 प्रज्ञाद्यण् ॥
 और्युशीरम् । न । शयनासने ॥ शयनं-
 स्वापः शय्या वा । आसनम्पीठादि ।
 स्वापपीठयोः समुदितयोरियं सं-
 ज्ञा ॥ चामरे ॥ दण्डे ॥ पुं । चामरद
 ण्डे ॥ चि । उशीरजे ॥ उश्यते । व
 शकान्ती । वशः किदिति ईरन् । प्र
 ज्ञाद्यण् ॥ यद्वा । उशीरस्येदम् । त
 स्येदमित्यण् ॥
 और्युषधम् । न । रोगनाशकद्रव्ये । भे
 षजे । जायौ । अगदे ॥ सर्वे । प्राणि
 भिर्भुज्यमाने औषधिप्रभवेऽन्ते ॥
 रोगहृत्त्वेन द्रव्यमात्रविवक्षाया मौ
 षधशब्दप्रयोगः । तेन घृततैलादि
 कमप्यौषधशब्दवाच्यमिति ज्ञेयम् ॥

अम्

औषधेरिदम् । औषधिरेव वा ।
औषधे रजाता विन्यङ् ॥ शुण्ड्या
म् ॥

औषरम् । न । पांशवत्वयणे ॥

औषरकम् । न । सार्वगुणे । मृत्तिका
त्वयणे । खारीलौन खारीनून इति
च भाष

औषसः । चि । प्राभातिके ॥ अनुदितौ
षसराग इति औषसातपभयादि
ति च भारवि र्लक्ष्यम् ॥ उषसिभ
वः । सन्धिबेले च्यादिनायोगविभा
गादङ् । अन्यथा कालादृञ् स्यादि
तिव्याख्यातारः । अपभ्रंश एवायमि
ति ग्रामाणिका ॥

औषम् । चि । उष्टसम्बन्धिनि ॥ औष्टं
दुग्धं लघु स्वादु त्वयणं दीपनं त
था । कृमिकुष्ठकफानाहशोफोदर
हरं सरम् ॥ उष्टस्येदम् । अण् ॥

औषकम् । न । उष्टसमूहे ॥ तस्यसमू
हस्यर्थे गोत्रोचोष्टेतिबुञ् ॥ उष्टस्य
विकारोऽवयवोवा । उष्टादृञ् ॥

औष्ट्रः । चि । औष्ट्रभवे ॥ शरीराव
त्वाच्चेति यत् ॥

अम् । न । परे ब्रह्मणि ॥ अनुस्वारे ।
पञ्चदशे स्वरे ॥ विन्दुमात्रानुनासि
कवर्णायम् । अत्राकार उच्चारणार्थः
। अयं नकारमकारस्थानेपि भव

क.

ति ॥

अ । पुं । महेश्वरे ॥ विसर्गे । शोडशे
स्वरे ॥ द्विविन्दुमात्रः कण्ठवर्णाय
म् । अत्राकार उच्चारणार्थः । अयं रे
फसकारस्थानेपि भवति ॥
इत्यादिगौडकुलोत्पन्नाडीचवाल
प्रधानोपनामतुलाराममिश्रात्मज-
श्रीधनपतिमिश्रापरनाम्ना तथा श्री
सङ्गुक्कुलावधूतश्रीपरमहंसपरिव्रा
जकाचार्यश्रीमद्वरिहरानन्दनाथभा
रतिशिष्येण ब्राह्मणधूतश्रीसुखा-
नन्दनाथपरनामधेयेन विरचितेश
ब्दार्थचिन्तामणा वर्गः समाप्ति-
ज्ञतः ॥ १ ॥

Accession No. 039163
Shantaraksuta Library
Tibetan Institute, Saran

तत सत्

कः । पुं । ब्रह्मणि ॥ समीरे ॥ आत्म-
नि ॥ यमे ॥ दक्षप्रजापतौ ॥ भास्व
रे ॥ कामग्रन्थौ ॥ चक्रिणि । नारा
यणे ॥ पतचिणि । खगे ॥ पार्थिवे ।